

نەجیب مەحفووز

خانولخەللی

رۆمان

و: ھەمە کەریم عارف

دوانیوه پړوی پوځي سپتامبهری سالی ۱۹۴۱ بوو، سهعات دوو و نیو بوو، کاتی ته واو بوونی دهوامی فرمانگه دهوله تیهکان بوو، نهو کاته بوو که فرمانبهران وکارمندان لافاواناسا برسی وماندوو له دهراگی وهزاره تخانه کانه وه، وهدهرده که ون. به ژیر تیشکی تووندی خوړه تاوا، بلاوه یلیده کهن و هرکه سه و پرو له لایه که ده کهن. نه حمده عاکف - فرمانبهری دایه ره ی کار - له گهل نه وانی دیدا له فرمانگه که ی وهدهر که وت. ریک به پیچه وانه ی پوځانی پیشووه وه که له و کاتانه دا به ره و تاخی (گه رکه) نه لسکا کینی ده پړوی، نه مړو بو یه که مجار ریگه ی گوری و به ره و نه لئه زهر پهل بووه وه. نه م گوران، دوا ی ئاکنجی بوونیکی دوورو دریژ له گه رکه ی نه لسکا کینی، که سالانیک وچند دهیه یه کی خایاندبوو، پرویدا، بیره وه ریبه کی فره ی مندالی وگه نجایه تی وپیری نه و ی له خو گرتبوو. سهیر نه وه بوو، بیرکردنه وه له م بارکردنه وجیبه جیکردنه که ی، له زهرفی چند پوځی که مده نه جامدرا، له ماله کونه که یاندا زور نارام وئاسوده بوون. وایان وینا ده کرد، هرگیز له و ی بارنا کهن، که چی له ناکاوا، دهنگی گله یی وناپه زایی بهرز بووه وه: " نه فرته له م گه رکه که ترسناکه. " ئیدی ترس و نیگه رانی زال بوو، هیچ ئومیدیک نه بوو، بو نارام کردنه وه ی نه و خه لکه ی ترس به سه ریاندا زال بوو بوو. خانوه کونه که یان بوو به مه کوی بیره وه ریبه کانی دوینی و خانوه تازه که یان له خانولخه لیلی، بوو به حه قیقه تی نه مړو سبه ینی. بویه نه حمده عاکف نه هه قی نه بوو به سه رسامی بلیت: " سبحان الذی یغیر ولا یتغیر " کابرا، سهری له م بارکردنه کوت وپره سورما بوو. زور بیر ی ماله کونه که یانی ده کرد، له دلی دهرنه ده چوو، هر چند نه وه ی بیرده که وه ته وه، که بو گه رکه کیکی کونی شار توو دراوه، دلی ته ژ ی کول وکو فان ده بوو. له هه مان کاتا که زانی له دوزه خیکی ترسناکی کوشنده، دوور که وتووه ته وه، ههستی به نارامی و ئاسووده یی ده کرد. ئی به لکو نه مشه و، دوا ی نه و شه وه نه هریمه نیه ی که دلی پونیشفانانی قاهره ی وه کو عه رده ه ژیک ی (بوومه له رزه) ترسناک هینا بووه له رزین، بتوانی به که مالی ئیسراحت خه ویکی ئاسووده بجه ربینی. به دهم خه م و تازیه باربییه وه، به دهم خه فته و دلنه واییه وه، به سه ر شوسته که دا ده هات وده چوو، چاوه پروانی ترامی ده کرد تا بیگه یه نیته مهیدانی (مهلیکه فرهیده) هه نیه ی له ئاره که دا هه لکشابوو، له زهت و شادییه کی سهیر دایگرتبوو؛ چونکه به ره و گه رکه کیکی تازه ده پړوی، پیشوازی له گورانکاری ده کرد: سوکنه ی تازه، دیمه نی تازه، کهش وهه وای تازه، دهر و دراوسییانی تازه. په نکه به خت و یه غبال بگوری، به لکو به ختی بکریته وه، یان ههستین نووستوو، گه ردو توزی سستی له خو ی بته کینی، له نوی ژیان و بیداری تیگه پریته وه. نه مه له زه تی شناسایی وله زه تی سه رکیشی و ریسک و له زه تی پاکردن بوو به دووی ئومید و هیواد، یان له زه تی نه و ههسته په نه انه بوو که ده چوو بو گه رکه کیکی که له پروی ئاست و پیگه ی ئاکنجیانی و له پروی ئاستی خوینه وارییه وه، زور له خوار گه رکه که کونه که یانه وه بوو. هیشتا خانوه تازه که ی نه بینی بوو، چونکه له به یانی زووه وه، که نه و له وهزاره تخانه بوو، ده سترابوو به گو یزانه وه ی شت و مه ک وناو ماله که یان. نها به گو یره ی نه و ئادرهس و ناو نیشانه ی بو یان هه لدا بوو، بو نه ویندهر ده پړوی. له دلی خویدا ده یگوت: نه مه سوکنه یه کی کاتی، ده بی هر چونی بووه له ماوه ی شه رکه که دا ته حه موولی بکن، نه مه خوا یه به لکو دوا ی جه نکه که، دهر وویه ک ده بیته وه. جگه له مه هیچ چاریکی دیکه هه بوو؟ ئایا ماقوول بوو، له گه رکه که کونه که ی خو یاندا بمیننه وه و چاوه پروانی مردن بکن؟ چونکه تا قه تی راوه ستانی نه بوو، که وته هاتوچو به سه ر شوسته که دا، زور نیگه ران بوو، جگه ره یه کی به دهمه وه بوو و خیرا خیرا مژی لیده دا، به شپه رزه یی جم و جوله که ی و نیگه رانی پواله تیا و شه پریوی جل و به رگه که یدا وه کو پیره میریکی ماندووی چیکلدانه ته نگ

دههاته بهرچا، نینگا سهرگهردانهکهی کردبوویه کاریک که بویهرهکانی دهوروبه‌ری به دروستی نه‌بینیت. ته‌مه‌نی خه‌ریک بوو مائئاوایی له چل سالی ده‌کرد. به‌ژن و بالا باریک و بنیسه‌که‌ی، شه‌پریوی جل و به‌رگه‌که‌ی، که مایه‌ی به‌زه‌یی بوو، چرچ ولوچی پانتۆله‌که‌ی، جه‌رینی قۆلی چاکه‌ته‌که‌ی له سه‌ر هه‌ردوو مه‌چه‌کی، ئاره‌قه‌ی وشکه‌وه‌بووی سه‌ر قه‌راخی ته‌رپووشه‌که‌ی، ته‌نگی کراسه‌که‌ی، کۆنی بۆینباخه‌که‌ی، سه‌ره‌ ساف و هیلکه‌بییه‌که‌ی، داوه‌ سپیه‌کانی پشت سه‌ری ولاجانگه‌کانی، هه‌ر هه‌موو ئه‌مانه، له ته‌مه‌نی خۆی پیرترین نیشاندده‌دا، جگه‌ له‌مانه‌ش، روخساریکی لاکیشه‌یی هه‌بوو، ره‌نگ و پرووی زه‌رد، سه‌ری بچکۆله و لاکیشه‌یی بوو، ته‌ویلی ته‌نگ و باریک، به‌ ئاسته‌م، به‌قوولا چووبوو. برۆکانی راست و ته‌نگ و لیکدی دوور بوون و بووبوون به‌ چه‌تر بۆ چاوه‌ دریژ و ته‌نگه‌کانی، چاوه‌کانی ته‌قربیه‌ن هه‌موو روخساره‌ چکۆله‌که‌یان داپۆشی بوو، ئه‌گه‌ر بۆ دیتنی باشتریان بۆ وه‌ی له‌ تیشکی هه‌تاوی پاراستبان، ته‌نگی کردبانه‌وه، ته‌قربیه‌ن به‌ ته‌واوته‌ی داده‌خران، ئیدی ره‌نگه‌ هه‌نگوینییه‌ توخه‌که‌یان دیارنه‌ده‌ما. برژانگه‌کانی هه‌لوهری بوون و قه‌راخی پیلوه‌کانی که‌میک سوور هه‌لگه‌رپابوون؛ که‌پوویه‌کی بچووک و باریک و ده‌میکی جوان به‌ دوو لیوی ناسک و چه‌ناگه‌یه‌کی تیژه‌وه‌ که‌وتبوونه‌ نیوان هه‌ر دوو چاوییه‌وه. سه‌یر ئه‌وه‌ بوو که‌ پوژنی له‌ پوژان به‌ که‌سیکی قۆز و شیکپۆش حیساب ده‌کرا، پروو و روخساریکی په‌سندی هه‌بوو؛ به‌لام ناوومیدی و ره‌زیلی و وه‌سواسه‌ی لاسایی کردنه‌وه‌ی رۆشنییران، وایان لیکرد، نه‌ به‌خۆی رابگات و نه‌ بایه‌خ به‌ جل و به‌رگی خۆی بدات.

سواری ترموای ژماره‌ پازده‌ بوو، بزیه‌کی ته‌وسئامیز لیوه‌کانی ترازاند و ددانه‌کانی ده‌رکه‌وتن، که‌به‌ سه‌ده‌می جگه‌ره‌ کیشانه‌وه‌ زه‌رد بووبوون. له‌ مه‌یدانی (مه‌لیکه‌ فه‌ریده) دا سواری ترموای ژماره‌ نۆزده‌ بوو. به‌ هه‌له‌ و به‌ حوکمی عاده‌ت ئه‌و بلیته‌ی که‌ له‌ ترموای یه‌که‌م بری بووی، و تا ئه‌زه‌ره‌ ده‌یخوارد، فری دا، ناچار بوو بلیتیکی تازه‌ بکری، له‌ دلی خۆیدا گالته‌ی به‌ خۆی ده‌هات، له‌ داخا به‌خۆی پیده‌که‌نی. هه‌رچی ده‌کرد سووی ئه‌م زه‌ره‌ری له‌دل ده‌رنه‌ده‌چوو. جا چونکه‌ ده‌میک بوو نان په‌یداکه‌ری خانه‌واده‌که‌یان بوو، هیشتا هه‌ر سه‌لت و ره‌به‌ن بوو، تا‌قه‌ عانه‌یه‌کی به‌ خۆپایی خه‌رج نه‌ده‌کرد، ره‌زیلیه‌که‌ی به‌و راده‌یه‌ نه‌بوو، هه‌ر هیه‌چ شتیکی خه‌رج نه‌کات، به‌لام هه‌رشتیکی خه‌رج کردبا، له‌ ناخا ئازاری ده‌دا وله‌ دلی ده‌رنه‌ده‌چوو.

گه‌بییه‌ مه‌یدانی ئه‌زه‌ره‌، به‌ره‌و خانولخه‌لیلی و مه‌کو تازه‌که‌ی په‌ل بووه‌وه. به‌ کۆلانیکی ته‌نگه‌به‌ردا به‌ره‌و گه‌ره‌کی دلخوازی خۆی رۆی؛ به‌ره‌و ئه‌و شوینه‌ی ته‌لارین تازه‌ له‌مبه‌ر و له‌وبه‌ری گه‌ره‌که‌دا به‌ریز چووبوون به‌ ئاسماندا، که‌ کوچه‌ و کۆلانی زۆر و زه‌به‌نده‌ لیکدی جیا ده‌کردنه‌وه، له‌ تو وایه‌ پایه‌گای سه‌ربازین و چاویان گومرا ده‌کرد. جۆره‌ها قاوه‌خانه‌ی ئاوه‌دان و دووکانانی جۆراوجۆری له‌ ده‌روبه‌ری خۆیدا ده‌بینی - دووکانی خۆراکفرۆشی و توحفه‌ و جه‌واهیژ فرۆشی - شه‌پۆلی خه‌لک و خوا نه‌ده‌برایه‌وه، تیکه‌له‌یه‌ک بوون له‌ عه‌مامه‌ به‌سه‌ر و ته‌رپووش به‌سه‌ر و شه‌پقه‌ به‌سه‌ر. هه‌راو هه‌نگامه‌، هاوار و بانگ و ژاوه‌ژاوه‌ گۆنیان پر کرد، ئه‌عسایبان شیواند، ئیدی ته‌واو په‌شوکا، سه‌ری لیشتیوا، نه‌یده‌زانی رووبکاته‌ کوینده‌ر. له‌ که‌سیکی ده‌رگاوان، که‌ له‌به‌ر ده‌رگایه‌که‌دا له‌ سه‌ر کورسییه‌ک رۆنیشتبوو نزیک بووه‌وه. سلّوی لیکرد و ئه‌وسا پرسی: - بیژه‌حمه‌ت له‌ کوپوه‌ بۆ ته‌لاری ژماره‌ حه‌وت برۆم؟

ده‌رگاوانه‌که‌، به‌ ئه‌ده‌به‌وه‌ رابوو، به‌ده‌م ئاماژه‌کردنه‌وه‌ گوتی:

-دهترسم مه به سست شوقه ی ژماره دوازده بی که نه مړو مالی بو هاتووه؟ بړوانه، نه م کولانه بگروهو بهری مه ده تا دهگه یه پیچی دووه می دهسته راست، به شه قامی ئیبراهیم پاشادا ده پوی، نه وسا دهگه یه ده رگای سنییه می دهسته چه پ، ئیدی نه وه ته لاری ژماره هه وه.

سو پاسی کرد، کولانه که ی گرت بهر، به دهم ریوه و له بن لیوانه وه و له بهر خووه دهیگوت: " دووه م پیچی دهسته راست.. زور چاکه هووه تی.. نه وهش سنییه م ده رگای دهسته چه په، ته لاری ژماره هه وه. سووکه هه لوهسته یه کی کرد تا چاوی به ده ورو بهری خویدا بگیړیت. شه قامه که دریزو باریک بو، ته لارین چوار گوشه له مبهرو له و بهری بوون، که راره وی لاره کی شه قامه سهره کییه که ی نیوانیانی ده بری، ئیدی نه مبهرو و نه و بهری راره وهکان و خودی شه قامه که ش، پر بوون له دووکانین جوراوجور؛ دووکانی هی سه عاتچی بو، یه کیکی هی خو شنووسی، یه کیکی دی چایچی، چواره م هی فهرشفروشی، پینجه م هی ره فوگه ری، شه شه م هی توحفه فروشی بو، هه وه ته م و هه شته م و.. هتد. لیره وله وی قاوه خانانی هه بوون، هه ر به نه ندازه ی دووکانیک ده بوون. ده رگاوانان، به روخسارین ره شی قیر ئاساو عه مامه ی سپی چون چوری شیر و چاوانی خه والوه وه، وه کو نه وه ی بونی عه تر و گه ردیله ی بخورد خوماری کردبن، له بهر ده رگای ته لاره کاند، پاسه وانیان ده کرد. دنیا هی نده تاریک ونسی بو، له تو وایه گه ره که که له شوینیکدایه که هه تاو نایگریته وه. هو ی نه م تاریکیه نه وه بو که به له کونه و بانیزه ی شوقه کان به راده یه ک هاتبوونه وه یه ک که بهری روونایکی ئاسمانیان ده گرت. کاسب و پیشه و هره کان، له بهر دهم دووکانه کانیا ندا دانیشتبوون و به و په ری سه بر و هه وه سه له وه سه رگه رمی پیشه کانیا ن بوون و جوره ها به ره می هونه ری نایابیان دروست ده کرد؛ نه م گه ره که کونه هیشتا نه و پیشه ده ستیا نه ی تیا مابوو، که به ده ستین کارامه ی به شه ران دروست ده کران. نه و پیشانه ی که له هه نبه ر شارستانیه تی تازه وله زگیندا، له هه نبه ر ئالوزییه شیتانه کانی شارستانیه تی تازه دا، خو ی راگرتبوو. حایرو هه په ساو چاویکی به ده ورو بهری خویدا گپراو له دلی خویدا گوتی، ئاخو ده توانی نه م گه ره که تازه یه وه کو گه ره که کونه که یان به یادگه بسپیړیت؟ ئایا روژی دیت که لاقه کانی، له کاتیکا که میشکی به کاروباری دنیا وه مژوله، بگه یه ننه مه زل؟ له بن لیوانه وه ناوی خوی هیئا و خو ی به ده رگادا کرد، به پلیکانه کانی قالدرمه یه کی پیچاوپیچ دا، بو نهومی دووه م سه رکه وه که شوقه ی ژماره دوازده له ویندهر بوو. که ژماره که ی بینی رووی گه شایه وه و بزه یه کی خوشی هاتی. ده تگوت له میژه ئیره ده ناسی و پیلاوی غه ری بی لی داکه ندووه. له زهنگی ده رگای دا، ده رگا کرایه وه و دایکی به دهم بزه ی شادییه وه هاته پیشوازی، ریگه ی بو کرده وه به پیکه نینه وه گوتی: " کاره سهیره کانی نه م دنیا یه ده بینی! " له ده رگا که وه وه ژورور که وه و به دهم زه رده خه نه وه گوتی: " هه واری تازه مان موباره ک! " دایکی پیکه نی، ددانه زه رده کانی به دیار که و تن، ئاخو نه ویش وه کو کوره که ی رمووده ی جگه ره کیشان بوو. به جوره عوزرخواییه که وه گوتی: - قسوورمان عه فو بکه، نه مړو فریا نه که و تین ژورره که ی تو و خومان پو شته بکه ین.. به راستی ماندوو بووین، وپرای نه وه ی زور ئاگادار بووم، ئاخو ی لاقی یه کیکی له کورسییه کان شکا و پشتی ته خته خه وه که شت، له چه ند شوینیکه وه رووشا..

نه حمه د، خو ی له هو لیکي بچکوله دا بینیه وه، که پر بوو له تیله که (کول، کوله پشت) و کوله بار و بوخچه، که ل و په ل، کورسی و ناومال، خوانه که له ناوه ندی هو له که دا دانرا بوو، قاپ و قاچاغ و هی رباری دنیا ی به سه ره وه بوو.

هۆلەكە دوو دەرگای هەبوو، دەرگایەکیان بەلای راستا و بە ناوێوە دەکرایەو، دەرگای دووێم لە بەرانبەرەو بوو. بەبێدەنگی تەمەشای دەوروبەری خۆی کرد. دایکی گوتی: - خوا عالەمە ئەمڕۆ ئیسراحتەم نەکردووە، وای بە حالی ئەو دایکە کچی نەبێ، تا لە تەنگانەدا فریای بکەوێ و یارمەتی بدات. تۆ خۆت دزییەو و چووی بۆ دایەرە و دەوام و باوکیشت وەکو هەمیشە خۆی خزانده ژوورەکەیهو و خۆی لە هیچ شتیک نەکرد بە خاوەن. کەچی - بێ قەزابی - تۆزی لەمەپیش هات و پرسى چیت بۆ فراقین بۆ ئاماده کردوین؟ وەکو ئەوێ من سحیرباز بێم و توانام بە سەر هەموو شتیکدا بشکێ؟ خۆشبهختانە گەرەكە تازەكەمان پەرە لە خۆراکفرۆشی. خزمەتکارەكەم ناردووە فەلافل و زەللاتە و باینجان بکڕیت..

ئەحمەد، کە گویی لە ناوی فەلافل بوو، دەمی ئاوی کرد، بریسکەى شادی نیشتهسەر چاوهکانی، ئەوسا لە دایکی پرسى: - ئەدی بابە خەيالی رەحەت بوو؟

ژنەى تاین، بزەیهکی ناسکی بۆکرد، بزەیهک ئەوێ نیشاندەدا کە تەمەنى پەنجا و پینچ سالەى، هیشتا نازو کریشمەى ژنانەى لێ نەسەندووەتەو. گوتی: - رەحەتى رەحەت! سوپاس بۆ خودا. خوابكات هەروابى، بەلام شوقەكە بچووكە، ژوورەكانى تەنگن. بە خۆرتى جیگای شتەكانمان لە ژوورەكاندا کردووەتەو. ئیدی " ئەوێ لە چاره نووسراوه، دەبێ چاو بیدینی!"

بەدەم گویگرتنەو لە دایکی، تەمەشای دەوروبەری خۆی دەکرد، لە سەمى چەپی دەرگای هاتتە ژوورەو، پارەویك هەبوو، کە لە سەمى راستەو دوو ژوورى بەسەرەو بوو، موبەق و گەرماو کەوتبوونە بەرانبەرى. دایکی ئاماژەى بۆ ئەو ژوورەى بەرانبەر دەرگای چوونە دەرەوێ شوقەكە کرد و گوتی: " ئەمەش ژوورەكەى تۆیە!" بەلام دوو ژوورەكەى سەر پارەوێكە، یەكەمیان بۆ نووستنى داك و بابى ئاماده کردبوو و دایکی دەربارەى ژوورى دووێم گوتی: " ئەمەیان شتەكانى براكەتى تیا دادەنەین و بۆ ئەوى دادەنەین."

ئەحمەد چوو بۆ ژوورەكەى بابى، سەیری کرد پیرەمێرد لە سەر قەرەوێلەكەى رۆنیشتوو و ئارامى و رەزامەندى بە نیگایەو دیارە. عاكفەفەندى ئەحمەد - وەكو كورەكەى - بالابەرزىكى بارىكەلە بوو، رڤدینىكى چرى سپى بەردابوووە. عەینەكىكى ئەستورى لە چاو کردبوو، کە برىقەیهكى چاوخەلەتینەى بە نیگا مردەلەكەى دەبەخشى. نیگایەكى گومانبار و پڕ دوو دلێ كورەكەى کرد و خۆى ئاماده کرد تا ئەگەر گلەبى مال گواستتەوێكەى لێکرد، بە توندى بەرپەرچى بداتەو. ئەحمەد سلأوى کرد و پى گوت: - موبارەكە باوكە!

پیرەمێرد بە كاوه خۆ گوتى: - سەلامەت بى، خوا راولەستاوت بكات، هەموو شتیک بە ئەمرى خۆیەتى!

ئەحمەد سەرى لەقاند و گوتى: - ئیمە زۆر ترساین، سەرى دنیاومان لە خۆ هینابوووە یەك. باوكە دەزانى جیاوازی نیوان سكاكىنى و خانولخەلىلى لەو كەمترە كە فرۆكەوانىك بتوانى لە ئاسمانەو هەستى پىكات؟!

بابى بەجدى گوتى: - ئەم گەرەكە لە سایەى حوسین دایە رەزای خاوى لیبى. گەرەكى دین و دیانەت و مزگەوتانە، ئەلمانیان لەو ناكلترن نیشانە لە دلێ ئىسلام بگرنەو، ئەوان دۆستایەتى موسولمانانان لەلامەبەستە.

ئەحمەد بزەیهكى کرد و گوتى: - باشە ئەگەر بە هەلە، وەكو چۆن سكاكىنى-یان بۆردومان کرد، ئیرەش بۆردومان بکەن؟!

پیره میرد، که سه غلّهت بووبوو، گوتی: - هه ق به منه، قسه له قسه ی مندا مه که! من ئیره به ئەمین دەزانم، دلم بیره خو شه، دایکت پنی رازییه، هه رچه نده چهنه بازیکی ناشکوره. توش رازی و دلنیایت، به لام وا دنوینی که زور عاقلیت و دتهوی و خوت نیشاندهی که زور ئازا و بویری. دهی له زیکه خوت بگوره و بی با نانه که مان بخوین.

ئهمه د بزهیه کی بو کرد و چوو بو ژووره که ی خوی و له بهر خووه دهیگوت: " بام راست دهکات. " نیگایه کی وردی ژووره که ی کرد، بینی ژووره که به توپزی جیگای شتهکانی تیا بووه تهوه و هموو شتهکان بهیه کدا ترنجاون. قه ره ویله که ی له لای راسته وه بوو، که نتوری جلهکانی له لای چه په وه بوو، کتیبخانه که ی له ولای که نتوره که وه بوو. هه موو کتیبهکانی تپه سترابوو. ژووره که دوو په نجه ره ی تیا بوو، چه زی کرد، له هه ر یه کیکیانه وه ته مه شایه کی بله ز بکات. له په نجه ره که ی لای راسته وه نزیک بووه وه، کردییه وه، دهیروانیه سه ر ئه و ریگایه ی که لیوه ی هاتبوو، له وینده ره وه توانی له به رزییه وه، گه ره که تازه که بدینیت. ته لاره کان، له سه ر پایه ی چوارگوشه ی گوره ر پونرابوون، له مهیدانه چوارگوشه که دا، کومه لیک دوو کانتوچکه ی بچووکی چوارگوشه دروستکرا بوون، که کولانانی ته نگه بهر دهوری دابوون. په نجه ره و به له کونه ی پیشه وه ی ته لاره کان، به سه ر سه ربانی دوو کانه کاندای ده کرانه وه و هوا و تیشکی هه تاویان له وینده ره وه و هه رده گرت. هیچ ته لاریک به رده م ته لاریکی دی نه ده گرت، ته مه شاقانان له یه کی که له په نجه رهکانی به رانبه ره وه، چوارگوشه یه کی گه وره ی له ته لاران ده بینی، له شوینه که ی ئه وه وه ده توانرا کومه لیک چوارگوشه ی زور بینه دیتن که سه ربانی دوو کانه کان بوون، که کومه لیک ریگه و پاره وی تیکرژاو به به ینیاندا ده رویی. له پشت هه موو ئه مانه وه مناره ی مزگه وته که ی حوسین بوو، که به به رزی خوی هه موو ده وره به ره که ی ته به رپوک و پیرۆز ده کرد. زور دلی به فه زا کراوه که ی به رده می خوش بوو؛ چونکه هه موو خه م و ترسینکی ئه وه بوو، کاتی که له په نجه ره که وه ته مه شا بکات، جگه له دیوارین ره ق و ته ق هیچی دی نه بینی. پاشان چوو بهر په نجه ره که ی دی، په نجه ره که ی رووبه رووی ده رگای ژووره که، کردییه وه، دیمه نیکی جیاوازی بینی، له خواره وه کولانیکی ته نگه بهر هه بوو که ده چوو بو بازار ی خانولخه لیلی کون، دوو کانهکانی داخرا بوون، له چول ده چوون. له سه مته که ی تری کولانه که وه، لایه کی ته لاریک دیار بوو، که په نجه ره و بانیزهکانی زور له وه وه نزیک بوو. پاشان بووی ده رکهوت که سه ربانی هه ردوو ته لاره که، له چه ند خالیکا یه کانگیرن و ئه و نهۆمانه ی که رووبه رووی یه کدین، له ریگای بانیزه وه به له کونه کانه وه ده گه یینه وه یه کدی، ئه مه کردیه کاریک وا ویتا بکات که ئیره یه ک ته لاره به دوو بلوکی جیاوه. خانولخه لیلی کون له سه متی چه پی کولانه که وه دهستی پیده کرد. ئه وه ی ئه و له په نجه ره که ی خو یه وه ده بینی، کومه لیک سه ربانی کون و په نجه ره ی دارزیو، په رده ی قوماش و ته خته دار و چینکو شر بوو، که سینبه ریان له کوچه و کولانه پیکا چوو هکان ده کرد. له دوای ئه وانه وه، مناره و قوببه و گومه زی مزگه وتان چوو بوون به ئاسمانا، که له ئاسمانه وه وینه یه کی شکو داری قاهیره یان نمایش ده کرد. یه که مجار بوو ئه م دیمه نه ی ده بینی. هینده ی دی رقی له گه ره که تازه که هه ستا. ئیدی که وته ته مه شا کردنی دیمه نه نامۆ و غه ریب و په رته وازه کان، که ئه له هقی بو چاوانی، که جگه له کاغه ز هیچی دیکه یان نه بینی بوو، به دیتنی ته بیعهت و شوینه وارارانه هاتبوون، دیمه نی غه ریب و نامۆ بوون. چونکه ماوه ی ئه و جو ره کارانه ی نه بوو بوو. زوری پینه چوو له دهنگی لیدانی ده رگا وه خو هاته وه، گوئی له دهنگی دایکی بوو که دهیگوت: - فه لافله که ئاماده یه جه نابی به گ.

په نجره که ی داخست، قاته که ی داکنه، دیزدانه که ی له بهر و کلاوه که ی له سهر کرد، به دهم و یرد خویندنه وه له خوا ده پارایه وه: " خودایا ئەم ماله مان لی موباره ک بکه. " له هه مان دهمدا و پیش ئه وه ی له ژورره که ی وه دهر بکه وئ، گوئی له دهنگی که ی گر بو، به توورپه ی هاواری ده کرد: " خودا مالت و یران بکات، به ختت بسووتی بو چ کورپکی.. " دهنگی که ی دی، زور دزیوتر به رسقی دایه وه که نیشانه ی شه ره جوینی نیوان دوو که سی گهره که بو، که ئەمه عاده تی خه لکه میلییه که بو. ئیدی پیره کور، له دلی خویدا توورپه بو، نه فره تی لیکردن و له دلی خویدا گوئی: " په نا به خوا له شوومی و ره شبینی " وئه وسا له ژورره که وه دهر که وت..

((۲))

خوشتین فه لافل بوو که له ژیانیا خواردبووی، زوری ستایش کرد، بابی زوری پیخوشبوو، ئەم ستایشه ی، به مه دح و ستایشی گهره که تازه که هه ژمار کرد، بویه به جوش و خروشیکی زوره وه گوئی:

-تو هیچ شتیک سه باره ت به گهره کی حوسین نازانی، خوشتین فه لافل، به تامترین پاقله ی سووره وه کراو، خوشتین په راسووی برژاو و سه روپی هیه، چا و قاوه ی بی وینه ی هیه. شه و و رۆژ بازار هیه، ژیان به رده وامه.. ئیره جیگه ی کچه زای پیغه مبه ره، دراوسیته ئه ومان به سه!

پاش فراشین، بو ژورره که ی گه رایه وه، له سهر ته خته خه وه که ی پالکوت تا پشوویه ک بدات. له دلی خویدا ههستی ده کرد، سه ده می دلخوشی به م گهره که تازه یه که متر نین له سه ده می دلته نگیه که ی.

چاوی به ههر چوار نکالی ژورره که دا گیرا، تا نیگای له سهر ئه و کتیبانه گیرسایه وه که له لای کتیبخانه که وه، به نارپکی له سهر یه کدی که له که کرابوون. به ئاسووده یی و ته و سه وه چاوی تیبیرین، ئەمانه کتیبه ئازیزه کانی بوون و ههر هه موویان به زمانی عه ره بی بوون، چونکه له سه رده می قوتابیه تیدا - له وانه ی ئینگلیزیدا باش نه بوو و پاشانیش پشت گوئی خست و به ره به ره له بیرى چوه وه. سییه کی کتیبه کان، کتیبی قوتابخانه بوون، هی جوگرافیا و میژوو و وه رزش و زانیاری بوون، ژماره یه ک چاڤکانی و سه رچاوه ی قانونیشی تیا بوو، هه روه ها کتیبی مه نه لوتی، موپله حی، شه وقی و حافز و مه ترانیشی تیا بوو، هه روه ها کومه لیک کتیبی زهرد هه لگه راوی ئەزه ره ریشی تیا بوو ده رباره ی ئاین و لوژیک که به ره مز و نیشانه ی زانستی قورس و سه ختفامی ده زانین و جگه له خه لکانیکی زور که م چ که سیک په ی به م حه قیقه ته نه ده برد. هه روه ها هه ندی کتیبی نوو سه رانی هاوچه رخیسی تیا بوو، که کرپنیانی به جو ره ریزو لوتفیک به رانه بر به و نوو سه رانه ده زانی. ئەمه کتیبخانه ئازیزه که ی بوو یان به ری ره نجی هه موو ژیانى بوو. خوینه ریکی له زه بر بوو، له خویندنه وه تیر نه ده بوو، زور پیس ئالووده ی خویندنه وه بوو بوو. بیست دانه سالی ته واو بوو خووی دابوو خویندنه وه. له سالی ۱۹۲۱ وه - ئەو سالی که به کالوری ته واو کردبوو - تا سالی ۱۹۴۱، ئیدی کتیب ژیانى باتینی وزاهیری ئەوی داگیر کردبوو، هه موو هوش و گوش و حه ز و خوزیایه کی خو ی له کتیباندا ده بینیه وه، به دریژایی ئەو بیست سالی، له سهر ئەوه راهاتبوو، که ههر کتیبیکی ده سه که وتبا ده یخویندنه وه، یانی خویندنه وه خویندنه وه یه کی گشتی بوو، په چاوی پسپوری و نه وعیه تی نه ده کرد، ههر پشت به زانیاریه کونه کانی، که په رته وازه و شپه زه بوون، ده ی خویندنه وه، ره نگه هوی ئەم بی به رنامه ییه ی ئەوه بووبی، که نه ی توانی بوو دواى به که لوریا، دریژه به خویندن بدات و ده رفه تی پسپوراتی بو نه ره خسا بوو.

هه‌لێهه‌ ته‌ ئه‌و دابرا‌ن و بێ به‌رنامه‌یی‌هه‌، کارێکی زۆری کرده‌ سه‌ر ژیا‌نی جفاکی و ده‌روونی ئه‌و، که به‌ درێژای‌ی ژیا‌نی لێی نه‌خه‌له‌سی، هۆیه‌که‌ی ئه‌وه بوو که بابی له‌و سه‌رده‌مه‌دا خا‌نه‌نشین کرا - ته‌مه‌نی نزیکه‌ی چل سا‌لانی‌ک ده‌بوو - له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که‌مه‌ترخه‌می له‌ ئه‌نجا‌مدانی ئه‌رکه‌کانیدا کردبوو و به‌ گژ مو‌حه‌قیقه کارگێر‌یی‌هه‌کاندا چووبوو‌وه‌ و سووکایه‌تی پیکردبوون، خا‌نه‌نشین کرابوو، ئیدی ئه‌حمه‌د عاکف ناچار ده‌بی مه‌کته‌ب ته‌رک بکات و به‌ وه‌زیفه‌یه‌کی بچووک قاییل ببیت، تا بژێوی خیزا‌نه‌ شکست خواردوو‌ه‌که‌یا‌ن په‌یدا بکات و هه‌ر دوو برا بچووک‌ه‌که‌ی، که یه‌کیکیان زوو مرد و دووه‌میان بوو به‌ فه‌رمانبه‌ر له‌ بانکی میسر‌دا، به‌خێو بکات. ئه‌حمه‌د قوتا‌بییه‌کی زیره‌ک و جدی و فره‌خۆزیا بوو، له‌ هه‌وه‌له‌وه‌ هه‌زی ده‌کرد بچیته‌ کۆلیج و به‌شی ما‌فنا‌سی بخوینێ، ده‌یویست له‌ رێگه‌ی خویندنه‌وه‌ بگاته‌ هه‌مان پایه‌ و پێگه‌ی سه‌عد زه‌غلول (۱۸۵۸ - ۱۹۲۷)، به‌لام که ناچار بوو ده‌ستبه‌رداری خویندن ببیت، ئه‌و چاوه‌ ره‌شه‌ی کال بووه‌وه‌، جه‌زه‌به‌یه‌کی کوشنده‌ی ویکه‌وت، ئیدی تووشی نا‌ئومیدییه‌کی ئه‌وتو بوو، که به‌جاری ویرانی کرد، خه‌م و خه‌فه‌ت، سه‌راپای داگرت، له‌ ناخی خۆیدا گه‌ییه‌ ئه‌و قه‌ناعه‌ته‌ی که شه‌هیدیکی مه‌زلوومه‌، بلیمه‌تیکی زنده‌به‌چاله‌، قوربا‌نیه‌کی سه‌مه‌دی به‌خت و ناوچه‌وان ره‌شه‌. ئیدی له‌وه‌ به‌ دواوه‌، هه‌میشه‌ له‌ وه‌خت و ناوه‌ختا گله‌یی له‌ به‌ختی خۆی ده‌کرد که چۆن بووه‌ مایه‌ی شه‌هید بوونی ئه‌و هه‌موو بلیمه‌تییه‌ی که هه‌یبوو. ئیدی ئه‌مه‌ی لیبوو بوو به‌ مه‌راق و له‌ دلی ده‌ر نه‌ده‌چوو، هاوکاره‌کانی به‌ گله‌یی و گازنده‌کانی راها‌تبوون، که به‌رده‌وام، به‌ ده‌نگی‌کی له‌رزووک و پر هه‌لچوونه‌وه‌ ده‌یگوت و ده‌یگوته‌وه‌: " ئه‌گه‌ر خویندنه‌که‌م ته‌واو بک‌ردبا‌یه - که ده‌رچوونم مسوگه‌ر بوو - ئیستا که‌سیکی دیکه‌ ده‌بووم! " یا‌ن به‌ که‌سه‌ره‌وه‌ ده‌یگوت: " من خه‌ریکه‌ ته‌مه‌نم ده‌گاته‌ چل سا‌لان، ته‌سه‌ور بکه‌ هه‌قال! ئه‌گه‌ر ژیا‌ن ئاسایی رۆیشتا و به‌ختی ره‌ش ریی پی نه‌گرتبا‌یه، نها یه‌کیک نه‌ده‌بووم له‌و ئه‌وقات و پاریزه‌ره‌ کۆن و کارامانه‌ی که شانازی به‌ خزه‌ته‌ی بیست سا‌له‌ی خۆیه‌وه‌، له‌ واری دادئا‌نیدا بکات؟! چاوه‌روانی چی له‌ پیاویکی جدی وه‌کو من له‌ ماوه‌ی بیست سا‌لدا ده‌کرا؟! " یا‌ن هه‌ندیچار به‌ که‌سه‌ره‌وه‌ ده‌یگوت: " به‌ناهه‌ق دره‌خشانترین قۆناغی میژوویی میسرمان له‌ ده‌ست رۆیی، ئه‌و قۆناغی هه‌یج با‌یه‌خیک بۆ ته‌مه‌ن و پایه‌ی با‌به‌لبابی ما‌لباتی وبۆماوه‌یی دا‌نه‌ده‌نا و گه‌نجان به‌ گویره‌ی توانا ده‌گه‌یینه‌ کورسی وه‌زاره‌ت! "

به‌ به‌رده‌وامی په‌یگیری هه‌والی هاوده‌وره‌کانی سه‌رده‌می قوتا‌بخانه‌ی خۆی ده‌کرد، هه‌والی ئه‌وانه‌ی درێژه‌یا‌ن به‌ خویندنی خۆ دابوو، زۆرچار سه‌ری له‌ سه‌ر ئه‌و رۆژنامه‌یه‌ی به‌رده‌ستی هه‌لده‌بری و به‌ نا‌ره‌زاییه‌وه‌ ده‌یگوت: " فلان که‌س که بووه‌ به‌ وێردی سه‌ر زا‌ران و هه‌مووان با‌سی ده‌که‌ن، ده‌ناسن?.. له‌ قوتا‌بخانه‌دا هاو‌پۆلی من بوو، قوتا‌بییه‌کی ته‌مه‌ل بوو، به‌ تو‌زی پیی مندا نه‌ده‌گه‌یی. " یا‌ن به‌ده‌م خوته‌ و بۆله‌وه‌، به‌ توانجه‌وه‌ ده‌یگوت: " خوا به‌خته‌کی؟ جیگری وه‌زیر؟ هه‌تیویکی چه‌په‌ل، نه‌گریس، گیل، فری به‌ دنیاوه‌ نه‌بوو؟ هه‌ی دنیا‌ی بێ وه‌فا! " یا‌ن با‌سی زیره‌کی خۆی و پیشبینی مامۆستا‌کانی سه‌باره‌ت به‌ ئاینده‌ی خۆی بۆ برا‌کانی ده‌گێرا‌یه‌وه‌. به‌وجۆره‌ جو‌ره‌هه‌ستیکی سه‌رکیشانه‌ی تو‌ره‌یی و نا‌ره‌زاییه‌تیکی درێژخایه‌ن و غرووریکی کینه‌ئامیز و باوه‌رێکی درۆزنا‌نه‌ی به‌ توانا و به‌هره‌کانی خۆی له‌ لا دروست بوو، که ژیا‌نی لیک‌رد به‌ عه‌زاییکی به‌رده‌وامی هه‌میشه‌یی. تا ئه‌وه‌ بوو، ئه‌م بلیمه‌تییه‌ فرامۆش‌کراوه‌ی له‌ قاتی هه‌شته‌می ئه‌رشیفخا‌نه‌ی وه‌زاره‌تی ئی‌شغالدا (کار) گیرسایه‌وه‌.

به‌لام هه‌رگیز دا‌نه‌سه‌کنی، نا‌ئومید نه‌بوو، رێگه‌ی جو‌راوجۆری گرته‌به‌ر تا زنجیره‌کان بپچرێ و به‌ره‌و ئازادی، جه‌لال و شکۆ بکاته‌وه‌. ئه‌زموون له‌ دوا‌ی ئه‌زموونی بری، گلان له‌ دوا‌ی گلانی تا‌قی‌کرده‌وه‌، که‌وت

وهه ستايه وه. كۆلى نه دا. يه كه م شت كه بيري ليكرده وه ئه وه بوو - له ماله وه - خۆى ئاماده بكات بۆ وهرگرتنى شاده تنامه ي مافناسى، چونكه ئه و به شه بوو كه له هه وه له وه حه زى لیده کرد، ده يتوانى تاقىكرده وه ي دهره كى بكات، چونكه خويندنى مافناسى وه كو سه رده مى سه عد وه ه لياوى پيويستى به سه عى كردنى زۆر و ده وامى فه رمى نه بوو. كۆمه لىك كتيبى مافناسى كرى و محازره و مه لزه مه كانى به ئه مانه ت وهرده گرت، يه ك سالى مه دره سى ته واولى به سه عى كردنه وه برده سه ر، له كۆتاييدا ناو نووسى بۆ تاقىكرده وه، كرد؛ به لام له دوو واندا دهرنه چوو. زۆر به مه شكايه وه، له به رده م ئه واندا، كه به وردى په يگيرى هه والى بليمه تيه كه ي ئه ويان ده كرد، خه جاله ت و شه رمه زار بوو. ئيدى ئه م ناكاميه ي ده دا يه پال كار و وه زيفه و نه خۆشيه يه كى وه همى كه نه ي هيشت بوو وه كو پيويست سه عى بكات و بخوينى، له وه دواش هه ر بۆ ئيحتيات به رده وام ئيديعاي نه خۆشى ده كرد. ده ترسا جاريكى دى، بچيته تاقىكرده وه يه كى ديكه وه. ئيدى بۆ ئه وه ي له ريگه ي تاقىكرده وه ي ئاشكراوه، بليمه تيه كه ي خۆى نه نوينى، كه هه موو خه لكى ده يانتوانى ئه نجامه كه ي بدين، ده سته بردارى ئه و كاره بوو و رووى كرده خويندنه وه و زانستى ئازاد. ئيدى ده يگوت تاقىكرده وه و شاده تنامه هيج نيه و پاشان له دلى خويدا سه ده مى دهرنه چوونه كه ي له تاقىكرده وه ي ياساناسيدا ده گيرايه وه بۆ ئه وه ي كه خۆى بۆ ئاماده نه كرد بوو - نه ك بۆ ته مه لى و بى توانايى، هه نگى وازى له خويندنه كه ي هينا، تا دهر فه تى ئاسايى بۆ بليمه تيه شه هیده كه ي بره خسينى.

ئيدى به وجۆره يه كسالى ته واولى له كيس داو، ژماره يه ك كتيبى ياساناسى بۆ كتيبخانه كه ي زياد كرد. پاشان ليبرا ژيانى بۆ زانست ته رخان بكات، تيامبوو له نيوان ليكۆلینه وه ي تيورى وداهينانى زانستيدا كيته يان هه لبريوت؟ پاشان به هه نجه ت و بيانوى ئه وه ي كارخانه و كارگه له ولا تدا نيه ده سته بردارى داهينانى زانستى بوو، چونكه ئه و شوينانه، واته كارخانه و كارگان، مه يدانى ئه زمون و سه رچاوه ي سه روشتى و سه روى داهينان بوون، ئيدى خوى دا يه زانستى تيورى و به ئوميدى ئه وه بوو رۆژى له رۆژان تيوريه ك بدوزيته وه كه ريگه يه وه ئاسوى زانستى موديرن بگورئ و بگاته ئاسمانى نه مرى و له نيوان نيوتن و ئه نيشتايندا بگيرسيته وه. ئيدى چاكى هه ول و هيمه تى كرد به لادا و هه ر ناميلكه و كتيبيكى ته بيعيات و كيميائى ده ست كه وتبا ده يكرى و به دل و به گيان سه رى ده كرده خويندنه وه يان. دواى يه ك سال موتالا و خويندنه وه، سه يرى كرد تاقه يه ك هه نگا وپيش له ئامانجه دووره كه ي نزىك نه بووه ته وه. پاشان گه ييه ئه و قه ناعه ته ي كه قوولبوونه وه له زانست پيويستى به خويندنى هه ندئ ئه وه ليات هه يه كه ئه و بۆى نه ره خساوه.

ئيدى خه مى لينيشت، ترسى لى زال بوو. له خويندنه وه و په يگيرى زانستى تيورى نائوميد بوو. ئه مجاره يان بيانوى بۆ نائوميديه كه ي ئه مه بوو، كه تويزينه وه ي تيورى هيجى له داهينانى زانستى كه متر نيه و به بى تاقىگه و كارگه و په يمانگه ي تويزينه وه، ئه نجام نادرئ و، ژينگه ي ميسر به شيويه كه ي گشتى هيشتا بۆ زانست ئاماده و له بار نيه، ئه مجاره يان، به پيويستى نه ده زانى، پاكانه بۆ ناكاميه كه ي بكات، چونكه فيرى ئه وه بوو بوو نياز و مه به سه ته كانى له هه موو خه لكى بشاريته وه، به لام ويپراى ئه وه ش زورجار له لاي هاوكارو دوسته كانى باسى ئه وه ي ده كرد كه كاتى بيكارى خۆى به موتالا و خويندنه وه به سه ر ده بات و.. خويندنه وه و روشنبيريى ئازاد، له خويندن و شاده تنامه ي فه رمى و حكومه تى باشتره و خويندنه وه و روشنبيريى ئازاد، پياو ده كات به زانا و داناي له زه برو گه وره. ساليكى ديكه ش بوورى و كۆمه لىك كتيبى تازه بابته ي ديكه ها تنه ناو كتيبخانه كه يه وه. ئه وسا شه كه ت و ماندوو، حايرو حه په ساو له خۆى پرسى: ئايا به هره و تواناي ئه و بۆ چ

شتیک خولقابوو..؟ بیگومان هیشتا خوی نه ناسی بوو، ئەگەر خوی ناسی بوایه، ئەو هه موو وهختە خوی بهوجۆره به فیرو نه ده دا.

باشه مهیل و ئاره زوی راسته قینهی ئەو چ بوو، بههره ی له چ دابوو؟ له مافناسی و زانست بوو بووه وه، بهلام مافناسی و زانست هه موو شتیک نه بوو. زانستی دیکهش هه بوون که هیچیان له زانست و مافناسی که متر نه بوو. دل بهندی شهوقی و مه نفه لوتی بوو، نهینی ئەمه له چ دا بوو؟ چما هزی له دهر برینی ئەفسووناوی بوو؟ ئایا له بهر ئەمه نه بوو که بههره و بلیمه تی راسته قینهی ئەو له واری ئەده بیاتدایه؟ جوانترین لایه نی ئەم هونه ره ئەوه بوو، که بۆ مومار سه کردنی پیویستی به شاده تنامه و خویندنی قوتابخانه نه بوو. ته نیا ئەوه نده ی له سه ر بوو، که به ره مه کانی شهوقی و حافظ و مه تران بخوینیته وه. زۆری پینه چوو که کتیبخانه که ی بوو به خانه خویی کۆمه لیک میوانی تازه و ناوازه ی مهیدانی شیعوو په خشان. زۆر به جدی و تاسه وه، تا راده ی تووره یی، که وته خویندنه وه یان؛ ئەوه بوو به دم خویندنه وه وه، تووشی ئەم گوته یه ی ئیبن خه لدوون بوو: " له کۆر و کۆبوونه وه فیڕکاریه کاندا له مامۆستا کانی خۆمان ده بیست که پایه و کۆله که کانی ئەده بیات چوار دیوان که بریتین له: " الکامل " ی موبه رهد و " ادب الکتاب " ی ئیبن قوته یبه و کتیبی " البیان و التبیین " ی جاحز و کتیبی " النوادر " ی ئەبی عه لی ئەتکالی ئەله بغدادی. هه ر کتیبیکی دیکه ی غه یری ئەمانه، پاشکو ولقی ئەمانه.

هه ناسه یه کی ئوخه ی هه لکیشا، وهکو ئەوه ی گه نجی دۆزییته وه، ئیدی هه ر چوار سه رچاوه که ی کپی و به دل و گیان و به په له که وته خویندنه وه یان. هه رکه له خویندنه وه یان بووه وه، به شادمانیه وه له خوی پرسی: " ئایا ئیستا بووم به ئەدیبه؟ " دهستی دایه قه لهم و لیبرا که دهست به نووسین بکات، بابه تیکی نووسی ناوی نا " له که ناری نیل " دا. هه موو هونه ر و ئیلهامیکی خوی تیا به کارهینا، به پۆسته دا بۆ گوڤاریکی نارد، به دم خه یاله وه بیر ی له وه ده کرده وه که خوینه ران به چ ستایشیکه وه پیشوازی لیده کهن و چون په سندی ده کهن. بیر ی له وه ده کرده وه، چون ده بیته به یه کهم پلیکانه ی شوهره ت و ناوبانگی پرشنگذار. گوڤاره که دهر چوو، منه ی وتاره که ی خوی کرد، تیای نه بوو، جۆش و خرۆشه که ی دامرکایه وه، ئەم خه یالپالوه شی که پرووی هه لینا، له ناخا هه سته به ته ریق بوونه وه کرد، به لام نائومید نه بوو، خوی دایه دم چاوه روانیه وه بۆ هه فته ی داها توو، چه ند هه فته ک بووری و گو تاره که بلاو نه بووه وه. هه ر چوار سه رچاوه سه ره کییه که ی ئەده بی خویندبووه وه، که هه ر کتیبیکی دی، به پاشکو و لقی ئەوانه ده ژمیردران. به قسه ی ئیبن خه لدوون بی، ئەو ئەدیبه بوو، ئەدی بۆ وتاره که ی بلاو نه بووه وه؟ ئایا له بهر ئەوه بلاویان نه کردبووه وه، چونکه نووسه ره که ی مه نشوور نه بوو؟ یان له بهر ئەوه بوو که سی رانه سپاردبوو شه فاعه تی بۆ بکات؟ یان تو بلتی له گو تاره که ی حا لی نه بووبن؟!.. بیر ی کرده وه که به خوی بۆ ئوفیسی گوڤاره که بچیت تا بزانی مه سه له چییه، به لام نه ی توانی ئەو کاره بکات، شه رمن بوو و شه رمنۆکی هه میشه کۆسپ بوو له به رده میا. به ره به ره باندۆری یه که مین شوکی له بیر کردو وتاری دووه می نووسی؛ دهر باره ی عه داله ت بوو، ئەمجاره ش به خت یاوه ری نه بوو. وتاری سییه می دهر باره ی " هه ژاری و مه رگی به ره مه نده ی و بلیمه تی " ئەمه شیان به مه رده ی دوو گو تاره که ی پیشوو چوو. به لام هه ر کۆلی نه دا و رژد بوو له سه ر درێژه دان به نووسین، تا دوا ئومید و هه موو هه وله کانی، هه لوه رین و به ته واوه تی فه رامۆش کران. ئیدی سه ره له نووی به زۆربه ی وتاره کانی چوو وه، له نووی دایر شتنه وه و بۆ گوڤارین جیاوازی ناردن، به لام هه یچ که سیک به زه یی به ئومیده پر ئازاره که یدا نه هاته وه له هه لدیری نائومیدی رزگاری نه کرد. دوا وتاری دهر باره ی " بی بایه خی ئەده بیات " بوو که ئەویش به هه مان مه رده ی ئەوانی دی چوو. ئیدی دلشکاو و نائومید ده سته بهرداری هه موو هه وله کانی بوو، نه گبه تی و بی یه غبالی، دژمنه دیرینه که ی، وخه لکانی

دلرېش ونه فسنزم، دژى وهستانه وه. هيچ گوماني له بايه خى وتاره نه ده بيبه كاني خوى نه بوو. بگره زور به باشتري ده زاني له وتاره كاني سهره تاي مهنه لوتى يان نووسيني نووسره تازه كان؛ به لام ههى داد و بى داد له دست به د نيازان و به غيلان! به و جوړه هم موو خهون و تاواته كاني هه لوهرين. ژيان چه ند سهخت و دژواره، چه ند زالمه! قه له مه كهى فرى دا، كينه و رق و سهر كيشى هيندهى دى ناخيان تهنى، نه نجام له وه نائوميد بوو كه بگاته شورته و شكو و نيوبانگ، دلى پر بوو له رق و كينه به رانبر به دنيا و خه لكى، به رانبر به شكو و شكوداران! گه وره يى و شكو ده يكرده چى؟

گه وره يى، وه كو نه وهى له ميسردا باو بوو، چى بوو، چى ده گه ياند؟.. به يه ك وشه وه لامى نه و پرسياره ي دايه وه: " زروفى له بار" سه باره ت به خودى سه عد گوتى: " زاواكه ي ريگه ي سهر كه وتنى بو خوشكرد، نه گهر زاواكه ي نه بوايه، هه رگيز نه ده بوو به م سه عده ي كه هه موومان ده يناسين." زور جار ده يگوت و ده يگوته وه: " پوستانى گه وره له ميسردا، ميراتيه " يان ده يگوت: " نه گهر بهتوئى له كومه لگاي مه دا پيشبكه وي، ده بى ماستاو چياتى و درو وريا بكه ي به پيشه، هه لبه ته نابى گه وجاتى و نه زانيش له بىر بكه ي." يان به توانجه وه ده يگوت: " نه و نه ديبنه ي كه لاپه رده ي روژنامه و گوډاره كان پر ده كه نه وه كين؟ نيا هه قى نه وه مان هه يه بو نه وهى له نه ده بدا دهر بكه وين، په نا بهر گه مه ين سياسى و حيزبى تا له شكو و پايه ي دروينه ي وان دوا نه كه وين؟ يان به تو وره يى ده يگوت: " سويند به خودا نه گهر بمويستبا له ميسرا گه وره بم، بگه مه پايه يه كى گه وره، ده متوانى، به لام چى له عيزه تى نه فس، له نه فسبه رزى ده كه ي!"

تو وره يى وه كو كلپه ي ناگر كه وتبووه گيانى. ناگريكى نا پيرو ز و چنگى خو له ميشى لى مابووه وه؛ به لام ژيان هه موو كاتى تو وره يى هه لئاگرى، جگه له ناراميه كى نائوميدى ناميز هيچى ديكه نه بوو په ناي بياتى، هه رجارى كينه و تو وره يى به رو كى بگرتبايه، په ناي دهر بده بهر نائوميدى و له و ده مانده با به خوى ده گوت: " باشه فايده ي سه رسهختى و عينادى چيبه له م دنيايه دا؟ كه قه رار بى وه كو ناژه لان بمرين و بوگن بكه ين، چما وه كو فريشته بىر بكه ينه وه؟ گريمان هه موو دنيا م پر كرد له نووسين و كتيب و داهيتان، هه ننگى كرمى قه بران ريزم ده گرن يان وه كو جهنده كه كاني رياو سه كينه تيم دهوروكين و ده مخون؟ (رپا و سه كينه، دوو ژنى ميسرى بوون، به يارمه تى هاوسه ره كانيان محمه د عبدولعال وحسب الله، له سالانى هه وه لى سه ده ي بيسته مدا، له نه سكه نده ريبه ي ميسردا ده ستيان به كوشتنى ژماره يه كى زورى ژنان كرد، به كه مين بكوژانى نه ينى ژنان بوون له ميسرى سه ده ي بيسته مدا. چيرو كى نه م دوو ژنه له جيهانى عه ره بدا به ناوبانگه، له به روارى ۲۱ و ۲۲ / ديسامبه ر / ۱۹۲۱ ئيعدام كران.) دنيا هه ر هه مووى درويه، بوش و به تاله، فشه يه، گه وره يى و شكو له سه رووى هه موو دروكانه وه يه. ئيدى خوى راده ستى ته نيا ييه كى تالى عه قلى وده روونى كرد. له ژيان وه رز و بيزار بوو، خوى ده دزييه وه. به لام له راستيا، له هه مان كاتدا كه نائوميد و بيزار پشتى ده كرده ژيان، به غروور و له خو بايى بوونه وه مامه له ي له ته كدا ده كرد، بويه ده ستبه ردارى خوى خويندنه وه نه بوو، چونكه كتبيان نه و ژيانه بو مروف دهره خسينى كه ناره زوى ده كات، به مجوره ژيانى ده گه ل كتبياندا به سه ر ژيانى دنيا ييدا په سند داو ئيدى نه مه ي كردبوو به هه توان وده رمانى دهردى غروورى خوى، هه موو هي زى خوى له وه وه وده رده گرت و واى وينا ده كرد هي زى دهر وونى خو يه تى، بيتى ناو كتيبه كاني به بىرى خوى، ده سه لاتى كتيبه كاني به ده سه لاتى خوى و زندوويه تى كتيبه كاني به زندوويه تى خوى ده زانى. دواى كومه ليك شكستى دوا به دواى يه ك، ده ستبه ردارى موتالا و خويندنه وه ي سيسته ماتيك وئامانچار بوو، هه رشتيكى به رده ست كه وتبا ده يخويندنه وه. بايه خيكي تايبه تى به كتيبين زهر دده دا، چونكه به لاي نه وه وه ده گمه ن بوون و به نه ساني

دهست نه ده که وتن، ئیدی به تاسه وه سه ری کرده خویندنه وه، به ئه عساب و مگیزیکی شیواو و شپرزه وه دهیخویندنه وه، نه سوودی له خویندنه وه وهرده گرت نه له زهت، دوو چاری بهد ههرسی عه قلی بوو، شتوکه یه کی لیڤه و شتوکه یه کی له وی وهرده گرت، به لام هه رگیز له سه ر یه ک شت، یه ک شتی به سوود نه گیرسایه وه، عه قلی هه رگیز له سه ر هزرین رانه هات، کتیبان له جیاتی ئه و بیریان ده کرده وه و راده مان. بیرکرده وه و رامانی به لاوه گرینگ نه بوو. هه موو خه میکی ئه وه بوو که سبهینی زوو بیت، تا ئه وهی دوینی خویندبوویه وه، ئه وهنده ی لیی حالی بوو بوو و ئه زبه ری کردبوو و له یادگهیدا مابووه وه، - به زمانی ماموستا و فهیله سوف بو هاوکاره فرمانبه ر و دوسته کانی بگیریته وه. بویه کارمه ندانی ئه رشیفخانه ناویان نابوو " فهیله سوف " هه رچه نده ئه م ناولینانه، هینده ی نیشانه ی ریز بوو، ئه وهنده ش نیشانه ی پی رابواردن بوو، به لام دلای پی خوشبوو. یاروی فهیله سوف، رابووچوونیکی جیگیری نه بوو، چونکه هه ر دهیخویندنه وه و بیریه نه ده کرده وه، ئه وهی دوینی گوتبووی، ئه مپو له بیریه نه ده ما، ئه وهی ئه مپو دهیگوت، ده گهل ئه وهی دوو پوژ له مه وه به ردا تیکی نه ده کرده وه. هه ر گه نگه شه یه ک به قازانجی ئه و بایه وکبریا وغروورو ده رکه وتتی ئه وی تیر و پاراو بکرده یه، هیه چ گله یه کی نه ده کرد. به پیچه وانه وه، ئه گه ر به دلای نه بویه، مه لا به زینی ده هاته مه دیدان، ئه گه ر به رانه ر بیگوتبایه سیر، ئه و دهیگوت پیاز، ئه گه ر بیگوتبا چه پ ئه و دهیگوت راست، ئه گه ر بیگوتبا سپی ئه و دهیگوت ره ش. ئیدی به تووندی و تووره یه کی ئه وتو گه نگه شه ی ده کرد که له گین بوو ده ست بداته یه خه ی به رانه ره که ی! به لام ئه مه مانای وانه بوو که کابرایه کی که وده نه. له راستیا جوړه زیره کییه کی مامناوه ندی هه بوو. واته نه گیل بوو نه زور زیره ک چ جای بلیمه تی، به لام شوړه تخوازی وحه زی گه یشتن به جه لال و، تامه زرویی بو بلیمه تی، ته واو گومرای کردبوو، خو ی لیگورا بوو. ئه وهی زیاتر دوو چاری ناومیدی کردبوو، هه ستیاری و دلناسکیه شپرزه که ی بوو، ئه مه سه بر و گیانی کوئنه دان و رامان و هزرینی له لا کوشتبوو، میشکی له جیاتی ئه وهی بیر بکاته وه بوو بوو به عه ماریکی پر له زانیاری تیکه ل و پیکه ل و بیسوود. بیگومان ئه و خه و زپانه ی که نیو سالی پیوه بوو، یه کیک بوو له و سه ده مانه ی که عه قلی نه زوک کردبوو و گه یانده بوویه ئاستی شیتی و مردن. زوربه ی شه وانی به دهم حیره ت و وراوه وه پوژ ده کرده وه. پاشان خوا ره می لیکرد و دوا ی ناومیدی و بیزاریه کی دوور و دریز ئیفاقه ی بو هات و چاک بووه وه. سه ده می راسته و خو ی نه خوشیه که ی، ئه زموونیکه مه ترسیدار بوو، که بی بیرکرده وه له ئاکام و لیکه وته کانی دهستی دابوویی، باوه ری به جادوو هه بوو، باوه ری به هه موو ئه و ئه فسانانه ده کرد که بوی ده گیردرايه وه. پوژئی تووشی کارمه ندیکه کون ده بی، که باوه ری ته واوی به جادو و جنوکه و ئه هریمه نان ده بیت، به شه وق و تاسه ی زوره وه تیکه لی ده بی، دوا ی ئه وهی دوستایه تی ته واویان ده که ویته بهینه وه، کابرا چه ند کونه کتیبیکه ده رباره ی جادوو و حازراندنی جنوکه و ئه هریمه نانی وه ک: موستیه که ی سلیمان، قمقم و ئه سیادی، ده داتی. ئه حمه د له خوشیان له پیستی خو ی ناحه جمی و ئه م کتیبانه ی به سه رچاوه ی بی چه ند و چوونی زانست و حه قیقه ت ده زانی، واده زانی هه نگوینی له دارا دوژیوه ته وه.

ئاسووده و دلنیا، به دل و به گیان که وته سه ریان، ره مزه کانیانی ده کرده وه، رازه کانیانی هه لده هیتا. به ئومیدی ئه و پوژه وه ده تلیه وه که هیزه گه ردوونیه کان کوئترول بکات و کلیلی مه عریفه ت و ده سه لات و شکو به ده ست بیت! چیوا ی نه مابوو له خوشیا شیت بیت. چاوه روانی ئه وه بوو که عه رشی ده سه لات ی بیگوتایی بکه ویته بن ده ست، تا ئه وهی ده یه وی هه لیگری و ئه وهی نایه وی رهای بکات. به که یفی دلای خو ی بکات، به م رابویری، سه ربکاته سه ر ئه و، کئی ویست به رزی بکاته وه و کئی نه ویست نغروی بکات و ریسوا ی دنیا و

قیامه‌تی بکات، ده‌وله‌مندی بکات، یان هه‌ژاری بکات و له قورپی ره‌شی بنیت، بیژینی یان بیکوژی؟ به‌لام ئە‌عساب و می‌شکی به‌رگه‌ی ئە‌و هه‌موو ماندوو بوون و شه‌وبیداریه‌ دوور و درێژ‌ه‌ی له‌ گه‌ل گیانی جنۆکه و ئە‌هریمه‌ناندا نه‌ده‌گرت. ئیدی ماندوویه‌تی زۆری بۆ هینا. ترس و واهیمه‌ به‌سه‌ریا زال بوو. نه‌خۆشی یه‌خانگیری بوو، گه‌ییه‌ حالێ شیت بوون و مردن! ئیدی هیچ چاری نه‌ما، ده‌بوا ده‌ستبه‌رداری خولیا و خه‌یال‌پلاوه‌کانی ببیت، کتیبه‌کانی بۆ کابرا برده‌وه و دوا‌ی ئە‌وه‌ی هه‌موو ریگا‌کانی گه‌یشتن به‌ شوهرت و شکۆی تاقیکرده‌وه، به‌یه‌کجاره‌کی نائومید بوو و وازی هینا.

به‌ کول و کۆفانه‌وه له‌ خۆی ده‌پرسی: " چ به‌لایه‌کمه‌؟ بلیی رۆحیکی پیس هاتبیته‌ ناومه‌وه‌؟ بۆچی ده‌بی هه‌میشه له‌ پیناوی خواسته‌کاندا بخه‌بتم، له‌ کاتی‌کا هه‌ر که ده‌ست درێژ بکه‌م، به‌ ئاسانی ده‌یانگه‌می؟ بۆچی هه‌میشه هه‌وله‌کانم، ئاوات و خه‌ونه‌کانم، به‌ ناکامی ده‌شکینه‌وه‌؟! " رۆژگار ده‌بووری و ئە‌و ده‌چووه‌ ته‌مه‌نه‌وه، هه‌ستی به‌ مه‌زلوومه‌تیکی زۆر ده‌کرد، به‌ره‌به‌ره و ژیراوژیر له‌زه‌تیکی گۆنگی له‌ ئازاره‌کانی ده‌بینی، له‌ خوت و خۆپایی، دووچاری ئە‌و وه‌همه‌ بووبوو که هه‌مووان غه‌دری لیده‌که‌ن، هه‌رچه‌یه‌کی به‌سه‌ر ده‌هات، به‌ هه‌مان له‌زه‌تی غه‌ریبه‌وه پینشوازی لیده‌کرد. هه‌ندی‌جار له‌ به‌ر خۆوه و به‌ ته‌وسه‌وه ده‌یگوت: ئە‌مه‌ گه‌وره‌یی نییه هه‌موو خه‌لکی، دژی یه‌ک زه‌لام رابن؟! ئە‌مه‌ مایه‌ی شانازی نییه، که نه‌گه‌ته‌ی و به‌ده‌ختی بگاته ئە‌و راده‌یه‌ی بیه‌ته مایه‌ی ئێره‌یی و هه‌سوودی خه‌لکی؟ به‌لێ له‌وه‌تای دنیا هه‌یه، نه‌گه‌ته‌ی و به‌ده‌ختی به‌شی عه‌قلین گه‌وره‌و ده‌گمه‌ن بووه.

له‌زه‌تی له‌ ئازاره‌کانی خۆی ده‌بینی، ئە‌م حاله‌ته‌ کاری له‌ مه‌یله‌ سیاسیه‌ ناجیگیره‌که‌شی ده‌کرد. هه‌میشه و بچ ر‌ه‌چاوکردنی پره‌نسیپی سیاسی، به‌لای حیزبه‌ شکست خواردوو‌ه‌کاندا دایده‌شکاند، له‌ دلێ خۆیدا، خۆی به‌ ر‌یبه‌ری ئە‌و حیزبه‌ ده‌زانی، ئیدی له‌ سۆنگه‌ی ئە‌مه‌وه‌ تووشی جوهره‌ها زولم و چه‌وسانه‌وه و سه‌ریه‌شه ده‌بوو، ئیدی ئازار و له‌زه‌تیکی بچ وینه‌ی له‌مه‌ ده‌بینی. له‌ راستیا، ئە‌م ر‌ه‌فتاره‌ی نه‌ به‌ ته‌نی زاده‌ی ر‌یکه‌وت بوو و نه‌ زاده‌ی شکست و ناکامیه‌ به‌رده‌وامه‌کانی، به‌لکو ر‌ه‌گیکی ده‌چووه‌وه سه‌ر ده‌ورانی مندالی، که تۆبه‌ره‌ی داک و بابی بوو، نازیکی زۆری ده‌درايه، له‌زه‌تی له‌م نازدارییه‌ ده‌بینی. له‌ هه‌مان کاتدا، نه‌ردی به‌ختی وای هانی، هه‌ر به‌ مندالی، له‌ کاتی‌کا ته‌مه‌نی هیشتا نه‌گه‌یی بووه بیست سالان، ئە‌رکی خیزانه‌ لێقه‌وماوه‌که‌یانی که‌وته سه‌رشان. ئیدی دنیا، ژیان، نه‌ک بۆ تاقه‌ یه‌ک سه‌عاتیش نازی نه‌کیشا، به‌لکو زۆریش نامیهره‌بانی له‌گه‌ل کرد و به‌ به‌ختی ئە‌و نه‌گه‌را.***

ماوه‌یه‌کی زۆر به‌بیته‌وه‌ی چاو لیک بنی، له‌ سه‌ر قه‌ره‌وه‌یله‌که‌ی راکشا. چاوی به‌ بن میچ ویدیوارو زه‌مینه‌ی ژووره‌که‌دا ده‌گی‌را، به‌ نیگه‌رانیه‌وه له‌ خۆی ده‌پرسی: " تو بلیی ژیان له‌م گه‌ره‌که‌ سه‌یره‌دا، ر‌وویه‌کی خۆشی بدات؟! "

بیری شه‌قامی قه‌مه‌رو تاخی سکا‌کینی و ماله‌ کۆنه‌که‌یانی ده‌کرد، به‌لام نائومید نه‌بوو، به‌ ئومیدی خه‌ون و خه‌یاله‌ پرسنگداره‌کانی ده‌ژیا. له‌ ناکاوا جم و جولیکی دوورو درێژ که ده‌نگی دایکی وکاره‌که‌ره‌که‌ی به‌دوادا هات، ماله‌که‌ی پ‌ر‌کرد. یه‌کسه‌ر زانی که به‌ دوو قۆلی ده‌ستیان به‌ جم و جول کرد تا شوقه‌که و ژووره‌کان ر‌یک بخه‌ن و که‌ل و په‌له‌کان دابنه‌ن. له‌ ده‌ری ر‌ا ده‌نگی به‌رز و ناخۆش ده‌هاته گۆی. هه‌راو هه‌نگامه‌کانی ژووره‌وه‌ی فه‌رامۆش کرد و به‌ وردی گۆیی بۆ ده‌نگه‌ ده‌نگه‌کانی ده‌ری هه‌ل‌خست. بۆی ده‌رکه‌وت که هه‌راو زه‌نای مندالانه و یاری ده‌که‌ن و گۆرانی ده‌لین. له‌ پال که‌وتن بیزار بوو، هه‌ستا به‌ره‌و ئە‌و په‌نجه‌ریه‌ چوو که

دەپروانى بە سەر تەلارەكاندا، كردييه‌وه، كه‌وته تەمەشاكردىنى شەقامەكە و ئەو كيژ و كورانه‌ى بە دەم ھەرا و زەنا و پيگەننە‌وه گەمەيان دەكرد، مندالەكان بە سەر چەند دەستەيەكدا دابەش بووبوون و ھەر دەستەيەك مژوولى جۆرە و ھەرزىك بوون، شەقامەكە لە يانەى و ھەرزى سادە دەچوو، ھەر گروپە مژوولى جۆرە و ھەرزىك بوون، گروپى يارى ئاسن، گروپى زۆرەبانى، گروپى گورگاننيان دەكرد. مندالە بچووكتەرەكان لە سەر شوستەكە بوون، خەريكى سەما و گۆرانى و چەپلە ليدان بوون.

ئيدى ھەراو ھەنگامەيەك بوو ئەوسەرى ديار نەبوو، تەپ و توژى دنيا كۆلانەكەى گرتبوو. بۆى دەرکەوت لە ئەمپۆ بەدواو، نيوہرۆ خەوہكەى فت! گويى لە گۆرانى سەير بوو وەك: "مامەى وشترەوان، مندالانى گەرەك توت توت، ئەم كيۆ بەرزە ھاپۆ گيان" و.. ھتد. لە نيوان ھەپەسان و نارەحەتى و شاديدا حايير مابوو! لە ناکاو دەنگيكي بەرز و گر، عەينى ھەورە تریشقە بەرز بووہوہ: "مەلعونە دنيا، نەعلەت لە بابى دنيا!" ھاوارەكەى بە دەم پيتمى چەپلەى تووندى دوو دەستەوہ، دووبارە كردهوہ!.

پيدەچوو دەنگەكە لە دووكانىكى ژير پەنجەرەكەوہ بەرز بووبيتەوہ، بۆيە نەيدەتوانى ئەو كەسە بديني كە بە گۆرانىيەوہ جنيوى بە دنيا دەدا. بەلام نەيتوانى خۆى بگرى، خۆبەخۆ لە قاقاي پيگەننەيكي ئەوتوى دا، كە پوخسارە زەردەكەى سوور ھەلگەرا. لە پەنجەرەكەوہ مى بردە دەرەوہ، توانى تابلوى دووكانەكە بدينييت كە بە خەتيكى جوان لە سەرى نووسرابوو: "نونوى خۆشنووس" .. ئايا ئەو كابرەيە تابلويان لە مەر خيانەت و بى و ھەفایى دنيا دەنووسيت و بە خەلكانى بيزار و بە گازنى دەفرۆشيت؟.. خۆزيا ئەويش يەكيك لەو تابلويانەى لى دەكرى، بەلكو سوكانىيەك بە دلەى پر ئازاريدا دەھات!.

((۳))

كە ھەتاوى سەر پەنجەرە بەرزەكەى تەلارەكانى بەرانبەر پەنجەرەكەى ئەم ديار نەما، بۆى دەرکەوت كە خۆر لە پشت قوببە و گومەزە بەشكۆكانى قاھيرەوہ، لە پشت مالەكانى ئەوانەوہ ئاوا دەبى، چاوى ھەلپرى، نيگاي لە سەر منارە بەرزەكەى حوسين گيرسايەوہ، كە بەوپەرى شكۆوہ لە بوومەلپلى ئيوارەدا خۆنوئينى دەكرد، ھەستى جولاندو دللى بيداركردهوہ. ھەر دوو ئانىشكى خستە سەر قەراخى پەنجەرەكەو پوانىيە سەربانى ئەو دووكانانەى كە كەوتبوونە بەينى تەلارەكانەوہ، پوانىيە ئەو پەنجەرە و بانىژانەى لە بەردەم تەلارەكانەوہ ھاتبوونە دەرەوہو كۆلانەكانيان تەنى بوو، ھەندى لە پەنجەرەكان كرابوونەوہ؛ ھەنديكيان داخرابوون، ھەنديكيان بە ئاستەم كرابوونەوہ. ژنانى مالەوہ جلكى شوردرأويان لە سەر تەنافى بانىژەكان كۆدەكردهوہ يان گۆزەيان لە ئا و پر دەكرد، شەقامەكە بەرەبەرە لە مندالان چۆل دەبوو، دەتگوت لە نزيكبوونەوہى شەو دەترسن. پر بەدل ھەزى دەكرد بچيئە دەرەوہ، تا لە نزيكەوہ ديمەنەكانى گەرەكە تازەكە بدينييت، كوچە و كۆلانە تەنگەبەرەكانى كەشف بكات، بەلام چاك كردن و ريكخستەوہى كتيبخانەكەى تەواو ماندووى كردهوو، ئەمە جگە لەوہى عادەتى وابوو كە لە دەوامى دايرە دەھاتەوہ، ئيدى لە مال نەدەچووہ دەرى، بۆيە خۆزياكەى بۆ كاتيكي ديگە ھەلگرت. لە پەنجەرەكە دوور كەوتەوہو بە چوار مشقى لە سەر ئەرزەكە رۆنيشت - ھەركاتى خۆى بۆ خويندەنەوہ ئامادە بكردبايە، بەوجۆرە دادەنيشت - كتيبيكي لە كتيبخانەكە دەرھينا و دەستى بە خويندەنەوہ كرد تا كاتى خەو ھات.

بابى لەو كاتەدا، چوار مشقى لە سەر دووگردهكەى (بەرمال) دانىشتبوو، قورئانەكەى لە بەردەستا بوو، بە دەنگى بلند و بى گويدان بە خويندەنەوہ ھەلەكانى، كە بەردەوام دووبارەى دەكردەوہ، ھەنديك ئايەتى

دهخویندهوه. عاكفهفهندي ئهحمهد، له تهمنهني شهست سالییدا بوو، ردینیکی سپی بهردابووهوه، كه جوړه ههیبهت و ویقاریکی به دهم و چاوه لاوازهكهی دابوو. ئیدی دواي ئهوهی له ناوهراستی تهمنهنا و له ههپهتی ئاوات و ئارهزووهكانیا، له كار دوور خرایهوهو خانهنشین كرا، خهلوته وگوشهگیرییهکی تووندی بهسهر خویدا سهپاندبوو، وادیار بوو، ژیانی خوئی وهقی عیبادهت وقورئان خویندن كردبوو. مهگه ناوبهناو به مهبهستی پیاسه یان زیارهتی مهزارگانی ئاینی له مال وهدهرکهوتبا. پهنگه لهبهر دهست كورتی هزی لهوه نهبووینی لهمال وهدهرکهوئ - چونکه موچهكهی تهنیا شهش جونهی بوو - له راستیا دهستكورتی، ژیانی بهوجوړه كوئترؤل كردبوو، بهلام ئهناجم بهو ژیانه راهات، خووی پیوه گرت و زوړیش پیی رازی بوو، شوكرانهبژیږی خودا بوو. سهخترین و به سویتترین روژگاری ژیانی، ئه و روژانه بوو كه له كارهكهی دوورخرایهوهو خانهنشین كرا، سهراچاوهی ژیانی تهواو كز بوو، نهبوونی و بینهوايي بهردهرکهی بهمال ومندال گرت. ناچار كرا دهست له كار ههگرئ و لهو شكو وئحتوباره دوور بکهوئتهوه كه كار و وهزیفهكهی بوئی دابین كردبوو. ئیدی شیت ئاسا كهوته بهرگری له خوئی، شهفاعهتچی نهما، داواي لینهكات كه شهفاعهتیکی بو بكات، لی ههموو ههولهكانی بهفیرو چون. عهریزه له دووی عهریزهی نووسی، بهلام بیهوده، له ئهناجا بهو حهقیقهته خهمناكهی زانی كه دهرگای حكومهتی بو ههتا ههتا په لیداخراوه. لهراستیا بیگوناج و دهستپاك بوو، بهلام له كارهكهی كهمتهرخهه بوو، كهمتهرخهمییهكهی بهسهره ساغ بووبووهوه، بی ریژیسی بهرانبهه به موفهتیش و سهرپهراشتیارهكانی، هاته سهرو هیندهی دی قورهكهی بو خهست كردهوه. له دواي ئهوهوه، بهردهوام نهفرهت وتووكی له زولم و زالمان دهكرد، نهفرهتی له ههمووان دهكرد، له پق و تووپهیی و نائومییدی خوئا، دادهگژایه سهرو گویلاکی حكومهت و فرمانبهران و كارمهندانی حكومهتیدا. له ههموو شوینی دهیگوت چونکه بهوه قاییل نهبووه كهرامهتی پیشیل بكرئ، بویه دوور خراوتهوهو خانهنشین كراوهو وهزیفه لهوه تهنگتره جیی كهسیکی تیا ببیتهوه كه ریژی خوئی بكرئ. دواي ئهوهی ماوهیهکی زور نكولی لهوه دهكرد كه بیژی دههق به دهستهی تهحقیقكاران كردبی، ئهوجا كهوته شانازی كردن بهو كارهوهو لهوه بترازی هیچ قسهیهکی دی نهدهكرد. بهرهبهره بوو به گهپجاری ئهوانهی دهووروبهری و هاودهردی و هاوخهمی دوست و ئاشنایانی له دهست دا. له ههوهلهوه پهیوهندی خوئی له گهله خهلكیدا پاراست، ، ناوبهناو هاتوچوئی قاوهخانهی فیتای دهكرد و نهردینی دهگهله دوستهكانیا دهكرد، بهلام پاش ئه و بهلایهی بهسهری هات، پهفتاری تهواو گوړا، مگیزی تیکچوو، زور زوو تووره دهبوو. روژیک له کاتی یاریكردندا له ههفرکهكهی تووره بوو، ههفرکهكهی به گژیا چووهوه، هاواری بهسهردا كرد: " ههی ترؤكراوی حكومهتی! ". له دواي ئهوهوه ئیدی پیی نهنايه هیچ قاوهخانهیهك. له خهلك وخوا و دنیا دوورکهوتهوه. ئیدی پهناي برده بهر خهلوته و عیبادهت، رابردووی له دل و دهروونی خوئی سرپییهوه، ئیدی كه باری به خیوكردنی مالباتهكه كهوته سهرشانی ئهحمهدی كورپی، ئهمه ئارامی وسوكناییهکی زوری به دلهی خهمناكی بهخشی. ئهحمهدیش ههمان خولق و خو و نهخوشیهكهی بابی به میرات بو مابووهوه! كوپییهکی تهواوی ئه و بوو!

ههلبهته نابی فاكتهریکی دیکهی گرینگی چاك بوونهوهی باوكهكه لهبیربکهین كه ئهویش دایكهكه بوو. له ههوهلهوه، ههموو توانایهکی خوئی بو بهختهوهی مالباتهكه تهرخان كردبوو. له دهورانی گهنجیدا هینده جوان و بهدهو بوو، مایهی دلبهندی ههموو خهلكی قاهیره بوو، وئستاش كه تهمنهنی نزیکهی پهنا و پینج سال بوو، هیشتا شوینهواری جوانی وبهژن وبالاكهی جارانی پیوه مابوو، مزگهوت پوخاوه، میحرابی ماوه. بهخوئی را دهگهی، قزی بویه دهكرد، جلی پهنگاوپهنگی لهبهر دهكرد. ههچهنده پیی نابووه تهمنهنهوه، بهلام وهكو

جەستە و پۈللەت پۈتۈمى ديار نەبوو، ھېشتاش ھەر چۈست وچالاک وگورج وگۈل بوو، بەخۇي رادەگەيى، پۈۈخۇش و ھەنەكچى و زمان شيرين بوو، بە نوكتەبازى بەنيوبانگ بوو، ھېچ ئافرەتېك لە پۈۈى خۇشخويى وخەلک دۇستىيەۋە ھاۋتاي نەدەکردەۋە، ئىدى دۇست و دەستە خۇشكانىكى زۇرى پەيدا کرد، ژمارەى ئەۋ مالانەى دەچۈۋە سەردانىان و ئەۋانەى ميواندارى دەکردن پۈۈژبەپۈۈژ زياتر دەبوون. ژنان وکيژان، ۋەکو يەكېک لە مالباتى خۇيان، بە خۇشپىيەۋە مامەلەيان لە تەکدا دەکرد، بۇيە ئەۋ كېشە و پېشھاتەى بە سەر خيزانەكەياندا ھاتبوو، زۇر كارى تېنەکرد. ۋەختايەك مېردەكەى كەۋتە نەدارى و دەست تەنگى، دەستە خوشک و دۇستەکانى، مشورىان دەخوارد و لە ديارى وسەۋقاتى غافلېان نەدەکرد. ۋەکو جاران بە خۇي رادەگەيى و بەردەۋام نازى مېردەكەى دەكېشا و بە مېھر و خۇشتەبەى خۇي خەم و پەژارەى دەپەۋاندەۋە. بە پېكەنېنەۋە پېى دەگوت: " عاكفەفەندى يەخەت لە يەخەى حكومت بوۋەۋە، ئىستا ۋەختى ئەۋەيە خۆت بۇ من تەرخان بەكى! " يان گەمەى بە رېشى دەکرد ۋەدېگوت: " كە گۈل ئاۋ بەدى، دېرک ۋەدالېش بە سايى ئەۋەۋە ئاۋ دەخواتەۋە! " بەلام كە دەبېنى مېردەكەى نقومى خويندەۋەى قورئانە و كورپەكەى كونجى كتيبخانەكەى گرتوۋە، ھاۋارى لېدەکردن: " منيش فيرى خوينەۋارى بەكن، با شەريکايەتيتان بەكم. " ھەندېجار كە ئەحمەدى دەبېنى، بە خۇي راناگات و خۇي فەرامۇش دەكات، پەست دەبوو، بە ھەر دوو دەست دەيکېشا بە پۈۈمەتى خۇيدا و بە گلەيىۋە ھاۋارى دەکرد: " ئەيەپۇ! دايكت پېر کرد، ئابروويت برد، بۇچى جلەكانت چرچ و لۇچە؟ چما ئوتومان نېيە، بۇچى قژت چاک ناکەى، رېدېنت ناتاشى، چما قاتى بەرەرانە؟! .. تەمەشايەكى دنيا بەكە، پېرە لە شادى، بۇچى خۆت لەنيۈ ئەم كتيبە زەردانەدا گرفتار کردوۋە؟! تەمەشا سەرت چۈن پۈۈتاۋەتەۋە، لاجانگەكانت سېى بوون؟! منيشت بە خۆتەۋە پېر کردوۋە، پېر کردوۋە، پېر کردوۋە!"

ئەحمەد بە تەۋسەۋە پېى پېدەكەنى و بەم قسەيە توۋرەى دەکرد: " ھەر بە پۈۈمەتى خۆتا بەكېشە! چل سالم ئىدى لەۋە زياتر چى؟! "

ئەۋ ھەقىقەتەى لەبەرگران دەبى، سەرزەنشتى دەكات و دەلېت: " دەمت تېك بنە، زمانت بە بېرېن بچى.. تا ئىستا ھېچ كورېكت دېتوۋە، كە ئىدېعاي ئەۋە بكات ھاۋتەمەنى دايكېتەى؟! "

ۋېراى ئەمەش، ژيانى لە كۇقان خالى نەبوو، نەخۇش بوو، يان ۋاي ۋينا دەکرد نەخۇشە، بەلام ھېچ كەسېك لەۋانەى دەۋرۈبەرى گويان بە نەخۇشپەكەى نەدەدا و بە ھەنديان نەدەگرت. ئىدى بە تېپەپۈۈنى سالان، گەيىيە ئەۋ قەناعەتەى كە جنۇكە چۈۋەتە لەشپەۋە ھېچ چارېكى نېيە، تەنيا ئەۋە نەبى ئاھەنگى "زارى بۇ بەكى، بەردەۋام لە مېردەكەى دەپارايەۋە كە رېگەى بدات ئاھەنگى زارى بۇ بەگېرن، بەلام مېردەكەى گويى نەدەدائى، ئەحمەدېش لە گەل ئەۋەدا نەبوو، ھەرچەندە باۋەپى بە ھەبوۋنى جنۇكە ھەبوو. نەخۇشپەكەى دايكى رېك ھاۋكات بوو لە گەل ئەۋ ئەزمونەدا كە لەزگ بوو ئەم دوۋچارى شېتى بكات.

ژنەى تايان لە پارانەۋە و داۋاكانى نائومېد بوو، بەۋەندە قايىل بوو بەشدارى لە ئاھەنگ و كورپى ئەۋ زارانە بكات كە لە مالى دەستە خوشک ۋەدراۋسېكانيا دەگېردرا. تا رۈۈژېك ئەحمەد بە سەرسامپىيەۋە گوتى: " بەپراستى مالباتى مە گېرۈدەۋ گرتارى جنۇكانە، مەگەر بابم بەھۆى ھەسوۋدى كارمەندىكى ھېچ ۋپوۋچەۋە لە كارەكەى دەرنەكرا؟! ئەدى من خوم نەدایە سېحر و خەرىك بوو شېت بېم؟! ئەۋەتا ئىستاش لېرەيە و سواری سەرى دايكم بوۋەۋ خەرىكە مالمان ۋېران دەكات!"

دەكەوتە لیدان. لە دلی خۆدا دوغای دەکرد كە ئەمانە فرۆكەى ئینگلیزی بن و بۆ تاقیب و راوانانى فرۆكەین دژمن هاتبن. چاوه‌پوانى كرد تا دەنگى فرۆكەكان بېرىت، بەلام دەنگەكە هەر بەردەوام بوو، مێشكى ماندوو بوو، وەكو ئەو بوو فرۆكەكان ماله‌كەى ئەوانیان كرده‌بێ بە چەق و تەوهرى سورپانه‌وى خۆیان. دووبارە هەستا، بە تارىكیەكەداو بە كوێرە كوێر پۆی، گەییە بەر ژوورەكەى داك و بابى، لەبەر دەرگاكە وەستا و بەدەنگى نەرم گوتى: " بە خەبەرن؟ " داىكى وەلامى داىه‌وه: " هیشتا نەخەوتووین، مەگەر گویت لە هیچ نییه؟ " ئەحمەد وەلامى داىه‌وه: " با، گرمە گرمى فرۆكانە.. یەكسەر دواى ئاژیرەكە گویم لە دەنگى فرۆكان بوو! " باوكى گوتى: " لەو دەچى، فرۆكەى ئینگلیزی بن " ئەحمەد گوتى: " لەگینە. " ئەم مەزنده‌هاوبەشەى نیوان خۆى و بابى جۆرە دلناییه‌كى لەلا دروستكرد و بۆ ژوورەكەى خۆى زفربیه‌وه، بەرله‌وه‌ى فریا بكەوى و لە سەر تەختە خەوه‌كەى پاكشیت، ژوورە تارىكەكەى بە روناكییه‌كى سەیر كە لە ئاسمانه‌وه دەهات، پۆشن بووه‌وه، دوا بە دواى ئەوە گرمەیه‌كى تووند بەرزبووه‌وه، تەقینه‌وه‌یه‌كى ترسناكى بەدوودا هات وقاھیره‌ى هەژاند، لە ترسا راپەرى، ترسكى شیتانە سەراپای داگرت، بیئەوه‌ى ئاور لە هیچ بداتەوه بەرەو دەرگای ژوورەكە تەكانى دا. كە بینى ژوورەكە هیشتا نەقىمى ئەو روناكیە پەرشنگارەیه كە لە دەرى را و لە پەنجەرەكانه‌وه دەهاتە ژوورەوه‌و رینوینى بۆمباكانى بەرەو ئامانجەكانیان دەكرد، ترسەكەى دوو چەنانە زیادى كرد. تەقینه‌وه لە سەر تەقینه‌وه بەردەوام بوو، دەگەل دەنگى هەر تەقینه‌وه‌یه‌كدا، هەمان گرمەى سامناك بەرزده‌بووه‌وه. ئەرزەكە بە تووندی لەرییه‌وه، ماله‌كە كەوتە لەرزە، بوردومانەكە، بۆ چاوتروكانیكیش نەدەوه‌ستایه‌وه. لەو دەچوو ئاسمان بە بەرد و كەفرى ئەهریمەنى، زەوى رەجم بكات. داك و بابى لە هۆلەكەدا بینیه‌وه، بابى قۆلى بە قۆلى داىكیا كرده‌بوو، لەزگ بوو لە ترس و ماندووێتیدا بكەوتتە سەر ئەرزەكە. بە هەشتاوى خۆى گەیاندى، قۆلى بابى گرت و هاوارى كرد: " خیرا خۆ بگەیننە ژیرخانى تەلارەكە! " بە هەشتاوى كەوتنەخۆ و لە كاتىكا كارەكەرەكە لە پیش ئەوانه‌وه رایدەكرد، بە دەنگى لەرزۆك و شپەزە دەپیرسى: " ئەم روناكییه چیه‌؟ لە دەرەوه ئاگر كەوتتەوه؟ " ئەحمەد كە هەولێ دەدا، هەناسە پرکێیه‌كەى ئارام بكاتەوه و جی پێیه‌كانى لە سەر پلێكانەكان بدۆزیتەوه، گوتى: " ئەمە لەو مەشخەلە ماگنیسیومانەیه كە لە پۆژنامەكاندا، دەربارەیان نووسى بوو. " پیاوه گوتى: " خوا بە رەحمى خۆى رەحمان لێكات. " سەر قالدەرمەكان پەربوون لەو خەلكانەى كە بە ترس و لەرزەوه دەهاتنە خوارەوه‌و لە ناخى دلی پەرشانیانه‌وه لە خودا دەپارانه‌وه كە فریایان بكەوى و بیان پارێزى. هەر كە تەقینه‌وه‌یه‌ك روى دەدا، دیوارەكان دەلەرىنه‌وه‌و هات و هاوار بەرز دەبووه‌وه، هاوارى ژنان و نالەى مندالان دەگەییە ئاسمان. لە ناكاوا روناكیى مەگنیسیومەكە كوژایه‌وه. بوردومانەكە هیشتا بەردەوام بوو و مەرگ لەو دەوروبەرەدا دەسورپایه‌وه، تارىكى بالى بەسەر دنیادا كیشا، هەراو هەنگامە بەرپا بوو، پێى هەندىكان خزی و هەندىكان كەوتنە سەر عاردى و ئەمە كرده‌ كارىك كە ترس و پەشوكانى خەلكەكە زیاتر بى. ئەنجام گەییە ژیرزەمین و پەناگەكەى تەلارەكە - بەدرم - كە گلوپىكى كزى تیا دەسووتا. پەنجەرەكانى بە پەردەى ئەستوروى رەش داپۆشرا بوون. سەرەكەى لە سەر جىسرى كۆنكریتی مكمى ئاسۆیى و پایه‌ى ئاسنى ئەستوونى رۆنرابوو. گونیه‌ لم و گل بە چوار دەورى دیوارەكانیا هەلچنرابوو. لەبەر پۆشنایى گلوپە كزەكەدا، رۆخسارىن زەرد هەلگەراو، كە ترسى مەرگیان لێنیشتبوو بەدى دەكران، بە چاوانى ئەبلەقەوه، وپینه‌یان دەكرد، هەرسىكان لە نزىكی یەكەوه وەستا بوون، بە بیتاقەتى چاوه‌پوانى ئەوه بوون كە هیرشەكە تەواو بى و نەفەسىك تازە بكەنه‌وه و تەفەكەى دەمیان قووت بەدن. لى بوردومانەكە تووندتر بوو، بە دەنگى تەقینه‌وه‌كاندا دیاربوو كە لەوان نزیكتر دەبیتەوه! لێرەدا لاقەكانى لەناو جیگاگەیداو لە ترسى ئەو یاده‌وه‌رییه،

تهكان دا. له بن لیوانه وه گوتی: " نه فرهت له و شه وه، بروت ونه یه ته وه!" له ناخی ناخه وه هه ناسه یه کی هه لکیشا وچاوه کانی هه له هیتان. له هه راو هه نگامه ی گه ره که که وه خو هاته وه، بیری که وه ته وه که به نیازی خه و تن راکشابوو، نهک به و مه به سته ی نازاری بویه ری ناخو شترین شه وی ژیانی کاویژ بکاته وه، لی مخابن.. بیره وه ریبه کان به گورپیکی مقاومه ت ناپه زیر هیرشی بو هینا، به لی ته قینه وه کان نزیکتر ده بوونه وه. بومیکی ته قینه وه، خه لکه ترساوه که وایان وینا کرد، له ناو دلی واند، له ناو میشکی واند ته قینه وه، به جوړی ده ستیان به رز کرده وه، له تو وایه ده یانه وی نه یه لن میچ و ساپپته که یان به سه ردا بروخیت. ئیدی فریاد و پارانه وه و دوعا و نیوی خوا که وه ته سه ر زاری هه مووان. ترسی ئه وه یان لینیشته که بومی دوهم ریک بکه وی به سه ر سه ری ئه واند! بومی دوهم که وه ته خواره وه!.. خودایه، تو بلی، رۆژی بی ئه و لووره ترسناکه ی- لووره ی گونگی ئه و مه رگه ی له بیر بچپته وه که له ئان و ساتدا بو، به سه ری اندا بتلیسیته وه، له کاتیکا نه ری نه جاتیان هه بوو نه ری ره قین و هه لاتن؟ .. چون ته لاره که ده له ریبه وه، چون به رله وه ی بومباکان بگه نه سه ر زه وی، په نجه ره کان ته قه ته قیان پیده که وت!.. چون ده نگی ترسناکی ته قینه وه به رز بووه وه، گوی که کرد، میشکی شله قاند، ئه عسابی شیواند، نه فه سی ته نگ کرد!.. خه لکه که به دم چاوه پروانی چاره نو سه وه کوو بوونه وه و نائومی دی سه رو دلی گرتن.. خه لکه که په لیه یان بوو، مردنیان له و چاوه پروانیه سامناکه پی باشر بوو. به لی ئه وه ی له مردن جیای ده کردنه وه، ته نیا بومیکی دیکه بوو که له گین بوو له هه مان ساتدا، له فرۆکه که وه به سه ری اندا به ر بدریته وه.. به لام بومبه که - بزه یه کی خه مناک نیشته سه ر لیوی - به ر نه بووه وه! یان له دووری ئه وان به ربووه وه، بوردومانه که وه کو چون خیرا ده ستی پیکرد به و ئاوایه ش دوو که وه ته وه، ئیدی له مردن خه له سین.. مردن خو ی نیشان دان به لام تامی خو ی پی نه چه شتن... یان بو شه ویکی دیکه ی هه لگرت. ده نگی ته قینه وه کان دوو که وتنه وه و سوو کتر بوون، ناوبه ناو و به پچرپچری ده هاته گوی و پاشان براو نه ما، ته نیا له دووره وه و ناوبه ناو ده نگی مه تره لوژان ده هات، پاشان ئه ویش نه ما، پیده نگی بالی به سه ر دنیا دا کیشا!.. خه لکه به له نگازه که که میک وه خو هاتنه وه، به گومان و ئومیدواریه وه ده ستیان به ته مه شاکردنی یه کدی کرد، گری زمانیان کرایه وه و وه کو دین وشیتان که وتنه ورینه، دوا ی نزیکه ی چاره که سه عاتیکی ترسناک، نازی ری ئه مان و سه لامه تی لیید!... ئه ی خوی دلوقان!.. ئایا به راستی مردن دوو که وتبووه وه؟ ئایا ده گه نه به یانی، رۆژی پوناکیان لیته لدی؟ جم و جول ده ستی پیکرد. گلوپ پیکران و خه لکی له مال وه ده رکه وتن. خه لکانی دی له تاخ و گه ره که کانی دیکه وه هاتن، هه رکه سه و به سه ره ات و بویه ری خو ی ده گپرایه وه، گوتیان عه باسیه، ویران بووه. (عه باسیه: گه ره ککیکی به نیویانگی قاهیره یه، مزگه وتی رحمان و ره حیم و مزگه وتی نور که وتوونه ته هم گه ره که وه.) به لام میسری نوی فاتیحای بخوینه، قه سری نیل به ته واوه تی سپردرایه وه. ژیرخانی ترامه کان ویران بوون و پربوون له جه نازه ی کریکاران!..

سه رکه وتنه وه بو شوقه کانیان، شاد بوون به وه ی له مهرگ رزگار بوو بوون، به لام هیشتا پیشه اته ترسناکه کانی مردی به ری نه دابوون، ئیدی پاشماوه ی شه وه که یان به بیداری و به دم قسانه وه برده سه ر. به یانی رۆژی دواتر پیده چوو رونیشتقانی گه ره ک بریاری چو لکردنی گه ره که که یان دابی، گه لابه و پیکابان که ل و په لی زه رووری خه لکه که یان بو ئه و گه ره که ی به مه زنده ی خه لکه که ئه مینتر بوون یان بو گونده کانی ده وروبه ری پایته خت ده گواسته وه. وای لیها ت ته لاره کان له خه لکی چو ل بوون. دیمه نی بارکردن و چو ل بوونی گه ره که که، هینده ی دی ترسی ئه م مالبا ته ی زال کرد، به تایبه تی باوکه که که ده ل لاوازه که ی به هو ی هیرشه توونده که وه، هاتبووه له رزین. بویه به ره به ره که لکه له ی ئه وه ی که وه ته سه ر، له گه ل خه لکه که دا باربکه ن؛

له گهڙ عامی دهچمه شامی. چونکه له ژیر کاریگری بانگه‌شهی ئیسلامیدا بوو، قه‌ناعه‌تی ته‌واوی به‌وه هه‌بوو، که گه‌ره‌کیکی مه‌زه‌بی وه‌کو گه‌ره‌کی حوسین، له هیرش وپه‌لامار دوور ده‌بی، ئیدی به‌جدی که‌وته تاقیب تا سوک‌نه‌یه‌ک له‌و گه‌ره‌که په‌یدا بکات و ئەم شوقه‌یه‌ی دۆزییه‌وه‌و بۆ ئیره‌ باریان کرد. که‌س نه‌بوو ئەو پوژهی دوا‌ی شه‌وی بور‌دومانه‌که له‌بیر بکات. ده‌نگ و باسی هه‌موو قاهیره، ده‌رباره‌ی شه‌وی رابردوو بوو. خه‌لکی به‌میشکی ماندوو و دل‌ی نیگه‌رانه‌وه، قسانیان ده‌کرد، جار‌جار پی‌ده‌که‌نین، پی‌که‌نینی شادی ئه‌وه‌ی که‌ پرزگاری بوو‌بوون. ئەحمه‌د هه‌ستیده‌کرد مه‌رگ هی‌نده‌ لێ‌ی نزی‌ک بووه‌ته‌وه، که هه‌ست به‌هه‌ناسه‌ی مردن به‌سه‌ر ده‌م و چاوی خۆیه‌وه ده‌کات؛ به‌لام شتیکی ترسناک‌تر له‌مه‌رگ، له‌ ئارادا بوو. وه‌کو ئه‌وه‌ی ده‌ست ولاق‌ی بپه‌ری یان به‌سه‌ری شکاوه‌وه، له‌ قه‌راخ شاپرگی‌که‌دا بدۆزریته‌وه.. یان له‌ پاش بور‌دومانه‌که، شوپینیکی سه‌قه‌ت بی و تووشی که‌مه‌ندامی هه‌میشه‌یی بی‌ت و بجیته‌ پیزی خیل‌ی که‌مه‌ندامانه‌وه، یان له‌ مردن پرزگار بی، به‌لام خانووه‌که‌یان به‌ر بو‌ردومان بکه‌وی، خاپوور بی و مال‌باته‌که‌یان بکه‌ویته‌و ئەو گور‌ه‌و بی جیگا و مال و حال و پرووت و په‌جال وه‌مین! ده‌ستی به‌ پارانه‌وه له‌ خوا و شه‌فاعه‌ت له‌ پیغه‌مبه‌ری خوا کرد، ژیان، هه‌رچونی بی نازیزه، رۆح شیرینه. له‌ دل‌ی خۆیدا سه‌ری له‌وه سو‌رما، هه‌زیده‌کرد تۆزی خۆش بژی، به‌ده‌م ریگای گه‌رانه‌وه بۆ مال، ته‌ماح گرتی، کارتونی پسیکی به‌ نه‌سته‌له‌ی کړی، که‌ زوری هه‌ز لیده‌کرد، به‌لام چونکه‌ وا رها‌ت‌بوو، مانگانه‌ تۆزی له‌ مووچه‌که‌ی بپاشه‌که‌وت بکات و بخته‌ ته‌وفیره‌وه، خوی له‌ خواردنی ئەو جو‌ره‌ پسیکه‌ مه‌حرووم کرد‌بوو. که‌ شه‌و دا‌هات، خه‌م و نیگه‌رانی سه‌ر و دل‌ی گرتن، ترس هه‌مووانی داگرت، که‌س چاوی نه‌چوو هه‌و، بیره‌وه‌ری ئەو شه‌وه‌ ترسناکه‌ له‌ یادگاندا زندوو بووه‌وه، هه‌مووان نار‌ه‌حه‌ت بوون، ده‌نگی هه‌ر شاوریکیان لیده‌بوو به‌ نازی‌ری خه‌تر، ده‌نگی هه‌ر به‌یه‌کادانی ده‌رگایه‌کیان لیده‌بوو به‌ ده‌نگی ته‌قینه‌وه‌ی بۆمبا و هه‌ر ویزه‌ ویزیکیان لیده‌بوو به‌ هاره‌ی فرۆکه‌.. ئەوه‌ حالی ئه‌ویان بوو. ئەوه‌تا باریان کردوو، گو‌یزاویانه‌ته‌وه، ئایا له‌م شوینه‌ تازه‌یه‌یان، دل‌یان ئارام ده‌گرێ؟ ته‌لاره‌ تازه‌کان پته‌و و مکوومن، ژیرزه‌مین و په‌ناگای نموونه‌بیان هه‌یه، ئەمه‌ جگه‌ له‌وه‌ی دراوسپی مزگه‌وتی حوسین بوو؛ به‌لام ئایا قه‌لا و مزگه‌وتان ویران نه‌کراون، نا‌کرین؟ ئوف، چه‌ند خۆشه‌ویستی ژیان عه‌زابمان بدات، چه‌ند ترس بمانکوژی‌ت، مردن په‌حم به‌که‌سدا ناکات، که‌ پیاو بیر له‌ مردن ده‌کاته‌وه، هه‌موو شکو وگه‌وره‌یه‌کی له‌به‌رچاو ده‌که‌وی، که‌ره‌تی سفر ده‌بی‌ت. پیاو بۆچی، خوی له‌ داخ و که‌سه‌ر، له‌ تووره‌یی باربکات، ئاخ‌ر له‌ پیتاوی چیدا؟.. که‌ گو‌یی له‌ رادیو بوو مارشی شاهه‌نشایی و ناشتی لیده‌دا، زانی دوو سه‌عاتی ته‌واو به‌ سه‌ر بیخه‌وی و نیگه‌رانیه‌که‌یدا بوریوه، ویستی ئەو بیرانه‌ له‌ میشکی خوی وه‌ده‌ربنی و تاوی بخه‌وی، به‌لام هه‌رچی کرد و کو‌شا نه‌یتوانی به‌سه‌ر بیره‌کانی خۆیدا زال بی، به‌ پیچه‌وانه‌وه بیره‌وه‌رییه‌کان به‌سه‌ر ئەودا زال بوون، بیره‌وه‌رییان رایان مالی، بیری که‌وته‌وه که‌ چۆن پی‌شنیازی بۆ دا‌ک و بابی کرد‌بوو، که‌ بچن بۆ ئەسیوت و سه‌ردانی برا بچووکه‌که‌ی که‌ له‌وینده‌ر کاری ده‌کرد، بکه‌ن و له‌م مه‌ترسیه‌ش دوور بکه‌ونه‌وه. دایکی به‌رسقی دابوو‌وه: " نا، له‌ گه‌ل تودا ده‌مینینه‌وه، ئیدی یا پی‌که‌وه ده‌ژین، یان پی‌که‌وه... " ئەوسا به‌ده‌م پی‌که‌نینه‌وه گو‌تی: په‌نا به‌ خوا!... باشه‌ ئەگه‌ر داکی به‌م سه‌فه‌ره‌ قاییل بوایه‌ ئەم چی بکرایه‌؟.. باشترین چاره‌سه‌ر ئەوه‌ بوو بجیته‌ پانسیونیک. ئەله‌ه‌قی له‌ دل‌ی خۆیدا به‌و بیروکه‌یه‌ خۆش‌حال بوو، چونکه‌ بی‌ئه‌وه‌ی به‌ خۆ بزانی هه‌زی به‌ گو‌رانکاری بوو. بۆ نا، کابرایه‌کی ره‌به‌نی سه‌لت، چل دانه‌ سالی له‌ یه‌ک مالدا، به‌ شیوه‌یه‌کی پروتینی ویه‌کنه‌وا، به‌سه‌ر برد‌بوو، رۆژیک و سالی‌ک بۆ ئەو وه‌کو یه‌ک و ابوو، ئیدی بۆ هه‌زی له‌ گو‌رانکاری نه‌بی‌ت؟ هه‌رچه‌نده‌ له‌گه‌ل ئەم ژیا‌نه‌دا رها‌ت‌بوو، به‌لام ژیراوژیر له‌ دل‌ی خۆیدا هه‌زی به‌ گو‌رانکاری.. گو‌رانکاری ته‌واو

هه‌بوو!.. لی ئەمجاره‌یان ماوه‌یه‌کی زۆر له فکراڤا نه‌چوو، چونکه بۆنیکێ سه‌یر به‌که‌پوویدا هات و شه‌پۆلی خه‌ونه‌کانی بری!.. له ناکاوا بۆنه‌که له لووتیا تویه‌وه. وه‌کو ئه‌وه بوو سه‌روه بایه‌کی نووستوو، له‌په‌ر بێدار بووبیته‌وه و ئه‌و بۆنه‌ی به‌ره‌و ئه‌و هینابێ. هه‌ستیکرد، له ژیاڤیا و یه‌که‌مجاره ئه‌و بۆنه‌ی به‌سه‌ردا دیت و خۆیشی نه‌یده‌زانی چۆن وه‌سفی بکات و بزانی چ بۆنیکه. نه‌ بۆنیکێ ناخۆش بوو نه‌ خۆش، به‌لام بۆنیک بوو ئارامبه‌خش، ناخی هیور ده‌کرده‌وه و ده‌گه‌یه‌یه‌ قولایی هه‌ست، به‌رده‌وام ده‌پۆیی و ده‌هاته‌وه.. ئایا بخورد بوو و له‌و کاته‌ی شه‌وا ده‌سووتا؟ یان له‌م گه‌ره‌که سه‌یره‌دا، له قولایی بیده‌نگی شه‌وه‌وه، پۆحانیک هه‌بوون، هاتوچۆیان ده‌کرد؟

ئیدی به‌ده‌م ئه‌و بۆنه سه‌یره‌وه، بیرو خه‌یاڵه‌کانی خۆی له بیر چوونه‌وه و به‌بێته‌وه‌ی به‌خۆی بزانی، به‌ره‌به‌ره خه‌و تاوی بۆ هینا.. زۆری نه‌برد پیلوه‌کانی قورس بوون و خه‌و بریدییه‌وه..

((٤))

سه‌عات هه‌وتی به‌یانی پۆژی دواتر، له سه‌ر سه‌فره‌که دانیشته‌ و ده‌ستی به‌ تیشته‌ خوارنی کرد که به‌ زۆری بریتی بوو له فینجانی قاوه، جگه‌ره‌یه‌ک و چه‌ند پارووه نانیکی به‌ په‌نیره‌وه له گه‌ل تۆزی زه‌یتووندا. له شوقه‌که وه‌ده‌رکه‌وت، له‌و پارووه ده‌ره‌کیه‌ی که شوقه‌کانی لیکدی جیا ده‌کرده‌وه و به‌رله‌وه‌ی بگاته سه‌ر قالد‌رمه‌که، له پشته‌وه گۆیی له دوو هه‌نگاوی سووک بوو، ئاو‌ری پاشی دایه‌وه، کچۆله‌یه‌کی نه‌وجه‌وانی بینی که به‌ره‌لبینه‌یه‌کی شینباوی قوتابخانه‌ی له‌به‌ر بوو و جانتای کتیبه‌کانی نابوو به‌ن‌گلی، بۆ ساتیکێ له‌زگین نیگایان لیکدی هه‌له‌نگوت، پاشان سه‌ری وه‌رگێزایه‌وه‌و بریک په‌شوکا، ئیدی عاده‌تی وابوو که چاوی به‌ چاوی کیژان که‌وتبا، ده‌په‌شوکا!.. تيامابوو، نه‌یده‌زانی چ بکات، ئایا ده‌بوا له پێشه‌وه‌وه رێی بک‌ردبايه‌ یان له رینگاکه لابکه‌وی تا کیژه‌که ره‌ت بپیت؟ زیاتر په‌شوکا، پوخساره زه‌رده‌که‌ی سوور هه‌لگه‌را، ئیدی فه‌یله‌سووفه‌که‌ی به‌شی ئه‌رشیف‌خانه‌که‌ی وه‌زاره‌تی ئیشغال (کار) وه‌کو مندالیکێ که‌م ئه‌زموون له شه‌رما، لاقی تیک ده‌ئالا.. کیژێ، حایر و حه‌په‌ساو راوه‌ستا، په‌شوکانه‌که‌ی ئه‌حمه‌د ئه‌ویشی گرت‌ه‌وه. ئه‌حمه‌د، هیچ چاریکی نه‌ما ئه‌وه نه‌بێ له سه‌ر رینگاکه لابکه‌وی و له بن لیوانه‌وه و به‌ده‌نگیکێ نه‌وی که به‌ ئاسته‌م ده‌بیس‌ترا گوتی: " فه‌رموو!"

کیژێ به‌ رینگه‌ی خۆیا پۆیی و ئه‌حمه‌د، به‌ خاوه‌خاوه‌ له دوا‌ی ئه‌وه‌وه ملی رینگای گرت و له‌به‌ر خۆیه‌وه ده‌پیرسی ئایا ره‌فتاره‌که‌ی دروست بوو، یان هه‌له‌؟.. ئاخۆ نه‌ا کیژێ له دلی خۆیدا چی ده‌رباره‌ی په‌شوکان و دوو دلیه‌که‌ی ئه‌و بلێ؟!.. له‌به‌ر ده‌رگای ته‌لاره‌که‌دا، ده‌نگیکێ به‌رز وه‌ئاگای هینایه‌وه: " مه‌لعونه دنیا، نه‌علت له بابی دنیا " ئاو‌ری لای چه‌پی خۆی دایه‌وه، نونوی بینی، یان وای ویناکرد که بینی، خه‌ریکی کردنه‌وه‌ی دوو‌کانه‌که‌ی بوو، به‌لایا ره‌ت بوو، بزه‌یه‌کی کرد و پووی گه‌شایه‌وه‌و له‌بن لیوانه‌وه گوتی: " یا فه‌تاح! یا ره‌زاق! " ئه‌وسا درێژه‌ی به‌ رێی خۆی دا. کیژه‌که، که‌میک له پێشه‌وه‌وه رێی ده‌کرد، تا گه‌یه‌یه‌ وێستگه تازه‌که، له‌وینده‌ره‌وه به‌ ده‌سته چه‌پا پێچی کرد‌ه‌وه‌و به‌ره‌و قوتابخانه‌که‌ی پۆیی. ئه‌حمه‌دیش به‌ره‌و لای وێستگه‌ی تراموايه‌که درێژه‌ی به‌ رێی خۆی دا. هیچ شتیکی له پوخساره‌ی کیژه‌که نه‌بینی جگه له چاوه‌کانی، بۆ ده‌میکێ کورت، کاتی ئاو‌ری پاشی دایه‌وه، نیگای له نیگای کیژێ هه‌له‌نگوت. دوو چاوی درشت وگه‌ش، هه‌نگوینی، پێوه بوو، برژانگه‌کانی هینده‌ پر بوون، له تۆ وایه چاوی رشتوون، جوانی و ناسکیه‌کی ئه‌وتۆ له چاوانی ده‌باری، که هه‌ستی جولاند، کیژێ تازه له نه‌وجه‌وانی ده‌رباز ده‌بوو، ته‌مه‌نی هه‌ر شازده سالان ده‌بوو، له کاتیکه ئه‌و چل سالی تیپه‌راند‌بوو.

پتر له بیست سالیان فرق بوو! خو ئه‌گەر له تهمه‌نی بیست وچوار سالیاندا - که تهمه‌نیکي ماقوولي هوسه‌رگرییه - ژنی هینابا، له‌گین بوو نیستا بابی کیژیکی به‌دهو وناسکی هاوته‌مهنی ئه‌و بوايه! له‌سه‌ر کورسی ترامه‌که رۆنیشته، به‌دهم خه‌یاله‌وه بیری له‌و باوکایه‌تیه ده‌کرده‌وه که نه‌هاتبووه دی.

هر زوو کاریگری ئه‌و جووته چاوه دامرکایه‌وهو شه‌وق وزه‌وقی به‌ باوک بوونی له‌ لاکوژایه‌وه، نیگه‌رانیه‌کی تووند وتاریک سه‌رو دلّی گرت، که هه‌میشه ئه‌گەر له‌ ئافره‌تیک نزیک بوايه‌ته‌وه یا ئافره‌تیک لی نزیک بوايه‌ته‌وه، هه‌مان حالّی تووش ده‌بوو، وه‌کو دان عه‌مریکي مه‌رحم ئافره‌تانی خو‌شده‌ویست، وه‌کو گه‌نجیکي مندالکاری بی ئه‌زمون شه‌رمی لیده‌کردن و وه‌کو که‌سیکی بی توانا و ده‌سته وه‌ستان ده‌یبو‌غزاندن. هه‌ر ئافره‌تیکي جوان و به‌دهو ناخی ده‌هه‌ژاند و نیگه‌رانی ده‌کرد و له‌ ناخیا قیان و ترس و رقی ده‌هاپوژاند. ده‌وران و سالانی مندالی، گه‌وره‌ترین باندووری به‌سه‌ر ئه‌م ته‌بیعه‌ت وخو‌لق وخووه ناله‌باریه‌وه هه‌بوو. که‌وتبووه به‌ینی به‌رداشی په‌روه‌ده‌ی سه‌ختگیرانه و به‌ زاکونی بابی و ناز په‌روه‌ده‌گی دایکیه‌وه. سه‌ختگیرییه‌ک که تووندی و زاکونی به‌ نیشانه‌ی میهره‌بانی ده‌زانی و نازکیشانیکي هینده زور که ئه‌گەر بوی بکرا، له‌ ترسی ئه‌وه‌ی نه‌که‌ویته‌ نه‌یده‌هیشته پی بگری و فیروی رۆیشتنه‌ بیت. ئیدی به‌وجوره له‌ ترس و له‌ نازا گه‌وره بوو؛ له‌ بابی و خه‌لکی دنیا ده‌ترسا، بو دوورکه‌وته‌وه له‌م ترسه‌ په‌نای بو میهر و قیانی دایکی ده‌برد، ئیدی ئه‌و کارانه‌ی ده‌بوا خو‌ی، به‌ ته‌نیا ئه‌نجامی بدات، دایکی له‌ بری ئه‌و ئه‌نجامی ده‌دا. ته‌مهنی گه‌ییه چل سالان، به‌لام هیشته هه‌ر مندال بوو، له‌ هه‌موو دنیا ده‌ترسا و به‌ بچووکتین ناکامی و شکسته‌ وری به‌رده‌دا، له‌گه‌ل بچووکتین شوکدا، پاشه‌کشه‌ی ده‌کرد، تاقه‌ چه‌کی ده‌ستی هه‌مان چه‌که کونه‌که‌ی بوو؛ گریان یان داخ خواردن. به‌لام ئیدی ئه‌م چه‌که فایده‌ی نه‌بوو، چونکه دنیا دایکه میهره‌بانه‌که‌ی ئه‌و نه‌بوو، ئه‌گەر خواردنیکي نه‌خواردبا نازی هه‌لنه‌ده‌گرت، یان ئه‌گەر بگریابا، نه‌ک هه‌ر به‌زه‌یی پییدا نه‌ده‌هاته‌وه، به‌لکو پشتی تیده‌کرد وفه‌رامو‌شی ده‌کردو وازی لیدینا به‌دهم عه‌زابه‌وه، ته‌نیایی خو‌ی کاویژ بکاته‌وه. ئایا داک و بابی باوه‌ریان به‌وه ده‌کرد که ئه‌م پیره کوره سه‌رسافه‌ ناومید و په‌شینه، قوربانی ده‌ستی ئه‌وانه‌؟!

ویرای ئه‌وه‌ش دلّی، میژوویه‌کی له‌ ژیانی دلاندا تومار کرد.

یه‌که‌مین وشه‌ی له‌ سالی یه‌که‌می قوتابخانه‌ی ناوه‌ندیدا نووسی، مه‌به‌ستمان له‌ گه‌رانه‌وه‌ی ته‌نیا ئه‌وه‌یه که ده‌لاله‌ت له‌ ته‌بیعه‌تی ده‌کات. ئه‌و کاتانه کورپیژگه‌یه‌کی جوانخاسی ناسکی قیت و قوز بوو، پیده‌چوو چوو‌بیته‌وه سه‌ر دایکی، به‌ جوانی وقوژییه‌که‌ی سه‌رنجی کیژوله‌یه‌کی خشکوکي جوله‌که‌ی دراوسینیانی راکیشا! به‌لّی ئه‌حمه‌د عاکف - وه‌کو ده‌بینی، کاتی خو‌ی کورپیکي قوز بوو! کیژه‌که له‌ ریگای گه‌رانه‌وه‌ی ئه‌و له‌ قوتابخانه، گه‌مه‌ی ده‌کرد، له‌ په‌نجه‌ره‌که‌ی خو‌یانه‌وه، چاودیری و چاوه‌روانی گه‌رانه‌وه‌ی ده‌کرد. بیه‌یچ ترس و سلّ کردنه‌وه‌یه‌ک، ناسکی و نازو کریشمه‌ی میانه‌ی خو‌ی بو ده‌نواند. ئیدی به‌وجوره ئاگریکی له‌ ناخیا هه‌لگیرساند، به‌لام نه‌یتوانی بوو، وی‌ره‌ک و ئازایه‌تی بخاته‌ دلّیه‌وه، دلّی پر له‌ قیان ده‌کرد؛ به‌لام جورئه‌تی نه‌ده‌کرد لی بجیته‌ پیشه‌وه، به‌ ته‌مه‌شاگردنیکي عاشقانه‌ رازی بوو، و خیرا به‌ دلّی برینداره‌وه له‌ به‌رچاوی کیژی دوور ده‌که‌وته‌وه. هه‌رچه‌نده زور شه‌رمن بوو، به‌لام توانی به‌ فه‌زلی بویری کیژی عه‌شق و قیانی خو‌ی بو کیژی ده‌ربیری. کیژه‌که زور بویر و چاو قایم بوو، هیژ نه‌بوو ریگه له‌ قیانه‌که‌ی بگری، توانی به‌ بویری خو‌ی شه‌رمی ئه‌حمه‌د ده‌رمان بکات. کیژی ده‌مه و ئیواره‌یه‌ک دووی که‌وت، تا نزیکی بووه‌و گازی کرد، به‌ پوخساریکی مرواری ئاساوه ئاوری لیدایه‌وه. کیژه‌که بزه‌یه‌کی ناسکی به‌ پوویدا دا، ئه‌حمه‌د به‌ سووکه

بزهیه کی شه‌رمانه وه‌لامی دایه‌وه. کیژی گوتی: " با برۆین له شه‌قامی عه‌باس پیاسه بکه‌ین. " ئەحمەد بیئە‌وه‌ی چ قسه‌یه‌ک بکات ملی داو به گویی کرد. شانبه‌شانی یه‌کدی که‌وته پیاسه و هه‌تاوه‌که له پێشیا‌نه‌وه به‌ره و ئاوابوون ده‌چوو. کیژی به ئانقه‌ست خۆی له‌و نزیک کرده‌وه، به ئاسپایی خۆی لی‌خشان‌د؛ لی ئەحمەد یه‌کسه‌ر خۆی لی دوورخسته‌وه، هه‌رچه‌نده به تاسه‌ی ته‌ماسی له‌شی گه‌رمی ئەوه‌وه ده‌سووتا، به‌لام له‌وه ده‌ترسا کیژی وابزانی ئەم به ئانقه‌ست خۆی له‌و ده‌خشی‌نی. ئەوسا قۆلی کرد به قۆلی راستی ئەحمەد، به دوو دلێیه‌وه پیکه‌نی، ئەحمەد به ترسه‌وه چاویکی به ده‌وربه‌را گیرا. کیژی به سو‌عه‌ته‌وه پرسی: " چیه ده‌ترسیت؟! " ئەحمەد به ده‌نگیکی هیدی گوتی: " ده‌ترسم یه‌کیکی مالباتی ئیوه بمانینیت! " کیژی به بیموبالاتی‌ه‌وه شانی هه‌لته‌کان‌دو گوتی: " گویی مه‌ده‌یی. " جۆره حیره‌ت و حه‌په‌سانیکی به نیگای ئەحمەد‌وه بینی و ئەوسا پرسی: " هیشتا هه‌ر ده‌ترسیت؟! " پاش دوو دلێیه‌کی که‌م گوتی: " ده‌ترسم که‌سیکی مالباتی مه بمان دینی! " کیژی ده‌ستی به پیکه‌نین کرد و ئەحمەدی کرد به باخیکا و له‌بن لیوانه‌وه گوتی: " ئیستا ته‌واو، که‌س نامان بینی! " به‌کاوه‌خۆ که‌وته پیاسه و هه‌تاو به‌ره‌به‌ره له که‌ل ئاوا ده‌بوو، بومه‌لیلی ئیواری له ئاسۆدا وه‌کو ره‌شمال هه‌لیده‌دا و خۆی بو پیشوازی شه‌و ئاماده ده‌کرد، ئەوسا کیژی بو ئەوه‌ی په‌رده‌ی شه‌رمی خۆی لاببات گوتی: " دویشه‌و خه‌وم بینی، خه‌و نه گالته! " ئەحمەد که‌ خه‌ریک بوو شه‌رمی ده‌شکا و له‌زه‌تی له هه‌قه‌ی‌فینی ئەو ده‌بینی گوتی: " خیره‌بی ئیشه‌للا! " کیژه‌که گوتی: " له خه‌وه‌که‌ما تو هاتی بۆلام و پیت گوتم ده‌مه‌وی.. پاشان وشه‌یه‌کت درکاند که پیتی نالی‌م تا خۆت بیلی. ده‌ی هه‌لی بینه که ئەو وشه‌یه چی بوو؟! " ئەحمەد ته‌واو په‌شوکا و ده‌می که‌وته ته‌ته‌له وگوتی: " نازانم! " کیژی به ده‌نگیکی خۆش و دلگیر گوتی: " ده‌یزانی، به‌لام خۆت له نه‌زانی ده‌ده‌ی.. ده‌بیلی!

ئەحمەد، به‌وپه‌ری ساده‌یی سویندی خوارد که نایزانیت.

کیژی گوتی: " فایده‌ی نییه، درۆم له گه‌لدا مه‌که.. باشتر وایه بیلی.. حه‌رفی یه‌که‌می وشه‌که میمه! " ئەحمەد بیئده‌نگ بوو، دلی داخو‌ریا، هه‌ناسه‌ی ته‌نگ بوو، کیژی گوتی: " حه‌رفی دووه‌می ئا، یه! " ئەحمەد هه‌ر بیئده‌نگ بوو، چاوی نوقاند، کیژی گوتی: " حه‌رفی سییه‌م - چ - ئە! " ئەحمەد بزه‌یه‌کی شیواوی هاتی، نه‌یده‌زانی چ بلیت، کیژی نفورچکیکی له بازووی گرت و به گویندا چپاند " ئەگه‌ر نه‌ییلی، قه‌ت قسه‌ت له گه‌لدا ناکه‌م! " ئەم هه‌ره‌شه‌یه کاری خۆی کرد، به قامکی له هه‌وا‌دا وینه‌ی بزوینی " ه ی کیشا! کیژی به شادی‌ه‌وه پیکه‌نی و گوتی: " ئیستا دانت به‌و شته‌دا نا که داوای ده‌که‌ی، منیش دلت ناشکی‌تم و ده‌ته‌می! " ئەوسا روومه‌تی لی نزیک کرده‌وه و شه‌رم‌نوکی ئەحمەد ته‌واو نا‌ئومیدی کرد، ماچیکی ته‌ری کرد، که ده‌یان سالی ته‌مه‌نی به تاسه‌ی ئەو ماچه‌وه برده‌ سه‌ر. هه‌میشه‌ وابه‌و: هه‌ستی تووند و شه‌رمی ئومید بر بوو. ئەو کیژه‌ جووه خشکۆکه زۆری پێخۆشبوو، که به سو‌عه‌ته‌وه گالته به سیمای بکات، سو‌عه‌ت و شوخی کیژه‌که‌ی، له گیان خۆشبوو. ئارامی به گیانی ده‌به‌خشی، وای لی‌هات روخساری خۆی زۆر پێ ناشیرینتر بوو له‌وه‌ی هه‌بوو، ئەمه بوو به سه‌ده‌میکی تازه‌ی زۆربوونی شه‌رمی‌ونه ئاسایی و سروشتیه‌که‌ی، زۆر به چاکی ده‌یتوانی چاره‌ی خۆی وه‌شیرئ، و هه‌میشه به خۆی راده‌گه‌یی و جل و به‌رگی شیکی ده‌پۆشی، که له ئەنجاما له‌مه‌ش بیتاقه‌ت بوو، به ته‌واوه‌تی ده‌ستی له خۆی به‌ردا و کار گه‌ییه ئەوپه‌ری نا‌ئومیدی..

له‌ناکاوا کیژه خشیکه جووه‌که له ژیا‌نی ئاوا بوو، گه‌نجیکی هاوئاین وئۆلی خۆی خوازی‌ینی کرد و ئیدی وازی له‌و گه‌مه‌یه هینا تا پیشوازی له ژیا‌نی جدی بکات، بیئە‌وه‌ی گوی به‌و برینه قوول و خوینده‌لینه بدات که

کردبوویه دلی گهنجیک. بهلام زامی دلین گهنج زوو ساریژ ده بیت. له دوا سالی قونای ئاماده بیدا دهرفته تی نزیکبوونه وهی له کیژیکی خشکوک بو فراهه م بوو که دوا بهر هی بیوه ژنیکی ئاشنای دایکی بوو. جوړه قیانکیان له نیواندا چیبوو، که دایکه کانیان به نو بووک و تازه زاوا بانگیان دهکردن؛ بهلام عه شقی دووهم، جیاواز بوو له هی یه که م که هوه ولین ئاشنایی دلای نه وره سی بوو به عه شق و قیان.

کیژی، زور به رده بار وزیرهک وسه لارو سهنگین بوو، له بهر نه وه، له ده ستدانی، گهوره ترین په شیمانی نه حمه دی لیکه و ته وه. زور جار له دلی خویدا بیری له وه ده کرده وه که نه گهر نه و کیژه ی خواستبا، که دایکی هه ردو و کینیش رازی بوون، بیگومان ژیانکی خیزانداری خو ش و بیوینه یان ده بوو. بهلام پاش و هرگرتنی شاده تنامه ی به کالوریا، خیزانه که یان تووشی کاره سات بوو، بابی له کاره که ی دهرکراو خانه نشین کرا، نه مه بووه سه ده می نه وهی که نه رکی دژواری به خودانکردنی مالباته که یان بکه و یته نه ستوی نه و، ئیدی له به هه شتی ئاوات و ئاره زووان دابرا و که و ته دوزه خی نائومی دییه وه. یانی له م حاله دا نه گهر نه و کیژه خواستبای میرد به و بکات، ده بو به کیمانی ده سالان چاوه پروان بکات، تا نه م له په روه رده و پیگه یاندنی برا بچو و که که ی ببیته وه و له خه می بره خسینی. وادیار بوو دایکی کیژی به و فیداکاری و چاوه پروانییه دوورو دریژه رازی نه بوو. عه قلی کیژی به سه ر سوزیا زال بوو، قاییل نه بوو نه و هه موو ماوه یه چاوه پروان بکات و ئیدی خه ون و خو زیاکان هه موو هه لوه رین. نه حمه د خوی نه ما، باوه رو متمانه ی به قیان و ئافره ت و دنیا نه ما. گه ییه نه و قه ناعه ته ی که عه شق و قیانی کیژه جووه که جگه له وه هم و خه یالپلاوی هه رزه کارانه هیچی دی نه بوو، نه خو شیه کی ته مه نی نه وجه وانی بوو؛ ریک وه کو ئازاری ددان دهرکردنی مندال و ابوو. ئیدی ژن و به لینی ژنانه ی له بهر چاو که و ت؛ چ وه کو دهنکه که ی به رده بار و عاقل بی و چ وه کو کیژه جووه که بی، که خسته ی داوی عه شقه وه و ماوه یه ک پی رابوارد و پاشان وه کو چون ریواریک ژووری ئوتیلیکی مه یدانی مه حه ته (مه حه ته: مه یدانیکه له شاری قاهره.) به جیدیلیت، به و ئاویه وازی له م هینا و روپی.

دوا ی نه وه بیست سالی ته مه نی به نائومی دی وه ژاری و پر له رهنج و کول و کو فان به سه ربرد. نه گهر بی قهراری و نائارامی دهررونی دابمرکایه وه، ده یوانی به زهبری فیداکاری و نه جامدانی نه رکه کانی خوی له ژیان، قهره بووی هه موو نائومی دی و ناکامیه کانی بکاته وه و زامه کانی ساریژ بکاته وه، بهلام نه توور په ییه که ی ئارامی گرت و ناخی هیور بووه وه، هه ر به توور په یی و به دمگیزی و کینه کیشی مایه وه، چونکه مرو فیک به وه راهاتبی قوربانی بو بکری و هه رگیز ته حه موولی نه وه ناکات، که خوی بیت به قوربانی. ئیدی خوی به کول و کو فان و ته نیاییه وه سه رگه رم کرد، ده تگوت دلی که چوار سال بوو، وه کو گیتار له حالی لیداندا بوو، توور دابوو ناو بیریکی بوگه نه وه و به بی دل، بیته وهی له زهت له شادییه کانی ژیان ببینی، نائومید و بی یار ویاوهر، بیته وهی له گه ل ژیاندا رابیت یان له مانای شادییه کانی ژیان تیگات، روژگاری دهرده سه ر، نائومی دی وای لیکرد له سه رکه و تنه وه په نا وه بهر ته نیایی و گوشه گیری به ری، له قیان و عه شقه وه په نا وه بهر داوین پیسی و میبازی به ریت، وه کو نه وهی به نه دازه ی پیویست سوودی له به دگومانی خوی دهره ق به ئافره تان وهرنه گرتبی، به دبه ختی خسته ی دنیا یه کی ژنانه ی شیواوی نه و تووه که هینده ی دی باوه ر به به دگومانیه نه خو شانه که ی خوی ببینی. ئیدی قه ناعه تی به خوی هینا، که حه قیقه تی ژن داوین ته ری و فاحیشه گه رییه. ژنی راسته قینه که سیک بوو که ده مامکی ریابازی فری دابی و لاف و گه زافی قیان و وه فاداری و داوینپاکی وه لاره نابی. ئیدی تولازی و داوین پیسی به جوړی کاری تیکردبوو که متمانه ی به میرانی خوی له ق بووبوو، قه ناعه تی به وه هه بوو که رووسی (فاشه) نه گهر پیاویکی خو شبوو، له بهر توانا سیکیسه که ی خو شی ده وی و

دهیلاوینی دنا گوی به هیچ ئیحتوباریکی کومه لایه تی و به هایه کی مروقانی ئه و نادات. رهنگه کیژه جووه که تهنیا له بهر ئه وه ئه می خوش ویستب، چونکه هیچ پیاویکی دیکه ی دهست نه که وتوو، یان دهنگه که ی له بهر دراوسیاتی و هاندانی دایکه کان حهزی له م کردب. به لام پرووسی، نایه ت له بهر هیچ هویه ک له و هویانه، له نیوان ئه و دهیان پیاوانه ی ده چنه لای یه کیکیان هه لئیریت. جا ئه گه ر ئه حمه د به دریزایی ئه و هه موو ساله نهیتوانی بوو پرووسییه ک به لای خویدا راکیشیت، له بهر سستی توانای سیکسی ومیرینی خوی بوو. ئیدی به و جووره سالانیکی زور به وه می سستی میرینی وه ده تلیه وه، وه کو چون پیشتر به وه می، دزیوی پروو و روخسارییه وه تلابوو وه.

دوو سال له وه پیش، وهختایه ک روشدی برای کولیژی بازرگانی ته واو کردو له بانکی میسر دا دامه زرا - براکه ی تری له میژ بوو مردبوو - ههستی کرد به راستی ئه رکی خوی به و په ری سه رکه وتووی، ئه نجام داوه، ئیدی هیوای خواست - چما ژیان به بی هیوا ده بی؟ ئه مجا شادی و به خته وه ری به پیرییه وه بی، هه رچه نده به ته واوه تی دهستی له شکو و جه لال شور دبوو، ویستی خوازگاری کیژی یه کیک له بازرگانه کانی ئاکنجی غه مره بکات، به لام بابی کیژی زور به ریزو حورمه ته وه جوابی کرد. پیره کوپ بیستی که داک کیژی سه باره ت به م گوتبووی: " موچه که ی که مه وته مه نی گه وره یه!"

ئه مه ی زور له بهر گران بوو، له ناخه وه هه ژاندی، خرؤشا، بو که سایه تیه کی وه کو ئه و - بو ئه و بلیمه ت و به هر مه نده ی که گه ردوون هه موو به دبه ختییه کی بو به گژاچوونی بلیمه تی و به هر مه ندییه که ی ئه و خستبووه کار - زور قورس بوو که کیژیک له تیره ی حه و دهست به پروویه وه بنیت، ئه ویش به بیانوی ئه وه ی که فه رمانبه ریکی گه وره نییه! باشه کن گه وره یه؟!... کوله مستی گوش ی و که وته هه ر وگیف له دنیا، ئاگر له چاوانی ده بووه وه. دوینی ماشقه که ی، به بیانوی ئه وه ی هیشتا بچووک ومنداله وازی لیهینابوو، ئه مرؤ کیژیک به بیانوی ئه وه ی ته مه نی گه وره یه و به که لکی نایه ت دهستی به پروویه وه نابوو. دهیسا که ی به که لک دیت؟!... ئایا ته مه نی به فیرو پوی بوو؟ ئایا شکو و جه لال و، عیزه ت وشادی هه ر هه مووی له دهست چووبوو وه هه موو شتیک کوتایی هاتبوو؟ له وه به دواوه، خوی پوژانه ی بوو به به دگویی ده رباره ی ژنان وهه رچی بشی و نه شی پی ده گوتن؛ ژنانی به گیانله به ری فیلبازو به ئاین و ئوین ده زانی، کارو پیشه یان داوین ته ری ودرؤ وته ماعکارییه، جهسته وله ش ولاری بی روحن، سه رچاوه ی ئازاری مروف و به لای به شه رییه تن، ئه و لاف و گه زافه ی به زانست و هونه ره وه لی ده دن، تهنیا رواله ت و رواله تبارییه، دیوجامه یه که تا نیچیرانی خویانی پی رابوکه ن وبخه نه داوه وه. خو ئه گه ر ئه و ئاره زوو سیکسییه په نه انه ی پیاو نه بوایه، که س ئاوری لی نه ده دانه وه و پروویه کی خوشی نه ده دانی.. ژن.. ژن.. زور جار به هاوکاره کانی خوی ده گوت: " له خدا به زیادبی، به لیتم به خو داوه، هه رچه نده زور ده رفه تم بو ره خساوه، هه رگیز ژن نه هینم، چونکه ده ترسم حه یوانیکی چه په ل ونه گریس و بیگیان و که وده ن! به خویه وه م گرفتار بکات!"

ناکامیه کانی ژیانی، کردیان به دژمنی دنیا، بیتواناییه سیکسی وسستییه نیرینییه کانی له ئاستی ژندا، کردبوویان به دژمنی سه رسه ختی ژنان!.. به لام له ناخا، له ناخی مه حروومی له سوژ ومیهر، زور په ریشان بوو.

هه لچوون و هاروژانی له هه نبه ر ئا فره تیکی ریواری ره وته نیا - وه کو ئه وه ی ئه مرؤ پرویدا - ئاره زوو سیکسیه سه رکوت کراوه که ی ئه وی نیشاندهدا؛ به لام زوو به زوو بیره وه ریانی رابردوی خوی له گه ل ژناندا وه بیر ده هاته وه وه هه مان ههستی قوولی پر له قیان و ترس و رقی له لا زندوو ده بووه وه!.

نیوه‌رۆ بۆ گه‌رکه تازه‌که گه‌رایه‌وه، له کاتیکا که نزیک ده‌بووه‌وه له به‌رخۆوه گوتی: " دووهم پێچ به ده‌سته راستا پاشان ده‌رگای سێیه‌م به ده‌سته چه‌پدا! " له کاتیکا به قالد‌رمه پێچاوپێچه‌که‌دا سه‌رده‌که‌وت، ئەو کیژه سه‌وزه‌له چاو هه‌نگوینییه چاو درشته‌ی بیرکه‌وته‌وه که به‌یانی دیتبووی، ئاخۆ جارێکی دی ده‌ی بینییه‌وه؟ له کیهه شوقه و له کام نهۆمی ئەم ته‌لاره ئاکنجی بوو؟!.. تا عه‌سر له مال مایه‌وه. دایکی ژووره‌که‌ی بۆ پۆشته کردبوو و ریکی خستبوو. هات به خه‌یالیا پیاسه‌یه‌کی کوچه وکۆلانه‌کانی گه‌رکه تازه‌که‌یان بکات و بزانی چی هه‌یه، چی نییه. خۆی گۆری وله مال وه‌ده‌رکه‌وت. له‌به‌ر ده‌رگای ته‌لاره‌که‌دا سووکه هه‌لوه‌سته‌یه‌کی کرد، نیگایه‌کی ده‌وروبه‌ری کرد، وه‌کو ئەوه‌ی بیه‌وئ شویئێ ده‌ست نیشان بکات و له‌وینده‌ره‌وه بکه‌وئته‌ رێ، به‌لام پێش ئەوه‌ی بریار بدات، هه‌ستیکرد، که‌سیک له پشته‌وه لێی نزیک ده‌بیته‌وه، ئاو‌ری پاشی دایه‌وه، هه‌مان ئەو پیاوه‌ی به‌دی کرد، ئەم به‌یانییه‌ وای مه‌زه‌نده کردبوو که وه‌ستا نونه. به‌خاوه‌خا و به‌ره‌ولای ئەم هات، وه‌کو یه‌کیک بیه‌وئ خێره‌نایی بکات بزیه‌یه‌کی خۆشی به‌ روویدا دا، به‌ ده‌ستیک زبر، وه‌کو سمی و شتر، به‌ گه‌رمی ده‌ستی گوش‌ی و گوتی: - به‌خیر هاتی دراوسێی تازه!.. هه‌واری تازه‌تان موباره‌ک، خیر و خۆشیتان بیته‌رئ!"

سلاو‌ه‌که‌ی سه‌نده‌وه.. هه‌رگیز چاوه‌روانی ئەو هه‌موو رووخۆشی و گه‌شبینییه‌ نه‌بوو له خاوه‌نی گوته‌ی: "مه‌لعونه دنیا، نه‌علت له بابی دنیا!" ئەمیش بزیه‌یه‌کی بۆ کرد و به‌ رووی گه‌شه‌وه گوتی: - سلاو وه‌ستا گیان، سه‌ر سه‌ر و سه‌ر چاوان!

وه‌ستا نونو، کورسیه‌که‌ی به‌رده‌م دوو‌کانه‌که‌ی پێ نیشاندا و له کاتیکا بزه لێوه ئەستور‌ه‌کانی به‌رنه‌ده‌دا گوتی: - که‌رمکه، که‌میک رونه، گه‌وره‌مان بکه، با ده‌خزمه‌تودا بین.. ئەم‌رۆ رۆژیکی موباره‌که!

ئه‌حمه‌د دوو دل بوو، نه‌ک به سه‌ده‌می ئەوه‌ی قه‌بوولکردنی خولکه‌که‌ی وه‌ستا نونو، ده‌گه‌ل ئەو مه‌به‌سته‌دا تیکی نه‌ده‌کرده‌وه، که له پێناویا له مال وه‌ده‌رکه‌وتبوو، به‌لکو له‌به‌ر ئەوه‌ی به‌ خۆی و به‌ ته‌بیعه‌ت که‌سیکی سل و ره‌فۆک بوو، ئەم جووره ده‌عه‌وته‌ی به‌ ئاسانی پێ قه‌بوول نه‌ده‌کرا. وه‌ستا نونو، هه‌ستی به‌ دوو دل‌یه‌که‌ی کرد، بۆیه به‌ ده‌نگیکي ره‌وان و گ‌ر گوتی: - تو قه‌بری حوسین، ئەگه‌ر کاری پێویست و به‌ په‌له‌ت نییه، که‌رمکه گه‌وره‌مان بکه، ئاهای کورۆ! جابر! چایه‌ک بیئه.. نیرگه‌له‌ش بیئه!

ئه‌حمه‌د به‌ خۆش‌حالییه‌کی هاوتای دوو دل‌یه‌که‌یه‌وه، به‌ مه‌منوونییه‌وه ده‌عه‌وته‌که‌ی قه‌بوولکرد، چوو له سه‌ر کورسیه‌که رۆنیش‌ت، وه‌ستا نونو بۆ ساتیک غه‌یب بوو و پاشان به‌ کورسیه‌یه‌کی دیکه‌وه گه‌رایه‌وه‌وه له به‌رانبه‌ر یه‌کدیدا رۆنیش‌تن. دوو‌کانی خۆش‌نووسه‌که، به‌ هه‌مان ئەندازه‌و ریک و پیکي دوو‌کانه‌کانی دی بوو. ناو دوو‌کانه‌که پر بوو له لافیته و تابلوی جوان جوان، میزیک له ناوه‌ندی دوو‌کانه‌که بوو، جووره‌ها قوتووه بۆیه و فلچه و قه‌له‌م و راسته‌ی به‌ سه‌ره‌وه بوو. تابلویه‌ک، به‌ لاقیکی میزه‌که‌وه هه‌له‌په‌سێردرا بوو، که به‌ ره‌نگی گه‌ش و دره‌خشان له‌سه‌ری نووسرابوو: " به‌قالیخانه‌ی خان جافر " له ژیر ئەو تایتله‌وه ناوی خاوه‌نی به‌قالیخانه‌که دیار بوو که به‌ قه‌له‌م ره‌ساس نووسرابوو و، هیش‌تا بۆیه و په‌نگ نه‌کرا‌بوو. کابرا دزداشه‌یه‌ک و پالتویه‌کی ته‌نکی سپی له‌به‌ر و کلاویکی له سه‌ر بوو. ته‌مه‌نی نزیکه‌ی په‌نجا سالیک ده‌بوو، چوارشانه‌یه‌کی ده‌سته‌ بالای توکمه بوو، سه‌ر زلیکی ده‌م و چاو پان بوو، لا جانگه‌کانی پان و ده‌می گه‌وره، لێوه‌کانی گۆشتن و ئەستور، گه‌نم ره‌نگیکي گۆنا که‌میک ئال بوو. دانیش‌ت و گوتی: - بچووک‌تان، نونوی خۆش‌نووس!

ئەحمەد دەستی بۇ سەر سەرى خۆی ھەلپىرى و گوتى:- خۆشحال مامۇستا، بچوكتان ئەحمەد عاكف، لە
وہزارەتى كار!

لەبەر غرور و رۆحزلى خۆى حەزى نەدەکرد، ناوى وەزىفەكەى ببات، ساتى تەعاروف و ئاشنابوونى لەگەل
خەلكىدا زۆر لە بەر گران و لەلا ناخۆش بوو؛ بەلام ئەمجارەيان وەكو جاران لەلاى ناخۆش نەبوو، چونكە
دەيزانى كە وەستا نونو و خەلكانى وەكو ئەو، پىزى تايبەتيان بۇ كارمەندان و فەرمانبەرانى دەولەت ھەيە..
وہستا نونو، بەرپزەوہ ھەر دوو دەستى خستە سەر سەرى و بزەيەكى ناسكى بۇ كرد، پاشان بە راشكاوى
گوتى:- جەناب ئيوہ گەرەكەكەتان مشەپەف كردين، بەراستى لە ترسى بۆردومان بۇ ئيرە ھاتون؟

ئەحمەد عاكف، سەرى لەوہ سورما كە ئەو پياوہ چۆن سەدەمى ھاتنەكەيانى بۇ ئيرە دەزانى، لە كاتىكا تەنيا
يەك شەويان لەم تاخە (گەرەك) تازەيەدا رۆژ كرديوہوہ!.. نىگايەكى نكۆلى ئاميزى كابرانى كرد و پرسى:-
كى ئەمەى پى گوتوى؟

نونو، زۆر بە سادەى گوتى:- ئەو عەرەبانچىيەى كە مالەكەتانى بۇ ئيرە ھانى، ئەمپۆژانە خەلكى ھەموو
خەرىكى باربارۆكىن!

ئەحمەد عاكف، بە مەبەستى بەرگرى لە بويرى مالباتەكەيان گوتى:- راست دەوى، ئەو گەرەكانەى ھەرپەشەى
بۆردومانىان لە سەرە، تەقريبەن چۆل بوون، بام نەخۆشى دللى لەگەلە، لە ترسى ئەوہى نەبا شتىكى بەسەر
بى، مخابن ناچاربووين كە لە گەرەكە كۆنەكەمان باربەكەين!

پىك لەو كاتەدا شاگردەكەى وەستا نونو، بە چاو و نىرگەلەوہ ھاتەوہ. نىرگەلەكەى لەبەردەم وەستادا دانا.
ئەوسا تەپلەكىكى لە دووكانەكەوہ ھىنا، لەبەردەم ميوانەكەى داناو قۆريەكەى لەسەر دانا. فەرموى لە
ميوانەكەى كرد كە چايەكەى بخواتەوہو خۆيشى بە تاسەوہ دەستى بە كيشانى نىرگەلەكە كرد، نەفەسىكى
ھىندە قوولى لىدا، كە تىنوويەتى ناخى شكاند وئۆخژنى بە سىپەلاكەكانى بەخشى و كۆنەكەپووى ئارام
كردەوہ. ئەوسا گوتى:

- باشتەر وايە مرۆف ھەميشە دور بپرات و سەلامەت بى. مرۆف يەكجار دەژى، خودا يەكە، وتەمەن و
ژيان يەكە، چى لە چارە نووسرايى، دىتە دى. عاكفەفەندى من لەو كەسانەم كە ھەميشە تەوكولم بە
خودايە، تا ئەمپۆ ھىچ پەناگەيەكم بۇ خۆ قايم كردن نەداوہتە چاو. ئاخىر پەناگەى چى جەنابى بىگ؟!
بۇ نمونە نونو دەتوانى چارەنوس فرىو بدات، يان قەزاو قەدەرى خوا پەتبكاتەوہ يان دوابخات؟!
گويت لە سالىح عەبدولحەى نەبووہ، لە گۆرانىيەكيا دەلالت: " چارەنووست ھەرچىيەك بى، دەبى بە
سەرت بى "؟! من لە خوا دەپاريمەوہ كە شەرى ئەم رۆژگارەمان لى لابدات. دوعا دەكەم و دەلتم،
بەختمان ھەيە، ئەگەر دانايى و حىكمەتى ھەندى كەس نەبوايە، ئەم دراوسىيەتيە خۆشەمان بە نەسىب
نەدەبوو!

ئەحمەد ھەستىكر، كە ھەوہلى قسەكانى ئەو كابرانە گالتهكردن بوو بەو - ھەرچەندە گالتهپىكرديكى بە
ئانقەست بوو - بەلام كۆتايى قسەكانى مايەى سوپاسگوزارى و پىزانى بوو. بزەيەكى كرد و گوتى:-
مەمنونم وەستا نونو، زۆر جار گەرە پياوانى دنيا ديدە پىيان گوتووين كە تاخى حوسين، ئەمن و ئەمانە!

نونو، مژیکى قوولئى له نیرگه له کهى دا و ئەوسا تۆپه له دووکه لئیکى چرى له که پوووه دهرداو گوتى: - زۆر راستیان گوتوو، ئیره گه ره کئیکى به راستى موبارهک و له بهر دلانه، به هوى خاوه نه که یه وه، که رامه تداره، که سى نه مرئى له رۆژانى ئاینده دا، ده بینى که ناتوانى ده سته بردارى ئەم گه ره که ببی یان پشتى تیبکه ی. شتیک له ناخته وه بۆ ئیره ت ده گيریتته وه.. فه رموو مژیک له قلیانه که بده.

ئهممه، سوپاسى کرد و قه بوولئى نه کرد، به دهم گوگرتنه وه له قسه کانى کابرا، به ئاسو و قه وه قومی له چایه که ی دها، پاشان وه کو ئەوه ی بیه وئى، شانبه شانى ئەو دووکه لئیک بکات، به لام به شیوازی خوى. جگه ره یه کی له پاکه ته که ی دهره ئینا و به دهم زه رده خه نه یه که وه پئیکرد. هه ستى به جۆره ئارامیه ک له گه ل ئەم هه منشینه دا ده کرد. شتیکى له مدا ده بینى، له هه یچ که سئیکى پیشووتريا به دی نه کردبوو، ساده یی، راشکاو ی و توانایى ئەم کابرایه ی چووبوو ده وه. له هه موو ئەمانه گرینگتر ئەوه بوو، هه ستى کرد ئەو پیاوه له کول و کۆقان و کبریای عه زاب زه ده ی ئەم تیده گات، بۆیه به هاونشینى ئەو شاد و ئاسووده بوو. وه ستا نونو گوتى: - چما هه زت له نیرگه له نییه؟! خو ئەویش هه ر جگه ره یه، به لام به ئاوه وه، ئەمه جگه له وه ی که قلیان و نیرگه له هه یبه ت و شکۆیه کی تایبه تى هه یه، قولپه قولپه که له موسیقا ده چیت، شیوه که شى زۆر سینکسیه.

عاکف، نه يتوانى جله وى پیکه نینه که ی خوى بگرئى، قاقایه کی به رزى لیدا، که له نیو قاقاکه ی وه ستادا، که له باره باریکى به رزى به رده وام ده چوو، ون بوو، باره باریک که به کۆکه کۆکئیکى پچرپچرى به رده وام شکایه وه، خه ریک بوو هه ناسه ی له بهر بېرئى، ئەوسا به دهم پیکه نینه وه گوتى: - واتده زانى ديهاتيان نه زانن؟ چما نازانى ژماره ی ئەو ئینگلیزانه ی سه ردانى ئەم گه ره که ده کهن زۆر زیاترن له رۆله کانى عه ره ب؟.. ئاینى حوسین و خواى حوسین خۆشى و شادییه کی زۆریان بۆ گه ره که که مان فه راهه م کردوو؟ هه یقیدارم و یرای هه بوونى هیتله ر و مۆسۆلینى دراوسى باش بین!

- به ته ماى خوا... ئیشه لالا!

وه ستا نونو، به دوو دلپیه وه گوتى: - به تایبه تى ئەفه ندىانى به حورمه ت و ریزدارى وه کو جه نا بتمان له ناودایه! ئهممه، بله ز به رسقى دایه وه: - ئەسته غفروللا وه ستا نونو، ئەسته غفروللا!

- سویند به حوسین و باباى، زۆربه ی دۆسته کانم له ئەفه ندى و پیاوه باشه کانى ئەم گه ره که ن، ته لاره تازه کان، مالباتى به حورمه ت و به ریزى بۆ ئەم گه ره که بکئیش کردوو. لیره هه رچه کمان بوئ ده ست ده که وئى؛ قاره، رادیو، میهره بانى و نیرگه له، شوینئیکى کراوه یه هه م بۆ خواناسى و هه م بۆ خوا نه ناسى!

ئهممه به پیکه نینه وه گوتى: - په نا به خوا له شه رى خوا نه ناسى!

وه ستا نونو، له روخسارى ورد بووه وه، ئەوسا به هه مان راشکاو ی خویه وه، وه کو ئەوه ی چه ندىن سال بین بیناسیت، نه ک چه ندىن خوله ک بئى، گوتى: - چاکه و خراپه، خواناسى و خوانه ناسى وه کو رۆژ و شه و وان لئیکى هاویر نابن، به خشش و په حمه تى خوداش له سه رووى هه ر دووکیانه وه یه.. تۆ خه نبه لى؟

- نا... نه خیر!

- خۆشم ده وئى!

کابرا به ساده‌یی به‌رسقی دایه‌وه: - یازده هه‌ساره وچوار خۆر!.. ئه‌وسا ئاماژه‌ی بۆ خۆی کردو له‌سه‌ری پۆیی: - یه‌ک مانگ!

عاکف، که‌میک وه‌ستا و ئه‌وسا گوتی: - یانی چوار ژن؟

-هینده‌ی خوا حه‌لالی کردوه.

-ناترسی که نه‌توانی عه‌داله‌تیا له‌ نیواندا به‌ریا بکه‌ی؟

-کئ ده‌لی به‌ریام نه‌کردوه؟

- یانی چوار خانووت به‌کری گرتوه؟

- نا، یه‌ک شوقه‌ی وه‌کو شوقه‌که‌ی جه‌نابتانم به‌کری گرتوه، چوار ژووره، هه‌ر ژووره‌ی بۆ مندا له‌کان و دایکیان!

عاکف سه‌ری سوپما، به‌ گومانه‌وه له‌ وه‌سا نونو رام، وه‌ستا له‌ قاقای پیکه‌نینی دا، گوتی: - ئه‌حمه‌ده‌فهندي چما باوه‌رت نایه‌ت؟

ئه‌حمه‌د، به‌ پێچه‌وانه‌ی عاده‌تی خۆیه‌وه، به‌ پرکیشیه‌وه پرسى: - باشه بۆ به‌یه‌ک ژن دانه‌سه‌کنای؟

-یه‌ک ژن؟!.. من بابایه‌کم خۆشنووس، ژنان وه‌کو خه‌ت جۆراوجۆرن، هیچیان له‌ هیچیان ناچن، ئه‌مه‌یان نه‌سخه، ئه‌وه‌یان پوقه‌یه، ئه‌ویتریان سولسه، چواره‌میان فارسیه، هه‌موویان زه‌رورین وه‌ر یه‌که‌یان تاییه‌تمه‌ندی خۆی هه‌یه. به‌لای منه‌وه ته‌نیا خوا یه‌که.

- باشه چوار زۆر نییه؟

- خۆزگه به‌شیا ن کردبام. شوکر بۆ خوا من به‌شی ژنانی یه‌ک شار ده‌که‌م، من وه‌ستا نونوم و پزق و پۆزیم له‌لای خوایه!

- باشه چۆن هه‌موویان له‌ یه‌ک شوقه‌دا کۆ ده‌که‌یه‌وه!.. مه‌گه‌ر نازانی ژنان چه‌ند غیره له‌یه‌کدی ده‌که‌ن و به‌غیلی به‌ یه‌کدی ده‌به‌ن؟

نونو، به‌ ته‌وسه‌وه شانه‌ پانه‌کانی هه‌لته‌کاند و تفيکی پۆکرده سه‌ر ئه‌رزه‌که و گوتی: - باوه‌رت به‌و شتانه هه‌یه که ده‌رباره‌ی ژنان وغیره و مه‌کر و ئوینیان ده‌گوتری؟! هه‌ر هه‌موو ئه‌و ئاین و ئۆینه ژنانه‌یه، له‌ لاوازی و بئ توانایی پیاوه. ئافره‌ت له‌ حه‌قیقه‌دا، قوره‌ خۆشه‌یه، پێویسته چیت ده‌وی ئه‌وه‌ی لی دروستبکه‌ی. ئه‌وه بزانه که ئافره‌ت حه‌یوانیکی که‌م ئاوه‌زو که‌م دینه، به‌ دوو ریگا رام و که‌وی ده‌کری: به‌ سیاسه‌ت و به‌ کوته‌کا!.. هه‌ر یه‌کیک له‌ ژنه‌کانی من واده‌زانی هه‌ر خۆی نازدار و گه‌وه‌ری یه‌ک دانه‌ی منه؛ له‌ کاتیکا هیچ فه‌رقیکی له‌ گه‌ل ئه‌وانی دیدا نییه. مال نییه، به‌ ئه‌ندازه‌ی ماله‌که‌ی من خۆش و ئارام و بیکیشه و ئاریشه بیت، هیچ ژنیک وه‌کو ژنه‌کانی من، به‌ خه‌می منه‌وه، به‌ خه‌می راگرتنی دلی منه‌وه نین، هه‌ربۆیه‌ش وه‌ختایه‌ک که زانیان قه‌پاته‌یه‌کیشم هه‌یه، زاتی ئه‌وه‌یان نه‌کرد ئه‌زیه‌تم بدن و توورهم بکه‌ن.

ئه‌حمه‌د عاکف، به‌سه‌رسامی هاواری کرد: - ماشقه و قه‌پاته‌مه!؟

- لاهولا وهلا، بۆچی بهم شته ساده و ئاسايانه دههپهسي؟ من رام وایه خوراکي مالهوه خوشه، بهلام دهبي خوراکي دهرهوهش تاقی بکهيتهوه!..

- باشه ژنهکانت، له گهله ماشقهکهدا به شهر نايهن؟ کيشهيان له گهليا نيهه؟!

- کيشه ي چي، کيشه تا ئه و کاته کيشهيه که له گهليا رادييت. تو به پياوه تي و نيريني خوت ده تواني ژنهکهد تاچار بکهيت، که به دلي تو بکات، ههرچيهکت ههز لييه، قه بوولي بکات، پياوي به هيز و پياوانه په نا بو ته لاق و جيا بوونه وه نابات، مه گهر خوي بيهوي.

ئه حمهد، به دهم زهرده خه نه يه که وه گوتي:- ههر بزي وه ستا!

نونو، چهند مژيکي له قليانه که ي دا و به ميوانه که ي گوت:- ئه حمهد هه فهد ي تو ژنت هيناوه؟

به کورتي وبه پهستي به رسقي دايه وه:- نه خير..

- ياني يه کيشت نه هيناوه؟

- ته نانه ت نيو يه کيش!

نونو، پيکه ني، به هه مان راشکاوي خويه وه گوتي:- سوعه ت ده که ي!

ئه حمهد، بزده يه که گونگي بۆکرد، نه به چاک و نه به خراب وه لامي نه دايه وه. نونو به پيکه نينه وه گوتي:- ههر بزي!

نونو دهستي خستبووه سهر خاله هه ستياره که ي دهر ووني ئه و، ناخي ئه حمهد ي بيدار کرده وه، دهستي خستبووه سهر ئه و شته ي که توانا، سه لامه تي، پيکه نين، ژيان، سه رکه وتن و به خته وه ري ليحرام کردبوو. له بي توانايي خويا، خوزي به وه ستا نونو دهخواست، به غيلي به توانا و به خته وه ري ئه و دهر د، جا چونکه ختو وکه ي ههستي خو به گه وره بيني ئه وي دابوو، به غيليه که ي زور توخ نه بوو، ئيدي مه يلي به لاي زياتر بوو تا رق و به غيلي. ئيدي هاونشيني و دوستايه تي و چيروکي ژيانه سه ير و سه مه ره که ي ئه م کابرايه ي ليخوش هات.

وهختايه ک، دوعاي خزمه تي خواست، وه ستا نونو گوتي:- قاوه خانه يه ک هه يه به نيوي زه هره، قاوه خانه يه که بچو وکه، به لام هه موو ئه فه ندييه به ريزه کاني ئه م گه ره که له وي ندر کوده بنه وه. له وي باشترين دراوسينه کانت ده بيني، چما ئه م ئيواره يه نايه ي بو ئه وي؟

ئه حمهد به دهم خاتر خوازييه وه گوتي:- ئه گهر ئه م ئيواره يه ش بوم نه کرا، خوا يار بي سبه ي ئيواره ديم.

سو پاسي کرد وخوا حافيزي ليکرد. ئه وسا ملي ريگاي گرت تا شاره زاي کوچه و کولاناني گه ره که تازه که يان بييت.

((٦))

ئيواره ي رۆژي دواتر، به نيازي قاوه خانه ي زهره له مال وه دهر که وت. قاوه خانه که، له دهر وازه ي شه قامي محمه د عه لي دا بوو، پيش ئه وه ي بگاته شه قامي ئيبراهيم پاشا. ههر به ئه ندازه ي دووکانتيک ده بوو، دوو

دهرگای هه‌بوو، یه‌کیکیان به‌سه‌ر شه‌قامی محهمه‌د عه‌لیا ده‌پروانی و ئه‌ویتریان به‌سه‌ر ئه‌و پارپه‌وه دوور ودریژهدا ده‌پروانی که ده‌چوو بۆ ویستگه تازه‌که. ده‌یان قاوه‌خانه‌ی دیکه‌ی وه‌کو ئه‌مه‌ی له‌ گه‌ره‌که‌که‌دا بین‌ی بوو، ئه‌وه‌نده زۆر بوون، به‌مه‌زنده‌ی ئه‌و هه‌ر ده‌ که‌سی گه‌ره‌که‌که‌ قاوه‌خانه‌یه‌کیان به‌رده‌که‌وت، چونکه فی‌ری ئه‌وه نه‌بوو هاتوچۆی قاوه‌خانان بکات، به‌کاوه‌خۆ و به‌ دوو دل‌ی خۆی به‌ قاوه‌خانه‌که‌دا کرد. هه‌رکه له‌ ده‌رگاوه وه‌ژوورکه‌وت وه‌ستا نونوی له‌ ناوه‌ندی کۆمه‌له ئه‌فه‌ندییه‌که‌دا به‌دی کرد. نونو که ئه‌وی بین‌ی هه‌ستاو، به‌ رووخۆشی و به‌ ده‌نگه گه‌ره‌که‌ی گوتی: - خیره‌اتی ئه‌حمه‌ده‌فه‌ندی! که‌ره‌مه‌که!

به‌ به‌ژن و بالا باریک و لاوازه‌که‌یه‌وه، به‌ده‌م بزه‌یه‌کی شه‌رمانه‌وه، نزیک بووه‌وه. ده‌ستی برد ته‌وقه‌ی له‌گه‌لدا بکات، به‌ده‌سته زه‌لام و زبره‌کانی ده‌ستی گوش‌ی و ئه‌وسا رووی کرده‌ هاوپرێکانی وگوتی: - دراوسی تازهمان ئه‌حمه‌د عاکف ئه‌فه‌ندی، کارمه‌ندو فه‌رمانبه‌ری وه‌زاره‌تی کار.

هه‌ر هه‌موو پیاوه‌کان به‌ ریزه‌وه له‌به‌ری هه‌ستان، هینده‌ی دی په‌شوکا. چوو، سلای له‌ یه‌ک به‌یه‌کیان کرد، نونو یه‌ک به‌ یه‌ک به‌وی ده‌ناساندن وده‌یگوت: - سلیمان بیگ عه‌ته، سه‌ره‌رشتیاری دایه‌ره‌ی فی‌رکاری سه‌ره‌تایی. سه‌ید ئه‌فه‌ندی شاره‌زای رووپۆی، که‌مال ئه‌فه‌ندی خه‌لیل، ئه‌ویش نه‌خشه‌کیشه. مامۆستا ئه‌حمه‌د راشدی پاریزه‌ر. مامۆستا عه‌باس شه‌فه، له‌ پیاو ماقولانه.

له‌به‌ینی خۆیاندا جیگه‌یان بۆ کرده‌وه و به‌ رووخۆشی وگه‌رمی خیره‌انینان کرد، به‌ره‌به‌ره هۆگریان بوو و شه‌رم و په‌شوکاویه‌که‌ی ره‌وییه‌وه. جوړه عیزه‌ت وگه‌وره‌یه‌که‌ دایگرت که زۆر سه‌رکه‌وتوانه به‌ بزه‌یه‌کی خۆش و نیگایه‌کی زندوو په‌نهانی کرد.

گومانی له‌وه نه‌بوو، که له‌ هه‌ر هه‌موو ئه‌وانه، به‌ پیگه جفاکیه جیاوازه‌کانیانه‌وه، گه‌وره‌تره. ئه‌م خه‌لکی گه‌ره‌کی سکاکینی بوو و ئه‌وان خه‌لکی گه‌ره‌کی ده‌راسه یان جه‌مالیه بوون! ئه‌م هزرقان و ئه‌قلمه‌ند بوو، ئه‌وان فریان به‌ هزرقانی و عه‌قلمه‌ندییه‌وه نه‌بوو. بگه‌ره ته‌سه‌وری وابوو که بوونی ئه‌و له‌نیو ئه‌وانه‌دا، هاوسۆزییه‌کی جوان و خاکه‌راییه‌کی شیرینه، حایر و حه‌په‌ساو له‌ خۆی ده‌پرسی چون هزرقانی و رو‌شنییری و عه‌قلمه‌ندی خۆی به‌و جه‌ماعه‌ته نیشانبدا؟ چون گه‌وره‌یی خۆی بسه‌لمینی و واداریان بکات ریزو حورمه‌تی بگرن؟ هه‌لبه‌ته ئه‌گه‌ر ئه‌م دو‌ستایه‌تی و دیدارانه به‌رده‌وام بوایه، ئه‌و ده‌رفه‌ته‌ی بۆ ده‌ره‌خسا. نه‌ده‌بوو ئه‌مه بۆ یه‌ک دوو دیداری دی دوابخات!... که‌وته چاوگیژان به‌ روخساره تازه‌کاندا، به‌دیقه‌ته‌وه ته‌مه‌شای ده‌کردن. سلیمان عه‌ته‌ی سه‌ره‌رشتیار، پیاویک بوو له‌ ته‌مه‌نی په‌نجا سالی و زیاتردا، روخساری زۆر دزیو بوو، ده‌م وچاو چکۆله‌ی چرچ و لوچ، ته‌ویلی ته‌خت، گونای زه‌ق، چاو چکۆله و زیته‌کانی، شه‌ویلاگه گه‌وره‌کانی، لووته پانه‌که‌ی، هه‌ر هه‌موو ئه‌مانه کردبوویانه کاریک زیاتر له‌ مه‌یموون بچی، به‌لام زیته‌لی و خۆشه‌فتاری مه‌یموونی نه‌بوو. ئیدی زۆر ره‌زاگران و خه‌مبار دیاربوو، له‌توایه باجی ره‌زا گرانیه‌که‌ی خۆی ده‌دات. جوانترین شتی ئه‌و پیاوه، ته‌زیحیکی کاره‌بایی بوو، که به‌سه‌ری قامکی ده‌سته راستی، یه‌ک یه‌ک ده‌نکه‌کانی ده‌گیژا. سه‌یر ئه‌وه بوو، ئه‌م ناشیرییه نه‌یکردبووه کاریک که خه‌لکی بیبیزرینن، به‌لکو به‌ پینچه‌وانه‌وه خۆشیان ده‌ویست. سه‌ید عارفیش، ته‌قریبه‌ن هاوته‌مه‌نی ئه‌و بوو، کابرایه‌کی چکۆله‌ی ئه‌ندام وردیله بوو، پیستی ده‌م وچاوی نه‌رم، نیگای بیگه‌رد و پاک. به‌لام که‌مال خه‌لیل، پیاویک بوو، سه‌نگینی به‌ چاوکه‌کانیه‌وه دیاربوو، زۆر پۆشته و په‌رداخ و شیکپۆش، ده‌سته بالا، ئامال قه‌له‌و بوو، له‌ چاو ئه‌وانی تره‌وه، به‌ گه‌رم و گورییه‌کی زیاتره‌وه پیشوازی له‌ دراوسی تازه‌که کرد. پاشان به‌ دیقه‌تیکی تاییه‌تییه‌وه،

سەيد عارف، سوور بوو، بەلام وەستا نونو، لە قاقايەکی تەوسامیزی داو لە سەری پۆی: - پێی وایە نوژداری ئەمانی دەتوانی گەنجینی بگێریتەو!

سەيد عارف، بە پەستی برۆی ویک هیتانەو و چارەیی بە یەکا دا. وادیار بوو، پێی ناخۆش بوو، لە بەر چاوی کەسیکی تازەدا، ئەو قسانە بکری. ئەحمەد عاکف، هەستی کرد، قسە بە تویکلەکانی نونو، چیرۆکیکیان لە پشتەو، ئەم ماستە موویەکی تیا، بەلام وا خۆی نواند کە گۆی لە هیچ نەبوو. نونو، وەکو ئەوێ بیهوێ قەرەبووی هەلەکەیی بکاتەو، کەوتە مەدح و ستایشی گەرەکە تازەکە بۆ یارۆی میوان. ئەحمەد راشد، بە تەشەرەو هەلیدایی وگوتی: - ئێرە قاهیرەیی کۆنە، ئەوێ راستی بی پاشماوێەکی کۆنە، لە حالی هەرەس و داروخاندایە، مایەیی بەزەییە، ئەگەر هەندێ واقیعیانە تەمەشای بکەین، جگە لە چەپەلی هیچی دی نابینن، چەپەلیک، دەبی لە پیناوی پاراستنیا قوربانی بە بەشەران بدەین، تەگبیری هەر ئەوێ بروخی، تا خەلکە بە سەلامەتی وشادی بژین!

ئەحمەد، هەستیکرد، کە لەوێە جدیەت و دەماوێەیی ئەو کابرا گەنجە، ببیتە مایەیی ئەوێ پێگەیی دەماوێەیی و هزرقانی و عەقلمەندی ئەو لە نیو ئەو جەماعەتەدا ببیتە خوارەو، بەتایبەتی شادەتنامەیی فەرمی بە کالوریوسی مافناسی، لە ناو خەلکی نەخوینەوار و سادەدا، سەنگ و ئیحتوباری گەرەیی هەبوو. بۆیە لیبیا، بە هەر نرخێ بوو، بەرپەرچی بداتەو، گوتی: - پاشماوێەیی بینای کۆن، تەنیا خۆل و خاشاک، چەپەلی نییە؛ بەلکو بیرەوێەییە، رەنگە زۆر لە حەقیقەتە واقیعیەکان بەنرختر بی، دلی خەلکی پێ روون دەبیتەو!... ئەو قاهیرەیی کە تۆ دەتووی مەحوی بکەیتەو، لە لاپەرەیی رۆژگاری بسپرتەو، مایەیی شانازییە! ئەم قاهیرە تازەیی بە تۆزی پیندا ناگات!

ئەو قسانە، کاردانەوێەیی نەرینی لەلای گۆیگرەکان دروستکرد، ئەوێ لە چاویاندا خویندەو، زۆر دلی خۆشبوو، ویستی ئەم هەلە لە دەست نەدات و زانایی و زانیارییەکانی خۆی بنوینن، بۆیە گوتی: - ببورە مامۆستا ئەحمەد، من بە قەد تووکی سەری خۆم کتیبانم سەبارەت بە میژووی خۆمان خویندووەتەو، بۆیە ناتوانم دەستبەرداری بم!

سەيد عارف گوتی: - وادیارە ئەحمەدەفەندی لە عاشقانی میژوو!

ئەحمەد، خۆشحال بە قسەکانی ئەو کابرایە، کە دەرفەتیکی زیاتری بۆ فەراھەم کرد، تا زانیارییەکانی خۆی بنوینن، بە دەم بزەییەکەو گوتی: - لە راستیا، من هەر بە ئەندازەیی لقەکانی دیکەیی زانست، حەزم لە میژوو، من پتر لە بیست سالی تەمەنم بە خویندەوێەیی لقە جیاوازەکانی زانستەو بردۆتە سەر!

ئیدی جەماعەت بە نیگا دایان بیژت. زۆر دلی بەمە خۆشبوو، بە نیشانەیی بی چەند و جوونی گەرەیی خۆی لیکیدایەو، لە کەیفان دلی کەوتە سەما. پێ بە دل حەزی دەکرد، لە پشت عەینەکە رەشە گەرەکەو، چاوانی ئەحمەد راشد بدینن، تا بیخوینیتەو و بزانی چیان تیا. کەمال خەلیل لیبی پرسی: - چما، ئەو هەموو کتیبانە دەخوینیتەو مامۆستا؟!... خۆت بۆ وەرگرتنی شادەتنامە ئامادە دەکەیی؟

ویرای ئەوێ بە وشەیی "مامۆستا" زۆر خۆشحال بوو، بەلام بە باقی پرسیارەکە پەست بوو، بۆیە بە کەش و فش و لە خۆبایی بوونەو قسەکەیی پبیری وگوتی: - شادەتنامەیی چی! چ شادەتنامەییەک ئەو هەموو موتالا و خویندەوێەیی دەوێ؟!... شادەتنامە جگە لەو گەمەیی گەنجان هەولی بۆ دەدن هیچی دی نییە، گەمەیی

گه نجانہ، لی موتالا و خویندنه وهی من له پیناوی زانستی راسته قینه دایه نهک له رای شاده تنامه، دورنییه، پوژی بی نهجامی خویندنه وه و توژیینه وه کانم بنووسمه وه و بیکه م به کتیبیک.

ئه حمده راشد، به دهم بزهیه کی دستکرده وه که پهستی کرد، پرسی: - مه بهستت چیه که دهلی شاده تنامه گه مه ی گه نجانہ؟

ئه حمده، توورپه ییه که ی خوی قوت دایه وه و گوتی: - شاده تنامه نیشانه ی پوشنیری و زانایی نییه!...

-نیشانه ی جهل و نه زانیه!؟

تورپه ییه که ی سه ری کرد، به زحمهت کونترولی کرد. گوتی: - مه بهستم ئه وه یه که شاده تنامه، نیشانه ی ئه وه یه گه نجیک له ماوه ی چند سالیکا، هه ندیک بابته ی ئه زبه رکردوه، له تاقیکردنه وه دا ده رچوووه شاده تنامه ی وهرگرتوووه. زانستی راسته قینه شتیکی دیکه یه!

ئه حمده راشد، بزهیه کی گونگی بو کردو، دریزه ی به قسه کانی نه دا. پیده چوو سه بارهت به شاده تنامه، هاوپه ئی ئه حمده عاکف بیته. هه رچه نده ئه گه ری ئه وهش هه بوو، که سه ده می تریش له پشت ئه و ره ئییه وه هه بیته. ئه حمده عاکف، بیده نگیه که ی ئه وی پینخوش بوو، چونکه تای ته رازوو هه که، له به رده م خه لکه که دا، به لای ئه مده قورس بوو! بو چند ساتیک بیده نگیه به رقه رار بوو. وه ستا نونو، چای بو هه مووان تیکرده وه. عاکف ته مه شایه کی ده ور به ری کرد، بو یه که مجار، کورپکی میرد مندالی، له لای که مال خه لیله فه ندییه وه به دیکرد که له سه ر کورسییه ک پو نیشتبوو، نه یزانی کورپژگه که، به رله هاتنی ئه م هه ر له وی بوو یان دواتر له کاتی سه رقالی ئه م به قسانه وه، هاتبوو. به لام به لیکچوونه که یاندا بو ی ده رکه وت که کورپه تی، چاوی له و گواسته وه؛ لی دووباره چاوی برییه میرد منداله که، شتیکی به روخساری کورپژگه که وه، که نه یده زانی به ته واوی چیه، سه رنجی راکیشا، نه ی توانی به به رده وامی ته مه شای بکات، بو یه به دهم خواردنه وه ی چایه که یه وه له پشت کووپه که وه، ناوبه ناو نیوه نیگایه کی ده کرد. خویشی نه یده زانی چ شتیکی له روخساری ئه و کورپه دا سه رنجی راکیشا وه. به ره به ره خه ریک بوو، ئه و مشت و مرپه ی فه راموش ده کرد که به خوی نابوو یه وه؟! هه ستیکی گونگ و سهیری له لا دروست بوو بوو که پیشتر ئه و کورپه ی بینیه، ئه و دوو چاوه درشته ی بینیه، ئه و نیگا کردنه شیرین و ساده یه ی دیتوووه. ئه و جو ره هه سته، ده سته بررداری به شه ر نابی، تا یادگه فریای نه که وی و هه موو شتیکی بیر نه که ویته وه و یارو نه ناسیته وه. بو یه، به رده وام ئه م پرسیاره ی له خوی ده کرد: " ئه م روخساره م له کو ی و که ی دیتوووه؟ له سکا کینی؟... له تراما؟... له وه زاره ت؟"

به لام یادگه، به بیهوده ییه کی ته وسامیز و پر سو یوه وه لامی دایه وه. هه ندیجار وای هه سته ده کرد، خه ریکه شتیکی وه بیر ده که ویته وه، خه یالی، بیره وه رییه ک له شوین و کاتیکی نادیارا، به لام زوو به زوو ئه و خه یاله ئاوا ده بوو و له تاریکیه کی قولاً نقوم ده بوو، وینه و ویناکان کال ده بوونه وه، دووباره ده که وته وه ناو گیژاوی گونگی و حیرهت و حایرمانه وه. ئه نجام بریاری دا ده سته بررداری ئه و شته بیته که بایه خیکی ئه وتوی نه بوو، به لام له راستیا ته نیا یادگه ی نه بوو که ئازاری ده دا، ئه وی راستی بی مهیل و هه ستیکی قول، دل ی گیروده ی ئه و دوو چاوه درشت و نیگا ساده و جوانه کردبوو. هه رجاری که ژیرا و ژیر نیوه نیگایه کی ئه وی ده کرد، له ناخی ناخیه وه، هه سته به جو ره میهره بانی و خو شه ویسته یه کی سهیر ده کرد! حیرهت سه راپای داگرت، شه رم داگرت، وه کو که سینی تاوانبار و سرک، سل ی له نیگای ئاماده بووان ده کرده وه!! قول ی کووپه که ی به ده سته وه

گرتبوو، دلی به تووندی لینی ددها. چاوی تروکاند، دلی نهدههات چاو له و کورپژگهیه بگوازیتهوه. چاوی برییه پوخسارو چاوهکانی. دلی تهژی تاسه و خوشهویستی بووبوو. جلهوی چاوهکانی خوی لهدهست دابوو؛ بهلام له ناکاوا به توورهی و ترسهوه نوقاندنی وحایر و حهپهساو له خوی پرسی: چ گلارایکمه؟!

وهستا نونو، له خهلوته دهروونییه حیرهت نهنگیزهکهی دهری هیئا ولئی پرسی: - حهز له یاری ناکهی؟

وهکو یهکیک له ناکاوا له خه و راپهری بیت، تهمهشایهکی کرد وگوتی: - هیچ یارییهک نازانم!

که مال خهلیل پیکهنی وگوتی: - جهنابی ماموستا نهحمد راشدیش وهکو تویه، تا ئیمه سهعاتی یاری دهکهین ئیوه بوخو خهریکی گفتوگو بن..

ئوسا کابرا پروویکرده کورپهکهی پیی گوت: - دهی محمهد برپوه بو مالهوه!

دلی عاکف، کهوته ترپه ترپ. نیگای به گهل خست، تا له دهرگاکه ئاوا نهبوو، چاوی لی ههلهگرت. به کهسهروهه له خوی دهپرسی: " بیرت نهکهوتهوه ئهم کورپژگهیهت له کوئی دیتووه؟ " جهماعهت بووبون به دوو بهشهوه، وهستا نونو و کهمال خهلیل خهریکی دویمینه بوون، سلیمان عهته و سهید عارف خهریکی نهردین بوون. بهلام عهباس شهفه کورسییهکهی برده لای قاوهچییهکهوه. نهحمد راشد، توزی کهنار کهوت تا جیگه بو یاریچییهکان بکاتهوه، بهم کارهی له نهحمد عاکف نزیک بووهوه. نهحمد ههستی به نزیکبوونهوهکهی کرد، ههسته سهیرهکهی گورپا، جاریکی دی خوی بو گهنگهشه و مشت و مر ناماده کرد. تاسه و دلبهندییهکهی رهوییهوهو، پشم و غهزه ب جیگه گرتتهوه. کابرای گهنج پروویکردی و به نهرمی گوتی: - حالتان چونه ماموستا؟! ... وامهزانه من له میژه ئاکنجی خانولخه لیلیم. دوو مانگ له پیش تووه بو ئیره هاتووم!

نهحمد عاکف، مجامهلهکهی نهوی له گیان خوشبوو و پرسی: - توش له دهستی بوردومان؟

-تهقریبهن!.. نهوهی راستی بی ماله کونهکهمان له ههلوان، بو مهبهستی سوپایی چولکرا. ئیدی بریارم دا بیم بو قاهیره تا له شوینی کارهکهمهوه نزیک ببهوه. زور گهرام تا شوقهیهکی چولم وهگیر بی فایدهی نهبوو، تا نهوه بوو برادهریک بو ئیره ناردم!

نهحمد عاکف، دهنگی نهوی کردهوهو گوتی: - بهراستی گهرهکیکی ناخوشه، پیاو خوی نامینی!

-بهلی!.. بهلام سهیریشه، پرپه له هونهرین جوراوجور، خهلکی سهیر وخوش وبه کهیف ودهماخی تیايه. تو تهمهشای قاوهچییهکه بکه که قسان دهگهل عهباس شهفهدا دهکات، تو تهمهشای چاوه حهپهساوهکانی بکه!.. ههر چوار سهعات جاری بایی نیو درهم تریاک قووت دههات. که کار دهکات له تووایه خه و دهبینی و بیدار نابیتتهوه، یان نایهوی بیدار ببیتتهوه.

- باشه، نهو ژیانه خوشی تیايه؟

- نازانم!.. نهوهنده دهزانم نهو بیدارییهی ئیمهمانان حهزی لیدهکهین وبه قاوهو چا خواردنهوه به سهری دهبهین، نهم پیاوهو خهلکانی وهکو نهم پیاوه حهزی لیناکن. نهگهر به ههر سهدهمیک ناچار بکری به بیداری بمینیتتهوه، بهدهم باویشک دانهوه چاوی ئاو دهکات، مگیزی تیکدهچی، تووره دهبیت. ئوقره ناگری، ئارام نابیتتهوه، تا ئاگای له خو نهبری و نهکهویته دنیاى نهشه ومهستییهوه، ئایا نهمه لهزهته یان ئالودهبوونه؟! یان

جۆره شادییه کی وههمیه و بهشهر بۆیه پهنا ی دهبنی، تا له کویره وهرییهکانی واقع هه لێن! ئه مه ته نیا یارۆی قاوه چی دهیزانی!

ئه ویش وهکو ههر یه کیك له و ئالووده بووانه، له کویره وهری وتالی واقع وحه قیقه ت دهترسیت، لئی هه لدی، په نا وه بهر ته نیایی خۆی و کتیبه کانی ده بات، ئایا ئه م، له وان خۆش حالتر بوو؟! حالی له حالی ئه وان با شتر بوو؟! مه یلی له سه ر گه نگه شه که نه ما، تونی دهنگی گوپی و له هه منشینه که ی پرسی: - ئاخۆ ده توانم له م هه راو هه نگامه یه دا، له م ژاوه ژاوه دا، درێژه به خویندنه وه ی خۆم بده م؟

- بۆ نا؟! ... راسته هه را و زه نایه کی زۆر له ئارادایه، به لام راهاتن له هه ر ژاوه ژاویک به هیزتره، به راده یه ک له گه ل هه راو زه ناکه دا رادییت، به نه بوونی بی تاقه ت ده بی. منیش له هه وه له وه زۆر بی تاقه ت بووم، له دلی خۆدا ده مگوت قه ت له گه ل ئه م ره وشه دا هه ل ناکه م؛ به لام ئیستا به که مالی ئیسرائه ت، له ناوجه رگه ی ئه م هه راو زه نایه دا، مرافه عه کانم ده نووسم و به ماده قانونیه کاندایه ده چمه وه. پیت وانیه راهاتن وعاده ت کاریگه رترین چه که، که شه پی هه موو شتیکی پیده که یین جگه له رۆژگار؟!

سه ری ره زامه ندی بۆ له قاند، هه رچه نده زۆری له بهر گران بوو که هاو نشینه که ی، پیش ئه و بکه ویته وه با به و قسه بازارییه ش پیشی بکه وئ، گو تی: - بۆیه ئیبنی موعته ز گوتوویه تی: به دی، نیش و ئیشی زۆره، به لام ئه گه ر به رده وام بی، ئیسان له گه لی رادی و ئاسانه. (ئیبن موعته ز، شاعیر و ئه دبیبکی عه ره بی سه رده می عه باسیانه)

ئه حمه د راشد، بزیه کی گونگی هاتی. هیچ شیعیکی ئه ز بهر نه بوو و چه زی نه ده کرد، له قسه کردنا شیعر به نمونه بینیته وه، به هیواشی پرسی: - ماموستا عاکف، تو به رده وام بۆ پشتیوانی قسه کانت شیعر به نمونه دینیته وه؟

عاکف، به نه به دلایه وه پرسی: - بۆ، چی تیا یه؟

- هیچ، به لام ئه وه نده ده زانم، خه لکی شیعی نوئ به هاوتای شیعی کۆن نازانن، بۆیه ئه گه ر ناچار بن شیعر به نمونه بینیته وه، په نا وه بهر شیعی کۆن ده بن، من یه ک له باری خۆم له گه ل ئه وه دا نیم ئاور له رابردوو بده مه وه.

- له مه به ستت تینا گه م.

- مه به ستم ئه وه یه چه ز له نمونه یین شیعی ناکه م، چونکه باوه رم به دووباره کردنه وه و کاویژ کردنه وه ی رابردوو نییه. ده مه وئ له ئیستادا و به ئاراسته ی ئاینده دا بژیم و به بۆچوونی من هه ندیک له زانا وحه کیمانی کۆن خویان پیوستیان به رینوینی وئاراسته کردن هه یه.

ئه حمه د عاکف به پیچه وانه ی هاو ریکه یه وه، شک و عه زه مه تی راسته قینه ی له رابردو ودا ده بینی؛ ئه گه ر هه ندیک گه وه پیاوانی رابردووی کۆنی ده ناسی، ئه وا چ گه وه پیاویکی له م سه رده مه دا شک نه ده برد، بۆیه خوی نه ما، به نه به دلایه وه گو تی: - بۆچی، شک و گه وه یی پیشینیان ئینکار بکه یین، له کاتی کا هه رچی پیغه مبه ر و په یام به ران هه ن له وان بوون؟!

- سه رده می ئیمه ش په یام به رانی خۆی هه یه!

چيوای نه مابوو کابرا بهاروژئی، به لام له وه وریاتر بوو، له گهنگه شه وقساندا، ههلبچی و سه رسامی خوئی
دهربیری، مه گهر به رانبه ره که ی زور نه زان بوايه. بویه به کاوه خو پرسی: - په یامبه رانی سه رده می نیستا کین؟
- بو نمونه ئەم دوو بلیمه ته: فرۆید و کارل مارکس!

ههستیگرد، دهستیگ ده نریته بینی وهه ناسه ی سوار ده کات! ههستیگرد، که رامتیه بریندار کرا، چونکه پیشتر
ئه و دوو ناوه ی نه بیستبوو!.. رقیکی شیتانه ی له به رانبه ره که ی هه لگرت. به لام نه ی توانی دان به نه زانیه که ی
خویدا بنیت، بویه بو شارده نه وه ی نه زانیه که ی خوئی، به نیشانه ی ئاگایی ته واوه وه سه ریکی له قاند و پرسی: -
به رای تو هاوتای بلیمه ته کونه کان ده که نه وه؟

یاروئی پاریزهر له خوشی ئه وه ی که سیکی خوینه وار و رۆشنیری دۆزی بووه وه، له پیستی خوئی
نه ده هیوری. ئاره زووی گهنگه شه و موناقه شه ی له نک چیبوو، کورسییه که ی له کورسی هاوړیکه ی به
ته واوه تی برده پیشه وه، هیچ فاسیله یه کیان له نیواندا نه ما، به دهنگیکی نه وی که هه ر خوینان گوینان لیئی،
گوتی: - فه لسه فه ی فرۆید، درفه تیکی باشی بو مروّف ره خساندوه، تا له نه خوشیه کانی ژیان سیکی، که
ده وریکی بنه رته ی له ژیاندا هه یه، رزگار بییت. کارل مارکسیش، میتویدیکی باشی خستوته به رده م به شه ر تا له
کویره وه ریه جقاکییه کان بخه له سیت، وانیه؟

دلی کابرای ناقسالی کینه کیش و تووره که وته لیدان. نه یده زانی ئەمجاره چون وه لامی بداته وه و رۆشنیری
خوئی به سه ریا بنوینی. بویه له جیاتی ئه وه ی وه لامی بداته وه، که وته راوه ریوی وله کاتیکا له ناخا ده جوّشا،
گوتی: - هیواش.. هیواش ماموستا! ئیمه ش کاتی خوئی وه کو تو خوینگه رم و به جوّش و خرۆش بووین، به لام
تیپه ربوونی ته مه ن و به رده وامی هزرین، دوو فاکته رن که مروّف فییری میانره وی ده که ن.

ئه حمه د راشد، به راویژیکی نیمچه تووند گوتی: - به لام هه رچییه ک ده خوینمه وه به وردی بییری لیده که مه وه.
- بیگومان، به لام تو هیشتا گهنجیت، به تیپه ربوونی ته مه ن ده گه یه حکمه ت وزانستی راسته قینه، مه گهر
نه تیبستوه، ئه وه ی یه ک رۆژ له تو گهره تر بی، به ئەندازه ی یه ک سال، له تو زیاتر ده زانی؟
- ئەمه ش په ندیکی کونه!

- به لام فه لسه فیانه یه!

- هیچ فه لسه فه و حکمه تیک له رابردودا نییه!

- ئەی خودا!

- ئەگه ر له رابردودا حکمه ت و فه لسه فه یه کی راسته قینه هه بوايه نه ده بوو به رابردوو!

- دینه که شمان؟

یاروئی گهنج، حایر وحه په ساو بروی ویکهینانه وه. ئەگه ر عاکف توانیای ئه و دیوی چاویکه ره شه که بدینی،
بیگومان نیگا ته وسامیزو شیتانه که ی به دی ده کرد. یاروئی گهنج، بلمه بلمیکی لیبه رز بووه وه: - چه ند ساویکه یه!

عاکف فەلسەفەى ئۆلى ئیخوانوسەفای خویندبوووە، بۆیە حەزیکرد، فەلسەفەى ئۆلى وان، لە چەند رستهیه کدا بۆ بەرانبەرە کینه کیش و بوغزەنە کەى کورت بکاتەووەو لە لایە کەووە تۆمەتى عەوامنۆرى دەر بارەى ئاین و ئۆل لە خۆى دوور بختەووە و لە لایە کى ترەووە باسە کە لە بەرانبەرە کەى ئالۆز بکات، وەکو چۆن ئەو لەمى ئالۆز کردبوو، بۆیە گوتى: - ئاین و ئۆل، رواله تیکى سۆزداری بۆ عەوام و ناوهرۆک وجەوهریکى عەقلانى بۆ هزرقان و رۆشنبیران هەیه.

هەندى حەقیقەتى تیاپە هەر مرقیكى رۆشنبیر باوهرى پى دیتى، لەوانە خودا و قانونى خواپى و عەقلى کارا! یارۆى گەنج بە نەباوهرییهووە شانەکانى هەلته کاند و گوتى: - زانایانى هاوچەرە، رەگەزەکانى ئەتۆم و ملیۆنان دنیای پشتەووەى دنیای هەتاوى مە دەناسن، ئیدی خواى چى و ئەفسانانى ئاینى دەکەنە چى؟! ئیدی بیرکردنەووە لە مەسەلەى مێتافیزیقى سوودى چیه و بەچى دەچى؟! ئەویش لە کاتیکا یەک دنیا مەسەلە هەن، دەشیت چارهسەر بکرىن و پىویستە چارهسەریکیان بۆ بدۆزینەووە؟

پاشان یارۆى گەنج، بزەیه کى لەزگینى بۆ کرد و راپۆزە تووندەکەى گۆرى و گوتى: - پىویست ناکات کەسى سنییه مى ئەم جەماعەتە بکەین بە شەریكى گفتوگۆیه کەمان!

- بیگومان.. بیگومان مامۆستا. بەلام ئەووت لەبیر نەچى، سەرەتای زانست هەمیشە کوفرە.

دەنگى توورەى سلیمان عەتە، گفتوگۆیه کەى پى برین. وادیاربوو، فشهکانى هاو وازییه کەى، واتە سەید عارف توورەى کردبوو، بۆیە وەکو مەیموونى هاوژا و هاواری بەسەردا کرد: - خوا بە ناھەق، گۆج و ئیفلیجى نەکردووى!

ئەحمەد عاکف، ئەو شتانەى بیرکەوتنەووە، کە سەعاتى لەو پێش دەر بارەى سەید عارف گوترا بوو، بە دەم بزەیه کەووە روانییه ئەحمەد راشد، ئەحمەد راشد بە بزەیه کى مانادارەووە وەلامى بزەیه کى دایەووەو گوتى: - ئەم برادەرەمان حەب و مەب تاقیدە کاتەووەو، ئومیدیكى زۆرى پى هەیه!

گروپىكى دیزداشە لەبەر، هەریه کەیان سەفتەیه کى ئەستوورى ئەسکەناسى بە دەستەووە بوو و دەیژمارد، دیمەنىكى بالكیش و هەقدژیان هینابووە ئاراو. ئەحمەد عاکف گوتى: - لەگینە لە بازارگانان و دەولەمەندانى جەنگ بن!

ئەویتریش، دەستى بۆ لە ملی داو گوتى: - لە چینی کەووە بۆ چینی کى دى دەگوازنەووە!

- جەنگ، زۆر لات و لەویران دەولەمەند دەکات!

- لات و لەویران!.. ئەمە دروستە! بەلام هیچ جیاوازییه ک لە نیوان لات و لەویر و چینی دەولەمەند و خوشگوزەراندانیا، ئەرستوکراتانى ئەمرو، لات و لەویرانى دوتین. چما نازانى هەر لات و لەویرانى بیانى بوون، لە رابردوودا، خاک و ولاتى مەیان تالان کرد؟ ئیستا هەموو بوون بە ئەرستوکرات، لە ناز و نیعمەتى بى سنووردا دەژین و هەزارو یەک ئیمتیازاتیان هەیه.

یەکەمجارى بوو، کە بیهیچ چەند و چوونیک، هەمان رەئى هاوړیکەى هەبیت، گوتى: - منیش هەمان بۆچوونم هەیه!

یارۆی گەنج گوتی: - کارل مارکس باوەرپی وایه له ئەنجاما کرێکاران سەردهکهون و هه‌موو جیهان ده‌بیت به یه‌ک چین، زه‌روراتی ژیان و که‌مالیاتی مرۆفانی بۆ هه‌موو مرۆفایه‌تی مسۆگه‌ر ده‌بیت و سۆسیالیزم به‌ریا ده‌بیت!

هه‌ردووکیان بیده‌نگ بوون، پیده‌چوو ماندوو بووبن. عاکف له‌ فکرا‌ن را‌چوو: - چ خه‌یال پلاویکه‌!.. فرۆید و مارکس، ئەتۆم، ملیۆنان دنیا، سۆسیالیزم! " وژیرا‌وژیر نیگایه‌کی کینه‌نامه‌یز و پر نه‌فره‌ت و پشم و غه‌زه‌بی ئەوی کرد. هه‌رگیز ویتای نه‌ده‌کرد له‌ خانولخه‌لیلی دا تووشی که‌سیک بیی که‌ ته‌حه‌دای خوینه‌واری و پۆشنییری ئەو بکات و ناچاری بکات دان به‌وه‌دا بنی که‌ له‌ سه‌رووی هه‌ر زانایه‌که‌وه‌ زاناتریک هه‌یه‌!.. ئایا له‌م دنیا‌یه‌دا ده‌گاته‌ ئاسووده‌یی؟

له‌و کاته‌دا، یارۆی گەنج چاویلکه‌که‌ی دا‌که‌ند، تا چاوی به‌ ده‌سته‌ سه‌ره‌که‌ی بسپیت، بینی چاوی چه‌پی شووشه‌یه‌! له‌ سه‌ره‌تاوه‌ سه‌ری سوپما، پاشان هه‌ستی به‌ ئارامییه‌کی دل‌ه‌شانه‌ کرد، چونکه‌ له‌و پووه‌وه‌ خۆی له‌و به‌ زیاتر ده‌زانی!..

ماوه‌یه‌کی که‌م تیپه‌ری، به‌ تووره‌یی قاوه‌خانه‌که‌ی به‌ره‌و مال به‌جیه‌شت، له‌ ناخی ناخه‌وه‌ هه‌رپوژا بوو، که‌رامه‌تی خرۆشا بوو. خۆشبه‌ختانه‌، له‌ ناکاوا کورپ‌ژگه‌که‌ی وه‌بیره‌اته‌وه‌!.. خیرا‌ حالێ گۆرا، شنه‌یه‌کی فینک به‌ سه‌ر هه‌ستی گرگرتوویا هه‌لیکرد و رق و تووره‌یه‌یه‌که‌ی ره‌وانده‌وه‌و، چاوه‌ درشت و نیگا دل‌ه‌فینه‌کانی کورپ‌ژگه‌که‌ی له‌به‌ر چاوا به‌رجه‌سته‌ بوو. به‌ سه‌رسامی ئاهیکێ هه‌لکیشا و له‌ دلی خۆیدا گوتی: " بیگومان جاریکێ دی ده‌ی بینمه‌وه‌!"

((۷))

به‌یانی زوو له‌ خه‌و را‌بوو، چوست و چالاک و سه‌رحال. په‌نجه‌ره‌که‌ی کرده‌وه‌، ته‌مه‌شایه‌کی گه‌ره‌که‌ سه‌یره‌که‌ی کرد، بینی گه‌ره‌ک را‌بووه‌و کیشمانی خۆی ده‌دات، دوو‌کانه‌کان ده‌را‌به‌کانیان هه‌لده‌درانه‌وه‌. په‌نجه‌ره‌ی شوقه‌کان ده‌کرانه‌وه‌و ده‌خرانه‌ سه‌ر گازی پشت. شیرفرۆش و پوژنامه‌ فرۆشه‌کان، به‌ناو شه‌قام و کوچه‌ و کۆلانه‌ پێچاوپێچ و تیکر‌ژاوه‌کان که‌وتبوون. له‌ په‌ستا و بیپسانه‌وه‌ بانگیان ده‌کرد. هاتنی کۆمه‌لیک له‌ پوحنیان و مامۆستایانی فیرگه‌ و حوجره‌ سه‌ره‌تاییه‌کان سه‌رنجیان را‌کیشا. مندا‌له‌کان ده‌سته‌ ده‌سته‌ به‌ جبه‌ی ره‌ش و عه‌مامه‌ی سپییه‌وه‌ به‌ره‌و فیرگه‌ و حوجره‌کانیان ده‌رۆیشتن و به‌ دیتنی ئەوان گه‌نمه‌شامی برژاوی ناو تاوه‌ی بیرکه‌وته‌وه‌. به‌ له‌زه‌ته‌وه‌ گویی لیده‌گرتن که‌ به‌ کۆمه‌ل ئایه‌تی " بیگومانه‌ ماوه‌یه‌ک له‌م رۆژگاره‌ به‌سه‌ر مرۆدا تیپه‌ری و ئەو شتی نه‌بوو باس بکری " ده‌خویند. سه‌ری له‌گه‌ل جووله‌ی ئەواندا ده‌هات و ده‌چوو، تا به‌ ئایه‌تی " هه‌رکیی چه‌زکا وه‌به‌ر به‌زه‌یی خۆ ده‌خاو بۆ ئەوانه‌ش که‌ ناهه‌قن، جزیای به‌ژانی سازداوه‌ " خویندنه‌وه‌که‌یان ته‌واو کرد. یه‌کسه‌ر ئەحمه‌د راشدی پارێزه‌ری بیرکه‌وته‌وه‌، ئەو له‌ جومله‌ی ئەو که‌سانه‌ بوو که‌ عه‌زایی سه‌ختی دۆزه‌خیان بۆ ئاماده‌ کرابوو! به‌راستی شایه‌نی بوو!

عه‌سری ئەو پوژه‌، له‌ گه‌ل دایکی‌دا له‌ هۆله‌که‌ رۆنیشتبوو و به‌ دوو قۆلی مژوولی قاوه‌ خواردنه‌وه‌ بوون. دایکی به‌ خۆشحالییه‌وه‌ پێی گوت: - ئەمرۆ، ژنانی گه‌ره‌ک، به‌ پێی داب و نه‌ریتی باو، بۆ خیره‌هانی و ته‌عاروف هاتبوون بۆلام.

دایکی ئەحمەد، زۆر حەزی لە تەعاروف و ئاشنابوون، هاتوچۆی دەر و دراووسی بوو، ئەحمەد که زۆر پێزی ئەم حەزە دایکی دەگرت، بزەیهکی کرد و گوتی: - خۆش بە حالت، خەنی لە خۆت!

دایکی پێکەنی، جگەرەیهکی لیوەرگرت و بە دەم پێکردنیهوه گوتی: - ژنانیکی زۆر باشیان لە گەلدا بوو که نایەلن غەریبمان پێوه دیاربی!

- دەی بە لکو بە هۆی ئەمانەوه دەستە خوشکە کۆنەکانی گەرەکی سکاکی و زاهیر و عەباسیەت لەبیر بچیتەوه!
دایکی ئەو قەسەیهی لەبەر گران بوو، هاواری بەسەردا کرد: - خەلکی بە وهفا، دۆست و ئەحبابی خۆی لەبیر دەکات؟!.. ئەوانە گیان و ژیانی من، دووری چەندیش درێژە بکیشیت لیکدیمان هاوێر ناکات.

- ژنانی ئەم تاخە چتۆ ژنانیکن؟

ژنە تاین، بەجدی و بە راویژیکی بەرگریکارانەوه گوتی: - ئەوه نەبوون که تو گومانەت دەکرد، ئەو گەلی خاوەن باوەرەن! لە زۆریک لە گومانان خۆ بپاریژن چونکه هیندیک گومانی واھەن گوناھن، نە ناکەس بوون و نە قەرەج، یەکیک لەوانە هاتبوونە دیدەنیم ژنی فەرمانبەریکی دایەرە پووپیوی بوو بە نیوی کەمال خەلیل، یەکیکی دیکەیان ژنی کابرایەک بوو بە نیوی سەید عارف، که ئەویش کارمەندی هەمان دایەرەیه، هەرودەها ژنی خاوەنی قاوەخانە زەھرە و دسەکەشی هاتبوون، ژنەکه ئافەرەتیکی داساف و باش بوو، بەلام دسەکە می مەر و ئۆینی لە چاوان دەباری، هەرچەندە هەولیدەدا بە مجامەلە و میهرەبانی پەردەپۆشی بکات!

- ئاگات لەم جۆرە ئافەرەتانە بی، مجامەلەیان بکە، خوا نەکا ساردییەک بنوینی، ئیدی لیت نابرنەوه!

- بەلا بە دوور کورم؛ سەیرترین شتی که ئەمڕۆ دیتم، تەوحیدە خانمی، ژنی کەمالەفەندی خەلیل، دۆستی کۆنی من بوو، زۆر قەلەو بوو، بەقەد کە ژاوەیهک دەبوو، عەینی سەردەمی گەنجاتی دایکت. کاتی خۆی لە دووکانی بەهله، عەتارەکە ی گەرەکی تەربیعە تەعاروفم لە گەلیا کرد.

- هەردووکتان لە دەواو دەرمانی قەلەو بوون دەگەرەن!

- ریک وابوو.. چەند جاریک لەویندەر چاک و خۆشیمان لەگەل یەکدی کرد، بەلام نەمان گەیانده تەعاروفی تەواوەتی!

- ئاخری پۆژگار پێکی ئاشنا کردن!

بیری کەوتەوه که ئەم ژنە دایکی ئەو کورە، محەمەدە! تا ئەو کاتە پۆژ بیری لەو کورە نەکردبوو، تا باس هاتبوو سەر دایکی، سەری لەوه سورمابوو چون بە درێژیایی ئەو ماوێه کورپێژگەکی لە یاد بردبوو؛ لە کاتیکی بیست سەعاتی لەوهپیش، هەموو زیکر و فیکریکی، هەموو هۆش و گۆشی لای ئەو بوو!..

بەلام دایکی، خەیاڵەکە ی لپچری و بەدەنگی بەرز پێکەنی و گوتی: - ماوێهەکی باشمان بە درۆی ژنانەوه بەسەربرد و درۆی ژنانە خۆشە! ئەمیان بابی زانا و وهلییهکی گەرەیه و خەلکی بۆ تەبەرۆک دەستی ماچ دەکەن. ئەویان کیژی بازرگانیکی گەرەوه و دەولەمەندە، یەکیکی دی خزمی بەرپێوهبەری ژمیریاری وەزارەتی ناوخۆیه، چوارەمینیان تووشی نەخۆشییهک بوو، تا نەها دەیان جۆنەیهی داوه بە دکتور و دەرمان.

بە دوو قۆلی پێکەنین. ئەوسا پیرە کور بە دەم پێکەنیهوه پرسی: - درۆیهکە ی تو چی بوو؟

دایکی به دهم پیکه نینه وه لینی روانی وگوتی:- چهند درۆیه کی ساده که خودا له و دنیا لیمی به گوناح نه گری، باوکت ماوهیه کی که م بوو، خانه نشین کرابوو، سه رپه رشتیاری دایه ره ی ئه وقاف بوو. به لام بابم - باپیره ی تو - بازرگان بوو، توش، پوناھی چاوه کانم به رپرس و سه رۆکی به شی قه له می وه زاره تی کاریت، ته مه نت ته نیا سی و دوو ساله. له بیرت نه چی ها!

-های له وه!

- های له وه و له مه ی ناوی، نه خه له تابی درۆیان به درۆ بخه یه وه! من ته نیا سیازده سال له تو گه وره ترم، ته مه نم چل و پینج ساله.

- یانی به مندالی منت بووه؟

- ژنان له دوازه سالی دا مندالیان ده بی!

- ئه مه ی تو ده یلی ته مه نی خوشکه نه ک هی دایک!

- دروسته! نۆبه ره، کوپی گه وره، براده ری دایک و باوکه! به لام براکه ت کارمه ندی بانکه له ئه سیوت!

کوچه به سه رسامی سه ریکی له قاند وگوتی:- باشه چون ده ویرن ئه و درۆ زلانه بکه ن، له کاتیکا سوور ده زانن، به زووترین کات ده سته که تان له لای دراوسییه که تان ده که ویته روو؟ که رۆژی دی حه قیقه ت هه ر که شف ده بیته!

زۆر به ئاسانی وه لامی دایه وه:- هه مووی سبه و دوو سبه یه، تیکه لاو ده بین، به ره به ره، حه قیقه تمان بو درده که وئ و بیهیچ چهند و چوونئ، خو له گیلی ده ده بین، خو ئه گه ر من حه قیقه تم وه کو خو ی بگوتبایه، باوه ریان پینه ده کردم، وه کو چون ئیستا باوه ریان پی نه کردووم. جارئ په له مه که با قازانج سه ری مایه نه خوات!

-ته حا که درۆزن!

- تو هه قت چیه به سه ره وه؟! درۆیه ک له رای سه ره به رزی و شانازیدا بی، نه ک خراپ نییه، به لکو زۆریش باشه. درۆی ژنان هه توانی برینانه، خودایه ژنیکت به نه سیب بی که جوانترین و خوشترین درۆت بو هه لریژئ!

پیره کوپ، به وشه ی ژن ره نجا و هه مان قسه که ی پیشتری خو ی دووباره کرده وه:- ته حا که درۆزن!

دایکی چاویکی لیداگرت و پرسی:- ئه دی ئیوه کوپم، مه گه ر درۆ ناکه ن؟

که میک بیده نگ بوو، نه ک له بهر ئه وه ی وه لامی پی نه بوو. به لکو له بهر ئه وه ی، هه موو ئه و درۆ شاخدارانه ی وه بیر هاتبوونه وه که له ژیانیا کردبوونی و ئازاریان ده دا. ئه وسا گوتی:- درۆ ده که ی، به لام له پیناوی شتی گه وره تر دا.

-ره نگه ئه و شته ی که لای ئیوه گه وره یه لای ئیمه تو ره هات بی؛ باشه تو ته مه ن و شانازی کردن به جه لال و شکو و ناوبانگ و په وپایه، به شتی تو وره هات ده زانی؟

- درۆی پیاوان وهکو خودی پیاوهتی و میترانی گهورهن! درۆی ئیوه له کوی و درۆی بازرگان و سیاسهتوانان و پیاوانی ئاین له کوی؟!.. درۆی پیاوان تهوهری ئەم ژيانه به شکۆیهیه که بهخۆت باندۆرهکانی له ناو جهرگهی ملاملانیکانی حکومهت و پهڕلهمان وکارخانه و خویندنگاکاندا دهبینی. بگره تهوهری ئەم شهڕه ترسناکهیه که ئیمه‌ی بۆ ئەم گه‌ره‌که سه‌یره کیشاوه!

هه‌ستیکرد دایکی شتیکی زۆر کهم له قسه‌کانی حالی ده‌بیت. زۆر به‌وه خوشحال بوو. پاشان شتیکی بیرکته‌وه‌و لینی پرسى: - هیچ یه‌کیک له ژنه‌کانی وه‌ستا نونو هاتنه دیده‌نیت؟

-مه‌به‌ستت " مه‌لعونه دنیا، نه‌علت له بابی دنیا ؟.. به‌دوور و دریژی باسی خۆی بۆ کردم، به‌لام کابرا چوونه دهره‌وه یان به‌ر په‌نجه‌ره‌و دووده‌ری له ژنه‌کانی قه‌ده‌غه کردووه، له‌وه ده‌چى به‌ سال بخزینه ژووره‌وه‌و، فزه‌یان لیوه نه‌یه‌ت!

- ئه‌وه‌ی راستی بی که‌سى که نه‌فره‌ت له دنیا و بی وه‌فایی دنیا بکات هه‌قی خۆیه‌تی به‌قاي پینه‌کات و هه‌ست به‌ نائارامی بکات!

- به‌زاتی خوا کورپی خۆم، ئافره‌ت وه‌کو دنیا مه‌زلۆومه، ده‌ی هه‌قمان چیه‌ به‌ سه‌ر ئەمه‌وه. هیچت دهرباره‌ی کابرایه‌ک به‌نیوی سلیمان عه‌ته بیستووه؟

- کابرای سه‌ره‌رشتیار؟

- ته‌وحیده خانم پیی ده‌لیت مه‌یموون!

- وه‌سفیکه پر به‌ پیستی ئه‌و. له‌وه‌یه ئەمه یه‌که‌مین قسه‌ی راستی ئه‌وبی.

به‌ پیکه‌نینه‌وه گوتی به‌ته‌مايه ژن بیئی!

-چ کیژیک قاییل ده‌بی شوو به‌و مه‌یموونه بکات؟

- زۆر که‌س هه‌ن! سه‌روه‌ت به‌لای که‌مه‌وه نیوه‌ی جوانیه‌ی، کچ خۆی ری پیی پیده‌گری که شووی پیبکات و تا ته‌مه‌نی نه‌گه‌بیه‌وه‌ته په‌نجا وپینج سالان، له ده‌ستی نه‌چی.

ئه‌حمه‌د به‌ پیکه‌نینه‌وه لینی پرسى:- چما پیاو له‌و ته‌مه‌نه‌دا پیی نامیئی؟

-ئا! خوا نه‌کا، به‌لام ئەگه‌ر له‌و ته‌مه‌نه به‌ دواوه شووی پیبکات، مووچه‌ی خانه‌نشینه‌که نایگریته‌وه، دادی نادات.

- یانی بۆیه شووی پی ده‌کات، به‌ ئومیدی ئه‌وه‌ی زوو بمری و خانه‌نشینه‌که‌ی بۆ ئەم بمیئته‌وه! ئەم بووکه‌خانه عاقله‌ کیه‌؟

- ست ته‌وحیده گوتی کچه‌که‌ی یوسف به‌هله‌ی عه‌تاره و گوايه زۆریش جوانه. له هه‌ر دوو پرووی سروشتی و ده‌ستکرده‌وه جوانه!

ئه‌حمه‌د عاکف، به‌ قیزو بیزه‌وه، چاره‌ی ئه‌و پیره مه‌یموونه‌ی هینایه به‌رچاوی خۆی، پیی سه‌یر بوو ئه‌وه‌ی بۆ ئەم هه‌لناکه‌وی بۆ ئه‌و میزده‌که هه‌لده‌که‌وی؟!.. باشه ئافره‌تیک، که زۆریش جوان نه‌بوو، ئەمی له‌به‌ر ئەوه

رەفز نەکرد، كە گوايە تەمەنى گەورەيە؟!.. حەزىكرد بە خەيال وىناي كىژەكەي عەتار بكات، كە لە ناكاوا ئەو كىژە سەوزەلە جوانە، چاودرشتەي بىركەوتەو كە لە پارەووەكەي دەريژا تووشى بووبوو!.. هەناسەي تەنگ بوو و لە داىكى پرسى: - عەتار لەم بالەخانەيەي ئىمەدا ئاكنجىه؟

گوتى: - نا، لە بيت القاضى دادەنیشن!

هەناسەيەكەي ئوخەي هەلكيشا! لە دلى خۆدا پرسى ئاخۆ ئەو كچە، كچى كىهە مال بى؟ چىواي نەما، خەون و خەيالەكەي، بەدەنگى بەرز لە دەمى دەرپەرى، باش بوو خۆي كۆنترۆل كرد!.. لەو دەمەدا، چاوانى كورپىژگەكە، محەمەدى وەبىرەتەو، بۆي دەركەوت، كە دەقاودەق، وەكو چاوانى ئەوكىژە جوانەن كە يەكەمجار لە پارەووەكەي دەريژا بينى!... ئەمە ئەو شتە بوو بۆي دەگەر!... كەواتە بۆي مەگەر، خۆيەتى، بىگومان ئەو كورپە براى ئەم كچەيە، دلى كەوتە لىدان، بەلام هەستى ئارامىيەكەي قوول و شادىيەكەي بەلەزەت داىگرت. ئىدى حىرەت و دوو دلى و نىگەرانى و شەرمەكەي رەوينەو! هيندە كەيفى بەو كەشف و دۆزىنەو دەيەي خۆشبوو، كە ئاگاي لە قسەكانى داىكى نەما! داىكى لە يەكبينە قسانى دەكرد و كورپەكەي نقومى خەون و خەيالەكانى خۆي بوو. ئاش لە خەيال، ئاشەوان لە خەيال.

((٨))

كە ئىوارە هات، چوو بۆ قاووخانەي زەهرە. چوونەكەي لە دوو دلى بەدەر نەبوو، هاتوچۆي قاووخانان بۆ ئەو بويەريكى نوئى بوو، پىي رانەهاتبوو، گوشەگىريه رۆشنىبىريهكەي، هاوتاي لاف وگەزاف و خۆنوئىنيه رۆشنىبىريهكەي بوو، خۆ ئەگەر مشت و مپ وگەنگەشە و چەلەحانى لە گەل ئەحمەد راشد و خۆنمايى لە هەنبەر ئەوانى دىدا نەبوايە بە ئاسانى نەيدەتوانى لە گوشەگىرى خۆي دەربچى. لە زەهرە، ئەحمەد راشدى نەبينى. پرسىارى كرد، گوتيان زۆرجار لەبەر كارو مەشغەلەت ناىپەرژى بى بۆ قاووخانە. وىراي ئەوەش كۆرۆ مەجلىسەكە خراپ و سارد و سىر نەبوو. وەستا نونو و كابراي قاووخى بە نوكتەو قسە خۆشەكانيان مەجلىسەكەيان گەرم كرد. ئەحمەد عاكف زۆرى قسان كرد و پىكەنى، بەرەبەرە هاونشيني نوكتەبازان و پىاو ماقولان، هينايانە سەر زەوق. هەستى دەكرد بە هاونشيني وان، ماندوويەتى دەحەسىتەو. سەعات دە بۆ مال زقپىيەو، نزيكەي دوو سەعاتى بە خويندەنەووە برەسەرو تارمايى و تاپۆي ژيانە تازەكەي، لە بن دىرى نووسىنەكانەو، سەرەتاتكىي لەگەلدا دەكرد، قەت بەوجۆرە غەرقى خويندەنەو نەبووبوو، پاشان چوو بۆ خەوتن، نەيزانى زۆر خەوت يان كەم، بەلام لە دەنگىكى ناخۆش خەبەرى بوووەو، لە هەوەلەو حەپەسا، نەيزانى دەنگى چىيە، هەركە سەرچاوەي دەنگەكەي بۆ دەركەوت بە ترسىكى شىتانهو، لە قەرەوئىلەكەي دابەزى، بە پى خشكى نەعلەكانى دۆزىيەووە لە پىي كردن، بلەز چوو بۆ هۆلەكە، تاپۆي داك و بابى بينى كە كارەكەريكى بچووك لە بەردەميانا وەستاوو. بابى بە دەنگىكى لەرزۆك گوتى: - رىگەي پەناگاكە دەزانى؟

كارەكەرەكە يەكسەر وەلامى دايەو: - دەيزانم قوربان.

بەناو تارىكيەكەدا، بەرەو دەرگاگە پىشيان كەوت، هەمووان دەست بە دىوارەكەو و بە لەپەكوتى بۆ قالدەرمە پىچاوپىچەكە دەگەر. دەنگە دەنگ و غەلبە غەلبى بيداربوونەو دەي خەلكى هەموو شوقەكان بەرز بوووەو، تەق و هورپى پىكادانى دەرگاگان و تەپە تەپى پىي خەلكە شىپرزە و ترساوەكان، بەسەر پلىكانەكانەو، بەرزبوونەو دەي قسەكردن و پىكەنينى توورەي خەلكەكە بىدەنگىكەي شلەقاند. خەلكەكە، دەستيان بە

محجهره‌ی پلیکانه‌کانه‌وه ده‌گرت و به ترس وله‌رزوهه، به تاریکی، به قالد‌رمه‌که‌دا داده‌گه‌پان. ئیدی تا‌پۆی خه‌لکه‌که‌وه ده‌نگه ده‌نگیان، رینگه‌ی به‌وان نیشان د‌دا. ئیدی پی‌ویستیان به رینوینی کاره‌که‌ره‌که‌یان نه‌ما، دالانه س‌هر گیراوه‌کان وه‌کو ناو مال‌ه‌کان تاریک بوو؛ لی پ‌رت‌ه‌وی ک‌زی ئەستیره‌کان به ئاسته‌م تاریکی ناو دالانه‌کانی ده‌ر‌ه‌وانده‌وه. ئیدی ترس، بیر‌ه‌وه‌رییه‌کانی ئەو شه‌وه دۆزه‌خینه‌ی وه‌بیر هینانه‌وه. دل‌یان ته‌نگ بوو، چاویان ده‌گی‌را تا چمکیکی ئاسمانیان لی به‌دی‌ار بکه‌وی. ئەنجام گه‌یی‌نه به‌ر ده‌روازه‌ی په‌ناگا‌که، ئیدی شه‌پۆلی خه‌لکه‌که ر‌ایمالین و چوونه ناو په‌نا و په‌ناگا‌که‌وه، خویان له شوینیکی به‌ریندا بینیه‌وه، تیشکی به قوه‌تین گلۆپی کاره‌بایی، چاویانی که به تاریکیه‌که راهاتبوو، به شه‌واره خست. ساپیت‌ه و دیواره‌کانی هینده‌به‌ته‌و و مکوم دیار بوو، که دل‌یایی و ئەمانی به خه‌لکه‌که ده‌به‌خشی، کورسی در‌یژی داریان له په‌نا دیواره‌کانی ر‌یزکردبوو، کۆمه‌له‌ له ناوه‌ندیا ه‌لد‌رابووه‌وه. مال‌ب‌اته‌که‌یان له سووچیکا، له په‌نا پایه‌یه‌ک‌دا جیی خویان کرده‌وه، خیزانه‌کان ه‌هریه‌که‌یان له س‌هر ته‌ختیک یان پ‌ال پایه‌یه‌ک جیی خویان کرده‌وه. جا چونکه ژماره‌ی ته‌خته‌کان که‌م بوون، ژماره‌یه‌ک له ناوه‌راستی په‌ناگا‌که‌دا به‌پیوه وه‌ستاون. له ه‌وه‌له‌وه ترس ه‌مووانی داگرت، نه قه‌ره‌بالغیه‌که، نه ر‌وناکییه‌که، نه قایمی دیواره‌کان، ترسه‌که‌ی نه‌ر‌ه‌وانده‌وه. چاوه‌روانییه‌کی به سوی بالی به‌سه‌ردا کیشان، چاویان ترسه‌که‌ی ناخیانی ده‌نواند. بابی ته‌مه‌شای سه‌عاته‌که‌ی کرد وله‌بن لیوانه‌وه گوتی: - سه‌عات دووی به‌یانییه! ر‌یک ه‌مان کاتی شه‌وه ترسناکه‌که‌یه!

ئه‌حمه‌دیش وه‌کو بابی و بگره پ‌تریش په‌ریشان بوو، به‌لام تا توانی به ر‌اویژیکی ئارام گوتی: - ئه‌و بوردوومانه به‌ه‌له‌که‌را، ئیشه‌ل‌لا دووباره نابیت‌ه‌وه!

کات، ده‌قیقه به ده‌قیقه تیده‌په‌ری و بیده‌نگیه‌کی ته‌واو به‌رقه‌رار بوو. بیده‌نگیه‌که در‌یژه‌ی کیشا، به‌ره‌به‌ره ئارامی و ئاسووده‌یی که‌وته دل‌ان، قسه‌کردن وچپه‌دوو ده‌ستی پ‌یکرد، ده‌نگی پ‌یکه‌نین به‌رز بووه‌وه، خه‌لکی دل‌ی یه‌ک‌دی‌ان ده‌دایه‌وه، ئەحمه‌د ته‌مه‌شای ر‌وخسارو سیما نه‌ناسراوه‌کانی ده‌وروبه‌ری خوی کرد، شتاقیانی نه‌ناسی. ئیدی ه‌موو مژوولی قسه‌کردن بوون، پ‌یاویک له نیوانیان‌ه‌وه ه‌ل‌ید‌ایی: - ئارامگای سه‌ری حوسین، سه‌لامه‌ت ده‌بی، ه‌یچ ئاسیویکی ناگاتی.

یه‌کیکی دی گوتی: - بل‌ی ئیشه‌ل‌لا!

- ه‌یچ شتیک بی مه‌شیه‌تی خوا نابیت.

- ه‌یتله‌ریش، ر‌یزی زۆر له مه‌زارگه پ‌یروزه‌کانی ئیسلام ده‌گری!

- ته‌نانه‌ت ده‌لین له دل‌ه‌وه باوه‌ری به ئیسلام ه‌یه!

- ه‌یچ دوور نییه! ئەدی شیخ له‌بیبی خواناسی وه‌لی نه‌یگوتوه، له خه‌ویا‌ه‌لی کورپی ئەبو تالیبی، ره‌زای خ‌وای لیبی، دیتووه، شمشیری ئیسلامی داوه‌تی؟!

- ئەدی چۆن له نیوه‌ی ئەم مانگه‌دا قاهیره‌ی بۆردومان کرد؟

- سکاکینی بوردمان کرد چونکه زۆربه‌ی خه‌لکه‌که‌ی جووله‌که‌ن!

- به‌رای تو ئاخر وئاقیبه‌تی ولاتانی ئیسلامی له س‌هر ده‌ستی ئەو چی ده‌بیت؟

- دواى شهړ، جه لال و شكوى ئىسلام دهگيرښته وه. هاوپهيمانى و يه كښتياكي گه وره له نيو ولاته ئىسلاميه كاندا دروست دهكات، نهوسا پهيمانى دوستايه تي له نيوان نهوان و نه لمانيا مور دهكات!

- هر له بهر نه ميه خدا له شهړه كانيا سهر كه وتوى دهكات!

- نه گهر نيازي باش نه بوايه خدا كومه كي نه ده كرد. هر كه سه بهرى نيته و نيازي خوى ده چنښته وه!

پيره كور، به له زهت و نكوليه وه گوڼي له و قسانه ده گرت، زور به يان خه لكى قهراخ شار بوون، به لام باوه رى نه ده كرد، ساويلكه بيان بگاته نه و راده يه له وه هم وخه يال!.... يان پروپاگنده - نه گهر پروپاگنده يه ك له نارادا بووبى - بهم شيوه كوميديه كاريان تيبكات. به لام گفتوگو يه كه يانى به لاوه خوشبوو، خو نه گهر له ناكواوا چاوى به خه نيمه كهى خوى، واته ماموستا نه حمه د راشد نه كه وتبا، ناماده نه بوو خوى له له زه تي نه و گفتوگو يه مه حروم بكات. نه حمه د راشد به لايلا پرت بوو، يه كسهر له بهرى هه ستا و ته و قه يان له گهل يه كديدا كرد، نهوسا عاكف گوتى: - نه مرو نه ميبينيت!

گه نجه چاويلكه ره شه كه گوتى: - به ليكولينه وهى دوسيه كه وه مژوول بووم.

له ناخا به غيلي پيبرد و ورته ي ليوه نه هات. ياروى پاريزهر چاويكى به ده ورو به ردا گيړاو گوتى: - هه موو برادران ليرهن ته نيا وه ستا نونو نه بى.

عاكف، بزده يه كي كرد و گوتى: - نه م پياوه سه يره م خوشده وى!

- بريتيه له م چهند وشه يه: "مه لعونه دنيا، نه علت له بابى دنيا!

- نه وه دروشميه تي، بلې سرووديه تي.

- نه گهر پير نه بوايه، حيسابى بو مردن نه ده كرد.

- نه وهى له ئيمانداريه!

- باوه ريكي قولى به خدا هه يه، باوه رى وايه كه خدا له هه موو شوينيك هه يه و له كانگاي دل وه پشتى به خدا قايمه وزور دلنيايه كه خدا به ته نيا به جيى ناهيلىت. به كه يفى خوى مه عسيه ت دهكات و كه مترين گومانيشى له به خشين وميهره بانى و ره حمه تي خدا نيه.

عاكف، ناهيكي هه لكيشا و گوتى: - نه وهنده ي من بزائم، پياويكى به خته وه ره!

ياروى گه نچ، به ته وس و توانجه وه سه ريكي باداو گوتى: - به خته وه رى نازهلان، به خته وه رى نه زانى و باوه رى كويرانه، به خته وه رييه ك كه زورداران، به فه زلى كه وده نان تيايدا ده زين. سه ير له وه دايه خه لكانيكى رو شنبير هه ن كه خوزيا به و به خته وه ريه گه و جانه يه ده خون؟! له بهر رو شنابى عيلم و عيرفاندا منه ي به خته وه رى راسته قينه بكه. نه گهر له جياتى به خته وه رى توشى نيگه رانى و تووره يى و كويره وه رى و به دبه ختى بوويت، نه وه نيشانه ي ژيانى نه و مرو فانه يه كه لياقه ت و شايسته گى پاكسازى كومه لگه يان له كيماسيان و دل و دهرonan له وه هم و خه يالان هه يه و لياقه تي گه يشتنيان به به خته وه رى راسته قينه هه يه. به خته وه رييه كهى نونو، هى نه وه نيه خوزياى پى بخوازي، هيچى له كويره وه رييه كهى نيمه ي - نه هلى زانست و ريفورمان - زياتر نيه. وه كو نه وه يه خوزى به مردن بخوازي، بو نه وه ي له دژوارى و شه ره شه قى ژيان پرگاربيت.

عاکف، که کهش و هه‌وای په‌ناگاکه زۆر ماندووی کردبوو، له‌خۆی رانه‌بینی که له‌گه‌لی بکه‌وێته گه‌نگه‌شه و به‌رپه‌رچی بداته‌وه، به‌دهم زه‌رده‌خه‌نه‌وه‌گوتی: - یانی به‌رای تو، ئیستا له‌سایه‌ی به‌خته‌وه‌رییه‌ کوێرانه‌که‌یا له‌پرخه‌ی خه‌ودا نییه؟ که‌چی ئیمه‌هه‌موومان به‌عه‌زابی ئه‌م شه‌وه‌شیداره‌وه‌ ده‌تلێنه‌وه.

یارۆی گه‌نج که‌که‌متر له‌و په‌هوشی ئه‌و شه‌وه‌ی له‌به‌ر گران بوو، گوتی:

-راسته ئیستا له‌پرخه‌ی خه‌وی ئاسووده‌یی دایه‌ وجگه‌ له‌ ماشقه‌ی می‌ردان، که‌سی دی شه‌ریکی خه‌وه‌که‌ی نییه!

عاکف، به‌په‌رخساریدا دیار بوو که‌هیچ حالێ نه‌بووه. یارۆی پارێزه‌ر بزه‌یه‌کی هاتی وه‌ سه‌ری پۆیی: - هه‌یشتا هه‌یچت ده‌رباره‌ی نه‌بیستوووه؟! .. خه‌رمانه‌ ژنه، به‌ فه‌رمی ژنی عه‌باس شه‌فه‌یه. نایه‌ته‌وه‌ بیرت؟ هه‌موو ئیواره‌یه‌ک ده‌سته‌یه‌ک له‌ خانمانی ماله‌وه، له‌ خانمانی ئه‌م گه‌ره‌که‌ ده‌چن بۆ ماله‌که‌ی. بۆیه‌ وه‌ستا زه‌فته‌ی قاوه‌چی ناوی ناوه " ماشقه‌ی می‌ردان "!

جۆره‌ تاسه‌مه‌ندییه‌ک بۆ ئه‌م بابته، به‌په‌رخساری عاکفه‌وه‌ به‌دیاره‌که‌وت. پرسی: - مه‌به‌ستت ئه‌مه‌یه‌ که...!؟

-به‌لی!

- ئه‌دی عه‌باس شه‌فه‌؟

- می‌ردی فه‌رمییه، می‌ردیکه، ژن و می‌ردایه‌تی به‌پیشه‌ وکاسبی ده‌زانن.

- له‌ به‌ر ئه‌وه‌ له‌ ده‌وری ئه‌و هه‌یچ و پوچ و په‌زاگرانه‌ خه‌رده‌بنه‌وه‌؟

- پیاویکی ئازیز و پایه‌ به‌رزه!!

عاکف، به‌ قه‌یز و بیه‌زه‌وه، په‌رخسار و قه‌زه‌ بزه‌که‌ی ئه‌و پیاوه‌ بووده‌له‌ و خه‌ییه‌ی هه‌تایه‌ به‌رچاوی خۆی. له‌و ده‌مه‌دا یارۆی گه‌نج هه‌ستا و که‌وته‌په‌ی. ئه‌ویش له‌ گه‌لیا که‌وته‌په‌ی، به‌ ئه‌سپایی به‌نیو خه‌لکه‌که‌دا، چ ئه‌وانه‌ی پۆنیشتبوون و چ ئه‌وانه‌ی به‌ پێوه‌ وه‌ستا‌بوون، ده‌پۆشستن. سه‌ید عارفیان بینی له‌ لای ژنیکی جوانه‌وه، دانیشتبوو، ژنه‌که‌ مندالێکی له‌ باوه‌ش گرتبوو. یارۆی گه‌نج له‌بن لیوانه‌وه‌ گوتی: - هاوڕێمان سه‌ید عارف و ژنه‌که‌ی!

عاکف، به‌ شه‌رمیکه‌وه‌ پرسی: - ژنه‌که‌ی؟! چۆن ژنی هه‌تاوه‌؟!؟

-وه‌کو چۆن خه‌لکی ژن دینن، پیاویکی ئاساییه، ته‌نیا یه‌ک کیشه‌ی بچوکی هه‌یه‌ ئه‌ویش چاره‌ ده‌بێ. ئومیدی زۆری به‌ حه‌بی ئه‌لمانییه‌ ..

هه‌یشتا ئه‌حمه‌د راشد قسه‌که‌ی ته‌واو نه‌کردبوو، که‌ ده‌نگی ده‌ستپه‌یژێکی تووند به‌رز بووه‌وه، چه‌ند ده‌ستپه‌یژێکی دیکه‌ی به‌دوودا هات. دلی عاکف داله‌رز، هه‌ستیکرد ئازای ده‌له‌رز، ترسا خه‌نیمه‌که‌ی په‌ی به‌ له‌رزینه‌که‌ی بردبیت. بیده‌نگییه‌کی قوول دنیای داگرت، ترس و نیگه‌رانی نیشه‌سه‌ر نیگاگان، هه‌ندێ که‌س گوتیان: " ئه‌مه‌ ده‌نگی زده‌ جه‌وه. " وره‌یان وه‌به‌ر خۆ و خه‌لکی ده‌نا، به‌لام ئه‌و قسانه‌ به‌هه‌ر نیاز و مه‌به‌ستیک ده‌کران، ته‌نیا په‌شوکان و ترس و تووره‌ییان ده‌خسته‌ دلی خه‌لکه‌که‌وه‌. پیاویک به‌ هه‌له‌داوان و هه‌لته‌ک هه‌لته‌ک له‌ ده‌ری راهات و به‌دهم هانکه‌ هانکه‌وه‌ گوتی: " ئاسمان یه‌ک پارچه‌ ته‌نویه‌! " خه‌لکه‌که‌ زیاتر ترسیان لێهات.

ئەوسا دەنگى دەستپىژى دى لە دوورەو دەھات؛ ماوەیەكى كەم بەردەوام بوو، بىدەنگى دووبارە ھەموو شۆننىكى گرتەو و ئارامى بەلى بەسەر ھەموو لایەكدا كىشا. دووبارە دەنگى چپە چپ و قسەکردن بەرز بوو: - ئىدى كارەساتى بۆردومانە كویرانەكە دووبارە نابىتەو.

-رادىۆى بەرلین، سەبارەت بە بۆردومانەكەى نیوہى سىپتامبەر تەوازی ھىناوہتەو!

- بۆردومانى ئىتالىاىيەكان بوو، ئەلەمان ھەلە ناكەن!

ئەحمەد راشد، دووبارە بزەيەكى بۆ كرد و بە ھاوړپكەى گوت:

-ئەو ھەوادارانەى ئەلمانى بينى؟!.. ئەدى تۆ؟!.. تۆش وەكو ئەوانىت؟

عاكف، كە مەھيشە، ھاودەرد و ھاوسۆزى ژىركەوتوان بوو، كە دەبىنى، لەو دەمانەدا، تاى سەرکەوتن بەلای ئەلمانەكاندا قورسە، بىھېچ دوو دلبيەك گوتى: - نەخىر، بەدل و بەگيان لەگەل ھاوپەيماناندام، ئەدى تۆ؟!

چاويلكە رەشەكەى لە سەر چاوى رېكخستەوہو گوتى: - من تەنيا يەك ئاواتم ھەيە. ئەويش ئەوہيە پروسەكان سەربكەون و دنيا لە كۆت و بەند و خەياللات رزگاربكەن!

پاشان، كەمىك لەو حەشاماتەى كە خەرىكى قسان بوون، دوور كەوتنەو، لە كۆتايى بەشەكەى دىكەى پەناگاكەدا، بە دەستى راستا، كەمال خەلىلى دۆستيان و خىزانەكەيان بينى. عاكف بە دىقەتتىكى زۆرەو تەمەشاي كردن، خانمىكى زۆر قەلەو و كورپىژگەكە؛ مەمەدى بە بىجامەوہو كىژە سەوزەلە چاوش و نىگا بى رىا و بىگەردەكەى بينى. مەزەندەكەى دروست دەرچووبوو. زۆر بەمە كەيف خۆشبوو، نەيتوانى لەوہى پتر تەمەشا بكات، چاوى لىدزىنەوہ، گوپى لە ئەحمەد راشد بوو، كە لەبن لىوانەوہ دەيگوت: - كەمال خەلىل و مالباتەكەيەتى!

لىى پرسى: - ئەمە كچىەتى؟

-بەلى. مەمەد و نەوال و كىژىكى گەورەى ھەيە كە بە شووہ!

بەدزىبەوہ كەوتە تەمەشاكردى، تا چاوى لە نىگا و رۋانىنە سادەكەى كە جوانى و بەدەوى لىدەتكا، پاراو بكات. كىژى پالتۋىەكى زستانەى لەبەر كردبوو، قژە رەشە پرەكەى گورزەھۆن كردبوو، بە چاوانى خەوالوہوہ باويشكى دەدا.

كەمال خەلىل، ئەوانى بەدى كرد، بەدەم زەردەخەنەوہ بەرەو پىريان چوو، بەدەم وەستانەوہ كەوتنە قسان. عاكف، ھەستىكرد كە ھاتنى كەمال خەلىل، بىگومان سەرنجى خانەوادەكەى بۆ لای ئەمان راکىشاوہ، بەدوورى نەدەزانى كە چاوە درشتەكان ئىستا خەرىكى تەمەشاكردى ئەم بن - ھەلبەتە ئەگەر تا ئەو كاتە ئەويان بە دىزداشە دەلب و كلاوہ سپىيەكەيەوہ نەديتبى، لە شەرم و نىگەرانيا رۋخسارى سوور ھەلگەرپاو لە دلى خۆدا پرسى ئايا ئەم دەناسىتەوہ؟..

پىكەوہ وەستانەكەيان زۆرى نەكىشا، ئىدى ئاژىرى ئەمان لىدرا وجم و جول و ورتە ورت لەناو پەناگەكە پەيدا بوو. عاكف خاترخوازی لە دۆستەكانى كرد و چوو بۆلای داک و بابى. بابى بە تووندى پىيا ھەلشاخى و گوتى: - لە كاتى بۆردومانەكەدا بەجىمان دىلى و لە كاتى ئەمانەكەدا بەپەلە بۆ لامان دىتەوہ؟

داکی به پیگه نینه وه گوتی: - هه موو کاتی خواوه ندمان له گه له!

زۆر به ئه سپایی، له گه له شه پۆلی خه لکه که دا، به ره و ده رگای چوونه ده ره وه ی په ناگایه که چوون تا گه یینه بهر قالد رمه کان و پله به پله سه رکه وتن تا گه یینه وه بالاخانه که ی خویان. پوناکی په نجه ره کان، ریگاکانی پوناک کردبو وه. له گه له خه لکه که دا به ره و شوقه که ی خویان سه رکه وتن. ئه حمه د له نیو دهنگی ئاپورا که دا، دهنگی که مال خه لیلی ناسییه وه.

ئه حمه د به ز چوو ه ناو جیگا که یه وه، تا دووباره بخه ویتته وه، به لام جووته چاوه درشت ونیگا شیرینه که خه ویان لیژراند.

((۹))

په مه زان نزیک بوو بو وه وه، هه مووی چه ند پۆژیکی که می مابوو مانگ نوئی ببیتته وه. به لام په مه زان هه رگیز له کوت و پریکا نایه ت، هه میشه ئاماده کارییه کی بو ده کری که له گه له پیگه پیرو زو موباره که که ییدا بگونجیت. دایکی ئه حمه دیش له م پیگه پیرو زه غافل نه بوو و- له راستیا، به رپرسی یه که م بوو بو پیشوازی له جه لال و شکوی ئه م مانگه - پۆژیک له مباره یه وه قسه ی له گه له خانه واده که ییدا کرد و گوتی: "ئه م مانگه ماف و ئه رکی خوی هه یه." هه له به ته پرووی ده می له ئه حمه د بوو. ئه حمه د له فیکه ی خوی تیگه یی، به ده م به ره قانییه وه له خوی گوتی: - په مه زان، ماف و ری و په سمی خوی هه یه، گومان له وه دا نییه، به لام شه ر، که بهر ده رکه ی گرت، ئیدی هه یچ ماف و یاسا و ریسا یه ک نانا سیت!

دایکی به راویژیک که نه به دلی پیوه دیار بوو گوتی: - خودا، عاده ته کانمان لینه گۆری!

ئه حمه د، له ناخا په ست بوو، به نیمچه توور په بوونیکه وه گوتی: - با مانگی په مه زانیش وه کو هه ر مانگیکی دیکه بپوات، ئه و پۆژانه ی که نه مان توانی به پۆژوو بین، پاشان، که شه ر ته واو بوو، ئاشتی به ره قه رار بوو، قه لای ده که یینه وه!

-ئه دی نوقل و کونافه و ناوساجی!؟

ئو ناوانه تا راده یه ک په سته که یان ره واند ه وه، نه ک ته نیا له بهر ئه وه ی چه زی لییان بوو، به لکو له بهر ئه وه ی زۆر بیر ه وه ری ئه م مانگه ئازیزه و پۆژانی ده ورانی هه رزه کاری خوی وه بیر هاته وه. به لام ئه م بیر ه وه رییه خۆشانه، قه ره بووی واقعی قات و قری و گرانیه قورسه که ی نه ده کرده وه. بۆیه گوتی: - با له م ره وشه دژاوره دا، واز له زیاده مه سره ف و شتین نا زه رووری بینین و له خوی به خشنده بپارینه وه، یارمه تیمان بدات و زه رووریاتی ژیانمان پیدابین بکری.

باوکه که، به جدی گوئی له قسه کانی کوره که ی ده گرت، هه رچه نده وای ده نواند که گوئی له و نییه و زیاتر مایله به لای قسه کانی هاوسه ره که یه وه، به لام زاتی قسه کردنی نه بوو. به لام کاتی کوره که ی به و بنجبرییه را و بۆچوونی خوی ده ربیری، بابه که به راویژیکی نه رم گوتی: - نه زۆر پیسه که به نه زۆر ده سباد.

ئه حمه د، یه کسه ر بۆی ده رکه وت، که بابی هاوړه ئی دایکیه تی، به لام نه یوانی به هه مان راشکاوی، که پوو به پرووی دایکی بوو وه، پوو به پرووی ئه و ببیتته وه، چونکه له مندالییه وه لی ترسابوو، چا و ترسین بوو بوو. به زه یی به باوکیا هاته وه، دلی نه ده هات ئه گه ر داوای شتی بکات، داوکه ی ره تبکاته وه، به تاییه تی که ته مه نی

هەلکشابوو و زیاتر چاوی لە دەست ئەم بوو، بۆیە حایر و حەپەساو بیدەنگ دانیشت تا عاکفەفەندی باوک هاتە قسە و گوتی: - تۆزئ سنۆبەر و میوژ و تۆزقالتیک نانه قەیسە و قەمەرەدینمان بۆ بەربانگ کردنەو بەسە، یەک جار کونافە و دووجار کولیچە دەخۆین - کە پێویست بەو ناکا لە پۆنا سوور بکریتەو - ئەمانە زۆر لە سەرت ناکەون.

بابەتەکەى بە هەند وەرگرت، دلنیا بوو کە دەبێ ئەو تۆزە پارەیهى، کە هەموو مانگى پاشەکەوتى دەکرد، بە ناچارى لەم مانگەدا خەرج بکات. لەوێشە ناچار ببێ بڕە پارەیهکیش لە سەندوقى پاشەکەوت راکیشیتەو؛ کە ئەمەى زۆر لەبەر گران بوو، پاشان شتیکی تری بیر هاتەو، کە لە کونافە و ئاجیل و موقەبیلات، خەتەرتر بوو. گوتی: - ئەدى گوشت؟

دایکی کە ئەوێ بەدل بوو گوتی: - حکومەت رینگەى داوێ کە بە درێژایى ئەم مانگە موبارەکە گوشت بفروشرى، چونکە دەزانى گوشت، یەک پلە گوشت بەر دلى پۆژوووان دەگرى!

ئەحمەد بە نارەزایبەو گوتی: - بەلام دەرامەتى مە لەو کەمترە ئەوێ تبابى هەموو پۆژئ نیو کیلۆ گوشت لەگەل پێویستبەکانى دیدا بکرىن!

بابى بړیک زبیرەکانە گوتی: - راستدەکەى. واچاکە هەر سى پۆژ جاریک گوشت بکرىن!

دایکی لە پۆژەکانى دواترا کەوتە ئامادەکردنى موبەقەکە و خاوین کردنەو سپی کردنەوێ ئامانەکان و ئەوئەندەى توانى موقەبیلات وشەکر و پیاز و بەهاراتى عەمار کرد. هاتنى رەمەزانى زۆر لەلا خۆشبوو، هەرچەندە تەنیا چەند سالیکی بوو پۆژووی دەگرت، مانگى رەمەزان، وەکو چۆن مانگى پۆژوو بوو، بەو ئاویە مانگى موبەقەش بوو، لەوێش زیاتر مانگى شەوبیرى و هاتوچۆ و کۆرۆ کۆبوونەوێ خۆشى ئاشنا و پۆشنایان بوو، ئیدی کۆرپی قسە و باسان بەدەم ناوکە و ئاجیل و گویز و بادەم و پستە خواردەنەو گەرم دەبوو. خۆشەختانە، رەمەزانى ئەو سالی کەوتبوو مانگى ئوکتۆبەرەو، کە دنیا فینکە، زۆر جار جەو ساف و سایەقەیه، و شەو بیرى لەو مانگەدا، تا ئەو دەمەى، هیلى سپی و رەشى بەیان لیکی هاویر دەبن، یەجگار خۆشە.

شەوێ دیتنى مانگ هات. خەلکی لە دواى خۆرئاواوێ چاوەروانى دیتنى مانگ بوون، دەمەو نوێژى شەوان، منارەى مزگەوتەکەى حوسین روناک کرایەو، بە نیشانەى ئەوێ کە مانگ بینراو. لە ناچاریدا و بە سەدەمى رەوشە نائاساییەکە، دەستبەردارى تۆپ تەقاندن بوون و منارەکە بە دەیان چرای بە شەوق رازینرایەو. ئیدی خەلکانیک بە تەپل لیدانەو بەناو گەرەکەکان کەوتن و هاواریان دەکرد: " خەلکینە، بە فتواى قازى ئیسلام سبەى رەمەزانە. "

کۆران بە هوراو کچان بە هەلەهەوێ چوونە پیشوازیان. شادی و خۆشى بالی بەسەر هەموو لایەکی گەرەکەدا کیشا، لە تۆ وایە با لەگەل خۆیدا هینابووی. ئەحمەد عاکف هیچ چاریکی نەما تەنیا ئەو نەبى بلئ: - ئەم رەمەزانە خۆشە لە کوئ و رەمەزانى شەقامى قەمەر لە کوئ؟!

بابى بزەیهکی هاتى وگوتی: - چیت دیتووێ کۆرپی خۆم؟! خۆزیا رەمەزانى ئەم گەرەکە تازەیهمانت بەرلە هەلگیرسانی شەر دەبینى!.. یەکپارچە روناکی و شادی و شەوبیرى بوو، خەلکی شەویان، بەشەو بیدارى و کەبار و سروودخوانى و گەمەى پاکەوێ پۆژ دەکردەو. کاتى خۆى کە گەنج و ساغ و سەلامەت و سەرحال

بووم بهر له پارشینو، دهگه ل کومه لیک برادره، له سکاکیڼه وه بو هم گه رکه دههاتین و سهروپیمان دهخوارد، له قاوه خانه ی حوسین نیرگه له یه کمان دهکیشا و گویمان له بانگ و سه لای شیخ علی مهحمود دهگرت و له گه ل شیرهی شه به قا دهگه پراینه وه.

ئه حمده لئی پرسی:- ئه مه باسی که یه؟

کابرا بیهیچ زه حمه تیک گوتی:- باسی ئه و کاتانه یه که تو ته مه نت ده سالان بو!

خوزگه به و پوژانه، به راستی پوژگاری شادی و خوشی و پر ناز و نیعمه ت بو. ئیدی خو ی و بابی داخیان بو یه ک پوژگار و سه رده م دهخوارد. ئه حمده هم ئه م ئیواریه - به پیی عاده ته تازه که ی- بو قاوه خانه ی زه هره چوو. ئیدی خووی به و خووه تازه یه وه گرتبوو که نیوه ی کاتی خویندنه وه که ی لیده گرت. له راستیا له زه تیکی ئه وتوی له م تیکه لای و عوشه رته ده بینی که چیوا ی له له زه تی خویندنه وه و خه لوه تگیری که متر نه بوو. ئیدی تیکه ل به جه معی تازه ناسیا وه کانی بوو. قسه و باسیان هاته سه ر په مه زان و چو نیه تی شه و بییری په مه زان. عه باس شه فه ی هاوسه ری " ماشقه ی میردان " به ده نگه گیرا وه که ی گوتی:- خو تان به بیرکردنه وه وه ماندوو مه که ن. وه کو پار ده که ی، دوا ی به ربانگ دین بو قاوه خانه که مان و تا نیوه شه و داده نیشین و پاشان بو ئه وینده ر ده چین و تا پارشینو له وی به سه ر ده به یین.

وشه ی " ئه وینده ر " سه رنجی ئه حمده ی راکیشا و له دلی خویدا پرسی ئایا ئه مانه له مانگی تاعه ت و توبه شدا، کو له داوین ته ری و به دکاری ناکه نه وه؟!.. به هه رحال میتود و به رنامه ی ئه م دیاربوو، تا له قاوه خانه که هه لده ستان له گه ل ئه واندا ده مایه وه و پاشان بو مال ده زقربیه وه و تا وه کو پارشینو خه ریکی خویندنه وه ده بوو و به وجوره مانگه که ی به ری ده کرد.

((۱۰))

ئه حمده عاکف، له پوژ یه که می مانگی په مه زاندا، زور په ریشان بوو. زوری به لاوه زه حمه ت بوو له خورینی جگه ره نه کیشیت و قاوه نه خواته وه، به دهم ژانه سه ر وچاوانی خه والوو وه به ره و دایه ره و ده وام پویی؛ ئه وه نده ی باویشک دا، چاوه کانی ته ژ ی پوندک و پیلوو ه کانی قورس بوون. بییری که وه ته وه که ئه حمده راشد و هاوشیوه کانی نه ماندوو ده بن و نه خه م له ه یچ ده خون. زوری پیخوش بوو که له دله وه ده ی بوغزاند و ه یچ حیسابیکی بو نه ده کرد.

نیوه رو بو مال گه پرایه وه، شه که ت و ماندوو خو ی دابه سه ر جیگا که یدا، خه ویکی قولی لیکه وت، نزیکه ی سه عاتیک به رله به ربانگ خه به ری بووه وه. چوو بو حه مامه که، ده ست وده م و چاوی فینک کرده وه. له گه رانه وه دا بابی بینی که له ژووره که ی خویدا له سه ر دووگرده که (به رمال) به چوارمشقی دانیشتیوو و قورئانی ده خویند. به بیده نگه به لایا ره ت بوو، سه ریکی کیشایه مو به قه که. دایکی قولی لی هه لمالی بوو. ماوه یه ک له به ر مو به قه که وه ستا، چاویکی به مو به قه که دا گیرا، بونی کرد. قاپیکی گه وره ی پر له که ره سه تی زه لاته ی بینی، پر بوو له که ره ون، جه رجیر، گیزه ر، ته ره تیزه، پیاز و ته ماته. دلی کرایه وه و ده می ئاوی کرد، ئه وسا چاوی به پاقله که وت و له وه ی پتر به رگه ی نه گرت. جیگا که ی گوړی. له هوله که دا چاوی به خوانه که که وت که ئاماده کرابوو، له گوشه یه کیا نان دانرابوو، په رداخی ئا و له به رده م کورسییه کاندا دانرابوون، قاپیکی ته ژ ی توور له ناوه راستی خوانه که دانرابوو. بله ز بو ژووره که ی خو ی پویی و ده رگا که ی داخست. ئه هرامی

نه خویندبووه، هه لېگرتبوو تا له م دوا سهعاته دا، که دژوارترین سهعاتی پوژوو بوو بو پوژووانان، بیخوینیتته وه، دهستی به خویندنه وه کرد، تا ته وای نه کرد دهستی لیه لانه گرت. ته مه شای سهعاتی کرد. هیشتا نیو سهعاتی بو مه لا بانگدان و به ربانگ مابوو! بروی ویکهینایه وه و چاره ی به یه کدا دا، ناچار نه و په نجه ریه ی کرده وه که ده پروانیه ته لاره کانی دی، ده یویست کاته که به دم ته مه شاکردنی دیمه نه کانه وه به سهر به ریت. وهستا نونوی بینی که خه ریک بوو ده رابه ی دوو کانه که ی داده دایه وه، منداله کانی که ته قریبه ن ریگاکه یان به ته واهتی گرتبوو، چاوه پروانیاں ده کرد. نه وسا که وتته ری، منداله کان ده وریان دابوو، بچوکه کانیاں خو یان به لاق و له ته ریا هه لواسی بوو. هه را و زه نایه کی وایان نابووه وه، که ئیزگه ی رادیو به توی پیندا نه ده گه یی. جاده که خه ریک بوو، جگه له شیرمه نی فروشان، که سی پیوه نه ده ما. خو ر خه ریک بوو، له پروکاری ته لاره کان ئاودیو ده بوو و به ره و خو رنشین داده گه را، په نجه ره کراوه کان گه واهی سفره و خوانی ئاوه دانیاں ده دا، شه ربه ی ئا و له بانیزه کان دانرابوون تا سارد بین، قاپه خو شای میوژ و میوه ی و وشکه وه کراو، به ریز دانرابوون و سه روو تولیکی سپیان به سه ردا درابوو، شنه بایه ک بونی قه لی (گوشتی سووره وه کراو) و ده نگی جزو هو ری شت سووره وه کردن و شت برژانی به سه را هیئا، نه حمه د له دنیا ی نه فسوونای خو زگه دا سه رگه ردان بوو. پاشان له م په نجه ریه وه چووه به ر په نجه ره که ی دی که ده پروانیه سه ر خانولخه لیلی. په نجه ره که ی کرده وه، هه ردو و ئانیشکی نایه سه ر قه راخه که ی، روانیه گه ره که کونه که، گه ره ک کړوکپ، غه رقی بیده نگی بوو، که دیقه تی قوببه و مه ناره کانیت ده دا، له تو وایه، کړنوش بو هه تاوه پرو له ئاوابوونه که ده بن. پرو به پروی په نجه ره که ی نه و، به ده سته چه پا، به شیکی ته لاریک دیار بوو که په نجه ره کانی داخرابوون. ده نگی سووکی له سه ری را هاته گو ی، سه ری هه لبری، بانیزه ی دراوسییه که یانی، که پرو به پروی په نجه ره که ی نه و بوو، به لام له نه م که ی سه رووی نه وانه وه بوو. کیژیکی له بانیزه که دا بینی که سه رگه رمی گولدوزی شالیکی دریژبوو، که خواره وه ی به باوه شی کیزه که دا شو ر بوو بووه وه. له سه ر کورسیه ک پو نیشتبوو و لاقی نابووه سه ر لاق. له یه که م نیگاوه - پیش نه وه ی کیژی ته مه شای نه و بکات، ناسییه وه. دلی داخو ریا، له و باوه رده نه بوو که شوقه که ی که مال خه لیل، له م به شه ی پرو به پروی شوقه که ی نه ماندا بی و کیزه ی تاین هیئده له مه وه نریک بیت، هه سستی به خو شی و ئاسووده یی کرد. کیژی ته مه شایه کی نه وی کرد و به په له گه رایه وه سه ر شیش و گولدوزییه که ی خو ی. نه مه سنییم جار بوو که چاوه درشت وقاوه بییه کانی کیژی ده بینی، له و ساته له زگینه ی به رخوردی نیگاکاندا، دلی به توندی که و ته لیدان و ته و او په شوکا، شه رم دایگرت، روخساره زه رده که ی سوور هه لگه را، پیلوی چاوه کانی که و ته فرین، نه یده زانی چ بکات و چون له و هه لو یسته ده رباز بیت.

سه ره سافه که ی داخست. چه زیده کرد که میک له به ر په نجه ره که لاکه وی تا نه فه سی تازه بکاته وه، له خو ی پرسی ئایا کیژی دووباره ته مه شای نه می کرد بووه وه؟.. ئایا هه نو که ته مه شای سه ره سافه که ی نه م ده کات؟.. هه سستیکرد، نه و شوینه ی سه ری که نه و چاوی تیبریوه، وه کو کاغه زیکی به ر زه ره بینیک، خه ریکه ده سووتی. ماوه یه ک بووری، کورت یان دریژ، له ته ق و هو ری کورسییه ک وه ناگا هاته وه، سه ری هه لبری، کیژی بینی که له سه ر کورسییه که هه ستا و چوو بو ژووره وه، وای وینا کرد له و کاته دا که ده چووه ژووره وه ماکی بزیه ک نیشته سه ر لیوی. چوو بو به ر په نجه ره که ی دیکه و له دلی خویدا پرسی: "مانای نه م بزیه چییه؟.. نه م کیزه بو پیکه نی؟.. به سه ره سافه که ی نه م پیده که نی یان به نیگا شه رمنه که ی؟.. یان پیکه نینی به چاوبرکیی، پیره کوریکا دی که هاو ته مه نی بابیه تی؟.. نه ری وه لا له ته مه نی بابیدایه؟! نه گه ر له کاتی خویدا زنی

هینابا، نها کیژهکهی له تهمهنی ئەم کیژهدا دەبوو، ئیدی ئەم جوړه نیگا و چاوپرکیتیانە، بەمجوړه نیگه‌ران و دەسه‌پاچه و شەرمه‌زاری نەدەکرد، ئەو سەردەمه بەسەر دەچوو، کەبە دیتنی هەر کیژۆله‌یه‌ک دەسه‌پاچه ببیت و هەر نیگایه‌کی پاک و بیگەرد شپرزەیی بکات و شەرم دایبگرئ!.. لەرووی نائومییدی و شەرمه‌زارییه‌وه، بزەیه‌کی کرد، ددانه زەردەکانی وەدەرکەوتن!.. دەنگی تەقینی توپی بەربانگ بەرزبوو، هاواری منداڵان بەرزبوو. سەیری لێهات چۆن ئەو نیوسه‌عاته بەبیتەوهی بیر له برسیه‌تی و تینوویه‌تی بکاته‌وه بووری.

دەنگی زولالی بانگوێژەکه بەرز بوو، " ئەللاهو ئەکبەر... ئەللاهو ئەکبەر " .

ئەحمەد بەدەنگی بەرز بۆی سەندەوه: " لائیلاهه ئیلەللا. "

ئەوسا بەر پەنجەرەکه‌ی بەردا و چوو بۆ هۆله‌که. هەر سیکیان له دەوری خوانه‌که خڕ بوونەوه، رۆژوووه‌که‌یان به شەربه‌تی قەمه‌ره‌دین شکاند و تیر ئاویان خواردەوه. دایکی به قاپی پاقله‌ی سووره‌وه‌که‌راوه‌هات. به تاسه‌وه‌که‌وتنه‌ خواردنی و دەنگ بریان کرد. بابی، تۆزیک ئاوی خواردەوه و گوتی: - هه‌قه پاقله‌که به‌یله‌وه‌وه بۆ دوا‌ی خواردنه‌کانی دی، ئەگینا به پاقله‌که تیر دەبین و هیچی دیکه‌مان بۆ ناخوڕی.

دایکه‌که به پیکه‌نینه‌وه گوتی: - هه‌موو سالی ئەم قسه‌یه ده‌که‌یت، به‌لام بیرت ناکه‌وێته‌وه تا پاقله‌که ده‌نگ بر نه‌که‌یت؟

هیشتا تیر نه‌بوو، ورگیان زۆر شتی ده‌گرت، لوبیا و بیبه‌ری مه‌حشی و گوشتی سووره‌وه‌که‌راو هینرا، ده‌ستان، چاوان و ددان به جدی و به‌بیده‌نگی که‌وتنه‌ کار. خواردن تا‌قه‌ شتی نه‌بوو که ئەحمەد له‌زه‌تی لیده‌بینی، به‌لکو ئەو خه‌یاله‌ خۆشانه‌شی که سەرە چکۆله سافه‌که‌یان پر ده‌کرد، له‌زه‌تیکی ئەوتویان ده‌دای که هیچی له‌ له‌زه‌تی خواردن که‌متر نه‌بوو. یه‌کیک له‌و خه‌یاله‌ خۆشانه‌ ئەو کیژە‌ی هاوسنیان بوو. ماله‌که‌یان ده‌پروانیه‌ مالی ئەمان، که‌واته ئەگه‌ری دیداریان هه‌بوو، چاوپرکیتیان چاوه‌روانکراو بوو. کێ ده‌یزانی دوا‌ی ئەم شتانه چی پووی ده‌دا؟..

دلی توور ده‌دایه‌ ده‌ریایه‌کی خرۆشاوه‌وه، سەر‌وه‌ی ئومیده‌واری و ژیره‌وه‌ی نائومییدی، به ئومیده‌وه‌ خۆی پێدا ده‌کرد و به نائومییدی ده‌گه‌رایه‌وه. ئاسۆیه‌کی تاریک ده‌یت‌سان و که‌ناریکی ئەمین ئاسووده‌ی ده‌کرد. نه‌یده‌زانی ئاکامی ئەم کاره ده‌گاته‌ کوێ، به‌لام به‌وه‌ خۆشحال بوو که دله‌ مردووه‌که‌ی بیدار بوو، بیدار بوونەوه‌ی دل خۆشی خۆی هه‌بوو، هه‌رچه‌نده‌ مرۆف، به‌ خوینی دل و ئارامی بیر باجه‌که‌شی بدات، چما ده‌یتوانی نکۆلی له‌وه‌ بکات که دلی له‌ سه‌رما وشک بووه‌و چووه‌ته‌ خه‌و و حه‌وانه‌وه‌ی نه‌ماوه‌؟.. نها بیدار بوو، بووه‌وه‌ و ئەو بانێژه‌یه‌ مژده‌ی به‌رده‌وام بوونی پێده‌دا، ئاقیبه‌تی ئەم حاله‌ته‌ به‌کوێ ده‌گه‌یی؟ له‌ گه‌رمه‌ی ئەو شادمانیه‌دا، گوێی له‌وه‌ نه‌بوو سبه‌ی چ رووده‌دات، هه‌تاو هه‌لدی یان ئاوا ده‌بی، به‌خت پووی تیده‌کات یان پووی لیوه‌ده‌گێریت، گرینگ نه‌بوو. گرینگ ئەوه‌بوو دلی بیدار بوو، چه‌ند رۆژیک بوو به‌ تووندی و په‌ریشانی لێی ده‌دا، گێژاوی شادی لولوی ده‌دا، له‌لایه‌که‌وه‌ حایرو حه‌یران بوو، له‌ لایه‌کی دییه‌وه‌ به ئومیدیکی ترس ئامیژه‌وه‌ هه‌نگاوی ده‌نا و، له‌زه‌تی له‌ ترسه‌که‌ی خۆی ده‌بینی. ئیدی ئەمه‌ ژیان، ژیان له‌ مردن جوانتره، چه‌ندیش مرۆفی زندوو له‌ نار‌ه‌حه‌تیدا بی و مردوو ئاسووده‌ بی.

پیش نویژی شیوان، چوو بۆ قاوه‌خانه‌ی زه‌هره‌و دۆسته‌کانی بینی، به‌دهم چا خواردنه‌وه‌وقسانه‌وه، هاتنه سه‌رباسی په‌مه‌زان و رۆژووگرتن و چۆن زۆر کهس - به‌تایبه‌تی له‌خه‌لکی قاهیره - به‌پووچترین پاساو خۆ له‌رۆژووگرتن ده‌دزنه‌وه.

سه‌ید عارف که‌وته لۆمه‌ی وه‌ستا زه‌فته و عه‌باس شه‌فه و به‌پیکه‌نینه‌وه گوتی: - په‌نگه‌بتوانن ده‌ستبه‌رداری خواردن و خواردنه‌وه‌بین، به‌لام له‌زه‌ت و که‌یف، دین و مین نانا‌سیت!

عه‌باس شه‌فه به‌تووندی گوتی: - باشتر نییه‌تۆش وه‌کو ئیمه‌ببی به‌پیاو؟ هه‌رچه‌نده‌تۆ غه‌رقی گونا‌هی! سه‌ید عارف تۆنی ده‌نگی گو‌ری و گوتی: - ده‌رده‌که‌ی من ده‌رمانی هه‌یه، به‌لام ده‌رده‌که‌ی تۆی ده‌ویت (سید الازواج) ده‌رمانی نییه.

عه‌باس شه‌فه، شان‌ه‌کانی هه‌له‌ته‌کاند و بیئه‌وه‌ی زمانی ته‌ته‌له‌بکات یان گونا‌کانی سوور هه‌لگه‌رین گوتی: - نه‌تانهم لی‌یده نه‌تانه‌ت لی‌یده‌دهم! با وه‌ستا نونو داوه‌ریمان له‌نیواندا بکات.. وه‌ستا نونو تۆ چه‌زده‌که‌ی کاممان بی، عه‌باس شه‌فه بی یان سه‌ید عارف؟!

نونو، قاقا به‌رزده‌که‌ی خۆی لی‌دایه‌وه‌و گوتی: - من هه‌رگیز خۆزیم به‌که‌ستان نه‌خواستوه‌و و ناخو‌ازم! سه‌ید عارف به‌دنیاییه‌وه‌گوتی: - خوا ئیسکی پواو زندوو ده‌کاته‌وه، ها‌کا چه‌به‌کان، ده‌می به‌غیل و چه‌سوودان دا‌بخات.

عه‌باس شه‌فه پیکه‌نینیکی ته‌وسامیزی بۆ کرد و گوتی: - هه‌نگی پی‌رو‌زبایی له‌خۆمان ده‌که‌ین.

سلیمان عه‌ته، داوای لی‌کردن که‌واز له‌باسی ئه‌و با‌به‌ته‌بینن، به‌تایبه‌تی به‌مه‌زانه‌وه‌و راش‌کاوییه. سلیمان عه‌ته نه‌له‌داواکه‌یا راستگو‌بوو، نه‌له‌وقسانه‌له‌مانگی په‌مه‌زاندا په‌ست بوو. مه‌سه‌له‌ی چه‌به‌کان ده‌می بوو کۆن بووبوو، با‌سکردنی بۆ که‌س تازه‌نه‌بوو. پاشان که‌مال خه‌لیل که‌وته با‌سی شه‌وانی په‌مه‌زانی به‌رله‌چاره‌که‌سه‌ده‌یه‌ک، پیش ئه‌وه‌ی خه‌لکی پشت بکه‌نه‌داب و نه‌ریته‌په‌سه‌نه‌ئاینیه‌کان. چۆن ده‌رگای ماله‌ده‌وله‌مه‌نده‌کان تا حه‌وت نیوه‌شه‌وان ده‌خرایه‌سه‌ر گازی پشت وچۆن تا به‌ره‌به‌یان پی‌شو‌زی خه‌لکی به‌نیوبانگیت‌ترین قورئان خوینانیان ده‌کرد. گوتی ماله‌کۆنه‌که‌ی وان - مالی بابی - یه‌کیک بوو له‌و ماله‌ئاوه‌دانانه. ئه‌حمه‌د عاکف له‌دلی خۆیدا پرسی: ئه‌ری ئه‌م کابرایه‌راست ده‌کات، یان قسه‌کانی ژنه‌قه‌له‌وه‌که‌ی کاویژ ده‌کاته‌وه؟

ماوه‌یه‌کی دوور ودریژ بووری تا زمانیان له‌گو‌که‌وت و ده‌ستبه‌رداری قسه‌و با‌سان بوون و ئه‌وسا که‌وته‌یاریکردن، ئه‌حمه‌د عاکف و پاریزه‌ره‌گه‌نجه‌که، به‌ته‌نیا مانه‌وه. هه‌ستیکرد نۆره‌ی گه‌نگه‌شه‌و مشت و مپرو چه‌له‌حانی هاتوه. تیچ‌کاویکی کردی که‌هیچ نیشان‌یه‌کی کینه‌کیشی پیوه‌دیار نه‌بوو. به‌رله‌وه‌ی شتاقیان بکه‌ونه‌قسه، کۆمه‌له‌مندالیکی کچ و کوری فانۆس به‌ده‌ست، به‌ده‌م سرود و گۆرانی په‌مه‌زانه‌وه، به‌ده‌م خر‌کردنه‌وه‌ی پی‌تاک و به‌خشیش‌ه‌وه، به‌لای چاخانه‌که‌دا په‌تبوون. پاریزه‌ره‌که‌نیگای به‌گه‌ل خستن تا له‌چاو ون بوون و ده‌نگه‌به‌رز و ناسکه‌که‌یان دوور که‌وته‌وه، ئه‌وسا ئاو‌ری لای دۆسته‌که‌ی دایه‌وه‌و به‌راویژیکی تال گوتی: - ئیمه‌گه‌لیکی سو‌ال‌که‌رین.

ئەحمەد عاكف، بە نىمچە بزهيه كه وه ئاوپرى لىدايه وه. له وه دهرسا له گه ليا بكه وىته گه نكشه، هه رچه نده به پوالت ئەوى به كه م دهگرت، به لام ئاماده بوو به گزيا بچيته وه. ئەحمەد راشد، به هه مان راويز له سه رى رويى:- گه ليكى سوالكه ر وچەند مليونيريك. ئەم خەلك وخوايه جگه له كارى سووك و سوالكردن هيج دهرفته تىكى ديكه يان نيه. كارى سووك و سوال تاله موويه كيان بهينه!

ئەحمەد عاكف، سه رىكى له قاند و نىگايه كى بيموبالاتانه ي هاونشينه كه ي كرد و بىدهنگ بوو. له م حاله تانه دا بىدهنگى عاقله. بىدهنگى له وه ي رزگار دهكرد، خو ي له بابه تىك بدات، كه شاره زايى لى نه بىت. زه مينه ي بو خوش دهكرد، چاوه رپوانى هه لى له بار بكات.

هاورپكه ي له سه ر رويى:- له و رژيمه خراتر نيه، كه ئاستى خه لكه كه ي بو ئاستى گيانله به رانى هيج نه زان دىننه خواره وه. مامه له ي هه يوان له گه ل خه لكه كه ي خويدا دهكات. نازانم ئەو خه لكه فاما و روشنيرانه چون دهژين له كاتيا كه دهزانن زوربه ي هه ره زورى ميلله ته كه يان برسین، تير به سكى خو يان نان ناخون، له هه يوان نه زانترن. نه خوش و دهغه زار، بوون به مۆلگه ي ميكرۆبان، باشه ئەوانه قهت پوژى له پوژان به بىرياندا نايهت بو نمونه بانگه وازى يه كسانى له نىوان جووتياران و ئازده لاند بكن؟.. هه يوان به هه يوانى خو ي مافى خوړاك و سه لامه تى و ماواى به سه ر گوندييانه وه هه يه، كه چى هيج كه سيك داواى ئەم مافانه بو جووتيار ناكات!

نه يدهتوانى له وه ي پتر خو ي كوئترول بكات. زوريشى له به ر گران بوو ئەو كوپه گه نجه له سه ر قسه كانى به ردهوام بى و ئەم وهكو قوتابيه كه هه ر گوئ بگرئ. گوئى:- ئەگه ر جووتيار مافى هه يه، بوچى داواى ناكات؟

پاريزه ره كه به توندى گوئى:- جووتيار له راده به دهر سه ركوت كراوه، به چه ترسین كراوه، سه ركوير كراوه، بو يه ناتوانى داواى هيج بكات، به لام هه قه هه ر كه سيكى ئابروومه ندى، به هه لويسىتى، مرؤفدوست يارمه تى بدات. ئەم باره قورس وكوشنده يه له سه ر شانى لابدات. له قالو به لاوه هه ر خه لكانى ئازاد دژايه تى كويله داريان كرده وه نه ك كو يلان!

هه ستيكى هه فذ له لای پيره كوپر چىبوو. له لايه كه وه قسه كانى ياروى گه نجى پىخوشبوو؛ چونكه ئەگه ر ته رازووى عه دالهت و دادپه روه رى له م ولاته ي ئەمدا، به دروستى كارى بكردايه، هيج ته گه ره يه ك ريگه ي له به ردهوام بوونى خو ينده نه كه ي نه دهگرت و له ژيانا به هه موو ئاواتىكى خو ي دهگه يى. له لايه كى تره وه به هيج جوړى له گه ل بوچوونه گه رم وگور وپرجوش وخروشه جفاكييه كانى ئەودا نه بوو، قه ناعه تى وابوو، ئەو بابته، خه مى روشنير نيه، چاو، عه قل ولوژيك و سو فيگه رى و ئەدهب، كه خه م و ئەركى روشنير! ناكاته هيج! كه توندى قسه كانى پاريزه ره كه و متمانه به خو ييه كه ي ئەوى بىر كه وته وه، غروور و كبرىاى هاته جوش و به سه ريده زال بوو و به توندى گوئى:- ئەگه ر جووتيار شايسته ي له وه زياتر بايه كه هه يه تى، وه رى دهگرت، ماف هى ئەو كه سه يه بتوانى وه رى بگرئ، له مه بترازى ته نيا قسه ي رووته!

ياروى گه نج به تووره يى چاويله كه كه ي له سه ر چاوى توند كرد. به راويزىكى سه ير گوئى:- ماموستا تو له هه وادارانى نيتشه ي!؟

لا حه وله وه لا، نيتشه دهكاته كئى؟.. يانى نابى كه سيك ره ئى خو ي هه بى و، خيرا بدريته پال فهيله سووفىكى كوئى ئەوتو، كه كابرا هه ر ناویشى نه بىستبى؟ ته نانهت ئەگه ر ئەو ره ئيه زاده ي هه لچوون و تووره ييش بى؟

ئەدى چۆن بەرسقى شەيتانى كينه لەدل بداتەوہ؟.. عەقل فریای كهوت و خستیه سەر ڤیگهیهك وای وینا کرد که لەو داوہی ڤزگار دەکات که نه یارەکهی بۆی نابووہوہ! ئەوسا بە ڤاویژیکی هەندئ نەرم گوتی: - مامۆستا ڤاشد، تۆ من ڤادەکیشتیه ناو هەندئ باسەوہ که بەلای منەوہ ناکاتە هیچ! گرینگ نییه!

-ژیانی تۆ ناکاتە هیچ، گرینگ نییه!؟

- واز لە جووتیار بیئە بۆ خۆی یان بۆ ئەوانەى خەمی لیئەخۆن. هیچت دەربارەى ئەرەستۆ خویندووہتەوہ؟... هیچ دەربارەى فەلسەفەى ئۆلى ئیخوانوسەفا دەزانى؟.. زانستە مەعنەوى عیرفانیەکانت خویندووہتەوہ؟

شوینەواری نارەحەتى بە ڤوخسارى یارۆى گەنجەوہ بەدیارکەوت وگوتی: - ڤەوشى مە، وەکو ڤەوشى ئەو کەشتیوانەیه، که کەشتیهکەى بە کەنداویکی تەنگدا دەڤوات، گەرداو و تۆفان لێى دەدات، ڤڤ دەبی لە ئاو، لەگەل شەڤۆلاندا بەرزو نزم دەبیئەوہ، جارئ بە چەپا و جارئ بە ڤاستا خوار دەبیئەوہ، چوارچێوہ و بۆدیەکەى لەق دەبیئ، ئایا لەم حالەدا، کاپتنەکە مافی ئەوہى هەیه، سووکانهکەى بەربدات و بە ئومیدەوہ ڤروانیتە ئاسۆ؟!.. ئیمە حالئ حازر خەریکین بە بەنداوى مەرگا تیدەپەڤین، هەزار ویکە کیشە وئاریشە دەورى داوین. با بیڕ لە چارەسەرەى ئەو کیشانەمان بکەینەوہ. دروستە بورجین عاجی لەزەتى خویان هەیه، خۆشن، بەلام دەبی تا ماوہیهک بەگژ خۆپەرستیهکانماندا بچینەوہ.

-تۆ بۆ ئەوہى خەلکانى نەگبەت وکلۆل لە قوڤاوى حەيوانییهت ڤزگاربکەى دى قوربانى بە ئینسانیهتى ڤۆشنیبران دەدەى و ڤوحیان دەکوژیت!

- گوتم تا ماوہیهک.. لەبیرتە لە دەورانى شەڤەکەدا، چۆن زانایان لە ئابروومەندترین خەلکەوہ گۆڤان بۆ جۆرە تاوانکاریک؟

- بەهەر حال، تۆش هەندئ خەيال و خویندنهوہو ڤامانى خۆت دەربارەى فەلەک و ئەتۆم هەیه!

ئەحمەد ڤاشد - بۆ یەکەمجار - بەدەنگى بەرز پیکەنى، گروپی یاریچیەکان ئاورپان دایەوہو تەمەشایان کرد. وەستا نونو گوتی: - ئەگەر شتیک هەیه مایەى پیکەنین بى، با ئیمەش بیزانین!

ئەو جووتەى خەریکی گەنگەشە بوون، بیدەنگ بوون تا یاریچیەکان گەڤانەوہ سەر یارییەکەیان، ئەوسا ڤاریزەرەکە گوتی: - بۆ خەبات لە پیناوى هەقدا پینوستان بە چەکی زانستە نەک بە خەيال ڤلاوان، بۆ ڤزگار بوون و ئازادى خود لە کۆت و بەندى خەيال و تورەهاتان پینوستان بە چەکی زانستە، وەکو چۆن ئاین و ئۆلان لە بتپەرستى ڤزگاریان کردین، زانستیش دەبی لە ئاین و ئۆلان ڤزگارمان بکات؟

کە قسە و باسەکەیان گەییە ئێرە، سلیمان بەگ عەتە، وەکو عادەتى هەمیشەى، کە دەدۆڤا، توورە دەبوو، لەگەل سەید عارفا بەیەکدا هەلشاخین، زۆرى پینەچوو کۆمەلیک لە ئەهلى یارى و قومار لە دەوریان خربوونەوہ و بەو جۆرە باس و بەسەرەاتى ڤۆژى یەکەمى مانگی ڤەمەزان، بەنیوہچلى پچرا.

ئەحمەد عاکف، سەعات دوازده و نیو، بە نیازی ڤۆشتنەوہ هەستا، وەستا نونوش لەگەل ئەوا هەستا وگوتی:

-دەچم بۆ مالەوہ ڤالتۆیهکەم دینم، چونکە لە بەرەبەیاندا دنیا ساردتر دەبیئ.

پیکه وه رۆیشتن. له ریگادا نونو له ئەحمەد عاکفی پرسى: - بۆچی تا بەرەبەیان لەگەڵ مەدا نامینیتەوه؟

پیرەکور، بە ساردییەوه بەرسفی دایەوه: - من له سەعات دوازدهوه تا بەرەبەیان خەریکی خۆیندەوه دەبم!

- کتیبان دەخوینیتەوه؟

- بەلى. ئەگەر کتیب نەخوینمەوه چ بکەم؟!

- جا ئەم خۆ ماندووکردنە لەپای چى؟

ئەحمەد عاکف، بزەیهکی هاتى وگوتى: - حەز وھیوايەتە وەستا نونو!

-خۆ هیوايەت و حەز دەبى سوودیكى هەبیت: باشە کتیب تەمەن درێژدەکات؟! نەخۆشى دوور دەخاتەوه؟!..

قەزا و قەدەر دەگێریتەوه؟! نەگبەتى و کوێرەوهرى لادەبات؟! گیرفان پردهکات؟!

ئەحمەد، کە هیشتا بسکەى سمیلێ دەهات، غرور و پوحزلیهکەى بۆ هاتەوهو بە شادییهوه گوتى: - ئاخر

گەرەکمە خۆیشم کتیبیک بنوسم!

- دەها خراتر، باشە تۆ رۆژنامەنوسى؟

- وای دابنە، گۆتم بەلى.

- مەحاله!

- بۆچی؟

- تۆ لە بنەمالهیهکی خانەدانى!

ئەحمەد، قاقایهکی ئەوتۆی لیدا، کە هەرچی رقیكى شهوى له سینهدا کەلەکە بووبوو، دەرپەرییه دەرهوه.

گوتى: - بەلام بەتەمام کتیبیک بنوسم.

-کتیب لە دنیاادا لە بەشەر زۆرتەرە. کتیبفرۆشیهکەى حەلەبیت، ئەوهى ژیر یانەى میسریت نەدیتووہ؟! خودایا

چەندى کتیب تیدایە، ئەگەر بە تەنیشت یەکەوه ریز بکړین، لە خویندکارانى ئەزھەر زیاترن، ویرای ئەمەش،

خۆت بۆ ئەوه ئەزىت دەدەى تا کتیبیکى دى بخەیتە سەر ئەو هەموو کتیبیه؟!!

-بەلى.. بەلى.. هەر کتیبە و سوودى خۆى هەیه.

- من حەز و هیوايەتیکى ئاسان و بى سەریهشە و ماندوووبونت نیشان دەدەم.

- چىیە؟

- نازانى چىیە؟ مەزنەى لیبده.

- نایزانم وەستا.

- پى دەلین سەرگەرمى پەمەزان و شادى زەمانە!

- ناوى چىیە؟

خووی به خویندنه و هوه گرتبوو، ئەگەر به حەواس پەرتیش بوایه، هەر دلی پێخۆش بوو، وای هەستەکرد وەختەکە ی بە فیرۆ و بەدەر لە پۆشنیری لێنە پۆییوه، زۆر پژد بوو لەسەر خویندنهوه. کات پۆیی و هیشتا غرور و کبریای لە عەزابدا بوو، لە ناکاوا بێرۆکە یهکی بە زهینا هات. وەکو شنهیهک دلهی توورپه و خرۆشاوی فینک کردهوه، گیانیکێ تازە ی وەبەر کەوتەوه، دلی خۆشبوو، پووی گەشایهوه. ژیان چەند خۆش و لەبەر دلان دەبوو، ئەگەر شانس، یهغبال، رووداو وریکەوتەکان، خەلک و خوا، وەکو ئەو جووتە چاوه درشت و جوانه، سادەیی و بێگەردیان لێ بتکابایه؟!.. ئەوسا- بە جۆره سەرسامیه کەوه- بیری کەوتەوه کە مانگی رەمەزان، پەییوهندییەکی کۆنی بە دلی ئەمەوه هەیه.

یهکەم داخوورپانی عاشقانهی دلی ئەو لە رەمەزانا بوو، پیک وەکو ئەوه بوو، بۆ یهکەمجار پوناکی دنیا بدینی - هەستیکێ سەیری لاجیبوو، جاریکێ دی، هەرگیز بەو جدیه ته له دلایا دووباره نەبووهوه. لە مانگی رەمەزانا، ئاشنایهتی دەگەل ئەو کێژەدا پەیدا کرد کە بەدل دەیویست بیکات بە شەریکی ژیان؛ بەلام سەری نەگرت. ئەمەش رەمەزانیکێ دیکە یه و ئەو هتا دلی تەم و مژی سارد و تاریکی لەخۆی دەتەکینی تا پیشوازی لە تیشکیکی گەرم و گورو پۆحنەواز بکات. یهکیک بوو لەو کەسانه ی کە باوهری وابوو، هەر پووداو و بویهریک حکمهتی لە پشته وهیه. ئەگەر خەلکانی دی، پیکەوتانیان، بە پووداویکی بیمانا و رەوتەنی دەزانی، ئەو باوهری وابوو کە حکمهتیکێ پەنهانی تیا یه. بۆیه چاوی برییه بەردەم خۆی، لە فکران راجوو، برو ته نک ولیدوورهکانی ویکهاتنهوه، دەمی داچەقی و بەوپهری شادییهوه و لەبن لیوانهوه ورته ورتیکێ کرد: "ئە ی رەمەزان، چیت لە خۆتا پەنهان کردووه؟!"

((١٢))

بولیلی ئیوارە ی پۆژی دووم بوو، بە گورجی هەستا، چووه بەر ئاوینه کە تا رڊینی بتاشیت. عادهتی وابوو هەفته ی دووجار تەراشی دەکرد، بەلایه وه گرینگ نەبوو خەلکی بە رڊینی هاتوو وه بیدین، ئیدی لیبرا ئەو عادهته تەرک بکات، لە ئیستا بە دواوه، رۆژ نا رۆژی رڊینی بتاشی.

کە تەواو بوو، دیزداهیهکی خاوینی لەبەرکرد وکلاییکێ زۆر سپی لەسەر نا- تا سافیهکە ی سەری - بشاریته وه. ئەوسا لە قەراخ تەختە خەوهکە ی پۆنیشت و بە دوودلییه وه تەمەشایهکی پەنجەرەکە ی کرد. مەسه له کە تەنیا رڊین تاشین یان لە سەرکردنی کلای سپی نەبوو. دەبوا یه لە خۆی بپرسیت سەدەمی ئەم تاسه یه و ئامانجی ئەم گۆرانکاریه چیه. ئایا ئەمە له خۆرا و بەبی بێرکردنه وه و هزرین پووی دەدا؟!.. بەراستی بەتەمای چی بوو؟ دوور نەبوو ئەمە ی کە ئەمرو وەکو گالته یه ک دەهاته بەرچاو، سبه ی بووبووا یه بە هەلویستیکێ جدی، هەرچەنده دەبوا یه بی بەختی و رابردووی خەمناکی خۆی ژیبیرکات. باشتر نەبوو پەنجەرەکە دابخات و چاوپۆشی لە دیتنی ئەو بکات، کە وای وینا دەکرد دوا ی کردنه وه ی پەنجەرەکە دەبیینی؟!..

بەهەر حال، ژیان گوی لەم جۆره لۆژیکه نییه، گوی بە حکمهت و لیکهوتەکانی نادات. لە تینوویهتی و عەزەتا دەسووتا. جاریکێ دی هەستا، لیبران و جدیهت بە سیمایه وه دیاربوو، چووه بەر پەنجەرەکە، کردیه وه، هەردوو ئانیشکی خسته سەر قەراخی پەنجەرەکە و چاوی برییه خواره وه، ئەوسا بە کاوهخو چاوی بەرزکردنه وه، تا گەیینه ئاستی بانیزهکە. لاقی کورسییهکە ی لێ بەدیارکەوت، چمکی ئەو شالە ی کە دوینی ئیواره، کێژەکە مژوولی چین و گولدۆزی بوو، بە پایهکانیا شوڤر بووبووه وه. بەلام شەرم دایگرت و وەکو مندال سەری داخست!.. لە کاتیکا سەری داخستبوو، هەستی دەکرد کێژەکە بە چاو سەری کون دەکات. ترسا،

به‌رله‌وه‌ی فریابکه‌وئ و تیر ته‌مه‌شای بکات، ئەو دەر‌فەته‌ی له‌ده‌ست بچیت، قیروسیای کرد و سه‌ری هه‌ل‌بری، سه‌یری کرد کورسییه‌که خالییه و شاله‌که به‌سه‌ریا که‌وتوو. تو بلێی کاتی په‌نجه‌ره‌که‌ی کرده‌وه له‌وئ بووبی و پاشان به‌ کاریک پۆیی بی؟ یان پیشتر له‌وئ نه‌بووه؟ به‌هه‌رحال، زۆر نار‌ه‌حه‌ت و نیگه‌ران بوو، ته‌واو سارد بووه‌وه، زۆر ترسا پۆژ ئاوا بی و نه‌بیینی، ئەگه‌ری ئەوه‌ی که له‌گینه سبه‌ینی بیدینیت، قه‌ره‌بووی ئەم خه‌سه‌ره‌ته‌ی ئەم‌پۆی بۆ نه‌ده‌کرده‌وه. خۆی ئاماده کردبوو که کیژه‌که له‌ باشترین شیوه‌دا بیدینیت، به‌لام نه‌ردینی و نه‌ کلاوه‌که‌ی و نه‌ دیزداشه‌که‌ی سبه‌ینی، وه‌کو ئەم‌پۆ نابن، که‌واته خه‌یال پلاوه‌که‌ی که‌پرووی هه‌له‌یتنا؛ چاوه‌ ره‌شه‌که‌ی کال بووه‌وه، ماندوو بوونه‌که‌ی به‌فیرۆ چوو، به‌ ناو‌میدی سه‌ری داخست، به‌لام له‌دوا ده‌می به‌رله‌ گرمه‌ی تۆپی به‌ربانگ، له‌ بانێژه‌که‌وه گویی له‌ ده‌نگی جووله‌یه‌ک بوو، به‌ز سه‌ری هه‌ل‌بری، سه‌یری کرد کیژئ به‌په‌له‌هات، ئەوسا بیی به‌سه‌ر کورسییه‌که‌دا دانه‌وییه‌وه تا شاله‌که هه‌ل‌گرئ و کۆی بکاته‌وه، بۆ ساتیک نیگیان له‌یه‌کدی هه‌له‌نگوت، ئەوسا کیژئ راست بووه‌وه، پشتی کرده‌ ئەم و به‌هه‌شتاو چوو بۆ ژووره‌وه. ئەوه‌نده‌ی به‌س بوو، ئەگه‌ر کیژئ له‌وه‌ی پتر لێی روانیبا، ده‌په‌شوکا و شه‌رم دایده‌گرت.

به‌لام به‌هه‌مان خیرایی که دلی برد، نیگاشی برد، ئیدی له‌وه به‌دواوه ساته‌کانی زه‌رده‌په‌ری ئیواران، بۆی بوون به‌ ساتی سه‌ر‌پۆژ له‌ ئومید و خۆشی، پوخته ومانای پۆژه‌که. ئەحمه‌د، ئەوه‌نده‌ی به‌س بوو، که چاوانی له‌و ساده‌یی و بیگه‌ردییه‌ پاراو بکات که‌له‌ چاوه‌ درشته‌کانی کیژئ‌یوه ده‌تکان و، باقی پۆژه‌که، شاد وکه‌یفخۆش، به‌یادی ئەو چاوانه‌وه به‌سه‌ر به‌ری. ئیدی دوومه‌لیل له‌ دووی بومه‌لیل ده‌هاتن و ده‌چوون، چاوه‌کان به‌ره‌به‌ره به‌ دیداری خۆشته‌فی یه‌کدی راهاتن، لی ئەحمه‌د هه‌شتا شه‌رمی نه‌شکابوو، چاوه‌روانی ئەو ساته‌ خۆشه‌ بوو، که به‌ کامی دل ته‌مه‌شای ئەو چاوانه‌ بکات، که ده‌نگوت خاوه‌نه‌که‌ی به‌ته‌مای هه‌لاتنه‌!!.

سیما وپوخساری کیژئ، به‌ چاوه‌ گه‌ش و جوان و نیگا ساده و بی‌پریا و بیگه‌رده‌کانیه‌وه، له‌ خه‌یال‌دانیا به‌رجه‌سته بووبوو، چاوانی که نیگیان پرسیار و قاییل بوونیان لیده‌بووه‌وه، هه‌رچه‌نده جوانیه‌که‌یان، جۆره‌ناسکی و گه‌رم و گورپییه‌کی پیده‌به‌خشین.

ئیواره‌یه‌ک دوا‌ی نانی شیوان، به‌نیازی چاخانه، له‌ ژووره‌که‌ی وه‌ده‌رکه‌وت. زه‌نگی ده‌رگای ده‌ره‌وه لیدرا، چوو ده‌رگاکه‌ی کرده‌وه، ته‌وحیده خانم و نه‌والی کیژئ بیی!! به‌سه‌رسامی و په‌شوکاوی که‌وته ته‌مه‌شاکردنیان، له‌ خۆشیا دلی که‌وته لیدان. ئەوسا وه‌خۆهاته‌وه له‌ به‌رده‌میانا لاکه‌وت و به‌ لیوه له‌رزئ گوتی: - فه‌رموون.

دایکی گازکرد که به‌ پیر میوانه‌کانه‌وه بیت و، به‌ خۆی هایم و هه‌یران وه‌ده‌رکه‌وت وپۆیی. دایکی نه‌وال، هه‌ستی به‌ په‌شوکانه‌که‌ی کرد، باوه‌ری نه‌ده‌کرد، پیاویک له‌و ته‌مه‌نه‌دا، به‌و راده‌یه له‌ هه‌نبه‌ر دوو ئافه‌رتدا، بیه‌شوکی و شه‌رم بکات. ئەحمه‌د، سه‌ر مه‌ستانه به‌ قالد‌ر مه‌کاندا داگه‌را، چونکه زۆر چاکی له‌بیر بوو که کیژئ بزه‌یه‌کی به‌روویدا دابوو، و ئەمیش به‌ ناسکه بزه‌یه‌ک وه‌لامی دابوووه‌وه. ره‌نگه بزه‌که‌ی ئەو، بزه‌ی میوان بووبی بۆ خانه‌خوپییه‌که‌ی، یان بزه‌ی شه‌رم و په‌شوکان بووبی، یان پاداشتی ئەو هه‌موو پاره‌ستان و چاوب‌رکییه‌ بووبی، که ئەم یه‌ک هه‌فته یان زیاتر بوو، هه‌موو زه‌رده‌په‌ریکی ئیواران، له‌به‌ر په‌نجه‌ره‌که ده‌وه‌ستا و ته‌مه‌شای ده‌کرد. هۆیه‌که‌ی هه‌رچییه‌ک بووبی، بزه‌یه‌کی شیرین بوو، تاسه و هه‌سه‌ره‌تی بیست دانه سالی له‌ دل‌یا زندوو کرده‌وه. یه‌کسه‌ر بۆ قاوه‌خانه‌که نه‌پۆیی، تا دەر‌فەتی به‌خۆی بدات، که‌میک رابمیتنی و ده‌بیره‌وه بچئ. یه‌کیک بوو له‌و خه‌ل‌کانه‌ی که شتی‌ک زه‌ینی مژوول ده‌کرد، هه‌زیده‌کرد پیاسه بکات. پرووی کرده‌ سکه‌ی تازه، شاد و خۆش‌حال پێی ده‌کرد، نها گه‌یی بووه ئەو شادی و خۆش‌حالییه‌ی به‌ ئاواتی ده‌خواست. نه‌

ئەو سەفیری عەشقەكەى بوو - لە شوێنە هەمیشەییەكەى خۆیدا ولەلای ئەحمەد راشدەووە پۆنیشت، كەوتە گۆیگرتن لە سەید عارف، كە بە جۆش و خرۆشەووە قسەى دەكرد و دەیگوت: - ئەلمانەكان سوود لە چرە تەمتمانی پایز دەبینن و لە كەناراوەكانى ئینگلتەرادا دادەبەزن و كۆتایی بە شەرەكە دەهینن.

كەمال خەلیل، بە دەم نەرمە پێكەنینیکەووە كە كەسى بیزار نەدەكرد پرسى: - وەكو چۆن هیس دابەزى؟! (رودلف والتر ریچارد هیس، لە ۱۸۹۴/۴/۲۴ لە دایك بوو و لە ۱۹۸۷/۸/۱۷ لە ئەسكەندەرییەى میسر مردوو. ئەم پیاووە یەكێك بوو لە كادیرە دیارو کاریگەرەكانى حیزبى نازى؛ حیزبى ناسیونال سوسیالیستی كریكارانى ئەلمان و بە یاریدەدەرى هیتلەر دەژمێردرا. پێش هێرشى ئەلمانى نازى بۆ سەر سوڤیەت، هیس بە تەنیا فرۆكەیهك بۆ سكوتلاند پۆیى، هەندى هەولێ بۆ بەرقەرارى ئاشتی لەگەڵ بەریتانیا دا، بەلام پێش ئەوێ فریا بكەوێ بەریتانییەكان، تەقەیان لە فرۆكەكەى كرد و هیس ناچار بوو، بە پەرەشوووت خۆى هەلداتە خوارەووە دەستگیر كرا و لە پاش جەنگ لە دادگای نورنبرگ دادگایی كرا و حوكمى هەتاهەتایی بۆ برابەرەو و هەموو تەمەنى لە زندان بەسەر برد. بۆچوونى جیاواز لە بارەى پەروازى هیسەووە بۆ بەریتانیا هەیه، یەكێك لەوانە ئەوێ كە خیانەتى لە هیتلەر كردوووە بە نیازی دان و سانی ژیراوتێر پۆیووە، بەلام نازییەكانى ئەو سەردەمانە و نیونازیەكان، پۆردن لەسەر ئەوێ كە رودلف هیس، لەلایەن حیزبى نازیووە، بەمەبەستى دان و سانی ئاشتی بەرەو بەریتانیا نێردراووە. هیس لە نك نیونازیەكان پۆز و حورمەتێكى تاییەتى هەیه.)

سەید عارف، بیئەوێ گۆی بە قسەكانى ئەو بدات، لەسەرى پۆیى: - ئینگلیزانى لەخۆبایی، كاتى بە خۆ دەزانن، كەوتوون و لیبوونەتەووە.

ئەحمەد راشد پرسى: - ئاخەر ئەلمان چۆن دەتوانن بەسەر ئینگلتەرادا سەربكەوێ، لە كاتىكا سەربازەكانى، لە پووسىادا، لە شەرپێكى ترسناك و دژواردان؟!

- فوهرەر، سوپایەكى تاییەتى بۆ غەزووى ئینگلتەرا ئامادە كردوو، ئەگەرى ئەو هەیه ئینگلتەرا لە پێش پووسىادا بكەوێ، ئەگەر هەر دووكیان پێكەووە نەكەون!

ئەحمەد راشد گوتى: - وادیارە تۆ حەقیقەتى پووسیا نانسیت، پووسىای سۆسیالیست، لە پووسىای تزارى جیاپە. گەلى سوسیالیست یەكپارچە ئیرادە و باوهرن، لە پۆلا پۆلاترن، رەنگە سووكە پاشەكشەى تاكتیکى بكەن تا خۆ رێكبخەنەووە نەفەس تازە بكەنەو، بەلام هەرگیز چەك دانانەن و پرادەست نابن.

- ئەدى عەمارى ژمارە سیازدە؟!

وہستا نونو، ہەر دوو دەستى ھەلگۆفت و گوتى: - ئەو كۆگای ئەو حەبانەیه كە تۆ پۆیستتە.

ئەحمەد عاكف پرسى: - باشە ئەگەر ئەوێ دەربارەى ئەم عەمارە دەگوتێ، راستە، بۆچی سوودى لى نابینن، بەكارى نایەن؟

- چونكە بەزەبیان بە تیرەى بەشەردا دیتەووە، فوهرەر، پەنا ناباتەبەر ئەو كۆگا و عەمارە ترسناكە، مەگەر خوا نەكردە، كاتى كە بزانی بە تاكتیکى شەرى ئاسایى سەركەوتن بە دەست نایەن، پەناى بباتى!

لیژهدا وهستا نونو، به چه پله یهک، پیشخزمه ته که ی ناگادار کرده وه و گوتی دۆمینه که یان بۆ بینئ، وه کو ئه وه ی له و قسه و باسانه بیژار بووبئ گوتی: - نه فرهت له بابی ههردوو لایان، نه ئه لمان دایکمانه نه ئینگلیز باوکمانه. شهیتان بهینیان بکات، سهریان به قهبری ئابا وئه ژدادیان.

ئیدی به هاواره که ی وهستا نونو، گهنگه شه وقسه وباسه که برایه وه و یاری دهستی پیکرد. زۆری نه برد که عاکف، خۆی به ته نیا له لای یارۆی پاریزه ره وه بینیه وه. حهزی له قسان نه بوو، بیری له وه کرده وه که بۆ مال برواته وه، بۆ ئه و شوینه ی که نها نه وال و دایکی لیبون.. برواته وه چ بکات، مه گهر خۆی له ژووره که ی خۆیدا حه پس بکات؟ له کاتی که له سئ و دووی دلی خۆیدا بوو، له ناکاوا گوئی له پاریزه ره که بوو که به راویژیکی ئامیرانه به کورپیژ که ی گوت: - محمه مد، وهختی ئه وه هاتوو برۆیته وه بۆ مالی وخهریکی دهرس ودهور بی!

کورپیژ که ی، دهسته پاچه بزه یه کی بۆ کرد، ههستایه سه ر پی و به ههشتاو له قاوه خانه که وه دهرکه وت و به ره و مال بووه وه!.. ئه حمه د عاکف سه ری له تۆنه ئامیرانه که ی پاریزه ره که و گویرایه لی کورپیژ که ی سوپما؛ تۆنی که نه باوکانه بوو نه دلسۆزانه و میهره بانانه.

یارۆی گهنج، ههستی به سه رسامیه که ی ئه حمه د عاکف کرد وگوتی:

- کیژان له خویندن و سهعی کردنا زۆر له کوران باشترن. خوشکه که ی ئه م کورپ، زۆر زیره ک و گویرایه له، به لام ئه م کورپ دهرسه که ی له لا بووه به ژه هری مار، خۆی له سهعی کردن دهرزیته وه و ههزار ویه ک بیانوو بۆ خۆ دزینه وه دهرزیته وه!

پپی سهیر بوو، که ئه م یه که له چاوه، به و پرکیشی و ئازادییه باسی ئه و کیژه دهکات؟ له ناخا شتیکی به بیرا هات که سه رودلی گرت، لی پی پرسى: - تۆ دهرسى تاییه تیان پی ده لیتته وه؟

یارۆی گهنج، سه ری ئه ری بۆ له قاندا!.. ئه حمه د عاکف، زۆر په ست بوو؛ ناچار بوو بزه یه کی دهستکردی بۆ بکات، تا په ستیه که ی به روخساریه وه دهرنه که ویت.

ئایا ئه م یه که له چاوه وه کو مامۆستا له ته نیشته کیژه که وه داده نیشیت؟ ئایا دهرسى پی ده لیتته وه و داوا ی لیده کات وانه کان ئه زبه ر بکات؟ رهنگه هه ندی جاریش توورپه بییت؟!.. ئایا هه ندی جار به ته نیا له گه لیا نامینیتته وه؟.. ئایا هه ندی جار به چاویکی تره وه، نه ک به چاوی مامۆستا وه سهیری ناکات؟.. ئه دی کیژه که چۆن ته مه شای ئه و دهکات؟.. گهنجیکی رۆشنبیره و ئاینده یه کی باشی له به رده مه، نه ناشیرینی و مۆنیه که ی و نه چاوه شووشه که ی، کیشه نییه، هیچ عاکفی ک، له وه باشتر نابئ ئه گهر خراپتر نه بییت، به لای که مه وه، له روانگه ی خه لکین ره شوکی و بی سیواته وه. باشه له ئیستا وه، که هیشتا شه ره که دهستی پینه کردبوو، دیشکه می لیبکات و مهیدان چۆل بکات؟ پی اوی ئه م جوړه شه ر و رکابه ریانه نه بوو، بویری پرکیشی و مهیدانداری نه بوو، به پیچه وانه وه، هه ر زوو ترسی لیده نیشته و به شه رمه وه، دیشکه می ده کرد و دهیقوچان.. له هه ر ته نگانه و کیشه یه کدا، نازداریه که ی لی به دیار ده که وت. تووشی هه ر هه له یه ک یان شکستی ک بوایه، به دلی شکا وه وه، به سه ر خۆیدا کر ده که وت و ئازاره کانی خۆی کاویژ ده کرده وه و ده که وته گله یی وگازن له به خت و ناوچه وانی شووم، که لی نی نه ده بووه وه. خۆ ئه گهر رۆلی نیرینه له عه شق و قیاندا ئه وه بوایه تاقیب بکری و داوا ی لیبکری، نه ک تاقیب بکات و داوا بکات، بۆ ئه و زۆر خۆش و ئاسان ده بوو، به لام مه سه له که نه ک وانه بوو، به لکو

دەقاودەق بە پىنچەوانەوہ بوو، عەشق و قىيان مېزانى وليزانى وغيرەتى دەويست، ئىدى چۆن دەيتوانى ئومىدى سەرکەوتنى ھەببىت؟ خۆ ئەگەر ئەو شتانە بەدەستى خۆى بوايە، بىچ چەند و چوون دەستبەردارى لاف وگەزافە رۆشنىيرى و بەھرمەندىيەكەى دەبوو و دەبوو بە كەسىكى عاشق پىشەى لە زەبر و پياويكى سەرنجراكىش! بەلام دارى خۆزگە شىن نابى، بۆيە ھىچى بەدەستەوہ نەبوو، تەنيا ئەوہ نەبى كە عەشق و قىيان بە كىماسى بزانى و ژن ببوغزىنى و درىژە بە گوشەگىرى و تەنيايىە ترسناكەكەى خۆت بدات!

خۆى لە گەنگەشە وموناقەشەى ئەو گەنجە نارەسەنە بوارد و واى نواند گوى لە رادىوكە دەگرى، تا گەنگەشەى لەگەلدا نەكات، ماوہىەك بەسەر بىدەنگىەكەياندا بوورى و بىدەنگى بالى بەسەر ھەموو لايەكدا كىشابوو. لەناكاوا دەنگى توورەبوونى سلیمان عەتە بىدەنگىيەكەى شلەقاند، سەيد عارف توورەى كردبوو. لە بىدەنگىەكەيدا، بەدەم بىرە بە سوپىەكانى خۆيەوہ خەيالە خەمناكەكانى خۆى وەرەدايەوہ. رادەستى كۆمەلىك حەزو ئارەزووى ئەھرىمەنى ترسناك بوو، لە دلى خۆيدا خۆزىاي دەخواست قاھرە بەر بوردومانىكى بىچ ئامان بكەوى، دارى بە سەر بەردىيەوہ نەمىنى، ھەمووى كاويل بى، بەشەرى تيا نەمىنى جگە لە دوو كەس؛ خۆى و چاوكەش!! ھەنگى دنياى بۆ تەخت دەبوو، بەبى ھىچ حەسوودى و رەكابەرىيەك دەبوو بە ھى ئەو!.. قاھىرەى داروخا و كاوكراوى ھىنايەبەر چاوە لىلەكانى خۆى، كە تەنيا دوو كەس وىل و سەرگەردانى تيا مابوو، ئەويان ترساو و تۆقيو بۆ ئەم دەگەرپا و پەناى بۆ ئەم دىنا كە خۆى وەبن بالى بدات، ئەمىيان خۆشحال و شادمان، كە ھەر چوار دەورى وىرانەيە و چۆلەوانى، لەزەتى لەوہ دەبىنى كە بەتەنيا لەگەل ئەودا ماوہتەوہو ھىچ ھەقركىكى نىيە. ئەم حەزو ئارەزووہ سەير و غەربىيە، لە كاتىكا لە كانگاي دلىيەوہ ھەلدەقولا، كە ھەستى بە چەوسانەوہو ناكامى و عەزابىكى بەترەف دەكرد.

((۱۳))

دواى نىوہشەو، كە بە تەنيا لە ژوورەكەى خۆيدا بوو، بە پەستى و دلئەنگىيەوہ لەخۆى پرسى ئايا باشتەر نىيە، دەستبەردارى ئەم پەنجەرە كردنەوہىە بىبىت و دەرگاي دلى لەم ھەست و سۆزە تازەيە، كە يەكپارچە دەرد و كول وكۆفان بوو، دابخات؟ ئايا مردنى بى سەرىشە و بە سەلامەتى لە ژيانى پر لە نىگەرانى و عەزاب باشتەر نەبوو؟ بەلام بۆ رۆژى دوايى و رۆژانى دواتر، ترس و نىگەرانىەكانى فەرامۆش كرد و دیدارى نىوان پەنجەرەكە و بانىژەكە، ھەموو بولىلىكى ئىوارە دووبارە بووہوہ. ئىدى گومان لەلای كىژى نەمابوو، كە دراوسى تازەكەيان بە ئانقەست – ھەموو بوومەلىلىكى ئىواران – دىتە بەر پەنجەرەكە، تا نىگا سرك و ترساو و شەرمەكانى بىرپتە ئەو. ئاخۆ كىژى چۆن بىرى لەو دەكردەوہ؟ ئايا گالئەى بە روو وروخسارى دەكرد؟ ئايا بە پىرىيەكەى پىدەكەنى؟ يان شەرمى و سارد و سىرىيەكەى، كىژى پەست دەكرد؟

سەير ئەوہبوو كە رۆژان دەبوورىن، ئەو ھەر لەسەر مەوعىدى تەمەشاكردى خۆى بەردەوام بوو، چاوەروانى ھەمان سات وكاتى دەكرد و نەيدەتوانى ھىچ بكات، جگە لەوہى بە ترس و لەرزەوہ، تەمەشا بكات، ھەر كە نىگاي لە نىگاي كىژى ھەلدەنگوت، شەرم دايدەگرت و پىلوى چاوەكانى دەكەوتنە فرىن.

تاپوى ئەحمەد راشد، بەردەوام ئەمى تاقيب و بىزار دەكرد و ھەمىشە بە غىرە و حەسوودىيەوہ لەخۆى دەپرسى ئايا كىژى بە ھەمان چاوى جوانەوہ تەمەشاي ئەويش دەكات يان شتىكى جوانتر و دلرفىنتىرى بۆ ھەلگرتووہ؟! بەلام ساتە خۆش و بەلەزەتەكانى زەردەپەرى ئىواران ھەمىشە فرىاي دەكەوت و لە دۆزەخى گومان و نائومىدى دەرىدىنا. بەوہ دلخۆشى خۆى دەدايەوہو دەيگوت ئەگەر حەزى لەو گەنجە خويىتتالە

کردبایه، هه موو ئیواریهک به و نیگا میهره بانانه وه ته مه شای ئه می نه ده کرد، به و جوړه دووباره ئارام ده بووه وه و ئومیدی په یدا ده کرده وه، به لام هیچ ئاسایی نه بوو، ته نیا به و نیگا و چاوبرکینه پازی بی، هه ستیکرد پیویسته هه نگاویکی تازه بنی، به لام دهیتوانی، جورته تی ده کرد؟ ئایا دهیتوانی بو ساتیک به گزیاندا بچی، وه کو ئه وهی توانی بووی بیست دانه سالی خشت له بهری هه لیب؟ ئایا دهیتوانی به رادهیهک دریژه به م چاو برکینه بدات، که کیژئی بو تاقه یه ک جار، شهرم بیگری و چاو داخات؟!.. ئایا کاتی ئه وه نه هاتبوو بزدهیهکی به نیشانهی سلوو به روودا بدات؟

به خه یال، دریژه به ته مه شاکردنه کهی ده دات، بزه به رووی کیژیدا ده دات. پوخساری سوور هه لگه را، شهرم دایگرت، ته و او په شوکا! ئه م کارهی به لاهه دژوار بوو. خودایا! ماقوله پیره کوریک له تازه کیژیک شهرم بکات؟! ماقوله چل سالیک له شازده سالیک هه لیت؟ جارن پینی و ابو فه هید و شهرم دهردیکه به تینه پوونی زه مان نامینی؛ به لام هر به و حاله وه مایه وه، تا دهردیکی تازهی لپه یدا بوو که دهردی پیری بوو. باشه خوا چما خه لکانی وه کو ئه و ده خولقینی؟ که سانی که ناتوانن بژین!..

به دم نائومیدییه وه بیری له دوزینه وهی ریگه یه کی تازه ده کرده وه، له دلی خویدا گوتی ئه وانه ی له ته مه شاکردن و بزه ده ترسن، بیگومان ده توانن بنوسن، باشه بو کاغه زیکی بو نه نووسیت و ئه م ریگه یه نه جه ربینی؟ ئه م بیروکه یه ی به دل بوو، به جدی بیری لیکرده وه، کاریکی ئاسانه، هیچی ناوی، چه ند وشه یه ک ده خاته سهر پارچه کاغه زیک و ئه وسا به دیقه ت قه دونوشتی ده کات و هه لیده داته سهر بانیزه کهی مالی کیژئی و ته و او. ئه مه باشه. لی چون ده ست به نامه کهی بکات؟ ئایا بنووسیت خو شه ویسته که م نه و ال؟.. ئه مه وینه یه کی دزیوه. ئازیم نه و ال؟... دیسان ناوهیتانی کچه کهی به لاهه جوان نه بوو. ته نیا ئازیزه که م، ئه مه یان به ئه ده بانه تر بوو، دوا ی ئه مه چ بنووسیت؟.. نامه، به سه لام و ئه حوالپرسی ده ست پیده کات، که واته با به سه لام و ئه حوالپرسی ده ست پیبکات. ئه دی دوا یی؟.. به ئاشکرا فیانی خوی بوو ده ربیری؟.. نا. ئه مه ده بوا یه بخریته کو تایی نامه که وه. با به مه دح و ستایش و پیا هه لدان ده ست پیبکات، به لام چون رسته کانی دابریژیت؟.. چون وشه کان هه لبریزیت... کیژئی چ شیوازیکی پیخوشه؟ چ وشه یه ک له رووی ریم و ئاهه نگه وه زیاتر کاری تیده کات؟.. گریمان هه موو ئه و کیشانه ی چاره سهر کرد، چ شتیکی لی پرسیا تا وه لامی بداته وه؟.. بیدینی؟.. به لام شتیکی هه بوو له هه موو ئه وانه گرینگر. به چ مه علوم ئاماده بوو نامه کهی لیوه ربگری، کی ده لی نایدربینی و نایداته وه به سه رو چاویا؟!.. یان تووره نابی و ئابرووی ئه م نابات؟.. دوا ی ئه وهی خه ریک بوو ده ست بداته قه له م و بکه ویته نووسین، دوو دلی دایگرت و ژیوان بووه وه، دوور برق و سه لامه ت وه ره. به لام وه ستان و ته ماشاکردنی بهر په نجه ره که و سهر بانیزه که هر به رده و ام بوو، هه ردوولایان له سهر په یمانه نه نووسراوه کهی خو یان مانه وه. نیگا و چاوه کان ئاشنای یه کدی بوون، به بی ئه وهی بیده نگی و شهرم ریگه له نزیکوونه وهی روحیان بگری، که ته مه شای نیگا پاک و میهره بانه کانی کیژئی ده کرد، له دلی خویدا ههستی به وه ده کرد که چ زولمیکی له ماموستا ئه حمه د راشد کردووه، به چ نه هه قبییه ک گومانی لیکردووه، دلی لی پیس کردووه! ئه و گه نجه به سوسیا لیزم و سرینه وهی ئایدولوژیا کو نه کانه وه سه رقال بوو و ده رفه تی فیان و ئاشقینی نه بوو. ئیدی دووباره، ئوخژن و ئومیدی له دل و ده روون گه را. ده مه و ئیواریه کی، روژیک له دوا روژه کانی په مه زان، بابی به کاریکه وه مژوولی کرد، روژ ئاوا بوو و فریا نه که وت وه کو ئیواره کانی روژانی پیشوو بچیته بهر په نجه ره که. روژی دوا یی به بیتاقه تی چاوه روانی کرد، به لام بینی ده رگای بالکونه که داخراوه! چاوه روانی کرد که کیژه که بیته بالکونه که، به لام بیهوده! له دلی خویدا گوتی، په نگه کاریکی وه کو

ئەو دەردى دىننى ئەمى بۇ پىشھاتىنى و نەيتوانى بى بىتە بانىژەكە؛ بەلام لە پشت دەرگای بالكۆنەكەو تاپۇ و تارمايى كىژى بەدى كرد. گومانى لەو دەدا نەبوو كە بە ئانقەست دەرگای بالكۆنەكەى داخستوو، وەكو چۆن ئەم دىننى ئىوارە پەنجەرەكەى داخستبوو. ئەگەر مەزەندەو ھەستى بە سەھو نەچووبى، ئەمە ماناى ئەو بوو كە كىژى دىننى پەيگىرى كردوو و ھەستى بەدىار نەبوونى ئەم كردوو. رەنگە توورە بووبى و نەبا بەوجۆرە سزای دەدا و تۆلەى خۆى لىدەكردوو. زىاتر مايل بوو بەلاى ئەو دەدا كە باوەر بەو مەزەندە و لىكدانەو ھەى خۆى بكات، بەلام نەك لە سزاكە نەرەنجا، بەلكو لەزەتتىكى بى وینەى لىدەبىنى. بە رادەيەك خۆشحال بوو، كە بەوپەرى لەزەت و خۆشییەو كەوتە چەقەنە لىدان و راوچكە و ھاتوچۇ بە ژوورەكەدا و ئاگای لە دەورو بەرى خۆى نەبوو. رۆژى دوايى، بە ورەيەكى تازەى سەررېژ لە ئومىد و متمانە و ئاسوودەییەو چوو بەر پەنجەرەكە، بەرلەو ھى چاوە درىژكۆلەكانى ھەلبرى، ھەستى كرد كىژەكە لە سەر بانىژەكەيە. لىبرابوو نىگايەكى پرسىار ئامىز و پرگازنى بكات؛ وەكو ئەو ھى لى پىرسىت " چما دىننى ديار نەبوويت " ؟ نەا كاتى بوو!.. سەرە چكۆلەكەى ھەلبرى، نىگايان لىكى ھەلەنگوت! زاتى نايە بەرخۆى كە برۆكانى ھەلبرى و سەرى بە نىشانەى پرسىار بلەقىنى. ئىدى برىارى يەكجارەكى دا، وەكو يەككە بىەوى يەكەمجار بەسەرا خۆ ھەلداتە ھەوزى مەلەوانیەو، خۆى تەيار كرد، بەلام چركەيەك لە وەختى خۆى زىاتر دواكەوت. عەقل لەو ساتەدا فرسەتى ھىتا، گومان و ترسى خستە دلەو، ورەى دابەزى و، ترسا و ژىوان بوو ھە!

ئەو شەو، زۆرى سەرزەنشتى خۆى كرد، كىشای بە سەرە سافەكەى خۆیدا، لە خۆى توورە بوو: " داوەشىنى، يانى زەرەيەك غىرەت و پىاوەتت تيا نىيە!! "

بەوجۆرە ھەزى لىكرد. ھەزى لە چاوە درشت، نىگا پاك و سادە و رۆح سووكىەكەى كردبوو. بۆيە ھەزى لىدەكرد، چونكە خەونەكانى - خەون و خەيال تاقە ھونەرى ئەم دنيايەى ئەو بوو، لە خەون زىاتر ھىچ ھونەرىكى دى نەدەزانى - رىگەى نەدەدا بۇ تاقە ساتىكىش ئەو كىژە لە خەياللى خۆى دەربكات، نەھەقى نەبوو، تامەزرۆ بوو - تامەزرۆيى چل سالى - و دەست بەتالى و تامەزرۆيى، سەرچاوەى خەيالپەرەرىن!

((١٤))

شەوى قەدرى مانگى موبارەكى رەمەزان بوو. مالباتەكە بە بۆنەى شەوى قەدرەو، مرىشكىكى سورەو ھەكراو و سىنبىەك كوناھەيان، لەسەر خوانى بەربانگ دانا و بە خۆشییەو لە دەورى خربوونەو. لەكاتى نوژى شىواندا، دەولەت خانم، نزا بۇ سەلامەتى شوو ھەكى وشادى و تەمەن درىژى بۇ ھەردوو كورەكەى دەكات، لى عاكفەفەندى باوك، چو بۇ مزگەوتى حوسىن، تا كۆرى قورئان خوئنان لەو شەو موبارەكەدا بدىنى. شەويكى خۆشبوو؛ لە پارشىودا، پىش ئەو ھى بچنە ناو جىگاوە، دەنگى ئازىرى خەتەر بەرز بوو ھە. پالتوكانىان لەبەر كرد و بە ھەشتا و بە نىو ھەشامەتى خەلكەكەدا، بۇ پەناگاكە پەل بوونەو، رىگەى پەناگاكە فىر بووبون و پىوئىستيان بە رىنوئىنى كارەكەرەكە نەبوو. نارەھەتى و بىزارىيەكەى ئەحمەد، ئاوتتەى شادىيەكى پەنھانى بوو، چونكە پەناگاكە، ئەوى لە نەوال نرىك دەكردوو و لە تەمەشای رۆخسارى مەحبوبى ئەو تىر دەبوو.

لە پەناگاكەدا ئەحمەد راشد و سەيد عارفى بىنى كە لای پاىەكەو ھەستابوون و سەرگەرمى قسان بوون، چو بە لای ئەوانەو، يارۆى پارىزەر، ھەركە چاوى بەم كەوت گوتى: - گوتت لىيە سەيد ئەفەندى چ دەلى؟ دەلىت ئەمرو، شەكراو خواردەو ھى سلیمان عەتە و كچەكەى عەتار بوو!

سەيد عارف، زەردەيەكى ھاتى وگوتى: - بەلى قوربان، موبارەكيان بى!

ئەحمەد راشد، بە تۈندى ھەلدايى: بېروانە پارە چى دەكات، پارە مەلا لە مزگەوت دەردەكات! دزىوتىن شت لەم دىنايەدا ئەويە، ئەويە چاكە و بەھا مرقانايەكان، بىكى بە فىداي پىدوايىستىيە ھەيوانايەكان. ئاخىر چۈن ئەو كىژە جوانە رازى بو، مېرد بەو مەيمونە خويىتال و رەزا قورسە بىكات؟! يەكانگىرى ئەم دووانە ھاوسەرگىرى نىيە، بەلكو تاوانىكى دوو سەرەيە. لە لايەكەو دەزىيە ولە ئالىيەكەو دەزەفتكارىيە، وەكو چۈن جوانى ژنەكە، ناشىرىنى پىاوەكە دەردەخات، ناھەزى پىاوەكەش، تەماعارى ژنەكە دەردەخات. واتە پىاوەكە جوانى ژنەكەي دەوي و ژنەكە سەرەوت و سامانى پىاوەكەي دەوي!..

ئەوسا زەردەيەكى كالى مردەلەي بۇ كرد و لەسەرى رۆيى: - مەھالە ئەمچۆرە تاوانە لە سايەي سوسىيالىزىمدا رىووبدات!

لەو كاتەدا دەنگى پىاويك بەرزىبوو، كە بە بىزارىيەو دەيگوت: - ئەدى نەيان دەگوت ئەلمان، لە مانگى رەمەزاندە ھىرشى سەر مىسر ناكات؟

سەيد عارف روى كردى وگوتى: - خۇ ئىنگلىزىش ھىرشى سەر تەرابلىسى كرد، خۇ ئەويندەرىش ولاتى موسولمانانە!

ئەوسا بە دىنايەو بە ھاوپىكەي گوت: - ئىنگلىزەكان بە ھىچ نىيازىكى جەنگى تەرابلىس بۆردومان ناكەن، بەلكو بۆيە ئەو كارە دەكەن، تا ئەلمانەكان ناچار بىكەن كە قاھىرە بۆردومان بىكەن!

ئەحمەد، گويى بە گەنگەشە و قسەكان نەدەدا، بەلكو، لەنىو ھەشاماتەكەو، بى ئاگا لە خۇ، بۇ نەوايەكى ئارام دەگەرا كەلە ناكاوا دەنگىكى گپ، ھاوارى كرد: - " بىدەنگ.. دەنگى فرۆكەيە! " بىدەنگىكى گشتىگر، بالى بەسەر ھەموو لايەكدا كىشا، ھەموو گويان ھەلخستىبوو كە دەنگىكى دى ھاوارىكرد: - " نەخىر... ئەو دەنگى ئوتومبىلى پولىسە! "

دەنگى يەكەم گوتى: " نا.. ھارەي فرۆكەيە!.. گوي بگرە! "

ھەمووان بىدەنگ بوون، دەنگى فرۆكە بوو، لە بەرزىيەكى بەرزەو دەگەرا، ئەحمەد، پەشىو و پەرىشان رىوانىيە داك و بابى، داكى بىنى كە چاوى بىرى بوو بىن مېچى پەناگايەكە و، بابى سەرى داخستىبوو. ئەوجا گويان لە دەنگى تەقەي زەجەو بوو، زنجىرەيەك تەقەي پىچىرپىچى بەدودا ھات. تەقە بۇ ساتىك ھەستا و پاشان تۈندىر لە جاران دەستى پىكردەو، ئىدى تەقە بەردەوام بوو و بە تەواوتى تىكەل بوو. ترس بالى بەسەر ھەموو لايەكدا كىشا، چى دەوي ورىنەئاسا دەستى پىكرد، يەككى لەنىو ئاپۇرا ترساوەكەو، كە خواخوای ھەوالىكى خۇش بوون، گوتى: " دىنايە لە مازەيان دا. " گەلىك لە ئامادەبووان بەو قسەيە شاد بوون و، لە خوت و خۇرايى و كویرانە باوھىران پىكرد. چو بە لاي داك و بابىيەو و - ھەرچەندە بە خۇيشى لە ترس و نىگەرانى دا بوو - لى پىرسى: " چۈنى بابە؟ " بابى بە دەنگىكى لەرزۆك گوتى: " خوامان ھەيە. " دەنگى دۇشكا و بەرگى ئاسمانى(زەجەو) لە زۆر لاو بەردەوام بوو. سەيد عارف لە دواي ھەر دەستىرېژىكەو، ناوى ئەو دەقەرەي دەبرد كە تەقەي لىو دەكراو وەكو پىسپۇر و شارەزايەكى لەزەبەر دەيگوت: " تۇپخانەكەي ەباسىيەيە، ئەلمازەيە... بولاقە... ئەمەيان تۇپخانەي قەلايە و... ھتد "

که دوشگایه ک به دهنگیکی تووندتر لهوانه ی پیشوو تهقی، کابرا گوتی: " ئەمه دوشکایه کی ئەلمانیه، حکومت، پیش هه لگیسانی شه، له ئەلمانیای کړی بوو! " به لام خه لکانیکی زور، له و کاته دا، به و قسانه قه لس ده بوون و که وتنه بۆله بۆل و گازن، دوا ی تو زیک دهنگی دوشکا و تو پخانه، تووندتر بوو.

بووه مایه ی ترس و له رزیکی زور، هه رچه نده ئەو ساتانه کورت بوون، به لام له لای خه لکه که، که دلّه خورپه و هه ناسه برکییان پیکه وتبوو هه ر نه ده برپایه وه له خه لکه که و ابوو، باری هه موو دنیا یان به کۆلدا دراوه. دوا ی ئەوه به ره به ره دهنگی ته قه وده ستریزان که م بووه وه، ته نیا له یه ک شوینه وه دهنگی ته قه ده هات، پاشان ئەویش نه ما، بیده نگی به رقه رار بوو، که س نه یده زانی ئاخۆ ته قه و ده ستریز ده ستریزه کاته وه یان سزای ئەو شه وه ته واو بووه. خه لکه که به ره به ره هتور بوونه وه، دوا ی بیدنگییه کی که م دهنگی ئازیری ئەمان به رزبووه وه. خه لکه که به دهم شاده هینانه وه هه ستان، ئەحمه د عاکف چاوی بۆ ئامانجی دلخوازی خوی ده گێرا، که له ناکاوا نیگای له نیگای هه له نگوت که ته واو دلخوشی کرد، به راده یه ک شادی کرد، هه رچی نیگه رانی وترسیک له دلّیا بوو، هه مووی سرپییه وه. کیژه که ی بینی که له پیش مالباته که یانه وه به ره و ده رگای په ناگه که ده رپویی، که گه بییه به ر ده رگا ئاورپیکی پاشی دایه وه، نیگایه کی ماناداری ئەحمه دی کرد، ئەوسا به هه شتاو به قالدومه که دا هه لگه را. ئەحمه د، له دلّی خویا، که سه رریژ بوو له شادی، هه ستریکرد که کیژئ داوا ی لیده کات که دوا ی بکه وئ. ئاخو چاویش وه کو غه ریزه، زمانی نه ینی و بیده نگی خویان هه یه. دوودلی و شه رم دایگرت؛ به لام که کیژه که له ده رگا که وه ده رکه وت، جو رئه ت و غیره تیکی کاتی ئەوتو ئەحمه دی گرت که گو مان و شه رمه که ی لیژه واندوه. له پیش دا ک و بابی وکاره که ره که وه به ره و ده رگا که رپویی، به قالدومه که دا هه لگه راو، له دلّی خویا ده یپرسی ئایا له به ر ده رگا که دا ده بیینی؟ باشه چ بلی و چ بکات؟

تا پوی کیژه که ی بینی که له ده رگای په ناگه که دوور ده که وته وه. ئەگه ر نه ختیک پیی هه لگرتبا، له چاوتروکانیکا ده یگه یشتی و ده یتوانی له گه ل ئەودا جاده ی برایم پاشا ته بیکات و پیکه وه و به دوو قو لی به پلیکانه ی ته لاره که دا سه ربکه ون. به خه یال ئەو دیمه نانه ی هینایه به رچاوی خوی، به لام له جیی خوی نه جولا، یان ته نیا چه ند هه نگاو یکی که می نا، فاسیله که ی نیوانیان زیاد ی کرد و کیژئ گه بییه به ر ده روازه ی ته لاره که. شه رم و په شوکان سنده میان کرد، خیرا خیرا ئاورپی پاشی ده دایه وه، وه کو ئەوه ی داوا له دا ک و بابی بکات که فریای بکه ون و له و کیشه یه ی رزگار بکه ن، بیهوده هه ولیدا به گز شه رم و په شوکانه که ی خویا بجیت، یا غیره ت وه به ر خوی بنی و خوی بگه یه نیته کیژه که.

هیشتا دلّی له نیوان ترس وحه زدا سه رگه ردان بوو که کیژئ خوی به ته لاره که دا کرد و دیار نه ما. ئیدی دوو دلّی وترس وئاره زوو وئومید کوتایی هات و برپایه وه. پاشان هیدی هیدی ده گه ل دا ک و بابیا که وته رپی و به بیده نگی به و که سه ره وه ده تلایه وه که ناخی ئەنجن ئەنجن ده کرد. به دهم سه رکه وته وه، ته مه شای پلیکانه کانی ده کرد و داخی بۆ ئەوه ده خوارد ئەگه ر به سه ر ترسه که یا زال بوایه ده یتوانی به ته نیا له گه ل ئەودا پیاندا سه ربکه وئ. له خوی پرسی: " باشه چیم پیی ده گوت؟ " وای دابنی جو رئه تی په یدا کرد و سلّو ی لیکرد، کیژئ به بزیه ک یان به وشه یه ک یان به ئامازه یه ک سلّو وه که ی سه نده وه. هه رچه نده سلّو کردنه که ش، بۆخوی کیشه یه ک بوو، چونکه نه یده زانی گونجاوترین وشه چیه وچ بلی: رۆژ باش؟... چاکی؟ سه لامو عه له یکوم؟ ئەگه ر کیژه که سلّو وه که ی سه نه باوه، هه نگی ئەم ده بوایه چی بلیت؟! ده بوایه بیده نگ بوایه، تا له به ر

دەرگای شوقه‌که‌ی ئەمدا لیکدی دابریڤین؟ باشه عاشقان لەم جۆره هەلوێستانه‌دا چییان به‌یه‌کدی ده‌گوت؟ خۆ دنیا بپروخی به‌سه‌ر عاشقاندا ده‌روخی!

به‌رده‌وام له‌ رینگا و بان و له‌ناو پاسدا، رازو نیازیان ده‌کرد! باشه چما ئەو زمانی عاشقان و ئەفیندارانی نه‌ده‌زانی؟.. به‌ کول و کۆفانیکی زۆره‌وه‌ بۆ ژوره‌که‌ی خۆی گه‌راپه‌وه‌، که‌چی وێرای ئەوه‌ش زۆر شاد بوو، نه‌ک هه‌ر شاد، به‌لکو سه‌رمه‌ستی شادییه‌کی ئەوتو بوو، که‌ هیچ دایک له‌زه‌تی له‌وه‌ شیرینتری به‌خۆوه‌ نه‌بینی بوو. خه‌ریک بوو له‌ که‌یفان بای ده‌گرت، نه‌یده‌توانی ئەوه‌ له‌بیربکات که‌ ئەو کیژه‌، به‌ نیگا ئەمی دواندبوو – ئەمه‌ له‌ شه‌ریعه‌ت و قانونی ئەفینداریدا، په‌رچووێه‌ک بوو له‌ په‌رچوانی شادمانی – که‌واته‌ هه‌قی خۆی بوو، له‌ کانگای دله‌وه‌ به‌و په‌رچوووه‌ شادی بێ و گوی به‌ شه‌رم و کۆفاندارای خۆی نه‌دات! ئاورپکی لای په‌نجه‌ره‌که‌ی دایه‌وه‌ – نه‌ا ناوی نابوو په‌نجه‌ره‌ی نه‌وال – پر به‌دل هه‌زیده‌کرد ته‌مه‌شایه‌کی بانێژه‌که‌ بکات، په‌نجه‌ره‌که‌ی کرده‌وه‌و سه‌ری هه‌لبێ، واقی و پرما، دەرگای بانێژه‌که‌ کرابوو هه‌! گلۆپی ژوره‌که‌ ده‌سووتا، کیژی له‌به‌ر دەرگا که‌ وه‌ستاوه‌!! باشه چ شتی که‌ به‌م بولێله‌، به‌م شه‌به‌قیه‌، کیشابووێه‌ به‌ر دەرگای بانێژه‌که‌؟.. چونکه‌ گلۆپه‌که‌ له‌ پشتیه‌وه‌ ده‌سووتا، ده‌م و چاوی کیژی وه‌کو تارماییه‌کی لیل ده‌هاته‌ به‌رچاو، گلۆپی ژوره‌که‌ی خۆی ده‌سووتا، بۆیه‌ دایا بوو که‌ کیژه‌ش ته‌نیا تارمایی و تاپۆی ئەم ده‌بینی – بۆیه‌ جوړئه‌تی په‌یدا کرد که‌ له‌ جی خۆی بوه‌ستی و به‌ که‌مائی ئیسراحه‌ت ته‌مه‌شا بکات – زۆری نه‌برد که‌ له‌ ناکاوا، دووچاری خۆشترین سپرایزی کرد. سپرایزی که‌ به‌ عه‌مراتی شتی وای به‌ خۆیه‌وه‌ نه‌بینی بوو: کیژی به‌ نیشانه‌ی ساڵو سه‌ری بۆ له‌قاند!.. هۆپکی له‌ خوما؛ به‌لام ئەمجاره‌یان ده‌سته‌پاچه‌ نه‌بوو، ئەمیش به‌سه‌ر سه‌لامه‌که‌ی بۆ سه‌نده‌وه‌!.. کیژی یه‌کسه‌رو به‌ شه‌رمه‌وه‌ دەرگای بانێژه‌که‌ی داخست و به‌ هه‌شتاو خۆی به‌ ژوورا کرد – پیره‌ کور هه‌شتا هه‌ر ته‌مه‌شای ده‌کرد – ئەوسا گلۆپه‌که‌ی کورژانده‌وه‌و پیره‌ کور هه‌ر له‌ جیگای خۆ مایه‌وه‌، خۆشی نه‌یده‌زانی چه‌نیک له‌وینده‌ر مایه‌وه‌، چه‌ند خوله‌کێک یان چه‌ند سه‌عاتیک به‌و ده‌قه‌ مایه‌وه‌، ئەوسا په‌نجه‌ره‌که‌ی داخست، که‌وته‌ سه‌ر چۆکان، هه‌ردوو ده‌ستی خسته‌نه‌ سه‌ر سینگی و به‌ ده‌نگیکی نه‌وی گوتی: " زۆر شوکر بۆتو خودایا!"

((۱۵))

به‌یانی پۆژی دووهم، شه‌که‌ت و ماندوو له‌ خه‌و رابوو، چونکه‌ شادیش وه‌کو خه‌م – دژمنی دێرینه‌ی خه‌وه‌. به‌لام دلخۆشییه‌که‌ی، ماندووێه‌تی له‌بیر بردبووه‌وه‌. بیست سالیک ده‌بوو که‌ به‌یانی وا خۆشی به‌خۆوه‌ نه‌بینی بوو. شاد و به‌که‌یف و دلخۆش و سه‌رحال له‌ مال و ده‌ره‌که‌وت. خۆی له‌ ریزی ئەو که‌سانه‌دا ده‌بینیه‌وه‌، که‌ سالانیک به‌غیلی پێبردبوون و خوزی پێخواستبوون، له‌ ریزی ئەفیندارانی خۆشه‌ویسته‌دا! ئەو به‌یانییه‌ دلی پاک بووبوو هه‌وه‌، هیچ ئافه‌تیکی بوغزو کینه‌ سه‌ری تینه‌ژهنده‌بوو. وه‌کو شه‌فره‌فیک(شه‌مه‌مه‌ کویره‌) له‌ ده‌ستی شکست و ناکامیه‌ قورس و دژواره‌کانی، په‌نای بۆ تاریکی بیره‌وه‌رییه‌کانی نه‌برد. نه‌ خۆی بۆ گه‌نگه‌شه‌ وجیدال ئاماده‌ کردو نه‌ چاوه‌روانی هه‌قدژی و پکابه‌ری که‌سی کرد و نه‌ له‌ ده‌وام و دایه‌ره‌ له‌گه‌ل هه‌یچ فه‌رمانبه‌ریکدا به‌شه‌ر هات. شه‌پۆلیکی خۆشی و شادی، مرادوه‌(قۆپی) بۆگه‌نه‌که‌ی قولاپی ناخی داگرتبوو.

نیوه‌رۆ که‌ بۆ مال زقپیه‌وه‌، نامه‌یه‌کی بۆ هاتبوو. که‌ ته‌مه‌شای خه‌تی سه‌ر زه‌رفه‌که‌ی کرد، یه‌کسه‌ر به‌ خه‌ته‌که‌دا، خاوه‌نی نامه‌که‌ی ناسییه‌وه‌؛ خه‌تیکی وردی جوان، له‌ هه‌موو روویه‌که‌وه‌ له‌ خه‌تی خۆی ده‌چوو،

پرووی گه شایه وه، نامه که ی هه لپچری، تا دوا دیر خویندی وه. ئەوسا گوتی: - روشدی برام به یانی پوژی عارفه دیته وه!

داک و بابی، هه و الله که یان زور پیخوش بوو، هه رچه نده پیشه وخته ده یانزانی کور ه که یان، پشووی جه ژن له قاهیره به سهر ده بات، به لام نامه که مژده ی له وه خوشتی تیا بوو، که داک و باب ه که چاوه روانی بوون. ئەحمه د له سهری پووی: - روشدی ده لی، ئەمری نه قله که ی له ئەسیوته وه بۆ ناوه ندی قاهیره ده رچوو ه. یه کسه ر له دوا ی جه ژن، له کاره تازه که ی ده سته کار ده بیت!

باب و داکه که زوریان پیخوش بوو، ده ولت خانم گوتی: - جه ژنه که مان ده بی به دوو جه ژن، بمرم بۆ کور ه ئازیزه که م، چون ئەو ساله ی له ئەسیوت به سهر برد؟

ئەحمه د به پیکه نینه وه گوتی: - تو دوعا بکه، به و عاده ته وه نه گه رپته وه که پیشتر له قاهیره خووی پیوه گرتیوو! ئەوسا پووی بۆ ژوره که ی خو ی، خو ی گو ری، وه کو خووی هه میشه بی، له سهر جیگا که ی پالکه وت، که تا بوومه لیل سهرخه وی بشکینی؛ یان تا کاتی عاشقینییه که ی که قهراری دابوو، له و پوژه وه ئیدی ئەو کاته ناوینی ژوان. نامه که، ماوه یه ک مژوولی کردو خه وی زرانو له خو شیه کانی ئەو پوژه ی دورخسته وه، بیره وه رییه کانی برا بچوو که که ی بیرکه وتنه وه.

که م که س توانی بووی، به قه د روشدی عاکف، هه ستین جو را و جو ری وه کو تووره بی و خو شه ویستی له دلی برا گه وره که یدا بهار پوژینی.

هه میشه، به تاییه تی له وسا وه که ناچار بو بوو، چاوپوشی له ئاینده و به هر مه ندی و بلیمه تی خو ی بکات و سه رپه رشتی و خه رچی برا که ی له ئەستو بگری، زور لیی په ست بوو. پاشان له ده می هه رزه کاریدا، که خه ریکی هه وا و هه وه سی خو ی بوو و گو یی به هیچ ئامو چیا رییه ک نه ده دا، به و ره فتارانه ی په ست ده بوو. به لام له ئالییه کی دییه وه، له هه موو که سینی ئەم دنیا یه ی، پتر خو ش ده ویست. بۆیه خو شی ده ویست، چونکه روشدی زور ریزی ده گرت و ئەمی له داک و بابی خو شتر ده ویست، هه میشه چاکه و پیا وه تی ئەمی له به رچاو بوو و باسی ده کرد، بۆیه خو شی ده ویست چونکه په روه رده ی ده ستی خو ی بوو. به گیانی خو ی په روه رده ی کرد بوو، به پاره ی خو ی گه وره ی کرد بوو. بۆ روشدی هه م برا گه وره بوو وه م باو کیکی میهره بان بوو. له مندالیانازی کیتشابوو، له هه رزه کاریا سه رپه رشتی کرد بوو، ریگه ی پی نیشاندابوو و له خو یندندا یارمه تی دابوو و ئاراسته ی کرد بوو.

ئیدی سه رکه وتنه که ی خو ی به به ری ره نجی ئەم ده زانی و هه میشه به شانازییه وه باسی فیدا کارییه کانی ئەوی ده کرد. جگه له هه موو ئەمانه ش، روشدی گه نجیکی روح سووک و خو شه ویست بوو، زور به ئاسانی ده چوو ه دلله وه، هه میشه سه رمه ست و به که یف و به ده ماخ بوو، ئەمه ی له دایکیه وه بۆ مابوو وه. هه ردووکیان هه زیان له دو ستایه تی و هاو نشینی خه لکی ده کرد، جوان و به نمه ک و ئەمه کدار بوون. لی مخابن، فری به میانه ره وی و و یقار و حیکمه ت و سه نگینییه وه نه بوو، ژیا نی یه کپارچه سه ره رپو ی و لاساری بوو، ئیدی دیل و ئەسیری غه ریزه کانی بوو، داوین ته ر و ئەهلی راباردن بوو، بیدلی خو ی نه ده کرد، هه ر له مندالییه وه، چاو قایم و سه ره رپو و بی په روا بوو، ژیا ن و زندوویه تی لی هه لده قولاً. چونکه برا که ی، که ئەرکی په روه رده و به خپو کردنی ئەوی له ئەستو گرتیوو، به خو ی به نازداری په روه رده کرابوو و زور به دوو دلی و ترسنوکی گه وره بوو بوو

و ئىستاش باجى نازپەروردهيى دەدا، ھەزى دەکرد، ئەم مندالەي كە ئەركى پەروردهو بەخىوكردى بە ملي ئەمدا ھاتبوو، لە ھەموو شتىكا پشت بە خۆي بېستى، خۆي مشورى پىويستىھەكانى خۆي بخوات و، كتيبان پەيدا بكات. ئىدى كورە زۆر ورياو چوختى دەرچووبوو، متمانە بەخۆ و بىپەرە و مەردانە دەرچووبوو، دواي ماوھەك كار گەھيە ئەوھى ھىندەي بەخىوكرەكەي پىويستى بەو بوو، ئەو پىويستى بە بەخىوكرەكەي نەبوو. ئىدى بەناو ژيان كەوت، دوور لە ھەر كۆت و بەندىك كەلە داخزان و گوناھانى بپارىزى، ژيانى جەرباند. ھەر كە عاكفەفەندى لە كار دوورخرايەوھو خانەنشين بوو، ئىدى بەرپۆھەردنى مال و مندالى بە كورەكەي و خىزانەكەي سپارد، روشدى، جديھەتيكى ئەوتوى لەو دوو ئازىزە نەبىنى كە لە خراپەي بگىرپتەوھ، ئىدى سەرگەردان و گومرا، بەپىخواسى بەنيو ژيان كەوت، خۆ ئەگەر بە خۆي و خۆرپسك كەسيكى بە رەوش و تەببەت جوان نەبوايە، لەوھو ھەر بە داوين تەريپەوھ نەوھستابا و سەرى لە رەشچالى جۆرەھا تاوانەوھ دەرھىنابا..

بەلام ھەر دوو قۇناغى خويندى سەرھتايى و ناوھندى زۆر سەر كەوتوانە برى؛ بە رادەھەك سەر كەوتوو بوو كە ئەحمەد عاكف، دەگوت برا بچووكەكەي ھەندى لايەنى زيرەكى و بليمەتى لەمەوھ بۆ ماوھتەوھ! بەلام وەختايەك چووه كولىژى بازارگاني، رەوشەكە بە تەواوھتى گۇرا. لەوى گرفتارى گەندەلى ئەخلاقى بوو. تىكەلاوى كۆمەلىك گەنج بوو كە ھەر ھەموويان ئەھلى مەينۆشى و قومار و تۆلازى بوون. بە سەر و بەرەوھ بەگەل ئەو گروپە كەوت. چەندىن جار قەرزى كرد، خويندەكەي فەرامۆش كرد، كارگەھيە ئەوھى قسە لە كاكى دابېرى و نيوانيان تىكجىت، پاشان شىتاتىھەكەي گەھيە ئەوھى كە زانكۆ تەرك بكات و خۆي بۆ فيرېبونى موزىك و ستران تەرخان بكات - لەبەر ھىچ نا - تەنيا لەبەر ئەوھى بىستبووى كە سترانقانەكان چەند بىپەرەوھ دەژين و چەند دلەندى ژانن، ئەمە جگە لەوھى كە دەنگى خۆشبوو. ئەحمەد عاكف، سەبرى برا، ھەرەشەي لىكرد كە ئەگەر دەستبەردارى ئەو بەرەللايە نەبى، چىتر خەرجى ناكىشيت. ھەندىجار بە رادەھەك توورە دەبوو، كە ھەستى دەكرد رقى لىيەتى و زۆر لىي بىزارە. بگرە ھەندىجار نەك ھەر رقى بگرە ھەسوودىشى پىدەبرد، چونكە نەيدەتوانى وەكو ئەو بژى ولە دلى خۇدا خۆزى بەو ژيانەي ئەو دەخواست! وىراي ھەموو ئەمەش پەيوھندى و خۆشەويستى نيوان جووتە برا، بەھوى زيرەكى برا بچووكەكەوھ نەچرا، ئەگەر برا گەرەكە سەختگىرى بگردبا، برا بچووكەكەي نەرمى دەنوند، ئەگەر ئەو رپوى گرژ كردبا و چارەي بەيەكدا بدابايە، ئەم بەدەمىھوھ پىدەكەنى و مەرايى دەكرد. ئەگەر ئەو جنىوى بداباو بۆلەبۆلى بگردبا، ئەم پىدەكەنى، دەستى يان شانى ماچ دەكرد، ئەگەر ئەو بە ھەلەيەكەوھ گرتباي، ئەم بە ئەدەب و شۆخىھوھ رپووبەرووى دەبووھوھ. پاشان ئەو قۇناغ و دەورانەي ژيان بەشيوھەيەكى پەرچوو ئاسا كۆتايى ھات و بەكالورىوسى تەواو كرد، كە ئەمە واىكرد ئەحمەد بە تەشەرەوھ بلىت: "خويندكاران بەوجۆرە شادەتنامە وەر دەگرن و حكومەتیش ھەلگرانى ئەو جۆرە شادەتنامانە بەسەر خەلكانى وەكو مندا پەسند دەدات؟! بەلام ھەناسەيەكى ئۆخەي ھەلكىشا و ئىدى دلنابوو كە ئەركى ئەو تەواو بووھ و لەمەودوا، زياد لە پىويست، خەمى بى سەرۆبەرى براكەي ناخوات، چونكە ئىدى خۆي لە ژيان و رەفتارى خۆي بەرپرسىار بوو، ھىچ شتىك لە بەينياندا نەماو و ھكو جارى جارن، وەكو دەروانى مندالى و ھەرزەكارى روشدى، يەكتريان خۆشەدەويست، تەننەت ھىچ شەرم و پەردەيەكيان لە بەيندا نەما و برا بچووكەكە تەننەت باسى ئەزموونى ئاشقينيھەكانى خۆيشى بۆ دەكرد. برا بچووكەكە جۆرەھا ھەواو ھەوھس و تۆلازى(مىبازى) ھەبوو، جۆرەھا قىيانى جەرباندبوو، چ قىيانى رابواردن و چ قىيانى پاك!

چونکه له ږيگهوبان و بازاردا دووی ئافره تان دهکوت ئیدی بووبوو به مایه ی گومانی خه لکی. نه لیبوممه که ی پر بوو له وینه ی کیژانی جوان، که هر هه موویان به دست خه تی نیگه ران وناسکی خویان، له پشتی وینه کانیانه وه نه م دسته واژه سهیره یان نووسی بوو: " پيشکه شه به ده زگیرانی نازیم روشدی! " له راستیا نه نیازی خراپی به رانبر نه و کیژانه هه بوو، نه ناپاکی و شیر حه رامی به لاهه ئاسان و خوش بوو. به لام مه سه له که نه وه بوو، هه ست و سوزی خرؤشاوی خوی پی کونترؤل نه ده کرا. به لای نه وه وه ئاسانترین شت عاشق بوون بوو، عاشق بوونیکي پاک و راسته قینه، به لام ته نیا بو ماوه ی نه و سه عاته ی که تیايدا بوو. هېچ کاتی به درؤوه سویندی نه ده خوارد، به لام زور جاریش، سوینده که ی نه ده برده سهر.

زور جار - له گهرمه ی جوش و خرؤشی سوزداری دا - به لینی خوازیبئی به کیژان دها، به لام هه رکه هه ست و سوزه که ی داده مرکایه وه، یان شتیک رووی دها، له به لینه که ی ژیان ده بووه وه. ژیانی زور نا ئارام بوو، شه هوه ترانی و رابواردنی جهسته یی بالی به سهر هه موو بوونیا کیشابوو. باریک و بنیس، دایکی وته نی بووبوو به قامیش. نه حمه د - که هه م خؤشی ده ویست و هه م به زه یی به حالیا ده هاته وه - به نیگه رانیه وه ته مه شای ده کرد و ده یگوت: " به زه بییت به خؤتا بیته وه. " نه ویش به سوعبه ته وه وه لامی ده دایه وه: " خوا ره حم به ئیمه و ئیوه ش بکات! " سالیک بوو له لقی بانکی نه سیوت دامه زرابوو، که س و کاره که ی - و پرای خه می دووریه که ی - پییان خوشبوو. به هیقی نه وه بوون، کوره که یان به شوینه تازه که ی رابی و له غه ربیی دا، ژیانیکي تازه، دور له ژیانی به ره لایی و تولازی جارانی، بگریته بهر و که میک ببوژیته وه و بتوانی شتیک له مووچه که ی پاشه کهوت بکات. بویه خه بهری گواستنه وه که یان بو قاهیره زور پیخوشبوو، به زه بیان پیدا ده هاته وه..

((۱۶))

ره مه زان له ئاخر وئؤخرا بوو، ته نیا سی رؤژی مابوو. نه حمه د حه زی نه ده کرد مانگی موباره کی ره مه زان ته واو بی، مه گه ر ده ی توانی فزل و ره حمه تی نه و مانگه فه رامؤش بکات؟.. یان ژوانه کانی زه رده په پی هه موو ئیواریه کی له بیربکات، که له گه ل ئاوابوونی رؤژا، به ده بختیه شوومه که ی وهه راسانی دلله ی نیگه رانی ده ره وانده وه؟! له خوی ده پرسی که سه ی ژوانگه یان کوئی ده بی و رؤژگار چی په نه ان کردووه؟ به لام ده ولت خانم له گه ل کاره که ره که یاندا مژوولی ئاماده کردنی ژووری کوره که ی بوو که قه رار بوو له نه سیوت بیته وه.

ژووره که، له ودیوی ژووری داک و بابه که یه وه بوو، تاقه یه ک په نجه ره ی هه بوو، که وه کو یه کیک له په نجه ره کانی ژووره که ی نه حمه د ده یروانییه سهر خانولخه لیلی کون. ژووره که مالدر و ئاورشین کرا، نه وسا، فه رشیکیان تیا راخت، حازر و ئاماده به جوانترین شیوه چاوه روانی پیشوازی میوانه که یان ده کرد. ئیدی ژنی خوی ئاماده کرد، تا وه کو عاده تی هه میشه یی خوی، نه حمه د به بونه ی هاتنی جه ژنی ره مه زانه وه یان خوی گوته نی به بونه ی هاتنی جه ژنی کیک وکولیچه وه، به سه ماو گورانی غافلگیر بکات. ئیدی دوا ی به ربانگ کردنه وه، ده رفه تی هیئا و که خوی به ته نیا له گه ل کوره که یاندا بینیه وه، به زمانیکي شیرین که وته پارانه وه و مالوایی له ره مه زان و گوتی:- ته نیا دوو رؤژ ماوه و، له ئیستاوه بونی خؤشی کیک و کولیچه دنیا ی پر کردووه!

ئەحمەد پېشېبىنى ئەو قسانەى دەکرد، دەيزانى ھەرچىيەك بلى وبكات فايدهى نىيە وشەرىكە و بىهوى و نەيهوى دەبى بيكات. بەلام ئامادە نەبوو تا قە پولىك بەخۆرايى خەرچ بكات، بۆيە بەدەم خوتەخوت و بۆلەبۆلەوه گوتى: - لەم دەور و زەمانەدا خەلكى لە دووى كىك وبۆنى كىكدا نىن! لە خوا دەپارپىنەوه سترىان بكات و نانىكيان دەست بکەويت، كەچى داىكە خان تو ھەر لە سەر بەزمى خوتى و لە خەمى كەماليات و زيادە مەسرهفداى، بەزەبىيەكت بە گىرفانى مندا نايەتەوه، نەتبىستوو، خەلكىنە رەحم بە يەكدا بکەن تا خوا رەحمتان پىيكات!

نىگايەكى گازن ئامىزى كرد، ئەوسا برو بارىكەكانى ويكھىنانەوهو بە زەردەخەنەيەكەوه گوتى: - ئوف لە دەست تو! چەند بە نەھەق لە داىكت توورە دەبى، وەكو ئەوهى نە بەخىوم كردبى و نە نازم كىشابى. تو گلەبى لە نەبوونى دەكەى، لە كاتىكا خوت خىرو بەرەكەتى ئەم مالەيت؟! پىت وانىيە، ئىدى نۆرەى تۆيە نازى داىكت بكىشى؟ من بارت گران ناكەم كورپى باش! لەبەر خاترى تو بە كەمىش رازى دەبىن!

دەيزانى داىكى ھەرگىز كۆل نادات و دەستبەردار نابىت تا نەگاتە داواكەى. بۆيە ئاھىكى ھەلكىشا و گوتى: - ئوف... ئوف...

-ئوف لە جەژنى كىكى تيا نەبى. ماقوولە بەبى كىك پىشوازي جەژن بکەين و تو گەورە و سەرگەفارى ئەم مالە بى؟!

- كىك بو سەر گەرمكردنى مندالانە.

- ئەدى پياوان و ژنان، زەقەى چاويان بى! جەژن، جەژنى ھەموو خەلكىە. مەگەر باوكت نەبىنى چۆن بە عەباى تازەوه خوى بو نوپىژى جەژن ئامادە كردوو؟.. يان خوت چۆن دەستىك چاكەت و پانتۆل و تەپبوش و پىلاوى تازەت كړيو، رەبى لىت موبارەك بى خوايە؟ منىش لە جەژنا دلم بە ھەويەمەنى وكىك وكولىچە و ناوبە خورما و شىرنەمەنى خۆشە!

پۆژى عارفە، بەيانى زوو، بەرەو ويستگەى مىسر كەوتە رى، تا چاوەروانى ھاتنەوهى براكەى بكات. دنيا تەپ و نىسار بوو، بەلام سەرماكەى تەھەموول دەكرا. لە سەر تەختىكى سەر " شوستەكەى صەعيد " پۆنىشت. تەنيا چەند خولەكىك بو گەيشتنى قىتارەكە مابوو، وەكو ھەمىشە بە ويستگەى قىتار و ھاتوچۆ و دووكەلى خەستى قىتاران و شووتە تووندەكانيان قەلس و نىگەران بوو، نە لە ژيانى سوارى قىتار بووبوو و نە سەفەرى دەربى قاهىرەى كردبوو، قەت پۆژى لە پۆژان دلى بو سەفەر وجىگاگۆرکى لى نەدابوو، زندانى پى سانتر بوو لە ئاوارەبى و غەربىياتى. ھەر لە ترسى ئەم حالەتەش، حەزى لە سەفەر گەران نەدەكردو دژە سەفەر بوو، ئەم حالەتەشى، وەكو ھەموو ئەو شتانەى كە پەيوەندىيان بە رەفتار و تەبع و تەبىعەتەوه ھەبوو، بەوە لىكەدايەوه كە ئاكامى تەبعى ھەزەمەندانە و ھەستى عارفانەيتى. مەگەر ئەبو عەلاش بەوجۆرە نەژىابوو؟ (ئەبو عەلاى مەعەرى، كەناوى ئەحمەدى كورپى عەبدوللاى كورپى سلېمانى قوزاعى تەنوخى مەعەرى بوو (۹۸۴ - ۱۰۷۰) شاعىر و فەيلەسوفىكى گەورەى بى و پىنەى نابىناى عەرەب، لە شارى مەعەرى نوعمان، لە نزىكى شارى حەلب لە سووریا لەداىك بوو ھەر لە وپىندەرىش كۆچى دواى كردوو. بە رەھىن المحبسىن (واتە بارمتەى دوو زندان) بەنىوبانگ بوو. لەنىو ئەدىياندا بە خەيامى عەرەب مەنشورە.

(ئەوھى نىگەرانیھكەھى كەم دەكردەوھ شادى ھاتنەوھى براكەھى بوو؛ ھاتنەوھى روشدى براى وكورپى! كە چاوەرۋانى ئەوھى لىدەكرد، بېئى بە دەستبارى و كەمى ئەركى سەرشانى سووك بكات، ھاتنەوھى روشدى كەيف خۆشیدەكرد وخەمى دلى دەپەواندەوھ. زۆرى نەبرد بىنى ھەشاماتەكە تەمەشای باشوور دەكەن، خەلكەكە جموجۆليان پىكەوت، ئەویش گوئ بە گوئى خەلكەكە كەوتە تەمەشاكردن، بىنى قىتارەكە ھىدى ھىدى دىتە ناو وئىستگەكە، زۆرى نەبرد خۆى بە وئىستگەكەدا كرددو ئەرزەكە لە ژىريا لەرىيەوھ، رېبوارەكان لە پەنجەرەكانەوھ سەريان دەردىنا. تا قىتارەكە بە تەواوى وەستاو ئەوانەھى كە لە چاوەرۋانیدا بوون ھىرشىيان بۆبرد. ئەحمەد، چاوى بە پەنجەرەكاندا دەگىرا، بەدەم قەرەبالغى و پالەپەستوى خەلكەكەوھ، چاوى بە پەنجەرەكاندا دەگىرا، بەدەم قەرەبالغى و پالەپەستوى خەلكەكەوھ، براكەھى خۆى لە پىشەوھى يەككەكە لە فارگونە نمرە دووھكاندا دۆزىيەوھ، خەرىك بوو جانتاكەھى دەدايە كۆلبەرىك، ئەحمەد لە فارگونەكە نزىك دەبووھوھ، بانگى لە براكەھى كردد و دەستى بۆ ھەلتەكاند.

روشدى ئاورپى لىدايەوھ، لە قالدەرمەھى فارگونەكەوھ خۆى ھەلدايە سەر ئەرزەكە وخۆى لەبەردەم براكەھىدا بىنىيەوھ. بە گەرم و گورپى باوھشيان بەيەكدا كردد، چاك وخۆشيان كردد. ئەحمەد بازووى براكەھى گوشى و گوئى: - سەفەر سەلامەت. چۆنى مام پىاؤ؟

يارۆى گەنج، كە ماندووى سەفەرەكەھى بوو و چاوى سوور ھەلگەراپوو گوئى: - لە خودا بەزىادىبى.. تۆ چۆنى؟
دايە و بابە چۆن؟

ھەردووكان شاد وخۆشحال، شانبەشانى يەكدى بۆ دەرىيى وئىستگەكە كەوتنەپرى، ھەردووكان ھاوبالا و لاواز بوون، ھەر كەسىك تەمەشای كرددان، دەيزانى بران، وئىراى پىرى ئەحمەد و گەنجايەتى روشدى سەروسىمايان زۆر لىكدى نزىك بوو. بەلام روشدى كەمى جوانترو لە بەردلانتر بوو، ئەحمەد، جۆرە ماندوويەتى و خەمىنى يەك بە سىمايەوھ دىاربوو. روشدى وەكو ئەحمەد دەم و چاوى درىژكۆلە و لاواز بوو، بەلام وەكو ئەو گۇناكانى نەژاكابوون، ئەسمەرىيەكەھى - ھەرچەندە رەنگ زەردى پىوھ دىاربوو، بەلام روحى گەنجايەتى پىوھ دىاربوو.

چاوەكانى درىژكۆلە و بېرىك لىكدىيەوھ دوور بوو، بەلام كەمىك لە چاوانى ئەحمەد درشت تر بوون و نىگائى گەرمتر بوو، گەشى و زىتەلى چاوەكانى شەقلى شوخىيازى وروح سووكى وسەركىشى و پركىشى پىوھ دىاربوو. شانبەشانى يەكدى كەوتنەپرى، ھەستىيان دەكرد، وەكو كەسانىك كە لە مېژبوو لىكدى دوور بوون، لە كانگائى دلەوھ پىوئىستىيان بەوھىە كە پىكەوھ قسان بكن، بەلام نەياندەزانى لە كوئوھ و لە چىيەوھ دەست پىكەن؛ ئەوھبوو گەنجەكە ھاتە قسان ولە كاكى پرسى: - پىش ھەموو شتىك داىكە ھالى چۆنە، لە چدايە؟

- بەدلى تۆيە، وەكو خۆيەتى! ھىشتا ھەر لە سەر بەزم و داواكارى مندالانەھى خۆيەتى، گوئى لە ماندوويەتى من نىيە، فەرموو پالەوان تۆش ئەركى خۆت بىينە!

- ئەركى خۆم لە بىرنەكردوھ، لە ئەسىوت، موتومووروى عاج و ئامانى زۆر چاك و بخوردى نايابم بۆ كرىوھ، ھىوادارم شابانو بەدلى بى - قاقايەكى بۆ كردد - ئەدى باوكە؟.. ھالى چۆنە؟

- چۆنت دىتوھ ھەروايە.. لە مالەوھ خەرىكى نوئىژ وتاعەتە، دەچىتە مزگەوت ومەزارە مەزەبىيەكان، كە نھا بارودۆخەكە ھىئاوئىنيە نزىك حوسىن، ئىدى دوو شەشىەتى!

روشدى به زردهخه نه وه گوتى: - هانتانم بۆ حوسين زور پى سهير بوو!

گهيينه مهيدانه كهى دهريى ويستگه كه، سواری گاليسكه بوون، روشدى كرىي كولبه ره كهى دا، گاليسكه كه به خاوه خاو كه وته پى، به دهورى مهيدانه گوره كهى به ردهم ويستگه كه دا سوپايه وه. روشدى به چاوه قاوه ييه جوانه كانى ته مه شای دهوروبه رى ده كرد، ئوتوميل، گاليسكه، ترام و پيوارانى پياده به به ردهميا رت ده بوون.

به قامك كيشای به هه نييه خويداو گوتى: - خه ريكه سه رم ده سوپى، ئيژى يه كه مجاره ترام ومه ترؤ ده بينم. ئه و ديها تيه م بيركه وته وه كه يه كه مجار هاتبووه قاهيره وه ئه م مهيدانه ي بينى بوو، ترسابوو و هه لاتبوو، پاشان گه رابووه وه بۆ ناو قيتاره كه و به نيگه رانى و نارحه ته ي گوتبووى: "حه يفي درهنگ هاتم، خه لكى شار خه ريكه كوچ ده كه ن!"

ئه حمه د كه له زه تي له نوكته و قسه خو ش و ساده ي برا كه ي ده بينى، پي كه نى. خو شبه ختانه روشدى، له زانكو ييه مه غروور وله خو باييه كان نه بوو. باسى با به تين زانستى نه ده كرد، زارا وه ي قه به و قه له وى زانكو يي به كار نه ده برد، ده نا ده بوو به كو پيه كى دي كه ي "ئه حمه د راشد". له مه ش خو شترو جوانتر ئه وه بوو، كه به رۆشن بيرييه كه ي كا كى خه له تابوو، به زانايه كى فاما و گه و ره ي ده زانى، وه كو خه لكانى دى با وه پى ته وا وى به هو ش و گو شى ئه و هه بوو. ئه حمه ديش، دلى به وه خو شبوو كه برا كه ي به و را ده يه دل به ندى بوو. به و ره مزه زندو وه ي ده زانى كه زانكو ي ميسر دانى به بليمه تيه خو رسك و خو سازه كه يدا ده نا! روشدى به گه رمى گوتى: قاهيره يه كيكه له ني عمه ته كانى خودا، هه م دينه و هه م دنيا، شه و و پو ژه، به هه شت و دو زه خه، پو ژه لات و پو ژئا وايه. نه قله كه ي من بۆ قاهيره په رجو وه!

- وادياره له ئه سيوت بيزار بوويت!

- جگه له قاهيره له هه ر شو يني كى دى بم بيزار ده بم!

نيگايه كى قو ولى كرد و گوتى: - زندان بۆ خه لكانى وه كو تو باشه، و پرا ي ئه وه ش ئاسووده يي به سيماته وه نابيينم!

روشدى بزه يه كى بۆ كرد، ددانه سپى و ري كه كانى به ديار كه وتن و به جو ره ته وسي كه وه گوتى: - ئه گه ر دوو فه رمان به ر له شار و چكه يه كدا يه كيان گرته وه، مي زي قوما ر سي يه ميانه!

ئه حمه د، هه ناسه يه كى هه لكيشا و گوتى: - دل نيام هه رگيز خو ت له ني عمه تي خه و مه حروم نه كردو ویت!

- ني عمه تي خه و؟! خه و له راستيا به لايه!.. به فيرو چو ونى ما وه يه كى دريژى ته مه نى كو رتى مه يه!

- تو خو تيش نازانى چ ده ليى!

- برا، تو پيا ويكى داناي و من گه نجيك شيت و شوور، ئيدى ئه مه فه لسه فه ي شي تانه!

- كه واته ده گه ري يته وه سه ر...

- به ئوميدى خوا!.. له ئه سيوت پيا ويك م بينى، عاشقى پي كه نين بوو، ده يگوت خو راكى سه لامه تي راسته قينه، پي كه نينه، ئه گه ر راست بى، ماناي وايه. عه ربه ده و به ره لايى با شترين قيتامينه!

- ئەدى ئەگەر راست نەبى؟!

- با لە خوا بپارېئىنەوہ راست بى، بەلام پىنم بلى تو کہنگى قەلەو بوويت؟!

- تو کہ بە خوت دەزانی من ھەمىشە خەرىكى بىرکردنەوہو خوئندنەوہم.

- دروستە. بەلام لەگىنە لاوازی لە مالباتى مەدا بۆماوہى بى!

- ئەدى دايکت؟!

روشدى، بەجۆرى پىكەنى کہ برەپرەکانى بەديارکەوتن، تەربووشەكەى لەسەرى داكەند، قژە رەشەكەى دەبرىقايەوہ، خەتتىكى سپى و جوان لە ناوہپراستەوہ شەقى دەکرد، بە راويژىكى مېھرەبانانە گوتى:

-كە بىرى دەكەم! ھىشتا باسى زار "جنۆكان" دەكات؟

ئەحمەد بە بىزارىيەوہ گوتى:- بە ئاشكرا باسى ناكات، بەلام لەگىنە لای تو گلەبى لە ئىمەمانان بكات، کہ رېگەى نادەين كۆر و كۆبوونەوانى تاراندى جنۆكان ئەنجام بدات.

-داكمان وەكو فرىشتە ناسك و پاكە، چونكە ھەرگىز توورە نابىت، ئەوئەندەى لەبىرم بى، ھەمىشە ھەر پازى و خەنۆل بووہ.

ئەحمەد پىكەنى. روشدى لەسەرى پۆبى:- جنۆكە و پەرى باوہرە. ھەرچەندە، لە ئاخروئۆخرى شەواندا، كوچە و كۆلانە تەنگ و پىچاوپىچ و چۆلەكان تەى دەكەم، بۆ تاقە جارېكىش تووشى يەككىيان نەبووم.

-مرۆف، خراپترىن جنۆكەيە!.. تو تەمەشای شەرېكە!

روشدى پىكەنى، وشەى شەر، بىرى خستەوہ کہ چۆن بە ناچارى لە تاخى سكاكىنىيەوہ، بارىان كەردبوو، گوتى:- ئەوئەبوو کہ ئىنسانى جنۆكە ناچارى كەردىن، گەرەكە كۆنەكەمان بەجى بىلېن، سەيرە.. دەزانی من پىشتەر قەت گەرەكى "خانولخەلىلى" م نەبىنى بوو!

وشەى "خانولخەلىلى" شادىيەكى قوللى لە دل و دەروونى پىرە كۆر گىرا، تەكانىكى مېھرەبانانەى دا و گوتى:- خەمت نەبى، شەو و پۆژ دەبىبىنى!

-رەوشەكە ئەوئەندە خراپ بوو، کہ ناچارىن بارېكەين؟

- ئەدى مەعناى چى. زۆركەس لەو باوہرەدا بوون کہ بوردوومانەكە بەردەوام دەبىت و قاھىرە وەكو لەندەن و روتردام و وارشو كاول و ويران دەبىت، بەلام خودا پاراستمانى. باوكە زۆر پەرىشان و بىزار بووبوو، ئىدى ناچاربووين ھەلېين!

روشدى بە داخ و كەسەرەوہ سەرى بۆ لەقاند. تەمەشايەكى رېگاكەى كەرد، لە كاتىكا گالىسكەكە بەرەو مەيدانى ئەزھەر دەپۆبى، چاوى بە مەيدانى شابانو فەرىدە كەوت. ھەندى ژوانگەى ئاشقنى خوش و لە فەرامۆش نەھاتگى بىرکەوتەوہ، وەكو چۆن شەنبەبايەك ژىلەمۆ دەگەشئىتتەوہ، بەو ئاوايە دلى نەوازش كەرد، پووى گەشايەوہو، ناخى لە خۆشيان خرۆشا. ئەوسا پرسى:- گەرەكە تازەكە چۆنە؟

ئەگەر پىشتىر ئەو پرسىيارەى لىكرابا، بىگومان زەمى دەکرد؛ بەلام نھا!! گوتى:- چاوەروان بکە تا بەخۆت دەيبىنى روشدى. دواى ماوەيەك لە گەلئا رادىي.

-ئەدى دەر و دراوسىيان؟!

- ئەھا... زۆربەيان خەلکى شارەدى و شارۆچکەکان، زۆربەى رۆنىشقانانى تەلارە تازەکان، هاوچىنى خۆمان!

- ئەدى بۇ رامان و هزرىن و خويندەو چۆنە، بەدلته؟

ئەم پرسىيارەى زۆر لە گيان خۆشبوو، وەکو هەر شتىكى دى كە بىرى دەخستەو، كە بابايەكى هزرقانه، گوتى:- پەندىك هەيە دەلئيت، دوو گا لە دۆلى، نەچنە پىستى يەكەو دەچنە خوى يەكەو. بۆيە هەوئەلى شەوان لە چاخانەيەكدا، دەگەل هەندى دۆستى تازەدا بەسەر دەبەم، وەختايەك دەنگى رادىو و هەرا و زەنای دەرەو، دەبرئ، بۇ ژوورەكەى خۆم دەگەرئيمەو، دەست بە خويندەو و لىكدانەو دەكەم!

روشدى بە پىكەننەو گوتى:- ئاقىبەت فىرى قاوەخانان بوويت؟

برايەكەى بە زەردەخەنەو گوتى:- ئىدى ئەو حوكمى گەرەكە تازەكەيە!

گالىسكەكە لەبەردەم دەروازەكەى خانولخەلىلى راوەستا، جووتە برا دابەزىن، كابرأى عارەبانچى، جانتاكەى بۇ هەلگرتن و دوايان كەوت، كە بەناو كۆلانە پىپىچ و پەناكە كەوتن، ئەحمەد بە براكەى گوت:- باش دىقەتى دەوروبەرت بە، كوچە و كۆلانەكان دەست نىشان بکە، دەنا لە پىچ و پەناكاندا ون دەبىت!

لە تەلارەكە نزيك بوونەو، ئەحمەد داىكى بىنى كە لە پەنجەرەى ژوورەكەى ئەمەو تەمەشأى دەرئى دەكات، دەستىكى بە بازوى براكەيدا كىشاو ئاماژەى بۇ پەنجەرەكە كرد، روشدى سەرى هەلئنا، داىكى بىنى كە سەروبەستىكى قاوەيى لەسەر بەستبوو، خوى بەجۆرى رازاندبوو و لە تۆ وايە كە چاوەرئى زاواكەيەتى. هەرکە نىگايان لىكدى هەلئنگوت، داىكى هەر دوو بازوى بۇ كردهو، لە تۆ وايە دەيەوى لە ئامئزى بگرئ. دواى تىپەرپوونى كەمتر لە خولەكئك، خوى لە باوەشى داىكىا بىنىيەو، كە باسكە نەرم و تۆلەكانى لە گەردنى ئالاندبوو و بەرگەرمى ماچى دەكرد.

((١٧))

هەموو لە دەورى خانەكە رۆنىشتن. باوكيان هاتەو، روشدى دەستى ماچ كرد. بە شادى و خۆشبيەو دەستيان بە قسان كرد. روشدى باسى ئەسىوت و خەلكەكەى و غوربەت و بىركردنى كەس و كار و شارەكەى خۆيانى كرد، باوكەكەيان باسى بۆردوومان و ئەو تەنويرانەى كرد كە فرۆكان بەريان دەدايەو، داكى باسى هاوسىيان و وەستا نونو و ژنەكانى بۇ كرد، داىكەكە هەستىكرد، روشدى وەكو خۆيەتى، تەنانەت يەك كىلۆش زىادى نەكردو، ئەوسا هاتە سەر باسى كئك و شىرىنى، مژدەى داىي، كە كئىكىكى دەرخوارد دەدات، كەس لە سەرانسەرى مىسردا تامى نەكردو، ئەوسا لەگەلئا چوو بۇ ژوورەكەى. وەختايەك روشدى بە تەنيا لە ژوورەكەيدا مايەو لە فكران رآچوو. ئىدى بە پئوىستى نەدەزانى بئزارى و نائومىدى خوى وەشىرئت، ئىدى نىشانەى رەشبىنى بە سىما جوانەكەيەو دەرکەوت. هەرکە پئى نايە ناو خانولخەلىلى يەو، دلى گوشرا و تەنگ بوو، كە خوى بە شوقەكەياندا كرد و بىنى زۆر تەنگە، هئندەى دى دلى تەنگ بوو. دلىابوو كە لەم گەرەكە تازەيەدا، ئاسوودەيى بە خۆيەو نابىئت. كە بىرى لەو دەكردەو، هەموو دۆستەكانى لە تاخى

سکاکینی و ده‌وروبه‌ری سکاکینی ئاکنجین، هینده‌ی دی په‌ست بوو. چونکه ده‌یزانی ناچار ده‌بیت بۆ به‌شداری شه‌وبییری له‌ گه‌ل دۆسته‌کانیا، ریگایه‌کی زۆر بۆ خانولخه‌لیلی ته‌بیکات و، به‌ مه‌ستی و سه‌رخۆشی له‌ کۆلانه‌ ته‌نگ و تاریکه‌کانیا ویل و سه‌رگه‌ردان بسورپه‌ته‌وه! به‌جاری په‌ست بوو، له‌ دلّی خۆدا برپاری دا، هه‌ولب‌دات به‌ هه‌ر نرخ‌ی بووه، قه‌ناعه‌ت به‌ که‌س و کاره‌که‌ی بکات بگوازنه‌وه بۆ ماله‌ کۆنه‌که‌یان، یان بۆ شویننیک‌ی دیکه‌ی نزیک له‌ ماله‌ کۆنه‌که‌یان. ئه‌وسا جانتا‌که‌ی کرده‌وه، هه‌رچییه‌کی تیا‌بوو ده‌ریه‌ینا، له‌ کاتیکا له‌به‌ر خۆیه‌وه گۆرانیه‌کی عه‌بدولوه‌هابی ده‌گوته‌وه، جل وکه‌له‌کانی ته‌پانده‌ ناوکه‌نتۆره‌که‌یه‌وه. جله‌کانی دا‌که‌ندوله‌ ژووره‌که‌ی وه‌ده‌رکه‌وت و چوو بۆ سه‌رشۆرگه‌که‌ که‌ که‌وتبووه به‌رانبه‌ر ژووره‌که‌ی و له‌و سه‌ری پاره‌وه ته‌نگه‌که‌دا بوو. به‌ ئاوی سارد خۆی شۆرد تا ته‌پ و تۆزی سه‌فه‌ره‌که‌ و ماندوو‌یه‌تی ریگاکه‌ له‌ خۆی بره‌ویننیه‌وه. جوانترو ئاسووده‌تر بۆ ژووره‌که‌ی خۆی گه‌رايه‌وه، ده‌رگاکه‌ی له‌ سه‌ر خۆی داخست – تا ئه‌گه‌ر ویستی، بتوانی به‌ ده‌نگی به‌رزتر گۆرانی بلێت. په‌نجه‌ره‌که‌ی کرده‌وه‌و کریمی له‌ قژی داو به‌ جوانی به‌ شانه‌ دایه‌ینا، عه‌تری وه‌نه‌وشه‌ی دل‌خوازی خۆی له‌ خۆدا و به‌ ته‌واوته‌ی وه‌خۆهاته‌وه و ئیسراحه‌تی کرد. به‌ره‌ولای په‌نجه‌ره‌که‌ پۆیی، سه‌ری کیشایه‌ ده‌ری تا بزانی ده‌روانیه‌ته‌ کوئ. له‌ خواره‌وه‌ گۆزه‌ریکی باریکی بینی که‌ ده‌چوو بۆ خانولخه‌لیلی کۆن. پووکاری ته‌لاره‌که‌ی به‌رانبه‌ر، به‌رچاوی گرت، سه‌ر ودلی گه‌را و وای هه‌ستکرد فریدراوته‌ ناو سیاچالیک‌ی قوولی قووله‌وه. ئه‌م په‌نجه‌ره‌یه‌ له‌ کوئ و په‌نجه‌ره‌ی ژووره‌که‌ی له‌ شه‌قامی قه‌مه‌ر که‌ ده‌یروانییه‌ مه‌یدانی سکاکینی وه‌مه‌یشه‌ پڕ بوو له‌ گه‌له‌ مامزانی جووله‌که‌ له‌ کوئ! ئاهیک‌ی خه‌مناکی هه‌لکیشا، ئه‌وسا چاویکی به‌ ده‌وروبه‌را گه‌را، سه‌رنجی له‌ سه‌ر په‌نجه‌ره‌ی شوکه‌که‌ی به‌رانبه‌ر خۆیدا، به‌لام له‌ نه‌ومی سه‌رووتر بوو، گه‌رسایه‌وه. هه‌ر دوو تاکی په‌نجه‌ره‌که‌ کرایه‌وه. پوخساری کیژیکی لێوه‌ به‌دیاره‌که‌وت، پوخساری جوان، چاوانی گه‌ش و درشت، پرخساری زنده‌وو‌یه‌تی و ساده‌یی له‌ نیگای ده‌بووه‌وه، نیگایان لیک‌ی هه‌له‌نگوت. کیژی به‌ که‌میک دوو دلّی و کوربه‌ به‌ نیازی راوه‌وه‌ که‌وتنه‌ چاوبه‌رکی، کوربه‌ له‌ راوچییه‌ک ده‌چوو نیچیری لیه‌له‌که‌وتبیت. کیژی چاوباشقالی کوربه‌که‌ی به‌لاوه‌ ناخۆشبوو، سه‌ری داخست و به‌ شه‌رمیکه‌وه له‌ به‌ر په‌نجه‌ره‌که‌ لاکه‌وت. کوربه‌ بزه‌یه‌کی شیرینی بۆ کرد، پووی گه‌شایه‌وه، سیمای جوان و نیگای شیرینی که‌چه‌که‌ کاری تیکرد، نه‌ له‌ جیگه‌ی خۆی جولاو نه‌ نیگای له‌ په‌نجه‌ره‌ی مالی کیژه‌که‌ گواسته‌وه‌و چاوه‌روانی گه‌رانه‌وه‌ی کیژه‌که‌ بوو، به‌لایه‌وه‌ ئاسایی بوو کیژی بیته‌وه‌و نیگایه‌کی دیکه‌ی چاوه‌باشقال و بی شه‌رمه‌کانی هاوسنی تازه‌که‌یان بکات. له‌ جیی خۆی مایه‌وه، هه‌ر به‌ ئومیدی گه‌رانه‌وه‌ی کیژی بوو، جاریکی دی کیژی به‌ دوودلییه‌وه له‌ په‌نجه‌ره‌که‌وه سه‌ری کیشایه‌وه، نیگایه‌کی بله‌زی یه‌کدییان کرد، کیژه‌که‌ به‌ نیمچه‌ په‌ستیه‌که‌وه کشایه‌وه، روشدی خه‌نده‌یه‌کی ئارامی کرد، به‌ده‌م بزه‌ی په‌زانه‌ندییه‌وه له‌به‌ر په‌نجه‌ره‌که‌ لاکه‌وت، ئه‌وسا له‌سه‌ر کورسی پشت میزه‌ بچکۆله‌که‌یه‌وه پۆنیشته‌ و ورته‌ ورتیکی لێوه‌هات: "ئه‌مه‌ یه‌که‌م شتی باشه‌ که‌ له‌م گه‌ره‌که‌ نه‌گه‌ته‌دا ده‌یبینم!" که‌میک له‌ فکران راچوو، به‌ قامکان له‌ میزه‌که‌ی ده‌دا، له‌ دلّی خۆیدا گوتی: "بیگومان کیژی دراوسیمان، ژووره‌که‌ی دراوسیی ژووره‌که‌ی منه‌!"

سیما و پوخساری کیژی هینایه‌ به‌رچاوی خۆی، به‌لایه‌وه‌ جوان و به‌ده‌و وزیته‌ل بوو، روشدی وه‌کو ئه‌وه‌ی شتیکی به‌نرخ‌ی دۆزبیته‌وه‌و ده‌ستی‌که‌وتبی، زۆر دلّی خۆشبوو. روشدی له‌ عاشقییدا متمانه‌یه‌کی له‌ راده‌به‌ده‌ری به‌ خۆی هه‌بوو، که‌ سه‌رچاوه‌ی ئه‌م متمانه‌یه‌، سه‌رکه‌وتنه‌ یه‌ک له‌ دووی یه‌که‌کانی، سه‌برو‌ حه‌وسه‌له‌ و کۆلنه‌دان و لیزانی خۆی بوو. پۆژ به‌ پۆژ، مانگ به‌ مانگ، ئه‌گه‌ر پێویستی بکردبا به‌ سال‌ په‌یگیری و تا‌قیبی نیچیره‌که‌ی ده‌کرد و تا راوی نه‌کردبا ده‌ستبه‌رداری نه‌ده‌بوو. یه‌کیک له‌ قسه‌ به‌

نیوبانگه‌کانی سه‌بارەت بە قیان و ئەقینداری ئەمە بوو: " که دواى عەشق کەوتى دەبى شەرم و بى
حەوسەلەبى و ترس بنه‌يته لاوه، که دووى ئافرهت کەوتى، دەبى کەرەمەتى خۆت فەرماوش بکەى. ئەگەر لیت
تووڤه بوو گوێى مەدەبى، ئەگەر جنىوى دايتى، خەمبار مەبە، تووڤه بوون و جنىو ئىزىنگى قیانن. ئەگەر ژنىک
کیشای بە ڤوومەتى راستت دا، ڤوومەتى چەپتى بۆ ڤاڤگره، له کۆتاییدا هەر تو براوه‌بى!"

ڤۆژى لىڤرا، دووى کىژىكى سرک وسل و چەمووش بکەوى که بە ئامان و زامان نەدەهاته ڤەدايه. که
مەسەله‌که دريژەى کیشا وکىژى هېچ نەرمى ومەيلىكى نیشان نەدا، روشدى زۆر بە هېمنى پى گوت: " من
کەسىكى قىرسىچمەم، چاو قايم و ڤوودارم، ناتوانى بە چاو سوورکردنەوهو هەڤه‌شه وجنىو بم تارىنى،
تەنانەت بە لیدان و ڤوليسيش کۆل نادەم، ناچارت دەکەم قسەم لەگەل بکەى، ئەمڤو نا سبەى، ئەم سال نا
سالى داهاوو، بڤو بۆ سەدەيه‌کى دى! ناوه‌للا کچى چاک بە، ڤىگاگه قەدبڤ بکە، چونکه کۆتاييه‌که له ئىستاوه
خۆيايه! " ئىدى روشدى ئاوابوو. دانىشتبوو وله دللى خۆيدا دەپىرسى: ئاخۆ ئەم کىژە له کام جۆرانەيه؟.. ئاخۆ
لهو سرک و بى ڤەروايانەيه که بە ئاسانى نايەتە ڤامکردن؟.. يان لهو ئەزموونداره کارامه و سەرسەختانەيه
که ناکه‌ونه داوه‌وه؟.. يان لهو ساويلکه شەرمنايه که ڤياو ڤەست و بىزار دەکات؟.. بەهەر حال گومان له‌وه‌دا
نیه که خانولخەللى بە بوونى ئەم کچانە و هاوشيوه‌ين ئەمەوه، دیتە تەحەمول کردن! " ئەوسا هەر دوو
دەستى وهکو ئەوهى بيهوى نيهتى نوێژکردن بىنى نانه ڤەنا گوئيه‌کانى و ئەوسا له‌بن لىوانه‌وه گوتى: " وه‌ناو
خودا که دەهنده‌و دلۆفانه، نيهتمه عاشقى بکەم، خوا خۆى يار و ياوه‌ره!"

بەراستى ڤىارى عاشقىنى دا، بەلام ئاگادارى ئەوه نەبوو که بەم ڤىاره، چ خەنجەرىک له شادمانى برا
گه‌وره‌کەى، که زۆرى خۆشده‌ويست و ڤىزى دەگرت، دەدات.

((۱۸))

شەوىكى دور و دريژى، له قيتاردا، بەبیتەوهى چاوى بچیتە خەو، بەسەر بردبوو، هىلاک وماندوو خۆى بە
خەو سپارد، سەعات چوارو نيوى عەسر له خەوه قوولەکەى بىدار بووه‌وه. بەدەم باویشک دانەوه، له‌سەر
قەرەويلەکەى ڤونىشت، دواى يەك سالى تەواو، بۆ يەكەمجار چاوى بە ڤوناكى شادىبەخشى قاهيره ڤوون
بووه‌وه. نه‌قلەکەى له ئەسيوتەوه بۆ قاهيره بىرکەوتەوه، دللى ئاسووده بوو و هەناسەيه‌کى ئوخەى هەلکيشا.
دنیاى ژووره‌کەى خەرىک بوو تارىک دەبوو، هەستا، چوو بە لای ڤەنجەرەکەوهو کردىبەوه، يەكسەر کىژۆله
سەوزەله بەدەوه‌کەى بىرکەوتەوه، سەرى هەلڤرى وتەمەشای ڤەنجەرەکەى ئەوانى کرد. بەلام ڤەنجەرەکە
داخراوو، له ژووره‌که وه‌دەرکەوت. بابى خەوتبوو. داکى مژوولى ڤاککردن و ئامادەکردنى ماسى بوو، تا
سوورى بکاتەوه. له بەر دەرگای مووبه‌قه‌که‌دا وهستا تا دوو قسە ده‌گەل داىکيدا بکات، پاشان چوو بۆ
ژوورى براکەى. ڤيره کور له‌بەر ڤەنجەرەکە‌دا وهستا، هەرکە هەستى بە هاتنى براکەى کرد، بلەز له‌بەر
ڤەنجەرەکه دور کەوتەوه. برا بچووکه‌که، ئاگای له‌وه نەبوو که کاکى به چ کول وکۆفانىکەوه ده‌تلايه‌وه. به چ
تاسه و چاوه‌روانىيه‌که‌وه له‌بەر ڤەنجەرەکه وهستا. به هەر حال به بزەيه‌کى شىرینه‌وه ڤيشوازى کردو
ڤىکه‌وه دانىشتن، ئەحمەد له سەر تەپلەکى بچووک و روشدى له سەر کورسى دانىشتن.

وهکو دوو براى خۆشه‌ويستى يەکدى، کهله ميژ بوو يەکديان نەبىنى بوو، ڤىکه‌وه و به تامه‌زرۆبى و تاسه‌وه
که‌وتنه‌گفتوگو. روشدى که دەيزانى کاکى خولياى نووسين و دانانى کتیبانى هەبوو، لى پىرسى:

-داشو، هیشتا دست به نووسین و دانان نه کردووه؟

پرسیاره که ئازاری دا، به لام گوئی نه دایی و گوتی: - می شکم پر به له زانیاری، نازانم کامیان هه لئبژیرم و کامیان ویل بکه م!.. له راستیا نه گهر بمه وی کتیبان دابنم، ده توانم پر به یه ک کتیبخانه ی ته و او کتیبان دابنم! به لام چ پیویست به و هه ول و ته قه لایه ده کات؟.. ئەم گه له شایسته ی ئەوهن؟ ده توان هه رسی بکه ن؟.. ئەمانه کومه لیک خه لکی ره شوکین و ته نها کتیبانی بازاری ده خویننه وه!

روشدی، که هه میشه باوه ری به قسه و بوچوونه کانی کاکي هه بوو، گوتی: - حه یفه که بیرو بوچوونه به هاداره کانت به فیرو بچن!

ئه حمه د که به خویشی باوه ری به و قسه یه هه بوو، وه کو شتیک له بیری چووبی، چ گه نگه شه یه ک له و باره یه وه، له نیوان ئەو و راشدا پرووی دابوو، گوتی: - من پیش سه رده می خوم که وتووم، بویه باوه ر ناکه م، له گه ل ئەم خه لکه دا بگه مه هه یچ لیکدی تیگه یشتتیک، هه موو شتیک له م دنیا یه دا، خه وش ی خوی هه یه، ته نانه ت قولبوونه وه له زانستیشدا عه یبی خوی هه یه!

-به لام داشو، دلت دی ئەو هه موو هه ول و ره نجه گه وره یه ت به فیرو بروات و خه لکی سوودی لی نه بینن!؟

پیره کوپ به راده یه ک دلی به و قسه یه خوشبوو، که داخ و که سه ری دوور که وتنه وه له په نجه ره که ی، بیر چووه وه و گوتی: - کی ده زانی روشدی گیان؟... له گینه روژنی له روژان له م بریاره ی خوم پاشگه ز ببه وه!

به دم قسانه وه مژوول بوون تا دوا توپی به ربانگ ته قینرا، پاشان دوا خوان و سفره ی کوتایی ره مه زان کوی کردنه وه، سینییه ماسی ئاسایی هینرا، به شادی و دلخووشی خواردیان و خواردیانه وه. دوا ی قاوه خواردنه وه روشدی خوی گوپی و له مال و ده درکه وت. ده یویست له کاتی خویدا بگاته گازی نو ی غه مره، به واتایه کی دی ده یویست پیش ئەوه ی هاوړیکانی له ده وری یه کدی خر ببنه وه، بگاته ئەوینده ر - ئەوان هه موو ئیواره یه ک بو خواردنه وه و ده ره قبازی له وی خر ده بوونه وه. حکمه تیک له په له کردنه که یدا هه بوو، نه یده ویست هه ر کورسیه کی خالی ده وری میزه که ی بهر بکه وی، چونکه ئەگه ر دوست و بناژوکانی به یاریه وه سه رگه رم بوایه ن، نه یان ده په ژرا، وه کو پیویست و به گه رمی که سیکه وه پیشووازی بکه ن که یه ک سالی ته و او بوو لییان دوور بوو. له و حاله دا، ته نیا پیشووازییه کی لامسه ر لاییان ده کرد و چاویان له و ده ره قه کانی ده ستیان هه لئه ده بری، خو ئەگه ر ناچار بان بو مجامه له یارییه که یان رابگرن، هه زار و یه ک نه فره تیان له و میوانه ده کرد که ده بووه بایسی راگرتنی یارییه که یان. سه باره ت به براوه کان پین و قه ده می به خیر و سه باره ت به دوړاوه کان به شه ر و شووم ده ژمیردرا، بویه هه میشه گروپیک هه بوون که مؤره ی لیکه ن. هه ندیک له هاوړیکانی به به د قه ده می و شوومی ناوبانگیان ده ر کردبوو، یه کیک له وانه پاریزه ریکی گه نج بوو، براده ره کان سه باره ت به و ده یانگوت، ئەگه ر به دیار هه ر گروپیکه وه بوه ستی، هه ر هه موویان ده دوړین! شتاقیان براوه نابن!.. هه لبه ته قومار یازان زور هه ستیارو واز وازین، باوه ریان به ئاراسته ی فرینی ته یران، به به خت و شانس هه یه. سواری تراموی ئەزه ره ر بوو، به دم خه یاله وه، روژانی هه وه لی فیروونی سه ره تاکانی قوماری بیرکه وته وه. تازه له قوناغی یه که می کولیزنی بازارگانی بوو، به ناوی کات به سه ر بردنیک ی هاکه زایی و بچ زه ره ر وزیان بو یاری قومار ده عوه ت کرا. پاشان بوی ده رکه وت که له سه ر ملیمان و پارهی ورده قومار ده که ن - نه ک به ته ماحی بردنه وه، چونکه ملیم پارهی که ی بی بایه خ بوو - به لکو زیاتر بو گه رم کردنی

يارىبهكه و خرۆشانى يارىچىبهكان بوو. بهلام زۆرى نهبرد، ژمارهكان بهرز بوونهوه، كار گهيهه ئهوهى هيچيان له بهركدا نهما. ئارهزوى يارىکردن بهراڤهيهك به سهرياندا زال بوو، كه وهخت ودهرس ودهوام وئايندهيان به تهواوهتى فهرامۆش كرد؛ چونكه قومار سهرگهرمىهكى ترسناك، لهزهتيكى بهژان و خوليايهكى شيتانهيه. شهر فرۆشتنه به ناديار، تاقىكردنهوهى بهخت و شانسه، له دهركادانى نادياره، ختووكهدانى غهريزهين وهكو ترس، پهلامار، ريسك و تهماعارىبه، له سهروو ههموو ئهوانهشهوه، كارى نهرينى له ههولى رۆژانهمان بو چارهسهرى كيشهكانى ژيان دهكات وله واقع دوورمان دهخات و سهروكار له گهله قهدهر و بهخت و نيوچهواندا پهيدا دهكەين و بردنهوهو دۆران به قهدهر و شانسه دهسپيرين.

زۆرچار، خۆزى دهخواست كه ههركيز له پاى ميژى قومار ههلهستيت!.. سهير ئهوه بوو، ههرجاريك، دواى شهويكى دوورو دريژ، شهكەت وماندوو له سهر ميژى قومار ههلهستا، تۆبهى دهکرد و له خودا دهپارايهوه كه لى خوش بيت، كهچى رۆژى دوايي، له ههمان سات و كاتا، وهكو ئهوهى نه باى ديبي و نه باران، به ههشتاو بو گازينو دهپويى. بهوجۆره دهردى بي دهرومانى قومار، هه ههموويانى گرتهوهو بكوژانى كات، بهخويان بوونه قوربانى!.. روشديش بهره بهره بوو به يهكيك لهو قوماربازانهى باوهريان به بهخت وناوچهوان وئاراستهى فرينى تهيران ههبوو. ههموو بهيانىبهك كه دهيوست پهنجهرهكه بكاتهوه، پيدهچوو له دلى خويدا بلي: "ئهگه ژمارهيهكى جووت له ريبواران بدينم ئهوا بهخت ياوهرم دهبي، ئهگه ژمارهى ريبواران تاك بي، ئهوا ئهمرۆ دهپويم!" يان كه دهچوو بو سهر خوانى نانى بهيانى، پيدهچوو له دلى خودا بلي: "ئهگه ئهه بهيانىه پاقلهى سوورهوهكراومان ههبي براوه دههم، ئهگه ههرا پاقلهى رووتمان ههبي، ئهوا ئهمرۆ دهپويم!" كه له ترامهكه دابهزى، زنجيرهى بيرهوهريههكانى چپرا، ئهوسا سوارى ترامى ژماره ده بوو، بهو ريگايانهدا بردى كه بهرهو گهههكه كونهكهيان دهچوون. سوژى بزوا، كه له سكاكىنى نزيك بووهوه، كزه له دلييهوه ههستا، دلى پر بوو. له تراماكه دابهزى و بهرهو گازينوكه پهل بووهوه، له ههمان شوينه كونهكهى جارانى ناو باخهكه هاوريكانى بينى، يان چونكه دنيا تاريك بووبوو، واى ههستكرد تاپۆ و تارمايى دۆستهكانى بينى. زانى له كاتى خويا و بهرلهوهى هاوريكانى بچنه هولى يارىبهوه، گهيوهته جى. بهدهم زهردهخهنهوه لنيان نزيك بووهوه، تا خوى له ناوهراستياندا بينىبهوه، ههموو ناسيانهوهو هاواريان كرد: - روشدى عاكف؟! بهخير بيتهوه شير دل!

روشدى كه گوئى له نازناوه ئازيزهكهى بوو زور خوشحال بوو. هاوريكانى بههوى سهركيشى و ريسكبازىبهوه ئهوا ناوهيان لينابوو. به گهرمى يهكدييان له ئاميزگرت. ههموويان وهكو ئهوا له نيوهى دهيهى سنييهى تهمهنياندا بوون، ههنديكيان هاودهورهى قوتابخانهى ئهوا بوون، ههنديكى تريان كورپى گهههك بوون و له سكاكىنى گهوره بووبوون، هه ههموويان له سهرشيتى و بهرهلالايى و سهرسهريتييدا وهكو يهك بوون. يهكيكيان گوئى: - كورپى باش، ههرا دهبي له جهژندا يهكدى بدنين؟ خو ئيمهمانان شهو و رۆژ له يهكدى جيا نهدهبوينهوه!

روشدى به پيكنهينهوه له سهر كورسيهك روڤنيشت و گوئى: - لهم شهوهوه ههموو رۆژى دهمبيني، يان راست تر لهمرۆوه ههموو شهويك دهمبيني!

يهكيكى دى لى پرسى: - چون شتى وا دهبي؟

- بو قاهيره نهقل بووم!

- يانی ئىدى بۇ ئەسىوت ناگەرئیتتەوہ؟

- نہ خیر!

- یاخووا.

سئیہم لیى پرسى:- باشه چۆن توانیت یهک سال له میز (مه بهست میزی قوماره) دوور بی؟ مه گهر خوا بزانی چهند بیرى پاره کانتمان ده کرد!

-ئەسیوتش میزی خوی هیه، به لام سه بارهت به پاره، منیش بیرى پاره کانی ئەنگوم ده کرد!

کهوتنه باسکردنی ئەسیوت. تا روشدی به تاسه وه لیى پرسین:- ئەمشه و چۆن به سه ده بهن؟

-وهکو شهوانی پیشوو. تۆزیکى دی ده چین بۇ هۆله کهى ناوه وه.

- چاکه، ئەدی چۆنه یهک دوو پیک کۆنیاک هه لدهین؟

- یان چوار پینچ پیک؟

- یان شهش ههوتی؟

به لام یه کیکیان پیشنیازی کرد:- سبهى جه ژنه! چۆنه خوار دنه وه که بۇ سبهى هه لگرین!

-نا، کارى ئەمپۆ ناخهینه سبهى!

یه کیکی دی لیى پرسى:- رهوشى فسق وفجور له ئەسیوت چۆنه؟

روشدی به رسقى دایه وه:- باسى ئەمه هه مه که! جوره داوینپاکیه کی زوره کی سه پینراوه!

-رهوشى ئیره وهکو گوندی لیها تووه، سه ربازانی سویند خوران گوشت و میوه و ژنان ده ماشنه وه!

یه کیکی دی گوتی:- ئه رى، ژنانى جووله که ئاقیبهت باشى زمانى ئینگلیزیان بۇ ده رکهوت!

-ته نووره ئاوریشمه کانیاں له عاردی ده خشى، ئەگه رى به یه کیکیان بگرى خیسه یهکت لیده کات و به

له هجه یه کی سکوتلاندی په تی پیت ده لى:- بیزه حمهت هه ندی جه نتمانانه رهفتار بکه...

Be Have Like a Gentleman, Please.

-کاره که ران جه نابى روشدی، وهکو جارانی خویان، وازیان له مالان و مووبه قان هیناوه و پرویان کردو وه ته کاباریه کان!

- شه ر ده رفه تیکى باش بوو، تا توانا و به هره هونه ریبه کانی خویان بنوین!

روشدی، به سه رسامى بزیه کی کرد و گوتی:- دهى ته گبیر چییه؟!... ژن بینین؟!

-ئه گه ر شه ر به رده وام بییت و رهوشه که خراتر بییت، ئیدی هیچ پیاویکی سه لت نامینى جگه له من و تو!

- براینه ئهنگو زولم له هه‌ندیک لهو ژنه جووله‌که و کاره‌که‌رانه ده‌که‌ن، ئه‌وانه که دیتووایانه میلله‌ت، به‌شداری له شه‌ره‌که‌دا ناکه‌ن، ترساون و به نامووسی خۆیان، به‌شدارییان له شه‌ردا کردووه و مدارای سویندخورانیان کردووه!

- بۆیه ژن له سه‌ماد گرانتر بووه!

- بگره له زوخالییش گرانتر بووه!

- باشه، سبه‌ی که شه‌ر ته‌واو بوو، ئه‌م ژنانه چی ده‌که‌ن؟!

- هه‌نگی ژنانی مه، له ژنانی ژاپۆنی هه‌رزانتتر ده‌بن!

- ئیدی عه‌شق و ژیان ده‌بی به جومه، گه‌نجیک ده‌توانی له شه‌ویکا سی ژن راو بکات - یه‌کیک بۆ رامووسان، یه‌کیک بۆ راز و نیاز و یه‌کیک بۆ رابواردن... هتد.

- مه‌گه‌ر حکومه‌ت، ته‌ده‌خول بکات و نه‌یه‌لی نرخیان دابه‌زی.

روشدی له کانگای دله‌وه پیکه‌نی، تامه‌زرو بوو، یه‌ک سالی ته‌واو بوو لهو جووره شه‌وبیری وکۆرو کۆبوونه‌وانه مه‌حرووم بووبوو. تا سه‌عات نو درێژه‌یان به خواردنه‌وه و قسان دا، ئه‌وسا هه‌مووان بۆ هۆلی یاری چوون. روشدی ئه‌و شه‌وه پاره‌یه‌کی مۆلی برده‌وه - یان به لای ئه‌وانه‌وه ئه‌و بره پاره‌یه به زۆر زانرابی - سه‌عات دوازه و نیوی شه‌وی بری برانه‌وه‌که‌ی روشدی گه‌یهه سی جونه‌ی، نزیکه سه‌عات یه‌ک، که وه‌ختی کۆتایی شه‌وبیرییه‌که بوو - سی قروشی دیکه‌ی هاته‌سه‌ر. له ده‌وری میزه‌که هه‌ستان. روشدی لهو که‌سانه بوو، که ناخیان به روخسار و سیمایانه‌وه به‌دیار ده‌که‌وی. به شه‌وق وشادییه‌وه ده‌ستی به گه‌مه کردبوو. به ده‌نگیکی خوش، که له مونا‌جات ده‌چوو، هه‌لیکرده گۆرانی، نه‌بیرییه‌وه تا یه‌کیک له دۆراوه‌کان، هاواری به‌سه‌را کرد: " بیبره‌وه کاکۆ، ده‌نگت بیزارم ده‌کات!"

که که‌وتنه ری، یه‌کیکیان گوتی: - چۆنه بچین له مالی ئیمه یارییه‌که ته‌واو بکه‌ین؟

هه‌موو پیکه‌وه گوتیان: - مردوو له‌وه‌ی پاکتر ناشۆردری! جیی خۆیه‌تی!

ئه‌و که‌سه‌ی پیشنیازه‌که‌ی کردبوو له روشدی پرسی: - تۆ چ ده‌لیی؟

روشدی به پیکه‌نینه‌وه گوتی: - رازیم به مه‌رجی بیلن گۆرانی بلیم!

چوون بۆ مالی یارۆی خودان پیشنیازه‌که، مالیان له شه‌قامی ئه‌بو خوده بوو، میزیان ئاماده کرد، به‌دل و به‌گیان ده‌ستیان به یاری کرده‌وه. په‌نجه‌ره‌کانی ژووره‌که داخرا‌بوو، ژووره‌که به هه‌ناسه‌یان گه‌رم بووه‌وه، مه‌ی و باده، ده‌روونی گه‌رم کردنه‌وه، ده‌ست ده‌ست عاره‌قه‌یان ده‌کرده‌وه. که سه‌عات بوو به دووی دوا‌ی نیوه‌شه‌و، هه‌ندیکیان گوتیان ئیدی یاری به‌سه، دره‌نگه، ده‌نا سبه‌ی که یه‌که‌م رۆژی جه‌ژنه له خه‌و ده‌مینین!

ده‌ستیان له گه‌مه هه‌لگرت. روشدی هه‌رچییه‌کی بردبووه‌وه خر دۆراندی و سی قروشی خۆیشی نایه بانی!

یه‌کیک له دۆسته‌کانی به ته‌وسه‌وه پپی گوت: - گۆرانیه‌که‌ت بگوتبا باشتتر نه‌بوو؟!

هه مووان پیکه نین، روشدی به زیره کی و سیاسه تی هه می شه یی خوی گوی به گویی ئه وان پیکه نی. ئه وسا خاترخوازی لیکردن و به ره و عه باسییه به پیکه وت، شه قام چۆل و هۆل، نه عه ره بانه یه ک، نه تاکسی پیوه نه بوو، خوی به ریگای حوسه یینییه دا کرد، ریگاکه چۆل و هۆل، کش ومات، تاریک ونوته ک بوو. به ده نی گهرم و له عاره قه دا هه لکشابوو، گه رووی وشک بوو بوو، پایز، به و ئاخو و ئوخری شه وه، به هه ناسه ی نمساری غافلگیری کرد. زوری نه برد که ته زوویه کی ساردی به به ده نا هات، سه رما چنگی نایه سنگی، که پووی گیرا. شه وی کو تایی مانگ بوو و تاریکی بالی به سه ر دنیا دا کیشابوو. هه ور به ری ئاسمانی گرتبوو، شه وه که ی دوو هینده تاریک کردبوو، تاقه ئه ستیره یه ک به ده ره وه نه بوو. خانووه قه دیمیه کانی ئه م بهر و ئه وه به ری ریگاکه ده تگوت تاپون و به چیچکانه وه خه ویکی قوول بردونیه وه. له دلی خویدا گوتی: باشه باشتو نه بوو له گه ل دۆسته کانی نه چووبا بۆ مالی ئه وان و یه کسه ر بۆ مالی خویان گه راباوه؟.. به لام که عه قل نه یکرد فایده ی نییه! به لام په شیمانیه که شی وه کو ویست و ئیراده ی لاواز بوو، قومارچی کونه کار و ئاماده، به ره به ره له گه ل دۆرانا رادی، به چاوی شکست و راده ست بوونه وه وه ته مه شای ناکات، ئه مرۆ دۆراوی، سبه ی براوه ی. ته مه شای ریگا دوور و دریزه که ی کرد، زور پیس و پوخل بوو، ئاهیکی قوولی هه لکیشا. که گه ییه ده روانه ی خانولخه لیلی، وه سفی براهه ی بۆ ریگاکه بیر که وته وه: "گوزه ری دووه م به ده سه راسندا، ده رگای سییه م به ده سه ته چه پدا." به کویره کویر، به ناو تاریکیه که که وت تا گه ییه بهر ته لاره که، به ئه سپایی خوی به ژووره که یدا کردو گلۆپه که ی پیکرد. که چاوی به په نجه ره داخراوه که که وت، یه کسه ر ئه و په نجه ره یه ی نهومی سه ره وه ی خوینی وه یاد هاته وه که ده پروانییه سه ر په نجه ره ی ژووره که ی ئه م. بۆ یه که م جار له دوا ی ئه و نیوه شه وه وه بزیه کی راستگوینی هاتی. روخساره سه وزه له وه ده وه که ی کچه جیرانه که یانی هاته بهرچاو، ئاهیکی هه لکیشا، هه موو خه مه کانی ئه و شه وه ی ره وانده وه، له بن لیوانه وه گوتی: "که س نازانی خیر له چدایه. " خوی گوری، له میزه که ی نزیک بووه وه، که شکۆلی بیره وه رییه کانی له چه که مه جه یه کی ده ره ینا، دانیشتا تا بهر له نووستن، چه ند دیره بیره وه رییه کی تیدا تو مار بکات.

((۱۹))

بابه که، بهرله هه مووان هه ستابوو. ده ستنوژی گرت، که بانگی به یانی دا، له مال وه ده رکه وت و به نیازی نوژی جه ژن به ره و مزگه وت پهل بووه وه. یه که م شه نه بای به ره به یانی پوژی تازه دای له روخساری. له وه به ره به یانه جوانه دا، کو مه لیک خه لکی به دی کرد ته زبیح به ده ست و زار به ویرد، به ناو شه پۆلی وه نه وشه یی خه یالنه نگیزی کازیوه که وتبوون و بۆ مزگه وت ده چوون.

ئه حمه د، دووه م که س بوو که له خه و رابوو. شاد و دلخوش، به که یف وه به ده ماخ بوو. ردینی جوان تاشی، دیزدشه یه کی تازه ی له بهر کرد و کلاویکی تازه ی له سه ر کرد. ئه وسا دایکی به قژی شانته کراو و سه روسیمای رازاوه وه، هات بۆ ژووره که ی، ئه حمه د ده ست و روومه تی دایکی ماچ کرد، دایکه که ش، ئه م لا و ئه ولای ئه وی رامووسی و دوعای عه مر دریزی و به خته وه ری و سه لامه تی و خوشگوزه رانی بۆ مال و منداله که ی کرد. ئه وسا به دوو قوولی چوون بۆ هۆله که، دانیشتن و دوو به دوو که وتنه قسان و چاوه پروانی باقی ئه ندامانی مالبا ته که یان ده کرد، چ ئه وانه ی چووبوونه نوژی و چ ئه وانه ی له غورابی خه ودا بوون. بابه که، دوا ی خو ره لاتن به ماوه یه کی که م به خو و عه با ده لب و فش و فۆله که یه وه گه راپیه وه، هیشتا هه ر له بن لیوانه وه بسمیلا ولا حه وله وه لای ده خویند. ژنه که ی و ئه حمه د له به ری هه ستان و ده ستیان ماچ کرد، ئه ویش پیروزیایی

جەژنى لىكردن، كە ھەموو دانىشتن، گوتى: - جەژنتان موبارەك بى، ئىشەللا جەژنىكى پرخىر وبەرەكەت بى بۇ ئىمە و گشت موسولمانان.

چاۋە سىسەكانى بېيە دوا ژوورى شوقەكە و بە مەيلە و تەوسەوہ گوتى: - كورەكە ھەستاۋە يان ھىشتا نەخەوتوۋە!؟

ژنى، ۋەكو خورى ھەمىشەيى، كەوتە بەرگى لە كورەكەي و گوتى: - دويشەو، دواي سالىك دۆستەكانى بينى بوو، ئىدى بە خۆشى ئەوانەوہ دىر كەوتبوو و چونكە بە پى ھاتبووہوہ، درەنگ خەوتبوو.

زۆرى نەبرد، دەرگاي ژوورەكە كرايەوہ، روشدى بە ھەشتاۋ چوو بۇ سەرشۆركەكەي بەرانبەر ژوورەكەي، دواي كەمتر لە چارەكە سەعاتىك بە بىجامەوہ ھاتەدەرى، قژە رەشەكەي شانە كردبوو و عەترى ۋەنەوشەي لە خۇ دابوو، ھات لە لايانەوہ دانىشت. ھەرچەندە رەنگى كەمىك زەرد بوو، بەلام گەنجاتى و قۆزى لىدەچۆرا. بزەيەكى جوان وناسكى كەوتە سەر لىوان، كە جگە لە داىكى، كەسى دىكەي مالباتەكەيان، ئەو بزە شىرىنەيان پىئوہ نەبوو. روشدى گلەيە پەنھانەكەي بابى، پشت گوى خست و چووہ لايەوہ، دانەوييەوہ و بە ريزەوہ دەستى راموسى. ھەرۋەھا دەست و پرووى داىكى و نىوچەوانى برا گەورەكەشى ماچكرد، داىكيان بە پىكەننەوہ دەستى پانكردەوہ وگوتى: - گەلو كوا جەژنانەكەي من بدەن! جەژنتان موبارەك ۋەھموو سالى بە خۆشى!

ھەر سىكيان عادەتيان وابوو سەر و نيو جونەي جەژنانەي ويدەن. ۋەكو مندال بەو جەژنانەيە دلى خۇش دەبوو. ۋەكو مندال خەرجى دەكرد و دەيدا بە نوقل و چكلىت وشەكروكان.

ئەوسا داىكەكەيان، تىشتى بەياني جەژنى - كە كىك وشىر بوو- ھىنا و ، بە خۆشبيەوہ دەستيان بە خواردن كرد. عادەتەن پۆژووان بە جۆرە دوو دلى و پارىزكەوہ يەكەم پارووى بەياني جەژن دەخوات. بەلام بەرەبەرە ئىشتىاي دەكرىتەوہ لەزەت لە خواردەكەي دەبينى، ھىچ شتىك لەو ساتە خۇشتر نىيە، ئىنسان ئەركى ئاينى خوى ئەدا كرىبى و ھەست بە ئاسوودەيى ويژدان و لەزەتى پاداشتى دىنى و دىيايى بكات. بە قامكان بەربوونە خواردى كىك و بە لەزەتتىكى ئەوتوۋە قەپيان پيدا دەكرد كە ھەموو دەم و پليان بوو بە شەكر وشىرىنەوہ، ئەوسا شىريان كرد بە سەرا، تا مې بوون. داىكەكەيان، بۇ ئەوہى ناچارىان بكات، ستايشى كىكەكەي بكن، بە كەسەرەوہ گوتى: - سەد ھەيف و مخابن بۇ پۆژگار و زەمانى پىش شەر، كە ئەو زەمانە كەرە، كەرە بوو، ئارد ئارد بوو، كىك بە راستى كىك بوو نە گالتە!

روشدى لە مەبەستى داىكى تىگەيى، بە زمانە لووسەكەي خوى گوتى: - كىكەكەمان زۆر بەلەزەتە، عەيىي نىيە، پىئويستمان بەوہ نىيە خۆزگە بە كىكى جاران بخوازين!

ھەر كەسە بۇ ژوورەكەي خوى گەرايەوہ. ئەحمەد، بۇ ژوورەكەي خوى گەرايەوہ، دلى پىرە كور، ھالى گەنجانەي لىھاتبوو، لە راستيا لەو ساۋە كە لە شەوى قەردا، كىژى بە ئارامى سلاويكى دۆستانەي لىكردبوو، ئەو ھالەي لىھاتبوو و تاپوى كىژەكەي لە زەين و خەيالدا نەدەسرايەوہ و ئاگرى ئەو سۆزو گودازەي، سلاۋە ئەفسووناويەكەي ئەو، لە دل و دەروونى ھەليگىرساندبوو، نەدەكوژايەوہو لە تەمراندن نەدەھات. پىرەكور، زۆر دلخۇش بوو، واى وينا دەكرد ئەم شادى و سەرمەستىيە گەنجايەتى بۇ دەگىرپىتەوہ، ۋەكو پىرە دارىك دەبوژىتەوہ، لەقەكانى سەوز دەبنەوہ، ئاوى ژيانى تىدەگەرپىتەوہ، واى خەيال دەكرد مووى لا جانگەكانى رەش

دەبنەو، مووی سەرە سافەكەى دەپویتەو، برژانگەكانى پڤ دەبنەو، پیلوو سوور هەلگەپراوەكانى كە لەو ساتە پڤ شادىەو خەویان بەخۆو نەدى بوو، دووبارە رەنگ هەلدیننەو سوورمەیی دەبن. كیژی لە ژوانە ئاساییەكانیا پەیدا نەبوو. ئەحمەد، گومانى لەو نەبوو كە بە ھۆى شەرمەو دیارى نییە وچاوەروانى تارىكى و شەو. ئەم بیروكەى زۆرى شاد دەکرد - كى بە قەد ئەو ئەزموونى شەرم و فەھیتی ھەبوو- زۆر دلى بەو كەشفە خۆش بوو، كە ئەو شتەى تا نھا ئەوى سەندم كەردبوو، تەنیا شەرم و فەھیت بوو و بەس!... بەلام ئەم بەیانىیە جەژن بوو، دلى مژدەى دەداى كە كیژی ھەرچۆنى بوو نىگایەكى دەكات كە روحي شاد بكات وئومیدی پى ببەخشیت. تەمەشایەكى بانیزەكەى بەرانبەر دەكات، ھەردوو تاكى دەرگاكەى لە سەر گازی پشت بوو، ھەتاو لە ژوورەوئى دەدا، پڤشنگى ھەتاو كە وای دەنواند كە پوخسارى جوانى كیژی لە ئان و ساتایە بەدیار بکەوئ. لە جیى خۆى وەستا و چاوى بە گەرەك و بانەكەدا گىزا، كە سەرپىژ بوو لە شادى و خۆشى جەژن. ئیدی شادمانى جەژن بە ھەموو شتىكەو دیاربوو، بە رەنگى ئالاووالا، دەببىرا، بە گفتوگۆو دەببىسترا، بە ھەواو بۆن دەكرا. ئەو پىچ و پەنایانەى كە تەلارەكان و گەرەكە كە دروستیان كەردبوو، نھا گۆرابوو بە سەمایەكى شادمانى و نەواىەكى دلنەواز و گەرمیەكى پڤ لەزەت. مندالان بە جلى ئالاووالا، دەھاتن و دەچوون، گیسوى كیژان بەو قردیلانەو كە پى بەسترابوون، لە دواو سەمایان دەكرد. لە ھەموو لایەكەو دەنگى زورنا دەھاتە گوى. تۆپى ئاشتى دەتەقى، دەم پڤ لە نوقل و نەعنا، دەنگى سروود و گۆرانى لە ھەموو لایەكەو دەھات. گازینۆ و قاوہخانان لە خەلكى شار و گوندا جمەى دەھات، رەنگ و بۆى جەژن لە زەوى و ئاسمانەو ھەلدەقولى و دادەبارى.

ئەحمەد، خەيالووى دەپروانىە ئەم دیمەنانە، تا باشتەرىن پاداشتى ئەم سەبر وچاوەروانىەى وەرگرت، كیژی، بە جوانترین جل و بەرگەو ھاتە بانیزەكە. نىگای ئەحمەد لەسەر پوخسارە سەوزەلە جوانەكەى گىرسایەو. ئەمجارەیان زاتى و بەر خونا و سەرى دانەخست، لە كاتىكا دلى بە تووندى كەوتبوو لیدان بزەىەكى بۆ كەرد، بە ئاستەم سەرى دانەواند. كیژی چاوە گەشەكانى پڤ بوونە ئەو و بە بزەىەكى شیرین سلاوہكەى سەندەو، نىگای لە نىگای نەگواستەو. ئەحمەد پەشوگا، شەرم داىگرت، چىواى نەمابوو، نەترە بەر بەدات و جورئەت لە دەست بەدات، بەلام كیژی بزەىەكى دى بۆ كەرد و سووكى كشایەو، تا لە چاوى ون بوو، ئەحمەد ھەناسەىەكى ئوخەى ھەلكىشا. ئومىدك لە دلىا پشكوت كە جارىكى دى بىتەو ھەو سىیەمىن بزەى پى ببەخشیت، بەلام كارەكەرىك بە ھەشتاو ھات و دەرگای بانیزەكەى داخست. ئەحمەد ھەستى بە كەسەر و ناؤمیدی كەرد، لەبەر پەنجەرەكە لاكەوت. سەعات لە نۆ نزىك دەبوو، بىرى كەوتەو كە قەرارى لە گەل دۆستەكانیا لە قاوہخانەى زەھرە ھەىە. ئەنجام بووبو بە یەكك لەوانەى ژوانگەیان قاوہخانان بوو. جلە تازەكانى لەبەر كەرد؛ چاكەت و پانتۆل، تەپبوش و پىلاو و كراس. چوو بەر ئاوینەكە تەمەشایەكى خۆى كەرد، قەد وقە لافەتى خۆى بەدل بوو. پۆژانى گەنجى خۆى، پىش ئەوئى زەمانە پووى لىوہر بگىزى، كە بە شىكپۆشى و كەشخەى بەناوبانگ بوو، بىر كەوتەو!.. خۆشحال و سەرمەست لە مال و دەركەوت، لە كاتىكا نوقى ئومىد و خەونان بوو، بە دەم رىگاوه، بە كەىف و دلخۆش لە خۆى دەپرسى: " دواى ئەم بزەىە چى دى؟.. چى دى ئەى زەمانە؟!"

((٢٠))

روشدى گەپرایەو بۆ ژوورەكەى خۆى، جگەرەىەكى پىكرد، بە دەم كىشانىەو لەبەر پەنجەرەكە وەستا. چاوى پڤ بوو، پەنجەرە دلگىرەكەى بەرانبەر. چاوەروانى ئەو بوو لە ھەر ئان و ساتىكا كیژە جوانەكەى

دراوسنیان بدینیت. ناواته‌که‌ی هاته‌دی، کیژی به خوی و فوستانه تازه‌که‌یه‌وه له بانیزه‌که‌ا په‌یدا بوو، پالتویه‌کی که‌وه‌یی به شانیا دا؛ به‌لام زور زوو، وه‌کو له نیگا زه‌قه‌که‌ی ئه‌و هه‌لیت، پاشه‌کشه‌ی کرد. روشدی که پالتوکه‌ی له به‌ری کیژی‌دا بینی، یه‌کسه‌ر مه‌زه‌نده‌ی بو ئه‌وه چوو که به نیازی چوونه دهره‌وه‌یه، یه‌کسه‌ر چوو به‌ر که‌نتوری جله‌کانی تا خیرا خوی بگوریت. دوا‌ی چهند خوله‌کیک خوی گوری و ناماده‌بوو، له مال وهدهرکه‌وت، به‌دهم ریوه له خوی پرس‌ی باشت‌ترین شوین بو چاوهروانی کردنی کیژی کوئییه؟..

یه‌کسه‌ر ئه‌و کولانه ته‌نگه‌به‌ره‌ی بیرکه‌وته‌وه که ده‌چوو سه‌ر ویستگه تازه‌که، بله‌ز به‌ره‌و ئه‌وینده‌ر رویی، ئه‌وسا، له‌و شوینه‌دا که ده‌گه‌یییه شه‌قامه سه‌ره‌کیه‌که، له سه‌ر شوسته‌که وه‌ستا. شه‌قامه‌که زور قهره‌بالغ بوو، جمه‌ی ده‌هات له ریوار وگالیسه‌که وکچان وخورتین هه‌رزه‌کار، به‌دهم سه‌ما وگورانی وته‌پل لیدانه‌وه ده‌سورانه‌وه. ئیدی روشدی له جیگای خوی وه‌ستابوو. چاویکی له شه‌قامه قهره‌بالغ و جه‌نجاله‌که بوو و چاوهرکه‌ی تری له کولانه ته‌نگه‌که بوو. چونکه له‌و جوړه هه‌لو‌یستانه‌ی زور بینی بوو، هیچ نیگه‌ران نه‌بوو، زوری نه‌برد که بینی، کیژه‌که له‌وسه‌ری کولانه‌که‌وه په‌یدا بوو، کورپیزگه‌یه‌کی له‌گه‌لا بوو که زور له خوی ده‌چوو. روشدی جگه‌ره‌یه‌کی دهره‌ینا، خوی به پیکردنی جگه‌ره‌که‌وه مژوول کرد، گومانی له‌وه نه‌بوو که کچه‌که ئه‌و ده‌بینی، به‌لام ئاخو ده‌یزانی که ئه‌م چاوهروانی ئه‌و ده‌کات؟.. ئه‌وسا له نزیکه‌وه به‌ره‌و ئه‌زه‌هر دوا‌ی که‌وت، بو یه‌که‌مجار توانی به وردی دیقه‌تی بدات، به مه‌زه‌نده‌ی خوی ته‌مه‌نی هه‌ر شازده سال ده‌بوو، ده‌سته بالا و سرک و زیتل بوو، روخساری زور جوان بوو، چاوهر درشته‌کانی له جوانیا بی وینه بوون. به‌لام نه‌یتوانی به کامی دل ته‌مه‌شای بکات، چونکه بله‌ز گه‌یییه ویستگه‌که و ده‌گه‌ل براکه‌یا خویان کرد به فارگونی خانماندا. ئه‌میش، خیرا خوی به فارگونه‌که‌ی دوا‌ی فارگونی خانماندا کرد، تا له دابه‌زینا بیدینی و له‌چاوی ون نه‌بیت. ترامه‌که که‌وته‌ری، روشدی نه‌یده‌زانی ئه‌م تاقیب و تاقیبکاریه ده‌گاته کوئ! له دلی خویدا ده‌یگوت: " هیشتا منداله، سه‌روسیمای له ده‌یا هه‌وت ونیو، قه‌د وقه‌لافه‌تی له ده‌یا شه‌ش و نیو وه‌رده‌گری، توژیکی دی بومان دهرده‌که‌وی که ئاخو ئاسان راوه، یان سرک وپه‌وه‌که، ئایا ئه‌هلی رابوارده‌نه، یان خه‌ون به ئه‌لقه‌ی ده‌زگیرانداریه‌وه ده‌بینی؟.. له کاتی خویا هه‌موو شتیکی لی حالی ده‌بم، ئه‌گه‌ر له‌وانه بی که له دووی شوو کردن، ئه‌وه کاره‌که زور زه‌حمه‌ت وناخوش ده‌بیت. ده‌بی پیش هه‌موو شتیکی بیهینمه قسان و ده‌می تاقیبکه‌مه‌وه تا بزانه کار به‌ره‌و کوئ ده‌روات..

ترامه‌که گه‌یییه مه‌یدانی شابانو فهریده و هه‌مووان دابه‌زین. هه‌وه‌لجار کیژی و براکه‌ی، پاشان روشدی دابه‌زین. کیژی له سه‌ر شوسته‌که هه‌لو‌هسته‌یه‌کی کرد، ئاوری دایه‌وه، روشدی بینی که له نیو مه‌تری ئه‌وه‌وه وه‌ستابوو و زه‌ق زه‌ق ته‌مه‌شای ئه‌می ده‌کرد. پرووی لیوه‌رگیژا، به‌دهم قسانه‌وه ده‌گه‌ل براکه‌یدا، وای نیشاندا که ماندوو. روشدی ئه‌مجاره‌یان گومانی لا نه‌ما که کیژی زانیویه‌تی ئه‌م به ئانقه‌ست دووی که‌وتوو. ئه‌وسا دیتیانی سواری یه‌که‌م ترام بوون - ترامی جیزه بوو - ئه‌ویش بی چهند و چوون له دووی ئه‌وانه‌وه سوار بوو. له دلی خویدا ده‌یپرسی: " تو بللی به‌بونه‌ی جه‌ژنه‌وه‌و بو جه‌ژنه‌ی پیروژه بچنه دیدنه‌ی ماله‌ خزمه‌کانیان له جیزه؟! " له‌و ساته‌دا بریاری دا ئاره‌زوومه‌ندانه هه‌موو روزه‌که بو ئه‌و ته‌رخان بکات، به‌لام ئه‌وان له ویستگه‌ی عیماده‌دین دابه‌زین. ئه‌ویش به خو‌شحالیه‌وه، له کاتیکا که دلنیا بوو بو سینه‌ما ده‌چن، دابه‌زی. له شه‌قامه سه‌ره‌کیه‌که‌وه به‌ره‌و شه‌قامی عیماده‌دین په‌ل بوونه‌وه، هه‌وه‌لجار ئه‌وان، واته خوشک و براکه په‌رینه‌وه و پاشان روشدی به دوا‌یاندان. ده‌م به خه‌نده چاوهروانی ئاورو نیگایه‌کی کیژه‌که بوو، لی کیژی ده‌ستی براکه‌ی، که هه‌لته‌ک هه‌لته‌ک ری ده‌کرد تا له خوشکه‌که‌ی دوا نه‌که‌ویت، گرتبوو و ملی ریگای خوی

گرت. روشدی له دوايانه وه ده‌رۆیی و چاوی له پا و پۆز و چۆنیه‌تی ږیکردنه‌که‌ی نه‌ده‌گواسته‌وه. ته‌مه‌شاکردنی کیژیی له دواوه به قه‌د دیتنی له پیشه‌وه، له‌لا خو‌ش بوو، سه‌باره‌ت به دیمه‌نی له پشته‌وه، هه‌شت له ده‌ی بو‌ دانا. ئاهیکي هه‌لکیشا وه‌ه‌ندی ږوخساری جوانی وه‌بیرکه‌وته‌وه که حه‌یفی لیده‌هات له‌بیریان بکات. له دل‌ی خویدا گوتی: " به‌راستی جوانی و به‌ده‌وی له میسری ئه‌م ږوژگاره تازه‌یه‌دا حه‌شر ده‌کات! " وه‌ختایه‌ک گه‌یشتنه‌ شه‌قامی ږیتز، کیژئ ئاوریکي پاشی دایه‌وه، روشدی زه‌ق زه‌ق ته‌مه‌شای ئه‌وی ده‌کرد. به‌ل‌ز چاوی لی‌گواسته‌وه. روشدی غافلگیر بوو، هیچی لی‌ حالی نه‌بوو. کیژئ به‌ره‌و ستودیۆ میسر پیی هه‌لگرت. روشدی داخی بو‌ ئه‌وه ده‌خوارد که نه‌یتوانی بوو وه‌کو پیویست سوود له زمانی چاو وه‌ر‌بگرت. به‌لام خو‌شحال بوو به‌وه‌ی که کیژئ ئه‌و سینه‌مایه‌ی هه‌لبژاردبوو – چونکه فیلمی " دنانیر " ی نمایش ده‌کرد – هه‌ستی کرد ئه‌م تاقیب و تاقیبکارییه، دوو له‌زه‌تی خو‌شی بو‌ ئه‌و تیا‌یه. ده‌یویست له هۆلی سینه‌ماکه‌دا له ته‌نیشته‌ ئه‌وه‌وه دانیشیت، بۆیه له ږیزی ږینی بلیت دا، ږیک له دوا‌ی ئه‌وه‌وه له‌به‌ر په‌نجه‌ره‌که‌دا وه‌ستا تا بتوانی کورسییه‌کی ته‌نیشته کورسییه‌که‌ی ئه‌و بگرت، برای کیژه‌که خه‌ریک بوو ته‌مه‌شای پۆسته‌ری هه‌لو‌اسراوی فیلمه‌کانی ده‌کرد. نها روشدی ته‌نیا یه‌ک هه‌نگاو له کیژه‌که‌وه دوور بوو. هه‌ستی ده‌کرد هه‌ناسه‌ی، به‌ر گیسوی کیژه‌که ده‌که‌وی. نزیکي کیژئ له‌وه‌وه هه‌ستیکي سه‌یری له‌لا دروست کرد، وه‌کو ئه‌وه بوو بۆنیکي خو‌شی به‌سه‌ردا بچیت. به‌ ئاماژه‌ی قامکان دوو کورسی بو‌ خو‌ی و بو‌ براهه‌ی ده‌ست نیشان کرد، سه‌یری کرد به‌ ده‌سته‌ راستی کورسییه‌کانی ئه‌واندا یه‌ک کورسی خالی هه‌یه، له لای چه‌پیانه‌وه سئ کورسی قالا هه‌یه، له دل‌ی خویدا ږرسی ئاخو کیژئ له سه‌ر کیه‌ه کورسی داده‌نیشیت؟ ..له دل‌ی خویدا که‌وته هه‌لوور بلوور... هه‌لوور بلووره‌که‌ی له سه‌ر کورسی ده‌سته‌راستا گیرسایه‌وه، ئیدی به‌ نیمچه‌ دل‌نیا‌یه‌که‌وه ئه‌و کورسییه‌ی هه‌لبژارد. له‌به‌ر په‌نجه‌ره‌که لاکه‌وت و چاوی به‌ ده‌وروبه‌ردا گیرا، نه کیژئ و نه براهه‌ی له هیچ شوینیکه‌وه دیات نه‌بوون، به‌لام خه‌می نه‌بوو، بلیته‌که‌ی به‌ده‌سته‌وه بوو، دل‌نیا بوو لی‌ ون نابیت، به‌ گویره‌ی بلیته‌که کورسییه‌کانیان به‌ ته‌نیشته یه‌که‌وه‌یه، که‌میک ئاسووده بوو. خویشی نه‌یزانی ئه‌م بلیته‌ چۆن ژننامه و ږیروزی و ئه‌فسوونی ژننامه وعه‌قد زه‌واجی وه‌بیره‌یتایه‌وه و دل‌ی داله‌رزاند. به‌ هه‌لچوونه‌وه خو‌ی به‌ سینه‌ماکه‌دا کرد، ږینوینه‌که به‌ره‌و کورسییه‌که‌ی خو‌یی برد. روشدی له دل‌ی خویدا ده‌پارایه‌وه که هه‌لوور بلووره‌که‌ی دروست ده‌رچوو‌ی، لی‌ مخابن کورسی برای کیژئ که‌وتبووه به‌ینیانه‌وه!.. کیژه‌که هه‌رکه بینی روشدی به‌ره‌و لای ئه‌وان دیت، یه‌کسه‌ر و به‌ په‌شو‌کاوی نیگای له‌و دزییه‌وه‌و ئیدی ته‌مه‌شای لای ئه‌وی نه‌کرده‌وه!.. روشدی به‌ متمانه و دل‌خو‌شییه‌وه ږونیشته. چه‌ند جاریک ژیراوژیر و به‌ دزییه‌وه ته‌مه‌شای کرد، هه‌موو جاره‌کان چاوی ږیپووه به‌رده‌می خو‌ی. له شه‌رماندا گوناکانی سوور هه‌لگه‌ږابوون و په‌شیتو و په‌ریشان دیاربوو. دل‌ی به‌ حالی سووتا، حه‌زی نه‌ده‌کرد ئیحراجی بکات، بۆیه خو‌ی به‌ ته‌مه‌شاکردنی کورسی و لۆجه‌کانه‌وه مژوول و سه‌رگه‌رم کرد.. ده‌یروانیه‌ سنگ و به‌رۆک و مل و گه‌ردن و دم و لیو و مه‌چه‌ک و قۆلین گوشتن، زۆری نه‌برد ده‌نگی لیدانی زه‌نگ به‌رز بووه‌وه، گلۆپ کوژانه‌وه، په‌رده‌و شاشه‌که ږووناک بووه‌وه. تاریکیه‌که‌ی پی‌خو‌ش بوو، بو‌ نا، به‌و تاریکیه‌ له نزیکي کیژیکه‌وه دانیشتبوو، که دل‌ی بو‌ی لیده‌دا، هه‌رچه‌نده هیشتا به‌ ته‌واوه‌تی عاشقی نه‌بووبوو. فیلمه‌که به‌ گۆرانی " طاب النسیم العلیل " ده‌ستی ږیکرد، روشدی عاشقی ئه‌و ده‌نگ و ئاوازه خوداییه بوو، ئاگای له دنیا و بوون نه‌ما. به‌ ږاده‌یه‌ک حه‌زی له ئاواز و گۆرانی بوو، وای وینا ده‌کرد بو‌ ئه‌وه هاتووه‌ته دنیا‌یی تا ببیت به‌ سازقان، به‌ دریزایی موده‌تی ئه‌کرانی فیلمه‌که، روشدی سه‌رمه‌ست و حه‌یرانی گۆرانیه‌که، ئاگای له خو‌ی نه‌بوو. نمایشی فیلمه‌که که ته‌واو بوو،

گلوپ هه لکران، هۆله که پوناک بووه وه، ته مه شاقانان ههستان. روشدی ئاوری لای کیژده که ی دایه وه، بینی ههستاوته سه رپییان و چونکه ماوهیه کی زور بوو له تاریکیدا دانیشتبوو، ههردوو چاوی نوقاندوون تا شهوقی گلوپهکان کار له چاوی نهکن و به شهواره نهکه وی. روشدی چاوه پروانی کرد تا چاوی بکاته وه. کاتی له هۆله که وهدهرکه وتن، ته مه شای قامکهکانی کیژی کرد، که ئه لقه ی دهزگیرانداری له قامکیا به دی نه کرد، ئیدی خه یالی تهخت بوو، بزیه کی هاتی وئوخزنیکی خوشی له دل و دهروون گه را. ئه وسا وهکو چون له رۆشتنا دووی که وتبوو، به و ئاویه له گه رانه وهشدا دوای که وت، به لام له ئه زه ردا که میک پیی قورس کرد و توزی دوور که وته وه، تا نه بادا که سیک گه رکه که تازه که یان پیی نه زانی و گومانیان لینه کان. روشدی بو مال زفرییه وه، سهیری کرد مالبا ته که ی بو فراقین چاوه پروانی دهکن. زوری نه برد داکي به هه مان راویژی خوشی خوی گازی کردن: - وهرن بو سه ر مه نجه لی جه ژن.

((٢١))

نه وال بو مال گه رایه وه، زور تووره بوو، له خوی ده پرسی ئه م کورپه رووداره چیه تی، له وه تایی چاوی پیکه وتووم له دووم نابیته وه؟

له و کاته دا نه وال، ته مه نی شازده سال و چه ند هه یفیک بوو. کیژیکی به ده و و به رچاوی بوو. جوانیه که ی دوو تاییه ته مندی هه بوو: ساده یی و روح سووکی، به لام چ ساده یی و چون روح سووکیه ک؟ ساده ییه ک که گه واهی جوانیه که ی ده دا، که له یه که م نیگادا، له چاوه گه ش و درشته کانییا به دی ده کرا. به لام ساده ییه که ی هی گیلی و که وده نی نه بوو. روح سووکیه که ی زاده ی جوانی و خشکویه که ی بوو، هیچ په یوه ندییه کی به سه ره رۆیی و بی په روائیه وه نه بوو، کچیکی سه وزه ره نگ بوو که دایکی هه موو جارئ له په سندی جوانیه که یدا ده یگوت " سه وزه لی ئه سلی جوانی و روح سووکیه. " به لام له راستیا بو خوی له عاشقانی رهنگی سپی بوو! بویه هه ولیده دا ده رمانی قه له وی ده رخوا ردی کیژده که ی بدات، چونکه قه ناعه تی وابوو قه له وی، رهنگی پیست ده کاته وه. کیژی له قو ناغی خویندی ئاماده ییدا، قوتابیه کی زیره ک بوو، ئومیدی سه ره که وتن و ئاینده یه کی باشی لیده کرا، به لام زور دلی به خویندن و ده وام و قوتابخانه وه نه بوو، خه ونه کانی له چوارچیوه ی مال هیوه تر نه ده چوو، دایکی به یه که مین ماموستای خوی ده زانی که هه موو فه نده کانی ژیا نی مالدار ی وهکو چیشت لینان، درومان و گولدۆزی له وه وه فیتر ده بوو، زانست و خوینه واری به زینه تی ژنایه تی و مییاتی خوی و به هۆیه ک بو زیاد کردنی ماره یی ده زانی! هه موو ژیا نی له یه ک شتدا ده بی نی، به ده وری یه ک ئامانجا ده سو رایه وه: دل یان مال یان شوو کردن! باشه هه موو دوعایه ک بو هه ر کیژیکی ئه وه نه بوو که به بووکی بروات!.. که جوانترین دوعاش بوو. نه وال به تاسه وه چاوه پروانی گیرابوونی ئه و دوعایه بوو، ئیدی به ئومیدی هانتی ئه و رۆژه ده ژیا. بویه له مندالی را، پیش ئه وه ی پییگات، بگاته ته مه نی شوو کردن، میرد و مالی به لاوه پیروز بوو. پیاوی خوش ده ویست، پیاوی به ئومیدیکی نادیار و مه حه به تیکی په نه ان ده بی نی. میوه یه کی پی گه بیو بوو، وهختی کردنه وه ی هاتبوو، چاوه پروانی ئه وه بوو که سیک ده ست به ری و له لقه که ی بکاته وه. ماموستا ئه حمه د راشدی پاریزه ر، یه که م پیاوی نامه حره م بوو که له نزیکه وه و له ریگه ی وانه پیگوتنه وه، ته ماسی له گه لدا ده گرت. نه وال، له یه که م دیداردا به شه رمه وه روو به رووی بووه وه، به چاویکی کونجکاوانه ته مه شای ده کرد، زیاتر وهکو پیاویکی ته مه شای ده کرد نه ک وهکو ماموستا!... دلی نه رم بوو، ملی بو ئه و ژیا نه دا، به لام پاریزه ره گه نجه که له راده به ده ر سه نگین و جدی بوو، بویه نه وال نه ی توانی هه ست و سوژی

راسته قینهی ئه و پیاوه له پشت چاویلکه ره شه که یه وه، که شف بکات و بخوینیتته وه. به لام وهختایه ک به هوی سعهی نه کردنه وه، سهرزه نشتی کرد، زور ترسناک و وشک هاته بهرچاوی و ئیدی سارد بووه وه و هیچ ئومیدیکی به و نه ما. زورجار له قسه کانی ئه و نه ده گهیی. بۆ نمونه کاتی پیی ده گوت: "وا هه سته ده که م، وه کو پیویست هه زت له زانست و خویندن نییه، هه رچه نده زیره ک و به هوش و گۆشیشی! خویندن و ده کو ژیان خۆشبوئی، زانست له ژيانا و بۆ ژيان وه کو عه قله بۆ ئینسان، دهرس و زانست خۆراکی عه قله، وه کو چۆن خواردن بۆ جه سته ت پیویسته، دهرس و زانستیش، به و ئاوايه بۆ عه قل پیویسته. ده بی ده سته برداری زانست نه بیته، به تاسه وه به ره و پیری بچیت، نابی له و بواره دا ژن خوی له پیاو به که متر بزانی، ژن و پیاو فره قیان نییه.."

جاریکی دی لئی پرسی بوو: که به کالوریات ته واو کرد به نیازی چیت؟! بریارت داوه له زانکو چ به شیک بخوینی؟! " وشه ی " زانکو " ترساندن. ئایا ده چیت زانکو؟ به کورتی وه لامی دایه وه: " نازانم " .

ئه حمه د راشد به په سته یه وه گوتی: " هیشتا به گومانه وه له زانست ده پروانی؟ " کیژی نهیده زانی که ئاخو هانی ده دا یان سهرزه نشتی ده کات! وای هه ست ده کرد، گالته ی پیده کات، بۆیه زیاتر لئی ره و ییه وه.

پاشان سهر و که لله ی ئه حمه د عاکف پهیدا بوو و ده رکه وت که سه لته و بۆخچه ی نه کراوه یه. که هه سته کرد ژیرا و ژیر ته مه شای ده کات، زور که یفی به خوی هات، دلی به لایا جولاً، وه کو چۆ دوو ده ست له توفه شه ویکی به فریندا به ره و مه قه لیه کی پر له پشکو ده کشین، به و ئاوايه دلی به ره و ئه و کشا. له دلی خۆیدا گوتی: راسته گه نجاتی تیپه راندوو، به لام هیشتا له سه ره تای پیریدایه. هه لبه ته ده بی فه رمانبه ریکی به ریز بی، چونکه به زوری فه رمانبه ران له و ته مه نه دا، خه لکانی به ریز و حورمه تن. کابرایه کی به شه خسیه ت و به ئه ده ب دیاره، زور سه یری ئه م ده کات، ئه م سه یرکردن و چاوبازییه ی له خۆرای نییه، نیشانه ی قیان و خۆشه ویسته ی، ده نا بۆچی هه موو ده مه و ئیوارانیک چاوه پروانی ده کات؟!.. به لام به سه رسامی له خوی پرسی: " چما هیچ هه نگاویکی دیکه نانی؟!.. بۆ نمونه بزیه کی به رووا نادات؟ به ئاماژه ی سهر سلاوکی لیناکات؟!.. یانی پیاوانیش وه کو ژنان شهرم ده که ن؟!.. ئه گه ر ئه مه کیشه یه تی، چما قسه ده گه ل بامدا ناکات یان داکی نانیریتته خوازیبیم؟!

نه وال، کیژیکی بزیه بوو، پیویستی به وه بوو پیاویک بچیته راوی، لی له به دشانسی خۆیدا پیره کوریکی لی هه لکه وتبوو که ده بوايه ئه م بچیته راوی ئه و!.. دواي ئه وه ی هیچ ئومیدیکی به ئه حمه د نه ما، خوی ده ست به کار بوو. له بانیزه که وه به ئاماژه ی سهر سلای لی کرد، وهختایه ک ئه حمه د به جوانی سلاوکه ی سه نده وه، ئیدی کیژی دلی خۆشبوو، ئومیدی ئه وه ی پهیدا کرد که ئاواته که ی نزیک بووه ته وه.

ئیواره ی رۆژی عارفه، که سیکی تازه، له په نجه ره یه کی دیکه ی هه مان شوقه وه، ریک به رانه ر ژووری نووستنه که ی ئه م پهیدا بوو، به یه که م نیگای بۆی ده رکه وت که هه بی و نه بی ئه م گه نجه تازه یه ده بی برای پیره کور بی، به لام تا ئیستا له کوئ بووه؟!.. چما به و زه قی و بی په روابیه ته مه شای ده کات، به جوړی ته مه شای ده کرد، خوینی هاته جۆش، گوناکانی له شه رما سوور هه لگه ران و هه لات؟ چه ند گه نجیکی جوان و بالکیشه! نیگای هینده گه رمه دل داده لرزینی! به رانه ر به هه موو کیژیکی جوان هه مان ره فتار ده کات؟ یان شتیکی له رۆخسار و سیمای ئه مده هیه و به و جوړه به نجی کردوو؟!.. ئاخو له و ژوورده ده ژی و به یانی و ئیواره به و ئاوايه ته مه شای ئه م ده کات، یان وه کو چۆن له پرا پهیدا بوو به و ئاوايه ش له ناکاوا غه یب ده بی و

دیار نامینی.. له دلی خویدا گوتی ئەم گەنجە زۆر لەو پیرە کورپە باشتره؛ بەلام سووکە ئاشنایەتیهکم له گەل ئەودا پەیدا کردوو، سلاو له یهکدی دهکەن، ئەگەر داخواری بکات، ئەوی پێ باشتره، جۆره عهد و پەیمانیکي بێدەنگ و بێ زمانیان کەوتۆتە بەین، خودا حەزکا زۆری پیناچیت دەبێ بە دەهۆل و زۆرنای شادی و شایلوغان و چراخانی زەماوهند. بەیانی جەژن، جلکە تازەکانی لەبەر کرد، حەزیکرد بچیتە سەر بانێژەکە تا پیرە کورپە بە جوانترین دیمەن و حالەووە بیدینی، ئەوی لەبەر پەنجەرە ی ژوورەکەیدا بینی، دیزداشە وکلایەکە ی، بابی وەبیر هینایەو. بە ئاماژە ئەحوالپرسیان له یهکدی کرد، پاشان کێژی بۆ ژوورەکە ی خو ی گەرایەو، کەلکەلە ی ئەو ی کەوتەسەر، کە تەمەشایەکی پەنجەرەکە ی دیکەش بکات، چاوی بە خورته قۆزەکە کەوت، کە پێدەچوو چاوەروانی دیتنی ئەو بکات، خو ی له نیگا زەقەکە ی ئەو دزییەو، دلنیاوو نیگا تیژ و بێ پەرواکانی پەنجەرە ی ژوورەکە ی ئەم نابریت؛ بەلام زۆری نەبرد، بینی له جادە تازەکە دا و له سەر پێ ی ئەو وەستاو!.. له ترامەکە دا له خو ی پرسى ئایا دوا ی ئەم کەوتوو، یان تەنیا ریکەوت یهکی خستبوون؟.. بەلام پاشان بۆی دەرکەوت کە بە ئانقەست له تاقیبی ئەمدایە و لەو خەلکە قیرسچمانیە، کە دەستبەرداری ئامانجی خو نابن. بەلام سەیر ئەو بوو، له سینەماکە دا، هەر کە گو یی له دەنگ و ئاوازی ئوم کەلسوم بوو، ئەمی بە تەواوەتی فەرامۆش کرد!.. ئەمە له حالیکە بوو کە نەوال بە درێژی کاتەکە هەستی دەرکرد ئەوی لێو نزیکە.. بە شادییەکی بێ وینەووە بۆ مال گەرایەو، بە پیکەنینهو بە خو ی گوت: " ئەگەر هەموو گەنجان، وەکو ئەو چا و قایم و پوودار بوايەن، تاقە کێژیک بە بێ شوو نەدمایەو!" گلەیی له خو ی دەرکرد، کە پەلە ی کردبوو، له سلاو کردن له پیرە کورپەکە، بەلام چ بکات، خو غەیبی نەدەزانی؟.. تووشی عەزایی ویزدان بوو، هیچ لەزەتیکي له دیزەو ماسی پوژی جەژن نەبینی!

بۆ عەسرەکە ی له مال وەدەرکەوت، کە سەردانی خیزانەکە ی سەید عارف بکات. هات بە خەیاڵیا، پێش ئەو ی بپرات، سەریکی سەربان بدات و چاویک بە منارە و قوببە و گومەزەکانا بگێریت. دوا ی ئەو ی یاری و گەمە ی کوچه و کۆلانی دەگەل کچانی دەرو دراوسیدا لی قەدەغە کرابوو، ئیدی سەربان بووبوو بە سەیرانگای. لەو سەرەووە دەپروانیە دەر و دیوار و دەورو بەری گەرەک و کۆلانەکان. له ناکاوا بیری کەوتەووە کە شتیکی داوا ی لێدەکات، تەمەشایەکی دەروازە ی سەربانەکە بکات، له ناکاوا ئەوی بینی کە لەناو دەرگا کە دا وەستاو و بە هیمنی سەیری ئەم دەکات و چاوە جوانەکانی کسکە کسکیانە!.. بە دیتنی ئەو دلی داخواری و گیانی کەوتە لەرزین، هەستی بە ترس و نیگەرانی کرد، بەلام زوو وەخۆهاتەو، له دلی خویدا گوتی ئەم جۆره هەلوێستانە دووبارە نابنەو، نابێ بەهۆی شەرمەووە له دەست بدریت، بە حیرەت و حەپەسانەو، چاوی له دور چاوانی بری.

((٢٢))

ئەوسا چاوی لی گواستەووە و پستی تیکرد. چاوی برییه ئاسۆی دوور، بە بیئەو ی هیچ بینی. عەقلى پێی دەگوت دبێ لەو شوینە بپرات، بەلام له جیی خو ی چەقی و نەجولا، هەستیکی دەروونی هانی دەدا کە روشدی فەرامۆش بکات و، پەلە له رویشتن نەکات، له جیی خو ی مایەو، بەلام شەرم و نیگەرانی سەراپای داگرتبوو. روشدی کە بینی هەر لەو ی مایەو و نەرویی، ئوخزنیکی له دل و دەروون گەرا. له دلی خویدا و بە خو شیبیەو گوتی: " ماسیەکە بوو بە قولاپەکەو، بەلام دەبی بە پارێزەو، عاقلانە مامەلە ی له تەکدا بکەم!"

له راستیا روشدی به پیکهوت زانی کیژی سهرکهوتووته سهربان. به کهسهرهوه دهپروانیه پهنجره داخراوهکهی ژووری ئه، به پیکهوت تهمهشایهکی ستارهی سهربانی کرد و نهوالی بینی. تازه خوی گوری بوو بهنیازی ئهوهی پروات بو شهویتری، ئیدی ئههلی بههلی زانی و بیپهروا و یهکسهر خوی گه یانده سهربان، که دنیا بوو نهوال لهویندهر ناروات، به پاریزهوه تهمهشایهکی دهوروبهری کرد، که زانی چوله، به کاوهخو لئی نزیک بووهوه. سهبارت به خوی باکی بههیچ نهوو، بهلام که شهرم و حهیا ی کیژهکهی بیرکهوتهوه، وای بهباش زانی لهوهی پتر لئی نزیک نهبیتهوه. له سهر ستارهکه - له نیوان خوی و کیژهکهدا - ستونیک دارینی بینی که تهنافیکی پیوه بهسترابوو، کوتره باریکهیهک له سهری ههلیشتبوو. سهری بو کوترهکه ههلبری و له کاتیکا به تیچاو دهپروانیه کچهکه، به ئهسپایی گوتی: " ئیوارت باش کوترهکه! " سهیری کرد نهوال تهمهشایهکی کوترهکهی کرد. بزهییهکی کرد و له سهری پوی: " تو سهوزلهیهکی چهند جوانیت!... سهوزلهیهی روحی جوانی و روح سووکیه. ئه و گورانیته نهبیستوو که دهلی: " سهوزلهی، سهوزهگیان، تو زیان و روحی منیت؟ " کیژی ههچنده وای دهواند، هیچ بایهخیک به قسهکانی ئه و نادات، بهلام به گیان و دل گویی بو ههلیختبوو، دهنگی روشدی له گیان خوشبوو، ئهه وای کرد له کانگای دلهوه بزهییهک بکات بیتهوهی بهسهر لیویهوه بهدیار بکهوی، دووباره شهرم دایگرت و دوو ههنگاو یک دوور کهوتهوه و رووی وهرگیپا. روشدی هیشتا هه کوترهکهی دهواند و دهیگوت: " چما سلاوهکه م ناسه نیتهوه؟.. بوچی رووم لی وهردهگیری؟.. ئاخیر چون دهبی بهو هه موو ناسکی و جوانیهوه هینده دلرهق بیت؟! "

کیژی تیمابوو، هه لهویندهر بوهستی یان پروات؟.. لهوه نهدهترسا دهراوانهکه یان یهکیک له دراوسیکان بیته سهربان و بهو حالهوه بیان بینی و هزار و یهک قسه و قسه لؤکیان دوو بخات؟ چ بوو، لاقی به عارديهوه بهند بووبوو، چما پی پی دانهدهگرت؟.. روشدی دووباره دهستی پیکردهوه: " ئه ی کوتری جوان نازانی من دراوسیتانم؟.. ئاسمانی میهره بان له مه وودا ناتوانی تو م لی دوور بخاتهوه.. ئیدی تو له هه کوی بی من لهوی دهیم! " نهوال کهمیگ سهری وهرگیپا، له تو وایه دهخوای سهری کوترهکه بکات؛ لی کوترهکه فری بوو!.. بینی روشدی به هه مان بیپهروایی، زهق زهق چاوی برپوهته ئهه. ئیدی دواندی کوترهکه فایدهی نه ما، به ئهسپایی پی گوت: - خوشحالم...

نهوال، دیسان رووی وهرگیپا و به هیواشی به رهو دهراگاکه پوی، روشدی به کهسهرهوه لئی نزیک بووهوه و گوتی: - وهلامم نادهیهوه؟

هیچ وهلامیکی نه دایهوه. گوناکانی له شهرما سوور هه لگه ران، چاوهکانی خیراخیرا ده تروکان. روشدی پتر لئی نزیک بووهوه و گوتی: - تاقه وشهیه کیشم پی رهوا نابینی؟.. هه ر یهک وشه، خوی ده کرد جنیو و سخیفان ده بوو!

لی کیژی ههنگاوهکانی تووندتر کرد. روشدی ویستی پی پیگری. نهوال به تووره بوونیک دروینهوه گوتی: - وازم لیینه! شهرم له خوت ناکه ی، ئهه شهرتی هاوسیتیه!؟

- یانی شهرمه دراوس، مجامه لهی دراوسی جوانه که ی بکات!

- به لی.

- باشه ئه گه ر جوانی دراوسیکه ی ناچاری بکات مجامه له ی بکات چ بکات؟ عه ییه؟

- مههینه قسه، نه خه له تابی ریم پیگری!

به لام روشدی گوئی به هه ره شه که ی ئه و نه دا وچووه به رده می. نه وال ترسی لینیش و به ره و دهرگا که تهکانی دا و خوی له دهستی دهر باز کرد، روشدی پینیا نه گه یی. نه وال، له کاتیکا دللی به تووندی لئی دها، به هه شتاو دابه زی و یه کسه ر به ره و شوقه که ی مالی سهید عارف پهل بووه وه. نه تووره بوو نه زویر و پهست، ئه وه ی له بیر و له خه یالیا نه بوو تووره بوون بوو، له بانیزه که دا رونیشت، چاوه پروانی خانه خوینیه که ی ده کرد. بیری له قوزی و دهنگدانه وه ی دهنگه میهره بانه که ی روشدی ده کرده وه. قسهکانی دوستانی دهورانی قوتابخانه ی خوی بیرکه و تنه وه که دهر باره ی دهستبری و فندهل فیلی خورتان و نامه یین عاشقیینی و چیروکی ئه فینداری ده یان کرد، له دللی خویا پرس ی باشه ئه م له سبه یه وه ئه و دنیا خو شه، دنیا ی عاشقیینی تاقیبکاته وه؟.. باشه ئه م کوره ده بی له کیپه خورتان بی؟!.. دوا ی ماوه یه کی که م روشدی، شاد و دم به خنده دابه زی، به لام هیشتا له دللی خویدا ههستی به سوزیکی راسته قینه نه ده کرد، وه کو ئه وه بوو بیهوی دهوری عاشق بدینی، له راستیدا له و نه کتیره راستگویانه بوو، که به هه موو بوونی خویانه وه ئاویته ی دهوره که ی خویان ده بن وله هه ر دوو باری کومیدی و تراجیدیدا، دل دیننه جوش. ئه وسا شاد و دلخوش به نیازی شه و بیبری و خوار دنه وه و گورانی به ره و گازینو بووه وه.

((۲۳))

پشو و پوژانی جهژن بووری. ئه حمده عاکف جاریکی دی چاوی به کیژی نه که وت، له دللی خویدا گوتی وادیاره مژوولی جهژن و دیدنه ی دوست و ئاشنایانه به و بونه یه وه، له دللی خویدا ئومیدی شادی بو خواست. هه موو خوزگه یه کی ئه وه بوو، که کیژی به قاته تازه که یه وه که له بهر خاتری ئه و به دوورنی دابوو، ببینیت. له دللی خویدا گوتی: " خوقات به چند پوژی کون نابیت، په له ی چیه، پوژیک هه ر له به ریا ده بیینی!" خویشی به پوژانی جهژنه وه مژوول بوو، هه رچه نده هه مووی له قاوه خانه ی زه هره له گه ل دوستهکانیا به سه ر بر دبوو، هه موو ئاشناکانی له وی بوون جگه له سلیمان به گ عه ته که بو دیدنه ی جهژن سه فهری گونده که ی خویانی کرد بوو. سهیر ئه وه بوو هه رچه نده زور تیکه لاویان بوو، به لام نهیده توانی دوستیکیان له نیواندا هه لبریزی، چونکه به لای ئه وه وه دوستی راسته قینه ده بوایه دوو خه سله تی تیا بوایه: یه که م ئه وی له خوی به گه وره تر و به ماموستا زانیبا، دووهم، ده بوایه به کیمانی بره ک پوژنیر بیت، تا له زهت له هاونشین ی و دوستایه تی ئه و ببینیت، لی زوربه ی کات خوی له نیوان دوو شه خسیه تدا ده بیینی یه وه: یه کینکی ئومی بی سیوات که شیفته ی شه خسیهت و عاشقی پوژنیری ئه و ده بوو، یان تووشی ده بوو به تووشی که سیکی خوینه وار و پوژنیر هه وه، که پادهستی ئیراده ی ئه و نه ده بوو و به متمانه وه گهنگه شه ی له گه لدا ده کرد. دهسته ی یه که می خوش دهویست و رقی له دهسته ی دووهم بوو، به لام نه ئه میان و نه ئه ویان دوستی دلخوازی ئه و نه بوون. وهستا نونو و، که مال خه لیل و، سهید عارفی خوشدهویست، رقی له ئه حمده راشد بوو، ئیدی به بی دوست پوژگاری دهقه تاند، له دنیا دا تاقه دوست و براده ری هه ر روشدی برای بوو.

پوژانی جهژن، به بیئه وه ی کیژی بدینی، بوورین. لی به رده وام بیری له و ده کرده وه. دهستبهرداری ته مه شاکردنی نه ده بوو، چاویکی هه ر له بانیزه که بوو. ئایا له و بهینه دا سوزیک چه که ره ی نه کرد بوو؟ دللیک رانه چه نی بوو، ئومیدیک شکوفه ی نه کرد بوو؟!.. دوو سوز چه که ره یان نه کرد بوو، دوو دل بیدار نه بوو بوونه وه، دوو ئومید شکوفه یان نه کرد بوو؟ دوا ی تیپه ر بوونی سی دانه سال، له قات و قری قیان، به دللیکه وه که

مالاوايي له گهنجی كړدبوو، عاشق بووبوو، به جوړی خوئی به عهشقهوه ههلواسی بوو كه دوا ئومیدی شادمانی دنیای بی.

دلی دواي ئهوهی خهريك بوو به تهواوهتی نائومید دهبوو، له نوی بوژایهوه، تین وتاو، جوښ و خرؤشی، تهپی و تازهیی گهنجایهتی بهبهردا كرایهوه. دهبوا بیریک لهم حاله بکاتهوه و تهگبیریکی لیبكات.

پوژانی جهژن بوورین، ئه و مژوولی بیركردنهوهو تهگبیر بوو. ژیان جاریکی دی به پرویا پیكهنی بوو، هه ل و دهرفتهیکی دی بو فراههه م كړدبوو. ئیدی نهدهبوو پی هیچ دوو دلپیهك بهخوئی بدات، بویه بهوپهپی راشكاوی و له بن لیوانهوه بهخوئی گوت: " فرسهته، نورهی ژن هیتانه! " بهلی، بهلام ئه و چل سالی دهرباز كړدوو و کیژی له بیست سالیس كهمتره، له راستیا به بابی کیژی دهشیا، باشه چی تیايه، چی قهیدیه؟.. مهگه ر خوئی مهیلی بهم نیشان نهدابوو؟ مهگه ر بهدلی کیژی نهبوو؟... سهبارته به كهمال خهلیلی دوستی، باوهپی نهدهكرد دهستی بگپریتهوه، ههچهنده مهسهلهكه له تهعهجوب بهدور نهبوو. له زهینی خودا وای ویتا دهكرد دوستهكانی دهكهونه تاقیبی، ئیدی دهزانن كه " پیاویکی چل سالانه، فهرمانبهری ئهرشیفخانهی وهزارهتی كاره، پله ههشت، له فهراموشكراوهكانی حكومهت و دنیايه، موچهكهی پازده جونیهه!" تو بلیی كهمال خهلیل، كه وای دهزانی له گهوره فهرمانبهرانی وهزارته بهو زانیاریانه قهلس نهبیته؟ تو بلیی تهوحیده خانم - داکي نهوال - بیانوو نهگری و نهلی تهمهنی گهورهیه و موچهكهی كهمه؟!.. لهو دهمه دا لیوی خوئی گهست و ههستی نائومیدی داگرت: لهزگ بوو له دین دهرچی و ههمان قسه دووباره بکاتهوه كه کاتی خوئی له بونهیهکی وهكو ئه م بونهیه دا گوتبووی: " هه موو دنیا ئهوه نایهنی كه بیلم كهسیك به بچووكی تهمهشام بکات؟ " بهلام ئومید و ههولی ئهوهی كه بهختی شوومی خوئی تاقی بکاتهوه ریگهی نه دا، خوئی پادهستی شیتاتی توورهبوون بکات، هزری نائومیدی له خوئی دور خستهوه، به شادی و ئومیدوارییهوه بیری لهو دهرفته دهكړدوه كه ژیانه تازهكهی بوی رهخساندبوو.

سپ پوژی جهژن بووری وئهحمهه، بیری لهوه دهكړدوه كه له دواي پشووی جهژن یهكسه ر بنپریته خوازبینی، یهكهمین ههینی دواي جهژن هات و هیچ یهکیك له بیر و خهیاپلاوهكانی نههاته دی، بهیانی یهكه م پوژی پاش جهژن، واتا دواي جارهكهی یهكه م پوژی جهژن، کیژی بیی، دلی زور خوشبوو، پوژیکی ههوه ل پوژانی ههیفی نوقه مبه ر بوو. كهش و ههوا خوشبوو، جابه جار شنیهکی فینکی روح ئهنگیز ههلی دهكرد. تهنكه ههوریکی سپی دهرخشان به ئاسمانهوه بوو و بهری تیشکی خورهكهی دهگرت. پهنجهره ی ژوورهكهی نهوال كرایهوه، ههركه سهری ههلبری، کیژی بهدی كړد، كه وهكو ئومیدیکی تازه و خهونیکي خوش، لهمی دهرپوانی، بهدهم بزوهه ئاماژهوه سلأوی لیکرد، ئهویش به بزیهك سلأوهكهی سهندهوه. چه ند عاشقی زهردهخه نهكانی بوو! حهزی دهكرد چاوی له پهنگه ئهسمه ركهی پاراو بکات. لهو كاته دا ههولیده دا، به ئاماژه - بهگویره ی توانا - تی بگهیهنی كه پیوهیه قسه لهگه ل بابیا بکات؛ بهلام نهوال پیشی كهوت و سهری نایه سه ر ناو لهپی خوئی، گوايه خهوی دی و گه ركهیه تی بنوویت، ئهوسا پروی گرژ كړد، لیوی ههلقورتاند، یانی سهری دیشیت، ئهوسا سهریکی بو دانهواند و پوی. ئهحمهه زوری لهبه ر گران بوو كه ئه و دهرفتههی له کیس چوو، بهلام بهمه رژدتر بوو له سه ر نیاز و نیهتهكهی خوئی، ویستی جگه ریهك پیبكات، بهلام پاكهتهكهی جگه رهی تیا نه مابوو، چوو بو ژوورهكهی روشدی تا جگه ریهکی لیوه ر بگریته، دهرگاكهی به ئاسته م درزی تیکه وتبوو، به ئهسپایی دهلهکی دا. سهیری كړد براكهی ههردوو ئانیشکی داداوهته سه ر قهراخ

په نجره که و چاوی بریو ته سهره وه. به جورئ له خو پوچو بوو، تا نه گه ییبه ناوه راستی ژورره که، روشدی ههستی به هاتنی نه کرد. له جیگای خو یه وه روانییه ئه و په نجره یه ی که روشدی برای چاوی تیبری بوو، له ناکاوا نه والی بینی که بله ز پوی! روشدی به رهقینی کوت و پری کیژه که چه په سا، ئورپی پاشی دایه وه، براکه ی بینی، بزیه کی به پرویدا دا، ئه حمه د چه په سابوو، به راده یه ک غافلگیر بوو بوو، مه گه ر له شهوی بوردومانه که دا، به و راده یه غافلگیر بوو بی. دلی ئاسوده و سهرمهستی، وه کو چون هوره تریشقه یه کی له ناکاوا، چه خماخه دعات و ئاسمان شق دهکات، به و ئاویه شله قا. ئاگای له وه هه بوو که روشدی ئورپی له م داوه ته وه، بله ز و به چه واسی جه م و جوره وه، چاوانی نوقاند و به هه موو توانایه کی خو یه وه هه ولیدا ئارامی خو ی بپاریزی و هیچ نیگه رانییه کی پیوه دیار نه بیته. به بزیه کی دروینه وه روانییه روشدی برای که به بزیه شیرینه که یه وه به ره و پیری هات. به کاوه خو گوتی: - بیزه حمه ت جگه ره یه کم بده یه!

روشدی پاکه ته که ی له گیرفانی بیجامه که ی دهره یئا، کردیه وه و بو براکه ی راگرت، جگه ره یه کی هه لگرت و دهستی سوپاسگوزاری تا هه نیه ی بو هه لپری، سوپاسی کرد و له ژورره که ی وه دهره که وت.

((٢٤))

دهرگای ژورره که ی داخست، له سهرسامی و چه ییبه تاندا چاوی هیچی نه ده بینی. جگه ره که ی هه لدا یه سهر ته خته خه وه که ی و ئه وسا چووه بهر په نجره که. سهری هه لپری بانیزه که چول و دهرگا که ی کرابووه وه. به پهستی سهری داخست و به جورئ په نجره که ی پیوه دا که شووشه کانی ته قه یان لیوه هه ستا، هاته وه لای جیگا که ی، له قه راخیه وه پونیشته، له بن لیوانه وه گوتی: " بیرم چوو بوو که په نجره یه کی دیکه ش هه یه، هه نیی په نجره که ی من دهروانیته ئه م بانیزه یه، به راستی له بیرم چوو بوو! " ده تگوت له جیاتی خوین، نه وت به دهماره کانی دهروات و گر له دلی به رده بیته. مه گه ر ئه وی نه بینی که له ناکاوا به دیتنی ئه م شله ژا و به ترسه وه خو ی دزییه وه و رهقی؟.. ئه م رهقینه ی جگه له هه ستردن به عه زابی ویژدان، له چ بوو؟.. باشه چ شتیک هینا بوویه بهر په نجره که؟ به تاییه تی که به ئامازه و هیما ئه می تیگه یاندبوو که خه وی دی و دهروات دهنوو؟.. هه ر هه موو ئه م ریکه وت و بویه رانه، ته نیا یه ک مانای چه په لیان له پشته وه بوو، ئه ویش ئه وه بوو که نه یادی ناپاکی له تاقیبی ئاره زووه پووچه له کانی خویدا بوو، عه ودالی هه واو هه وه سی مه حال بوو، سهر ئه وه بوو، ته نیا ده رۆژیک به سهر هاتنه وه ی براکه یدا بووری بوو، له زهر فی ئه م چه ند رۆژه که مه دا هه موو شتیک گورا - هه ستیکرد زلله یه کی توندی لیدرا - دلی کرمی بوو، بزیه و خه نده کانی، ته نیا ریا و رپینی بوو. باشه چون ده بوو ئه م هه موو گورانه له کیژیدا رپویدات؟.. نه خواز ه للا به و ئاسانیه وه کو ئه وه ی هیچ به لایه ک به سهر قوربانیه کانی نه یه ت؟ یان ده یویست له یه کتریان درپونگ و به گومان بکات؟.. ئایا به و جووته ی راده بوارد؟.. باشه بوچی چه ند خوله کیک له وه پینشتر، سلاوه که ی سهندبووه وه؟ ئایا له رپوی شهرم و په شوکانه وه بوو یان هه ر هه مووی فیل و فه رج و ده ستبری بوو؟

برا بچوو که که ی ئاگای له هیچ نه بوو. که م و زور دهستی له خوینی ئه ما نه بوو. رهنگه کیژی بینی بی و چوو بیته دلییه وه و، وه کو خووی خو ی چاوبرکییه کی له گه لدا کردبی و کچه ش به ناز و کریشمه دلی بر دبیت. ئیدی به نیگایه ک و به ئامازه یه ک ئه می فه راموش کردوو. شته که له وه زیاتره؟!.. کیژی، پیره کوره سهرساف و مرده له که ی له بیر کردبوو. ته نیا گله یی له خو ی ده کرد. باشه خو ی نه ده ناسی، نه یده زانی به خته که ی خو ی چه ند به دبه خت و شوومه، له دنیا به گومان نه بوو، به تاییه تی له ژنان، ئه و هه موو ئه زمونه به س نه بوو، که

پەندى لىئوهرىگرى و بەو ئاسانىيە فرىوى ئومىدى بېھودە و درەوشانەوہى شادمانى درۆين نەخوات؟.. رەنگ زەرد و لىئوبەبار ھەستايە سەر پىيان، خەم و كەسەرىكى قوللە چاوانيا شەپۆلى دەدا. ھىندە بەبەينى تەختە خەوہكەى و كىتېخانەكەيدا، ھاتوچۆى كرد، تا سەرى گىژ بوو، لە سەر تەختە خەوہكەى دانىشتەوہ. لە خۆى دەپرسى: باشە دروستە، لە سەر ئەو كچە مل لەبەر مى براكەى بنى و بكەونە ركا بەرى يەكدى؟.. بە غرورەوہ سەرى ھەلېرى. مەحال بوو ئەو كارە بكات؛ چونكە ھەقركى راستەقەينە لە نيوان دوو لايەن يان دوو ھاوكوفەوہ دەكرى!.. ھەرۋەھا مەحال بوو براكەى لە رازى خۆى ئاگادار بكاتەوہ. خۆى لەوہ بە گەرەتر دەزانى كە سوالى بەختەوہرى بكات يان عەشقى وەكو ديارىيەك پىشكەش بكرىت. عەشق و ئەو كچە و، ھەر كەسىك عەشق و قىانى ئەوى بەدەست دىنا، لەوہ بچووكتەر و كەم بايەخ تر بوو ركا بەرى لەسەر بكات، بەلام چما بەو رادەيە پىوہى دەتلايەوہ؟!.. چما ئەو كۆقان و دەردە كوشندەيە دەستبەردارى نەدەبوو؟!.. چما غىرەو ھەسوودى وەكو چزوى دوو پىشك، لە دلى رۆدەچوو؟.. تاكەى بگرى و بنالينى؟ ئەو دەستى درىژ كەردبوو، كە تاراي بووكىنى لەسەر بووكەكەى ھەلېداتەوہ، بەلام كاژەلاكىكى مردوى بىنى!.. بەچاوى خەيال ھەردووكيانى ھىتايە بەرچاوى خۆى، برايەكەى بە ھەموو خورتى و قۆزىيەكەيەوہ و كىژى بە چاوە گەش و درشتەكانىيەوہ، لە دلى خۆيدا ھەستى بە ئازار و بىزارىيەكى تووند كرد، چما وىراى ئەوہى كەسى لە براكەى خۆشتر نەدەويست، ئەو (روشدى) ھەمىشە، دەبوو بە كۆسپ لە بەردەم شادومانى و بەختەوہرى ئەو؟.. لەبەر ئەوہ بوو كە بىست سال لەوہ پىش ھەموو تەمەنى خۆى وەقفى پەرۋەردەردنى ئەو كەردبوو، ئايندەى خۆى كەردبوو بە قوربانى پىگەياندى ئەو، ئىستاش كە بە ئاواتى خۆى گەبىوہ، بىخەم و خەيال، بەختەوہرى ئەو پايەمال دەكات!.. توورەيى بەسەريا زال بوو، گيانى لە رق و كىنە سەررېژ بوو، وەكو گرگانىك ئاگرى لىدەبووہوہ، بەلام رق و توورەيىكەى زۆرى نەخاياند، بۆ تاقە ساتىكىش رقى لە براكەى ھەلنەگرت – ھەرچەندە ھەموو چەند خولەكك بەسەر خەمە گەرەكەيدا بوورى بوو – راستە خۆشەويستى بۆ براكەى دووچارى سەكتەيەكى كاتى بووبوو، لەخۇ چوو، بەلام نەمرد! تەنانت سەبارەت بە كىژەكەش كە سەبەبكارى ئەم ھەموو بويەرە بوو، ھىچ رق و كىنەيەكى لە دل نەگرت. ھەرچەندەلە سەرەتاوہ وا دەھاتە بەرچاوە كە توورەيىكەى لە كۆتايى نايت، كەچى بە خىرايىيەكى سەيرەوہ دامركايەوہ. ھەستى رق و كىنە و غرور بەرى داو، جىگەى بۆ خەمىكى بى پايان و نائومىدى و رەش بىنيەكى ئەوتو چۆلكرد، كە پىنەدەچوو ھەرگىز بەرى بدات. كە يادى ساتە خۆشەكانى رۆژانى رابردوى بىر كەوتەوہ، نە خەفەتى خوارد، نە كۆقاندار بوو – بەلام ھەستى بە جۆرە شەرم و ناكامىەك كرد.. بە دەنگىكى كز و خەمىن لە دلى خۆيدا گوتى: " پەردە لە سەر ھەقىقەت ھەلدايەوہ، ھەقىقەت شتى نىە بتوانى خۆتى لى گىل بكەى. تۆ پياويكى بەدبەخت و بى شانسى! ئەمە ھەقىقەتتەكە چەند و چوون ھەلناگرى، ئىدى رۆژگار كەردوتى بە نىشانەى تىرى نائومىدى و ناكامى. ئىدى ھىژىكى ئەھرىمەنى لى قوت كەردوويتەوہ، تا ھەر دەرفەت يان بويەرىكى خۆشەختىت بۆ رەخسا يان لىھەلگەوت، لە دەستى بدات! ئەگەر بەردى لە ئاسمان بەرىتتەوہ، بەر سەرى تۆ دەكەوى. ئەگەر ميوەيەكى گەبىو، بەدىار سەرتەوہ بى، تەنيا ئەوہندەى بوى كۆشى بۆ بگرىتەوہ و دەست بەرى و بىكەيتەوہ، لە پىر تەيرىكى شووم دىت، پىرى دەداتى و دەپرفىنى و دەروات. يان ھەر كە لە لوتكەى ھەولەكانت نىك بوويتەوہ، ھەرەس دىنى، ژىروژوور دەبىت و نغروۆت دەكات. ئاسۆكانت بە تىشكى ئومىدى درۆينە رۆشنە، لە تارىكتىر شوىنى زەويدا دەژى، لەم دنيايەدا ھىچ كەسىك ھەيە بە ئەندازەى تۆ بەدبەخت بى؟!.. خەلكى ھەموو شاد و بە كەيف و بى خەم دىن و دەچن، ژيان بەسەر دەبەن، يەككە بە سەلامەتى خۆى شادە، يەككە بە مالبات و

کەس و کار دلشاده، یەکیک بە مال و مندال دلخۆشه، یەکیک بە پلهوپایه، بە سهروهت و سامان خۆشحاله، پێم نالیی تو به چ شتیکی دلخۆشیت؟!

نە سهلامهتیهکی ئەوتۆت ههیه، نە مالبات و بنه‌ماله‌یه‌ک، نە پله‌وپۆستیکی، نە سهروهت و سامانیکی، نە پارەو پولیک شک دهبه‌ی!.. له هه‌وه‌له‌وه بیکار بوونی بابت پشتی شکاندی، پاشان هه‌رچی هه‌ز و ئاره‌زوویه‌کت هه‌یه کردت به قوربانی په‌روه‌رده‌کردنی براهه‌که‌ت، پاشان هه‌رچی به‌هره‌ت هه‌یه له‌م ژینگه‌ جاهیل و پاشکه‌وتووه‌دا، کوێر بووه‌وه؟.. ئیدی له‌م دنیا‌یه‌دا چیت بۆ ده‌مینیته‌وه؟.. ته‌مه‌نی گه‌نجیت پۆیی، به‌بێته‌وه‌ی بیره‌وه‌رییه‌کی باشت له‌لا دروست بووبی، که له‌ پیریدا، به‌یادیه‌وه‌ بژی! نه‌ا خه‌ریکه‌ به‌ره‌و پیری داده‌گه‌رپی، چۆن به‌رگه‌ی ئەم ژیا‌نه‌ نه‌زۆک و زپه‌ ده‌گری؟..

پیاوان، ژنانی نه‌زۆک، ئەگه‌ر ئەمه‌که‌داریش بن، ته‌لاق ده‌ده‌ن، ئیدی تو چ دلیکت به‌ دنیا‌یه‌ک خۆشه‌ که نه‌ک هه‌ر زپ و نه‌زۆکه، بگره‌ مایه‌ی ده‌رد و ئازاریشه‌؟!.. بۆچی هاتوویته‌ ئەم دنیا‌یه، خێر و فه‌رت چیه‌؟!.. ئەم ده‌رد و ئازاره‌ که‌ی ته‌واو ده‌بیته‌ و ده‌بریته‌وه‌؟!.. ئاخ‌ر ئەم عه‌قل و عه‌قله‌راییه‌ چ خیریکی بۆ داووته‌وه‌؟!.. چ سویدیکت له‌ خوینده‌نه‌وه‌و پۆشنبیری دیتووه‌؟!.. مه‌گه‌ر ته‌نیا سه‌ریه‌شه‌ی بۆ دروست کردیته‌! هه‌قه‌ به‌ یه‌که‌جاری واز له‌ خوینده‌نه‌وه‌ی کتیبان بینی و ئەم کتیبخانه‌ به‌لایه‌ بسووتینی! باشتروایه‌ پووبکه‌یته‌ ماده‌ی هۆشبه‌ر و خۆت ئالووده‌ی بکه‌یت، تا به‌لای که‌مه‌وه‌ حالت له‌ ئیستا باشت‌ر بیته‌. ژیا‌ن کاره‌ساته‌ و دنیا شانۆیه‌کی تاقه‌تبه‌ره‌! سه‌یر ئەوه‌یه‌ ده‌قه‌که‌ کاره‌ساتبار و دلته‌زینه‌، به‌لام ئەکه‌ته‌ره‌کانی لیبۆکن! سه‌یر ئەوه‌یه‌ ناوه‌پۆک و مانا‌که‌ی خه‌مناکه‌ - نه‌ک له‌به‌ر ئەوه‌ی له‌ خودی خۆیدا خه‌مناکه‌، به‌لکو له‌ پراکتیکدا خه‌مناک ده‌رچوو، جا له‌به‌ر ئەوه‌ی زۆربه‌ی کات ناتوانین به‌ ناکامی ئاواته‌کانمان پێکه‌نین، بۆی ده‌گرین، ئیدی فرمیسک حه‌قیقه‌تمان له‌به‌رچاو ون ده‌کات، وا وینا ده‌که‌ین ده‌قه‌که‌، ده‌قی ژیا‌ن تراجیدی، به‌لام له‌ راستیدا کۆمیدیا‌یه‌کی گه‌وره‌یه‌! " گرژ و مۆن، که‌میک به‌ بیده‌نگی له‌ فکران راجوو، دلی ته‌نگ بوو، له‌ ناکاوا له‌ شوینی خۆی راپه‌ری. به‌ تووندی گوتی: " به‌ره‌و ئەشکه‌وتی تاریکی، ئەشکه‌وتی ته‌نیا‌یی و ترس! به‌ره‌و گۆری سارد، گۆری نائومی‌دی. دنیا شاپیکی له‌ من هه‌لداوه‌، دنیا پووجه‌، به‌لام شه‌رت به‌ شه‌رتی پیاوان، منیش شاپیکی تیه‌له‌لبه‌م و به‌هیچی نه‌زانم. ئەگه‌ر ئومی‌ده‌ درۆینه‌کان له‌ خۆم دوور بخه‌مه‌وه‌، دنیا به‌ ته‌واوه‌تی له‌ نائومی‌دی خالی ده‌بیته‌، ده‌یسا به‌ره‌و ئەشکه‌وتی ته‌نیا‌یی، ده‌مه‌وی په‌رده‌یه‌کی ئەستوور به‌ ده‌رگای ئەشکه‌وتی ته‌نیا‌یی خۆمدا بده‌م، تا چیت‌ر چاوم به‌ فریوه‌کانی ژیا‌ن نه‌که‌وی!"

ئوسا به‌ تووندی ئاو‌ری له‌ په‌نجه‌ره‌که‌ - په‌نجه‌ره‌که‌ی نه‌وال - دایه‌وه‌، تو‌زی له‌وه‌پێش دای خستبوو و به‌تووریه‌ی گوتی: - تا هه‌تا هه‌تایه‌ به‌ داخراوی وه‌مین، تا هه‌تا هه‌تایه‌!

((٢٥))

وه‌کو خوی هه‌ر به‌یانیه‌کی پۆژانی هه‌ینی، لیب‌را بۆ قاوه‌خانه‌ی زه‌هره‌ بروات، تا بای بالیک بدات و خه‌می دلی بره‌وینیته‌وه‌. قاته‌ تازه‌که‌ی له‌به‌ر کرد، که‌ بیری له‌ چۆنیه‌تی به‌ دوورن دانه‌که‌ی کرده‌وه‌ و چۆن ئەو هه‌موو پارهی‌ی پێ دابوو، ئاهیککی پر له‌ داخ و که‌سه‌ری هه‌لکیشا. له‌ شوقه‌که‌ وه‌ده‌رکه‌وت، وه‌ختایه‌ک که‌ خه‌ریک بوو له‌ قالد‌رمه‌کانه‌وه‌ داده‌گه‌را، یه‌که‌م پۆژی خۆیا‌نی له‌و ته‌لاره‌دا بیره‌که‌وته‌وه‌ که‌ چۆن به‌یانیه‌که‌ی کاتی له‌ ته‌لاره‌که‌ ده‌رده‌چوو، ئاو‌ری پاشی دابوووه‌ و بۆ یه‌که‌مجار نیگای له‌ نیگای نه‌وال هه‌له‌نگوتبوو، ئیدی ئاوات و ئاره‌زووه‌ دره‌خشان و ره‌نگینه‌کانی که‌ زالمانه‌ به‌ با چووبوو، بوژابوووه‌؟!.. راسته‌ گه‌له‌ک کۆفاندار

وکه سهردار بوو، ههستی به چهوسانهوهو مهزلوومیهت دهکرد، بهلام ئهو حاله دهروونیهه، له لهزهت بهدهر نهبوو، لهزهتیکه پهنهانی گونگ که خهریک بوو بهره بهره بهدیار دهکوت. بهخاوه خاوملی ریگای گرت، بیرى لهوه دهکردهوه که چون دهبوو پوو وهرگیژانی کچولهیهکی مندالکار لهو، وهکو پیاویکی میانسالی به ئاوهز و ههکیم، بهو رادهیه پهست و خهمباری بکات. به تهوسهوه بهخوی گوت: "شهرم له خوت بکه! چون شتی وا دهبی؟! کچولهیهکی مندالکار بهم دهردهم ببات؟! چون ریگهیه بهههشتی بهرینی نیشاندام و پاشان سهرم له دوزهخهوه دهرهینا؟!... ئاخهر حکمهت بهچی دهچیت ئهگهر میکروبی شههوت بهم رادهیه بهشهر ریسوا بکات؟!... یانی باشتر نهبوو - توبه خواجه - به جوریکی دیکه و باشتر بخولقاباین؟!... جا ئهگهر دنیا ههر ههمووی به سهدهمی میکروبیکی بچووکهوه - که دهست نویژی پی بشکی، بییت به تاریکه سهلات و چولهوانی، باشتر نییه، به دنیا و ههرچی له دنیا دا ههیه بمیزین؟! وهختایهک گهیه قاوهخانهکه، سهیری کرد ههموو دوستهکانی له پیش ئهوهوه گهیی بوونه ئهویندهر - تهنیا سلیمان بهگ عهته نهبی که هیشتا له گوندهکیان نههاتبوووه - وهستا نونوش لهوی بوو. عادهتی وابوو پوژانی ههینی له سهعات دهوه تا دوی نویژی ههینی دووکانهکی دابخات؛ بهلام عهباس شفه، له جیگا ههمیشهیهکهی خوی، له گهل وهستا زهفته و له نزدیکی کوپی دوستانهوه پوئیشتبوون و مژوولی قسان بوون، رادیوکه گورانی جوراوجوری لیدهدا. ئیدی پیاوهکان کهوتنه قسان. کهمال خهلیل ویستی ئهحمده عاکفیش بینیته قسان، بویه لینی پرسى: - ماموستا ئهحمده عاکف، بهینت له گهل گورانی چونه، گورانی کونت پی باشتره یا هی تازه؟!

له دلی خویدا گوتی: "ده تهمهشا! من هاتبووم کهمیک خهمی خو بهبا بدهم، به ناخیرم هاتبووم بایهکی بالی خوم بدهم و کهمیک دلم ئاسووده بیی، کهچی دهبی گوی له ههرزهگویی ئهمانه بگرم... دهدهی تو بو ئهوه نههاتووی خهمی خوت بهبا بدهی؟! دهیسا وهلامی بدهوه و مهنوونی خوا به. شیفتهی ئاواز و گورانی بوو، به زگماک عاشقه گورانی بوو. بهلام گورانی کونی پی پهسندتر بوو، تهنانهت شیوازی قسهکردنی کونی له هی تازه پی باشتر بوو! به زوری گویی له گورانییهکانی ئهلقیان و منیرهوه عهبدولحهی و منیلاوی دهگرت. ژیراویژیر تهمهشایهکی ئهحمده راشدی رهقیبی کرد، که بوچوونی خوی له ژیر چاویلکه رهشهکهیهوه پهنهان کردبوو، ئهوسا گوتی: - گورانی کون بیهیچ زهحهتیک دهچنه دلوه!

وهستا زهفته له خوشیا هاواری کرد: "ئهلالاهو ئهکبهر" وهستا نونو، سی چهپلهی دوابه دوی یهک لیدا.

بهلام سهید عارف پرسى: - ئهدی ئوم کهلسووم و عهبدولوههاب؟

ئهحمده عاکف، نیو نیگایهکی رهقیبهکهی کرد وگوتی: - ئهوانهی به ستایلی کون دهیلین زور چاکه و ئهوانهی دی توریکی قوراوی نایهن!

سهید عارف گوتی: - ئوم کهلسووم، ئهگهر ههلور بلور تکامهش بخوینی ههر گهرهیه!

ئهحمده عاکف گوتی: - باسهکهمان له سهر دهنگی نییه، دهنگی عهیبی نییه، باسهکهمان له سهر لایهنی هونهری گورانییه!

کهمال خهلیل گوتی: - ماموستا ئهحمده راشد ههزی له گورانی تازهیه، به تاییهتی موسیقای فهرهنگی!

پاریزه ره گه نجه که که حهزی لینه بوو به شداری له گفتوگویه که دا بکات، به بی مه یلییه وه گوتی: - بۆچوونی من سه بارهت به گۆرانی، بۆچوونی که سیکه پسیور و شارهزا نییه، ئه وهی راستی بی من زور بایه خ به گۆرانی نادهم!

وهستا نونو، هه لیدایی و به دهنگه گر و ناسازه که ی گوتی: - براینو، ئومه تی محمه د، هیشتا حالی باشه. ئیوه قهت بۆ تاقه جاریکیش گویتان له کابرایه کی ئینگلیز بووه، که پتر له نیو سه دهیه له ناومانا ده ژین، گۆرانیه کی فولکلوری عه ره بی بلێ؟!.. له راستیا که سیکه گۆرانی فه ره نگی پی په سندتر بی، وه کو ئه وهیه بۆ نمونه حه ز له گۆشتی به راز بکات!

وهستا زه فته که زیاتر به کاره وه مژوول بوو، که متر به شداری له گفت و گویه کاندایه کرد. به لام ئه مجاریان که گوئی له م قسه یه بوو، هه لیدایه، به راویژیک که نیشانه ی بیتاقه تی پیوه دیار بوو گوتی: - گوئی بگرن، خۆشترین دهنگ دهنگی سی عه بدهیه وه ختایه ک یالیل ده لێ، دهنگی عه لی مه حموده که بانگی به یانی ده دات، دهنگی ئوم که لسومه که امتی الهوی ده لیت. جگه له مانه هه رچه کی دی هه یه تووریکی قورای نایه نیت!

ئه حمه د عاکف، که حه زی نه ده کرد گه نگه شه که به بی فه لسه فه ریسی ته واو ببیت گوتی: - دل به ندی به گۆرانی تازه یان به موسیقای فه ره نگی، ئیبن خه لدوون گوته نی نیشانه ی لاسایی کردنه وه یه، لاسایی کردنه وه ی حاکمان له لایه ن مه حکومه مانه وه!

ئه حمه د راشد، له سه ر بیده نگی خۆی به رده وام بوو، هیرشه که ی ئه حمه د عاکف نه ی توانی بیجولینی و به یه نیته قسان، بۆیه لی ره دا باس و خواسی گۆرانی و موسیقا کوتایی هات. پاشان باس هاته سه ر سلیمان به گ عه ته، که مال خه لیل، سه ری له دواکه وتنی گه رانه وه ی وی له گوندی سورما بوو. سه ید عارف به پیکه نینه وه گوتی: - دوو هه فته یه خوا له فه سالی به د و ناقولای، رزگاری کردوین.

عه باس شه فه، به بی موبالاتی گوتی: - قه راره به و زووانه بی به زاوا.

سه ید عارف، به که سه ره وه گوتی: - بووکی، کچه که ی یوسف به هله یه، که له ژیانما ئا فره تی ئه وه نده به ده وم نه دیتوه!

ئه حمه د عاکف پرسی: - باشه ئه م هاوپییه تان نازانی ئه گه ر به ته ماعی پاره که ی نه بوایه، که س ئاماده نه بوو شووی پیبکات؟!

عه باس شه فه گوتی: - گومانی تیا نییه، نه گه نجه، نه قوزه، نه به ئه خلاق و ئاکار جوانه!

ئه حمه د، به و وه سفانه په ست بوو، چونکه هه ستیده کرد له زور رووه وه ئه و ده گریته وه، نه گه نجه، نه قوزه و... هه ر به خۆی ئه مه شی بۆ زیاد کرد " نه پاره داره! " ئه وسا سه ری داخست، له ترسی ئه وه ی نه با، به و قسه بی تامانه خه مبار ببیت، دووباره پرسی: - باشه بۆچی ده بی چاوی ته ماعی له که سانی دی بی؟!

له و ساته دا ئه حمه د راشد ئاوری لیدایه وه و به راویژیکی ته وسباری ده ستکرده وه گوتی: - ئه مه ته عه جوبی ناوی!... پاره ش وه کو گه نجا یه تی و قۆزی پیاو له لای ژن شیرین ده کات.. پاره له زور شتی تری دنیا گرینگتره!

یارۆی گهنج، زۆر زوو دهستی له سوعبهت و شوخی هه لگرت و به جدی گوتی: - پیره میژیکی وه کو سلیمان عه ته بهگ، له دووی ئه و عه شق و قیانه نییه که گهنجان له دوین، به لکو به هینانی ژنیکی گهنج و جوان، ههم غه ریزه ی کوژاوه و خامۆشی قیان هه لده کاته وه و ههم غه ریزه ی مولکایه تی پارا و ده کات!

عه باس شه فه گوتی: - گهنجایه تی گیرۆیه، پیره میژد به م ژن هینانه ی گهنجایه تی له ده ست چووی ده گیریته وه! هیچ دوور نییه ئه م کابرایه له زووترین کاتدا بگۆڕی، له مه یموونه وه بۆ نمونه ببی به گویدریژ!

وه ستا زه فته پرسی: - مه به ستنت ئه وه یه که ئه سلی مه یموونه؟!

وه ستا نونو، که هه لبه ته له گه ل ئه وه دا نه بوو، به و تانه و ته شه ره وه باسی پیری بکری، هه لیدایی و گوتی: - به شه ر که له شی ساغ بوو، ته مه ن گرینگ نییه، بۆ نمونه باجم به شه ست سالی ژنی هینا و مندالیشی خسته وه؛ به لام ئه م سه یید عارفه ی خۆمان بۆ نمونه، چ خیریکی له گهنجی دیتووه! (هه مان قاقای زولالی لیدایه وه) هه مووان به ئه حمه د عاکفشه وه - پیکه نین. سه یید عارف گوتی: - پی مه که نه وه ستا نونو، به و زوانه ره وشه که ده گۆڕی، بیستومه جوړه هه بیکی تازه له حاالی تاقیکردنه وه دایه، که سی نه مرئ به چاوی خۆت ده یبینی!

ئه حمه د عاکف، وه کو مه له وانیک که توانای له بهر براب، هه ناسه ی سوار بووبی و له حاالی نقوم بووندا بی و توانای مقاومه ت و بهر خودانی نه مایی، گوئی به وان نه دده دا. نه یزانی چۆن بابه ته که گۆرا و باس هاته سه ر شه ر و چۆن سه یید عارف که وته ژماردنی سه رکه وته کانی ئه لمان له رووسیادا و به شانازییه وه باسی که وتنی فیازما و بریانسک و ئودیسا و خارکوف و داگیرکردنی نیمچه دورگی قرمی کرد. وه ستا نونو هه ستا تا بۆ نوژی هه یینی بۆ مزگه وت بروات. پیره کوڕ دوعی خزمه تی خواست و له گه ل ئه وا به ره و مال پهل بووه وه. له هۆله که دا سووکه هه لوه سته یه کی کرد و له دلای خۆدا پرسی ئاخۆ روشدی هیشتا له ژووره که ی خۆی بی؟! .. به ئه سپایی به راره وه که دا پۆیی، له ده رگای ژووره که نزیک بووه وه، له درزی ده رگا که وه بۆنی تیژی جگه ره ی به سه ردا هات، ئه وسا بۆ ژووره که ی خۆی گه راپیه وه. یه که مجار بوو روشدی پۆژی پشوو له ماله وه به سه ر به ریت!... باشتر وابوو بلای پۆژی پشووی هه ردووکیان، به مه زنده نه ئه م له ژووره که ی وه ده رکه وتوو و نه کیژی بهر په نجه ره که ی به رداوه، مه گه ر هه ر خوا بزانی، چه ند سلایوان له یه کدی کردوو، چه ند بزهیان نیشتوو ته سه ر لیوان و چه ند ئاوات و ئاره زوو و شکوفه یان کردوو. قاته که ی دا که ند، دیزدشه که ی له بهر کرد و ته قیله که ی له سه رنا، له سه ر ته پله که که ی نزیک کتیبخانه که یه وه پۆنیشت. زۆر خه مبار بوو، به لام هیچ غیره و هه سوودییه کی له دلا نه مابوو - یان به لای که مه وه ده ری نه ده بری - له دلای خۆیدا گوتی ئه وه ی له گوشه که ی تری ته لاره که وه رووده ات، گه مه یه کی مندالانه یه، شایه نی ئه وه نییه به هندی بگری، یانی ئه مه هه ستیکی کاتیه؟! .. نازانی! به لام وایده زانی ته واو ئیدی براوه ته وه و هیچی له دلا نه ماوه! له دلای خۆیدا گوتی ئه مه چۆن به و خیراییه روویدا؟! .. یانی هه ست و سۆزه که ی، هه ستیکی لام سه ر لایی بووه و لیبی بووه به عه شق و قیان؟ بۆ ئه وه ی له و زره خه یالاتانه دوور بکه ویته وه، ده ستی بۆ کتیبخانه که برد، کتیبی " مقاصد الفلاسفه " ی ئیمام غه زالی ده رهینا، که ئه مه ی بۆ مژوول کردنی زهینی خۆی به شایسته تر ده زانی، یه کی که بوو له و گهنجینانه ی که ئه حمه د راشد هیچی ده رباره یان نه ده زانی، ته قه ی سه ری ده هات، فه سلای ئیلاهیاتی کرده وه، هه ولیدا پیشه کی دابه ش کردنی زانستان بخوینیته وه، به لام دوای ماوه یه کی کورت بۆی ده رکه وت که ناتوانی فۆکس له سه ر خویندنه وه بکات و هیچ له زه تیکی لینابینی. کتیبه که ی داخست

و له جیگای خۆی داینایهوه، لیبړا، پشوویهک به زهین ومیشکی خۆی بدات، بیگومان ههست وسۆزیکي گهوجانه بوو! ئاخر ئه و کيژه سادهیه بهو ههموو ساویلهکهییه خۆیهوه، چۆن دهیتوانی ئه م بهو ههموو رۆشنییری و زاناییهوه بهختهوهر بکات؟!.. ئهلههقی براکهی له کیشهیهکی رزگار کردبوو که خهریک بوو به سهرا تیی دهکهوت. دهبی له ئیستاو هیوه چاو بکاتهوهو ههرگیز بیر له ژن هیتان نهکاتهوه، مهحال بوو ژنیکي هاوشان و هاوکوفی خۆی بدۆزیتهوه!.. بهلام خیانهت خهسلهتیکی زور نهنگینه! مهگه کيژئ بهخۆی لهگهلیا نهکهوتبووه چاوپرکئ؟!... بهخۆی ئه می ههلهنه بژاردبوو؟!.. ئاخر چۆن بهو خیراییه بایدابووهوه؟!.. باشه خوا له کيژئ دوو روو، دزیوتری دروست کردووه؟!.. پهنا به خوا، چ دنیایهکی هیچه که دلان له چاو تروکانیکا بگۆرن! له ناکاوا دهنگیکي بهرز رشتهی بیر وخهیالی پچری: " مهلعونه دنیا، نهعلت له بابی دنیا!" یهکسه ر زانی وهستا نونو له نویژی ههینی گهراوهتهوه بۆ دووکانهکهی، به خۆشییهوه رابوو، بهرهو ئه و پهنجهرهیه چوو که دهیروانیه سه ر گه رکه تازهکه، کردیهوه، کهوته تهمهشاکردنی دیمه نهکانی ئه و گه رکه که هه م خهریک بوو پیی رادههات و هه م لیشی بیزار بوو، خۆزگه هه ر له گه رکه کی سکاکینی مابانهوه، له دلی خۆدا خۆزی دهخواست برایه که ی له ئه سیوتهوه نهقل نهباوه!.. ئه گه ر ئه و نههاتباوه، رهنکه هیچ یهکیک له و بویه رانه روویان نه دابا و بهمجوره دلی تهنگ نهبايه؛ بهلام هه ر زوو له و خۆزیایه ی خۆی ژیاوان بووهوه، تووشی عه زابی ویژدان بوو. ئاخر براکه ی زور خۆشدهویست، مهحال بوو، براکه ی، که وهکو کوری خۆی بوو، دهست پهروه رده ی خۆی بوو، له بهرچاو بکهوی.. بهلام سهیر ئه وه بوو هه م خۆشی بوئ و هه م هه ز نهکات له گه لیاندا بی؟!.. ئه گه ر بۆ قاهیره نهقل نهبايه تهوه، له گین بوو ئه حمه د تا ئیستا چووبایه خوازینی کيژئ و نها له قوناغی دهزگیرانداریدا بوايه. ههستیکرد، به دور له نیگه رانییهکانی پیشووی، هه زدهکات ژیانی خیزاندار ی بجه ربینی!... له ناکاوا وای به میشکا هات که ژماره دوو ژماره یه کی پیروژ و موباره که؛ به پیچه وانیه ی فیتاغورسیه کانهوه که ژماره یه ک به پیروژ وموباره ک دهزانن. مرؤف له کومه لدا خۆی ون دهکات، بهلام له ته نیاییدا، خه مبار ده بیئت. بهلام له لای هاوسه ره که ی خوده ونبووه که ی ده دۆزیته وه، ئیدی راشکاوی ته و او، خۆشه ویستی قوول، هه قلفی راسته قینه، دل نان به یه که وه، ئاسووده ی بی سنوور، کومه لیک له زه تی قوولن، ته نیا له نیوان دوو که سدا دینه دی. له خه مینی و داخ و که سه ر و ته نیایی بیتاقه ت و بیزار بووبوو. تامه زرو و بیتاقه تی فیان و خۆشه ویستی و دۆستایه تی وهاونشینی بوو. کوا لیوئ به سۆزه وه بۆی بگرژیته وه، کوا دلک له گه ل هه ر ترپه یه کی دلایا، بۆی لی بدات، کوا باوه شی له کاتی خه مینیدا په نای بدات و داخ و که سه ری بره وینیته وه؟

کول وکو فان زوری بۆهینا، گه راپه وه بۆ سه ر جیگا که ی، به توندی سه ری ته کان دا، وهکو ئه وه ی بیه وی ههستی داخ وکه سه ران له خۆ بتارینی. دهویست هه رچی رق و کینه، تووره یی، باوه ری هوقیانیه ی به ته نیایی و روحزی و خود دۆستی هه یه بگيریته وه بۆ غه ریزه و سۆزی مرؤقانی. له گین بوو غه ره و هه سوودی خا و بیته وه، سۆزی دابمرکیته وه، بهلام بریندار بوونی کبیریا و غرووری زامیک بوو له ساریژ بوون نه دههات، جا چۆن ساریژ ببی، هه رکه قه تماغه ی ده به ست، غرووری گه وجانه ی دهیکولانده وه؟! ددانه کانی به جیره وه ده برد و دهیگوت: " دهبی کيژئ ئه وه بزانی که به لای منه وه هیچ بایه خیکي نییه و بهخۆم وازم لیهیناوه!"

به یانی پوژی شه ممه، له خه و رابوو، شه کهت و ماندووی بی خهوی شه و بو، له راستیا باجی نه و بیدارییهی دها که دلی پی خوشبوو، هه رچه نده بیدارییه کی کورت بوو، به لام به لایه وه گرینگ نه بوو، چونکه فه رامووشی و بیر چوونه وه له پشت هه ر داخ و که سه ری که وه هه یه. کوا کیژه جووله که جوانه که و عه شقه بی وینه که ی چی لیتهات، کیژه چوو؟!.. زهمانه په رده ی فه رامووشی به سه ر رابردوودا دهدات! هه موو بیره وه رییه ک قووت دهدات! نه وه ی سوکنایی به دلی نه و دها، نه وه بوو که عاده تی و ابوو زور گرینگی به بویه ر و پروداوه کان نه دات، یان وا بنوینی گویی پی نه ددان و دهیتوانی وا بنوینی، که رویشتنی کیژه که ی به لاهه گرینگ نییه، بایه که و به لای گویندا روئیوه. خه ریک بوو بو حه مامه که ده روئی، بینی ده رگای ژووری براکه ی نیوه کراوه یه. روشدی خه ریک بوو جله کانی له بهر ده کرد - سه ری له وه سوپما، چونکه براکه ی هه میشه له و دیرتر له خه و راده بوو - براکه ی بینی سه ری هه لبری بوو و چاوی بریبوو په نجه ره که ی سه ره وه. چزه له دلی هه ستا، وه کو نه وه بوو ده رزییه کی پیدا بکری، ماوه یه که سه ری خسته بهر ئاوه سارده که، تا نه عسابی هاروژاوی هیور بیته وه، نه وسا بو ژووره که ی گه رایه وه و چاکه ت و پانتوله که ی له بهر کرد. نه وسا چوو بو سه ر سفره و خوانه که تا تیشت بخوات و قاوه یه کی به سه ردا بکات و جگه ره که ی بکیشیت، خو ی حازر کرد بوو بو دیداری براکه ی، که خووی به موه گرتبوو و دلی پی خوشبوو. روشدی به قات و ته ربووشه وه وه کو هه میشه رووخوش و دهم به خه نده هات و گوتی:

- به یانی باش.

- به یانیت باشتر.

نه حمه د، سه ری له ته ربووشه که ی براکه ی سوپما، چونکه عاده تی و ابوو که به سه ری کوت نانی به یانی بخوات، لپی پرسی: - چما ته ربووشت له سه ر کردووه، چ په له ته؟

روشدی، به دهم زه رده خه نه وه گوتی: - له ده ره وه قاوه لتی ده که م، چونکه هه ندی کاری به په له م هه یه.

- کاری به په له ی وه ک چی؟

- هه ندی کاری په یوه ست به وه زیفه که م!

نه وسا خودا حافیزی له و و له دایکی که خه ریکی ئاماده کردنی خواردن بوو، کرد و به قه د و بالا جوان وبزه شیرینه که یه وه که وه ترپی. نه حمه د باوه ری به قسه کانی نه و، " ده رباره ی کاروباری وه زیفه که ی " نه کرد، بو یه که مجار گومانی لیکرد، وای بو چوو، روشدی بو یه به پیچه وانه ی عاده تی هه میشه یه وه، به یانی زوو له خه و رابوو، تا زوو له مال وه ده ربکه وی و له ریگای قوتابخانه نه وال بدینی. نه مه مه زهنده ی دلی خه مناکی بوو، ئایا به راست گه یی بوونه نه و ری که وتنه؟... به په ستیه وه بیرى له وه کرده وه، که چو ن له ماوه ی په یوه ندییه که یدا ده گه ل نه وال دا، گیژ و ویژ، حایر و حه په ساو، په شیو و په شوکا و نه یده زانی چی بکات؟.. به لام نه م گه نجه ویروکه، شهرم له مه زه بیا نییه، له چاو تروکانیکا، دلی کیژی رامکرد و کاره که ی گه یانده دیدار. وه کو چو ن دل به ندی قوزی و قه د و قه لافه ته جوانه که ی بوو. جور نه ته که شی به دل بوو. به لام نه م دل به ندییه زوری نه برد، که جیگه ی بو سه رزه نشت و رق بوونه وه له خو ی، چو لکرد. ریک وه کو یه کیک ستایشی هه رمانی خالق بکات و شین بو فه وتی مه خلوق بگیپی. دوا ی ماوه یه کی که م ته ربووشه که ی له سه ر کرد و له شوقه که وه ده رکه وت، به پیان به ره و شه قامی نه زهر نشیو بووه وه تا بایه کی بالی خو ی بدات و که میک هیور بیته وه. به سه ر

شۆستهکهی دهسته چهپا، دريژهي به ربي خوي دا. له بن ليوانهوه به خوي دهگوت: " سهدهمی ئەم خەمه قوولە فهرامۆش بکه، بيري ليمهکهوه، به فهرامۆشی بسپيزه، ئەگەر خويندنهوه دادی نه‌دای، په‌ند له که‌سيکی شادی وه‌کو وه‌ستا نونو وه‌رگره!" نونوی، به سه‌رحالی و سه‌لامه‌تی و ئاسووده‌یی و شادمانییه‌وه، هینایه به‌رچاوی خوي و ئاهيکی هه‌لکيشا: چما خوي خه‌فه‌تخان کردووه، خه‌ميکی له خوي بارکردووه که باری نابات، ريك له‌و گايه ده‌چی که ده‌لين دنياي به سه‌ر شاخه‌کانیه‌وه هه‌لگرتووه؟!.. بۆچی به‌م راده‌یه له هونه‌ری شادی و شادبوون غافل و بيئاگايه؟ بۆچی چاو له شادان ناکات و گوي به گوي وان ريگه‌ی شادومانی ناگریته‌به‌ر؟!.. ده‌بی دل‌ه‌ی ره‌نجاوی له شادی پاراو بکات، مانای نيه‌ی، ژيان به‌م که‌سه‌رداری و کوفانداریه به‌سه‌ر به‌ری. "

به‌ده‌م ئەو خه‌يالاته‌وه ربي ده‌کرد تا گه‌يیه مه‌يدانی شابانو فه‌ريده و سواری ترام بوو، هينده قه‌ره‌بالغ بوو، ناچار بوو به پيوه بوه‌ستی.

له قه‌ره‌بالغیه‌که‌دا که‌پس بووبوو، به ته‌بيعه‌ت حه‌زی له قه‌ره‌بالغی نه‌ده‌کرد، دواي توژيک دلی ته‌نگ بوو، له ناکاوا بيريکی سه‌يري به ميشکا هات. خۆزی ده‌خواست تا‌قه به‌شه‌ريک به‌رووی دنياوه نه‌میتئ. نه‌یده‌زانی ئاخو وه‌ستانه‌که‌ی له‌ناو قه‌ره‌بالغییه‌که‌دا، سه‌ده‌م و سه‌رچاوه‌ی ئەو بیره ترسناکه بوو یان هوي دیکه‌ی له پشت بوو. پيشتر خۆزی خواستبوو یان وای خه‌يال کردبوو که خۆزی ده‌خوازی، قاهیره به‌ده‌م بۆردومانیکه‌وه کاول ببی و تا‌قه به‌شه‌ريکی به سه‌لامه‌تی ده‌ر نه‌چیت!! به‌لام هه‌ر زوو له‌و خۆزیا دۆزه‌خینه‌ی خوي ته‌ریق بووه‌وه، خۆزیا بۆچی؟ بۆ ئەوه‌ی به‌بی هه‌چ هه‌فک و رکابه‌ريک بگاته کيژيک!! ته‌ریق بووه‌وه. ئاهيکی هه‌لکيشا و له بن ليوانه‌وه گوتی: - یانی خيانه‌تیش وه‌کو وي‌رانی و ته‌مه‌نای وي‌ران بوون، کاریکی قيژه‌ون نيه‌ی؟!

((٢٧))

روشدي عاکف به پيچه‌وانه‌ی عاده‌تی خويه‌وه، به‌یانی زوو به بی قاوه‌توون له مال وه‌ده‌رکه‌وت، دیاربوو شتيکی شایسته ناچاری کردبوو زوو له خه‌و رابی و به‌بی تا‌شت له مال وه‌ده‌رکه‌وی. که گه‌يیه وي‌ستگه تازه‌که، کيژيی له مه‌سافه‌یه‌کی نزیکه‌وه بينی که له ريگه‌ی ده‌راسه‌وه، بۆ ريگه‌ی سه‌حراوی که ده‌چوویه‌وه سه‌ر عه‌باسیه، ده‌په‌رييه‌وه، سووکه هه‌لوه‌سته‌یه‌کی کرد تا کيژه‌که که‌میک دوور بکه‌ويته‌وه، دواي ئەوه دوور و نزیک دواي که‌وت، کيژي دوور و نزیک ده‌یزانی که تا‌قیبی ئەم ده‌کات - چونکه له په‌نجه‌ره‌که‌وه ئاگاداری کردبووه‌وه - نه‌والیش به‌مه‌ پازی بوو، هه‌رچه‌نده ناز وشه‌رم به‌شيني زۆری ئەم په‌زامه‌ندییه‌ی شار‌دبووه‌وه، ته‌نیا که‌ميکی که‌می دیار بوو، که ئەمه بۆ روشدي کافی بوو. روشدي کاتيکی زۆر که‌می به‌ده‌سته‌وه بوو، کات بۆ ئەو له زي‌ر وئه‌لماس به‌نرختر بوو، له‌و چاره‌وه که له سه‌ربان بينی بووی، ئیدی ده‌ستبه‌رداری تا‌قیکردنی نه‌بووبوو، هه‌موو هونه‌ريکی گه‌نجاتی و قۆزی و شوخی و سه‌بر و خۆپاگري بۆ پا‌وکردنی گرتبووه‌ به‌ر. هينده له‌به‌ر په‌نجه‌ره‌که وه‌ستا‌بوو که نه‌وال ئەوی لی بووبوو به‌ه‌شیک له په‌نجه‌ره‌که! روشدي گومانی له‌وه نه‌بوو که کيژي دینيته ره‌دايه، که‌چه‌ش گومانی له وي‌روکی ئەو نه‌بوو! ده‌نا چما وه‌کو ئەوه‌ی قه‌راری پيشوه‌خته‌یان هه‌بی، ده‌چووه به‌ر په‌نجه‌ره‌که، چاوبريکی ده‌گه‌ل ده‌کرد، به بزه و ئاماژه، وه‌لامی ده‌دايه‌وه!!.. خو ئەگه‌ر سووکه گومانیکيش لای روشدي هه‌بووبی، ئەوا دوا بزه‌ی کيژي، ئەوه‌شی له لا سه‌رييه‌وه و روشدي به ئاواتی دل‌خوازی خوي گه‌یی!!.. به‌لام کيژي راسته‌وراست و به‌بی دوو

دلی رادست نهبوو، به تهواوی خوی ساغ نهکردبووه، ههندیجار براکهی روشدی، واته ئهحمدهی بیر دهکوتهوه و دووچاری شهرمهزاری و نیگهرانی دهبوو. به دیتنی پوخساری گهنجانه ودرهخشانی روشدی، ههموو ئیراد وعهیهکانی ئهحمدهی بۆ دهکرهوتبوو، له خوی دهپرسی: " چما هه میشه ترس له چاوانیا شهپۆل دهدا؟! چما که گوئی له ههر دهنگیک دهبیت، وهکو مشک خوی له کونان دهپهستیت؟!.. تاکهی هیچ ههنگاوئ نانیته هیچ ناکات!.. ئه میش (نهوال) وهکو ئه و شهرمنه و پیویستی به یهکیکه شهرمی بشکینئ!" ههلبهته وهلامی پیداویستیهکانی خوی لهودا نهدهبینی، یان وهختی بهمهی زانی، که وهلامی پیداویستیهکانی خوی له کهسیکی دیدا بینیهوه. جیاوازییهکی زۆر له نیوان گهنجیکی به دهماخ و پیریکی سیسهله و چرچهلهدا ههبوو، له نیوان پوویهکی گهش و پوویهکی ترش و نیگهران! له نیوان گهنجایهتیهکی خهنده لیو و خهموکیهکی ترسناکدا ههبوو! له راستیدا بۆیه بهلامی ئهحمده دا مایل بوو، چونکه تاقه پیاوی مهیدان بوو، جگه له وهیچ پیاویکی دی له ئارادا نهبوو. بهلام روشدی دل و ههستی هینابووه جۆش، ئیدی بهوجۆرهو، به بزیهکه پاداشتی سهبر و پیداگری روشدی دابوووه. بهو بزیهکه یهکه م وشه ی چیرۆکه تازهکهی تۆمارکرد.

به شهقامی دهراسهدا ههوراز بوونهوهو بهرهو شهقامی سهحراوی پینچیان کردهوه، کیژی له پینشهوهو کورپه به دوویدا - بهیانیهکی جوان و دلئهنگیز بوو، شنهبايهکی مهيله و ساردی دههات، پۆژیکی مانگی نۆقه مبهر بوو، پهله ههوری تهنگ بهری ئاسمانی گرتبوو، ههندیجار یهکیان دهگرت، پاشان رووهو پۆژههلات، لیکدی بلاو دهبوونهوه، وهکو گوواوی سههۆل ئاسا، دهبریسکانهوهو چاویان دهخسته رهشکه وپیشکه. دیمه نیک بوو که گهشکه و زهردهخهنه و ئارامی به ههر گیان و دهروونیک دهبخشی، جگه له گیانی ئه و جووتهی که له یهکدیدا فهنا بووبوون! له دوا یه کهمین پیچهوه پیی هه لگرت تا خوی گه یاندئ، کیژی ههستی به دهنگی پیی کرد که لیی نزیك دهبووهوه، بهلام ئاورپی لینه دایهوه، بهلام له گه ل نزیك بوونهوهی روشدی دا گۆناکانی سوور هه لگه پان و چاوه درشتهکانی، به بی ئه وهی به خو بزانی گه شان هوه، ئه وسا که وته شان به شانی و خه ریک بوو شانی بهر شانی بکهوی، به نه رمی گوتی: - به یانیت باش.. کیژی به ئاسته م ئاورپی لای ئه وی دایه وه و تیچاویکی تیکرد و به ئه سپایی گوتی: - به یانیت باش.

کیژی جانتاکه ی نابوو بن ههنگلی، روشدی به ده م زهردهیه که وه گوتی: - یارمه تی ههیه، من ئه م جانتایه ت بۆ هه لگرم؟

کچه ش زهردهیه کی هاتی وگوتی: - نا، پیویست ناکات، هه رچه نده گه وره یه به لام سووکه، ئه زیه تم نادات. - بیگومان بۆ دهسته ناسکهکانی تۆ قورسه!

- نا، به هیچ جۆری قورس نییه، تکایه فیری ته مه لیم مه که!

به دل پیکه نی و گوتی: - یانی شهرم نییه، من به دهستی به تال ریبکه م و تۆ ئه م جانتا زه لامه ت به دهسته وه بی؟!!

به ره به ره شهرمی ره وییه وهو که وی بوو، به نار ه زاییه وه پرسى: - بۆچی شهرمه؟ خو هه موو پۆژی ئه مه کاری به یانی و ئیواره مه!

- پینده چی بترسی لیتی بدزم!

- خۆزگە دەتتوانى، ۋەزىفەى زۆر قورسى تىايە، ئاسانەكەى ماتماتىكە!

روشدى ديسان پىكەنى وگوتى:- نەفرەت لە زانستىك كە تۆ ئەزىيەت بدات!

كىژى كە جورئەتى پەيدا كىردى، بەدەم بىزەيەكەۋە گوتى:- يانى لەبەر خاترى من نەفرەت لە زانست دەكەى يان دژمنايەتى كۆنت لە گەلدا ھەيە؟

-لەبەر خاترى تۆيە، ھەرچەندە لە كۆنە دژمنايەتتىش بەدەر نىيە، چ دەرسىكت لە ھەموو دەرسەكان پىخۆشترە؟

- دىرۆك و زمان!

روشدى بە پىچەۋانەى ئەۋەۋە ھەزى لە زانست و ۋەرزىش بو، بەلام خۆشحاللىيەكى زۆرى نواند وگوتى:- سوپاس بۇ خوا لە يەكەۋە نىكىن!

نەۋال، سەرى لە خۆشحاللىيەكەى ئەۋ سوپما و لىي پىرسى:- چما بەۋ رادەيە خۆشحال بوويت؟

بە ھەمان دەماۋەرى وزمان لووسى خۆى گوتى:- چۆن ئەمە نازانى گىانەكەم؟ مەگەر نازانى ۋەختايەك بەھرە و سەلىقەى عەقلىمان تىكەدەكەنەۋە نىشانەى ئەۋەيە لە پىۋى رۇحىيەۋە ۋەكو يەكىن؟

كىژى لە شەرما سوور ھەلگەپاۋ چاۋى بىيە جىگەيەكى دى -ھەركاتى شەرمى كىردى، گۇناكانى سوور دەبوۋنەۋە - ۋرتەى نەكرد. روشدى شەيتانانە پىرسى:- لە گەلماي؟

كىژى، لەسەر بىدەنگى خۆى بەردەۋام بو. يان دەمى بەستىراۋو. روشدى بە ئارامى گوتى:- يانى بىدەنگىكەت نىشانەى رازى بوۋنە؟

روشدى تەمەشاي كىرد، ماكى زەردەيەكى بە سەر لىۋيەۋە بىنى، ھارۋزا، بە نەرمى گوتى:- لە يەكەم نىگاۋە زانىم!

نەۋال، نەيتوانى لەۋەى پىر بىدەنگ بىت، چاۋانى دىرەۋشايەۋەۋە گوتى:- يەكەم نىگا؟

-بەلى.

- باۋەر ناكەم!

- باۋەرپ بە يەكەم نىگا نىيە؟

- موبالەغە ناكەى؟.. بەراستى باۋەرپ بەۋ شتەنە ھەيە كە دەر بارەى يەكەم نىگا دەگوتىن؟

روشدى بە جۆش ۋە خۇشەۋە، كە چاۋە ئامال زەرد و جوانەكانى لە گەلدا دىرەۋشانەۋە، گوتى:- سەدى سەد، ھىچ گومانىكى تىا نىيە!

كىژى كە تۆنى دەنگى گۆپى بوو گوتى:- ئىمە ھىشتا خۇمان بەيەكدى نەناساندوۋە!!

روشدى ھەستىكرد، كىژى دەيەۋى خۆى لىبىزىتەۋە، بەلام روشدى دەر فەتى نەداۋ خىرا گوتى:- خۆت لە قسان مەدزەۋە، بىگومان دواى ماۋەيەك يەكدى دەناسىن. خۆ تەعاروفمان كىردوۋە، تەنبا ئەۋە ماۋە ناۋى

خۆمت پى بلىم. من دەمەوى بلىم كە ئەگەر عەشق - بە ئانقەست ئەو وشەيەى بەكار برد، بەلام واى نواند كە ئاسايى و خۆرسك لە زارى دەرچوو - لە يەكەم نىگادا نەبى، عەشق نىيە!..

كىژى دووبارە پەناى وەبەر بىدەنگى برد، روشدى بەدەم بزەو تەمەشايەكى كرد و لە سەرى پۆيى:- مەبەستم ئەو نىيە بەتەوى و نەتەوى عەشق لە يەكەم نىگاوه روودەدات، بەلام يەكەم نىگا كافىيە ئەو كەسانە بناسىن كە پەيوەندىيەكى روحيان پىمانەو هەيە، پەيوەندى روحي ماك و ئاميانى عەشقه، خودى عەشقه!.. ئەدى نەتەبىستوو دەلەين روحي بنىادەمان بەبىئەوہى بەخۆ بزەنن، پىكەو تەماس دەگرن؟! روح ئاگاي لە روحيه؟!.. تا قە نىگايەك دەتوانى روحي بگەيەنئە جىيەك كە تەسەور ناكريئ! بەلام عەشقىك كە بە تىيەر بوونى پۆژگار و لە ميانى هەلس و كەوت و ژيانى هاوبەشەو چى ببىت بە زۆرى يان عادەتە يان مەسلەحەت و بەرژەوەندىيە، يان زادەى هەندى بەهاى دىكەيە كە بەرەبەرە دىتە درك كردن. تۆ چ دەلەيى؟

كىژى كەمىك وەستا وئەوسا بە جۆرە سەرسامىەكەو پەرسى:- يانى دەلەيى.. وشەى عەشقى بە كار نەبرد - تەنيا لە يەكەم نىگادا دەرەكەوئەيت؟!

روشدى زانى كە زۆر ويژىيەكى زۆرى كردوو. لە ترسى ئەوہى نەبا لىكدانەوہى خراپ بۆ قسەكەى بكات، خىر گوتى:- نا، مەبەستم ئەو نىيە، مەبەستم ئەوہى كە دەشەيت يەكەم نىگا پردىك بى بۆ گەيشتن بە ئامانجىكى سۆزدارى.

كىژى بەدەم نەرمە پىكەنىيەكەو گوتى:- فەلسەفەكەت زۆر دژوارە، نە پەيوەندى بە دىرۆكەو هەيە نە بە زمانەو!

روشدى، لە كانگاي دلەو پىكەنى، خۆزى دەخواست لەو ساتەدا بتوانى ئەم دەمە نوقولەيە، كە ئەو هەموو شىرىنيەى لىدەبارى ماچ بكات، گوتى:- لە دىرۆك وزمان زۆر ئاسانترە، چونكە فەلسەفەيەكى خۆرسك و راستگۆيانەيە و باشترين بەلگەش ئەوہى كە ئىمە بەو ئومىدە يەكمان بينى وخوا ياربى هەتاهەتايە بەيەكەو دەمىنيەو!

لەو كاتەدا گەيى بوونە نيوەى رىگا، بە دەستە چەپياندا، گۆرستانىكى كىش و مات و خەمبار دياربوو، كە بىدەنگىەكى قوول و ئارامىەكى ئەبەدى بالى بەسەر هەموو لايەكيا كىشابوو. كىژى چاوه گەشەكانى پىدا گىرا و بۆ ئەوہى لەو شەرمە دەرەزى بى، كە قسە گەرم و گۆرەكانى روشدى، هىتابوويە جۆش، گوتى:- بەختى من وايە كە هەموو بەيانىيەك ئەم گۆرەنە بدىنم، كە دىمەنىكى خەمناكە!

روشدى لە خۆى پەرسى باشە بۆچى هەموو پۆژى بە پاى پىادە بۆ عەباسىيە دەروات و دەگەرئەتەو، بۆچى لە رىگاي خەلىج سوارى ترام نايئ، ئەوسا بىرى كەوتەو بۆيە ئەم رىگا دوور و درىژە تەى دەكات، تا خەرجى كەم ببىت، چونكە كەمال خەلىل فەمانبەرىكى پاىە بچووك بوو، هەموو هەولتىكى بۆ ئەو بوو كە ئابروومەندانە مال و مندالەكەى بەخىو بكات. ئىدى بىرى كەوتەو كە خۆيانىش پۆژى لە پۆژان، رەوشىكى وايان بە هىمەتى برا گەورەكەى گۆزەراندىبوو و توانى بوويان بە كۆمەكى ئەو، بەسەر كۆيرەوہرى و كۆلەمەرگىدا سەربكەون، دللى پىر بوو لە مېھر و دلۆقانى و رىز و حورمەت. ئەوسا بەدەم زەردەيەكەو بە نەوالى گوت:- لەمپۆ بە دواوہ ئەم دىمەنە نايىنى!

نەوال، حايىر و حەپەساو تەمەشايەكى كرد و پەرسى:- چۆن؟ بە چاوى نوقاووہ رى بكەم؟

-هينده به قسانه وه سەرگەرم دەبين كه ئىدى نابيين!

كىژى، نەرمە پىكەننىكى بۇ كرد، لە مەبەستى حالى بوو، گوتى:- بەلام رىگايەكى دوور و درىژە، تۆ بەرگەى ناگرى، بە تايبەتى كه زستان نزيكه و بەر دەرگەى پىگرتووين.

-دەبين!

درىژەيان بە رىگا دا، سەمتى راستيان بيايان و سەمتى چەپيان گورستان بوو. بە ناوەرەستى گورستانەكەدا بەرەو رۆژئاوا نشيو بوونەوه، روشدى ئاماژەى بۇ گورستانىكى دارين كرد، كه پەرژىنىكى بچووكى لە دەور گىردرابوو، كه وتبووه سەمتى رىگاكه وهو سىنەمىن گورستان بوو، گوتى:- ئەمە گورستانى ئىمەيه!

كىژى تەمەشاي ئەو شوينەى كرد كه ئەو ئاماژەى بۇ دەكرد، گورستانىكى بچووكى بەدى كرد، بە دەم بزەيه كه وه گوتى:- كهواتە با فاتىحايەك بخوئين!

بە دوو قولى فاتىحايان خویند، ئەوسا روشدى گوتى:- ئەژدایى من لىرە نووستوون، دوا كه سىيان باب و داكى باوكم و برا بچووكە كه من.

-براىه كه ت كهى مرد؟

- دەمىكه، ئىمە هيشتا مندال بووين!

لە گورستانەكە تىپەرین، لە كهيف و خوشىيەكى ئەوتۆدا بوون، كه بە هىچ جورى هەستيان بەو هەقدژىيە كۆمىدىيەى نىوان باسى خوشەويستى و باسى گور نەكرد، بىريان لە وه نەكردەوه بۇ نمونە چەند دەژين و پيش ئەوهى بخرينە گورەوه چىيان دىتەرپى و چۆن دەژين، بە هىچ جورى بەلای ئەو شتانەدا نەچوون. ئەوه بوو كىژى لە ئاخر و ئوخرى قسەكانيا گوتى:- لى هيشتا تەعاروفمان نەكردوه!

-مەگەر هاوسى نين؟

- با، بەلام من ناوت نازانم!

- خودا نازانم چىت لىيكات. ناوم روشدى يە. روشدى عاكف!

- بۇ پىت ناخوشە؟ خو توش ناوى من نازانى!

- پەنا بە خودا!

- چىيە؟ ناویشمت بە يەكه م نىگادا زانى؟

روشدى خەندەران و خوشحال، سەرى ئەرىي لەقاند، كىژى پرسى:- دەى باشە ناوم چىيە؟

-ئىحسان!

كىژى بە دەنگى بەرز پىكەنى وگوتى:- ئاوا ناو لە گىرفانى خۆتەوه دەردىنى؟!

-نا، ئەمە ناوى خۆتە!

- نەخىر، بەرپز، هەلەى. رەنگە بە كه سىكى دىكەم تىگەيشتبى، بە رپى خۆتا بگەرپوه!

- به لām جاریک دایکم باسی دایکتی دهکرد گویم لیوو گوتی:- " خانم دایکی ئیحسان. "

- ئیدی وات زانیوه ئیحسان منم!!

- به لئی...

کیژی دووباره پیکه نی، هینده پیکه نی روخساره ئه سمه ره که ی سوور بووه وه و گوتی:- ئه مه ناوی خوشکه گه وره که مه که دوو ساله میردی کردوه.

روشدی به ته ریقیه وه پیکه نی و گوتی:- بمبوره، که واته ناوت چیه؟

- نه وال.

- که ناویکی جوانه!

کیژی، هه لوه سته یه کی کرد، نیگایه کی مه کربازانه ی کرد و پرسى:- تو خویندکاری؟

- به لئی له قوتابخانه ی عه باسیه ی کچان.

- که واته فه رمانبه ری؟

- له بانکی میسر.

نه وال به پیکه نینه وه گوتی:- به لām من فه رمانبه ری وه زاره تی په روه رده م!

به دوو قوئی پیکه نین. له عه باسیه نزیک بوونه وه. روشدی هه سته ی کرد که یه که م دیداری عه شقه تازه که ی خه ریکه ته واو ده بی. لئ نه وال گوتی:- تا ئیره به سه، ده بی لیکدی جیا ببینه وه.

وهستان، روشدی ده سته ی گرت و به نه رمی گوشى و گوتی:- خوداحافیز، تا سبه ی به یانی.

کیژی، به ریزه وه سه ری بۆ دانه واند و له بن لیوانه وه گوتی:- به ئومیدی دیدار..

نه وال پیی هه لگرت و دریزه ی به ریگای خو ی دا. روشدی هه ر له وینده ر وه ستا. به وپه ری شادییه وه، له دواوه ته مه شای ده کرد و له دلئ خویدا گوتی: " له هه وه لئ را، له شه رما زمانى گوی نه ده کرد، به لām پاشان هوگرم بوو، له شنه ی شه مال نه رمتر بوو. کیژیکی جوان و بیگه رده، خوا له شه ری شه ی تانانی بپاریزی به شه ری شه ی تانی منیشه وه."

ئیدی عاده تی وابوو له هه وه له وه به قسه ی عاشقانه دلان ببات، پاشان ته عاروف بکات و دواپی عاشق ببیت. به لām ئه و به یانییه، له گه رانه وه دا و له کش و ماتى جاده که دا، گویی له یه که م ترپه ی دلئ بوو که نه وای عه شقی لیده دا. نه وال که به ره و قوتابخانه که ی نشیو ده بووه وه له دلئ خویدا ده یگوت: "چه ند کوریکی ناسک بوو، چه ند جوان، زمان شیرین بوو، خوژگه خه ونه کانم ده هاتنه دی!"

ئەحمەد عاكف، بە ئاشكرا ئەو گۆرانی بىنى كە بەسەر براكەيدا ھاتبوو. ئەو دوا نيوەرپۆيە - پۆژى شەممە - ھىندە بە شادى و خۆشحالى بىنى، لە تۆ وايە مەستى مەستە. بىنى كاتى عەسر خۆى گۆرپو، كە پۆژانە سەعاتى لە دواى نيوەرپۆ دەخەوت، پاشان ھەلەستا وبۆ سكاكىنى دەرپۆيى..

ئەو عادەتەى گۆرپى بوو، لە دواى نيوەرپۆو، نزيكەى سەعاتىك دەخەوت، پاشان بە چاوى قورسەو ھەلەستا، قژى شانە دەکرد، بۆنى لە خۆ دەدا و دەچوو لەبەر پەنجەرەكە دەووستا!

پيرە كۆرپى نەگبەت وبەلەنگاز لە ژوورەكەى خۆى دەمايەو، خەرىكى خويندەو دەبوو، يان ھەولیدەدا بخوينتەو تا كاتى ئەوەى دەھات كە بۆ قاووخانە بروت - تازە فيزى ئەم عادەتە بووبوو - ھەموو حەزو ئارەزووكانى بە فەرامۆشى سپاردبوو وچاوەروانى نائوميدي يەكجارەكى بوو. ھىشتا ھەستين وەكو خۆشەويستى و نائوميدي، عيزەتى نەفس و نەفسبەرزى، غيرە، خۆشەويستى و نەفرەت سەبارەت بە روشدى لە دليا شەپۆلى دەدا، بەجۆرئ كەوتبوو بەبىنى بەرداشى ئەو ھەستانەو، چىواى نەمابوو سەرە بچووكەكەى بەتەقى. ھىشتا عەسرىكى زوو بوو كە روشدى خەلوەت و تەنيايەكەى ليشيواندا!.. ھەلبەتە ئەم كارەى بەلاو ھەريب نەبوو. بە خەندەو سەرى ھەلبېرى، بە ھەموو توانايەكى خۆيەو ھەولید، ھىچ ماكىكى خەمىنى و كۆفاندارى بە روخسارەو ديار نەبیت. روشدى بە بزە شيرينەكەيەو سلاوى ليكرە و جگەرەيەكى دايى. بە راويژيكي تەوازي ئاميزو بەدەم پيەكەينەو گوتى: بمبورە ئەگەر بيزارم كردبیت، بەلام ھەوالىكى خۆشم بۆت پيە!

دلى ئەحمەد داخوريا وگوتى: - خير بى ئيشەللا!

-ھاوړپيەكى فەرمانبەرم پيى گوتم كە گوايە حكومت پيۆەيە، فەرمانبەرانى لە بيركراو بەسەر بكاتەو.

ئەحمەد، بە ئاسوودەيەكەو كە براكەى سەدەمەكەى نەدەزانى، گوتى: - خۆش خەبەر بى!

-بيگومان، ھىشتەو پياويكى وەكو تۆ، بە دريژايى بيست دانە سال لە پلەى ھەشتى وەزيفيدا، نەھەقيەكى گەورەيە.

ئەحمەد، بە خەمساردييەو شانەكانى ھەلەكەند وگوتى: - تۆ بە خۆت دەزانى، من گوى نە بە پلەوپايە دەدەم و نە وەزيفەم بەلاو ھىچە.

ماوہيەكى زۆر پيەكەو قسانيان كرد، پاشان روشدى پۆيى تا لەوہى پتر وەختى گرانبەھى كاكى نەگرئ..

ئەحمەد، دواى پۆيشتنى روشدى، بىرى لەو نەفرەتە كردهو كە سەبارەت بەو لەلاى پەيدا بووبوو. دلى تەنگ بوو، لە رادەبەدەر دلى يەشا، ماقولە! ئاخىر چۆن بتوانئ فەرامۆشى بكات! ھىشتا لە بيشكەدا بوو خۆشى دەويست؟.. يان براكەى ئەمى تەنانەت لە دايك و باوكيشى پتر خۆشەويست؟!

كەميك پيش خۆرئاوا، بە ئاسوودەيى لە مال وەدەرکەوت. نزيكەى دوو سەعاتيكي بە سوعبەت و قسانەو ھەل گەل دۆستەكانيا بەسەر برد، لە دەستى خۆى و كول و كۆفانەكانى پەناى بردبوو ئەوئ. پاشان بۆ مال زقريبەو. روشدى ھىشتا ھەر لە دەرەو بوو - ھەلبەتە شەوى لە گازينو پۆژ دەكردهو - واديار بوو، تەنيا ئەو ماوہ كورتەى - لە نيوەرپۆو تا ئيوارەى - بۆ كچەى تايى تەرخان كردبوو؛ ئەو كاتەى ئەمى ماندووتر و تەنياتر دەکرد.

ئەحمەد، بە توورەیی تەمەشایەکی ئەو پەنجەرەیی کرد، کە بەلێنی بە خۆی دابوو، تا ئەو لە مالهۆه بێ، نەچی بەلایدا و نەیکاتەوه. بە دەم داکنەندی جەکانیەوه لە خۆی پرسى باشە هەست بەوه ناکات کە من ناچمە بەر پەنجەرەکە؟.. ئایا هەستی بە دیار نەمانی ئەو کردووه؟.. چەند حەزەدەکات بزانی چەند لە بەرچاوی کەوتووه. کبریا و غرووری بریندارە و هیشتا خوین دەدەلێنی، دلێ لە کوورەى ئاگردا دەسووتی.

بۆ ئەوهی خۆی لە موتالای خویندەنەوه بدزیتەوه، زووتر لە پۆژان چووە ناو جینگاو و لە دەنگی ئاژیری خەتەر بیدار بوو، بەز رابوو، پالتۆیەکەى لەبەر کرد و لە ژوورەکە وەدەرکەوت، داک و بابی لە هۆلەکەدا بینن. دایکی نیگەرەن بوو، چونکە روشدی لە شەویبیری نەگەرەبوو، لە دلێ خۆیدا بیری لەوه دەکردهوه ئاخۆ لە کوئ بیت، لە خودا دەپارایەوه کە بییەلا بێ. هەوای دەریی هۆلەکە سارد و نمسار بوو. باوکی گوتی: " زستانەکەمان سەخت ترو ناخۆش تر دەبیت! " چوون بۆ پەناگایەکە، لە جینگای جارانی خۆیان گیرسانەوه. باوکی تەمەشایەکی سەعاتەکەى کرد، دووی پاش نیوہشەو بوو، بە نارەحەتی و تەوسەوه گوتی: - سەبارەت بە روشدی، باشتر نییە لە دەری بمینیتەوه، ئەو ئەزێتە وەبەرخواى نەدات و بەم درەنگ وەختە نەگەریتەوه؟

ئەحمەد، خۆی دەدواند و تەمەشای دەوروبەری خۆی دەکرد. روشدی بینی لەز و بەز بە قالدەرمەکانی پەناگاکەدا دادەگەرە و چاوی بۆ ئەمان دەگێرێ. کە ئەمانی دۆزییەوه بە پیکەنینهوه بەرەولایان هات، هیشتا مەستی بە تەواوەتی بەری نەدابوو، بۆیە بە جورئەتەوه، بەرەو پرویان هات، بە تاییەتی بەرەو پروی بابی. سالاوی لیکردن و بە ئەحمەدی گوت: - ئیمە لە جەمالیە بووین کە ئاژیری خەتەر لێیدا، ریک وەکو جنۆکان، بە نیو تاریکیەکەدا پیم وەغارپۆه نا!

بابی لێی توورە بوو و گوتی: - تۆ بەراستی وەکو جنۆکانی! ئاخەر نابى بەم پۆژە رەشە، کەمیک بیر بکەیهوه و دەستبەرداری بەزم و سەرکیشیەکانت ببیت!

ئەحمەد، نەیدەویرا لە حوزووری برا گەنجەکەیدا تۆلازی و چاو لەوەرپینی بکات؛ بەلام روشدی لە دانیشتن بیزار بوو، کەوتە رابوچکە بە نیو پەناگەکەدا. ئەحمەد جەلەوی بۆ چاوەکانی شل کرد. بیخەم و خەیاڵ چاوی بە هەموو لایەکدا دەگێرێ، چاوی بۆ ئەو گوشەیه گێرێ کە مالى کەمال خەلیل، بە خیزانی لەویندەر رۆنیشتبوون. نەوالی بینی کە سەری داخستبوو و لە تەنیشت دایکیەوه دانیشتبوو، لا پروی راستی بینی. ئایا ئەویش ئەحمەدی بینی بوو؟ ئایا هیشتا وای وینا دەکرد کە ئەحمەد بە بادانەوهکەى ئەوی نەزانپوه؟ یان دووچاری جۆرە عەزابیک بووبوو؟.. یان ئەحمەد لە چارەى نووسرابوو، بە تەنیا و لە تەنیایدا عەزاب بکیشیت؟!.. لەو ساتەدا، خۆزیا دۆزەخینەکەى سەبارەت بە بۆردومانی قاهیرە، لە زەینیا سەری هەلدايهوه، دلێ دالەرزى، سەری بۆ میچی پەناگاکە هەلبێری و لە دلێ خۆیدا کەوتە لاقە و پارانەوه: " خودایا رەحم بە من بکە! هەر خۆت دەهەندە و دلۆقانی! " ئەوسا چاوی بە کەمال خەلیل و سەید عارف کەوت کە لە نزیکى مالباتەکەى کەمال خەلیل وەستابوون و قسەیان دەگەل براکەیدا دەکردا..

سەری سوپما، چۆن ئاشنایەتی لەگەل ئەواندا پەیدا کردبوو؟ کەى تەعاروفی لەگەل کردبوون؟.. ئاخۆ براکەى مەبەستیکی تاییەتی لەم کارەى هەبوو؟!.. بەراستی گەنجیکی چاوقایم، و ویرۆک بوو، ئەم سەری لە کارەکانی دەرنەدەکرد. جۆرە دلەبنیدیەکی ئاویتە بە رقی دەرهەق بە براکەى لەلا چیبوو. لە پڕ دەنگی تەقینەوهیەکی ترسناک بەرز بوو، رشتەى بیرو خەیاڵەکانی پچرا. دوابەدوای تەقینەوهکە، دەنگی دەستریژی دۆشکا و زەجەو بەرز بوو.

ترس، وهكو چۆن واشهيهك، كۆلارهيهكي تامه زرق پهللامارى رهويلكه جووجه لهيهكي ترساو ده دات، بهو ئاوايه ترس پهللامارى دلى ئاماده بووانى دا. تهقينه وهى دى پرووى نه دا، بهلام دهنگى دوشگا تا ماوهيهكي كورت ههر بهردهوام بوو. دواى ئه وه بيه دهنگى بالى به سه ردا كيشانه وه، خه لكه كه ئاهيكيان پيدا هاته وه.

دواى چاره كه سه عاتيك دهنگى ئاثيرى ئارامى به رزبووه وه. ئه حممه چاوى بو براكه ي گيرا، بهلام له هيچ شوينيكه وه ديار نه بوو. خه لكه كه دهسته دهسته له په ناگاكه وه ده رده كه وتن، شتيكى وه بيرا هات كه كومه لى يادگارى كۆنى له يادگه يدا زندوو كرده وه. چاوى له دووى مالبا ته كه ي كه مال خه ليل بوو، سه يرى كرد ههر له جيگا كه ي خويانن و چاوه پروانن كه قه ره بالى بهر ده رگاي په ناگاكه تۆزى كه م بيه ته وه. بهلام نه والى نه بينى! شه ويكى بيركه وته وه كه نه وال داواى ليكردبوو دووى بكه وي، بهلام ئه م دوو چارى دلله راوكه بووبوو و نه يو يرابوو دووى بكه وي! بهلام روشدى له وانه نه بوو، سل بكاته وه يان بترسي ت!

((٢٩))

ژيان ريره وي خوى ته ي ده كرد، په يوه ندى و دوستايه تى نيوان روشدى و كه مال خه ليل، وي راي ئه وه ي تازه ئاشنايه تيان په يدا كردبوو و ته مه نيان ليكى دوور بوو، به هوى زي ره كي وده ماوه رى ودي رايه تى روشدى يه وه، پته و بوو. كه مال خه ليل بو قاره خانه ي زه ره ده عوه تى كرد و ئه ويش ده عوه ته كه ي قه بوول كرد، له حوزوورى برا گه وره كه يدا، بوو به هاونشيني دۆسته كانى ئه و، له ماوه يه كي كه مدا، به هوى ئاكارى جوان و رووخوشى خويه وه، چوه دلى هه مووانه وه.

ئه ويش به ناسين وهاونشيني ئه وان خوشحال بوو و ليبرا ناوبه ناو سه ريكيان بدات و مه رحه بايه كيان بكات. پاشان كه مال خه ليل ده عوه تى كرد بو مال وه، به خوشحالييه وه چوو بو ماليان، ئيدى دۆستايه تيه كه يان توختر بوو، كه مال خه ليل به راده يه ك متمانه ي پيكره، كه به هه قزين وكيژه كه ي ناساند. ئيدى وهكو ئه نداميكي خيزانه كه ي ليها ت. ئه مه گا فيك بوو كه روشدى هه رگيز پيشبيني نه ده كرد، قه ت ئه وه ي به خه يالدا نه ده هات كه مالبا تيكي محافه زه كارى خه لكى گه ره كيكي وهكو تاخى حوسين به و جو ره مامه له ي له ته كدا بكه ن، به تايبه تى بو ئه ويك كه له مالبا تيكا په روه رده بووبوو، كه مندالى ميينه ي تيانه بوو، له م پرووه وه له مالبا تى كه مال خه ليل محافه زه كارتر بوون، نه ئه و و نه برا گه وره كه ي، به هوى سه ختگيرى باوكيانه وه نه ده وي ران پياويكى غه ريبه به داكيان بنا سينن. به هه رحال له راده به ده ر به و ئاشنا بوونه و به و متمانه زوره ي به و درابوو، خوشحال بوو. كه ميك خوى قورس گرت و له ئه نجاما روشدى له جياتى ماموستا ئه حممه راشدى پاريزه ر كه وته وانه وتنه وه به نه وال و محمه د. كه ئه م هه واله گه ييه برا گه وره كه ي، له سه رساميا زمانى به ستره، هه رچى سه رى ديئا و ده برد نه يده زانى چۆن ئه مه روويدا وه، براكه ي چۆن وهكو ئه نداميكي مالبا تى دراوسي كه يانى ليها تووه! ئه گه ر بيويستا بگاته ئه م ئاسته، ئه و ريگه يه ي روشدى به چه ند رۆژيكي كه م ته ي كردبوو، ئه م به بيست ساليش نه ي ده گه يشتى. بويه به ستايشيكي سه سو دى ئاميزه وه ده يروانيه روشدى براى؛ بهلام توانى خوى له گيلى بدات و وا بنويى كه ئاگاي له هيچ شتيك نيه و، چاوى له و چقه له پوشي كه چوه به چاويا؛ وهكو چۆن په نجه ره كه ي له ئازاره كانى داخستبوو. ئيدى خوى به سه بريك سپارد، كه له تيكراي كول و كو فانه كانى ژيانى دوور و دريژتر بوو. بهلام داكيان له هه وه ل رۆژه وه له هيچ شتيك غافل نه بوو. روشديش له و كه سانه نه بوو كه رازه كانى له كه س بشاريته وه. وهختايه ك له مال وه بوايه بهر په نجه ره كه ي به رنه ده دا، له كاتى ده رس وتنه وه كه شدا، ده چوو بو مالى دراوسي كه يان. ديار بوو عه شقيكي سه ير بالى به سه ر روحيا كيشابوو؛

یەکیک لە نیشانهکانی ئەو عەشقه ئەو بوو که لە رادهبەدەر بایەخی بە شیکپۆشی خۆی دەدا، که گۆرانی دەگوت سۆزێکی سەیر بە دەنگیەوه دەبیسترا، هەموو بەیانیهکی زوو له مال وەدەردەکەوت، که حەقیقەتی ئەم حالە له کەس پەنهان نەبوو.. تەنانەت گومان لەوەش نەبوو که مالباتی دراوسیکەشیان پەیان بە مەسەلەکە بردبوو، له دلی خۆیاندا بە ئومیدی خزمایەتی بوون، هیچ شتێک لەم شتانه له دەولەت خانم شاراوە نەبوو، له دلی خۆیدا زۆری پینخۆش بوو، زۆرجار بە کەسەرەوه و لەبەر خۆیەوه دەیگوت: "خودایا، کە ی بئ منیش وەکو دایکانی بەختەوەر، دلم بە دیداری دوو بووکان پرون ببیتەوه؟!"

بەلام ئایا نەوال شایەنی کورەکە ی بوو؟!.. بۆ نا؟!.. بووکیکی جوان و بەدەو، خۆینەوار، له بنەمالەیهکی باش و بەرپز، باوکی فەرمانبەر، له هەموو پوویەکەوه لەباربوو، تەنیا یەک شت سەر ودلی دەگرت، دەکرێ روشدی له پیش ئەحمەد دا ژن بینی؟!.. بەلام چاری چیه؟!.. دەبوايه چاوه‌پوان بکات بزانی پوژگار چی پینیه و مەشیەتی خوا چۆن دەبی!

روشدی عادەتی وابوو له هەوڵەوه شتەکە ی بە گالته وەردەگرت، بە شوخی و چاوبازی دەستی پیدەکرد و ئەنجام دەگەییە عەشقی حەقیقی! بەلام عاشقی نەوال بووبوو، له دلەوه سۆزێکی راستگویانە ی دەربارە ی هەبوو. مەگەر دراوسیی پەنجەرە خۆشەویستەکە ی نەبوو، هاوڕیی ریگا چیاپیە بەرز و سەر بە تەنکە هەور و تەمەکە ی نەبوو، خۆیندکارە مەحبووبەکە ی نەبوو که له سەر میزی دەرسی حیساب و جەبر و ئەندازە ئاشقیتی دەگەل دەکرد، بەیانانی پوژانی هەینی پینکفە دەچوونە سینەما؟! عەشق بە دوو دلی جەوانەوه گیرسابوو، دوو گیانی شیفته وشەیدای عەشق و ئیانی پینکفە گری دابوو. ئیدی ژیانی روشدی تەواو جەنجال بووبوو، یان مژوولی کارەکە ی بوو له بانکدا، یان خەریکی ئاشقیتی بوو، یان له کازینۆی ئەلغمرەدا، شەویبیری دەکرد. جگە له ئاخر و ئوخری شەو، ئیدی ئیسراحتی نەبوو. ئیدی ئەم عەشقه، قوماڕ و خواردنەوه و تەنانەت تۆلازی و مینبازیشی پین تەرک نەکرد، ئیدی خوی بەو شتانهوه گرتبوو، بەلایەوه زۆر ئاسایی بوو، بەبی وەرەقه و پینک و عاشقیتی هەلینەدەکرد. دیارە ئەو شتانه له پووی داراییەوه، زۆری له سەر دەکەوت. زۆرجار بە کەسەرەوه بەخۆی دەگوت: "که ژنم هینا هەموو ئەم فیعلانه تەرک دەکەم."

ئەگەر بە راستی بە تەمای ژن هینان بوو، دەبوايه له گەل خۆیدا راستگوبایه و له ئیستاه خۆی ئامادە بکات که لهو فیعلانه دوور بکەوینتەوه. بەلام جارێک له پیشبرکی ئەسپ سواریدا، پەنجا جونهیهی بردبووهوه و خستبوویه بانکەوه، له دلی خۆیدا دەیگوت ئەگەر له ماوه ی یەک سالدا، مووچەکە ی پاشەکەوت بکات، له گەل ئەو قازانجەدا که دەچیتە سەر ئەو پەنجا جونهیهه، ئەوا خەرجی زەماوەندەکە ی دابین دەکات. بەلام کیشە ئەوه بوو که کەنگی ئەو ساله دەستی پیدەکرد؟!.. هەمیشە ئەمە ی دواوەخست و بە کاتیکی نادیا ی دەسپارد. هەرگیز فییری ئەوه نەبوو که بیدلی خۆی بکات، جلهوی ئارەزووەکانی پین نەدەگیرا، نەیدەتوانی که میان بکاتەوه و سنوورداریان بکات، تا ئەنجام دووچاری سەرگەردانی و دوو دلی بوو، خواشی دەویست و خورماشی دەویست، چاویکی له ژیانی رەبەناتی بوو و چاوهکە ی تری لهو کیژە بوو که خۆشی دەویست.

((٣٠))

مانگی نۆفەمبەر بووری، سەرمایهکی له رادهبەدەر هەلیکرد، قاهیره بە دەگمەن ساردی وای بە خۆوه بینی بوو، روشدی عاکف تووشی پەسیو و ئەنفلۆنزا بوو، پیدەچوو، که شەوی، له ئاخر و ئوخری شەوا له کاتی گەرانهویدا بۆ خانولخەلیلی سەرما ی بووبی، روشدی گویی بە سەرما و هەلامەت و ئەو شتانه نەدەدا،

سهرسامیه‌که‌ی به راده‌یه‌ک زیادی کرد، که نه‌یتوانی جلّه‌وی هاواره‌که‌ی خوی بگری. بینی برابیه‌که‌ی وه‌کو توپیکی گه‌وره، به ئه‌سپایی وه‌کو بالنده‌یه‌ک چوو به ئاسماندا، ده‌یویست له په‌نجه‌ره‌که‌وه بچیته دهره‌وه، به‌لام په‌نجه‌ره‌که‌ ته‌نگ بوو، له ناوه‌ندی په‌نجه‌ره‌که‌دا گیر بوو و به‌ری روناکیه‌که‌ی لیگرت، به‌ره‌به‌ره‌ه‌په‌سانه‌که‌ی ره‌وییه‌وه‌و ترس جیگای گرت‌ه‌وه؛ به‌لام روشدی به‌ده‌نگیکی ناساز وناخوش ده‌ستی به‌پیکه‌نین کرد، گالته‌ی به‌و ده‌کرد. خوای نه‌ما، تووره‌بوو. وای هاته‌ خه‌یال روشدی به‌و راده‌بویریت. بویه به‌تووندی پیندا هه‌لشاخی، به‌لام روشدی گوئی نه‌دایی و له‌سهر پیکه‌نین و ته‌وس و توانجه‌که‌ی به‌رده‌وام بوو. ئه‌حمه‌د به‌هه‌شتاو چوو به‌لای میزه‌که‌یه‌وه، فلچه‌که‌ی هینا و تا توانی کردی به‌ورگیا، فلچه‌که‌ له‌ورگیا شکا، هه‌لمیک له‌ورگیه‌وه دهرچوو که ژووره‌که‌ی پر کرد له‌گه‌رد و توز، ئیدی به‌ده‌نی روشدی به‌خیرایی هاته‌وه‌یه‌ک تا گه‌رایه‌وه‌سهر ئه‌ندازه‌ی ئاسایی خوی، ئه‌وسا له‌به‌ر پیندا که‌وته‌سهر ئه‌رزه‌که‌، وه‌کو که‌سیکی ماران گه‌سته‌گینگلی ده‌دا. له‌تاو ئازارا قه‌پی به‌لاقی کورسیه‌که‌دا ده‌کرد و ئیدی هاواریکی به‌سوئی ده‌کرد، به‌جوړی ده‌کوکی که‌چاوانی زه‌ق بوون و خوین له‌چاوییه‌وه‌ده‌رویی. دلئی ئه‌حمه‌د داله‌رزی، ترسیکی مه‌رگ ئامیز وکوشنده‌دایگرت وله‌ناکاوا.. له‌ناکاوا له‌خه‌و راپه‌ری. هیشتا سامی خه‌وه‌که‌به‌ری نه‌دابوو، که‌گوئی له‌ده‌نگی سه‌دایه‌کی ناله‌ئاسا بوو له‌پشت دهرگا‌که‌وه‌ده‌هاته‌گوئی. گوئی هه‌لخست، بوی دهرکه‌وت که‌ده‌نگی ناله‌ی به‌سوئی براکه‌یه‌تی و به‌راستی به‌ده‌م ئازاره‌وه‌ده‌نالینئ و ده‌تلته‌وه، به‌په‌له‌له‌ناو جیگا‌که‌ی دهرپه‌ری، نه‌عله‌کانی له‌پن کرد و بله‌ز بو ژووره‌که‌ی ئه‌و چوو. سه‌یری کرد براکه‌ی ده‌نالینئ، دایکی پشتی ده‌شیلئت و بابی له‌سهر کورسیه‌که‌، له‌نزیکی جیگا‌که‌یه‌وه‌رؤنیشتووه، ئه‌حمه‌د، به‌ترس و شپرزهی پرسی: - چیه‌تی؟

دایکی گوتی: - مه‌ترسه‌کورم! ئه‌مه‌ئازاری تابه‌که‌یه‌ده‌یه‌وی له‌به‌ده‌نی بیته‌ده‌ری!

روشدی که‌به‌هاتنی ئه‌حمه‌دی زانی، هه‌ولیدا ئازاره‌که‌ی بشاریته‌وه‌و به‌عوزرخواییه‌وه‌گوتی: - خه‌جاله‌تم!...

هه‌موو دلخوشیان دایه‌وه‌و دوعای سه‌لامه‌تی و شفایان بو کرد. ئه‌حمه‌د له‌ته‌نیشت دایکیه‌وه‌دانیشت. ده‌ستی براکه‌ی له‌نیو هه‌ر دوو ده‌ستی خوی نا‌وبه‌میهره‌بانی که‌وته‌نه‌وازشی، له‌تو وایه‌ده‌یه‌وی به‌و شیوه‌یه‌قه‌ره‌بووی ئه‌و خراپه‌یه‌بکات، که‌له‌خه‌ونه‌که‌یا دهره‌ق به‌و کردبووی. سه‌عاتیکی به‌سوئ و ئازار بووری، کول و کوئانی خیزانه‌که‌که‌کول و کوئانی نه‌خوشه‌که‌که‌متر نه‌بوو، تا‌کو سپیده‌به‌دیاریه‌وه‌دانیشتن.

((۳۱))

روشدی چاک بووه‌وه، له‌جیگای نه‌خوشی هاته‌ده‌ری، بو ئه‌و ئاسان نه‌بوو یه‌ک هه‌فته‌ی ته‌واو له‌ناو جیگا‌بکه‌وی. ژیان بو ئه‌و و به‌لای ئه‌وه‌وه‌به‌سهره‌رویی و یاری و رابواردنه‌وه‌به‌ند بوو، بویه که‌برابه‌که‌ی ئاموژگاری ده‌کرد، که‌له‌ماله‌وه‌وه‌مینئ و ئیسراحت بکات، تا به‌ته‌واوی هیز و شنگی وه‌به‌ر دیته‌وه‌نه‌چیته‌ده‌ری، زوری له‌به‌ر گران بوو، وه‌کو جارن پیکه‌نی و به‌داوای بوردنه‌وه‌گوتی: - ئه‌م هه‌فته‌یه‌ی که‌به‌خویرایی له‌ته‌مه‌نم روئی به‌سه!

ئەحمەد كە ھەموو تەمەنى بە فېرۆ رۆيى بوو گوتى: - ئاگات لە خۆ بى، خراپ دەست داوھتى! خەرىكە گەنجايەتى خۆت بە فېرۆ دەدەي! چما گەنجايەتى سەرچاوەيەكى لەبن نەھاتووە؟ تۆ ھېچ ئيسراھەتى بەخۆت نادەي! ئاخىر ئەمە چ شىتاتىيەكە دەست داوھتى!؟

روشدى كە ھەستى بە دلسۆزى براپەكەي كرد، بە منەتبارى و سوپاسگوازىيەو، بزهيهكى بۆ كرد وگوتى: - بۆى براى ئازىزم، دلنابە كە خۆي دلۆقان ئەو بەھرەيەي داومەتى.

-من بۆ تۆمە!

روشدى بە منەتبارىيەو گوتى: - قابىلە نەزانم!؟

بەلام، بەو ئامۆزگارنەي نەكرد كە ھېچ گومانىكى لە دلسۆزىان نەبوو، بەيانى رۆژى دوايى، ئەحمەد بينى كە خۆي كۆ دەكاتووە تا زوو لە مال وەدەر بكوئى. بە سەرسامى پرسى: - چ دەكەي؟

بە جۆرە پەشوكانىكەو گوتى: - دەرۆم بۆ بانك.

-پەلەت چىيە؟

روشدى كە تاقەتى چووبوو، بە راشكاويەكى خەمناكەو گوتى: - داشۆ، چ بى لە تۆ نەيئى، مالەو نەخۆشم دەخات!

ئەحمەد، دەيزانى شتىك ھەيە كە ھانى دەدا بەوجۆرە خۆي فەرامۆش بكات و گوئى بە سەلامەتى خۆي نەدات. دلئى تەنگ بوو، چاوى برپىيە فينجانە قاوھكەي بەردەمى و روشدىش لە مال وەدەر كەوت، دايكيان كە بەلاي خوانەكەو دانىشتبوو، دەيوست كەمىك لەو گرژىيە كەم بكاتووە، كە وەلامەكەي روشدى دروستى كردبوو و لە جياتى ئەو تەوازي بينىتەو، گوتى: - شفای براكەت لە دنياي بەریندایە نەك لە مالەو، لۆمەي مەكە، لئى مەگرە!

وختى ئەحمەد بەرسقى نەدایەو، دايكى وای ھەست كرد توورە بوو، بۆيە بزهيهكى بە رپويدا دا وگوتى: - نەھەقى مەگرە، بە دايكى چوو، ئەدى نابىنى كە من لە مالەو دەمىنمەو و ناچمە دیدەنى دەر و دراوسى، چۆن خەم سواری سەرم دەبىت! ھەردووكمان خانە بىزارىن، قۆناغى ناخۆشمان مالى خۆمانە!..

قاقايەكى بەرزى لئىدا، ئەحمەد بزهيهكى كالى بۆ كرد، ھىز نەبوو روشدى لە ژيانى دلخوازي خۆي دور بخاتەو، دووبارە بايدايەو سەر كارەكانى جارانى؛ تولازى، ئاشقىنى، قومار و خواردنەو و جگەرە كيشان و داوین پيسى! گەراپەو سەر كارەكانى پيشووى، بەلام تەندروستى باش نەبوو، بارىك و بنيس بووبوو، رۆژبەرۆژ رەنگى زياتر زەرد ھەلدەگەر! دەتگوت ھىشتا ماكى نەخۆشبيەكەي لئىنەبوو تەو. ھەرچەندە ئەحمەد ئامۆزگارى دەكرد، فايدهى نەبوو، لەم گوئىيەو دەھات و لەو گوئىيەو دەردەچوو، ھۆش وگۆشى ھەر لای بەزمى خۆي بوو. عەسرانىك، پيش ئەوھى ئەحمەد وەكو ھەموو رۆژىك بۆ قاوھخانە بروات، روشدى چو بۆ ژوورەكەي، خەندەران و گوئىراپەل سلاوى لئىكرد و گوتى: - رۆخسەتم دەدەي دوو قسان بکەين؟

ئەحمەد سەرى ھەلبېرى وگوتى: - فەرموو روشدى!

به پيچه وانهي جارانه وه، جوړه جديه تيكي له پوخساره زهره و جوانه كهيدا به دي كرد. سهري سوږما، له فكران راچوو، چ شتيك هم به شه ره بيموبالات و سه ره پويهي، وا رام و هيور كردووه؟ وه بيري هاته وه، كه ته نيا نه و كاتانه هي خه به ري دهر نه چووني له تافيكردنه وه كاني قوتابخانه دا پي بوايه، به و حاله وه دي ده بيني. زور نيگه ران بوو، برو ته نكه كاني ويك هينانه وه. روشدي له سهر كورسييه كه دانيشه وگوتي: - دهمه ويت توزيك جدي بم! ژيان هه مووي گه مه نيه!

نه گه ر نه و قسانه دي له كات و حالتيكي ديكه دا ببستايه، هه رگيز نه يده تواني جله وي پي كه نيني خوي بگريه. به لام سهر ودلي گيرا! به مه زنده ده يزاني روشدي به ته مايه باسي چي بكات، به نارامي گوتي: - راسه، ژيان هه مووي گالته و گه مه نيه، زور وايه..

روشدي گوتي: - من هه ر توم هه دي كه شيره تي پي كه م. هاتووم ليت بيرسم، ثايا له گه ل نه وه داي ژن بينم؟! پرسياره كه دي هينده به لاهه كوت و پر و چاوه پروان نه كراو بوو، ته واو په شوکا، به لام ري گه دي نه دا هم په شوكان و نيگه رانييه به سيمايه وه دهر بكه وي. واي نواند باوه ر ناكات، بويه به شادي و پروخوشييه وه گوتي:

-ئاخري هاتيه سهر نه وه دي باسي ژن هينان بكه دي! نه ي ئافه رين، باريكه لالا!

روشدي به شادييه وه پي كه ني وگوتي: - ئيدي نه وه سونه تي ژيانه! پيت خوشه؟

-هه لبه ته پيم خوشه! وايزانم نه مه يه كه مجاره هه ر دوو كمان به يه ك شه خوشحال ده بين!

بينده نكي به رقه رار بوو، نه حمه د، هه ستيكرد ئاساييه پرسياره بووكي ئاينده بكات، هه رچه نده هه زيده كرد روشدي به خوي، بينه وه دي هم نه و پرسياره بكات، له و باره يه وه قسان بكات، به لام روشدي هيچي نه گوت، نه نجام نه حمه د هيچ چاريكي نه ما، تفه كه دي ده مي قوت داو پرسى: - جا هيچ كيژيكي هه لال زاده ت داوه ته چاو؟ روشدي، به شه رمي كه وه، له سهر كورسييه كه جولاو گوتي: - به لي داشو، كيژه كه دي دراوسي ئازيزه كه مان، كه مال خه ليله فه ندييه، كه هاوړي من و هاوړي توشه!

ته نيا بو ماوه يه كي كه م ته هه مولي هم جه زره به چاوه پروان نه كراوه دي كرد، چيواي نه ما بوو خوي كه شف بكات، وه كو نه وه بوو قهراري ئيعدامه كه دي بو بخويننه وه، به لام غيره تي وه به ر خو ناو، به نارامي گوتي: - خوا راوه ستاوت بكات، به خوشي وشادي.

-سو پاس داشو.

- ته نيا يه ك پرسيارم هه يه، باشه تافيبی نه و مالباته ت كردووه كه سبه دي ده بيت به يه كيك له وان؟

- له نزيكه وه تاقيم كردوونه ته وه، كچه كه ش ده ناسم!

نه و قسه يه برينه كه دي كولانده وه، ناچار بوو بو پاراستني ناراميه روا له تيه كه دي، دوو هينده زور له خوي بكات. گوتي: - با نه وه شه ت پي بلیم، هه ركه خه به ره كه بلاو بووه وه، ئيدي پاشگه ز بوونه وه نيه، پاشگه ز بوونه وه ئابروو چوونه ها!

روشدي پي كه ني وبه متمان وه گوتي: - ئيدي هم لا و نه ولا ته واو. نه مه قريري يه كجاره كي مه!

- که ست له م باره یه وه ئاگادار کردو وه ته وه؟

- نه خیر، ته نیا به خویم گوتو وه!

دلّی به تووندی لئیدا، به خه یال، ژووان و ته نیایی ئه و جووته ی هینایه بهرچاوی خوئی که چوون به چپه راز و نیاز ده که ن. ئه وسا ده ستبهرداری خه یالپه روه ری بوو، به راویژیکی ره زامه ندی ئامیز، گوتی: - به ته مای خودا، خیری پیوه بی..

- که واته تو له جیاتی من به باوکه بلّی، پاشان مشووری کاره کانی دی ده خوین.

ئه حمه د، سووکه هه لوه سته یه کی کرد و پاشان گوتی: - من به باوکه ده لیم، به لام بو کاره کانی دی مه رجم هه یه!

- به سهر سهر و به سهر چاوان..

- تا به ته واوته ی چاک نه بیته وه و نه چیته وه دوخی بهرله نه خووشیه که ت، هیچ کاریکی دی ناکه ی ن!

روشدی به پیکه نینه وه گوتی: - ئه مه ئاسانه، چاوه پروانییه که مان زور ناخایه نیت!

ئه وسا هه ستایه سهر پییان و گوتی: - سوپاست ده که م، نوخشه بی له توش. (ئه وسا وه کو یه کیک شتیکی تازه ی بیر که وتبیته وه، راویژه که ی گوری).. ده لیم باشه بوچی توش بیر له ژن هینان ناکه یه وه؟! هه ق بوو من له پیشا پیروزیایی له تو بکه م و دوا یی تو موباره کباییت له من بگردایه!

ئایا روشدی ده یویست، کاک ی به ئاشکرا پیی بلّی بو ژن نایه نی؟!...

روشدی نه یده زانی چ ده لیت! بویه بیته وه ی به خوئی بزانی تیری ژه راوی ئاراسته ی دلّی کاک ی ده کرد! ئه حمه د پرسیاره که ی براکه ی له بهر گران بوو. ئه وه ی به زمانی قه ده ریک ده زانی، دوا ی ئه وه ی په کی خستبوو، نها گالته ی به نه گبه تی و کلّویییه که ی ده کرد. بویه به ته وسه وه گوتی: - کاتی ژنه یانی من گوزه شت!

- گوزه شت!؟

- واز بیته روشدی، به خووت ده زانی من که سیکی سه رقالم! خودا دو دلّی نه خستووه ته سینه ی هیچ به نی به شه ریکه وه!

روشدی به که سه ره وه سه ریکی له قاند ورپویی. ئه حمه د سه ری له بهر خوئی نا، خه میکی قول نیشته سهر چاوانی، سه ری راده ست بوون و نائومییدی له بهر ده م چاره نووسدا دانه واند. خوئی بو سازدان و ئاماده کردنی زه ماوه ندی براکه ی ئاماده ده کرد، هیچ چاریکی نه بوو جگه له وه ی به ده سته ی خوئی کفنی خوئی بدووریت، ئه م کاره هه م ئازاری ددا و هه م له زه ت و سوکنایی پیده به خشی. له و له زه ته گونگی که له نیوان ئه و و ئازاردا هه بوو، که ریک وه کو له زه ت و په یوه ندی نیوان په پپوله و ئاگر و ابوو، هه روه ها له زه تی مل دان له هه نبه ر چاره نووسی بی به زه یشی تیا بوو، هه روه ها جو ره سوکناییه کیشی له هه نبه ر هه سته په نه انه کانی خوئی که پییان ئاسووده نه بوو، تیا بوو، هه روه ها جو ره له زه تیکی سه باره ت به کبریا و غرووری برینداری خوئی تیا بوو.

دوای ئه وهی جله کانی له بهر کرد، چوو بۆ قاوه خانە ی زههره، ئیدی ئه وهسته خه مناکه ی که به هوی عاده تی ته نیایی و گوشه گیری به وه، هه رجاری له مال وه دهر ده که وت، سه ر ودلی ده گرت ه وه، به سور اغیه وه نه هات. له جاران زیاتر به شداری له گفت و گو ی دۆسته کانی کرد- جاران زیاتر له گه ل ئه حمه د راشدا گه نگه شه ی ده کرد- ئه مجاره زۆر زیاتر له جاران گوت و بیژی کرد، پیکه نی. له ناکاوا هات به خه یالیا که له شه و کۆره که ی تریشیاندا، که نه بیینی بو و هه ر بیستبووی به شداری بکات، بریک واسواسه ئه نگیز هاته بهر چاوی و به دل حه زیده کرد به شداری تیا بکات، به لام هه ندیک دوو دل بو و نه یده زانی چۆن ئه مه ده ربهری، له و بیر و خه یالانه دا بو که هاو پیکانی هه ستان و چوون به لای کاری خۆ یانه وه، نونو عاده تی وابوو، له پیشا سه ریکی ماله وهی خۆی ده دا و پاشان ده چوو بۆ کۆر و مه جلیسی براده ره کانی، به گه ل وی که وت، له ریگا زاتی وه بهر خۆی ناو به شه رمیکه وه گوتی:- وه ستا، منیش له گه ل خۆتا ده به ی بۆ کۆری براده ران؟

نونو، به شادیه وه چه پله یه کی لیدا و به دهنگی بهرز گوتی:- ئاخری خوا هیدایه تی دایت!

به دهنگی نه وی گوتی:- به لام من هه یچ شتیک له باره ی ئه م کۆره وه نازانم، له کهر نه زانترم!

وه ستا نونو، به کهش و فشیکه وه گوتی:- خه مت نه بی من رینوینیت ده که م. به هه رحال هه رچییه ک بی، له کتیه کانی تو ئاسانتر و به سوود تره!

به و تاریکه شه وه، به لاقه کوتی، به ناو کۆلانه ته نگ و پینچا و پینچه کاندای ده رۆیشتن، خۆیان به ته لاریکا کرد و به قالد رمه کاندای هه لگه ران و گه بیینه نهومی سینیهم. نونو له زهنگی داو گوتی:- ئه گه ر جاریک به ته نیا هاتی و ویستت ده رگات لی وه که ن، ده بی پینچ که ره ت له سه ر یه ک زهنگه که لیبه دیت و ئه م نه نییه بلئی که نها پیتی ده لیم.

گوئیان له دهنگی عه باس شه فه بوو، که پرسى:- کییه؟!

نونو گوتی:- مه لعونه دنیا، نه عله ت له بابی دنیا!

دهرگا کرایه وه، ئه حمه د حایر و حه په ساو وه ژوور که وت، وه ستا نونو به دوایدا. به هۆلیکا بوورین، گه بیینه ژووریکی گه وره، زۆر قه ره با لگ بوو، پر بوو له خه لک، پوناکییه کی شینباوی ئارامی وه کو پوناکی سپیده ژووره که ی رۆشن کرد بو وه وه، رۆشناییه که هی چرایه ک بوو که تو ریکی شینی به سه را درابوو. ئیدی هه مووان چاویان برییه جووته میوانه تازه که. به تایبه تی سه رنجیان له سه ر ئه حمه د گیر سایه وه، که له په شوکاوی و شه رما زمانی به سترابوو. هه ر هه موو چوارمشقی، به شیوه ی باز نه یی له سه ر دۆشه که له رۆنیشتبوون و له ناوه راستا که ره سه تی وه کو ئاگردان و قلیان و ته ماکو یان دانابوو، سلاویان له ئاماده بووان کرد، ئه حواله پرسییان کرد و له لای یه که وه دانیشتن، ئه حمه د چاویکی خیرای به شوینه که دا گپرا، جگه له ئه حمه د راشد، هه موو هاو پیکانی قاوه خانە ی زههره له وی بوون. دوای ئه وه سه رووی مه جلیسه که سه رنجی راکیشا، ژنیکی زه لام له سه ر دۆشه که له یه ک دانیشتبوو، به راستی زۆر زه لام بوو، هینه که ته بوو، به دانیشتنه وه، هاو بالایی که سیکى به پیوه وه ستاو ده بوو، چوارشانه، گه ردن دریز و ده موچا و خری گۆشتن. پوخساری به زهقی دیار بوو، رهنگی روخساری شتیک بوو له نیوان میسری و حه به شیدا، قژی قاوه ییه کی لول بوو. سه یرترین شتی پوخساری، چاوه کانی بوو؛ دوو چاوی درشتی زهقی خیل و قیچ. هینه زه لام بوو

پياو لینی دھترسا، ئارەزوویەکی سیکسی حیوانی بە دەم و چاوییەو دیاربوو، شالیکێ پر لە نەخش و نیگاری بە شانیا دابوو، بە جۆری دەپروانیە ئەحمەد وەکو ئەوێ بیهوی بە نیگا قوتی بدات.

ئەحمەد عاکف یەکسەر زانی کە ئەمە " علیات الفائزە " یە، ئەو ژنە یە کە پێیان دەگوت مەعشوقە میردان، میردەکە، واتە عەباس شەفە لە دەستە راستیەو دانیشتبوو، وەستا زەفتە قارەچیش لە دەستە چەپیەو دانیشتبوو. وەستا نونو، ئەحمەدی بەو ژنە ناساند، ژنە تاین دەستە خەناویەکە بەرەو ئەحمەد درێژ کرد و بە خێر هاتنی کرد. وەستا زەفتە نیگایەکی زەق و سەرزشت ئامیزی ئەحمەدی کرد و بە پیکەنینهو گوتی: - ئەنجام زانیت کە خوا هەقە؟ ئەو هەموو تەمەنەت لە تەنیایی ژوورەکەتا، بە خوت و خۆرایی بە دیار کتیبانەو بەسەر برد، ئەو هەموو خۆ عەزابدانەت لە پای چی؟! نە ژنیکت هیناوه، نە پیریکی پەککەوتە، تەنیا زولمە و لە خۆتی دەکەیت!

وەستا نونو، کە پاکانە ی بۆ هاوڕیکە دەکرد و پاساوی بۆ ئەو غەفلەتە دینایەو گوتی: - براینۆ، من کەسیکی سەرناسم، قەد مەزەندەم بە هەلە نەچوو، خەلکی بە سیمادا دەناسم! هەر لە یەکەم نیگاوه قەناعەتم وابوو کە ئەحمەدەفەندی دۆستمان کەسیکی بە یەغبالە! بەلام پۆژگار لەو سەرچاوه گوارایە دوور خستوو تەو، نە ئیمە بە ئومیدی خودا، رینگە ی پێ نیشاندەدەین!

کەمال خەلیل، کە دھترسا دۆستەکە ی لەو شوخیانە ی کە بۆ ئەو تازەو نامۆ بوون، برەنجیت، بۆیە گوتی: - براینۆ، مامۆستا ئەحمەد پیاویکی پۆشنبیرە، بەلام ئاساییە کەمیک خوشی بە خۆی رەوا ببینی. خۆ ناکرێ ژیان هەر هەمووی رەنج و کاربی..

وەستا زەفتە، بە توورەیی دەستیکی هەلتهکاندو گوتی: - بۆچی دەبی خۆمان بڤهوتین، بۆ دەبی رەنجی بەردەوام یان پچرپچر هەلبژیرین؟! مامۆستا فرمانبەریکی پایەدارە، بۆچی دەبی وەکو قوتابی هەمیشە سەری بەسەر کتیبان و خویندەو بی؟! بەلین بدە لە ئەمشەو، بییتە ریزەو پیمان لینەبریت!

ئەحمەد، پەشیو و پەشوکاو بزەهیەکی کرد، کە علیات الفائزە رووی دەمی کردە زەفتە و چاویشی لە پیرە کوپ بوو، ئەحمەد هیندە ی پەشوکا. مەعشوقە میردان گوتی: - وەستا، هیواش هیواش، چۆن بەلینت بداتی لە کاتیکا هیشتا خویا نییە، ئاخۆ کوپینیمە ی بەدلە یان نا؟ کێ دەلی بە ئیمەمانان رازیە؟

ئەحمەد سوور بوو وەو بەپەلە گوتی: - ببورە خانم!..

عادەتەن بە ست علیات بانگیان دەکرد.. بۆیە وشە ی " خانم " بە گوئیان نامۆ و غەریب بوو. بەلام خاتی (ست) گوتی: - هەرکاتی دی، بە خێر بی سەرچاوان.

عەباس شەفە، سەرقالی ئامادەکردنی نیرگەلەکان بوو، ئەوسا پشکووی خستە سەر یەکیکیان، سەرو کلاوہکە ی نا بە شووشەکەو و بۆ خاتی (ست) دانا. نیگای ئەحمەد بە نیگەرانی لە سەر سەرو کلاوی قلیانەکە (قەننە ی ئاوی، نیرگەلە) گیرسایەو، ئەوسا دەمی لە پەنا گوئی نونو نا و لەبن لیوانەو گوتی: - نەهەقمە، لەم سەرو کلاوہ بترسم؟

وەستا نونو، بە گلەبیەو لەبن لیوانەو گوتی: - ئەگەر تۆ بترسی، ئەدی مندالەکانی ئیمە چ بکەن؟

عەباس شەفە، لە ناوەندی بازەكەدا وەستاو ، قلیانەکانی بەسەر یەك بە یەکی پیاوێكەکاندا گێژا، بەرەبەرە لەو نزیک دەبوو، تا گەییە ئاستی وەستا نونو. سەری سۆندەكەى نایە دەمی و مژگی دوور و دریزی لێدا، دەنگی قولپە قولپی ئاوەكەى گەییە گوئی هەمووان، تۆپەلە دووكلێکی چری لە کەپوویەو دەردا! و ئەنجام بینی لوولەى نیرگەلەكە لە لێوێکانی ئەو نزیک دەبیتەو، هەمووان چاویان برییه ئەو. چاوی نوقاند و بە ترسەو نەفەسیکی کورتی لێدا، نونو هاواری کرد: " توندتر توندتر!" ئەوسا بە راویژیکی ئامیرانەو گوتی: " دووكلەكە قوت بەدە!" دووكلەكەى هەلمژی و پاشان بەپەلە دەریدایەو، هەستیکرد، دەستیک بینی گرتوو بەری هەناسەى دەگرئ. پاشان کۆکەیهکی تووند گرتی، بەدەنە لاوازەكەى کەوتە هەژان، چاوانی ئاوی کرد. کە تۆزی وەخۆ هاتەو، نونو بە نیگەرانیەو لێی پرسى: - چۆنى؟

بەدەم هەناسە برکێو گوتی: - باشتر وایە نەفەسى کورت و هیواشی لێدەم، وەستا تۆ هەست ناکەى مامۆستایەکی دلرەقیت؟!

وەستا بە قاقای پیکەنینهو گوتی: - بە دللی خۆت، چۆنت پێخۆشە وەها بکە! ئارامی و هیواشی سەلامەتى لە دوایە!

عەباس شەفە، قلیانەكەى پینچ چەلانی یەك لە سەر یەك گێژا، دووكلە لە هەموو لایەكەو بەرز دەبوو و پەنگی دەخواردو. ئەحمەد بۆنیکی غەریبی بە سەردا هات کە بیرەوهرییهکانی کۆنى وەباد هینایەو. بیرەوهری بۆنیك کە لەم بۆنە دەچوو، یان لە راستیا هەمان بۆن بوو. کەى و لە کوی ئەو بۆنەى کردبوو؟! زۆرى نەبرد کە بیرى کەوتەو، یەكەم شەوی خۆیانی لە خانولخەلیلی وەبیرهاتەو؛ ئەو شەوێ کە خەوی زپا و هەتا بەیانی خەو نەچوو چاوی. ئەو بۆنە غەریبە چوو بە ژوورەكەیا و حەپەساندى، ئەو بۆنە، هەمان ئەم بۆنە هۆشبەرە ترسناکە بوو، دوور نییه ئەو شەوێش، هەر لەم ژوورەو و ئەم بۆنە سەیره پەنگابوویتەو بە گەرەكەكەدا بلأو بوویتەو. بە بیرکەوتنەوێ ئەم بیرەوهرییه خۆشحال بوو. وادیار بوو مادە هۆشبەرەكە، ئەعسابی هاوژاوی ئارام کردبوو، پووی گەشایەو.

عەباس شەفە گەرایەو شۆینەكەى خۆی تا کەمیک پشوو بدات، وەستا زەفته دووبارە دەستی بە ئامادە کردنەوێ قلیانەکان کرد، تا گەپى دووم دەست پێیکاتەو، خاتى علیات الفائزە گوتی: - پیروزبایتان لە سەید عارفەفەندی نەکرد!

ئامادەبووان هەموو ئاوریان لێدایەو. نونو گوتی: - خێرە!

ژنەى زەبەلاح، زەردەیهکی هاتی وگوتی: - پزیشکیکی شارەزاو کارامە، حەپکی تازەى بۆ هەلداو و دلنیای کردوو کە بەدللی خۆی دەبیت!

هەمووان لە قاقای پیکەنینیان دا - هەم دۆستانی قاوێخانەى زەهرە و هەم ئەوانى دى - وەستا نونو پوویکرده سەید عارف و گوتی: - هەموو ئاواتیکم ئەوێهه پۆژی بتبینم وەکو ئیمەت لێهاتبئ!

سەید عارف، بە تووندی گوتی: - ئەمە نیشانەى بەدنیازی تۆیه!

باسى حەپە تازەكەیان لئ پرسى، بەلام لە ترسى چاو و نەفەس هیچی لەو بارەیهو نەگوت!

وەستا زەفته گوتی: - نیەت شەرته!

زورجار په ند وقسهی نهسته ق وفه رمودهی موباره کی به گه ل قسه کانی ده خست، جا گرینگ نه بوو له گه ل بابه ته که دا بگونجابان یان نا! که م که س له ئاماده بووانیش په یان به نادرستی به کارهینانه کانی دهر د. سلیمان عه ته له هه را وزه نا و ژاوه ژاوه که په ست بوو بوو، بیزار ی له سه ر وفه سالی دزیوی دهباری، وه کو چو ن هه رجاری په ست و تووره بوايه، به و ئاوايه به تووره یی گوتی: - هیواش هیواش! ئوه چیتانه!.. هه شیش ئه ته کیت و ئوسولی خو ی هه یه!..

سه رسامی به روخساری که مال خه ليله وه دهر که وت، به جدی لیی پرسى: - ئه ته کیتی هه شیش چییه؟!

کابرای مه یمون چاره، به په ستی گوتی: - ئه م هه را و هه نگامه و ژاوه ژاوه هی بار و مه یخانه کانه، که مه یخوران مه ست و سه رخوش دهن و هوشیان به خو وه نامینن. کوړی هه شیش به پیچه وانه وه پیوستی به ئارامی و بیده نگیه، هه شیش سولتانه، پیوسته له سه ر موریده کانی گوپرایه ل و بیده نگ بن، به ئارامی و بیده نگ مه ستی ده گاته مه دای خو ی، مجیز ساف ده بی، خه یال بال ده گری، مرو ف به کیشه و ئاریشه کانی ده ویری و جوان بیریان لیده که ته وه و یه که یه ک چاره سه ریان ده کات!

- ئیمه بویه بو ئیره دین تا کیشه و ئاریشه کانمان له بیر بکه ین نه ک بیریان لیکه ینه وه!

- که بو چوونیکى هه له یه! هه لاتن له کیشه و ئاریشان، له نیوی نابات، به لام تا ماوه یه که عه زابى کیشه کانمان له کو ل ده بیته وه، تا جاریکی دی و خراپتر له جاران به رو کمان ده گرنه وه. حکمه ت و باشی هه شیش له وه دایه، متمانیه کی ئه وتومان پی ده به خشى که به وره یه کی به رزه وه، به دلکه وه که به رگه ی ته وه ین و هه قاره ت بگری، روو به رووی ئالنگاری و دژواریه کان ببینه وه و فرییا ن بده ینه مه نه ولی له بیر چوونه وه و له بو نا مه حو و بینه وه!..

سه ید عارف به پیکه نینه وه گوتی: - که واته ئه مه کوړی هه شیش نییه، به لکو کوړی دان پیدانانه!

وه ستا زه فته گوتی: - ریگ وایه، راست ده که ی، ئه م هه شیشه ده وری قه شه ده بینی!

وه ستا نونو، به نه به دللیه وه به سلیمان بیگی گوت: - که سیک که هیچ کیشه یه کی نه بی، ده توانی به بیده نگى دانیشیت؟

- جگه له هه یوان، که س هه یه کیشه ی نه بی!

- چو ن هه ستت پیکرد؟!

سه ید عارف وه لامی دایه وه: - ده لئی شینه شاوه یه!

عه باس شه فه، به قزه بزه که یه وه که ده تگوت شه یتانه هه ستا، جاریکی دی قلیانه که ی به سه ریاندا گیرا، ده نگى بلقه بلقی قلیانه که به سه ر ژاوه ژاوی قسه و باسه کانیا ندا زال بوو، ئه حمه د له چاو جاری پیشوودا، به وره و متمانیه کی زیاتره وه، چه ند مژیکى قوولی لیدا، هه رچه نده هه زی له چاره ی سلیمان عه ته نه ده کرد، که چی فه لسه فه که ی ئه وى به دل بوو، هه ولیدا ئه و خه م و په ژاره قووله ی که ئه وى کیشابووه ئه م شوینه ته نگ و ناخوشه، به شیوازی خو ی دهرمان بکات، به لام به ره به ره مه ستی به سه ریا زال بوو، پیلوه کانی قورس بوو، چاوانی سوور بوونه وه، ملی به ئاسته میک خوار بووه وه، ئه وسا ترسیکی کوت و پر به سه ریا زال بوو، ده می

له په نا گوئی نونو نا و لینی پرسى:- باشه مه ترسى پوښمان له سهر نيهه؟.. گريمان پوليسيك هاته بهر دهرگا و گوتى له عننه له بابى دنيا!؟

نونو پيکهنى وگوتى:- پيى ده ليين نه علت له بابى خوټ!

دواى ته و او بوونى گيړانى قليانه که، عه باس شهفه له لای ژنه زه لاهه که يه وه پوښت و ناماده بووان دوو باره که و تنه وه قسان.

وهستا زه فتهى قاوه چى که هيشتا هر قليانى ده کيشا، گوتى:- براينو، با مژده تان بده مى، هرکه هيتله، به پشتيوانى خوا ميسرى گرت، قه دهغه سهر به کارهينانى حه شيش هه لده گري و له جياتى نه وه ويسكى ئينگليزى قه دهغه دهکات!

وهستا نونو گوتى:- هيتله پياويكى حه کيمه، من گومانم له وه نيهه که ره گى سهرکه و تنى نه خشه کانى له حه شيش دايه!

که مال خه ليله فهندي لى پرسى:- باشه عه باس شهفه چوڼ نه مهى گه ياندى؟

نونو به راويژيکى جدى گوتى:- پيوستى به عه باس شهفه نيهه، عه ماري ژماره سيازده پره له حه شيشى خاليسه!

نه وسا وهستا، به که سهره وه سهرى له قاند و، به داخىکى ئاشکراوه گوتى:- نه تان بيستوه، ده ليين ژاپونيه کان، که هر ولايتک ده گرن، مادهى هوشبهر له ويندهر بلاوده که نه وه!

وهستا زه فته به هه مان راويژ گوتى:- خوژيا ئينگليزان نه هلى حه شيش بوايهن!

-په نجا سال داگيرکاري به فيرو چو!

ليزه دا سهد عارف، به پوخسارى سوور هه لگه راوه وه، له ناکاوا ههستا، ته پبووشه کهى وه کو نه وهى بيهوى بروات، له سهرنا، مه جليسه که سهرين سوپما، خاتى عليات لى پرسى:- کيوه براله؟

له بازنهى پوښشقه کان دهر باز بو، به هه له داوان به ره وه دهرگا که تاوى داو گوتى:- حه په کان کارى خويان کردوه..

له چاو تروکانیکا، ئاوديو بو، ناماده بووان هه موو له پيکه نينا خه ريک بوو دهخنکان، که مال خه ليل به دهم کوکينه وه پرسى:- باشه راست دهکات؟

سليمان عه ته به ته شه ره وه گوتى:- پروپاگنده يه کى دروينه يه، وه کو پروپاگنده ي نه لمانيه کانه!

نونو گوتى:- نو ماگى دى حه قيقه تمان بو دهر ده که وى!

عليات الفائزه گوتى:- من زور به ئاسانى ده توانم بچمه بنج و بناوانى!..

دریژهيان به فشقياتى خو دا، نه وسا عه باس شهفه قليان به دهست هه ستايه سهر پينان، هه موو بيدهنگ بوون. نه حمده عاکف نه شه گرتبووى و خه يالى خه يال بو - به دريژايى نه و مايه وه بيدهنگ بو، ورتهى ليوه نه هاتبو، پيده چوو زمانى گوى نه کردبى - هه ستى کرد کو ترو لى به سهر خو يه وه نه ماوه، ويستى هه ردوو

باسکی بیزوینی تا دنیا بیت ئاخو جلهوی خوی له دهستا ماوه یان نا، به لام ههستیکی بههیز داوای لیکرد، دهستبرداری ئه و ئهزمونه بیت. وای هاته خهیاڵ، له ههموو دنیا، ههچ شتیکی ئهوه نایهنی خۆتی بو برهنجینی، پالدا نهوه و رادهست بوون و خوشنودی ههموو شتیکی دنیا، هه لکه کهی دهوروبه ری، له نیو چره دووکه لیککی خهسته وه وهکو تاپو و تارمایی یان رۆنیشقانی ههسارهیه کی دی دههاتنه بهرچاوی، خۆیشی نهیده زانی چون ئه وهسته غهریبهی له لا چیبوو بوو. هه زیده کرد پیکه نیت، دهستی به پیکه نینیکی دوورو دریز و خاو کرد، هه وه لکه کهی زیاتر له ئاهو نالین دهچوو، دواپه کهی له بلقه بلقی نیرگه له که دهچوو، ئاماده بووان نه یانتوانی جلهوی پیکه نینی خو بگرن! ویرای ئه وهی خهیاڵی خهیاڵ بوو، ههستی به پیکه نینه کهی وان کرد، خوی گورج کرده وه، تا - ئه گهر توانی - که میک وه خو بیته وه، ههنگی شتیکی سهیر روویدا. علیات الفائزه ههستایه سهیر پیمان، ئه وه به دهنه زهلامه پانی و دریزی و به رزی ژورره کهی پر کرده وه، ههموو چاویان بریبه ئه وه، رۆبیککی به دهن چهسپی له بهر کردبوو تا جوانیه کانی به دهنی بهرجهسته بکات، ئه وسه جولا، به دهست چمکی شاله کهی گرت، باسکی له ژیر بازنه زیره کانی وه به دیار کهوت. که به بهردهم ئه حمه دا رهت بوو، پیره کور، هه رچه نده خهیاڵی خهیاڵ بوو، له سه رسامیا چه په سا، بینی رۆبه که له سمت و که فه لیک جه ری بوو که له ژیا نیا شتی وای نه بینی بوو. گوشتن و ته ر و تازه، که ری ده کرد، وهکو سپرینگ ده له ریبه وه، باوه ری به چاوی خوی نه ده کرد. وهستا نونو، ههستی به حیرهت و چه په سانه کهی ئه حمه کرد، به چه وه پی گوت: - ئاگاداره، خاتی دهیه وی له و رازهت ئاگادار بکاته وه، که بووته مایه ی مالویرانی و نه گبه تی میزدانی گهره ک، ئه وه سمت و که فه ل نییه، به لکو گهنجینه یه!

ئه حمه د، به دهنگیکی نه وی که به ئاسته م ده بیسترا گوتی: - ئه مه شتیکی ناچیته عه قله وه!

- له مه ش سه یرتر ئه وه یه که دوو خه سله تی دیکه ی لیکدژی شی هه یه، له لایه که وه وهکو توپی فوودراو توند و توله، له ئالییه کی تره وه، هینده نه رم و نوله، په نجهت ده چی به به دهنیا!

- ئه مه مه ته له!

- ئیشه للا سه لامهت ده بی!

پیره کور بیته وه ی بزانی چ ده لی گوتی: - ئامین..

عه باس شه فه که گو یقولاغ ته مه شای ده کردن، به راولیژیکی نیمچه هه ره شه وه گوتی: - باسی چی ده که ن؟

وهستا نونو، به دهم قاقایه کی زولاله وه گوتی: - باسی باشتترین شتی مال ده که ی!

ئیدی دهستیان له قسه کردن هه لگرت. له و سه ری مه جلیسه که وه دهنگی وهستا زهفته به رزبو وه که به راولیژیکی ئاموچیارانه قسه ی بو هه ندیک له ئاماده بووانی غه واره ده کرد: - من ئاموژگاریتان ده که م سه شت هه یه، تا ده توانن بیکرن: ئالتوون و مس و فه رشی فارسی. ئه مانه نرخیان جیگیره، ده توانن له کاتی ته نگانه دا بیانفرۆشن، یان بو جیازی کیژه کانتان سوودیان لی ببین..

پیاویک که وهستا شمبکی ناو بوو هه لیدایی و گوتی: - نه حلهت له کچ و ژن و دایک!..

عه باس شه فه، ئامازه یه کی بو به رانه ره که ی کرد و گوتی:

-دهزانی خیزانهکهی وهستا شمبکی توورپه بووهو مالهکهی بهسهریا داوهو توراوه؟!

ئامادهبووان پینان ناخوش بوو. علیات گهپایهوه سهر جیگاکهی خوئی، گوئی له دوا دهستهواژدهکه بوو و گوتی:- بۆچی وهستا؟ هیوادارم به هۆی منهوه نهبی..!

-نا. خاتی گیان.. هۆیهکهی ژن هینانی سهنقهپری کورمه! من چهزم دهکرد لهبهر ئهم رهوشه نالهباره، له پهناوه و بهبیدهنگی ئهجام بدریت؛ کهچی خانم سوور بوو له سهر ئهوهی بکری به زهماوهند و بهزمی ئهوه سهری دیار نهبی. بهوپهپری بی شهرمیهوه پیی گوتم: - دار ونهدارت له من وله مندالهکانم حهرامه، بهلام بۆ ئهویندهر حهلاله!

- خات علیات به پیکه نینهوه گوتی:- مه بهستی له ئهویندهر، منه!

کابرا به داخ و کهسه رهوه له سهری رۆیی:- بهدهم کۆکردنهوهو گریدانی بوخچهی جلهکانیهوه پیی گوتم: " ههمیشه گوتومه، تو پیاویک بووی، له ژیانتا بۆ تاچه رۆژیک، له ژیانما خوشتالته نهکردووم! " گویتان لیوو کورپینه؟.. تو خوا ئهمه قسهی هاوسهریکه سی سال بی لهگهلتا بی؟!

علیات به راپوژیکی رهخهیی تالهوه گوتی:- عهمری نه مینتی، حهیف بۆ ئهوه ته مه نه گهنجایه تیهی که له گهل ئهودا بهسهرت بردووه، گوئ بگره وهستا! ویلی بکه و ژنیکی دی بینه..!

کابرا بزهیکی کالی بۆ کرد، سهریکی لهقاند و منگه منگیکی لیوههات: - چما ته مه نم به به رهوه ماوه؟

-وامه لی وهستا، هیشتا زۆرت به به رهوه ماوه!

وهستا نونو، که بیروکهی ژن هینانهوهی زور به دل بوو، به جوش و خرۆشهوه گوتی:- ئه شه دو ته گبیره نه گالته.. هیچ شتیک وهکو ههویباری ژن ته مبی ناکات، خوی گه ورهش فه رمانی چوار ژنی داوه!

-تۆبه خویه، خوا فه رمانی نه داوه، به لام ریگهی داوه بهو مه رجهی عه داله تیان له نیواندا به رپا بکهین!

- لی ریگهی داوه فتوا بدهی؟

- سه لاوات بدهن. من بابایه کم پیره میرد، به که لکی هیچ نه ماوم!

- له سایه ی ئه وه حه به تازانه وه که جه نابی سهید عارف پهیدای کردوون ده توانی ژنی تازه بینیت!

لیردها وهستا زهفته، پاشماوهی ئه وه قسه یه ی، که وهستا شمبکی به سکالا خیزانیه کهی خوئی بری بووی، ته واو کرد:- به تایبه تی فه رشی فارسی بکرن، زیرو مس له وهیه نرخیان دابه زئی، لی فه رشی فارسی تا کۆنتر بی نرخ ی زیاتر ده بی، ژن که کۆن بوو دوو پولی قه لب ناهینتی، به لام فه رش..

خات علیات، مستیکی به سینگیدا کیشا و هاواریکرد:- یهک ددانم مابوو ئه ویش کهوت..

خات علیات گوتی:- میزدهکی بو ده له ی حه شاشی شیت وشوور، ئیمه باسی ژن هینان ده کهین، ئه مه چ په یوه ندیبه کی به فه رشه وه هه یه؟!

-تووږه مهبه خاتې گيان، حيلم له عيلم چاكتره، حيلم كليلى كردنه وهى هر درگايه كه، ئيستا كه گره كته وهستا شمبكي هاندهيت ژنى تازه بينى، ريم بدن با چيروكيكى دهگمهنى بو بگيرمه وه تا كه لكه لهى ژن هيتانى تازهى بكه ويته سهر، پرووى كرده شمبكي و له سهرى رووى:

- دهگيرنه وه دهلئين شيخيك دواى شه ونشينييه كى دور ودريژ بو مال دهگه رپته وه، ژنه كهى دهبى له سهر ته خته خه وه كهى خه وتوو، ژنه كهى هه ميشه نازى جوانى به سهر دا ده كرد، كابرا به لاي دا رت دهبى بو سهر جيگا كهى خووى و له بن ليوانه وه دهليت: " فيتنه خه وتوو!" ژنه كه له دواوه چمكى جبه كهى دهگريت ودهليت: " نه حله تى خوا له وهى بيدارى كرده وه!"

ئه حمده، له و ساته دا، هه ستى به تنگه نه فه سى كرد، نه يتوانى له وهى پتر له ژورره كه دا هه لېكات. تاقه تى چوو، به لاره لار له جى خووى هه ستا، هه موو چاويان تيپرى. وهستا نونو پرسى: - بو كوئى؟! به دهنگيكي نه وى كه به ئاسته م دهبيسترا گوتى: - ئه وهندهم به سه!

-ئمه جارئ هه وه لى كاره، هيشتا شيعر و قافيه و ئاواز و گورانى راسته قينه ونه شه وخه يال ماوه! لى ئه حمده سوور بوو له سهر رويشتن، به خاوى و به له قه له ق كه و ته رى. وهستا زهفته گوتى: - حه به كانى توش كارى خويان كرد؟!

له شوقه كه وه دركه وت، ده ستى به محه جهره كانه وه گرت وبه خاوه خاو به پليكانه كاندا داده گه را، چهند ده رووى پليكانه كان ته واو نه ده بوون، واى وينا ده كرد بو ناخ و قولايى زه وى رو ده چن. ئه نجام گه ييه سهر ريگا كه، دواى ئه وهى ترسناكترين ريگاي له ژيانيا برى، به لاره لار بو ژورره كهى خووى رووى. سه عات نزيكى دووى پاش نيوه شه و بوو. به زحمه ت جله كانى داكند، گلپه كهى كوژانده وه، كه له سهر ته خته خه وه كهى راكشا. يه كسهر وه كو چاوه پروانى ده كرد، خه وى ليته كه وت، هه ستى به جوړه نيگه رانيه ك ده كرد، كه نه يده هيشت خه و بييا ته وه، هه ستى به ترپه ترپ و ليذانى توندى دلى ده كرد، به جوړى لى دها پنى وابوو په توپه كهى سهرى بهرز و نزم ده كاته وه، كومه ليك وينا و خه يالاتى گونگ و نه خويا هيرشيان بو خه يالذانى دينا، ته نيا يه ك وينه لى له لاله لال و ديار بوو، ئه ويش وينه لى ژنه زه به لاحه كه بوو، ناشى ئه ويش وه كو ئه وانى دى ته ماحى ويسالى كرديت؟ به لام تو بوه سته، ئه گهر بچوايه به لايه وه چ ده بوو؟ وه كو كيچيك له باخه لى فيليكا بى، به و ئاوايه له باوه شيا ون ده بوو. نا، ئه وه ژن نه بوو، ته نيا رهمزى دنياى شه وه ترانى بوو، كه ئه وى خستبووه سهر كه لكه لهى رابواردن. ليذانى دلى تووندتر بوو، ده مى به ته واوه تى وشك بوو بوو، واى هه ست كرد له به رزاييه كى بلدى بلنده وه به ره و فه زايه كى بى كو تايى بهر ده بيته وه. له ترسا راپه رى، له سهر ته خته كهى دانيشت، ترس و نامرady هيرشى بو هانى و تا به رى به يانى به دم نازار و ئاسيوى به دهنى و دهروونيه وه تلايه وه.

((۳۳))

ئيدى ته نانه ت بيريشى له دووباره كردنه وهى ئه و ئه زمونه نه كرده وه. هه رچه نده وهستا نونو كردى و كوشا و گوتى بوپه ره وشى ئه حمده خراپ بووه چونكه له دواى كيښانى قليانه كه شيرينى نه خواردوه، فايدى نه بوو، ئه حمده نه هاته رده ايه و جاريكى دى نه چوووه بو كورى وان و نونو كولى دا و به كه سه ره وه به خووى گوت: " وادياره ته بيعة تى خه لكانى عاقله مند، ئه م جوړه له زه ت و سه رگه رميانه هه لئاگرى. " ئه حمده پيويسى

به مادهی هۆشبهەر نهبوو تا کول و کۆفانهکانی له بیر بکات. هه‌رکه براکه‌ی زهماوه‌ندی ده‌گه‌ل ئه‌و کێژه‌دا کرد، ئه‌حمه‌دیش خه‌مه‌کانی له‌بیر ده‌چیته‌وه. هه‌رچه‌نده‌ روشدی هه‌شتا هه‌ر که‌سیکی سه‌ره‌رۆ بوو و له‌سه‌ر به‌زمی خۆی به‌رده‌وام بوو. نه‌ک له‌ نه‌خۆشیه‌که‌ی چاک نه‌بووه‌وه به‌لکو حاڵی خرا‌تر بوو، رۆژ به‌ رۆژ لا‌وا‌تر ده‌بوو، رهنگی زه‌رد‌تر ده‌بوو، کۆکه‌یه‌کی تووندی گرت، ئه‌شتای خوار‌دی نه‌ما. ئه‌حمه‌د زۆر نیه‌گه‌رانی بوو، رۆژی به‌ جدی پێی گوت: - وازمان هه‌نده‌ نه‌خۆشیه‌که‌ت فه‌رامۆش کرد تا لێی پیس کردی! بۆچی ماوه‌یه‌ک وازت له‌ به‌زمی خۆت نه‌هه‌ینا تا چاک ده‌بوویته‌وه؟ هه‌شتا له‌ نه‌خۆشی یه‌که‌مت چاک نه‌بوویته‌وه، تووشی ئه‌م کۆکه‌یه‌ بووی. نابێ له‌م‌رۆ به‌ دواوه‌ بچیته‌ کۆری شه‌وبه‌ریان، تۆ ده‌زانی چ ده‌که‌ی؟!

روشدی وه‌کو جاران سه‌ره‌په‌چی نه‌کرد، چونکه‌ کۆکه‌ ئه‌مانی لێپری بوو. به‌ گۆپه‌ریه‌یه‌کی بی پێشینه‌وه‌ گوتی: - به‌سه‌ر سه‌ر و به‌سه‌ر چاوان!

ئه‌حمه‌دی مازوخی گوتی: - روشدی خه‌راکه‌، با زوو چاک ببه‌یته‌وه، پێش ئه‌وه‌ی ئه‌و ماله‌ کێژه‌که‌یان بدن به‌ یه‌کیکی دیکه‌!

روشدی، به‌ ویستیکی راستگۆیانه‌وه‌ به‌لێنی دا، ئیدی کازینوی غه‌مه‌ری ته‌رک کرد، شه‌وان له‌ مال وه‌ده‌رنه‌ده‌که‌وت، ته‌نیا دوا نیه‌ره‌رۆیان بۆ وتنه‌وه‌ی ده‌رسی تابه‌تی به‌ دوو قوتابه‌که‌ی له‌ مال ده‌رده‌چوو؛ ئه‌میش کاریک بوو که‌ له‌زه‌تیکی ئه‌وتوی لێده‌بینی، که‌ هه‌چ له‌زه‌تیکی دی هاوتای نه‌ده‌کرده‌وه. بۆ یه‌که‌مجار سه‌عات ده‌ی شه‌و ده‌چوه‌ ناو جیه‌گی خه‌وه‌وه، که‌ ئه‌مه‌ بووه‌ مایه‌ی هه‌م سه‌رسامی ئه‌حمه‌د و هه‌م ستایشی کاریگه‌ری جادووی عه‌شق و قیان. تا‌قه‌ شتیک که‌ روشدی ده‌ستبه‌رداری نه‌بوو ده‌رچوون و پیاسه‌ی به‌یانانی بوو به‌ رێگای جبل دا، هه‌رچه‌نده‌ سه‌رماکه‌ی له‌ کیشا نه‌بوو و ئه‌سقانی ده‌ته‌زاندا! چونکه‌ ئه‌و دیدارانه‌ دلێ شاد ده‌کرد، خه‌ونه‌کانی ده‌بوژانه‌وه‌. روشدی ماوه‌یه‌ک پابه‌ندی ئه‌و پارێزو پارێزکاریه‌ بوو، به‌لام هه‌چ نیشه‌نه‌یه‌کی چاکبوونه‌وه‌ی پێوه‌ نه‌ده‌بینرا. کۆکه‌که‌ی هه‌نده‌ تووند بوو که‌ کاری له‌ ژیه‌یه‌کانی ئه‌وکی کرد و ده‌نگی گیرا، ئیدی نه‌یده‌توانی گۆرانیه‌ دلگیره‌کانی ب‌لێت. چیاوی بۆ جه‌ژنی قوربان نه‌ما‌بوو. ماله‌باته‌که‌یان وه‌کو هه‌موو سالی‌ک خۆیان بۆ پێشوازی جه‌ژن ئاماده‌ کرد. به‌رخ‌ی قوربانیا‌ن هه‌ینا، به‌ په‌نجه‌ره‌ی موبه‌قه‌که‌وه‌ به‌ستیا‌نه‌وه‌، جگه‌ له‌و‌ی هه‌چ شوینیکی تریان نه‌بوو. خاتوو ده‌وله‌ت نانی تیری ده‌کرد. ئه‌حمه‌د وه‌کو هه‌میشه‌ گله‌یی له‌ گرانی نرخی قوربانی ده‌کرد، گوتی وا ب‌روات له‌وه‌یه‌ بۆ سالی ئاینده‌ نه‌توانن به‌رخ‌ی قوربانی ب‌کرن، دایکی ئه‌و قسه‌یه‌ی له‌به‌ر گران بوو، به‌ پێکه‌نینه‌وه‌ پێی گوت: - ئه‌و قسه‌یه‌ مه‌که‌.

جه‌ژنی قوربان که‌وته‌ رۆژانی هه‌وه‌لی شوباتی سالی ۱۹۴۲وه‌، ماله‌باته‌که‌ی ئه‌حمه‌د و هه‌موو خه‌لکی، به‌ خۆشی و شادییه‌وه‌ پێشوازییان لێکرد. سه‌فه‌و خاوانان به‌ جو‌ره‌ها گوشت و شتی به‌ له‌زه‌ت و خۆش رازانه‌وه‌. سه‌یر ئه‌وه‌ بوو که‌ روشدی به‌رنامه‌ی ژیا‌نه‌ تازه‌که‌ی، ته‌نانه‌ت له‌ رۆژانی جه‌ژنیشدا نه‌گۆری. ئه‌له‌ه‌قی نه‌خۆشیه‌که‌ی به‌ راده‌یه‌ک که‌سیره‌ی کردبوو که‌ نه‌یده‌توانی بیر له‌ ئاره‌زووه‌کانی بکاته‌وه‌. به‌لام ئه‌حمه‌د رۆژانی پشووی جه‌ژنی له‌ قاوه‌خانه‌ی زه‌هره‌ به‌سه‌ر برد، به‌لام ملی بۆ هه‌وله‌کانی وه‌ستا نونو نه‌دا، که‌ ده‌یویست له‌ خه‌شته‌ی به‌ری و جاریکی دی بۆ مالی علیات الفائزه‌ی بباته‌وه‌. چما ده‌یتوانی کۆتایی ئه‌و شه‌وه‌ دۆزه‌خینه‌ له‌بیر به‌ریته‌وه‌؟ به‌یانی رۆژی چواره‌می پشووی جه‌ژن بویه‌ریک روویدا که‌ ئه‌حمه‌د بۆ هه‌تا هه‌تایه‌ له‌ بیری نه‌چوووه‌وه‌. سه‌عات نۆ و نیوی به‌یانی له‌ خه‌و رابوو، چوو بۆحه‌مامه‌که‌، بینی روشدی سه‌ری به‌ سه‌ر ده‌ست شۆره‌که‌دا دانه‌واندووته‌وه‌ و به‌جۆری ده‌کوکی، ئازای جه‌سته‌ لا‌وازه‌که‌ی له‌ گه‌لیا ده‌له‌رزیت. لێی

چووه پيشهوه، دهستی برد تا به هینوایی بیدات به سهر شانیا، له ناکاوا تهمهشای ناو چهوزی دهست شوورهکهی کرد، چاوی به پهلهیهکی سوور کهوت! دهستی وشک بوو، دلی به جوړی راپهلهکی لهزگ بوو له سینگیهوه بیته دهی. به دهنگیکی لهرزو هاواریکرد: - خودایا!..

ئهوسا به ترسهوه روانیه براکهی، کوکهکهی وهستا بووهوه، روشدی زور پهریشان بوو، دهفهی سینگی بهرز و نزم دهبوووهوه، به زحمهت ههناسهی ددا، چاوهکانی سوور بووبوون. ئهحمه چاوهروانی کرد تا روشدی ههناسهی وهبهر هاتهوه، به پهشیوی و پهروشهوه، ئاماژهی بو پهله سوورهکه کرد وگوتی: - ئهمه چیه روشدی؟

روشدی به چاوانی خه مینهوه تهمهشای کردو به دهنگیکی گيراوهوه گوتی: - خوینه!

- خودایا! ئهی، بابؤ!

خه م نیشه سهر چاوانی روشدی، خوئی پینهگراو چاوی پرپوون له پوندک. به دهنگیکی کز که به ئاسته م دهبیسترا گوتی: - تووشی بووم و تازه کارم کراوه!

ئهحمه دوهکو ئهوهی لیی بپارپتهوه گوتی: - شتی وا مهلی!

روشدی به ناؤمیدیهوه گوتی: - ئهوه راستیه برام!

ئهحمه د بهلوعهکهی کردهوه تا چهوزی دهست شوورهکه خاوین بیتهوه. چووه ژیر بالی برایهکهی وبؤ ژوورهکهی خوئی بردهوه. چوو بهلای په نجرهکهوه و دایخست، روشدی له سهر تهختهکهی روئیشت. ئهحمه کورسییهکی هینا و له بردهمیا دانیشت، دواي ئهوهی تفهکهی دهمی قووت دا، پرسی: - روشدی چی بووه؟ راستیم پی بلی!

روشدی، به ئهسپایی گوتی: - چوومه لای دکتور. پیی گوتم سیپهلاکی چهیم، نیشانهی دهرده باریکهی (سیل، دیق) پیوهیه!

((۳۴))

ئهوهی راستی بی، له نیوهی ههقی دیسامبهروهه ههستی به ئازاریکی بهترهف دهکرد. جاریک له بانکدا، کوکهیهکی تووند گرتی. دهسته سرهکهی دهرکرد، گرتی به دهمیهوه و تفهکهی تیکرد، سهیری کرد دهسته سرهکهی خویناوی بوو، زور ترسا، له ترسی ئهوهی نه با کهسیک بیدینی، بلهز دهسته سرهکهی پهستایه گیرفانییهوه. له بانکهکه وهدهرکهوت و چوو بو عیادهی دکتوریکی پسپوری نه خوشیهکانی سینگ، له ریزی نه خوشهکانی دیدا روئیشت، چاوی به سهروسیمای زهر د هه لگهراو و بهدنی سست و لاوازی چاوهروانکه راندا دهگیرا و گوی به گویی ئهوان دهکوکی، زور نیگه ران و بیزار بوو. له خوئی دهپرسی تو بلی به و نه خوشیه دژارهوه بمریت؟ ئه و نه خوشیهی که ته نانهت ناوه کهشی له رزی دهخسته دلهوه؟ جاریک براده ریکی گوتبووی دهرده باریکه، دهردی بی دهرمانه. که ئه و قسهیهی بیرکه و تهوه دلی داله رزی، پیشتر تووشی هیچ نه خوشیهکی سهخت نه بووبوو. پیده چوو ئه مه یه که م نه خوشی قورسی بی. زور نیگه ران و خه مبار بوو، سهبری نه ما، لهزگ بوو به پهله خوئی به ژوورهکهی دکتوردا بکات، به لام دانی به خودا گرت تا نورهی هات، له کاتیکا هه ولیده دا نیگه رانیهکهی وهشیریت، خوئی به ژووردا کرد. تهمه شایهکی لهز و بهزی

ژووره که و ئامیره جوراوجورهکانی ناوی کرد. دکتوره که به دیار دست شوره که وه وهستا بو و خهریک بو دهستهکانی دهشت. روشدی له جیی خوی وهستا. دکتور دهستهکانی وشک کردنه وه و ئاورپکی له و دایه وه. پیاویکی کورته بالایی له ر و لاوازی ئەندام وردیله بوو. به لام که لله زلیکی سه رسافی، چاو گه و ره ی چاو زهقی نیگا تیژ بوو. روشدی به دست سلاویکی بو کرد، دکتوره که به دهنگی به رز گوتی: - به خیرهاتی، که ره مکه دانیشه.

روشدی له سه ر کورسییه کی گه و ره رۆنیشته. دکتور له پشت میزکی جوانه وه دانیشته، دهفته ریکی ئەستووری ده رهینا، کردیه وه، ناو و پیشه و ته مه نی له روشدی پرسی و روشدیش وه لامی پرسیارهکانی دایه وه. ئەوسا نیگایه کی پرسیار ئامیزی روشدی کرد. روشدی ئاماژه ی بو سینگی خوی کرد و گوتی: - ده مه وی معایه نه یه کی سینگم بو بکه ی..

هیشتا قسه که ی به ته واوه تی له زار ده رنه چوو بوو، کۆکه یه کی تووند گرتی، دکتوره که چاوهروانی کرد تا له کۆکه که بووه وه و هه ناسه ی وه به ر هاته وه. لئی پرسی: - سه رمات بووه؟.. که ی؟

-پیش دوو ههفته توشی په سیویکی تووند بووم. وادیاره پیش ئه وه ی به ته واوه تی چاک ببمه وه، چومه وه بو دهوام؛ به لام ههستم به ماندوویه تی ده کرد، ئەوسا ئەم کۆکه توونده ی به سه ردا هات، حال م خراتر بوو..

روشدی، باسی کۆکه که و ئازارهکانی و، لاواز بوونی خوی بو کرد، دکتوره که قسه که ی پیبری و پرسی: - له که یه وه دهنگت گیراوه؟

روشدی به رسفی دایه وه: - نزیکه ی ههفته یه ک ده بیت.

دکتوره که داوای لیکرد، جلهکانی سه ره وه ی دابکه نی، روشدی ههستا، بوینباخه که ی له ملی کرده وه، ئەوسا چاکهت و کراس و فانيله که ی داکه ندن. پزیشکه که دیقه تی به دهنه لاوازه که ی دا. سه ماعهکانی نا به گوئی خویه وه، به سه ری قامکی شاده ده یکیشا به سینگ و پشتی روشدیدا و گوئی له دهنگدانه وه ی لیدانهکانی قامکی ده گرت. روشدی ههستی کرد، چه ند جاریک لیدانهکانی له سه رووی سه متی چه پی سینه یدا، دووباره کرده وه. ئەوسا پزیشکه که داوای لیکرد جلهکانی بکاته وه به ری. ئەوسا لئی پرسی: - خوینت هه لئناوه؟

دلی روشدی، داخوړیا. هه لوهسته یه کی کرد و ئەوسا به دهنگیکی نه وی گوتی: - به لئ.. دوو سی جار!

پزیشکه که شووشه یه کی ئامال شینی هینا و داوی لیکرد، چه ند جاریک به تووندی بکۆکی و تفه که ی رۆبکاته ناو شووشه که. چه ند خوله کیک بووری، روشدی به پیوه وهستا بوو، هه ناسه ی سوار بوو بوو. له یه کیک ده چوو چاوهروانی قه راری حوکمی خوی بی. پزیشکه که گوتی: - جوړه گومانیکم له سیپه لاکی چه پت هه یه، به لام زور دلنیا نیم. هه ر ئیستا برۆ بو لای دکتور (...) ئەشیعه یه کی سینگت بگره و بومی بینه.

داوای لیکرد ئاگاداری خوی بی و به هیه چوړی خوی ماندوو نه کات! به لام روشدی له جیی خوی نه جولاً، قه له می دهست و پیی شکا، خه م ونا ئومیدی نیشه سه ر روخساری. دکتور له سه ری رۆیی و گوتی: - هیوادارم من به هه له چووبم؛ به لام ئەگه ر مه زهنده که شم راست بی، گرینگ نییه، مایه ی نیگه رانی نییه و شته که ئاسانه!

چوو بو لای دکتوره که ی دی و ئەشیعه ی گرت. چه ند رۆژیک به ئازاری دهروونی و دهردی کۆکه وه چاوهروانی کرد. هه لبه ته که سیکی ترسنوک و واز وازی و خه یالی نه بوو، به لام زور له ناکاوا خوی له هه نبه ر

کوشندهترین نهخوشیدا بینی بووهوه، هر ناوی نهخوشییه که زیره ی پیکردبوو. پاشان چوووهوه بو لای دکتوره که ی یه که م، ئەشیعه که ی نیشاندا. دکتوره که به دیقەت تەمەشای ئەشیعه که ی کرد، ئەوسا پرووی کرده روشدی و گوتی: - ریک مەزەندە که ی من دەرچوو!... گوی مەدەیه ناوی بنه روشانیکی سووک یان هه وکردنیکی سه تھی.

روشدی، مات وخەمین له فکران راجوو، بە دەم تەمەشاکردنی ئەشیعه که وه، نائومیدی نیشته سەر چاوه ههنگوینییه سەرگەردانه کانی. روشانیکی سووک یان هه وکردنیکی سه تھی!.. یانی ژیا نی دەوهستیتە سەر ئەو چه مکه توره هاتانه!

به خەمینییه وه به پزیشکه که ی گوت: - ناوی هەرچیەک دەبی، با بی، ئەمە مانای وایه دەرده باریکه مه و ئیدی دەر دی بی دەرمانه؟!

دکتوره که، نیگایه کی وردی کرد وگوتی: - مەیه له ئەم ناوه بتترسینی، هه موو ئەو ترسانه ی که ریشه ی دروست یان زانستیان نییه بنه ره لاه. دلنیا به ئەگەر به ئامۆژگارییه کانی من بکه ی ئیفاقت بو دی و چاک دەبیته وه.

روشدی که میک راما، ئەوسا به که ساسیه وه گوتی: - دەلین ئەم دەرده، دەر دی بی دەرمانه!

پزیشکه که، به بی موبالاتیه وه شانە کانی هه لته کاند و گوتی: - ئەو بیرانه له میشکی خۆت دەر بکه، با ئەوه ت پین بلیم من به خۆم یه کیک بووم له قوربانیه کانی ئەو نهخوشیه، به لام دەبی خواردنی زور چاک بخوی، ئیسراحتی ته و او بکه ی، له هه وای پاک و وشکدا بژی، هه موو ئەمانه ش له ئاسایشگه دا هەن. به بی چه ند و چوون هه ره بو حەلوان. له وی بخه وه.

- باشه، ئەم مالیجه یه چه ند ده خایه نیت؟

- ئەوپه ری شه ش مانگ ده خایه نیت!

سەرو دلی روشدی گیرا، دلنیا بوو له زهرفی ئەم موده ته دا له وه زیفه که ی دەرده کریت، سبه ی ئەگەر دەر و دراوسی به مەیان زانی و خه به ره که بلا بووه وه، کیژه که شی له ده ست ده چی! بویه پینشیا زی ئاسایشگه ی ره تکرده وه و پرسی: - باشه ئەگەر ئەو هه ل و مه رجه له ماله وه فه راهه م بی چۆنه؟

- مالتان له کوئییه؟

- له خانولخه لیلی یه..

- ئەوه نده ی من بزانه م، شوینیکی نمساره، ئاسایشگه بو تو باشترین شوینه، ئەوه ش له بیرمه که که له وی سەر په رشتی و چاودیری پزیشکی ده کری!

ئیدی به ته ما بوو له ماله وه، بیته وه ی هه والی نهخوشیه که ی بلاو بیته وه وه، وه زیفه که ی وکیژه که له ده ست بدات چاک بیته وه، گوتی: - ئەدی ئەگەر نه توانم بو ئاسایشگه برۆم؟

دوو باره شانی هه لته کاند وگوتی: - لهو حاله دا ده بی دوو هینده ئیسراحت بکه ی و چاودیری بکری. به تایبه تی له پرووی ئیسراحت و خواردنه وه، نابی له جیگا بیته دەر وه! با ره چه ته ی دەرمانت بو بنوسم..

وهختی دکتور مژوولی نووسینی رهچهتهکه بوو، روشدی شتیکی بهبیرا هات، سووکه ههلوستهیهکی کرد و پاشان پرسى:- پرسیاریکی دی: ئایا دهشیت.. مهبهستم ئهوهیه کهسیک ئهگهه ههمان نهخوشی منی ههبی کهی دهتوانی ژن بینی؟!

دکتورهکه بو یهکهمجار بزهیهکی هاتی وگوتی:- هیوادارم له زهرفی شهش مانگدا چاک بیتهوه ودهبی له دوای ئهوهش بو ماوهی یهک سال له ژیر چاودیریدا بیت. خوژگه دهتوانی دوای ئهوهش نیو سالی دی سهبر بگری!..

جاریکی دی ئاموژگاری کردهوه که ئهگهه دهتوانی له ئاسایشگه بخهوی و ئهگهه ناتوانی بو ئاسایشگه بروت، دهبی ناوبهناو سهری ئهم بدات. روشدی، خهمین و لیو بهبار بو مال گهراپهوه، ههموو شتهکانی به لاهه وهکو خهونیکی ناخوش وابوو، ههر دوو گوئی و ههموو دنیای پر بوو لهو وشه ترسناکه " دهرده باریکه " ئایا دهبو باوهر به قسهی خهلکی بکات یان بهوهی دکتور گوتبووی؟ ئایا دکتور حقیقهتی حالهکهی پی گوتبوو، یان ههر ویستبووی ترس و دلراوکییهکهی بتارینی؟ بهلام دکتورهکه گوتبووی که به خوئی یهکیک بووه له قوربانیهکانی دهرده باریکه. چ پیویستی بهوه بوو دروی لهگههلا بکات. بهلی شهش مانگ ماوهیهکی زور بوو، بهلام دهبوایه سهبر بگری و تهوهکهله بهخوا بکات. خو ئهگهه ئازاد بوایه؛ کار و وهزیفهکهی نهبایه، پی باشتر بوو له ئاسایشگه بخهوی. بهلام ئهم کاره دهبووه مایهی له دهستدانی وهزیفهکهی، دلداره ئازیزهکهی! ئیدی دهبوایه چ بکات؟!.. سهلامهتی له خهتهردا بوو. تا ئه و کاته قهدری سهلامهتی خوئی نهزانی بوو. جاران که له گوین ساغتر بوو، ههرگیز پوژی له پوژان، بهم تامه زروویه بیرى لی نهکردبووهوه، ههرگیز ئهوهی به بیردا نههاتبوو که سهلامهتی له دهست دهچیت یان دهگوریت. بهلام ئهگهه وهزیفهکهی لهدهست چووبا، سهلامهتی چ دادیکی دهدا؟ بهچی دهچوو ئهگهه ئه و دلدارهکهی که تهواو شهیدای بووبوو، له یهکدی بکردبايه؟ لهو حالهدا وا چاک بوو له مال دوور نهکهویتتهوه، بهلینی بهخوئی دا، بیتهوهی بیلی چ کهسیک به نهخوشیهکهی بزانی، له سهه دهواو دهرمانهکانی بهردهوام بی، بهم کاره ههم له نهخوشیهکهی پرگار دهبی و ههم وهزیفهکهی و دلداره ئازیزهکهیشی دهپاریزی.

ئهم بیرانه پهیتا پهیتا به میشکیدا دههات. قهناعهتی به خوئی دههینا، که هیشتا گوو تین و توانای ئه و کاره ی ههیه. ئیدی ژیراوژیر بیتهوهی رازی خوئی به کهس بلای دهستی به مالیجه و دهرمان کرد، تا ئه و پوژهی براههی به ریکهوت پی زانی. ئیدی ههموو شتیکی ئاشکرا بوو! ئیدی زور لهو حاله نارهحهته نهبوو. نهک لهبهه ئهوهی براههی بهشیک بوو له خوئی، چونکه پاراستنی ئه و رازه سینگی هینابوووه ژان. ههستی دهکرد که ئهگهه ئه و رازه به براههی بلای، ئاسووده و ئارخایهن دهبیت. ئیدی ههموو دهرد و ئازارهکانی خوئی بو ههلهشت، جگه لهوهی دکتور ئاموژگاری کردبوو که له ئاسایشگه بخهوی.

((٣٥))

ئهحمده، مات و مهبهووت، حایر وحهپهساو، خهمین و خه مبار گوئی له قسهکانی براههی گرت. ههر ههموو ئه و گومان و ههسته خراپانهی له ههنبهر براههی پدیدای کردبوو، رهوینهوه. نها تهنیا یهک ههستی بهرانبهری ههبوو، ئه ویش ههستی ئهوپهیری خوشهویستی و دلسوزی بوو، زوری بهزهیی پیدا دههاتهوه، خهمی بو دهخوارد.

بەلام بېرەوهرىيەكى، نە زۆر دوورى بە مېشكا هات. توورپەو شەرمەزار لە مېشكى خۆيى دوور خستەو، دل و دەروونى تەژى رِق و كىنە بوو لەو كىژەى كە ئەو حالەى بە سەر ئەودا هېتابوو!

روشدى كە لە قسەكانى بوو، جووتە برا نىگايەكى تەژى داخ و كەسەر وسەر رېژ لە خەم و نائومىدى يەكتريان كرد. ئەوسا ئەحمەد گوتى:

ئىدى ئەمە خواستى خوايە، نابى لە پەحمەتى خودا نائومىد بين. دەبى باوهر بە قسەكانى دكتور بکەين، قەت نەبوو دكتور لە رووى بەزەيىو دەرو لەگەل نەخۆشى خۆيدا بکات. كەواتە نەخۆشەكەت سووكە، بەلام دەبى بە هەموو توانايەكمانەو بەگژيا بچينەو. هەرچەندە پىم سەيرە بۆچى زوو ئەمەت بە من نەگوتوو!..

روشدى، بە درۆو گوتى: - بەر لە جەژن هەستم پىكرد، نەمدەويست كەس نارەحەت بکەم، چاوهروانى دەرفەتەك بووم تا بە تەنيا بۆ تۆى باسبکەم!

ئەحمەد بە كەسەريكى زۆرەو گوتى: - ئىدى ئەو خواستى خوايە، دەبى خۆمان لەبەر بارى خودا رابگرين تا شفات بۆ دەنيرى. خوا سەبارەت بە بەشەر، لە خودى بەشەرەكە سەبارەت بە خۆى، مېهرەبانترە. نەها بلى بزەنم بە تەماى چيت.

روشدى، بە نىگەرانىيەو بە پارىزەو بە براكەى گوت: - هەلبەتە بە ئامۆژگارى و رېنمايەكانى دكتورەكەم دەكەم، پىي گوتم ئيسراحت بکەم و خواردنى باش بخۆم و هەندى شرىنقەى بۆ نووسىوم كە لە خۆمیان بەدم!

ئەحمەد، كە پىدەچوو بەو قسانە قانىع نەبووبى، گوتى: - بەلام ئەوانەى كە تووشى ئەم نەخۆشەيە دەبن، بە زۆرى بۆ ئاسايشگە دەنيردرين!

روشدى جاريكى دى درۆى كردو گوتى: - دكتورەكە بە پىويستى نەزانى بۆ ئاسايشگە برۆم!

پوخسارى خەمىنى ئەحمەد كەمىك گەشايەو گوتى: - روشدى لەو هەهەر هەوكردىكى سووك بى!

بەلى.. بەلى.. دكتورەكەش واىگوت!

- هيوادارم، مەرەخەسيەكەت زۆر درىژە نەگيشيت!

ديسان نىگەرانى بۆ هاتەو. بە دەنگىكى نەوى گوتى: - بە تەما نيم مەرەخەسى وەر بگرم!

ئەحمەد، بە خەمىنيەو گوتى: - ئەدى چۆن دەتەوئ چاك ببیتەو؟.. نەخۆشى هى ئەو نىيە فەرامۆشى بکەى، با سووكيش بى. بيموبالاتى و خەمساردى بەسە روشدى گيان!

- باوهر مەكە بمەوئ ژيانى خۆم بەخەمە مەترسيەو كاكە! لەمرۆ بەدواو دەبىنى جگە لەو كاتانەى لە دەوامم، چۆن خۆم دەپاريزم و ئيسراحت دەدمە خۆم. بە خواردنى باش و دەرمان قەرەبووى هەموو شتىك دەكەمەو. بەلام وەرگرتنى مۆلەتى نەخۆشى كارەكەم و ئايندەم دەخاتە مەترسيەو!

- هەست ناكەى مەسەلەكەت زۆر لە خۆت گەورە كردوو!؟

- نا داشۆ، خو ئه گهر پزیشکی بانکه که به نه خوشییه کهم بزانی، مه حاله تا به ته و او ی چاک نه بمه وه بیلیت دهوام بکه م. ئه مهش له وه یه زور بخایه نیت و ههنگی له گینه له کاره کهم دهر بکریم! به لکو دهر کردنه کهم چه تمیه، چونکه چ لیڤه و چ له ئه سیوت موله تی نه خوشیم زور وهر گرتوه.

ئه حمه د، چاره ی دا به یه کا، پهست بو، به که سه ره وه گوتی: - خودایا! ئه وه تو چ ده لی، سه لامه تی له وه زیفه فهرزتره. ئاخر تو که له کار و دهواما خو ت ماندوو بکه ی، چون چاک ده بیته وه!

روشدی به نکاو ره جاوه گوتی: - من روخسه تم له پزیشکه که وهر گرتوه، ئه و ری پیدوم، هه لبه ته ئه و باشتر له مه سه له که ده زانی، به ته مای خودا چاک ده بمه وه و وه زیفه که شم له دهست ناچیت، هه لبه ته به سه ره برزی و بیهیچ ئابروو چوونیک!

ئه حمه د، تو ره بو، به نائومی دییه وه گوتی: - ئابروو چوون!.. ئابروو چوونی چی؟ ئه مه باری خویه، هه ر مرو فیک له گینه نه خوش بکه وئ، ته نیا ئه وانه نه بی که خودا سه لامه تی له چاره نووسیون. به لام ده ترسم..

-هیچ مه ترسه، دوعای خیرم بو بکه، دلنیا به دلی تو ده که م!

ئه حمه د، کولی دا. روشدی هه ناسه یه کی ئوخه ی هه لکیشا، ئه وسا له گه ل برا که یدا که وته باسی ئه و ری و شوینانه ی که ده بویه بو سه لامه تی خو ی بیگریته به ر. گوتی: - من بو خاوین کردنه وه ی چه مامه که هه موو به یانیه کی زوو به ئه سیدی فیک، چه مامه که و دهست شو ره که ده شو م و، به بیانووی ئه وه ی دیاری که سیکی ئازیزه، قاپ و په رداخی خو م له ئیوه جیا ده که مه وه.

ئه حمه د، به وردی گوئی لیگرت، بو یه که مجار ترس و نیگه رانی له دل و دهروونی گه را. چونکه به خو ی که سیکی را پا و واز وازی بو، ترسا نه خوشییه که بو ئه ویش بگوازیته وه. به لام روشدی بیری له فیلیکی تازه ده کرده وه، که مه ترسیه که ی له خودی نه خوشییه که که متر نه بو، گوتی: داشۆ، شتیکی دیکه ی گرینگ هه یه که رجام وایه ره چاوی بکه یت، ئه ویش ئه وه یه ئه و قسانه ی که کردمان، هه ر له بهینی خو ماندا بمینی!..

ئه حمه د سه ری سورما، ئه و قسه یه ی تو زی له وه پیشی روشدی بیر که وته وه که وتبووی قاپ و قاچاخی خو ی به و بیانووه ی که که سیکی ئازیز به دیاری بو ی ناردوه جیا ده کاته وه. مینگه مینگیکی کرد وگوتی: - ئه دی دا ک و بابمان!؟

روشدی به تووندی گوتی: - نابج به هیچ شتیکی بزانی، پیویست ناکات نارچهت و نیگه رانیان بکه ین. هه رکه دایکم ترسا، ئیدی رازه که مان بلاوده بیته وه!

ئه حمه د، په شوکا، دلنیا بو، که ژیانیکی پر ئازار و نامو چاوه پروانیه تی، ئه هیکی هه لکیشا وگوتی: - به دلی خو ت روشدی، ئه گه ر به ره و چاک بوونه وه چوویت، ده کری ئه م رازه به نهینی وه مینی، به لام..

-مه ترسه، له مرۆ به دواوه، چه مساردی و بیموبالاتی نه ما..

زور به ئاسانی تیگه یی که چما روشدی نه خوشییه که ی ته نانه ت له دا ک و بابیشی ده شاریته وه، ده ترسا ئه م هه واله بگاته گوئی مالباتی دلداره ئازیزه که ی و له به رچاوی ئه وان بکه وئ. ئه وه ی زور له دل گران بو، چه م سه ری ژهنیه ناخی. له وه ده ترسا که برا که ی بو ئه وه ی له لای کیژی و خیزانه که ی ساغ و سه لامه ت دیاربی، به

هانایه وه هات و نزیکه‌ی دوو جونیهی برده وه، هرچه‌نده له گه‌رانه‌وه‌دا هه‌ستی به گه‌رما ده‌کرد، به‌لام پیاده‌پۆیی له‌و کزه‌ی سه‌رمایه‌دا، ماندووی کرد، هیلاک و ماندوو گه‌یشته‌وه ماله‌وه، هه‌رکه ده‌رگا‌که‌ی له‌ دوا‌ی خۆیه‌وه داخست، ده‌رگای ژووره‌که‌ی ئه‌حمه‌د کرایه‌وه‌و له‌ دوا‌وه بانگی کرد بۆ ژووره‌که‌ی خۆی، روشدی ته‌ریق و شپه‌زه بۆ ژووره‌که‌ی ئه‌و پۆیی. ئه‌حمه‌د به‌ تووندی گوتی: - چیت کردووه؟.. شیت بووی؟.. ئه‌مه قه‌ول و قه‌رارمان بوو؟!

روشدی بیده‌نگ بوو، بزه‌یه‌کی کال نیشته سه‌ر لیوی، که شه‌قلی په‌شوکانی پیوه دیار بوو. ئه‌حمه‌د له‌ سه‌ری پۆیی: - ئه‌مه ماقوول نییه، تا نه‌چومه ناو جیگاوه هه‌ستم به‌ دیار نه‌بوونت نه‌کرد، به‌ نیگه‌رانییه‌وه، چاوم لیکن، خه‌وم لینه‌که‌وت، تا له‌ ده‌نگی ده‌رگا‌که‌ی تو به‌ ته‌واوه‌تی بیدار بوومه‌وه. ئه‌مه قه‌ول و به‌لینه‌که‌ت بوو؟!

روشدی، بیده‌نگیه‌که‌ی شکاند و به‌ ده‌نگیکی نه‌وی گوتی: - داشۆ به‌خۆت ده‌زانی من یه‌ک مانگی ته‌واو له‌ سه‌ر به‌لینی خۆم مام. ئیدی که‌لکه‌له‌ی ئه‌وه‌م که‌وته سه‌ر که‌ بایه‌کی بالی خۆم بده‌م!

-ئمه‌ قسه‌ی که‌سیکه‌ که‌ حه‌قیقه‌ت نه‌زانی یان خۆی له‌ گیلی بدات! چما نازانی به‌په‌للایی و خه‌مساردی یه‌ک شه‌و، له‌گینه‌ زه‌حمه‌ت و پاریزی، هه‌موو مانگه‌که‌ به‌ فیرو بدات؟!

- به‌لام هه‌ست ده‌که‌م حال‌م زۆر باشه‌!

ئه‌حمه‌د به‌ تووندی گوتی: - تو خۆت هه‌لده‌خه‌له‌تینی، به‌م خه‌مساردیه‌ به‌لایه‌ک به‌ سه‌ر خۆت دینی. تو هی ئه‌وه نیت چاوت لیخافل بکری. ئه‌گه‌ر دکتوره‌که‌ به‌م خه‌مساردی و بیموبالاتیه‌تی زانیبا، هه‌ر له‌ هه‌وه‌ل پۆژه‌وه بۆ ئاسایشگه‌ی(مصح) ده‌ناردی.

خه‌م نیشته سه‌ر چاوانی روشدی، مجیزی تیکچوو. ماندوویه‌تی زۆری بۆ هینابوو، به‌ جووره گله‌بیه‌که‌وه گوتی: - زۆر له‌ گه‌لما سه‌ختگیر مه‌به‌.

-ده‌ وه‌ره‌ ده‌ی، نۆبه‌تی ئه‌و قه‌وانه‌یه، تو جیاوازی نیوان میه‌ره‌بانی و سه‌ختگیری نا‌که‌ی! نیگه‌رانی و بیخه‌وی و میه‌ره‌بانی من به‌ سه‌ختگیری ده‌زانی؟ تو هه‌م غه‌در له‌ خۆت و هه‌م له‌ من ده‌که‌ی!

ماندوویه‌تی وناپه‌هه‌تی زۆریان بۆ روشدی هینا، روندک له‌ چاویا قه‌تیس ما. ئه‌مه بووه مایه‌ی ئه‌وه که‌ تووپه‌یی ئه‌حمه‌د بره‌وێته‌وه و ببی به‌ به‌زه‌یی و هاوخه‌می هاوده‌ردی. ده‌ستی خسته سه‌ر شانێ روشدی و به‌ ئارامی گوتی: - تو به‌شی خۆت ماندوویت، منیش به‌شی خۆم ئازارم بۆت خواردوو. نه‌ بگری و نه‌ ده‌گریم. من له‌وه زیاتر هه‌چی ترت پێ نالیم! خودا خۆی هیدایه‌تت بدات. من خه‌می تۆمه و دوعای خیرت بۆ ده‌که‌م. برۆ بخه‌وه مه‌عز بۆ په‌زای خوا ئاگات له‌ سه‌لامه‌تی خۆت بی!

به‌ بیزارییه‌وه له‌ خۆی ده‌پرسی: تو بلێی روشدی با بداته‌وه سه‌ر به‌زمی جارانی خۆی و گوێ به‌ نه‌خۆشیه‌ ترسناکه‌که‌ی خۆی نه‌دات؟!

دنیا پیتشوازی له‌ مانگی شوبات، به‌ تۆف و په‌شه‌با و سه‌رما و سۆله‌یه‌وه کرد. په‌له‌ هه‌ورین تووند و چلکن به‌ری ئاسمانی گرت، زه‌وی وه‌کو فه‌رخه‌ی سه‌ر له‌ هیلکه‌ نه‌جوقاو، چاوه‌روانی به‌هار بوو تا سه‌ر له‌

تاریکییه‌وه دهربینی و خوی به باوهشی پوناکی و بونی گول و گولزاردا بکات. روشدی بهو به‌دهنه لاواز و دهغه‌زاره‌یه‌وه، به ههست و سۆزه گرگرتووهدکانی ناخیه‌وه، به گژ کۆت و زنجیری ئەو نه‌خۆشییه ترسناکه‌دا ده‌چوو که له دهست و پیی ئالابوو. پزیشکه‌که دووباره معایه‌نه‌ی کردبوو و پیی گوتبوو که ره‌وشی سینگی باش نه‌بووه! روشدی ناٹومید بوو، که جارن دلی به‌وه خۆشبوو که ده‌نگ گیرانه‌که‌ی باش بووه و کۆکه به‌ری دابوو، ئەوهشی له‌لا نه‌ما، زۆری سه‌بر کرد، وازی له ژیان دله‌خوازی خوی هینابوو، هه‌ر به ئومیدی چاک بوونه‌وه بوو. باشه‌که‌ی چاک ده‌بووه‌وه؟! له‌وه‌ش خراتر ئەوه بوو که دکتۆره‌که پیی لیکردبووه که‌وشه‌وه، که هه‌رچۆنی بووه ده‌بی خوی بگه‌یه‌نیته ئاسایشگه‌ی هه‌لوان، یانی دکتۆره‌که له‌وه ناٹومید بووبوو که له قاهره چاره‌سه‌ری هه‌بیت؟! ئەگه‌ر وایه سوودی سه‌بر و عه‌زاب چیه‌؟! ئەمه جگه له‌وه‌ی برایه‌که‌ی به ئاشکرا خه‌می لاوازی و ره‌نگ زه‌رده‌یه‌که‌ی ئەوی بوو، له داخا په‌ریشان بووبوو.

ده‌مه‌و ئیواره‌یه‌ک که مژوولی وانه و تنه‌وه به قوتابیه‌کانی بوو، نه‌وال داوای له محمه‌دی برای کرد بچی په‌رداخ ئاو بیی، که هه‌ر دووکیان مانه‌وه، نه‌وال به‌په‌له له روشدی پرسی: " ناتوانی به‌یانیان وه‌کو جارن بئیته دیده‌نیم؟!.. ئەگه‌ر بۆ یه‌ک جاریش بووه!"

له خۆشیا دلی داخو‌ریا، یه‌کسه‌ر و بیته‌وه‌ی گوی بداته ئاقیبه‌تی ئەو کاره‌ی گوتی: " سبه‌ی به‌یانی! " ئەوسا براکه‌ی بیر که‌وته‌وه که بووبوو به زندانه‌وانی ئەم، له دلی خۆیدا گوتی: " ئەحمه‌د رازی به‌یانیان سه‌عات هه‌شت له مال بچمه ده‌ره‌وه، چ قه‌یدیه ئەگه‌ر سی چاره‌کیک زووتر له مال وه‌ده‌ر بکه‌وم؟ " رۆژی دوا‌یی به‌یانی زوو له خه‌و رابوو، قاوه‌لتیه‌کی چه‌وری کرد، چاوه‌روانی کرد تا براکه‌ی چوو بۆ حه‌مامه‌که، یه‌کسه‌ر فرته‌ی کرد و له مال وه‌ده‌رکه‌وت. له‌و ریگایه‌دا که ده‌چوو بۆ ویستگه تازه‌که، نازیزه‌که‌ی دلی بینی که هیدی هیدی له پیش ئەوه‌وه ریی ده‌کرد و پالتۆ که‌وه‌ییه‌که‌ی له‌به‌ر کردبوو. جانتاکه‌ی نابوو به‌ن هه‌نگلی، دلی به‌ جو‌ری که‌وته لیدان، که هه‌موو خه‌م و په‌ژاره‌که‌ی له بیربرده‌وه، به جاده‌ی دراسه‌دا دووی که‌وت، یه‌کسه‌ر ئەو رۆژانه‌ی بیرکه‌وته‌وه، که چۆن به‌ ساغ و سه‌لامه‌تی، به دلی خۆش و شاده‌وه، به‌م جاده‌یه‌دا دوا‌ی که‌وت. له ناخی دله‌وه ئاهیک‌ی پر خه‌م و که‌سه‌ری هه‌لکیشا، له دلی خۆیدا گوتی: " به‌راستی سه‌لامه‌تی که‌نزیکی به‌ نرخه!" چاوی هه‌لبری ته‌مه‌شایه‌کی چپای مه‌فته‌می کرد، که هه‌ور نیشته‌بووه سه‌ر زنا‌ر ولوتکه‌که‌ی. ئاسمان، هه‌میشه خودای بیر دینایه‌وه، له خودا پارایه‌وه که به دادیا بگات!..

له دوا‌ی پیچه‌که‌وه خوی گه‌یانه‌ کیژی، به ده‌ستی چه‌پ، ده‌ستی راستی گرت، کیژی ئاوری لیدایه‌وه، بزه‌یه‌کی بۆ کرد. به راولیژیکی گله‌یی ئامیز به نازه‌وه گوتی:-- چۆن دلت هانی ئەم ریگه‌یه‌م له گه‌لدا ته‌ی نه‌که‌ی هه‌ی بی وه‌فا؟

به‌که‌سه‌ره‌وه سه‌ری له‌قاند وله بن لیوانه‌وه گوتی:-- خودا سه‌رما بگری!

--ده‌بوا‌یه زۆر زووتر چاک بووبوویتایه‌وه، چما دواکه‌وتی؟!

که‌میک پووی گرژ بوو وگوتی:-- وایه. زۆری نه‌ماوه! ئەله‌ه‌قی خه‌تای خه‌مساردی و بیموبالاتی منه!

کیژی ده‌یزانی که وه‌ستانی ژوانی به‌یانیان به‌هوی کۆکه‌کانی روشدییه‌وه بووه. بۆیه هه‌ر که کۆکه‌که‌ی لی بووه‌وه، غیره‌تی په‌یدا کرد وداوای لیکرد دووباره به‌یانیان به‌گه‌لی بکه‌ویته‌وه. ژیراویژیر نیگایه‌کی ره‌نگه زه‌رده‌که‌ی روشدی کرد و پیی گوت:-- ده‌زانی دایکم چیت ده‌رباره ده‌لیت؟

دلّی به تووندی کهوته لیدان. له دلّی خۆدا ترسا نهبا ئەمه ئاماژهیهکی ناراستهوخۆ بێ، بۆ ئەوهی بچیتته خوازبینی. پرسى: - چى دهلى؟

به پیکه نینهوه گوتى: مامۆستایه کهت بۆچى ئەوهنده لاوازه، خۆ دهلى داسک و دهرزیهه؟! دهیهوى تهگبیریکى قهله و بوونى بۆ بکه م؟!

نه وال نه رمه پیکه نینیکى بۆ کرد و روشدیش بۆى سهندهوه، تا ئەو خهم و په ژارهیهى سه ر و دلّی گرتبوو، لى بشاریتتهوه، نیکه ران بوو، به لام خۆى له گیللى دا، به راویژیکى دهستکردى شادى ئامیزه وه گوتى: - قهله ویم بۆچیه، لاوازی مۆدى رۆژه؟ له جياتى من سوپاسى بکه و پێى بلّی من ههز دهکه م له وهش لاوازتر بم..

نه وال، وهک بلّی بابتهیکى گرینگى وهبیر هاتبیتتهوه، به تووندی گوتى: - هه ی فیلباز!... وا نه زانى که هه ندىجار وهختیک له پشت میزى دهرسه که مانه وه داده نیشین، ههست به وه نه که م که پیت له پیم ده مالى! گویت له وه نییه که تو پیللوت له پێیه ومن پیم په تیه!

روشدى پیکه نى، روى گه شایه وه وه گوتى: - گیانم به قوربانى پێیه ئازیزه کانت بى!

به لای قاوه خانه ی سه حرادا تیپه رین. نه وال ئاماژه یه کی بۆ لای گارسونه که کرد که خه ریک بوو تیشتى ده خوارد، گوتى: - ده زانى ئەم گارسونه نارپه سه نه، هه ستى به ژوانى به یانیا نمان کردبوو؟! که له رۆژانى رابردو دا منى به ته نیا ده بینى، چه پله یه کی لیده دا و وه کو یه کیک له به ر خۆیه وه قسه بکات ده یگوت: " ها بولبول، کوا ها وجو ته کهت ؟.. عاشقان، هه موو دوو دوون! " مه گه ر خودا بزانی چه ند ته ریق ده بوومه وه. له زگ بوو ببوریمه وه!

دووباره ده ستیان به پیکه نین کرده وه. له پێچى ئەو رپگایه نزیک ده بوونه وه، که گۆرستانه دارینه که ی مالباتى عاکف که وتبووه لایه کیه وه، کیژئ چاوى به گۆرستانه که کهوت و گوتى: - ئیوه به لای که مه وه سه د فاتیحای من قه رزارن، چونکه هه موو به یانییه ک فاتیحا بۆ مردووه کانتان ده خوینم!

روشدى به ده م بزه یه که وه گوتى: - نه وال تو بۆ بابه گه وره ره حمه تى و، بۆ نه وه که ی عه زاب و زه حمه تى!

ئوسا ته مه شایه کی گۆرستانه که ی کرد، بیرو که یه کی ترسناکی به میشکا هات. وه کو ئەوه ی شه يتان بى و له ناکاوا له گۆرپه کانه وه دهره اتبى. ئایا سه به ی رۆژئ نه وال که ئەم رپگایه ی ته ی ده کرد، فاتیحای بۆ ئەمیش ده خویند؟!.. سه رو دلّی گیرا، ئەوسا نیگایه کی غه ربی پوخساره ئەسمه ره که ی نه والى کرد، هه ستیکرد هه موو هیواو ئومیدیکى له دنیا دا هه ر نه واله. ته نیا شتیک که ده يتوانى گالته ی به مه رگ بى و باکی پێى نه بى، یه ک بوونى دوو دلّی ئاویتته ی یه کدى بوو. ئەنگیزه یه کی به هیز هانى ده دا که ئاويزانى بى، بیخاته کانگه ی دلّی خۆیه وه. کیژئ هه ستى به نیگا خه یالاوییه که ی روشدى کرد و به جدی پرسى: - بۆ به و جوړه ته مه شام ده که ی؟!

روشدى به ده نگیکى له رزوک گوتى: - چونکه خۆشم ده وپى نه وال - کاتى له به ر رۆشناى چاوى تويا ده مپروانیه گۆرپه کان - ئەوسا حالى بووم مانای ئەو قسه یه چیه که ده لیت ژيان عه شقه! گۆرپه کان پینان گوتم هه ر سه عاتى رازى بین لیکدى دابریین، تاوانیکه سزا که ی قه برى ته نگ وتاره! ده تگوت ده نگیک پیم ده لیت: چه ند بى ئەقلیه که خۆ به شتى پووچ و تورپه هاته وه هه لواسین و نیعمه ت و له زه تى ژيان فه رامۆش بکه ین!

گوناکانی نه وال سوور هه لگه پان و پرشنگی شادی له چاوه کانی بووه وه، شتاقیان، نه نه وال و نه روشدی هه ستیان به و بایه سارده نه ده کرد که له بیابانه وه دههات، روشدی دهستی نه والی تووند گۆشی و به بیدهنگی دریزه یان به ریگای خو دا. له دلی خویدا بیرری له وه ده کرده وه نها دوا ی ئه و هه موو قسه یه ی که کردی، چون ده بی باسی خوازبینی بکات؟! نه وال، له هه ر هه نگاویکا پیشینی ئه وه ی ده کرد که ئه و (روشدی) باسی ئه و بابه ته خو شه بکات، لی روشدی تا نزیک کی کوتایی ریگاکه هه ر بیده نگ بوو. خاترخوازیان لیکدی کرد وهه ر که سه و به ریی خویدا پوی. روشدی به کاوه خو، هیدی هیدی ریی ده کرد و ناوبه ناو به نیگایه کی ته ژ ی قیان و شادی و خه مه وه ئاوری لیده دایه وه و ته مه شای ده کرد. تا نه وال پیچی کرده وه و خو ی به شه قامی عه باسیه دا کرد. روشدیش به ره و ویستگه ی ترامه که پوی، که گه بیه ئه وینده ر هه ستی به ماندوو یه تی کرد، هه ناسه ی ته نگ بوو، سه ره گیزه ی پیکه وت، چیوا ی نه ما بوو برشیتته وه.

بویه لیبرا باسی مه سه له ی خوازبینی له لای کاک ی بکاته وه و په نگه نه چوونیان به لای مه سه له که وه، جو ره گو مان و در دۆنگیه ک له لای مالباتی کیژی دروست بکات، به لام کاک ی - که له چوونه دره وه ی زووی ئه و تووره بوو - قاییل نه بوو پیش ئه وه ی به ته وا وه تی چاک ببیتته وه، له و باره یه وه قسه له گه ل که مال خه لیله فهن دی بکات. به روشدی گوت: - بیانوو یه کیان بو بدۆزه وه، خو تو له و پروه وه وه ستای. ناکری به ر له وه ی خوا خه زکا به ته واوی چاک ببیتته وه، به فه رمی ه یچ قسه یه ک له و باره یه وه بکه ی ن. ئیدی خوازبینی خه لات ی چاک بوونه وه ته، ده ی قۆلی هیمه تی لیه له مال!

ئه حمه د نه ی توانی قه ناعه تی پیبکات که به یانیانی زوو درنه چی و خو ی نه داته به ر سه رما. بویه کۆلی داو ئه وی به په رحمه ت ولوقی خوا یی سپارد. یه کیک بوو له و که سانه ی زور به خه می که س و کاره وه بوو، که سیکی خه م هه لگر بوو، ئیدی نه خو شی برا که ی - له هه وه ل پوژه وه - بوو به خه می به ر و دوا ی، بوو به درکیکی ژه هراوی، له دلی پو ده چوو ونیگه رانی ده کرد.

به لام ترس و نیگه رانیه که ی ئه حمه د، په لوپوی بو دوورتر هاویشت، گه یانندیه کیشیه کی هه ستیاری مورالی ئه و تو که جاران هه رگیز به بیریا نه ها تبوو. ئه م خه یاله ده ستبهرداری نه ده بوو که برا که ی هه موو به یانییه ک ده چوو ده دهنی ئه و. یان که ئیواران ده چوو ده رسی پیده گوته وه، دوور نه بوو، وه کو هه موو عاشقیک فرسه ت بین ی و ماچیکی بکات. ئایا له م حاله دا ئه گه ری ئه وه نه بوو، کیژی ش دوو چاری نه خو شییه که ی ئه و ببیت؟!.. باشه روشدی هه ستی به مه ترسی ئه م کاره نه ده کرد؟ یانی ویژدانی ئازاری نه ده دا؟!.. به لام چون چاوه پروانی ئه وه له که سیک ده کری که گوی به ژیانی خو ی نه دا، گوی به ژیانی خه لکانی دی بدات؟!.. زوری بیر له م مه سه له یه کرده وه، زور به خه مه وه بوو، نه ی ده زانی چون کیژیکی بیتاوان، له فه وتان پزگار بکات. ئه مه ی به ئه رکیکی ئه خلاقی ده زانی، که چی بیرری له وه نه ده کرده وه خو ی پیشانی دکتور بدات. زور جار چاوی ئینسان ته نیا ئه و شته ده بین ی که خو ی خه زده کات بیدینی. خه مین ودلگیر بوو، خه م و په ژاره دوو چاری نا ئومیدی و سه رگه ردانیه کی تووندی کرد، نه ی ده توانی راستی مه سه له که به که مال خه لیل بلیت، چونکه ئه مه خیا نه تیکی گه وره بوو ده ره ق به برا که ی، نه دلی دههات ه یچ شتیکی به برا که ی بل ی، نه با دلی ناسکی برا که ی بره نجی. دوو دلی ونیگه رانی و دلسۆزی و به زه بی ئه زیه تی ده دا. عه زم و ئیراده یه کی به قوه تیشی نه بوو، به دلکی په شیو و بیرکی په ریشانه وه، بیدهنگی له مه سه له که کرد، ئیدی ترس ونیگه رانی سه ری ژه نی بووه ناخی و

گوشاریکی ئهوتوی بۆ ویزدانی هینابوو، که تهواو شهکەت و بیتاقەتی کردبوو، به نائۆمیدیەوه به خۆی گوت:
" باشه، بیهۆش داروهکەیی لای وهستا زهفته له م ژیانه باشتر نییه؟!"

((۳۸))

حالی روشدی خراتر بوو، پۆژ به پۆژ لاوازتر، پهنگی زهردتر دهبوو. گوئی به نهخۆشییهکەیی نهدهدا، ههموو به یانیهکی زوو ریگەیی جهبهلی دهگرتە بهر. ههراکتی دلی تهنگ بوایه، دهچوو بۆ گازی نووی غهمره و تا بهرهبه یان له گهڵ هاوریکانیا دهمایهوه.

ئهحمەد هه‌میشه به خه‌مینیه‌وه پێی ده‌گوت: " ده‌ته‌وی خۆت بکوژی؟! " له راستیا، بیئوه‌ی بیه‌وی که‌وتبووه سهر ریگای خۆکوژی و توانای ئه‌وه‌ی نه‌بوو، به‌سه‌ر مه‌یله له‌زه‌تخواییه سهروشتییه‌کانی خۆیدا زال بیت، ملی بۆ ئه‌و هه‌ستیاریه تازیه‌دا که نه‌خۆشیه‌کەیی له‌لای دروستی کردبوو، به‌حوکمی سه‌رکیشی وچاوقایمی خۆی، به‌حوکمی گه‌شینی خۆی هه‌رگیز جگه له هه‌ندی جاری زۆر که‌م نه‌بیت، بیری له ئاقیبه‌تی خراپی ره‌فتاره‌کانی خۆی نه‌ده‌کرده‌وه، هه‌میشه هه‌ر گه‌شبین بوو؛ له‌سه‌ر به‌زمی خۆی به‌رده‌وام بوو. دنیای دابوو به‌رکلکان. به‌لام له ناکاوا کۆکه‌کەیی له‌جاران توندتر سه‌ری هه‌لدايه‌وه، به‌رده‌وام نۆره کۆکه ده‌یگرت. چه‌ندین جار خوینی هه‌له‌ینا، کۆکه کۆکه‌کەیی له بانک دا، سه‌رنجی هاوکاره‌کانی راکیشا، گومانیان لێهیدا کرد. توانای کارکردنی نه‌ما. داک و بابی هه‌ستیان به‌و مه‌ترسیه کرد که هه‌ره‌شه‌ی له کوربه‌کەیان ده‌کرد. ئامۆژگاریان کرد، تا چاک ده‌بیته‌وه ده‌ست له کاره‌کەیی هه‌لگری، به‌لام ئه‌و شیتانه وای ده‌نواند چاک بووه‌ته‌وه‌و وه‌کو که‌سیکی ساغ و ساغله‌م ره‌فتاری ده‌کرد. ئه‌حمەد، خوای نه‌ما‌بوو، پۆژیک بۆ ژووره‌کەیی خۆیی بانگ کرد و زۆر به‌جدی پێی گوت: - تا که‌ی ده‌ته‌وی چاوپۆشی له مه‌ترسی نه‌خۆشیه‌کەت بکه‌ی؟

روشدی به‌ملکه‌چیه‌کی چاوه‌پوان نه‌کراوه‌وه گوتی: - مه‌به‌ستت چیه‌؟

- له‌سه‌به‌یه‌وه نابێ بچی بۆ ده‌وام. هه‌روه‌ها نابێ بچیته شه‌وبیری و کۆری خواردنه‌وه و به‌زمان!

- باشه ئه‌گه‌ر رازه‌که‌م که‌شف ببیت؟

ئه‌حمەد، به‌خه‌مباریه‌کی زۆره‌وه گوتی: - نه‌خۆشی عه‌یب نییه، هه‌ر زه‌رووره‌تیک حوکمی خۆی هه‌یه!

روشدی، سه‌ری له‌به‌ر خۆ نا، توانای وه‌لامدانه‌وه‌ی نه‌ما، ئاهیکێ قوڵی له‌دلی بریندارییه‌وه هه‌لکیشا و گوتی: - خوا که‌ریمه!

هه‌لبه‌ته راده‌ست بوونه‌کەیی زاده‌ی ماندوویه‌تی و بیتاقه‌تی بوو نه‌ک زاده‌ی قه‌ناعه‌ت و په‌زامه‌ندی. پزیشکی بانکه‌که تا روشدی به‌هۆی نه‌خۆشیه‌که‌وه به‌ته‌واوه‌تی په‌کی نه‌که‌وت و نه‌خۆشیه‌کەیی ئاشکرا نه‌بوو، په‌زامه‌ندی له‌سه‌ر یه‌که‌مین مۆله‌تی نه‌خۆشیه‌کەیی نه‌دا. به‌ده‌م نه‌خۆشی و کۆکه‌وه له‌جیدا که‌وت، ئه‌حمەد هه‌ر له‌هه‌وه‌له‌وه راستی مه‌سه‌له‌کەیی له‌داک و بابی شارده‌وه، به‌لام نه‌خۆشییه‌کەیی روشدی به‌ته‌واوه‌تی ده‌رکه‌وت، له‌وه‌دا نه‌ما که‌بیته شارده‌وه، دایکی به‌لغه‌مه خویناوییه‌کەیی بینی، باوکی به‌هه‌موو شتیکی زانی، زۆر ترسان، ترس و نیگه‌رانی دله‌ لاوازه‌کەییانی داله‌رزاند. کار گه‌ییبه ئه‌وه‌ی ناچاربن راپۆژ به‌دکتۆر بکه‌ن، ئه‌حمەد پینشیا‌زی کرد که‌دکتۆره‌کەیی بۆ بیئنه‌ماله‌وه؛ به‌لام روشدی چه‌زیده‌کرد به‌دوو قوڵی، خۆی و براکه‌ی بچن بۆ لای دکتۆره‌که‌. چاکه‌ت و پانتۆله‌کەیی که‌زۆر به‌به‌ری ده‌لب بووبوو، به‌یارمه‌تی دایکی له‌به‌ر

کرد. به سواری گالیسکه یهک چون بۆ عیادهی دکتوره که، ئەحمەد له گەلیا چوو ژووری معایه نهوه. دکتۆر، که دوو ههفته دهبوو، نهی بینی بوو، به نیمچه زهردهیه که وه گوتی: - ئەوه چیت به خۆت کردوو؟

روشیدی، بزهییه کی مرده لهی بۆ کرد و له بن لیوانه وه گوتی: - کۆکه یه کی پیسم گرتوو! زۆر بیتاقه تم!

دکتۆر معایه نهی کرد، ماوه یه کی باش بیدهنگی بهرقه رار بوو، ئەوسا که له معایه نه که بووه وه، گوتی: - یهک قسه ت پێ ده لیم و ته واو: برۆ بۆ ئاسایشگه!

پروخساری زهر د هه لگه راوی روشیدی گرژ بوو. به دهنگی نهی پرسی: - حالم خراتر بووه؟

دکتۆر که برۆی ویک هینانه وه گوتی: - هه لبه ته، گومانم له وه نییه که به رینماییه کانی منت نه کردوو، به لام ئەگه به په له بۆ هه لوان برۆی، جیی نیگه رانی نییه. ئەگه ر ده توانی ئەم برۆ، له ویش خافلت ناکه م!

ئەحمەد پرسی: مانه وهی له هه لوان زۆر ده خایه نی؟

دکتۆر که گوتی: - خوا دهیزانی! من ره شبین نیم، به لام نابێ ره خاوه ت بکه ن!

بۆ مال گه رانه وه. داک و بابیان به په رۆشه وه چاوه پروانیان ده کردن، باوکیان یه کسه ر له ئەحمه دی پرسی: - چیه تی؟

ئەحمەد که دهیزانی درۆ کردن فایده ی نییه، به خه مینی و به کورتی گوتی: - ده بی بجیته ئاسایشگه!

هه موو مات و بیدهنگ بوون، پوندک زاییه چاوانی ده ولت خانم. له ئان و ساتا بوو له هۆرژنی گریان بدات، باوکه که له بن لیوانه وه گوتی: - خودا ره حمان پییکات!

ئەحمەد، که به توپزی خۆی کۆنترۆل ده کرد، گوتی: جیگه ی نیگه رانی نییه، به لام هه ر ده بی پروات بۆ ئاسایشگه!

روشیدی، هیشتا ش هه ر له ئاسایشگه بیزار بوو، به لام نه ده ویرا بلێ: نا.

برایه که ی بانگ کردو، به پارانه وه به شیوه یه ک که دایکی گویی لیبت، گوتی: - ئەگه ر تو بلێ برۆ بۆ ئاسایشگه، باشه ده رۆم، به لام..

ئاماژیه کی بۆ په نجه ره که کردو گوتی: - هه ز ناکه م ئەوانه به شته که بزانی!

ئەحمەد زۆر خه مگین بوو، سوئییه کی قوول چوو به دلایا و گوتی:

- خه مت نه بی، زۆر به ئاسانی ده توانین بلین سیپه لاکت تووشی ئیسقای (ئاوبه ند) بووه وه ده بی له ئاسایشگه بخه وی!

روشیدی به نارعه تی گوتی: - باشه باوه ر ده که ن؟

ئەحمەد گوتی: - ده رمانی ئیسقای زۆر ده خایه نی، به هه رحال، سه لامه تی خۆت، له وه گرینگتره گوی به شتی دیکه بده ییت.

ئەحمەد، وەختى بە فېرۆ نەدا و بە يارمەتى دکتۆرەكە كەوتە ئەنجامدانى ئەو كارانەى كە پېئويست بوون بۆ خەواندى براكەى لە ئاسايشگە (مصحة). پېئيان گوت كە لە يەكى ھەيڤى مارس تەختىك چۆل دەبېت. ئىدى برپارى دا لەو بەروارەو بەراكەى بۆ ئەوئىندەر ببات. لەو ماوہ كورتهى پېش سەفەرى روشدى بۆ ئەوئىندەر، خانەوادەكەى دووچارى خەم و پەژارەيەكى زۆر بوون، روشدى بەدەم كۆكەى پر ئازارو بېخەوييەو دەتلايەو. داك و بابى بەدەم خەم و پەژارەيەكى قوولەو دەتلايەو. ژيانيان لى تال بوو، خۆزگە و ترس بە نيگايانەو ديار بوو. ئەحمەد كەوتبوو ژيىر بارى خەم و نيگەرانىەو، ترس و خەم بالى بەسەر ژيانيا كېشابوو. كەمالەفەندى خەليل سەرى روشدى دا، دلنئاي كرد كە ئىسقاىى و ئاو پەيداكردى سىپەلاك مەترسى نىيە، بە پاريزىكى كەم چاك دەبېتەو!.. پاشان تەوحيده خانم و نەوال - ئەحمەد لە مال نابېت - دېنە ديدەنى و نەوال پېى دەلېت ئەمەش خيىر و بەرەكەتى لاوازى، ھىندەت حەز لە لاوازى دەكرد، تا ئەم بەلایەت بە سەر ھات، بە پىكەننەو بەلئىنى دايە دواى ئەوہى چاك بووہو، بەخۆى سەرپەرشتى قەلەوبوونى دەكات.

نەوال نەيدەزانى لەبەردەم ھەر دوو دايكەكەدا چ بلى. روشدیش نەيدەتوانى راستەوخۆ تەمەشاي ئەو بكات. بەلام ژيىراوژيىر و بە دزييەو، نيگاي عاشقانە و خەمناكى كړوكپى يەكتريان دەكرد. روشدى بە سەردانەكەيان زۆر خۆشحال و شاد بوو. لەوہتاي لە جيگادا كەوتبوو بەو ئەندازەيە خۆشحال نەبووبوو. دواى ئەوہى نەوال و دايكى رۆيشتن، روشدى بە دايكى گوت دەترسيت حەقىقەتى نەخۆشەيەكەى كەشف ببېت. بەلام دايكە خەمبارەكەى دلنئاي كرد كە نەخۆشەيەكەى رازىكە ولە دلئى دۆستدارەكانيا دەمىنى.

بەيانى رۆژى يەكەمى ھەيڤى مارس، گاليسكەيەك جووتە براى بۆ ويىستگەى اللوق برد، دوعا و نزاى بابى دوا شتىك بوو كە لە مالەوہ گويى لىبوو، روندكەكانى دايكى دوا شت بوون كە بىنى. روشدى لە رېگەدا بە براكەى گوت:- ئەگەر چارەسەرەكەم دريژە بكيشيت، بيگومان لە كارەكەم دەردەكرىم!

ئەحمەد، بە متمانەوہ گوتى:- ئەگەر خوا نەكردە شتى واش رۆوبدات، گەرانەوہت بۆ سەر كار زۆر ئاسانە، بىر لەو شتانە مەكەرەوہ، حالى حازر تەنيا بىر لە چاكبوونەوہ بكەوہ!

ئەوسا سوارى قىتار بوون، حەلوان خۆت بگرە وا ھاتىن، لە پال يەكدا دانىشتن. ئەحمەد بىدەنگ بوو، خەم و نيگەرانى لە پوخسارە لاوازەكەيدا شەپۆلى دەدا. روشدیش ناوبەناو دەكۆكى. ئەحمەد، بە سەرسامى بىرى لەو بەدبەختى و نەگبەتيە دەكردەوہ كە بەرۆكى بنەمالەكەيانى گرتبوو. پېشتر كورپىكيان مردبوو. ئىستاش روشدى تووشى نەخۆشەيەكى مەترسیدار بووبوو، بە خۆيشى نیشانەيەكى خۆشئەنگافتەى بەلا و قورتهكانى رۆژگار بوو!.. برىا رۆژگار ھەر بەو قەناعەتى بكردایە، قىروسيا دەبوو بە قوربانى، لى مخابن رۆژگار دەستبەردار نابېت.. ژيىراوژيىر تەمەشايەكى برا گەنجەكەى كرد. لاوازى مل وگەردنى، سىسى چاوەكانى، ئاوابوونى نيگا شوخ و رەخشانەكەى، دلان ھىنايە ژان، ئاھىكى ھەلكيشا و بە كەسەرەوہ بە خۆى گوت: "خودايا، كەى تەمى ئەم خەمە دەرەويتەوہ؟.. كەى ئەو رۆژە دى چاوەلئىم و ببىنم ئەم ھەموو بەلایە، تەنيا بىرەوہرييەكى بەسەر چووە و ھىچى دى؟! " لە پەنجەرەكەوہ رۆوانیە دەروہ، تا چاوە بركات ھەر تەلار و قىلاى پىكەوہ چەسپاوە بوو. ئەوسا قىتارەكە بەناو دەشت و دەرى سەوزەزار و ديمەنى گوندەوارى چاوەناز كەوت، پاشان گەيىە بىابان و دەشتىكى كاكى بە كاكى بى كۆتايى، كە لە دوورى دوورەوہ، چپاي بەرزو ھەلەمووت دەبىنرا. دىتنى ديمەنى تەلاران و دەشتين سەوزەزار و بىابانى كاكى بە كاكى، ھەستىكى خەمناكى لە ناخا ھاروژاند، زۆر خەمبار بوو.

قیتارهکه گه‌بیه‌ه‌لوان، له‌ قیتارهکه‌ دابه‌زین، روشدی‌ ماندووی‌ ریگا‌ بوو، گالیسکه‌یه‌کیان‌ به‌ کری‌ گرت، به‌ ریگایه‌کی‌ چؤلا‌ بردنی. له‌ دووره‌وه‌ ئاسایشگایه‌کیان‌ به‌دی‌ کرد، وه‌کو‌ قه‌لایه‌کی‌ گه‌وره‌ به‌ سهر‌ شاخیکه‌وه‌ دروست‌ کرابوو. جووته‌ برا‌ به‌ دلی‌ له‌رزؤکه‌وه‌ ته‌مه‌شایان‌ کرد، ئەحمەد‌ گوتی: - ئیشه‌للا‌ خوا‌ به‌ هاناته‌وه‌ دی، شفات‌ بؤ‌ ده‌نیرئ‌ و‌ به‌ ساغ‌ و‌ سه‌لامه‌تی‌ و‌ به‌ دلی‌ خو‌شه‌وه‌ لی‌ره‌ دینته‌ ده‌ره‌وه‌.

گه‌یشتنه‌ ئاسایشگه‌که، به‌ بالاپرویه‌که‌ چوون‌ بؤ‌ نهومی‌ سیئهم، په‌رستاریکی‌ ژن، ژووره‌که‌ی‌ نیشان‌دان، دوو‌ ته‌خته‌ خه‌و‌ له‌ ژووره‌که‌دا‌ هه‌بوون، گه‌نجیکی‌ هاوته‌مه‌نی‌ روشدی‌ له‌ سهر‌ یه‌کیکیان‌ پاکشابوو، ریک‌ وه‌کو‌ ئەو‌ له‌ر‌ و‌لاوان، مرده‌له‌، په‌نگ‌ و‌ روو‌ سیسه‌له‌ و‌ چرچه‌له‌ بوو، به‌دهم‌ زه‌رده‌خه‌نه‌وه‌ سلاوویان‌ له‌ یه‌کدی‌ کرد. روشدی‌ رو‌نیش‌ت‌ و‌ نه‌فه‌سیکی‌ تازه‌ کرده‌وه‌، ئەوسا‌ به‌ یارمه‌تی‌ ئەحمەدی‌ برای‌ جله‌کانی‌ گوپی‌ و‌ له‌ سهر‌ ته‌خته‌ خه‌وه‌که‌ پاکشا، ئەحمەد، له‌ سهر‌ قه‌نه‌فه‌یه‌ک‌ له‌ به‌رانبه‌ریا‌ رو‌نیش‌ت. ئاماژە‌ی‌ بؤ‌ گه‌نجه‌ نه‌خو‌شه‌ غه‌ریبه‌که‌ کردو‌ به‌ روشدی‌ برای‌ گوت: - ده‌بن‌ به‌ هاو‌رپی‌ باش، ئیدی‌ یارمه‌تی‌ یه‌کدی‌ بدن‌ با‌ وه‌خته‌که‌تان‌ لی‌ ب‌روات‌ و‌ هه‌ست‌ به‌ ته‌نیایی‌ نه‌که‌ن، تا‌ به‌ ئومیدی‌ خوا‌ به‌ ساغ‌ و‌ سه‌لامه‌تی‌ لی‌ره‌ دینه‌ ده‌ری!

جاری‌ قسه‌ی‌ ده‌گه‌ل‌ براهه‌ی‌ و‌جاری‌ له‌گه‌ل‌ گه‌نجه‌که‌ی‌ ته‌ختی‌ دووه‌مدا‌ ده‌کرد. ناوی‌ ئەنیس‌ به‌شار‌ بوو، خویندکاری‌ دوا‌ سالی‌ کولیژی‌ ئەندازه‌ بوو. وادیاربوو‌ سه‌فه‌ره‌که، روشدی‌ زور‌ ماندوو‌ کردبوو. بی‌حال‌ و‌حه‌واس‌ له‌ سهر‌ ته‌خته‌که‌ پاکشابوو، ئەحمەد‌ تا‌ ئەو‌ کاته‌ی‌ له‌ حالی‌ براهه‌ی‌ دلنیا‌بوو، له‌وینده‌ر‌ مایه‌وه‌. پاشان‌ رابوو‌ تا‌ ب‌روات. وه‌ختایه‌ک‌ ده‌ستی‌ براهه‌ی‌ گوشی‌، هه‌ستی‌کرد‌ دلی‌ پرپوو، رو‌ندک‌ له‌ ناخیا‌ قولپ‌ ده‌دات، لیوی‌ خو‌ی‌ گه‌ست‌ بؤ‌ ئەوه‌ی‌ فرمیسه‌که‌کانی‌ نه‌گه‌نه‌ چاوی. له‌ ژووره‌که‌ وه‌ده‌رکه‌وت. وای‌ هاته‌ به‌رچاو‌ که‌له‌ کاتی‌ خواحافیزیدا، دلی‌ روشدیش‌ پرپوو، له‌ ئان‌ و‌ ساتا‌ بوو‌ کونی‌ فرمیسه‌کانی‌ به‌ربئ‌ و‌ له‌ هو‌رژنی‌ گریان‌ بدات، دلی‌ ده‌یگوت‌ بگه‌رپته‌وه‌وه‌و‌ جاریکی‌ دی‌ بیبینه‌ته‌وه‌، به‌لام‌ به‌ره‌نگاری‌ سو‌زی‌ خو‌ی‌ بووه‌وه‌وه‌ نه‌گه‌راپه‌وه‌. چه‌ند‌ پاره‌ویکی‌ دوور‌ و‌دریژی‌ بری‌ که‌ به‌ سهر‌ ژووری‌ نه‌خو‌شاندا‌ ده‌پروانی. خه‌لکانیکی‌ تاپو‌ ئاسای‌ به‌ جلی‌ سپی‌ ده‌لبه‌وه‌ بینی. به‌ده‌نی‌ راجف‌ری‌ ودلی‌ داله‌رزی. وه‌ختایه‌ک‌ به‌رپوه‌ بوو‌ بؤ‌ ویسته‌گه‌ی‌ قیتاره‌که، وه‌ستا، ئاو‌رپیکی‌ پاشی‌ دایه‌وه‌، ته‌مه‌شایه‌کی‌ بی‌نا‌ گه‌وره‌که‌ی‌ ئاسایشگه‌که‌ی‌ کرد‌ و‌ له‌ بن‌ لیوانه‌وه‌ دوعای‌ بؤ‌ براهه‌ی‌ کرد.

ئیواره‌ی‌ ئەو‌ روژه‌، مالباتی‌ عاکف‌ نقومی‌ خه‌م‌ و‌ په‌ژاره‌یه‌کی‌ گه‌وره‌ بوون. نیگای‌ باوکه‌که، ویل‌ و‌سه‌رگه‌ردان‌ بوو، دایکه‌که‌ هینده‌ گریابوو‌ چاوانی‌ بووبوون‌ به‌ گو‌می‌ خوین. ئەحمەد‌ هه‌ولیدا، دلخو‌شی‌ بداته‌وه‌وه‌ هیوری‌ بکاته‌وه‌، به‌لام‌ له‌ راستیا، به‌خو‌ی‌ پیوستی‌ به‌ که‌سیک‌ بوو‌ دلی‌ بداته‌وه‌.

((٤٠))

مالباته‌که‌ به‌ تاسه‌وه‌ چاوه‌روانی‌ روژی‌ هه‌ینی‌ بوون، که‌ روژی‌ دیده‌نی‌ و‌ سه‌ردان‌ بوو. که‌مال‌ خه‌لیله‌فه‌ندی‌ قه‌راری‌ دابوو‌ به‌ مال‌ و‌ منداله‌وه‌ له‌ گه‌لیاندا‌ ب‌روات‌ بؤ‌ سه‌ردان‌ و‌ دیده‌نی‌ روشدی. هه‌ردوو‌ مالبات‌ خو‌یان‌ ئاماده‌ کرد، ئەحمەد‌ کارتو‌نی‌ پسکیتی‌ ناو‌ به‌ چکلیتی‌ بؤ‌ براهه‌ی‌ کری. خاتوو‌ ته‌وحیده‌ - داک‌ی‌ نه‌وال‌ - کیتی‌ نایابی‌ بؤ‌ دروست‌ کرد. چیشته‌نگاو‌ هه‌مووان، هه‌رسی‌ پیاوه‌که‌ و‌ هه‌ر‌ دوو‌ ژنه‌که‌ و‌ نه‌وال‌ چوون‌ بؤ‌ ویسته‌گه‌ی‌ باب‌ اللوق، سواری‌ قیتار‌ بون، له‌ هه‌نبه‌ر‌ یه‌کدا‌ رو‌نیش‌تن، پیاوان‌ له‌ به‌ریکه‌وه‌وه‌ ژنه‌کانیش‌ له‌ به‌رانبه‌ریان، نه‌وال‌ ریک‌ له‌ به‌رانبه‌ر‌ ئەحمەدا‌ دانیش‌ت!.. ئەحمەد‌ له‌ یه‌که‌م‌ ساته‌وه‌ لی‌برا‌ ته‌مه‌شای‌ نه‌کات، له‌ راستیا‌ له‌وساوه‌ که‌ مه‌سه‌له‌که‌ی‌ ئەوانی‌ بؤ‌ که‌شف‌ بووبوو، ئیدی‌ نه‌والی‌ نه‌بینی‌ بوو. ئیستا‌ بوونی‌ نه‌وال‌ له‌ به‌رانبه‌ریا، کو‌مه‌لیک‌ یاده‌وه‌ری‌ وه‌بیر‌ هیئانه‌وه‌وه‌ خه‌مین‌ و‌خه‌مباری‌ کرد. ده‌ترسا، شه‌پولی‌ بیره‌وه‌ری‌ رایمالیت. بویه‌ جاری‌ به‌

دواندنی که مال خه لیله وه و گافئ به خویندنه وهی رۆژنامهی ئه هرامه وه خۆی مژوول ده کرد، له راستیا هیچ چاریکی نه بوو ته نیا ئه وه نه بی که ته مه شای نه وال نه کات، به لام لیشاوی به تینی یاده وه ریبه کانی زۆری بو هینا، خۆزی ده خواست بتوانیت خه ونه له بارچوه کانی!.. یان تووره بوونی له براهه ی یان نه خۆشیه که ی، که دوو چاری عه زابی ویژدانی کردبوو، له بیر بباته وه!.. نهیده توانی ئه وه له بیر خۆی بباته وه که رۆژی له رۆژان نیگه رانی ئه وه بوو بوو که نه با نه وال، ئه وه نه خۆشیه پیسه له روشدییه وه بگری و له دلی خۆدا گله یی له براهه ی ده کرد که گیانی نه وال ده خاته مه ترسییه وه؟!.. هه موو ئه و بیر و خه یالانه ژیانان لیکردبوو به دۆزه خ، وایلیهات جاریک به خۆی گوت: " روشدی سینگی تووشی نه خۆشی بوو، من عه قلم! " پاشان له دلی خۆیدا پرسى: نها که من رۆبه رۆوی دانیشتووم، ئاخۆ بیر له چی ده کاته وه؟! له به ری گرانه؟! ته ریق نییه؟! ئاخۆ شه رمه زاری ئه وه نییه که بوو ته بایسی نه خۆشکه وتنی روشدی و پشتی کردووه ته ئه م پیره کوره؟!.. با به ئه نقه ستیش نه بووی.. ئیدی ژیانى ئه م و سه لامه تی ئه م فایده ی چیه؟!.. له ناکاوا هه ستی مازوخیه ت که له هه مان کاتدا هه م به سوئ بوو هه م به له زه ت، دایگرت!.. راستت ده وئ، هه رچه ند سه یری نه والی نه ده کرد، به لام به بوونی ئاسووده بوو!.. به لام بوو!.. ئایا ده یویست توانای خۆی له واری فه رامۆشکردن و سازشدا تاقیبکاته وه؟!.. یان ده یویست ئه وه ی پئ نیشانبدات که ده توانی فه رامۆشی بکات وهیچ حیساییکی بو نه کات؟!.. ئه وسا که میک وه خۆ هاته وه، دواپی که بیری که وته وه به ریوه یه بو دیدنه ی ئازیزه نه خۆشه که ی، له و بیرو خه یالانه ی خۆی ته ریق بوو وه.. به راده یه ک به ده م ئازارانه وه ده تلایه وه، خۆزیای ده خواست بکریت به نه شته رگه ری، به شه گه نده له که ی ده روون، لا بیری، وه کو چۆن ده کرا ئه ندای بی که لکی جه سته به نه شته رگه ری ببریته وه!

گه یینه جی، له و کاته دا که به ره و ئاسایشگه که ده چوون، هه مووان چاویان بری بوو ئه وئ. ئه حمه د به ئومیدی ئه وه بوو، به حوکمی ئیسراحه تی ناچاری و کهش و هه وای له باری ئه وینده ر، براهه ی له حالیکه باشترا بدینی - هه رچه نده ته نیا سی رۆژ بوو له وئ بوو - پئش هه موویان که وت بو ژووره که ی روشدی. له دووره وه روانیه ته خته خه وه که، روشدی راکشابوو، هه ستی به هاتنی ئه وان کرد؛ به لام له جیی خۆی نه جولاً، بزیه کی کال نیشته سه ر لیوه ژاکاوه کانی، هه موو میوانه کان که ده وری ته خته که یان دابوو ئه حوالپرسیان له گه ل کرد. ئه حمه د نا ئومید بوو، به دیتنی ره وشى برا گه نجه که ی، ته واو ترسی لئینیشته، گومانى له وه نه بوو که حالى زۆر له و رۆژه خراتر بوو که بو ئیره ی هینابوو. سه ری له م حاله ده رنه ده کرد، دلی ته نگ بوو. میوانه کان دانیشتن، پسکیت و کیکه که یان له سه ر میزیکی نزیکى ته خته خه وه که دانا. روشدی به ده نگیکى کز گوتى: - من ته قریبه ن هیچ ناخۆم.. ئیشتیام نییه.

دایکی، که هه ولیده دا، خه مینی ونیگه رانی به چاوانیه وه دیار نه بی، لئی پرسى: - چه زت له خواردنی ئاسایشگه نییه روشدی گیان؟!

-خواردنه که یان باشه، به لام من ئیشتیام نییه!

خاتوو ته وحیده گوتى: - هیچ مه ترسه، نه خۆش له هه وه لی نه خۆشیه که یا دلی ده گیری، چه زی له خواردن نامینئ، دلی خواردن نابات، سبه ی دوو سبه ی، به هۆی ئه م کهش وهه و وشکه وه، ئیشتیات ده کریته وه و خواردن به رگه ت ناگری!

روشدى بزهيهكى بهرووى ئەوا داو پاشان بهرووى نەوال دا كە لە تەنیشت ئەوهوه پۆنیشتبوو داو ئەوسا پووكرده ئەحمەد و گوتى:- ئەم سى شەوهم زۆر بە ناخۆشى لىگوزەرا، نەمدەتوانى بە باشى بخەوم، ئازارم زۆر بوو، حەوانەوهم لەبەر بپرابوو..

رستهكهى تەواو نەكرد. ئەحمەد هەستى كرد بە ئانقەست خۆى لە باسى كۆكهە بوارد. لەو ساتەدا بۆى دەرکەوت، كە هينانى مالى كەمال خەليل لە گەل خۆياندا، هەرچەندە روشدى خۆشحال دەكرد - هەلەيهكى گەوره بوو، بەلام ويستی دلخۆشى روشدى بداتەوهو گوتى:- قسەى تەوحيدە خانمە، ئىدى نەخۆشى لە هەوهلەوه وایە، ئىشتيا نايەلێت. بە ئومىدى خودا ئەم قەيرانە تىدەپەرىنى و بە ساغ و سەلامەتى لێرە دىیتە دەرەوه!

لى روشدى بە راپۆژىكى پارانەوه ئاميز گوتى:- باشتر نىيە بيمەوه بۆ مالى خومان؟

ئەحمەد كە بينى دايكى خەريكە بە داواكەى روشدى قاييل بىي، هەلدايه وگوتى:- سەلامەت بى! بلێ لەم ژووره نايەيته دەرەوه تا بە تەواوى چاك دەبىتەوهو بە پىيان بۆ قاهيرە دەگەرپىتەوه!.. خۆشبهختانە هەستدەكەم بە ئاشكرا روو لە باشيت!

كەمال خەليليش كە دەيويست بەشدارى لەو درۆى مەسلەحەتەدا بكات گوتى:- بەلى روشدى ئەفەندى... ئەمرو بە ئاشكرا باشتري!

دايكەكە، بە وردى روانيه ئەو دووانە، وەك ئەوهى بلێ خوا لە زارتان بپرونى، هانام بە دەمتان. بابەكەش، بە راپۆژىكى نەرمى تىك شكاو گوتى:- سەبر- سەبرت بى روشدى گيان! خودا ئاگادارت بى و شفات بۆ بنىريت!

روشدى، بە نەبەدلى بىدەنگ بوو، ئەم مەسەلەيه لە كاكى كە دەمارى ئەوى دەناسى پەنهان نەبوو، دەيزانى كە كەسىكى سەرسەختە و قسە هەر قسەى خۆيهتى و هيز نىيە قەناعەتى پىيكات. دلنيابوو هەرکە لە ئاسايشگا كە بى تاقت بى، بە جى دىلێت و مانەوهى لەوى هيج سوودىكى نايیت. خەمىكى ديكەش هاتە سەر خەمەكانى. دەنگىك لەلاى تەختە خەوهكەى ديكەوه هات، ئاورى بۆى دايەوه. هاوژوورەكەى برايهكەى بينى كە لەسەر تەختەكە دانىشتبوو، تەرىق بووهوه، چونكە - بە رادەيهك لە خەمى براكهيدا بوو - كە بىرى چووبوو، سلاوى لىيكات وئەحوالى بپرسىت، دەستى بە نىشانەى سلاو بۆ بەرزكردەوهو گوتى:- حالت چۆنە ئەنسىفەندى?... بمان بووره!

ئەنسى پىكەنى وگوتى:- ببوره بىگ، واديارە روشدى گەرەكىيە بەتەنيا جىم بهيلی!

روشدى بە كەسەرەوه گوتى:- چەند لە خەوم كردى! خەجالەتم...

ئەنسى بزهيهكى هاتى وگوتى: خەجالەتى ناوى، من شەو بىدارىم پىناخۆش نىيە.

ئەحمەد بزهيهكى كرد وگوتى:- واديارە تۆش وەكو روشدى لە عاشقانى شەوى!

-باشى بۆ چووى قوربان! نەها هەردووكمان ريمان كەوتوووتە ئىره تا رۆژگار فیرمان بكات كە دەبى دەستبەردارى ئەو عەشقەمان بىين!

هه مووان دوعای سه لامه تیان بۆ ئه و دووه کرد. داکى ئه حمهد ههستا به لای میزه که وه، پاکه ته پسه کته که ی هه لگرت و له نزیکى روشدی یه وه، له جیهک که دهستی بیگاتی داینا و به قوربان و به سه ده قه وه گوتی: - یهک دانهش ناخۆی روشدی گیان؟!

به لام، هه ر به سه ر سه رینه که وه سه ری بادا و به په له و به جدی گوتی: - جارئ نا.. دوايی!

ژنه ی تاین له کاتیکا به گژ سۆزه کانی خۆیا ده چو وه وه، پاکه ته که ی به داخ و که سه ره وه هه لگرت و ته نانه ت له و ساته هه ستیاره شدا، ئه ته کیتی جفاکی له بیر نه کردبوو، له ته خته که ی ئه نیس بشاره نزیک بو وه وه و هه ندی پسه کیتی دایى. ئه حمهد به دوو چاوی خه مینه وه ته مه شای برا که ی ده کرد، هه رجاری روشدی ته مه شای کردبا، بزه یه کی به روویا دهدا، تا خه مه که ی بپه ویتته وه. لاوازی و پره نگ زه ردی و بچ تاقه تی روشدی بۆ ئه حمهد یه جگار سه خت بوو. هه رچی ده کرد و ده کوشا، ئه وه ی پچ ته حه موول نه ده کرا، که ئه م کوره بزیه ببنیت به و جو ره، بووه به دیل و ئه سیری ته خته خه وى خه سه خانه.

هه ستیکرد، نیگه رانی له چاوانی روشدی دا شه پۆل دهدات و نا ئومیدی و ئازاری پیوه دیار بوو، هه ستیکرد روشدی ده یه وئ به ته نیا شتیکی پچ بلیت، هاته سه ر ئه وه ی، دوا ی پۆیشتنی میوانه کان بۆ چه ند خوله کیک له گه لیا بمینیتته وه، به لام له وه ده ترسا روشدی لئی بپارپته وه که ریگه ی بدات بۆ مال بگه رپته وه. بۆیه له بپاره که ی ژیهان بو وه وه، به سه وعه ته وه دهستی برا که ی گوشى و دلخوشى دایه وه. ئیدی کاتی گه رانه وه هات، به گه رمی دوعای سه لامه تیان بۆ کرد و خودا حافی زیان لیکردو له ژووره که وه ده رکه وتن. ده ولت خانم، دوا که س بوو، پاش ئه وه ی گونا و هه نیه ی کوره که ی ماچکرد، له ژووره که وه ده رکه وت، له ریگا خۆی پینه گیرا و چاوه کانی ته ژى روندک بوون. گریان ئه وکی نه والی گرتبوو، نه یده زانی چۆن جله وى گریانی خۆی بگریت. ئه حمهد زۆر خه مگین بوو، خۆی به ژووره که ی خۆیدا کرد، دل خوشی خۆی ده دایه وه و ده یگوت تا ئه مجاره ده چیتته وه دیده نی برا که ی، بیگومان حالى چاکتر ده بیت. خودایا، که ی ده گه رپته وه دۆخی جارانی، که ی ده بیتته وه به کوره چالاک و چه له نگ و بزیه که ی جارن؟! که ی جاریکی دی گویی به ده نگ و ئاوازه خوش و نوکته کۆمیدی و پیکه نینه زولاله که ی ده زرينگیتته وه؟!

مالباتی عاکف، ئه و شه وه، وه کو ئه و شه وه ی روشدی لییان دابرا، به داخ و که سه ره وه خه وتن! له به ره به یاندا، له دهنگی زهنگی ده رگا راپه رین.. ئه حمهد، سرک و گوئى قولاغ له خه و راپه رى، له سه ر جیگا که ی دانیشته. زهنگی ده رگا که به رده وام بوو، خه ته ره یه ک به دلایا هات، له جیتی خۆی راپه رى و به هه شتاو بۆ ده ره وه چوو، داک و بابی له هۆله که دا بینی، که له ئان و ساتا بوو به ره و ده رگا که غار بدن. که سیان ورته یان لیوه نه هات، له تو وایه خۆیان رادهستی چاره نووس کردبوو. ئه حمهد، تفه که ی ده می قووت دا و گلوپه که ی ده ره وه ی هه لکرد و ده رگا که ی کرده وه، پوانیه راپه وه که، که سی نه بینی، زهنگه که هیشتا هه ر لئی دهدا.. ئه حمهد، نیگایه کی دایک و باوکی کرد، به سه رسامی و له بن لیوانه وه گوتی: "هیچ که سیک له ده ره وه نییه!" له پاتری زهنگه که نزیک بو وه وه، قه پاغه که ی سه ری هه لدا یه وه، وایه ره کانی پچری و ده نگه ترسنا که که ی زنگه که ش بر!!.. ده رگا که ی داخست، چیاوی نه ما بوو، روندک به چاوانیا بیته خواره وه، هه موویان حایر وحه په ساو ده یانروانییه یه کدی، ئه وسا باوکه که به دهنگی به رز گوتی: - په نا به خوا له شه رى شه ی تانی مه لعوون!

دایکه که ئه یکی قوولی هه لکیشا و گوتی: - باشه، باشتر نییه روشدی، مادامیکی خۆی حه زده کات، بۆ مال ببنینه وه؟

ئەحمەد، بە دەنگىكى لەرزۆك گوتى: - حاجى خانم، تەوەكەل بە خوا بكە!

((٤١))

عەسرى رۆژى يەك شەممە، ئەحمەد لە گەل داك و بابىدا دانىشتىبوو و عەسرە قاوھيان دەخواردەوھە كە پۈستەچى نامەيەكى بۇ ھىنان، ئەحمەد ھەركە نامەكەى بىنى، بەسەرسامى و لەبەر خۆوھ گوتى: - ئەمە خەتى روشدى يە..

داك و بابى، چاويان برى بووھ دەستى ئەحمەد كە نامەكەى ھەلدەپچرى. ھەرچەند روشدى دەستخەتى جوان بوو، بەلام نامەكە بە خەتىكى ناخۆش و بە قەلەمى رەساس نووسرابوو. ناوھرۆكى نامەكە بەمجۆرە بوو:

١٩٤٢/٣/٨

براى ئازىزم:

سلاوم بۇ تۆ و بۇ داك و بابم ھەيە. ئەم نامەيە لە كاتىكدا دەنوسم، كە سەعات دووى دوای نيوھشەوھ.. پىت سەير نەبى براى! بۇ ھەمىشە لە نىعمەتى خەو بىبەش بووم، ھىچ حەب و دەرمانىكى خەو دادم نادات. تەسەور بكە دوينى قومى خەوئاوھرى زۆر بەناوبانگم خوارد كە چى ھىچ كاريكى تىنەكردم، ھەنگى دكتور كە پىسولىكى زۆر بە قوھتى دامى و مژدەى دامى كە خەويكى قوولم لىدەخات، كە چى نھا سەعات دووى دوای نيوھشەوھ و ھىشتا ھەر بىدارم، لە عەزابىكى بى كۆتايىدام. خەوم لىناكەوئى. كە رادەكشىم گوشارى پىشتم لە سەر قەرەوئىلەكە، دەمھىنئىتە كۆكە، كە لە رۆژان زياتر بووھ. بۆيە ھىچ چارىكم نىيە، دەبى لە سەر جىگا كە دانىشم و سەرىنەكەم قەد بكەم و بىگرمە باوھش وسەرمى بخەمە سەر..

براى:

بەداخەوھم كە دەبمە ماىەى خەمبارى تۆ؛ بەلام حەقىقەت ھەرچەندە تالە، ناچارم حەقىقەتى حالى خۆمت بۇ باسبەم، چونكە تۆ يەكەم ودوا پەناگەى منى، لە تۆ زياتر كىم ھەيە. چاك بزانه ئەو رۆژەى كە گەيىمە ئاسايشگەكە و ئەشيعەيان بۇ گرتم، ئەنجامى ئەشيعەكە ئەوھيە كە نەخۆشەيەكە دوايەتى سىپەلاكى راستەشم، سىنەى چەپىشم، كونيكى تىبووھ بە ئەندازەى نيو رىال. بە شىوھەيەكى گشتى حالىم زۆر خراپە. ئەمەى لە خوارەوھ بۆتى دەنوسم راپۆرى پزىشكى ئىشكگرە: " كەم خوراكى و بى خەوى تەواو، كۆكەى بەردەوام، ھەناسە تەنگى تەواو! " گومانم لەوھ نىيە كە بەرەو كۆتايى دەرۆم. لە كاتىكا ئەم نامەيەت بۇ دەنوسم، فرمىسك لە چاوانم دەرژى، بەرچاوم دەگرى و نايەلئىت ئەو وشانە بدىنم، كە دەمەوئى لە رىگەيانەوھ دەردى خۆمت بۇ ھەلرئىزم، ھەركاتى بىر لە ئىوھ دەكەمەوھ گريان دەمگرئىت. ئەمە رەوش و حالى منە. دەيسا بىكە بەخاترى خوا، رەزامەندى بدە با بىمەوھ بۇ مالەوھ و تا دوا رۆژەكانى ژيانم، تا ئەجەلم دىت، لە نيو ئىوھدا بەسەر بەرم.. ئەمجارەيان بە دلى من بكە. خەجالەتم كە نارەحەتت دەكەم، بەلام ھىچ چارىكى دىكەم نىيە، چ بكەم؟!.. تكايە ئەمە بە داىك و باوكم مەلى. سلاوى خواتان لى بى.

براى دلسۆزت

روشدى

حایر و حهپهساو نامه‌که‌ی خوینده‌وه. زۆریک له رسته‌کانی دووباره‌وه سی باره خوینده‌وه. که له خویندنه‌وه‌ی نامه‌که بووه‌وه گێژبوو، سه‌ری ده‌سوپا، به‌لام تا به ته‌واوه‌تی خۆی کۆنترۆل نه‌کرد، چاوی له نامه‌که نه‌گواسته‌وه تا بتوانی خۆی کۆنترۆل بکات و به ئارامی پووبه‌رووی دایکی ببیته‌وه و درۆیه‌کی بۆ بکات، ئیدی توانی به بیرکردنه‌وه له دایکی، که له لایه‌وه پۆنیشتبوو، که‌میک جله‌وی خۆی بگریت، ئه‌وسا روانیه‌یه داکی و بابی خۆی، سه‌یری کردبه دوو چاوی ته‌ژی ئازاره‌وه، وه‌کو یه‌کیک به‌بی ئه‌وه‌ی چاوی ببه‌ستریته‌وه، چاوه‌روانی گولله‌بارانی خۆی بی، چاوه‌روانی قسه‌ی ئه‌ون. ئه‌وسا به جوړه توورپه‌یه‌کی ده‌ستکرده‌وه و به‌جدی گوتی:

- روشدی گه‌ره‌کیه‌تی بیته‌وه بۆ مال. نازانم چیه‌تی؟! -

دایکی به په‌رۆشه‌وه پرسی: - مه‌گه‌ر حالی باش بووه!! -

- شوکر حالی باشه، به‌لام هه‌زی له ئاسایشگه‌که نییه!

- ئه‌حمه‌د گیان بیهینه‌وه بۆ لای من، فایده‌ی نییه، له‌وی ناحه‌وینته‌وه.

ئه‌حمه‌د هه‌ستا، گوتی: - ئه‌م‌رۆ ده‌چم بۆ هه‌لوان و ده‌یه‌ینمه‌وه.

نامه‌که‌ی دایه‌ ده‌ست باوکی و چوو بۆ ژووره‌که‌ی خۆی و دایکی دوا‌ی که‌وت.

بی هیچ دوو دل‌ی ومات‌ل بوونیک چوو بۆ هه‌لوان، به در‌یژایی ریگا په‌ریشان و دل‌ په‌شیو بوو. بۆ یه‌که‌مجار دوا‌ی ماوه‌یه‌کی دوور ودر‌یژ - بیری له حه‌قیقه‌تی مردن و باندۆری به‌ ئازار و ترسناک و ئومیدب‌ری مردن ده‌کرده‌وه، ئه‌و گۆرستانه‌ دووره‌ ده‌سته‌ی بیرکه‌وته‌وه که برا بچووکه‌که‌یان لیناشتبوو، هه‌ستی کرد گۆرستانه‌که ده‌می کردووه‌ته‌وه و خۆل و گله‌که‌ی ناوی ده‌رده‌دات و ده‌می ده‌کاته‌وه تا روشدی ئازیزی قووت بدات، که نه‌یده‌زانی دنیا به‌ بی ئه‌و چۆن ده‌بیت! تا زیاتر له ئاسایشگه‌که نزیکتر ده‌بووه‌وه زیاتر دل‌ی ته‌نگ ده‌بوو، ترس به سه‌ریا زال ده‌بوو. خودایا!! ئاخۆ ئیستا حالی چۆن بی؟! به‌په‌له له قیتاره‌که دابه‌زی، هه‌تاو به‌ره‌به‌ره به‌ره‌و که‌لی ئاوابوون ده‌چوو. سواری گالیسکه‌یه‌ک بوو و به‌ره‌و ئاسایشگا‌که که‌وته‌پ‌ری. یه‌کسه‌ر به‌ره‌و نه‌ومی سییه‌م پ‌ویی. تا زیاتر له ژووره‌که‌ی روشدی نزیکتر ده‌بووه‌وه دل‌ی تووندتر لینی ده‌دا. خۆی به ژووره‌که‌دا کرد، چاوی بر‌یه‌یه ته‌خته خه‌وه‌که‌ی به‌رده‌می، روشدی له به‌رده‌م خۆیدا بینی، ر‌یک به‌و شیوه‌یه بوو که له نامه‌که‌دا باسی خۆی کردبوو، له سه‌ر جیگا‌که دانیشتبوو، سه‌ری نابوو سه‌ر سه‌رینه‌که‌ی باوه‌شی! لیکاوه‌که‌ی ده‌می قووت دا و گوتی: - روشدی!

روشدی به‌ز سه‌ری له سه‌ر سه‌رینه‌که هه‌لب‌ری، ئه‌حمه‌د ته‌مه‌شای پوخساری لاواز و په‌نگه زه‌رد و سینگه پر ئازاره‌که‌ی برا‌که‌ی کرد. روشدی یه‌کسه‌ر پ‌ویی گه‌شایه‌وه‌وه به ده‌نگی‌کی له‌رزۆک گوتی: - هاتی؟ بمبه‌ره‌وه... بمبه‌ره‌وه.

ئه‌حمه‌د، بۆ ئه‌وه‌ی دل‌نیای بکات، گوتی: - بۆ ئه‌وه هاتووم روشدی گیان. ئه‌وسا ته‌مه‌شایه‌کی ئه‌نیس بشاره‌ی کرد و ئه‌حوالی پرسی. ئه‌نیس سلاوه‌که‌ی سه‌نده‌وه‌وه به پ‌اویژیکی جدی که نیشانه‌ی په‌رۆشی و خه‌مخۆری پ‌یوه دیاربوو، گوتی: - روشدی گونا‌حه!!.. به‌هیچ جوړی خه‌وی لینا‌که‌وینت. دویشه‌وه تا به‌یانی نه‌خه‌وتوو، پ‌یم وایه باشتر وایه ئه‌م هه‌فته‌یه له ماله‌وه بی، تا پاشان بیته‌وه بۆ ئاسایشگا‌که!

ئەحمەد، سەرى پەزىمەتلىك قانداق ۋە لە ئەنئىنىسى پىرسى:- دەزىنى دەپ چۈن مۇلتى دەرىچىسى بۇ ۋە رىگىم؟

ئەنئىسى بە ھەمان راپوئىتى جى گوتى:- يەكسەر ۋە بەپەلە بىرۇ بۇ لاي دىكتورەكە!

ئەحمەد، ھىچ كىشىگەكى لە ۋە رىگىتى مۇلتەكەدا نەھاتەرى، پەزىمەتلىك بەپەلە ۋە بى چەند ۋىچىسى پىزىشكەكە، تەۋاۋ نىگەرانى كىرد. گەراپەۋە بۇ لاي روشدى بىراى، شتەكانى كۇ كىردەۋە، روشدى نەىتوانى بىجامەكەى داكەنىت ۋە قاتەكەى لەبەر بىكات. تەنىيا رۇبەكەى لەبەركىرد. خىستىانە سەر دەستەبەرىيەك ۋە بۇ لاي ئاسانسۇرەكەيان بىرد. ئەنئىسى بىشارە تا بەر دەرگاي دەرەۋەى ئاسايشگاكە بەرپى كىرد، بە گەرمى دەستى گۈشى ۋە لە كانگاي دلەۋە دوعاى سەلامەتى بۇ كىرد. ئەحمەد دىقەتى دا، بىراكەى بىھىچ مفاۋەمەتىك رادەستى پىشخىزىمەتانى ئاسايشگايەكە بو، يەكسەر، جوانى ۋە چەلەنگى، حەنەكچىياتى ۋە نوكتەبازى ۋە دەنگ ۋە ئاۋازە خۇشەكەى جارانى ۋە بىرھاتەۋە، بە داخ ۋە پەژارەۋە لىۋى خۇى گەست، ھەستى كىرد دلى لە قولايى سىنگىدا، دەگرى ئەمما گرىان.

((٤٢))

داك ۋە بابىان ۋە مالىباتى كەمال خەلىلەفەندى لە مالىۋە چاۋەروانىان بوون. تەۋحىدە خانم ۋە نەۋال ھاتىبون بۇ سەردانى دايكى نەخۇشەكە، كە زانىان بىراكەى چوۋە لە شوئىنى تا بىھىنئىتەۋە، لەۋى مابوونەۋە. دىتنى روشدى بەۋ ھالەۋە ھەر ھەموۋىانى خەفەتبار كىرد. روشدى ئاگاي لە عەمرى دنيا نەبو، ھەستى بە بوونى ئەۋانەى دەۋرۋەرى نەدەكە، بەدەم ھانكە ھانك ۋە ھەناسە بىركىۋە لە سەر قەرەۋىلەكەى دايان نىشاندا، چاۋانى نوقاندىبو، ھەموۋ چاۋىان بىرې بوۋە ئەۋ، لە سوئىاندا زىمانىان بەستىرابو. دەۋلەت خانم رەنگى زەرد ھەلگەرابو، لە پىشت روشدى يەۋە دانىشت، تا روشدى پىشت بدات بە سىنەى پەرىشانىۋە. روشدى دواى ماۋەيەكى كەم چاۋى كىردەۋە، بە ژورەكەدا ۋە بە كەسانى دەۋرۋەرىا گىرا، بىزەيەكى مەردەلەى مەتبارى ۋە پىزىنى بە روۋىاندا دا، بە دەنگىكى لەرزۇكى ھىۋاشى شادى ئامىز گوتى:- سوپاس بۇ خوا، سوپاس بۇ خوا، خۇشخالىم كە گەرامەۋە بۇ ژورەكەم..

ھەموۋان، دوعاىان بۇ كىرد، تەۋحىدە خانم چەند جارىك دوعا ۋە نىزاكەى دوۋبارە كىردەۋە. روشدى بىزەيەكى كىرد ۋە گوتى:- بەتەماى خودا لىرە چاك دەبمەۋە. دايكە لە جىي خۇت مەجولئى!.. دايكى شانەكانى ماچ كىرد ۋە گوتى:- ناجولئىم روشدى گىان. بە تەماى خودا.. مەن دلم رۇۋنە، دلم خراپىم پىنالى!

روشدى چەند جارىك نىگاي لە نىگاي نەۋال ھەلەنگوت، ھەموۋ جارى بىزەيەكى شىرىنى لە چاۋانىا دەخۇئىندەۋە كە پىر بوۋ لە دوعاى سەلامەتى ۋە ئومىدەۋارى ۋە مەحەبەت. ئەحمەد، بىئەۋەى چاۋ لە روشدى بىراى بگۈزىتەۋە، لاکەۋتە لايەكەۋە، ھەر جارى كە ئەۋ نىگا پەژمەدەيەى لە چاۋانى بىراكەيدا بەدى دەكە، ھەموۋ بوونى دادەلەرزى ۋە لە دلى خۇيدا دەيگوت: "خوداىا خۇت رەحم بىكە!"

عاكف ئەفەندى ئەحمەدى باوك گوتى:- ۋاچاكە جىي بىلئىن تا پىشۋىيەك بدات ۋە ئىسراحتى بىكات!

جگە لە دايكى روشدى، ھەموۋان لە ژورەكە ۋە دەركەۋتن. ھەردوۋ مىۋانەكەشىان بۇ مالى خۇيان رۇشئىنەۋە. ئەحمەد بە تەنىيا لە ژورەكەى خۇى دانىشت، بەلام تاقەتى نەگرت ۋە گەراپەۋە بۇ ژورەكەى روشدى، سەبرى كىرد روشدى بە ھاتنەۋەى بۇ مالى خۇيان خۇشخالى ۋە بە راپوئىتىكى شاد بەلام مەردەلە قسە بۇ دايكى دەكات ۋە دەلىت:- كە مالى خۇمان خۇشە.. بەراستى لەۋى، لە ئاسايشگايەكە دلم تەنگ بو، نە

دەمتوانى نان بخۆم، نە بخەوم. نەخۆشئىك لە بەرچاومەووە ھىدەى خوین ھەلئنا، خەرىك بوو لە خوینی خۆیدا غەرق دەبوو. بە بەردەم ژوورەكەى ئىمەدا نەخۆشئىكى دىكەیان برد بۆ كەرەنتىنە، كە نەخۆشانی نزىكە مردنیان بۆ ئەویندەر دەبرد. بەداخەووە حالى خراپى من، ھاوژوورەكەمى ئەنيس بشارەى زۆر ئەزىت دەدا. وایزانم حالى من، زۆرى ترساند؛ چونكە بەردەوام دەگرىا. ئىستا ئىدى خەيالم پەرحەت بوو.

تەمەشای ئەحمەدى كرد، كەمىك بىدەنگ بوو، ھانكە ھانكى پىكەوتبوو، ئەوسا لە سەرى پۆبى: - داشۆ، زۆرم زەحمەت دای، بمبۆرە. ببۆرە كە بە گویم نەدەكردى. بەلئنت دەدەمى كە لەمپۆ بە دواوہ ئاگام لە سەلامەتى خۆم دەبى و بە گویت دەكەم، ئەگەر خوا پەحمم پىدا بكات و چاك ببمەووە، ھەرگىز درىغى لە خۆپارىزى ناكەم.

ئەحمەد، بە تووندى لىوہەكانى خۆى گەست، تا جلەوى فرمىسكەكانى بگرى. بەدەم بزەيەكەوہ گوتى: - قەيدى نىيە روشدى گيان، ھەموو شتىك بە دەستى خوايە، بە تەماى خوا سبەى دوو سبەى حالت چاك دەبى و وەكو يەكئىك خەويكى ناخۆش بگىرپتەوہ، تۆش ئەم مەينەتە وەكو مۆتەكە وخەويكى ناخۆش دەگىرپتەوہ.

روشدى كەيفى بە قسەكەى كاكى ھات و بزەيەكى بۆ كرد، داواى لىكرد مئزەكە لە جىگاكەى نزىك بخاتەوہو شووشە دەرمانەكانى لەسەر دابنى. ئەحمەد مئزەكەى لە تەختە خەوہكە نزىك خستەوہو روشدى بە ئاسانى دەستى دەگەيشتى. پاكەتە كالىسيومەكە و دەرمانى خەو و كارومىنەكەى لە سەرى دانا. روشدى سوپاسى كرد و گوتى: - پىويستم بە پەرسنارىكە كە پۆژانە كالىسيومەكەم لىدات..

ئەحمەد گوتى: - بە ئەجزاچىيەكە دەلئم يەكئىكمان بۆ پەيدا بكە.. كەمتر قسە بكە با ئەزىتت نەگاتى، خودا ئاگادارت بى و شفات بۆ بنئرى.

روشدى قومئىكى لە دەرمانى خەوہكە خوارد، كەمىك ئارامى گرت، شەونخونى شەوانى پىشوو، زۆرى ماندوو كردبوو، خەوى لىكەوت، بەلام كۆكە ئەمانى نەداو، خەوى زرا.

((٤٣))

روشدى پۆژانئىكى سەخت و پىر ئازارى بەپىكرد، ئىدى بەدەم دەرد وئازارەوہ دەتلايەوہ. داىكى كە دەستى بە پىشتە لاوازەكەيەوہ دەگرت، زۆر خەمى بۆ دەخوارد. ديسان بىخەوى بەرۆكى گرت. خەو لە چاوى نەدەكەوت، تەنيا ئەو كاتانەى كە حەبى خەوى دەخوارد، چەند سەعاتئىكى ئاخىر و ئۆخرى شەو خەوى لىدەكەوت. زۆرچار تا بەيانى خەوى لىنەدەكەوت و كۆكە ئەمانى لىدەبىرى، نانى بۆ نەدەخورا، خۆ ئەگەر يەك دوو پارۆى بە ناچارى بخواردبايە، بەدەم كۆكەوہ ھەلئدەھىتايەوہو ھەناسەى سوار دەبوو، دەمارەكانى لا مىلى بە جورئ ھەلئدەستان لە تۆ وايە خەرىكە بتەقن، چاوەكانى دەبوون بە كاسەى خوین. ھەمووان لە چاكبوونەوہى ناؤمئد بووبوون.

بەلام بەخۆى بەجۆرئ پەفتارى دەكرد، وەكو ئەوہى زۆر لە چاك بوونەوہ نزىك بووبىتەوہ، نەك لەبەر ئەوہى بەپراستى روو لە چاك بوونەوہ بى، بەلكو لەبەر ئەوہى پۆژان دەبوورين و مردن بە سۆراغيەوہ نەدەھات؛ بۆيە ئومئدئىكى بە ژيان پەيدا كردبوو. پاشان كۆكەكەى بەرەبەرە كەمى كرد، خەوى باشتىر بوو، تەبىعەتى خواردنى كەمى دەبرد. سەرەنجام توانى لەسەر لا پالئكەوئى. ھەموو ئەم حالەتانە كرديانە كارئىك، كە ئومئد بە چاكبوونەوہ پەيدا بكات، لى مانگى مارس بوورى بىئەوہى ماندووئىتەكەى برەوئتەوہ، يان كەمىك

بەلئىنانە بە كوئ دەگەن، چىيان لىدئىت؟.. پوژگار چى بۇ حەشەر داوھ؟.. ئاخۇ گەنجايەتى و تىن و تاو و، هيواو قىانى بۇ دەگەرئىتەوھ؟.. ئاخۇ جارىكى دى دەتوانى، بە كەش و فش و لە خۇ رازى بووونەوھ، ھەمان رېگە تەى بکات؟.. پىر بەدل پېبکەنى و كوۆكى كوشندە يەخەى نەگرئى؟.. بە دەم گورانىەوھ سەرى بەم لاو بەولادا ببات؟.. يان ھاورپىکانى ھەرکە چاويان پېبکەوى ھاوار بکەن: " ئەوھ شىر دل ھات؟ " .. يان قول لە قولى نەوال دا، رېگەى جەوھل تەيبکەن، تەم و مژ لە چاوى خەلکيان ون بکات؟.. ئاخۇ ئومىدى ئەوھ ماوھ کە ئەلقەى دەزگيراندارى بکرى و زەماوھند ساز بکات؟.. نەوال ھەندىجار لەگەل داك و بابيا دەچووه دىدەنى، نىگا و نيو نىگای عاشقانە و تامەزرۆى يەکیان دەکرد، کەس ھەستى بە گەرميان نەدەکرد جگە لە ھەردووکیان. خواخوایان بوو، بۇ ساتىک بە دوو قولى بەجىيان بیلن. روشدى تامەزرۆى وشەيەک بوو بە نەوالى بلئ تا دلە گر گرتووهکەى فېنک بکاتەوھ. مانگى مارس بەو ئاوايە بوورى. کە مانگى چوار ھات، ئىدى ھەموو شتىک گورپا، نەوالى نەدەبىنى!.. ھەفتەيەک بوورى و نەوال ديار نەبوو، نيو مانگ بوورى و ھىچ سەر وسەدایەکی نەبوو، داك و بابى بە تەنيا ھاتنە دىدەنى روشدى، ھەيقى نىسان بوورى بەبئىئەوھى يەکدى بدىنن!.. دۆستانى قاوھخانەى زەھرە بە خۇ وخیزانەوھ ھاتنە دىدەنى، دۆستانى گەرەکی سکاکینى و ژمارەيەک لە خزمانى نزىک و کۆنە دراوسىکان ھاتنە دىدەنى. مالاھەيان لە ميوان چۆل نەدەبوو، جوونى دەھاتن و جوونى دەپوئىشتن، بەلام نەوال ھەر نەھات. لە ناکاوا بەجوئى لە ژيانى ئەودا ئاوابوو، کە لە تو وايە قەت پوژئى لە پوژان بوونى نەبووھ و ئومىدى ژيانى ئەو نەبووھ!.. بىگومان دايک و بابى و کاکی بەشدارى دەرد و ئازارەکانى ئەويان دەکرد، ھەستيان پىدەکرد، بەلام چونکە دلان بە حالى دەسووتا، ھەستى خويان دەرنەدەبىرى، بەلام غروور وکبريا رپى نەدەدا، لە داك و بابى بپرسىت کە نەوال بۇ ديار نىبە؟

ئاخۇ بە حەقىقەتى نەخوشىەکەيان زانیوھ و ئىدى دەستيان لىشور دووھ؟.. ناکا بترسىت ئەویش تووشى ھەمان نەخوشى ببىت؟.. يانى دواى ئەو ھەموو خوشەويستىە بووم بە سەرچاوهى ترس؟.. ئايا عەشق درۆيە؟! عەشقىش درۆ دەکات؟!.. بەبئىدەنگى ئازارەکانى کاوئژ دەکردەوھ، تەواو نارەحەت بوو، تا پوژئى کە ھەر خوى و ئەحمەد لە ژوورەوھ بوون گوتى: - نازانى بۇ نايەتە دىدەنىم؟

ئەحمەد، يەكسەر زانى مەبەستى كئىيە. خوى لە گىلى دا وگوتى: - بىر لەو شتانه مەكەوھ. تو بىر لە سەلامەتى خۆت بکەوھ، سەلامەتى لە ھەموو شتى فەرزترە، بە دەستى خۆت ورەى خۆت مەپوخىنە!

وھكو ئەوھى لە قسەکانى كاکی حالى نەبووبئ، لە سەرى پوئى: - دزىوترىن شت لە دنيادا، ئەوھىە لە خورپايى و بەبئى خەتا قسە لە دۆست دابرىت، رەنگە ھەموو خەتايەكەى ئەوھ بئى کە نەخوش کەوتووه!
- گوئ بە ھىچ شتىک مەدە و رەشبين مەبە!

روشدى، بە دەنگىكى خەمناکەوھ و لەبن لىوانەوھ گوتى: - گوئ بە ھىچ نادەم، بەلام خيانەت شتىكى ناشىرىنە!
ئەحمەد، بەو قسەيە راپلەكى، بىرى کەوتەوھ کە بەخوى پوژئى لە پوژان ھەمان ئەو رستەيەى گوتووه. دلخوشى دايەوھ و گوتى: - دلئ ئىمەت بەسە، ئىمە خوشمان دەويى و قەت قسەت لىدانابرىن!
روشدى بزەيەكى ھاتى وگوتى: - نازانم کەى ئەم دوو بەيتم لەبەر کردووه:

مالى ارى الابصار بى جافىه لم تلتفت منى الى ناحيه

نازانم بۆچی چاوان له من به جهفان، جارئ ئاورپئیکیان لی نه دامه وه، خه لکی ته مه شای نه خووشان ناکهن، خه لکی له گه ل ساغله ماندان.

ئه حمه د، به که سه ره وه برۆی ویکهینایه وه گوئی: - چیه ده ته وی به داخه وه بمکوژی؟

روشدی، به داخیکی راسته قینه وه گوئی: - خوا نه کا، تو به لای منه وه، له چاک بوونه وهی خۆم نازیزتری!

ئه حمه د، چوو بۆ ژووره کهی خۆی، به که سه ره وه به خۆی گوئی: " خودایا.. ئه م کچه چۆن ده توانی ئه وهنده بی رهحم و دلرهق بی، له کاتی که دا روشدی بوو به قوربانای عه شقی ئه و؟! "

((٤٤))

له راستیدا که مال خه لیله فهندی، خه ریک بوو ده که وته گومانه وه له وهی که سه بارهت به نه خووشیه کهی روشدی گوتیویان. زۆری نه برد که ئه م گومانه ی بۆ ژنه کهی باسکرد. جا بۆ ئه وهی ئه م گومانه ی خۆی بره وینیته وه، چوو دیداری دۆستیکی خۆی له بانکی میسر و پرسیارای نه خووشیه کهی روشدی لیکرد، دۆسته کهی، حه قیقه تی مه سه له کهی پیگوت، که مال خه لیل زۆری پیناخۆش بوو. چونکه به دل روشدی خووشده ویست و به باشترین هاوسه ری ده زانی بۆ کچه کهی. ئه م هه واله ته وحیده خانمی شوک کرد و ئیدی ئومیدی به به خته وه ری کیژه کهی نه ما. که مال خه لیل، به ته نیا و به خه مینییه وه به ژنه کهی گوئی: - تو چ ده لئیت؟

ژنه ی تاین، له سویناندا بیده نگ بوو. که ماله فهندی گوئی: - باوه ر ناکه م روشدی له م نه خووشیه راست ببیته وه!

ژنه ی تاین، به خه مینییه وه گوئی: - خوا رهحمی پینکات.

-ئه گه ر خواش رهحمی پینکات و چاک ببیته وه، ئیدی به که لکی ژن هینان نایهت!

- ئه دی تو چ ده لئیت؟

- بیگومان، ده بی ئاگام له سه لامه تی کیژه که م بی، تازه هه وه لی عه مریه تی، شلکه، چوونی بۆ ژووره کهی روشدی، خه مساردییه کی گه وره و پر مه ترسییه. ده بی حه قیقه تی مه سه له که بزانئ تا دوا ی کلاوی بابر دوو نه که وی و تووشی ئه م نه خووشیه کوشنده یه نه بیت.

ژنه ی تاین، به راویژئیکی که سه رداره وه گوئی: - به ته مای خوا!

بانگی نه والیان کرد، کیژئ ئاگای له هیچ نه بوو، نه یده زانی داک و بابی چیان بۆ حه شار داوه، نیگا ئارامه کهی، جوړه خه مینییه کی پیوه دیار بوو، بابی داوا ی لیکرد له سه ر کورسییه کهی به رانبه ری دانیشیت، ئه وسا به راویژئیکی سه نگین گوئی: - نه وال، بۆیه بانگم کردیت تا رازیکی گرنگت پی بلیم. ئه وهنده ی من بزانه تو کیژئیکی عاقلیت و چاوه پروانی هه لوئیت و ره فتاری عاقلانه ت لیده که م. نه خووشی هاوسی نازیزه که مان، روشدی فهندی، له وه سه ختتره که خو یان ده لئین.

کیژئ رهنگی هه لبرکا، دلی له قسه کانی بابی راجفری. به که سه ره وه پرسی: - نه خووشی چی باوکه؟

-مخابن دهبی پیت بلیم که ئەو کورە گەنجە تووشی دەرە باریکە بوو، ئەمە نەخۆشییەکی ترسناکە! ئینسان دهبی خۆی بپاریزی. نابێ بە هیچ بیانوویەکەو خۆی بخاتە تالووکەو، دوعای سەلامەتی بۆ دوستانە ئازیزەکەمان دەکەین، بەلام وەک لە قورئاندا هاتوو: "خۆتان بە فەتەرات مەدەن بە دەستی خۆ."

دەرە باریکە!.. ئەو خۆی بانێ سەر!.. بابی چ دەلیت؟.. یانی روشدی ئازیزی بوو بوو بە کەسێک کە دەبوو پاریزی لیبکری؟!.. یانی ئەو نەخۆشییە ترسناکە دزە کردبوو سینه میهرەبانەکە یەو؟!.. هیوا و ئاواتەکانی بەبا چوون؟!... حایر و حەپەساو تەمەشای دایک و باوکی دەکرد. دایکە کە زانی کێژەکی پووی نایەت لە حوزووری باوکیا، داخ و کەسەری خۆی دەربری، گوتی: - مەگەر هەر خوا بزانی چەندمان لەبەر گرانه، مەگەر هەر بەخۆی دەرمانی ئەم دەرەمان بکات! بەلام نەوال گیان بابت راست دەکات. تۆ هیشتا هەوێلی عەمرتە، خەیاڕی گۆل بەدەمە. ئەم نەخۆشییە گیرۆیە، زوو تووش دەبیت، ئیدی با ئیمە لە جیاتی خۆمان و توش ئەرکی دراوسیتی جیبەجی بکەین. هەموومان دوعای سەلامەتی بۆ بکەین و خودا هەر خۆی شفا بەخشە.

بابی ژیراویژێر تەمەشای دەکرد، ئاگای لە پوولەت و لە دلی هەبوو. ئەوسا گوتی: - ئی، پیموایە نەها بە مەسەلەکەت زانیو، گومانم لەوەدا نییە کە توش هاوڕەئی منیت. من باوکتەم و لە خۆت زیاتر نیکەرانی تۆم. بۆیە پیت دەلیم نابێ لەم پۆ بە دواو، بچیتە دیدەنی نەخۆشە ئازیزەکەمان. هیچ خەمت نەبێ، هیچ کەسێکی عاقلمەند گلەیی لە تۆ ناکات. خۆ ئەگەر خەلکیش قەسەیک بکەن، ئەوا من نە گۆی بە قەسە خەلکی دەدەم و نە حیساب بۆ گلەیی ناماقوول دەکەم، ها، چی دەلیت؟

نەوال، وێرەکی (جورئەت) ئەوێ نەبوو، گریی دلی بۆ باوکی بکاتەو و گەنگەشە بکات، لە بابی دەرەسا. بێدەنگ بوو، بابی دیسان لە رەئی ئەوی پرسی، نەوال بە راویژیکێ نەوی گوتی: - بە گۆیت دەکەم باوکه! هەلبەتە بابیشی هەر چاوەروانی ئەمە لیدەکرد. دەرەسا ئەگەر لەوێ پتر لە سەر ئەم بابەتە بپوات، کێژەکی پووی بکریتەو و هەست و نەستی خۆی دەربری. بۆیە پازی و ئاسوودە لە جیبی خۆی هەستا و گوتی: - تۆ قەت لە قەسەم دەرەنەچوویت.

هەرکە بابی لە دەرگاکی ئاودیو بوو، چاوی بریبه روخساری دایکی و بەدەم نالین و ئاخینەو گوتی: - ئاخر شتی وا چۆن دهبی دایکە؟!

ژنە تاین بە کەسەر و نائومیدییهو گوتی: - ئیدی نابێ بچیتە دیدەنی، نەوال گیان!

بە دەنگیکێ لەرزۆک و مردەلە گوتی: - ئاخر چۆن نەچمە دیدەنی.. چۆن لینی دوور بکەومەو؟!.. یانی ماقوولە ئینسان لە ترسی سەلامەتی خۆی، لە کاتی تەنگانەدا پشت بکاتە دوستانەکانی؟!.. کەواتە دوستانەتی و ئینسانیت لەم دنیاوە سوودی چیبە؟!

نەیتوانی قەسەکانی تەواو بکات، گریان ئەوکی گرت، چیاوی نەما بوو دایکیشی بکەوێتە گریان، بەلام زوو خۆی کۆنترۆل کرد، چونکە دەیزانی هەر نەرمییەک بنوینێ، ئەنجامەکی تیاچوونی نەوال دەبیت. بە راویژیک کە هەلقولای ناخی نەبوو گوتی:

چ پێویست دەکات، ئینسان بۆ دوستانیک کە نەخۆشییەکی کوشندەیی هەیه و هیچ مەلوم نییە بژی، خۆی بخاتە تالووکەو؟!.. بابت خەمی گەنجیەتی تۆیەتی و نەهەقیشی نییە.

- ئۆف دايکه.. ئەم کاره خيانەتە، من هيچ سوودىكى لى نابىنم. نەخۆشى تەنيا بەلاى ئەم دنيايە نيبه! خيانەت و غەدر لە نەخۆشى خراترە؟ ئاخىر چىم پى دەلەت؟.. چۆن لە بەردەم روشدى وخەلک وخوادا بەرگرى لە خۆم بکەم؟

- دەلەت بابت دیدەنى روشدى لى قەدەغە کردوويت، ئىدى بابت بەرپرسيارەو تۆ تەنيا گوپرايەلەت لەسەرە. کەس لە سەر ئەوەی بە گوپى بابت کردووه گلەبیت لىناکات.

- چەند دلرەقیت دايکه! ئاخىر من لە داخا ديق دەکەم!

- هەموو خەلکى نەفرەتم لىبکەن، باشترە لەوەی بەدەستی خۆم جگەر گووشەکەم بخەمە تالووکەو.

کىژى هیندە گریا بوو، کەپووی گیرابوو و دەنگى گۆرابوو، گوتى:

-ئاخىر منى لەبەرچاوى دەکەوى، نەفرەتم لیدەکات، باشە ئەگەر سبە و دۆبى چاک بووهو؟!

ديسان گریان ئەوکی گرت. دايكى ئاهىكى هەلکيشا وگوتى:

-ئىدى ئەو بەخت و ناوچەوانى خۆتە، ئىمە چ بکەين؟!.. تۆ هيشتا هەوێلى عەمرتە، چانسى زۆرت لە ريبه، خوا گەورەيه، دەرگايەک بگرى، چەندىن دەرگای دى دەکاتەو، با دوعای سەلامەتى بۆ ئەو کورە بەلەنگازە بکەين. خوا رەحم بە جوانیەکەى بکات و یەکیكى لەو باشتر بە نەسبى تۆ بکات!..

نەوال، بەدەم هەنسکانەو هەوارىکرد:- چەند دلرەقى!.. کە دلرەقى!..

بەپەلە بۆ ژوورەکەى خۆى رۆبى، کات ئیوارە بوو، بەچاوانى سوورەو چووه بەر پەنجەرەکە، روانیە پەنجەرە خۆشەويستەکەى، پەنجەرەکە داخرابوو، روناکییەکی کز لە درزەکانى پەنجەرەکەو دیاربوو، بە خەيال روشدى هینايە بەرچاوى خۆى، لە سەر لا پالکەوتبوو، نیگای خەمین، رۆخسارى گرژ و دەکوکی ئەمما کوکین: " دەک بمرم بۆت گیانەکەم.. بمرم بۆ ئەو کەوتنەت، کە هیز و توانات لەبەر برأوه.. بمرم بۆ ئەو نیگا کردنەت کە دەلەت چ ئازارىکى بەترەف دەکيشیت! جوانیەکەت کيوه چوو؟ کوا گەنجايەتیهکەت؟ قسە قووتەکانت کيوه چوون؟ ئاواتەکانت چىيان لىهات؟ چ بەلايەک بە سەر جەوانیمان، بەسەر قسەکانمان، بەسەر ئاواتەکانماندا هات؟ خودايا چەند نەگبەتم من... چەند تاريکە ژيانم!

خۆى دا بەسەر کورسيیەکدا، بەدەم ئاخ وداخووه چاوهکانى سڤى و دەخەيالەو چوو، لە چاوى تروکانیکا ژيانى خۆى لەگەل روشدى دا لە بەرچاوى بەرجەستە بوو، دلنيا بوو کە کىژىکى بى يەغبال و بى تالە. نەیدەتوانى نائومیدى قسەکانى داک و بابى دەربارەى نەخۆشیهکەى روشدى لەبیر بکات. ترس سەرپاى گرتبوو، هيچ وینايەکی دەربارەى مەرگ نەبوو، جگە لە ناوہکەى. چۆن مەرگ لە ناکاوا، وەکو دپندەيهکی ترسناک پەيدا بوو، دەيهوى دللى دەرپيتى؟ ئەى خودا، ویرای ئەوہش داواى لیدەکەن دیدەنى نەکات! دلرەقانە دەيانويست ئەو و ئازيزەکەى دللى، لیکدى هەلاویرن! رۆخسارى گریاناوى گرژ بوو، هەستى کرد تەزوويهک بە هەر چوار پەليا دیت، ئازای گیانى میروله دەکات، دەستى نايە سەر سنگى!.. هەستیکرد چەند نیگەرانی سەلامەتى روشدیە، ئەوہندەش لە نەخۆشیهکە دەترسیت! لە جیدا کەوتن، کوکە و لاواز بوون، ئازار! پاشان هەستى بە نائومیدى و توورپهیی و خەم و ترس کرد. ئىدى لە نيوان سەلامەتى خۆى و دیدەنى دەنکەکەيدا،

تيا مابوو، به دهم ئازاره وه ده تلايه وه. ئه ي خودايا، مه گهر ئه و نه بوو تا دويني به ئارامي و دلنيايي و هيو و ئاواته وه ده ژيا؟! بۆ له ناکاوا، تووشي ئه م دهر د و به لا و مهينه تيه بوو؟!

عه سري پوژي دوايي که له قوتابخانه گه رايه وه، سهيري کرد داک و بابي شته کانيان له و ژوره وه گواستوه ته وه بۆ ژورپيکي دي، دوور له و په نجه رهي، له و تروسکه پوژنابيه شيان کردبوو که له و په نجه رهي وه به دي ده کرد..

((٤٥))

روشدي ئيدي ناوي نه والي نه هينا. ئه حمهد سهري له م بيدهنگيه ي روشدي سوپمابوو، له دلي خويدا ده پيرسي ئايا براكه ي له تاو ئازاري خو ي نه والي له بير چوو ته وه، يان به ئانقه ست و له داخا خو ي له گيلي ده دات؟ له کانگاي دلوه دوعاي بۆ کرد که له بيري بکات و فه راموشي و ئاسووده يي بۆ بيت. نه يده تواني ناخي روشدي، له سيما و نيگا خه مينه که يدا بخوينته وه و په ي به وه به ري که چي له دليا ده گوزه ري. ئه م حاله ته، ئه حمهد و داک و بابي حه په ساندبوو، دلان به حال ي روشدي ده سووتا. ئه وان مه سه له سوژدارييه که يان به لاوه گرینگ نه بوو، به لکو خه مي سه لامه تي ئه ويان بوو، که له هه ول و ته قه لاي ژياندا بوو. به تاييه تي له چه ند پوژي رابردوودا، بيده چوو به ره و باشي بچي و سووکه ئوميد يک له دل و ده روونيان گه رابوو. هويه که شي ته نيا ئه مه بوو، که له ماوه ي ئه و چه ند پوژه دا، حال ي که ميک جيگير بوو، به لام روشدي هيشتا هه ر له جيذا که وتبوو، نه يده تواني هه لس و که وت بکات، به راده يه ک لاواز بوو بوو پياو لي دي ده ترسا و به زه يي به حال يا ده هاته وه. رهنگي زه رد يکي ئامال شين بوو، کوکه که ي که موکه يه ک سووک بوو بوو.

له نيوه ي مانگي مایس دا، پزيشکي بانکه که هاته ديده ني، تا هه م معايه نه ي بکات و هه م ئه گه ر پيوست بکات مؤله ته که ي بۆ تازه بکاته وه. ياروي پزيشک معايه نه يه کي لام سه رلايي کرد و ئه وسا گو تي: - پيموايه ده زانیت که مؤله ته ياساييه که ت له ١٩٤٢/٦/٣٠ دا ته واو ده بيت!

به لي ده يزاني، به لام وای نواند که ئه مه يه که مجاره شتي وا ده بيستی، به دهنگي کز گو تي: - به راست؟! .. به لي.. ده زانم..

پزيشکه که به خه مسارديه وه گو تي: - هه لبه ته مؤله ته که ت زور که مي ماوه و مه حاله له م چه ند پوژه که مه دا چاک ببیته وه، بۆيه هيچ چاريک نييه و له پوژي ١٩٤٢/٥/٣١ دا له کاره که ت ده رده کر يیت! دهنگي پزيشکه که به گو يي سه ير و نامو بوو. به دهنگي کز پرس ي:

- هيچ ئوميد يک نييه پيش ته واو بووني مؤده تي مؤله ته که م چاک بيمه وه؟

پزيشکه که، که ئه و پرسياره ي پيناخوش بوو، به روو گرژي گو تي:

- له و باوه رده اي له زهرفي بيست پوژيکا چاک ببیته وه و بگه ر يته وه هه مان دوخي جاران و ده ست به کار ببیته وه؟! مه حاله، به لاي که مه وه يه ک سالت ده وي تا به ته واوي چاک ببیته وه..

روشدي چاره ي به يه کدا دا، ده بيره وه چوو، مات و خه مين سهري له بهر خو نا، به لام دکتوره که، ئه نکي تيکي بۆ پر کرده وه که مؤله ته که ي له ١٩٤٢/٥/٣٠ دا ته واو ده بيت، ئه وسا به رايژيک که نيشانه ي پوژي شتي پيوه دياريو، گو تي: - بيژه حمه ت، ئالي ره دا ئيمزايه کي خوتم بۆ بکه..

ههنگی، وهکو ئهوهی لهو تهنگانهیهدا پهنا بۆ کهسیک ببات، ئهحمه دی برای بیرکتهوتهوه.. چاوی به دکتورهکه و ئه نکیتهکهی بهردهستیا گیرا، ئاگای لهوه بوو که دکتورهکه پهلهی رۆیشتنییهتی، دهسته پاچه بوو، قه لهمه کهی هه لگرت و به دهستی لهرزوک ئه نکیته کهی ئیمزا کرد. دکتورهکه له ژووره که وهدهرکهوت، دایکی هاته ژووره وه، ماندوو یه تی و کول و کوفان تهواو شه که تی کردبوو. روشدی به راویژیکی گرو لهرزوک به دایکی گوت:- ئه مرۆ، ئه مری فسلکردنه کهی خۆم ئیمزا کرد!

دلی دایکی به تووندی داخوړیا، به لام زوو خوی کونترۆل کرد، تا خه می کورپه کهی زیاتر نه کات. به بی موبالاتیه وه گوتی:

-هه له بهر ئه مه بهو خه مینییه قسه ده که ییت؟! کورپی خۆم، خودا په حمی پیکردووین و شوکر له مه ترسی راسته قینه خه له سیوی، نابی له شوکرانهی خوا غافل بین. کار نییه خوا چاکی نه کات، هه ر گویی مه ده یه، ئه م کاره نا کاریکی دی، کئ ده لئ سبهی کاریکی چاکترت ده ست ناکه وئ..

لئ روشدی، به هه مان دهنگی گیراو و لهرزوک وه، وهکو ئه وهی که م و زۆر له قسه کانی داکی حالی نه بووبی، گوتی:- تهواو، کاره که م له ده ست دا، رابردوو و ئاینده م له کیس چوو.

داکی تووند لیوی گه ست تا ریگه له گریانای خوی بگریت، گوتی:- روشدی نه نا ئومید به ونه خه فته بخۆ، به ری تهنگانه کورته، سبهی و دوپی، به ئومیدی خوا هه موو کیشه کان چاره سه ر ده بیته، خوا هه زکا ده چیته وه سه ر کاره کهی خۆت یان کاریکی باشتر. باوه ر بکه دلم ده لئیت، دوا ی ئه م هه موو ناخۆشیه، نۆره ی خۆشیه، خیر و خۆشی روت تیده کات..

به لام روشدی گویی لهو نه ده گرت. نیگای ویل و سه رگه ردان، ده پروانیه نادیار، ئیدی دایکی نه ده بینی، ئه وسا وهکو کهسیک خوی بدوینئ، ده یگوت:- که نه خۆشی شتیکی خراپه! ئازاره کهی له کیشه نییه، پیاو له پهل و پۆ ده خات، گه نج پیر ده کات، ئومید ده گورپی به نا ئومیدی، بنیاده م له کار و کاسبی ده کات، ته نانه ت خۆشه ویستیشته له بهرچاو ده خات! ئاینده م له ده ست چوو، دنیا ی پروم لئ تاریک بوو، ئیسکه کانم پووکانه وه، هیچم به ده سته وه نه ما.. خودایا له شه ری نه خۆشی لاینده.. لامانده..

ژنه ی تاین جلهوی خوی له ده ست به ربوو، ده ستی به گریان کرد، به ده م په لمه گریان وه گوتی:- روشدی به زه یته به مندا بیته وه!

روشدی به تووندی گوتی:- خودا نایه وئ په حمان پیندا بکات..

دوا نیوه رۆی ئه و رۆژه- پاش هاتنه وهی باوکیان له مزگه وتی حوسین و ئه حمه د له ده وام و دایه ره - ئه حمه د و بابی به دوو قۆلی له گه ل روشدی که وتنه قسان، تا خه می له ده ستدانی کاره کهی، له شان سووک بکه ن و ئومیدی په یدا کردنی کاریکی باشتری بخه نه دل. تا له کۆتاییدا پیده چوو گوی له قسه کانی وان بگریته و سوکنا یی به قسه کانیان بیته. ئه حمه د هه ستیکرد خه رجی ده رمانه کان زۆر له مووچه کهی روشدی زیاتر بوو که نها ته قریبه ن بۆ یه ک چاره ک دا که وتبوو و بهو زووانه ش به یه کجاره کی ده بپردرا. هیچ له به ری گران نه بوو که له مووچه کهی خوی یارمه تی بدات، پیی گوت:

-روشدی، تو ئیستا له جارن باشتری، پیموایه ده توانی ته حه مولی ئاسایشگه بکه ی، باشتر نییه بۆ ئه وینده ر بگه ریته وه، هه ر نه بی هه واکه ی لیژه باشتره و، هه م سه ره پرشته ی و خزمه تیکی باشتر ده کری؟..

روشدی که گویی له ناوی ئاسایشگه بوو، له رزی لیتهات، گوتی:

-حالی حازر بهرگه‌ی چوونه‌وه بو ئه‌وی، بو ژووری نمره دوو ناگرم. مه‌حاله بجمه قاوشی نمره سی.

- پیت وانیه یه‌ک قاوشی دهره‌جه سی له پروی هه‌وا و دهرمانه‌وه له‌م ژووره‌ی خۆت باشتر بی؟

سه‌ری، که له چاو گهردنه باریکه‌که‌یدا زۆر گه‌وره دیار بو، بادا وگوتی: - ژیان له‌وینده‌ر قه‌باحه‌ته، په‌وشی نه‌خۆشان زی‌ره به پیاو ده‌کات.. خوا له شه‌ری نه‌خۆشی به‌دوورت بگری..

ئه‌حمده هیچی دی نه‌گوت، ئیواره که روشدی و داکی پیکه‌وه، به‌دهم قسان و گوئیگرتن له رادیوی چاخانه‌کانی ده‌وروبه‌ریانه‌وه داده‌نیشتن، پیشکه‌شکاری رادیوکه، ئه‌و دکتۆره‌ی که یه‌که‌مجار معایه‌نه‌ی روشدی کردبوو - به‌جه‌ماوه‌ری گوئیگران ناساند: " .. که یه‌که‌م محازره‌ی خۆی دهرباره‌ی دهره‌باریکه، پیشکه‌ش به ئیوه ده‌کات " دایکی که گوئی له‌و وشه سامناکه بوو، دل‌ی داله‌رزی، به‌لام روشدی به وردی گوئی رادیوا. هه‌لبه‌ته ته‌نیا ئه‌و دووه له‌و سه‌عاته‌دا گوئیان ده‌گرت، بابه‌که‌ش که‌له ژووره‌که‌ی خۆی قورئانی ده‌خویند، سه‌ری له‌ سه‌ر قورئانه‌که هه‌لبه‌ری و چاوی برییه په‌نجه‌ره‌که. ئه‌حمده‌یش که له قاوه‌خانه‌ی زه‌هره بوو، هه‌واسی له‌لای قسه و باسی هاوونشینه‌کانی په‌رت بوو، به‌ دل‌ه خورپه‌وه گوئی بو رادیوکه شل کرد. پزیشکه‌که باسی میژووی که‌شف بوونی نه‌خۆشیه‌که و ئه‌و قوناغانه‌ی کرد که پینیدا ده‌روات، هه‌ر قوناغیکی به‌ دوور ودریژی باسکرد، ئه‌وسا باسی زه‌وجینی ئه‌وانه‌ی کرد که له‌و نه‌خۆشیه‌ چاک بووبونه‌وه که ده‌بوا دوا‌ی هه‌ر قوناغیک چه‌ند سال چاوه‌روان بکه‌ن، پاشان پیشنیازی کرد که ده‌وله‌ت، بو رزگاربوونی قوناغی سییه‌م، له‌ سارای هه‌لوان دا، به‌ناوی که‌ره‌نتینه‌وه، ئاسایشگه و بوژانگه‌ی تایبه‌تی دروست بکات تا به‌شیک له‌ ژیانان یان هه‌موو ته‌مه‌نیان له‌وینده‌ر به‌سه‌ر به‌رن. ئه‌ندامانی خیزانه‌که هه‌ریه‌که‌یان به‌ جیا و له‌ شوینیکی جیاوازه‌وه گوئیان له‌و محازره‌یه‌ گرت. دایکه‌که، چاوه پر گریانه‌کانی شارده‌وه، بابه‌که ئه‌هیکه هه‌لکیشا و گه‌راپه‌وه سه‌ر خوینده‌وه‌ی قورئانه‌که‌ی، به‌لام ئه‌حمده که له‌ دل‌ا ده‌گریا، وای ده‌نواند که به‌ شادیه‌وه گوئی له‌ قسه‌کانی وه‌ستا نونو ده‌گریت. روشدی به‌ بیده‌نگی وله‌ زه‌ینی خۆیدا، ئه‌و قسانه‌ی ورد ده‌کرده‌وه که گوئی لی بووبوو. له‌ ناکاوا زنجیره‌یه‌ک بیره‌وه‌ری وه‌یاد هاته‌وه؛ سه‌ره‌پۆی و رابواردنی گه‌نجان، عاشقینی ره‌وته‌نی، جووره‌ها وینه‌ی پوو و پوخساری جیاوا، شوین و ده‌قه‌رین جو‌راوجۆر. داخ و که‌سه‌ر سینگی هینایه‌ ژان، له‌ تروپکی ئومیده‌وه، به‌ره‌وه‌ هه‌لدیری ره‌شبینی و نامرادی هه‌لدیرا، بیرى چووبووه‌وه که دایکی له‌لایه‌وه پوینشتبوو، به‌وپه‌ری نائومیده‌وه هاواریکرد: " خودایا، ئه‌گه‌ر مه‌شیه‌تی تو له‌ سه‌ر ئه‌وه‌یه که به‌م نه‌خۆشیه‌ بمرم، تکات لیده‌که‌م په‌له‌ بکه‌."

دایکی راجله‌کی، به‌ گله‌بیه‌وه ته‌مه‌شای کردو گوتی: - روشدی!...

به‌ زه‌رده‌یه‌کی تاله‌وه‌وه به‌ شوخیه‌وه گوتی: - وادیاره، به‌و ئاواته‌ت ناگه‌ی که زه‌ماوه‌نده‌که‌م بدینی!

که‌ بینی، خۆبه‌خۆ ده‌ستی به‌ گریان کرد، زۆری به‌زه‌یی پیندا هاته‌وه‌وه به‌ شه‌رمه‌زاری و که‌سه‌ره‌وه گوتی: - ببوره‌ دایکه.. زۆرت ئه‌زیه‌ت ده‌ده‌م دایکه داماره‌که‌م.. خورد و خه‌وم لیحه‌رام کردوویت، پوژگارم په‌ش کردوویت، نه‌ازی به‌ ورینه‌کانم ئه‌زیه‌ت ده‌ده‌م، خودایا تۆبه، بمبوره.

((٤٦))

به‌یانی پوژی دواتر، به‌ دل‌ و گیانیکی ئارامتره‌وه له‌ خه‌و رابوو. که ئه‌حمده بو به‌یانی باش سه‌ری به‌ ژووره‌که‌یدا کرد، داوا‌ی لیکرد قورئانه‌که‌ی بو بیئى. ئه‌حمده، قورئانی موباره‌کی بو هینا، روشدی به‌ خۆشحالییه‌وه لی وه‌رگرت. ئه‌وسا لی پرسى: - باشه‌ حه‌رام نییه‌ ده‌ستی تیوه‌ بده‌م؟ چه‌ند مانگیکه‌ خۆم نه‌شۆردووه‌؟!

ئەحمەد بەدەم بزەھەگەو گوتی: - عوزری تو لە خوا شاراوە نییە..

روشیدی دەستی بە خویندنی قورئانەکه کرد، ئەگەر لە ترسی ئەو نەبا کۆکە دەگیرئ، بە دەنگە خۆش و زۆلالەکهی دەخویندەو. خویندەوێ قورئانەکه، لەزەت و ئارامی پێدەبەخشی، دلی بە زیگری خوا ئارام بوو، یادی رابردووی شیرین و داخی ئەو شتانەهی لە دەستی دابوو، پەشیمانی لە هەلە و خەتاکانی رابردووی لەبیر بردەو، بگرە تەننەت ئەو ئازارەشی بێر بردەو، ترسی لەو کۆتاییەش رەویبەو، بەردەوام لە خەیاڵ و لە بەرچاوی بوو. سەرەنجام ئازار و ترسەکانی فەرمانۆش کردو بە قەناعەت و رەزامەندییەو، پەنای برده بەر خودا. بەمەش هەستی بە ئاسوودەیی و دلنایایی تەواو کرد، هەستی کرد رابردوو و ئایندەهی بەندە بە ئیرادە و مەشیهتی خواو و وەکو چۆن لە کاتی کۆکەیی بی ئاماندا، بە دلنایایی سەری دەنا بە سینگی دایکیەو، بەو ئاویە پەنای برده بەر ئیرادەیی خودا. رۆژانیک بووری، روشیدی هەر ئارام، بە سەبر و هەدار بوو، نە هەلدەچوو و نە توورە دەبوو، نە گلهیی دەکرد، نە بیزاری دەردەبەری، نە یاخی دەبوو، نە تەوس و توانجی هەبوو. لەو جارە که مانەدا که ئازیری خەتەر لێی دەدا، که سیان لە شوقەکه وەدەر نەدەکەوتن، بە تاریکی و بە پی خشکی و بە کویره کویر بۆ ژوورکەهی روشیدی دەچوون و بە ترس و دلە لەرزێو لە دەوری ئەو دادەنیشان. رۆژگار بە خاوی و ئارامی دەبووری، تا ئەو بوو بویەریکی گرینگ روویدا! رۆژیکی نیوێ مانگی مایو بوو. خۆر لە ئاوابووندا بوو، بابەکه، وەکو خوی هەمیشەیی بۆ نوێژی ئیوارە، بۆ مزگەوتی حوسین چوو بوو.

ئەحمەد و دایکی لە ژوورەکهی روشیدی رۆنیشان بوون، جووتە برا مژوولی گفتوگو بوون. لە زەنگ درا و دەرگا کرایەو، دەنگی سووکی پێیان هاتە گوێ. ئەوسا دوو ئافرەت خۆیان بە ژووردا کرد: تەوحیدە خانم و نەوال! هەموو حەپەسان، دلی جووتە برا بە تووندی راپلەکی! چما نەوال دواي ئەم غیابە دوورو درێژە هاتبوو؟!

پەیدا بوونی دووبارەیی ئەو، لەگین بوو ئەو برینە بکولینیتەو، که خەریک بوو ساپیژ دەبوو. ئەحمەد هەستا، لاکەوت و چوو بەر پەنجەرەکه. روشیدی، چاوانی که دوو خەرمانەهی ئامال شین دەوری دابوو، هەلپیری و نیگای برییه وان. ئەوسا حەپەسانەکه بەریدا، توورەیی جیگەهی گرتهو، ئارامیەکهی لیتیک دا. تەوحیدە خانم، بە گفت و لفته شیرینەکهی خوی قسەیی دەگەل کرد و دلنایایی کردەو، که بە ئاشکرا فەرقی کردوو و بەرەو باشی چوو. بەلام نەوال بە دوو چاوی سرک و ترساووە لێی دەروانی و، لاواز بوونەکهی روشیدی ترساندبووی. حەپەسابوو، نەیدەزانی چ بلی. تەنیا توانی، بە دەنگیکی نزمی ئەوتۆ که بە ئەستەم دەبیسترا، بلیت: " حالت چۆنە؟! " روشیدی که حەزی نەدەکرد وەلامی بداتەو، چەناگەیی بەرزکردەو، هەر دوو دەستی پانکردەو، وەک ئەوێ پێی بلی "بەخۆت دەمبینی!" لە کەس شاراوە نەبوو که روشیدی گۆرأبوو، دەر دوو ئازاریکی گەرە چنگی نابوو، دل و دەروونی. تەوحیدە خانم که دەیویست بە رابوێژی خۆشی خوی، جەوکه هێور بکاتەو، کەوتە قسەیی خۆش و پیکەنین و سوعبەتان، ئەوسا گوتی: - روشیدی یەفەندی با مژدەت بدەمی! خەوم پیو بێنیوی، لە خەوکه ما باریکی قورست بە شانئا دابوو، خەریک بوو بە سەر پردیکی بەرز و درێژا دەرویشتی، بە سەلامەتی گەبیته کۆتایی پردەکه، شروقهکهی ئەمەیه که بە ئومیدی خودا بەم زووانە چاک دەبیتهو. "

روشیدی، بە رابوێژیکی هەندیک زبیر گوتی: - دکتۆرەکه پیش ئیو ئەم خەوێ راقە کرد و تەکەزی کرد که بە کیمانی یەک سالی دوور و درێژم دەوی تا چاک دەبەو؟

ژنه ی تاین به راویژیکی گازن ئامیزهوه گوتی: - بی به لا بی روشدیفهندی، تو همیشه هر رهشبینی... (ئامازهی بو کیژهکهی کرد و له سهری رۆیی) نهوال هاتوووه بو دیدهنی تو، بویه تا ئیستا نه هاتوووه بو لات چونکه مژوولی دهورو دهوامی قوتابخانه بوو، له م چهند رۆژهی دوايشدا کهمیک نه ساغ بوو، له کۆتایی ئهم مانگهدا تاقیکردنه وهی ههیه!..

روشدی، یه کسه ر گوتی: - هه مان ئهو بهروارهیه که من له کاره کهم فهسل دهکریم..

نهوال، که حهقیقهتی تووره بوونهکهی روشدی بو ده رکهوت، رهنگی زهره هه لگه را. ته وحیده خانم به نارحهتی له سهری رۆیی: - به لا به دوور.. گویی شهیتان که ر بی. بهری تهنگانه کورته، کۆتایی هر تهنگانهیه ک فرهیحی یه..

لی روشدی، ههردوو دهستی خسته سه ر سینگ و بهتووندی گوتی: - ته نیا ئهم تهنگانهیه نه بی، که تا گیانی به شه ر ده رنه یه نی، کۆتایی نایه ت..

- روشدی یه فهندی نه خۆشیهکهی تو هیچ نییه، به ئومیدی خوا به م زوانه چاک ده بیته وه..

روشدی، به که سه ره وه شان هکانی هه لته کاند وله حالیکا هر دوو دهستی به سه ر سینگیه وه بوو، به تووندی گوتی: - مه به ستت کیه نه خۆشیه؟ ئه مه ده رده باریکه یه!.. تا ئیستا ناوت بیستوو ه؟! دیق، دیق، خه ریکه له ناوه وه سینهم ده خوات، خوین هه لدینم.. دیق نه خۆشیهکی گرانه، زور دژواره.. زور گیرۆیه، ئاگادار بن ها..!

ئیدی دلی پر بوو، ته واو هه لچوو. داکی لئی پارایه وه که بیدهنگ بیت، به بیانوی نه خۆشی تووندی کور هکه یه وه، تکای له ههردوو میوانه که کرد که له گه ل ئه ودا بچه ژووری میوان. وهختایه ک ژنه کان وه ده رکه وتن، هر ئه حمه د و روشدی به ته نیا مانه وه، ئه حمه د به که سه ره وه گوتی: - خۆزیا تووره نه ده بوویت!

لی روشدی به هه لچوونیکي توونده وه به رسقی دایه وه: - به خدا شایسته ی دلسۆزی تو نییه برام! خیانه ت قه باحه ته! تو به خۆت چاک ده زانی ئهم کیژه سه به بکاری ئه سلی ئهم نه گبه تیه ی من! ئه گه ر ئه و نه بوایه، زوو فریای نه خۆشیهکهی خۆم ده که وتم، ده خه له سیم، به لام وابه سته گیم به وه وه، وای لیکردم نه خۆشیه که م به هه ند نه گرم و حالم به م حاله بگات که به خۆت ده بیینی..

له سه ر ته خته که دانیش ت، هیشتا هر تووره بوو. له سهری رۆیی: - ئاخ ر ئهم پیره ژنه بوچی گیانی کیژه که ی خستوو ته مه ترسییه وه بو ئیره ی هینا وه؟.. ژنه ی فیلبان، دوور ده روانی، به هه مان ئه ندازه پیشبینی ئه گه ری چاکبوونه وه و مردنم ده کات، حیساب بو هه موو ئه گه ره کان ده کات، به لام داشۆ من ئیدی بیر له زه ماوه ند و ژن هینان ناکه مه وه. خو ئه گه ر خوا حه زبکات و چاک بيمه وه، ئه وا ده بی تا ماوم ئاگام له جه سته ی لاواز و ده غه زاری خۆم بی، له باشت رین حاله تا، ئه گه ر چاکیش بيمه وه، جگه له به ده نیکي پیر هیچی ترم بو نامینیته وه وه ده بی به رده وام تیماری بکه م! داشۆ، له بانکدا، تۆزی پارهی پاشه که وتم هه یه، بو زه ماوه نده که مم دانا بوو. برۆ له بانک ده ری بینه و بو حه لوانم به. له وی خۆم به ره حمه تی خوا ده سپیرم تا بزائم ته قدیری به چیه. سه بی به خۆت پار هکه م بو وه ربگره، جل و به رگ و شتی پیویستم بو بکه ر، به ر له کۆتایی ئهم مانگه ده گه مه ئاسایشگا که، ئیدی به ته مای خوا..

چیشته‌نگاوی رۆژی دووهم - هه‌ینی - ئه‌حمهد داوای براکه‌ی جیبه‌جی کرد. پاشه‌که‌وته‌که‌ی بۆ وه‌رگرت‌ه‌وه، دوو ده‌س بیجامه‌ و جلی ژیره‌وه‌وه هه‌ندی پێویستی دیکه‌ی بۆ کړی، نیوه‌رۆ به‌ خۆش‌حالی بۆ مال گه‌رایه‌وه، زۆر دلی به‌ بریاره‌که‌ی روشدی خۆش بوو که‌ قه‌راری دا‌بوو بۆ هه‌لوان ب‌روات، که‌ خۆی به‌ ژووره‌که‌ی روشدی دا کرد، بینی جگه‌ره‌ی به‌ده‌مه‌وه‌یه، زۆر په‌ست و نیگه‌ران بوو، روشدی له‌وه‌تای نیشانه‌کانی نه‌خۆشی لی دهرکه‌وتبوو، جگه‌ره‌ی ته‌رک کردبوو، به‌ دیتنی براکه‌ی په‌شۆکا، بزه‌یه‌کی شه‌رمه‌زاری و خه‌جاله‌تباری بۆ کرد. ئه‌حمهد، که‌ له‌ داخا، ئه‌و شتانه‌ی بیرچووه‌وه که‌ کړی بوونی، هاواری به‌ سه‌را کرد: - کئ ئه‌م جگه‌ره‌یه‌ی داوایته‌تی؟! به‌ته‌مای چی له‌ خۆت بکه‌ی!؟

نیگایه‌کی گاننئامیزی دایکی کرد، ژنه‌ی به‌له‌نگاز به‌ مه‌به‌ستی به‌رگری له‌ خۆی گوتی: - ئه‌حمهد گیان زۆری لیکردم، چه‌ندم کرد وکۆشا فایده‌ی نه‌بوو، تا جگه‌ره‌که‌ی وه‌رنه‌گرت، کۆلی نه‌دا و نه‌دا..

روشدی، بیئه‌وه‌ی جگه‌ره‌که‌ی دا‌بنی گوتی: - لیم مه‌گره‌ داشۆ.. له‌ ناکاوا هه‌زم چووه‌ جگه‌وه‌ نه‌متوانی جله‌وی خۆم بگرم، به‌خۆم نه‌وه‌ستام.

ئه‌حمهد، به‌وپه‌ری تووره‌یی گوتی: - به‌لام ئه‌مه‌ شیتایه‌تیه، له‌ شیتایه‌تیش زیاتره‌!

روشدی، به‌ جوړه‌ عوزرخواییه‌که‌وه گوتی: - تا‌قه جگه‌ره‌یه‌ک زه‌ره‌ری نییه.. چه‌ند به‌ له‌زه‌ته، لیم گه‌ری با به‌کامی دل بیکیشم!..

به‌ تامه‌زروییه‌کی سه‌یره‌وه جگه‌ره‌که‌ی کیشاو، ئه‌وسا گوتی: - تووره‌ مه‌به‌ کاکه‌! ئه‌مه‌ دوا جگه‌ره‌م ده‌بی، کوا جله‌ تازه‌کانم نیشان بده..

دوای فرا‌ئین به‌ ماوه‌یه‌کی که‌م، روشدی هه‌ستی به‌ ماندوویه‌تیه‌کی زۆر کرد، نه‌یتوانی له‌ سه‌ر جیگا‌که‌ی پال بکه‌وی و سه‌ر خه‌وی بشکینی، له‌ سه‌ر قه‌ره‌ویله‌که‌ی دانیشت، لاقه‌کانی شۆر کردنه‌وه، پشتی دا به‌ سه‌رینیکی دوو قه‌د کراوه‌وه، لاقه‌کانی باریک له‌ دوو هیللی باریک ده‌چوون. ره‌نگی زه‌ردیکی شینباو بوو. چاوه‌کانی به‌ قوولا چووبوون، خه‌رمانه‌یه‌کی ره‌ش ده‌وری دا‌بوون، گه‌وره‌تر ده‌هاتنه‌ به‌رچاو. نیگایه‌کی سه‌یر، نیشتبوووه سه‌ر چاوه‌کانی، نیگایه‌کی دوور له‌ خه‌مینیه‌که‌ی جاران، ده‌تگوت ده‌روانیته‌ شتیک که‌ خه‌لکانی دی فه‌رقی ناکه‌ن. ئه‌حمهد، ده‌مه‌ وئیواره، به‌ر له‌وه‌ی بۆ قاوه‌خانه‌ی زه‌هره‌ ب‌روات، هات بۆ ژووره‌که‌ی و که‌میک له‌لای دانیشت. روشدی پێی گوت: - ده‌رۆی بۆ زه‌هره‌؟!.. سلام بگه‌یه‌نه‌ براده‌ران، چه‌ند هه‌ز ده‌که‌م شه‌ویک له‌ گه‌ل براده‌رانی سکا‌کینی به‌رمه‌ سه‌ر.

ئه‌حمهد، به‌ خه‌مگینییه‌وه گوتی: - ئیشه‌للا چاک ده‌بیته‌وه‌وه ده‌گه‌رینیه‌وه‌وه بۆ نیو براده‌ره‌کانت و شه‌وبیریه‌کانت!

روشدی به‌ خه‌مینییه‌وه گوتی: - تو بلایی به‌ راستی چاک ببه‌وه‌؟! تو ته‌مه‌شای لاقه‌کانم بکه‌! یانی جاریکی دی وه‌کو لاقی به‌شه‌ریان لیدیته‌وه‌؟!!

-ئه‌مه‌ به‌لای خواوه‌ زۆر ئاسانه‌!

سه‌ریکی له‌قاند، ئه‌وسا به‌ دلسۆزییه‌وه، ئامۆژگاری براکه‌ی کرد:

-ئاگات له‌ سه‌لامه‌تی خۆت بی، خۆت نه‌خه‌یته‌ تالوکه‌وه.. ئه‌وسا، بۆ ده‌میک سه‌ری له‌به‌ر خۆی نا، له‌ کاتی‌کا تونی ده‌نگی گۆرا‌بوو، گوتی: - نه‌خۆشی وه‌کو ژنه، گه‌نجایه‌تیت هه‌لده‌لوشیت و ئاوات و ئاره‌زووه‌کانت به‌با‌دا ده‌دات..

ئەحمەد، دەبیرەوہ چوو، لە دلی خویا پرسى براکەى بۆ ئەو قسانە دەکات. بە دلی شکاوەوہ تەمەشای کرد. روشدی لە سەرى پۆیى: - میکروبهکەى ژیراویژیر کار دەکات، تا نیچیری خوی دەست دەخات و لە پەگ و پێشەى دەنیشیت و لە نیوی دەبات.

- روشدی! ئەوہ تۆ چ دەلیی؟

- پێش ئەوہى برۆم، حەقیقەتت پێ دەلیم. لەوہیە جارێکی دی نەتیینمەوہ.

ئەحمەد بە دلتهنگى گوتى: - چۆن ناتیینمەوہ روشدی گیان؟

روشدى كەمىك وەخۆهاتەوہ، دەتگوت حەنەكبازىیەكەى سەرى هەلداوەتەوہ، گوتى: - یانى ئەگەرى ئەوہ نییە لە دەستم بێزار بىت یان سەرقالی خویندنەوہ ببىت و من لە حەلوان لەبیر بکەى؟!

ئەحمەد، بە کول وکۆفانەوہ هاوارى کرد: - بى بەلا بى.. بى قەزا بى..

روشدى، بە هەمان نیگای غەریب و نامۆ، چاوى تىبىرى وگوتى: - باشە ئەوانە بۆ نەخۆشەکان ناسووتینن، تا هەم نەخۆشەکان ئیسراحت بەکن و هەم ئەوانیش ئاسوودە ببین؟

ئەحمەد، هاوارىکرد: - روشدى! ئەوہ چ دەلیی؟!

هەلۆستەیهكى کرد، ئەوسا بە كەسەرەوہ گوتى: - دواى نەخۆشى بپێتەوہ، خودا لە بەلا و نەخۆشى بەدوورت بکات!..

ئەحمەد، سەر و دلی گىرا، داىكى قاوہى بۆ هینان، بە بیدەنگى قاوہكەى خواردەوہ، دەترسا روشدى بگەریتەوہ سەر قسە ناخۆشەکانى، بەلام باش بوو هىچى نەوت. كەمىك ئاسوودە بوو، هەستى کرد براکەى گەرايەوہ سەر دۆخى ئاساىى خوی. ژیراویژیر دزە نیگایەكى کرد، لاوازی و پەنگە زەرد و دیمەنى لاقە بارىكەکانى، دلی هینایە ژان. خەمىن و خەمبار لە دلی خویدا گوتى: - ئەمە تۆى روشدى گیان؟! نەحەت لە نەخۆشى!..

ئەحمەد، لە پۆژان درەنگتر گەیشتە قاوہخانەكە، لەوئ كەمىك مېشكى دەحەسايەوہ، دلەى خەمىنى كەمىك ئوقرەى دەگرت. تا سەعات دەو نیوى شەوئ لەویندەر مایەوہ، پاشان بۆ مال زقپییەوہ، سەرىكى كیشايە ژوورەكەى روشدى، بىنى دەرمانى خەوى خواردبوو و پالکەوتبوو، لى هیشتا خەوى لىنەكەوت بوو. سلاوہكەى ئەحمەدى سەندەوہ و گوتى: - شەوباش.. هاتیتەوہ؟

ئەحمەد، بە وردى لىی پروانى وگوتى: - بەلى، ئەدى چۆنى؟

- لەخوا بەزىاد بى.. چاى زەهرە چۆن بوو؟

- وەكو جارەن بوو، چۆنت دیوہ، هەروابوو.

بە دەنگىكى كز كە بە ئاستەم دەبىسترا، گوتى: - نۆشت بى!..

ئەحمەد، وازى لىهینا تا بخەوئ، چوو بۆ ژوورەكەى خوی و جلەكانى داكەند. زۆر دلی تەنگ و مېشكى پەشىو و پەرىسان بوو، بۆنىكى ناخۆش چوو بە دەم و لووتيا، هیندەى دی دلی تەنگ و مېشكى ماندوو بوو، تۆ بللى ئەو ترس و دلە راوكىيەى سەر ودلى بەشەر دەگرئ، بۆنى هەبى؟! هەولیدا، سەعاتى خوی بە موتالاو خویندنەوہ مژوول بکات و خەمەکانى لە بىربکات. ئەوسا هەستا تا بخەوئ، بەلام خەيالات و دلەراوکی نەيان هیشت خەو بچیتە چاوانى. بەيانى زوو لەو دەنگە دەنگە خەبەرى بووہوہ كە لە مالەكەدا بەرپا بووہو،

تەمەشاي سەعاتەكەي كىرد، پىنجى بەياني بوو. لە دلى خويدا پرسى، چ شتىك بەو بەرەبەيانە كەس و كارەكەي بىدار كىردووتەو؟!.. لە جىگاكەي ھەستا، نىگەران و خەمبار لە ژوورەكەي و دەدرەكەوت، تەنيا دوو ھەنگاويك بەو پارەوودا رويى كە دەچوو بۇ ژوورەكەي روشدى. دەرگاي ژوورەكەي براكەي بە تووندى كرايەو، دايكى لە ئاستانەي دەرگاگە بەديارەكەوت. باسكەكانى وەكو كەسيك ھاوار بكات بەرزكردنەو، ئەوسا شىتانە و بە تووندى كەوتە لىدان و رىننەو ھى سەرو گوناكانى خوي.

((٤٨))

رۆژىكى بە سوئ و پر ئازار بوو. خەلكەكە، بە داخ و كەسەر و گريان و زاريەو، دواي جەنازەكە كەوتبوون. ئەحمەد، يەك بە يەكى بىرەو ھەريەكەكانى لە زەينى خويدا دەور دەكردەو، چونكە بىرەو ھەريە رەش و تالەكان، لە دلى ئەو و داك و بابە دلشكاو ھەكەيا نەخش بووبوون. بە ھەنگاوى سست و دلى شكاو و چاوانى ترساو ھەو خوي بە ژوورەكەدا كىرد. ھەركە و ھەژوورەكەوت، چاوى برىيە تەختە خەو ھەكە، روشدى بىنى لە سەر تەختەكە پاكشابوو، دايكى چەرچەفەكەي بە سەريا دابوو، بابى سەرى لەبەر خۇ نابوو و بە ديارىەو دەگرىا. لە تەختە خەو ھەكە نزيك بوو ھەو، چمكىكى چەرچەفەكەي ھەلدايەو، روشدى بىنى، بيئەو ھى رۇخسارى يان رەنگى گۆرابى، وەكو ئەو ھى نووستى، بە ئارامى پاكشابوو. چما نەخوشى ھىچى بۇ ھىشتبۆو تا مردن بىگۆرپىت؟! دانەوييەو تەويئە سارد و سەرەكەي ماچ كىرد و دووبارە چەرچەفەكەي پىدا دايەو. ئەوسا لە ھۆرژنى گريانكىكى بى ئامانى دا، ھەرچى دەرديك لە دلىا كەلەكە بووبوو، لە ناكاوا ھەمووى ھەلپشت، ئەو دەردانەي كە بە درىژا و لە سايەي ساردى مەرگا لە دلىا كەلەكە بووبوو، نھا بەدەم لىشاوى روندكەو ھەلپدەشت.

چوو ھەو غازەيەك لە غورىە، بەدەم كىرپىنى كفنەو، بىرى لەو جلازە دەكردەو كە دويىنى بۇ براكەي كىرى بوونى. جوانترين جلى بۇ ھەلپژاردبوو، چونكە دەيزانى براكەي چەندى حەز لە جلى جوان وشىكپوشى بوو، تەمەشاي دەستى دووكاندارەكەي دەكرد، كە چۆن غەمگىن و حەپەساو، قوماشەكەي پىواو پىچايەو.

ئەوسا چوو بۇ سەنتەرى تەندروستى تا مۆلەتى ناشتن و ھەربگرىت. فەرمانبەرىك بە بىموبالائىەو لىي پرسى: " ناوى مردووەكە؟ "

بە دەنگىك كە حەزى نەدەكرد گويى لە راولپژى خوي بى، وەلامى دايەو: " روشدى عاكف " ئەوسا حايرو حەپەساو بە خوي گوت: " روشدى عاكف مردا!.. كە حەقىقەتتىكى تالە " كابرالى فەرمانبەر بە ھەمان راولپژى سارد و سەرەو پرسى: " تەمەنى؟ " وەلامى دايەو: " بىست و شەش سال " لىي پرسى: " نەخوشىيەكەي؟ " توورپەي سەر و دلى گرتبوو، نەيدەتوانى ئەو فەرماوش بكات كە ئەو نەخوشىيە چ حەشرىكى بە براكەي كىردبوو؟ ناوى نەخوشىيەكەي پىگوت. چما دەيتوانى دىمەنى لاق و گەردنى روشدى لەبىر بكات؟.. يان رەنگە زەرد و دژواری كۆكەكەي؟.. ئەوسا مۆلەتنامەكەي وەرگرت، كە روشدى نەيدەتوانى بە بى ئەو كاغەزە بۇ ھەتا ھەتايە لە ژىر خاكدا پەنھان ببىت، مۆلەتنامەكەي وەرگرت و بە مەمنوونى و مەنتبارىەو رويى!.. سارد و سىرى و بى موبالائى فەرمانبەر و دكتورەكە، فەرتەنەيەكەيان لە دلىا بەرپا كىردبوو، ئەوسەرى ديار نەبوو. چۆن بەو خەمساردى و بى موبالائىە رۆوبەرووى مەرگ دەبوونەو، لە كاتىكا دزىوترين بوپەرى دنيا بوو؟!.. رۆژ ھەبوو، جەنازەيەك بە سەر شانى خەلكىەو نەبىنرى؟!.. ئەدى چۆن وەكو ئەو ھىچ بايەختىكى بەلایى ئەوانەو نەبى، بەلایى مەرگا دەبوورين؟! چۆن ھەركەسە، خوي وەكو جەنازەيەك بەسەر شانى خەلكىەو نەدەبىنى؟!..

ئەوسا مردو و شۆرەكان، بە خۇ و كەرەستەي شۆردن و كفن كىردنى جەنازەكە ھاتن؛ ھەموو مل قەوى و قۆل و بازوو ئەستوور، بە دەم تەسلىت گويى و سەرەخوشى روالەتەو، ژىراوژىر بسكەي سىملىيان دەھات و

بازرگان ئاسا، بیریان له کرئ و قازانجی خۆیان دهکردهوه، جهنازه ئازیزهکه یروشدی بۆ ئەوان و به لای ئەوانهوه کالایهک بوو و هیچی دی. پاشان جهنازهکه ی روشدی، به جلکه سپیهکه یهوه خرایه سهرشان، له کاتیکا شان به شان و دهست به دهست دهکرا، تیر ته مه شای کرد، ته ربووشه که ی به ریکی نایه سهر سهری، روشدی که له ژيانا بوو، عاده تی وابوو ته ربووشه که ی به لای راستا به رادهیهک خوار دهکردهوه، تا دهگه ییه سهر برۆکانی. که ئەمه ش کهش و فشی گه نجا یه تی و قۆزی بوو، پیاو بۆ خوا بیلی، به راستی دۆستانی به وهفای هه بوون! هینده گریان چاویان بوو به گۆمی خوین، به تایبه تی که مال خلیل، به لام ئەحمده راشد، به رۆخساریکی خالی له ههر ههستی که له ویندهر وهستا بوو. ئەحمده له رۆخساری بیزار بوو، ته نانه ت له بوونی له ناو ماته مگیزانیشا بیزار بوو، خۆی له ته مه شاکردنی وهستا نونوش ده دزییه وه، چونکه کابرایهک بوو دنیای دابوو بهر کلکان و گالته ی به کول و کوژان دههات و نه ییده توانی هاوخه می ئەحمده بکات. بابکه که، به خه میکی مه نده وه که زاده ی باوه رداریه که ی بوو، یه که م کهس بوو که له دوا ی جهنازه که وه رپی ده کرد. وهختایه ک جهنازه که گه ییه ریگای جه وه ل، که ئەحمده له چیرۆکه کانی ئەویندهر ئاگادار بوو، خه میکی له راده به ده ر دایگرت، ئەو ریگایه ی شایه دی عاشقینیه کانی سبه یانی روشدی بوو، هه مان ئەو شوین و ریگا وبانه ی که روشدی بیگویدان به نه خۆشیه که ی خۆی پیاسه ی تیا کرد بوو، سینگ ی کرد به قوربانی دلی؛ له پیناوی دلیا، خۆی تووشی ده رده باریکه کرد و ئەنجام هه ر دوو کیانی، هه م دلی و هه م سینگ ی له دهست دا. ئەه ی خودا، یانی ئەم شه قامه شایه دی خیانته تی ئازیزه که ی دلی روشدیش بووه؟ ئایا ئەوه له قاو ده دات، ئەو که سه ی که روشدی خۆی له پیناویا به کوشت دا، له ترسی گیرووی نه خۆشیه که ی روشدی، بۆ هه میشه پشتی له روشدی کرد؟!..

ئوسا گۆرستانه که له بهرگیکی تازه دا به دیار که وت!.. چه ورپژ کرابوو. کورسیان له بهرده م گۆرستانه که ریز کرد بوو، سه قا و ئاوکیشه کان دههاتن و دهچوون. گۆرکه که، ده تگوت له سوپی دووباره بوونه وه ی کاره ساته که ده می کردوو ته وه وه به بیتاقه تی باویشک ده دات. تابوو ته که یان له سهر ئه رزه که دانا، سهره که یان هه لدا یه وه. روشدی له و کفنه وه پیچرابوو که ئەحمده بۆی هه لبژارد بوو، دهستیان دای و خستیانه ناو گۆرکه وه، دوا ی ماوه یه کی که م، به بی ئەو له ناو گۆرکه هاتنه ده ره وه، به بی هیچ ره حمیک، گله بانیان کرد، له چه ند خوله کی کدا له چاو ون بوو و، بوو به به شیک له ئه رزه که. ئوسا ئاو پرژینیان کرد، وه کو ئەوه ی هیشتا تینوویه تی نه شکابیت، به وجۆره ئازیزیک غه یب بوو و ژیانیک کۆتایی هات!.. ئیدی له چاو تروکانیکا قه بر، ئازیزیک بۆ هه تا هه تایه له بهر چاو ون ده کات، نه به گریان نه به که سه ران جاریکی دی ناژیته وه.

هه مووان به دلی په شیو و په ریشانه وه گه رانه وه، هه مان ئەو قه ده ر و حیکمه ته ی دوینی کرد بووه کاریک که روشدی مه حبووب و خۆشه ویستی دلان بی، ئەمرۆ حوکمی له بیر بردنه وه ی ئەوی دابوو، وه کو ئەوه ی رۆژی له رۆژان به سه ر دنیا وه نه بووبی!.. ماله که خه مین بوو، داک و بابکه دۆش دامابوون، که ل و په له کانی روشدی کۆکرابوو وه وه ده رگای ژووره که ی داخرابوو. که له نیوه شه وا بۆ ژوورکه ی خۆی رۆی، بیر وخه یالات به سه ریا داباری، شتیک له ژووره وه سه رنجی راکیشا، سه یر ئەوه بوو که هیشتا بۆنه ناخۆشه که له که پوو ی نه برابوو... ناکا بۆنی ناخۆشی مه رگ بی؟!.. به یانیش هه مان بۆن هه رمابوو، وای بۆ چوو له و کۆلانه وه بیت که ده چوو بۆ خانولخه لیلی کۆن. په نجه ره که ی کرده وه ته مه شایه کی ده ره وه ی کرد، سه گیکی توپیوی بینی که له سه ر شوسته که که وتبوو، بای کرد بوو و هه ر چوار په لی ره پ بوو بوو، ده تگوت مه شکه ی فوودراوه، میتش و مه گه زان تیی و روکابوون. ماوه یه کی که م لئی روانی. پاشان به دلی بریندارو چاوی به گریان وه له بهر په نجه ره که لاکه وت. رۆژانی دواتر، زۆر تال و ناخۆش بوون. عاکه فه ندی باوک، ئازار و کول و کۆفانه کانی به ئیمان ده رمان ده کرد؛ به لام دایکه که خه م هه موو شتیک ی، ته نانه ت ئیمانیشی له بیر برد بووه وه.

جاریک به دەم ئازارەو لە خودای پرسی: - چ ئاسیویک بە دنیای تو دەگەیی ئەگەر کۆرەکەت لێنەسەندبامەو! تو چ زەرەریکت دەکرد؟ "

ئەوسا بە تووندی بە میژدەکە ی گوت: " ئەم گەرەکە شوومە، بە خۆرتی منت بو ئێرە هینا، هیچ حەزم بێرە نەبوو، لێرە کۆرەکەم نەخۆش کەوت و مرد.. با تا زوو لێرە بڕۆین! " ئەوسا ئاوپر لای ئەحمەدی دایەو و گوتی: " ئەگەر دەتەوێ رەحم بە دایکتا بکە، بزانه گەرەکیکی دی بدۆزەو. " دایکە داماوەکە، گەرەکەکە و هەموو خەلکی گەرەکەکە ی لە بەرچاو کەوت. ئەحمەدیش، ئەویندەری لە بەرچاو کەوت. بەلام چۆن خانوویەکی تازە پەیدا بکات، قاهیرە، هیندە قەرەبالغ بوو، کەسی تری نەدەگرت! کەوتە تا قییبی خانوو، دۆست و ئاشنایانی راسپارد لە هەر گەرەکیکی قاهیرە خانوویەکیان پێ شک هات ئاگاداری بکەنەو. لە راستیا، بەوێی کە بە بیانووی گەرەکان لە خانوو، بە جادە دوور و نزیکەکانی قاهیرەدا دەسورایەو، خەم و پەژارە ی خۆی دەپەواندەو. وەستا نونو، هەستی بە خەمباری ئەحمەد کرد، بە مەبەستی تارانندی خەم و کەسەرین وی، زیاتر سوعبەتی دەگەل دەکرد، دەیدواند، تەنانەت جاریک دەعوەتی کرد بو مالی خاتوو علیات، لێ پیرەکۆر دەعوەتەکە ی پەتکردهو لە سەر تازیەباری خۆی بەردەوام بوو.

((٤٩))

ماوێهەکی پر لە بویەر و پیشهاتی جەنگی گرینگ تیپه‌ری، سوپای هەشتەم لە پردی سواران پاشەکشە ی کرد، لە نیوێ دووێمی هەیقی حوزەیراندا تەبروق کەوتە دەستی ئەلمانەکان (تەبروق: شاریکی بەندەری و نیمچە دورگەییە، دەکەوتیە باکووری رۆژھەلاتی لیبیا، لە نزیکی سنووری میسر و لە کەناری دەریای ناڤینە) ئیدی لەویندەرەو مەقۆمقۆی مەترسی داگیرکردنی میسر کەوتە سەر زاران. دۆستانی قاوێخانە ی زەرە بە گوێرە ی دید و بۆچوونی خۆیان، گەنگەشە و شرۆڤە ی رۆوداوێکانیان دەکرد. سەید عارف بە خۆشحالییەو دەگوت:

ئەمجارە ئیدی پیشەرەوی رۆمل ناوێستی. (یوهانس ئەروین یوجین رۆمل ١٨٩١ - ١٩٤٤ فەرماندە ی عەسکەری ئەلمانی و تیوریستی جەنگی بوو. بە رۆی بیابان بە نیویانگ بوو، لە دەورانی دووێم شەری جیھانیدا، سەرکەوتنی گەرە ی بە فەرماندە یی ئافریکا کورپس لە باکووری ئەفریقا و فەرەنسا بە دەست هینا. رۆمل، بە حوکمی جوامییری و رەفتاری گونجاو دەگەل بەردەستانی خۆی و یەخسیرانی جەنگی و دژمنەکانی، بە یەکیک لە مارشالە هەرە گەرەکانی میژوو دیتە ژماردن. هیشتاش هەندیک لە وانەکانی وی لە هەندی کۆلیژو زانستگە ی عەسکەری دنیا، دەخویندین. جەنەرال رۆمل، لە چەند هەلوێستیکدا، خۆی لە جتیە جیکردنی فەرمانە عەسکەرییەکانی هیتلەر بواردوو، کە گرنگترینیان دەستووری راستەوخۆی هیتلەر بوو بۆ پاشەکشە نەکردن لە بەرە ی باکووری ئەفریقا، کە رۆمل، بە پیچەوانە ی فەرمانەکە ی هیتلەرەو، فەرمانی پاشەکشە ی تاکتیکی دەکرد. مارشال رۆمل، هەرگیز بە تاوانین جەنگی تۆمەتبار نەکراو.)

ئەحمەد راشد بە تەوسەو لێی پرسی: - ئە ی لایەنگرانی ئەلمان، ئیوێ پیتان وایە ئەگەر بێنە میسرەو، بە ئاشتیانە دینە ژوورەو یان تەرو و شک پیکەو دەسووتین؟!

وەستا زەفتە، بە قینەو وەلامی دایەو: - ئاخر ئیمە لەم ولاتەدا چیمان هەیه، تا لێی بترسین؟! با ئەو برادەرانی خەفەت بخۆن کە نازان، دنیا فانیە!

وەستا نونو گوتی: - من جگە لە رۆحی خۆم و مندالەکانم هیچی ترم نییە، کە هەر هەمووی مولکی خوی بەرز و بالایە، رۆمل، ناتوانی بە بی ئەمری خوا دەستیان بو بەری. خوا، بە ملیۆنان سال، بەرلەوێ رۆمل خەلق بکات، ئەجەلی دیاری کردوون!

ئەوسا نونو، بەدەم قاقا زولالەكەى خۆیەو، لە سەرى پۆیى: - نەزرم كردوو ئەگەر رۆمل هات ومن لە ژياندا بووم، جارێك دەعوەتى شەوبیڕییهكى مالى خاتوو علیاتی بكەم، تا بە چاوى خۆى ببینی تۆیى میسرى چەند لە تۆیى ئەلمانى سەرترە!

ئەحمەد، هەرچیهكى دەژنەوت، بۆ داک و بابى دەگێرایەو، باسى مەترسى داگیرکردنى ولاتەكەیان و ئەگەرى زیادبوونی هیرشى ئاسمانى بۆ دەکردن، وەكو ئەوێ بیهوى، ئەگەر بە ترساندنیش بوو، كەمێك لە خەم و خەفەت دووریان بخاتەو!

ئەحمەد، ئیوارەیهك بۆ مال زقیرییهو، چوار هەفتە بەسەر مردنى روشدى دا بوورى بوو، بینى دایكى چاوه‌پوانى ئەو، یەكسەر گوتى: - ئەم عەسرە نەوال هاتبوو دیدەنیم!

هەرکە گویى لە ناوى نەوال بوو، دلێ راپلەكى، دەستى بە كردنەوێ بۆینباخەكەى ملیه‌و خا‌و بوو، بە سەرسامى لە داکى پرسى: - بۆچى هاتبوو؟

داكى گوتى: - زۆر شپىزە بوو. هەرکە چاوى بە من كەوت، لە هۆرژنى گریانى دا، بە راپۆزىكى پچىپچىرۆ هەنسك هەلدانەو گوتى: - من دەزانم كە تۆ لێم توورەى، هەمووتان لێم پەستن. نەهەقتان نییه، بەلام من بى خەتام، بە زاتى خوا رێگەیان نەدام بێمە دیدەنى. بە تووندى چاودیریان دەکردم، نە گوییان لە پارانەو و لاقەم دەگرت، نە بەزەبیان بە فرمیسكەكانما هاتەو، دەنا ئەگەر بە دەستى خۆم با هەرگیز ئەم كارەم نەدەکرد، بەلام وێرای ئەوێش هەر كۆلم نەدا، هیندەم گوشار لە دایكم كرد تا ناچار بوو بە دزی بابمەو هینامى بۆ دیدەنى روشدى، ئەو رۆژەى كە پێكەو هاتین، كە هەرگیز تا لە ژيانا ماوم لە بیرم ناچیتەو. پورئى گیان، ئەو رۆژە روشدى نیگایهكى پىر لە حەقارەت و كینه ئامیزى كردم، كە دلەى بى گوناح و خەمینی لەت لەت كردم. زانیم لێم توورەیه، رقی لێمە. مەگەر هەر خوا بزانی چەندم ئازار كیشا و تا ئیستاش بە ئازارەو دەتلیمەو. رۆژى دى حەقیقەتى بۆ دەردەكەوئى. دەزانیت كە من نە پشتم تێكردوو و نە خیانهتم لێكردوو.

ئەحمەد، بە دلێكى هاروژاوه‌و، گویى لە قسەكانى گرت، ئەوسا لێى پرسى: - تۆ بلێى راست بكات؟

دایكى كەمێك لە فكران راپوو و ئەوسا بە كاوه‌خۆ گوتى: - بە ئەقلی من راستگويانە قسەى دەکرد، هیچ پێویستی بەو نییه، تازە كە هەموو شتێك تەواو بوو درۆ بكات. بە مەزەندەى من راستى دەکرد، هەرچەندە نەفرەتم لە مالباتە هیچ و پووچەكەى زیاتر بوو.

ئەحمەد، بەدەم بێرکردنەو هەولێدەدا باوەر بە قسەكانى كیژئى بكات. ئەوێ پینخۆش بوو، لى مخابن روشدى بە ناکامى، هەر دوو ئاواتى عەشق و شەفای برده ژیر گله‌و!.. كە دوو ئەقیندارى بەدبەخت بوون، چ ئەو كە مردوو و چ ئەم كە ماوه!..

بیرەوێرەى هیرشى بۆ هینا، خەم دایگرت، لە دلێ خۆیدا گوتى: "خودایه تۆبه، نەدەبوو من لە جیاتی براكەم بۆ خۆت ببه‌یتەو؟.. ژيانى ناکامى من، شایه‌نى مان نییه، بەلام ژيانى سەرکەوتووئى روشدى شایسته‌تر بوو بۆ مان، خودایا تۆبه، بمبوره!"

لەو ساتەدا هەستیكى پەنهان هانیده‌دا كە بچیت بۆ ژووره داخراوه‌كەى برا جوانه مەرگه‌كەى، چەندین جار لێبرا كە بۆ ئەوئى بچیت. بەلام دلێ نەهاتبوو، ئەمجاره‌یان نەیتوانى بوو لە هەنبەر ئەو واسواسه‌یه‌دا خۆى

بگری. ئارەزوو و خەم زۆریان بۆ هینا. کاتی داک و بابی خەوتن، دنیا تاریک بوو، بیدەنگی بالی بەسەر ھەموو شوینیکدا کیشا. بە خشکەیی چوو بۆ ئەوی، کە لە دەرگاکی نزیکی بوو، دلی کەوتە ژان و خەم دایگرت. کیلونی دەرگاکی بادا، بە ھەنگاوی قورسەو، لە ئاستانە دەرگاکی وەژوورکەوت، گلۆپەکی ھەلکرد، نیگایەکی مردەلەئی ژوورە چۆلەکی کرد، بۆنی خۆل کەپووی پرکرد، تووژالی خۆل نیشتبوو سەر میزەکی و ھەموو شتەکانی دی. ھەموو شتەکان نیشانەئی مائاواویان پیوھ دیاربوو. خودایە بۆچی ھاتبوو ئەم ژوورە، لە کاتیکدا ھیشتا ھەر لە تازییە باریدا بوو و فرمیسکەکانی وشک نەبوو بوو ھە؟!... بە خەمبارییەو چاوی بە ھەموو گوشە و کەناری ژوورە کە دا گێرا. چەکمەجەئی ناوھراستی میزەکە سەرنجی راکیشا، بیری کەوتەو کە دەفتەری بیرەوھری و ئەلبۆمی وینەکانی روشدی لەو چەکمەجەییەدا بوون! ئیدی وای بە دلایات، مادامیکی کەل و پەلەکانی دیکە، ئەمڕۆ بچ یان سبەئی، بخریتە ھەراچەو، ئەو دوو شتەئی بەریتە ژوورەکی خۆی و لەلای خۆی بیانپاریزی. چەکمەجەکی کردەو، دەفتەرەکی و ئەلبوومەکی دەرھینا، تەپوتۆزەکی لیتەکاندن، ئەوسا دوا نیگای مالاوایی ژوورەکی کرد، دەتگوت تەنیا بۆ ئەو ھاتبوو کە ئەلبوومەکی و دەفتەرەکی ببات. لە سەر میزەکی خۆی داینان، بە خەمینی و وردی چاوی تیبرین. ئەلبوومەکی کردەو، وینەکی گەورەئی روشدی لە لاپەرەئی یەکەمدا بوو، بە پیوھ وەستابوو، ھەر دوو دەستی خستبوو گێرفانی پانتۆلەکیەو، چەند قۆز و گەنج بوو!.. یەکسەر لاشەئی ئەو سەگە تۆپیوھئی بیر کەوتەو کە دوو پۆژی تەواو مجیزی تیکدا بوو!.. داخ و کەسەری کەوتنە دل.. وەکو ریزیکی بۆ راز و نھینی خاوەنەکی وازی لە تەمەشا کردنی لاپەرەکانی تری هینا، دەستی دایە دەفتەری بیرەوھرییەکان، بیئەوھئی بیر لە ناوھەرۆک یا لە خویندەوھئی چەند لاپەرەئی کۆتایی بکاتەو، بەبئی دوو دلی کردیەو. چاوی بە ھەندئ سەرنانوان کەوت. ئەم شتانەئی خویندەوھ: قیانی تازە... رییگای جەوھل... قسەین عاشقانە... ھیواکانمان " تا چاوی بەم سەرنانوان کەوت: " ماچی کوشندە! " دلی بە تووندی کەوتە لیدان، ئەم سەرنانوان مانای چیبیە؟! ئایا ھەندیجار لە کاتی خەمینیدا لەبەر خۆیەوھ نەگوتبوو ھە؟!.. سەیری بەروارەکی کرد، ۱۹۴۲/۱/۱۲ ی پیوھ بوو، واتە سەرھتای نەخۆشیەکی، ھیچ ھیژیکی نەبوو رییگەئی خویندەوھئی لیبگری، بە دەم دلەپراوکی و سۆز و گودازەوھ دریزەئی بە خویندەوھئی دا:

-دووشەممە، ۱۹۴۲/۱/۱۲

" خودایا.. من لەمڕۆوھ تا ئەو پۆژەئی خودا قەرار دەدات، کەسیکی نامۆم، نامۆ بە ھەموو کەسیک، منیک کە نەخۆشییەکەم، ھەناسەم بۆ خەلکی ھەرەشە و مەترسییە، من بورجیکی روو لە داروخانی پر لە میکروباتی کوشندەم. دەستم دایە گەمەییەکی ترسناک تا نەوال لە دەست نەدەم. ھەموو پۆژی دەبیینی، بەلام وریابە، نەوال بۆ تۆ حەرمانە، مەحالە دەستی بۆ ببەئی!.. ماچی کە شفای گیان بوو، حەرمانی حەرمانە، ئەو منی خۆشدەوئی، شیت و شەیدای منە، لەگینە لە خۆی بپرسیت، چما وەکو جارێ ھەلی چۆلەوانی رییگاکە ناقۆزیتەوھ؟... ئایا لە لیوھکانم تیر بووھ؟.. تۆ بلئی عەشق و قیانەکی کال بووبیتەوھ؟.. نە گیانەکەم، نە لە لیوھکانم تیر بوو، نە قیانی کال بووھتەوھ! بەلکو نیگەرانی تۆیە، زارت لە مردن دەپاریزی، من بیتاوانم، دلەم ھەر دلەکی جارنە، بەلام دەردیک لە سینەمدا ھیلانەئی کردوو، دەترسم ئاسیوت (ئازار) پییگەییەنی، توی لی دوور دەخەمەوھ."

ئەحمەد، دەفتەرەكەى داخست. بە ژوورەكەدا كەوتە ھاتوچۇ، شوڭك بېرىتى لىپىرى بوو. بەلادا دەھات، خۇى بەسەر جىڭاكەدا دا، بەناو لەپ دەيكىشا بە ناوچەوانىا و ھاوارى دەكرد: "خوداىا!.. چ زولمىكم لىى دەكرد.. لە خوت و خۇرايى تۆمەتبارم دەكرد!"

ھەستىكرد، ھەرەپەك، دلى پارچە پارچە دەكات. نالەپەكى بە سوپى كرد.

((۵۰))

مانگى حوزەيران بوورى، تەموز بە خۇى و گەرماكەپەو ھات. خەم و تازىەبارى ھىشتا بالى بەسەر ئەو مالە جەرگ سووتاو و كوۆست كەوتوودا كىشا بوو، ئەحمەد عاكف، لەبەر خاترى دايكى بەجدى لە خانوويەكى تازە دەگەرپا، بە خۇيشى لەو گەرەكە بىزار بوو بوو. مەرگى روشدى كارى لە ئەعسابى لاوازى كرد بوو. خەو زرانەكەى جارانى بۇ ھاتبوو ھە، دووچارى جوۆرە نىگەرانىەكى دەروونى بوو بوو، كە بە بچووكترىن شت ھەلدەچوو، توورە دەبوو، دەترسا، رادەستى كول و كوۆقان دەبوو. دل و دەروونى، تەژى خەمى كوۆن وتازە بوو بوو، لە رادەبەدەر، لەو خەم و كەسەرەنە دەترسا كە لەگىن بوو بىنە رىيان، لەو دەترسا كە ئاخۇ ئايندە چى بۇ ھەشار داون.. لە كاتىكا بىرى لە داك و بابى دەكرد ھە، لە دلى خۇيدا دەيگوت: "شادمانى ئەمرومان بە ئازىزانمانە ھە، بەندە بەو فرمىسكانە ھە كە لە ماتەمى فىراقىاندا دەپىرېژىن." بەردەوام ئەم بەيتەى ئەبو عەلاى لە دلى خۇدا دەگوتە ھە:

و من لم تبيته الخطوب فانه سيصبحه من حادث الدهر صابح

ئەو ھى بە رەنج و بەلاى شەوانە ھە سەرنەنیتە ھە - بىگومان، بەلاپەكى بەيانانى رۇژگار خەبەرى دەكاتە ھە.

ئىدى تەھەموولى بەلاى رۇژگار و دژوارىەكانى ژيانى نەما بوو، چىواى نەما بوو تەنپاىى و گۆشەگىرىپەكەى سەر ھەلبىداتە ھە، ئەمە ھىندەى دى رۇژدى كرد لە سەر ئەو ھى لەم گەرەكە برون.

لەم سەروبەندەدا، لىدانى ئازىرى مەترسى، زور زىادى كرد بوو، شەو و رۇژى بۇ نەبوو، بەلام ھىچ بۇردومانىكى وەكۆ ھە ھى ئەو ھى مانگى سىپتامبەر رووى نەدا، ئەوسا رەوشى جەنگەكە، لە گەل پىشەرەوى ھىزەكانى مىحوردا گۇرا. سنوورەكانى مىسرى بىرى، ھاتتە ناو ولاتە ھە، تەنانەت (مىرسى مەتروخ) ىشى، كە بە گرىنگترىن ھىلى بەرگى مىسر دەژمىردرا، تىپەراند، دواى ئەو فوكە وزەبەشەى داگىركرد، رەوشەكە بە پىشەرەوى ھىزەكانى دژمن بەرەو عەلەمەين ھىندەى دى خراپ بوو. داگىركەران چاويان بىرىپە ئەسكەندەرىپە، مقومقۇ كەوتە سەر زارى خەلكى كە زەرورەتى جەنگ ولاتەكەيان دەكاتە وىرانەو باپەقوش تىايدا دەخوئىنى و دەبى بە زەلكاوى مەگەر ھەر پىشكە تىايدا بىرى.

ئىوارەى ئەو رۇژەى كە ھىزەكانى مىحور گەبىنە عەلەمەين، دۇستان وەكو جارى جاران لە قاوہخانەى زەھرە خر بوونە ھە. لە پىريان دەكرد نەى دەگرت ولە بەتالىان دەكرد پىر نەدەبوو. قاقا و پىكەننىيان دنپاى پىركرد بوو. شتاقىان بىريان لە رۇيشتن و باركردن و يان عەماركردنى خۇراك و ئازووقە نەدەكرد ھە. كەس بىرى لەو نەدەكرد ھە كە رەوشى شارەكان دواى داگىركردنىيان، بە كوئ دەگات و چىيان لىدەت. بەجوړى سەرگەرمى قسە و پىكەنن بوون، وەكو ئەو ھى ئەو رەوشە ھىچ پەيوەندىپەكى بەوانە ھە نەبىت. زمانى حالپان دەيگوت: "ھەموو شتىك بە دەستى خواپە، چ دەبى با بىت، ئەوانىش وەكو ھەموو خەلكى، خۇ لە خەلكى زىاتر نىن!" ئەحمەد عاكف - ش ھەمان بىروبوچوونى ئەوانى ھەبوو، ئەو رۇژە لەزەتپىكى تاپبەتى لە

ھاونشینى وان وەرگرت، وەكو ئەو بوو ئەو مەجلىسە بچووكە پەناگەيەك بى بۆ ھەلاتن لەو نىگەرانیەى كە
بالى بەسەر ھەموو خەلكىدا كىشابوو. ھەم نىگەران بوو ھەم شادمان. ھەركە بىرى لەو بويەرانە دەكردەو كە
ئەگەرى پوودانىان ھەبوو، دللى تەنگ دەبوو، ئەوسا ئەو حالەتانەى دىنايە بەرچاوى خەيال، كە تەرو وشك
پىكەو دەسووتا، كە چاك و خراب تىكەل دەبوو، سەگ ساحىبى خوى نەدەناسى، بەھا مرۆفانىەكان
ھەرەسيان دىنا، لە ناخا ھەستى بە جۆرە شادىيەكى پەنھان دەكرد. وەكو ئەو ھەى ئەو وىرانیەى ئەو چاوەروانى
دەكرد، ھەرچى خەم و ئازارى ھەبوو رايماليت و ھەموو شوینەوارىكى رابردوى بسپیتەو.

سەيد عارف، بە متمانەى تەواو ھەو گوتى: - گوى لە دوا ھەوال بگرن. رۆمل، سوپاكەى كردوو بە دوو
بەشەو، يەككىيانى بەرەو ئەسكەندەريە ناردوو، دوو ميانى بۆ فەيوم ناردوو.

ئەحمەد راشد گوتى: - بىستوو، ئەسكەندەريە لە ئاسمان و لە زەمىنەو بۆردومان و تۆپباران دەكرى؛
خەلكەكى چۆليان كردوو و بەرەو دمنهور پۆيشتوون.

- يانى ئىنگلىزەكان تەواو بوون؟

- بەلگەنامەكانىان دەسووتىن و ژن و مندالەكانىان دەنیرنە دەرەو.

- ئەدى ئەلمانەكان كەى دەگەنە قاھىرە؟

- سبەى يان دوو سبەى..

- مەگەر سوپا سەرکەوتوو كەيان بەرەو رۆژھەلات بۆ سويس بنیرن.

- لە سەرچاوەيەكى باوەر پىكراو ھەو بىستوو كە سەربازانى چەتر باز دەستە دەستە، خەرىكن لە كىلگەكاندا
دادەبەزن.

وہستا نونو پرسى: - باشە ئەگەر يەككى لەو چەتر بازانە بكەویتە سەر يەككىمان و بللى شوینى ھىزەكانى
دژمن لە كوئىيە، چى پى بللىن؟!

سەيد عارف يەكسەر بەرسقى داہەو: - دەيبەم بۆ شوقەكەى سلیمان بىگ عەتە و پى دەلیم: " فەرموو ئەمە
سەفیری بەرىتانيايە !"

سلیمان بىگ بە توورەيى ھاوارى بەسەردا كرد: - باشتەر وايە چەند حەبىكى بۆ نەخوشىەكەت لىداوا بكەى!

وہستا زەفتە گوتى: - بەلام من شوقەكەى عەباس شەفە و گەرەترىن قەلاى مىسرى نىشان دەدم.

ئەحمەد عاكف، بەسەرسامى گوتى: - ئەرى ئەم گالئەبازىيە نەبراہەو؟!.. مەگەر بەچاوى خۆ نابىنن، لەو ھەى
ناچار بين مال و حالمان بەجى بىلین و بمانخەنە ھەندى گوندەوارى پيس و پۆخلەو!

نونو، ھاوارى كرد: - ژيانى فەلاحەتى خۆشە!

ئەحمەد راشد پرسى: - باشە لە مردن ناترسن؟!

وہستا زەفتە گوتى: - ئەگەر عومرى دووبارەشم ویدەى، ھەر دەچمە سۆراغى رۆمل!

بیمه‌وه؟!.. مه‌گەر من هیشتا هەر نه‌والم خۆشناوی؟!.. چما هەرکه ده‌یبینم یان یادی ده‌که‌مه‌وه، دلم به‌وجۆره ده‌که‌ویتته په‌له‌په‌ل؟"

به‌کاوه‌خۆ پێی ده‌کردو له‌ فکران راده‌چوو، جارێکی دی، له‌ کاتیکا که‌ گۆنا زه‌رده‌کانی له‌ شه‌رما سوور هه‌لگه‌رابوون، وه‌کو ئه‌وه‌ی هه‌موو خه‌لکی به‌ سه‌رکه‌ه‌یان زانی بێ، له‌ دلی خۆیدا گوتی: " قیان، ئه‌وسا توو په‌بوون، پاشان خه‌م و پاشان بیره‌وه‌ری تال و ترسناک.. بۆ ئه‌وه‌ی بگه‌مه‌ ئه‌م عه‌شقه، ده‌بی که‌رامه‌تی خۆم و یادی براکه‌م پایه‌مال بکه‌م که‌ ئه‌مه‌ مه‌حاله.. براکه‌م و که‌رامه‌تی خۆم کۆسپین له‌ نیوان من و قیاند. ژیان له‌وه‌ بێ نرختره، هه‌یچتره‌ که‌له‌ پیناویا ئه‌و دوو ئازیزه‌ پێشیل بکه‌م!" هه‌موو ئه‌وانه‌ راست بوون، ئه‌و نه‌والی خۆشده‌ویست، هه‌رگیز. وێرایی هه‌موو ئه‌و ده‌ردو ئازارانه‌ی له‌ویان دا بپری بوو، ده‌ستی له‌ قیانی ئه‌و هه‌لنه‌گرتبوو، به‌لام مه‌حال بوو دان به‌و عه‌شقه‌دا بێ، به‌لام تا که‌ی ده‌یتوانی له‌و ئاگره‌دا بسووتی و هه‌لبکات؟!

((٥١))

ئه‌حمه‌د له‌ ئاخرو ئۆخری مانگی ئابدا، شوقه‌یه‌کی چۆلی له‌ گه‌ره‌کی زه‌یتوون دۆزییه‌وه، خاوه‌نه‌که‌ی فه‌رمانبه‌ری به‌شی ژمی‌ریاری دایه‌ره‌ی کار بوو، هه‌لبه‌ته‌ زۆری په‌له‌ بوو که‌ بگوازیته‌وه‌ بۆ ئه‌وی، شوقه‌که‌ فه‌رمانبه‌ریکی تیا بوو، چونکه‌ بۆ شاریکی دیکه‌ نه‌قل بووبوو، ناچار بووبوو گریبه‌سته‌که‌ی هه‌لوه‌شینیته‌وه‌. خاوه‌نی خانوه‌که‌ قسه‌ ده‌گه‌ل ئه‌حمه‌د عاکف دا ده‌کات وزۆر زوو پیکدین، ئیدی قه‌راربوو له‌ یه‌کی مانگی سه‌پتامبه‌ردا بگوازیته‌وه‌ بۆ ئه‌وینده‌ر، چونکه‌ ئه‌و پۆژه‌ چۆل ده‌کرا، مالباتی ئه‌حمه‌د عاکف خۆشحال بوون به‌وه‌ی به‌و زوانه‌ له‌ خانولخه‌لیلی ده‌رۆن و له‌ بیره‌وه‌رییه‌ تاله‌کانی ئه‌وینده‌ر دوور ده‌که‌ونه‌وه‌، به‌لام ده‌رد و ئازار به‌رۆکی به‌رنه‌ده‌دان، بابی دووچاره‌ی گوشاری خوین بووبوو، کول و کۆفان دایکی ته‌واو بیتاقه‌ت و پیر کردبوو، شه‌وق و زه‌وقی جارانی نه‌ما بوو، جلکی پیری پێ له‌به‌ر کردبوو، لێ ئه‌حمه‌د، به‌ هه‌موو خه‌مباریه‌کی خۆیه‌وه‌ – هه‌ندێ سستی‌رانی له‌ ئاسۆدا ده‌بینی که‌ ده‌دره‌وشانه‌وه‌. له‌و پۆژانه‌دا هه‌ندێ مقومقوی ده‌رباره‌ی په‌له‌ به‌رزکردنه‌وه‌ی فه‌رمانبه‌رانی کۆن و فه‌رامۆش کراوی ژنه‌وتبوو، پێده‌چوو به‌و زوانه‌، پایه‌که‌ی بۆ په‌له‌ی هه‌وته‌م به‌رز بکریته‌وه‌. هه‌رچه‌نده‌ هه‌میشه‌ گالته‌ی به‌ وه‌زیفه‌ و فه‌رمانبه‌ران ده‌ردو به‌ بچووکێ ده‌زانی، به‌لام ئه‌مجاره‌یان و له‌ دلی خۆیدا، به‌و به‌رزبوونه‌وه‌ چاوه‌پوان کراوه‌ خۆشحال بوو. هه‌روه‌ها به‌وه‌ش خۆشحال بوو که‌ ده‌بوو به‌ به‌رپرسی چوار که‌س. له‌ دلی خۆیدا بپریاری دا بوو، وه‌رچه‌رخانیکی تازهی ئه‌وتۆ له‌ ژیانێ کارگێری حکومه‌تیدا دروست بکات، که‌ هه‌تاهه‌تایه‌ وه‌کو به‌رپرسی " زانای هه‌کیم " به‌ نمونه‌ به‌یتریته‌وه‌ باسبکری! کێ ده‌یزانی پۆژگار چی بۆ هه‌شار داوه‌؟!.. هیشتا نزیکه‌ی بیست سالی ما بوو بۆ خانه‌نشینی، دوور نه‌بوو ته‌رفیعی دیکه‌ش بکات؟ دوور نه‌بوو، ئان ئاخری حکومه‌ت ئاویری لێداتته‌وه‌و قه‌دری بزانی... لێ ئه‌مه‌ هه‌موو شتیکی نه‌بوو. دایکی برد تا ته‌مه‌شای خانوه‌تازه‌که‌ بکات، له‌وی خاوه‌نی ماله‌که‌ بردنی بۆ شوقه‌که‌ی خۆی، له‌ ژووری میوانا پێشوازی کردن و قاوه‌یان خوارده‌وه‌. دایکی چووه‌ ژووریکی دی بۆ لای خیزیانی کابرای خاوه‌ن مال. له‌ گه‌رانه‌وه‌داو به‌ده‌م رپوه‌ دایکی به‌رده‌وام ستایشی ژن و خوشکه‌که‌ی خاوه‌ن ماله‌که‌ی ده‌کرد، ده‌رباره‌ی خوشکه‌که‌ی کابرا گوتی: " بپوه‌ژنیکی سی و پینج سالی سهرحال و به‌ ئه‌ده‌ب و جوانه‌ . " خه‌یالی جولای.. بپوه‌ ژنیکی سی و پینج سالی به‌ئه‌ده‌ب و جوان، یه‌ک ته‌لار کویان بکاته‌وه‌! ئه‌میش پیاویکی په‌به‌نی چل سالی و هاوکاری براهه‌که‌ی ئه‌و بپوه‌ژنه‌! مردوو له‌وه‌ی پاکتر ناشۆردری، نه‌ ئه‌حمه‌د ئه‌وه‌نده‌ پیر

بوو دهست به پروويه و بڼرې، نه ئافره ته که ش هينده گنج بوو له دهستی بڼرات. وادياره ژيان به يې ئوميد ناچيته سهر، تهنيا خودا زانا به غيبه.. ئەم خهون و خهيالانه دهگه ل بۆينباخه ره شه که ي ملي ئەودا تيکي نه ده کرده!.. ئەي خودا!.. ئەم خه ياله نه نگينه چيه، وا بې شهرمانه به روکي خه يال داني گرتووه؟.. دوور نه بوو له و کاته نه دا نه واليش بۆ نمونه ژيراوژير چاوي له ئەحمده راشد بې!.. ئيدي کارواني زندووان، بيئوه وي گوي به وه بدات دويي نازيزيکي له دهست داوه، دريژه به رپي خوي ديدات و ئاور له هيچ ناداته وه. ژيان وه کو خاک دلره ق و سهخته، که ره، به لام وه کو چون گول له دلي خاکه وه چه که ره دهکات، هيقي و ئوميديش له دلي ژيانه وه چه که ره دهکات و دهرويت. ئەحمده، زور خه مبار بوو، به لام ژيان به يې ئوميد نابيت.

خويان بۆ بارکردن ئاماده کرد، کهل و پهلي ناوماليان کو کرده وه، دولاب و تهخته خه و کومه ديه کانيان کرده وه، قاپ و هيربار و کتبان و کهل و پهلي جوړاو جوړ کو کرانه وه و به ستران، قه رار بوو سبه ي بڼون.

عه سري ئەو روزه، ژناني ته لاره که بۆ به رپکردن و خودا حافيزي هاتن بۆ ماليان. ئەحمده هيشتا له ژووره که ي خوي بوو، ته و حیده خانم و نه واليش هاتبون، هر هم موويان له هوله خارجيه که، که تاقه شوين بوو له و کاته دا به که لکي روينستن دهات، دانستن. ته و حیده خانم و نه وال، له دواي روينستن ميوانه کاني دي مانه وه. کاتي ئەوه هات که ئەحمده بڼرات بۆ قاوه خانه که تا خاترخوازي له ئاشناکاني بکات. هيچ چاريکي نه بوو، ده بوايه به به ردهم هر دوو ميوانه که دا بڼرات. ته و حیده خانم که چاوي به ئەحمده کهوت له به ري هه ستا، دهستی بۆ دريژ کرد و گوتي:- چوني ئەحمده فهندي؟

به هه مان شهرمني خوي سلاوه که ي سه نده وه و به دهنگيکي نه وي گوتي:- سوپاس بۆ خودا، مه منون خانم. نه واليش له گه ل دايکيا هه ستايه سه رپنيان، ئەحمده روويکرده ئەو و دهستی بۆ راکيشا، بۆ يه که مجار ده ستيان گه ييه يه کدي، نازاي به دهنی ئەحمده که و ته له رزين، نه يه ک وشه ي له زار هاته دهر و نه ته مه شايه کي کرد. ته و حیده خانم گوتي:- ديسان به هوي هه لويسته که مانه وه داواي بوردنم له دايکت کرد. هيوادارم عوز زخوا ييه که مان لي قه بوول بکن ئەحمده فهندي، خودا شايه ده، ره حمه تيمان زور خوشده ويست.. خودا به وسه ره وه ئاگاداره.

ئەحمده، په ريشان و په شوکا و گوتي:- عوز ره که تان به سه ر سه ر و به سه ر چاو. ئيدي زه روره ت حوکمي خوي هه يه خانم.

ژنه ي تاي ن به دهم ته ري خوي بابه ته که ي بوارد و سوپاسي به ئەده بي و خوشره فتاري ئەحمده دي کرد. ئەوسا ئەحمده روخسه تي خواست و خوا حافيزي له خانم کرد، چاريکي دي دهستی له نه وال برده پيشه وه، ئەمجاره يان له و کاته دا که ده ستيان له نيو دهستی يه کدا بوو، ژيراوژير نيگايه کي شهرمانه ي نه والي کرد، ئەوسا به ره و دهرگا که رويي. ئەمه يه که مجاري بوو له و نزيکيه وه نه والي ده بيني. ئيدي له هه وه لين روزه ي چاو برکي به ر په نجره و بانيزه که وه، به و جوړه ي نه بيني بوو، به خه يالي خوي جگه له مه حه به ت و خوشي و سه فا و ميهره باني هيچي دي له و دوو چاوه نه خو ينده وه. به دهم ريگاوه دلي به تووندي لي دي ددا، چاوه کاني به توورهي ده فرين و په يتا په يتا ده ترو وکان. له وه ده چوو هه لويستي دوعا خوازيه که ئەو حاله ته ي له لا دروست کرد بې. خودا حافيزي هه ندي سوز ده جولينی که له هه لويستي ديدا، ناجوليت، ئيدي به و بيانووه ده روونيه، ته وازي بۆ ويژداني خوي هينايه وه.

به تاييه تي که روشدی بيرکه و ته وه، رُوخساره جوانه که هی هاته بهرچاو، ده تگوت به گله ييه وه به رُوويا ده گرژيته وه. به رَوايژيکی خه مين و که سه رداره وه که وته دواندی: " ببوره روشدی گیان! ئیدی حوکمی خاترخوازيه! که تو له هه موو کهس ئەم حوکمه باشتَر ده زانی، ئازارم هه يه و توش زانا به ئازارانی، له ئیستا به دواوه کارئ له من نابینی که گله ييم ليکهي!" " گه ييه قاوه خانه ی زه هره، خوا ده يزانی که ی جاريکی دی دهرفته ی بُو دهره خسی بچيته قاوه خانه يه کی دی، هاوريکاني پيشوازيه کی گه رميان کرد، پيشوازيه کی شايسته به دوا دیدار، ده ستیان له گه نگه شه و وتووژه کانی خویان هه لگرت، تا خاترخوازي له هاوسی ئازيزه که يان بکن. وهستا نونو پرسى: - خو له بيرمان ناکه ی؟! گله يی بجی بيئه!

ئه حمهد، به دوو دلييه وه گوتی: - نه، ئيشه لالا وهستا!

وهستا زه فته گوتی: - به لام زه يتونه زور دووره، دهره وه ی شاره، مه گه ر به قيتار بُو ی بچين!

ئه حمهد به زه رده خه نه وه گوتی: - هيج قيتارئ، ناتوانی دوستان ليکدی دابريت!

ئه وسا عه باس شه فه، وه کو ئه وه ی شتيکی گرینگی بير که وتبيته وه، بروکاني به رز کردنه وه و گوتی: - من، به ئەندازه ی خانلخه لیلی شاره زای زه يتونه م. جاران به لای که مه وه هه فته ی جاريک بُو ئه وي ده چوم، باشتيرين جوړی حه شيشم له وي ده هينا.

ئه حمهد، به بزهيه کی پرسيار ئاميزه وه گوتی: - يانی چاوه روانی ئه وه بم زوو زوو له وي بتينم؟!

عه باس شه فه به که سه ره وه گوتی: - ئەو رُوژانه نايه ته وه، کابرای بازرگانيان له سووچی ره شچالان تووند کرد و هه ر له وي مرد.

ئه وسا هه مووان، ناخوشي خویان بُو دوورکه و تنه وه ی ئه حمهد دهربري، مه دح و ستايشيکی زوړی مالباته که يان کرد و فاتيحايان بُو براکه ی خويند. ته نانه ت سلیمان عه ته ش قسه ی باشی کرد، له و کاته دا دلی ئه حمهد پر بوو له مه حه به تی ئاشناکاني، چ ئەوانه ی خوشي ده ويستن وه کو وهستا نونو و چ ئەوانه ی نه يده حوباندين وه کو ماموستا ئه حمهد راشد. سه ری له دلی خوی سورمابوو که له کاتی مالئاواييه که دا به و راده يه غه مگين بووبوو. پاشان هه موو هاتنه وه سه رباسی شه ر و وه ستانی هيرشی ئەلمانه کان له ده وروبهری عه مه له ين.

ئه حمهد راشد، پپی وابوو، به ره ی ميحوه ر، شه ری ميسريان دوړاندووه، به لام سه يد عارف به دنياييه وه ده يگوت: هيتله ر ئه مری به رومل کردووه هيرشه که رابگرئ، تا ميسر، که دله زندووه که ی ئيسلامه، له کاره ساتی شه ر به دوور بی، خو ئەگه ر لوتف و که ره می فوه ره ر نه بوايه، ده می بوو ئەلمانیه کان گه يی بوونه قاهيره. ئه حمهد، بيئه وه ی هيج بلئ تا سه عات ده و نيو له لايه ن مایه وه و ئه وسا دوا مالئاوایی ليکردن، ته وقه ی له گه ل يه ک به يه کياندا کرد و سوپاسی دوستانه يتانی کرد و ئه وسا به ره و مال نشيو بووه وه.

په نجه ره که ی کرده وه ته مه شايه کی گه ره که که ی کرد. مانگی چوارده، به ئاسمانی سامال و سایه قه ی مانگی ئابه وه ده تريفايه وه، ئەستيره کانی ده وروبهری دهره وشانه وه، پیده چوو به زه بيان به که شوفشی ئه و گه نجايه تيه دا بيته وه، که له ئەزه له وه ده يانزانی به رده وام نابيت. گه ره ک وبان له روناکیه کی زيوندا نقوم بووبوو که ترسناکی شه وی دهره وانده وه و، ئەفسوونيکی سه يری به کوچه و کولان و پارپه وه کان ده به خشی.

ئەم شەو نیوہی مانگی شەعبان بوو، دەنگی دوعا و نزا لە پەنجەرە نزیکەکانەوہ بەرز دەبووہوہ. دەنگی ناسکی کورپژگەیک دەھاتە گوئی کہ دەیگوت: " اللھم یا ذاللمن و لایمن علیہ یا ذا الجلال و الاکرام " مالباتەکەہی لە دواہی ئەوہوہ نزاکەیان دەگوتەوہ. تەنیا ئەو نزای نەدەخویندا! لە خوئی پرسی چ دوعایەک بکات، داواہی چی لە خوا بکات؟.. ماوہیەک لە فکران راجوو، ئەوسا سەری ھەلبیری، ھەردوو دەستی پان کردەوہ، لەبن لیوانەوہ بە ملکہچی گوئی: " ئەہی ئافرینتەری خەلکی و تەگبیرکەری ھەموو شتان، بە رەحمەتی خۆت رەحمی لیبکە، بە بەھەشتی بەرینی بسپیژە، سەبرو ھەداری بەری و بابە خەمگینەکەہی ببەخشە، ئارامی و دلنیاہی بەسەر مندا دابارینە، پوژانی ئایندەم پر لە شادی بکە، تا قەرەبووی رابردووم بکەمەوہ (لێرەدا دەستی خستە سەر دل) ئەم دلە ئازاریکی زۆری چەشتووہ، ئاومیدی زۆری کیشاوہ! "

ئایا ئەو پوژەہی لەبیر ماوہ کہ بو ئەم گەرەکە ھاتبوون و بە ئومیدی ئەوہوہ بوو کہ گورانی گەرە لە ژیانیا روویدات؟.. گوران رووی دابوو، کەسەر و روندکی بەدووی خویدا ھینابوو. نھا مانگی رەمەزانیکی دی بەرپوہ بوو!.. ئاخۆ لەبیری ماوہ کہ چۆن پیشوازی لە ھەیقی رەمەزانی رابردوو کردبوو؟.. ئایا بیری ماوہ چۆن بەدەم چاوہروانی بانگی ئیوارەوہ لەبەر پەنجەرەکەدا دەوہستا و تەمەشای دەکرد؟!

ھەر ھەموو ئەو شەوہ یەک لە دواہی یەکانەہی بیریگوتەوہ، کہ میژوو بە پینووسی ئومید و خووشەویستی و کەسەر و خەمان تۆماری کردبوو.

نھا دوا شەو بوو، سبەہی لە مالیکی تازە، لە گەرەکیکی تازە، پشت لە رابردوو، دەنوویت، رابردوویەک کہ زۆر ئومیدی لە دلایا گەشاندبووہوہ و زۆر ئاواتی بەبا دابوو. دەیسا بە دوعا خانولخەلیلی.

لە پوژی ۲۰۲۲/۱۲/۲۷ لە سلیمانی، گەرەکی چوارچرای نوئی، لە پاچقەہی ئەم رۆمانە بوومەوہ، کہ لەم سەرچاوہیەوہ کراوہ بە کوردی: خان الخلیلی، نجیب محفوظ، دار الشروق، الطبعة السادسة ۲۰۱۴.

ھەرودھا سووکە بەراوردیکیشم لەگەل دەقە فارسیەکەہی دا کہ لە لایەن امل نیھانی یەوہ پاچقە کراوہ، کردوہ. برای بەرپز چیا لەتیف دەقە فارسیەکەہی بۆم پەیدا کرد، زۆر سوپاسی دەکەم

حەمە کەریم عارف

۲۰۲۲/۱۲/۲۷